

IJA # 2464

נביאים ראשונים

Nevi'im Rishonim

Letteris, Meir

Berlin, 5693 (1932 or 1933)

ספר

נביאים ראשונים

מדויק היטיב על פי המסורה

הונח בעיון נמרץ

על ידי

החכם המובהק מהו

מאיר הלוי לעטערים

בערלון

בדפוס הארון טראוויטצש ובנו

שנת ה'תרצ"ז ליצירה.

Hebr. first Proph.

الاسم فائده موسى عبد النبي

الاسم فائده موسى عبد النبي

الاسم فائده موسى عبد النبي

الاسم فائده موسى عبد النبي

الاسم فائده موسى عبد النبي

الاسم فائده موسى عبد النبي

الاسم فائده موسى عبد النبي

الاسم فائده موسى عبد النبي

الاسم فائده موسى عبد النبي

الاسم فائده موسى عبد النبي

נבִיאִים ראִשׁוֹנִים

PROPHETAE PRIORES.

JEHOSUAH

יהושע

JUDICUM

שופטים

I. SAMUELIS

שמואל א'

II. SAMUELIS

שמואל ב'

I. REGUM

מלכים א'

II. REGUM

מלכים ב'

Printed by Buchdruckerei des Waisenhauses G. m. b. H., Halle (Saale)

12 אלהיכם נתן לכם לרשתה: וקראובני ולגדי ולחצי
 13 שבט המנשה אמר יהושע לאמר: זכור אתה דבר אשר
 צוה אתכם משה עבד יהוה לאמר יהוה אלהיכם מניח
 14 לכם ונתן לכם את הארץ הזאת: נשיכם טפכל ומקניכם
 ישבו בארץ אשר נתן לכם משה בעבר הנהר ואתם
 תעברו חמשים לפני אחיכם כל גבורי החיל ועוררתם
 אותם: עד אשר יניח יהוה לאלהיכם ככם וירשו גמי
 15 המה את הארץ אשר יתנה אלהיכם נתן להם ושבתם
 לארץ ירשתכם וירשתם אותה אשר נתן לכם משה
 עבד יהוה בעבר הנהר מן רח השמש: ויענו את יהושע
 16 לאמר כל אשר צויתנו נעשה ואל כל אשר תשלחנו
 נלך: ככל אשר שמענו אל משה בן נשמע אלוה רק
 17 יהוה יהוה אלהיך עמך כאשר הנה עם משה: כל איש
 18 אשר ימרה את פיך ולא ישמע את דבריך לכל אשר
 תצונו ימת רק חוק ואמץ:

CAP. II. ב

ב וישלח יהושע בדין מן השמים שנים אנשים מרגלים
 חרש לאמר לכו ראו את הארץ ואת יריחו ויכלו ויבאו
 2 בית אשה זונה ושמה רחב וישכרו שמה: ויאמר למלך
 וירחו לאמר הנה אנשים באו הנה הלילה מבני ישראל
 3 לחפר את הארץ: וישלח מלך וירחו אל רחב לאמר
 הוציאי האנשים הבאים אלוה אשר באו לביתך פי
 4 לחפר את כל הארץ באו: ותקח האשה את שני האנשים
 ותצפנו ותאמר בן באו אלי האנשים ולא ידעתי מאין
 5 המה: ויהי השער לסגור בחשך והאנשים יצאו לא
 תשגיגום: והיא העלתם הנגה ותטמנם בפשתי העץ
 6 הערכות

א. 18. v. 18. מ'א אל. ibid. עכ. ב. 1. v. 1. הפסוק שלח לק. 5. v. 5. קמץ בויק. 23

י ה ו ש ע

LIBER JEHOSUAH.

CAPUT I. א

א ויהי אחרי מות משה עבד יהוה ויאמר יהוה אלי יהושע
 2 בדין משרת משה לאמר: משה עבדי מת ועתה קום
 עבר את הנהר הנה אתה וכל העם הנה אל הארץ אשר
 3 אנכי נתן להם לבני ישראל: כל מקום אשר תדרוך
 בפיך ילכם בו לכם נתתיו כאשר דברתי אל משה:
 4 מה מדבר ויהלכו הנה ועד הנהר הגדול הנהר פרת כל
 ארץ החתים ועד הים הגדול מבוא השמש הנה גבולכם:
 5 לא יתיצב איש לפניך כל ימי חיך כאשר היתי עם
 6 משה אהנה עמך לא ארפה ולא אעזבך: חוק ואמץ
 7 פי אתה תנהיל את העם הנה את הארץ אשר נשבעתי
 8 לאבותם לתת להם: רק חוק ואמץ מאד לשמר לעשות
 ככל התורה אשר צוה משה עבדי אל תסור ממנו ימין
 9 ושמאל למען תשפיל בכל אשר תלך: לא ימוש ספר
 התורה הנה מפיך והגית בו ימים ולילה למען תשמר
 לעשות ככל הדבר טוב בו בראו תצליח את דרכך ואז
 10 תשפיל: הלא צויתך חוק ואמץ אל תערך ואל תחת פי
 11 עמך יהוה אלהיך בכל אשר תלך: ויען יהושע את
 שטרי העם לאמר: עברו בקרב המחנה וצו את העם
 לאמר הכינו לכם צדה כי בעוד שלשת ימים אתם עברים
 את הנהר הנה לבוא לרשת את הארץ אשר יהוה

אלהיכם

הפסוק שמות תורה. 6. v. 6. פתח בארנה. 7. v. 7. סבירין ממנה. ibid. מלא ה. 9. v. 9. קמץ בויק.

אסיד תהוהבו: ואם תגידו את דברנו זה והינו נקום כ
 משבעתך אשר השבעתנו: ותאמר בדבריכם כדווא 21
 ותשלחם וילכו ותקשר את תקנת השני בחלון: וילכו 22
 ויבאו הרה וישבו שם שלשת ימים עד שבו הרדפים
 ויבקשו הרדפים בכל הדרך ולא מצאו: וישבו שני 23
 האנשים וירדו מהר ועברו ויבאו אליהושע בדגון
 ויספרו לו את כל המצאות אותם: ויאמרו אליהושע 24
 כי נתן יהוה בידנו את פלח הארץ וגם נמנו כל יושבי
 הארץ מפנינו:

CAP. III. ג

ג וישכם יהושע בבקר ויסעו מהשמים ויבאו עד הנהר
 הוא וכל בני ישראל וילנו שם טרם יעברו: ויהי מקצה 2
 שלשת ימים ויעברו השטרים בקרב המחנה: ויצו 3
 את העם לאמר בראתכם את ארון ברית יהוה אלהיכם
 והכהנים הלויים נשאים אתו ואתם תסעו ממקומכם
 והלכתם אחרי: אך ורחוק יהוה ביניכם וביני באלפים 4
 אמה במדה אל תקרבו אליו למען אשר תדעו את הדרך
 אשר תלכו בה כי לא עברתם בדרך מתמול שלשום:
 ויאמר יהושע אלהים התקדשו כי מחר יעשה ה
 יהוה בקרבכם נפלאות: ויאמר יהושע אלהי הנהיגם 6
 לאמר שאו את ארון הברית ועברו לפני העם וישאו
 את ארון הברית וילכו לפני העם: ויאמר יהוה 7
 אליהושע היום הזה אהל גדל בעיני כל ישראל
 אשר ידעו כי כאשר היתי עם משה אהיה עמך:
 ואתה תצוה את הנהיגים נשאי ארון הברית לאמר 8
 בבאכם עדיקצה מי הירדן בירדן תעמדו: ויאמר 9
 יהושע אל בני ישראל נשו הנה ושמעו את דברי יהוה
 אלהיכם

7 הערכות לה עלהגג: והאנשים רדפו אחריהם דרך
 הנהר על המעברות והשער סגרו אחרי כאשר יצאו
 הרדפים אחריהם: והמה טרם ישכבון והיא עלתה 8
 עליהם עלהגג: ותאמר אליהאנשים ידעתי כי נתן 9
 יהוה לכם את הארץ וכינפלה אימתכם עלינו וכי
 נמנו כל יושבי הארץ מפניכם: כי שמענו את אשר 1
 הוביש יהוה את מי יסוף מפניכם בעאתכם ממצרים
 ואשר עשיתם לשני מלכי האמרי אשר בעבר הנהר
 לסיון ולעוג אשר החרמתם אותם: ונשמע וימם 11
 לבבנו ולא קמה עוד רוח באיש מפניכם בי יהוה
 אלהיכם הוא אלהים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת:
 ועתה השבעו נא לי ביהוה כי עשיתי עמכם חסד 12
 ועשיתם גם אתם עספית אבי חסד ונתתם לי אות
 אמת: והחיתם את אבי ואת אמי ואת אחותי 13
 ואת כל אשר להם והצלתם את נפשתינו ממות: ויאמרו 14
 לה האנשים נפשנו תחתיכם למות אם לא תגידו את
 דברנו זה והנה בתת יהוה לנו את הארץ ועשינו עמך 15
 חסד ואמת: ותורדם בהכל בעד החלון כי ביתה בקיר
 החומה ובחמה היא יושבת: ותאמר להם הרה לכו 16
 פדיונו בעם הרדפים ונחבתם שמה שלשת ימים
 עד שב הרדפים ואחר תלכו לדרבכם: ויאמרו אליה 17
 האנשים נקום אנחנו משבעתך הנה אשר השבעתנו:
 הנה אנחנו באים בארץ את תקנת חוט השני הנה 18
 תקשרי בחלון אשר הורדתנו בו ואת אביך ואת אמיך
 ואת אחיך ואת כל בית אביך תאספי אלך הביתה:
 והנה כל אשר יצא מדלתי ביתך תוצה דמו בראשו 19
 ואנחנו נקום וכל אשר יהיה אהך בבית דמו בראשו

אם

אָרֹן יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֶל־תִּתֹּךְ הַיַּרְדֵּן וְהִרְיִמוּ לָכֶם אִישׁ
אֶבֶן אַחַת עַל־שִׁכְמוֹ לְמַסְפַּר שְׁבַטֵי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל׃ לְמַעַן
6 תִּדְבַּר יְהוָה אֶת־אֹת בְּקִרְבְּכֶם כִּי־יִשְׁאַלֶנּוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל מִחֹר לֵאמֹר
מַה הָאֲבָנִים הָאֵלֶּה לָכֶם׃ וְאָמַרְתֶּם לָהֶם אֲשֶׁר נִכְרַתִּי
7 מִיַּמי הַיַּרְדֵּן מִפְּנֵי אָרֹן בְּרִית־יְהוָה בְּעָבְרוֹ בַּיַּרְדֵּן נִכְרַתִּי
מִי הַיַּרְדֵּן וְהָיוּ הָאֲבָנִים הָאֵלֶּה לְזִכָּרוֹן לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל עַד־
עוֹלָם׃ וַעֲשׂוּ־בֶן בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוֹשֻׁעַ וַיִּשְׂאוּ
8 שְׁתֵּי־עֶשְׂרֵה אֲבָנִים מִתּוֹךְ הַיַּרְדֵּן כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֶל־
יְהוֹשֻׁעַ לְמַסְפַּר שְׁבַטֵי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲבְרוּם עִמָּם אֶל־
9 הַמַּלְאָךְ וַיִּנְחִימֵם שָׁם׃ וּשְׁתֵּים עָשָׂר אֲבָנִים הָקִים יְהוֹשֻׁעַ
בְּתוֹךְ הַיַּרְדֵּן פַּחַת מִצַּב רִגְלֵי הַכְּהֹנִים נְשֵׂאֵי אָרֹן
10 הַבְּרִית וַיְהִי שָׁם עַד הַיּוֹם הַזֶּה׃ וְהַכְּהֹנִים נְשֵׂאֵי הָאָרֹן
11 עָמְדִים בְּתוֹךְ הַיַּרְדֵּן עַד־תֵּם כָּל־יְהוֹדֵבָר אֲשֶׁר־צִוָּה
יְהוָה אֶת־יְהוֹשֻׁעַ לְדַבֵּר אֶל־הָעָם כָּל־אֲשֶׁר־צִוָּה מֹשֶׁה
12 אֶת־יְהוֹשֻׁעַ וַיִּמְחְרוּ הָעָם וַיַּעֲבְרוּ׃ וַיְהִי כַּאֲשֶׁר־תָּם כָּל־
13 הָעָם לָעָבֹר וַיַּעֲבֹר אָרֹן־יְהוָה וְהַכְּהֹנִים לִפְנֵי הָעָם׃
14 וַיַּעֲבְרוּ בְנֵי־רָאוּבֵן וּבְנֵי־נָדָב וְחֻצֵי שְׁבַט הַמְּנַשֶּׁה הַמְּשִׁיִּים
15 לִפְנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר אֲלֵיהֶם מֹשֶׁה׃ כַּאֲרָבָעִים
16 אֶלֶף חֲלוּצֵי הַצֵּבָא עָבְרוּ לִפְנֵי יְהוָה לְמַלְחָמָה אֶל עַרְבֹת
17 יַרְדֵּן׃ בַּיּוֹם הַהוּא נָדַל יְהוָה אֶת־יְהוֹשֻׁעַ בְּעֵינֵי כָל־
18 יִשְׂרָאֵל וַיִּרְאוּ אֹתוֹ כַּאֲשֶׁר רָאוּ אֶת־מֹשֶׁה כָּל־יְמֵי חַיָּו׃
19 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־יְהוֹשֻׁעַ לֵאמֹר׃ צִוָּה אֶת־הַכְּהֹנִים
נְשֵׂאֵי אָרֹן הָעֵדוּת וַיַּעֲלוּ מִן־הַיַּרְדֵּן׃ וַיֵּצֵא יְהוֹשֻׁעַ אֶת־
20 הַכְּהֹנִים לֵאמֹר עָלוּ מִן־הַיַּרְדֵּן׃ וַיְהִי בַּעֲלוֹת הַכְּהֹנִים
נְשֵׂאֵי אָרֹן בְּרִית־יְהוָה מִתּוֹךְ הַיַּרְדֵּן נִתְקוּ בַּפּוֹת רִגְלֵי
21 הַכְּהֹנִים אֶל הַחֲרֻבָּה וַיֵּשְׁבוּ מִן־הַיַּרְדֵּן לְמַקְוֵם וַיִּלְכְּוּ
22 כְּתָמֵל־שִׁלְשׁוּם עַל־כָּל־גְּדוּדֹתָיו׃ וְהָעָם עָלוּ מִן־הַיַּרְדֵּן
בַּעֲשׂוֹר

י אֱלֹהֵיכֶם׃ וַיֹּאמֶר יְהוֹשֻׁעַ בּוֹאֵת תִּדְרֹשׁוּ כִּי אֵל חַי בְּקִרְבְּכֶם
וְהִרְשׁ יוֹרֵשׁ מִפְּנֵיכֶם אֶת־הַכְּנָעֲנִי וְאֶת־הַחִתִּי וְאֶת־
11 הַחִי וְאֶת־הַפְּרִזִּי וְאֶת־הַגְּרִזִּי וְהָאֲמֹרִי וְהַיְבוּסִי׃ הִנֵּה
12 אָרֹן הַבְּרִית אָרֹן כָּל־הָאָרֶץ עָבַר לִפְנֵיכֶם בַּיַּרְדֵּן׃ וְעַתָּה
קָחוּ לָכֶם שְׁנֵי־עֶשֶׂר אִישׁ מִשְׁבַּטֵי יִשְׂרָאֵל אִישׁ־אֶחָד
13 אִישׁ־אֶחָד לְשִׁבְטוֹ׃ וְהָיוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל בַּפּוֹת רִגְלֵי הַכְּהֹנִים
נְשֵׂאֵי אָרֹן יְהוָה אָרֹן כָּל־הָאָרֶץ בְּיַמֵּי הַיַּרְדֵּן מִי הַיַּרְדֵּן
14 יִכְרַתוּן הַמַּיִם הַיַּרְדִּים מִלְּמַעְלָה וַיַּעֲמִדוּ גַד אֶחָד׃ וַיְהִי
15 בְּנִסְעַת הָעָם מֵאֶחָדֵיהֶם לָעָבֹר אֶת־הַיַּרְדֵּן וְהַכְּהֹנִים נְשֵׂאֵי
16 הָאָרֹן הַבְּרִית לִפְנֵי הָעָם׃ וַיִּכְבֹּאוּ נְשֵׂאֵי הָאָרֹן עַד־
הַיַּרְדֵּן וּרְגְלֵי הַכְּהֹנִים נְשֵׂאֵי הָאָרֹן נִסְבְּלוּ בַּקָּצָה הַמַּיִם
17 וַתִּיבַרְדֵּן מַלְאָךְ עַל־כָּל־גְּדוּדֹתָיו כָּל יְמֵי קִצְיָר׃ וַיַּעֲמִדוּ
הַמַּיִם הַיַּרְדִּים מִלְּמַעְלָה קָמוּ גַד־אֶחָד הַרְחֵק מְאֹד
18 בְּאֲדָם הָעִיר אֲשֶׁר מִצַּד צָרְתָן וְהַיַּרְדִּים עַל יָם הָעַרְבָּה
יִסְדְּהַמַּלְאָךְ תָּמוּ נִכְרַתִּי וְהָעָם עָבְרוּ נְגַד יַרְדֵּן׃ וַיַּעֲמִדוּ
הַכְּהֹנִים נְשֵׂאֵי הָאָרֹן בְּרִית־יְהוָה בְּחֲרֻבָּה בְּתוֹךְ הַיַּרְדֵּן
הַכֵּן וְכָל־יִשְׂרָאֵל עָבְרוּ בְּחֲרֻבָּה עַד אֲשֶׁר־תָּמוּ כָּל־הַגּוֹי
לָעָבֹר אֶת־הַיַּרְדֵּן׃

CAP. IV. 7

א וַיְהִי כַּאֲשֶׁר־תָּמוּ כָּל־הַגּוֹי לָעָבֹר אֶת־הַיַּרְדֵּן * וַיֹּאמֶר
2 יְהוָה אֶל־יְהוֹשֻׁעַ לֵאמֹר׃ קָחוּ לָכֶם מִן־הָעֵם שְׁנַיִם עֶשֶׂר
3 אַנְשִׁים אִישׁ־אֶחָד אִישׁ־אֶחָד מִשְׁבַּטוֹ׃ וַעֲנוּ אוֹתָם לֵאמֹר
שְׂאוּ־לָכֶם מִזֶּה מִתּוֹךְ הַיַּרְדֵּן מִמִּצַּב רִגְלֵי הַכְּהֹנִים הַכֵּן
שְׁתֵּים־עֶשְׂרֵה אֲבָנִים וְהַעֲבַרְתֶּם אוֹתָם עִמָּכֶם וְהִנַּחְתֶּם
4 אוֹתָם בְּמַלְאָךְ אֲשֶׁר־תִּלְגְּנוּ בּוֹ הַלַּיְלָה׃ וַיִּקְרָא יְהוֹשֻׁעַ
אֶל־שְׁנַיִם הָעֶשֶׂר אִישׁ אֶשֶׁר הַכֵּן מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל אִישׁ־
5 אֶחָד אִישׁ־אֶחָד מִשְׁבַּטוֹ׃ וַיֹּאמֶר לָהֶם יְהוֹשֻׁעַ עָבְרוּ לִפְנֵי
אָרֹן

בַּעֲשׂוֹר לַחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן וַיַּחֲנוּ בְּגִלְגָל בְּקֶצֶה מִזְרַח יְרִיחוֹ׃
 ב וְאֵת שֵׁתַיִם עֵיִרָה הָאֲבָנִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר לָקַחְו מִן
 21 הַיַּרְדֵּן הַקָּדִים יֵשַׁע בְּגִלְגָל׃ וַיֹּאמֶר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 לֵאמֹר אֲשֶׁר יִשְׁאַלֶן בְּנֵיכֶם מָחָר אֶת־אֲבוֹתָם לֵאמֹר
 22 מָה הָאֲבָנִים הָאֵלֶּה׃ וְהוֹדַעְתֶּם אֶת־בְּנֵיכֶם לֵאמֹר
 23 בִּיבֹשָׁה עָבַר יִשְׂרָאֵל אֶת־הַיַּרְדֵּן הַזֶּה׃ אֲשֶׁר־הוֹבִישׁ
 יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֶת־מִי הַיַּרְדֵּן מִפְּנֵיכֶם עַד־עֲבָרְכֶם
 כַּאֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם לְיַם־סוּף אֲשֶׁר־הוֹבִישׁ
 24 מִפְּנֵינוּ עַד־עַבְרָנוּ׃ לְמַעַן דַּעַת כָּל־עַמֵּי הָאָרֶץ אֶת־יַד
 יְהוָה כִּי חֲזָקָה הִיא לְמַעַן יֵרְאוּ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
 כָּל־הַיָּמִים׃

CAP. V. ה

א וַיְהִי כִשְׁמֹעַ כָּל־מַלְכֵי הָאֲמֹרִי אֲשֶׁר בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן יְמֵה
 וְכָל־מַלְכֵי הַבְּנֵעִי אֲשֶׁר עֲלֵיהֶם אֶת אֲשֶׁר־הוֹבִישׁ יְהוָה
 אֶת־מִי הַיַּרְדֵּן מִפְּנֵי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל עַד־עַבְרָנוּ וַיִּמַּס לְבָבָם
 2 וְלֹא־הָיָה בָּם עוֹד רוּחַ מִפְּנֵי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל׃ בָּעֵת
 הַהִיא אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי־הוֹשֵׁעַ עֲשֵׂה לְךָ חַרְבוֹת צָרִים
 3 וְשׁוּב מִל אֶת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל שְׁנִית׃ וַיַּעֲשִׂלוּ יְהוֹשֻׁעַ חַרְבוֹת
 4 צָרִים וַיִּמַּל אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל־נִבְעַת הָעַרְקֹת׃ וַיְהִי
 הַדָּבָר אֲשֶׁר־מַל יְהוֹשֻׁעַ כָּל־הָעַם הַיָּצֵא מִמִּצְרַיִם
 הַזְּכָרִים כָּל אִנְשֵׁי הַמַּלְחָמָה מִתּוֹ בַּמִּדְבָּר בַּיַּרְדֵּן בְּצֵאתָם
 6 מִמִּצְרַיִם׃ כִּי־מָלִים הָיוּ כָּל־הָעַם הַיָּצֵאִים וְכָל־הָעַם
 הַיְלָדִים בַּמִּדְבָּר בַּיַּרְדֵּן בְּצֵאתָם מִמִּצְרַיִם לֹא־מָלוּ׃ כִּי
 אַרְבָּעִים שָׁנָה הָלְכוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל בַּמִּדְבָּר עַד־תָּם כָּל־
 הַגּוֹי אִנְשֵׁי הַמַּלְחָמָה הַיָּצֵאִים מִמִּצְרַיִם אֲשֶׁר לֹא־שָׁמְעוּ
 בְּקוֹל יְהוָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לָהֶם לְבַלְתִּי הִרְאוֹתָם
 אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לֵאבוֹתָם לָתֵת לָנוּ אָרֶץ
 זֹבֵת

ד. 1. v. עברם קוי 2. v. הפטרת יום ראשון של פסח

זֹבֵת חֶלֶב וְדָבָשׁ׃ וְאֶת־בְּנֵיהֶם הַקָּדִים תַּחֲתֶם אִתְּם מִל
 7 יְהוֹשֻׁעַ כִּי־עָרְלִים הָיוּ כִּי לֹא־מָלוּ אוֹתָם בַּיַּרְדֵּן׃ וַיְהִי
 8 כַּאֲשֶׁר־תָּמּוּ כָל־הַגּוֹי לְהַמּוֹל וַיִּשְׁכְּבוּ תוֹתָם בַּמַּחֲנֶה עַד
 9 חַיִּיתָם׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהֵי־הוֹשֵׁעַ הַיּוֹם גִּלְתִּי אֶת־
 חַרְפַּת מִצְרַיִם מֵעַלְדֶם וַיִּקְרָא שֵׁם הַמָּקוֹם הַהוּא גִלְגָל
 עַד הַיּוֹם הַזֶּה׃ וַיַּחֲנוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּגִלְגָל וַיַּעֲשׂוּ אֶת־הַפֶּסַח
 11 בַּאֲרֶבְעָה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ בְּעָרֶב בְּעַרְבוֹת יְרִיחוֹ׃ וַיֹּאכְלוּ
 מֵעֶבֶר הָאָרֶץ מִמַּחֲרַת הַפֶּסַח מִצּוֹת וְקִלְוֵי בָעֲצָם הַיּוֹם
 12 הַזֶּה׃ וַיִּשְׁבַּת הַמָּן מִמַּחֲרַת בְּאֲכָלֶם מֵעֶבֶר הָאָרֶץ וְלֹא־
 הָיָה עוֹד לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל מִן וַיֹּאכְלוּ מִתְּבוֹאֹת אָרֶץ כְּנָעַן
 13 בַּשָּׁנָה הַהִיא׃ וַיְהִי כִּהְיוֹת יְהוֹשֻׁעַ כִּירְיָחוֹ וַיִּשְׂא עֵינָיו
 וַיֵּרָא וְהַגְּדָה־אִישׁ עֹמֵד לְגִגְדוֹ וְחָרְבוֹ שְׁלוֹפָה בְּיָדוֹ וַיִּלְכֹּד
 14 יְהוֹשֻׁעַ אֵלָיו וַיֹּאמֶר לוֹ הֲלָנוּ אִתָּה אִס־לְצַרְיָנוּ׃ וַיֹּאמֶר
 לֹא כִּי אֲנִי שַׂר־צְבָא־יְהוָה עִתָּה בְּאֵתִי וַיִּפֹּל יְהוֹשֻׁעַ
 אֶל־פְּנָיו אֶרְצָה וַיִּשְׁתַּחוּ וַיֹּאמֶר לוֹ מָה אֲדִנִּי מִדְּבַר אֱלֹהֵי
 עֲבָדָיו׃ וַיֹּאמֶר שַׂר־צְבָא יְהוָה אֱלֹהֵי־הוֹשֵׁעַ שְׁלֵנְעֶלְךָ מֵעַל
 15 רִגְלֶךָ כִּי הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אִתָּה עֹמֵד עָלָיו קָדֵשׁ הוּא וַיַּעַשׂ
 יְהוֹשֻׁעַ כֵּן׃

CAP. VI. ו

א וַיְרִיחוּ סִנְרַת וּמִסְנַרַת מִפְּנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֵין יוֹצֵא וְאֵין
 2 בָּא׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהֵי־הוֹשֵׁעַ רֵאָה נָתַתִּי בְּיָדְךָ אֶת־
 3 יְרִיחוֹ וְאֶת־מַלְכָּה גִבּוֹרִי הַחֵיִל׃ וְסַפְתֶּם אֶת־הָעִיר כָּל
 אִנְשֵׁי הַמַּלְחָמָה הַקְּנִי אֶת־הָעִיר בָּעַם אַחַת כֹּה תַעֲשֶׂה
 4 שֵׁשֶׁת יָמִים׃ וְשִׁבְעָה כְּהֵנִים יִשְׂאוּ שִׁבְעָה שׁוֹפְרוֹת
 הַזְּבוּלִים לִפְנֵי הָאָרוֹן וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי תִסְבּוּ אֶת־הָעִיר
 שִׁבְעַת פְּעָמִים וְהַכְּהֵנִים יִתְקְעוּ בַשׁוֹפְרוֹת׃ וְהָיָה כַּמִּשְׁדָּה
 6 בְּקִרְן הַזְּבוּל בְּשִׁמְעַכֶּם אֶת־קוֹל הַשׁוֹפָר יָרִיעוּ כָּל־הָעַם
 תְּרוּעָה

ד. 14. v. קמץ בזק 15. v. חסר יוד 5. v. כשמעכם קוי

פתחתימו וילקחתם מן החרם ושמתם את מחנה
 19 ישראל לחרם ועברתם אותו: וכל כסף וזהב וכל
 נחשת וברזל קדש הוא ליהוה אוצר יהוה יבוא: וירע כ
 העם ויתקעו בשופרות ויהי כשמע העם את קול השופר
 ויריעו העם תרועה גדולה ותפל החומה פתחיה ויעל
 העם העירה איש נגדו וילכדו את העיר: ויחרמו את
 21 כל אשר בעיר מאיש ועד אשה מנער ועד זקן ועד שור
 ושה ותמור לפי חרב: ולשנים האנשים המרגלים את
 22 הארץ אמר יהושע באו בית האשה הזונה והוציאו
 משם את האשה ואת כל אשר ליה באשר נשבעתם
 23 לה: ויבאו הנערים המרגלים ויצאו את רחב ואת
 אביה ואת אמה ואת אחיה ואת כל אשר ליה ואת כל
 24 משפחותיה הוציאו ויניחום מחוץ למחנה ישראל: והעיר
 שרפו באש וכל אשר ביה רק כסף וזהב וכל
 הנחשת וברזל נתנו אוצר בית יהוה: ואת רחב הזונה כה
 ואת בית אביה ואת כל אשר ליה החיה יהושע ותשב
 בקרב ישראל עד היום הנה פי החביאה את המלאכים
 אשר שלח יהושע להגל את יריחו: וישבע יהושע
 26 בעת ההיא לאמר ארור האיש לפני יהוה אשר יקום
 ויבנה את העיר הזאת את יריחו ובכרו יסדה ובצעירו
 יציב דלתיה: ויהי יהוה את יהושע ויהי שמעו
 27 בכל הארץ:

CAP. VII. 1

1 וימעלו בני ישראל מעל בתים ויקח עכן בן פרמי *
 בן זבדי בן זרח למטה יהודה מן החרם ויחר אף יהוה
 בבני ישראל: וישלח יהושע אנשים מיריחו העי
 2 אשר עמדיבית און מקדם לבית אל ויאמר אליהם
 לאמר עלו ורגלו את הארץ ויעלו האנשים וירגלו את
 העי

תרועה גדולה ונפלה חומת העיר פתחיה ועלו העם
 6 איש נגדו: ויקרא יהושע בךנו אל הכהנים ויאמר
 אלהם שאו את ארון ברית ושבעה כהנים ישאו שבעה
 7 שופרות ויבלים לפני ארון יהוה: ויאמרו אל העם
 עברו וסבו את העיר והחלוץ יעל לפני ארון יהוה:
 8 ויהי כאמר יהושע אל העם ויעלה הכהנים נשאים
 שבעה שופרות ויבלים לפני יהוה עברו ותקעו
 9 בשופרות וארון ברית יהוה הלך אחריהם: והחלוץ
 הלך לפני הכהנים תקעו השופרות ותמאסף הלך אחרי
 1 הארון הלך ותקוע בשופרות: ואת העם צוה יהושע
 לאמר לא תריעו ולא תשמיעו את קולכם ולא יצא
 מפיכם דבר עד יום אמרי אליכם תריעו והריעתם:
 11 ויסב ארון יהוה את העיר הקף פעם אחת ויבאו הכהנה
 12 וילינו במחנה: וישכם יהושע בבקר וישאו הכהנים
 13 את ארון יהוה: ושבעה הכהנים נשאים שבעה שופרות
 היבלים לפני ארון יהוה הלכים הלך ותקעו בשופרות
 והחלוץ הלך לפניהם ותמאסף הלך אחרי ארון יהוה
 14 הלך ותקוע בשופרות: וסבו את העיר ביום השני
 פעם אחת וישבו המחנה כה עשו ששת ימים:
 15 ויהי ביום השביעי וישכמו בעלות השחר ויסבו
 את העיר כמשפט הנה שבע פעמים רק ביום ההוא
 16 סבבו את העיר שבע פעמים: ויהי בפעם השביעית
 תקעו הכהנים בשופרות: ויאמר יהושע אל העם
 17 תריעו כירנתן ויהי ימים את העיר: והיתה העיר
 חרם היא וכל אשר ביה ליהוה רק רחב הזונה
 תחיה היא וכל אשר אמה בפית פי החביאה את
 18 המלאכים אשר שלחתי: ורכאתם שמרו מן החרם

פך

7. v. ויבאו קי 8. v. תקע קי 13. v. הלך קי 15. v. בעלות קי

16 ברית יהוה וכי עשה נבלה בישראל: וישכם יהושע
בבקר ויקרב את ישראל לשכטיו וילכד שכט יהודה:
17 ויקרב את משפחת יהודה וילכד את משפחת הורחיו
18 ויקרב את משפחת הורחיו לגברים וילכד זבדי: ויקרב
את ביתו לגברים וילכד עכן בן פרמי בן זכדי בן זרח
למשה יהודה: ויאמר יהושע אל עכן בני שים נא כבוד
19 ליהוה אלהי ישראל ותדלו תודה ותגדנא לי מה עשית
אלהיך ממה: וען עכן את יהושע ויאמר אמנה כ
אנכי הטאתי ליהוה אלהי ישראל וכזאת וכזאת עשיתי:
20 ואראה בשלל אדרת שנער אחת טובה ומאתים שקלים
כסף ולשון זהב אחד חמשים שקלים משקלו ואהמדם
ואקחם והנם טמנים בארץ בתוך האהל והכסף תחתיה:
21 וישלח יהושע מלאכים וירצו האהלה והנה טמונה
22 באהל והכסף תחתיה: ויקחום מתוך האהל ויבאום
אל יהושע ואל כל בני ישראל ויצקם לפני יהוה:
23 ויקח יהושע את עכן בן זרח ואת הכסף ואת האדרת
ואת לשון הזהב ואת בניו ואת בנותיו ואת שורו ואת
חמורו ואת צאנו ואת אהלו ואת כל אשר לו וכל
24 ישראל עמו ויעלו אתם עמק עכור: ויאמר יהושע מה
עברתנו יעפרך יהוה ביום הזה וירגמו אתו כל ישראל
25 אכן וישרפו אתם באש ויסקלו אתם באבנים: ויקימו
26 עליו גל אבנים גדול עד היום הזה וישב יהוה מתרון
אפו עליון קרא שם המקום ההוא עמק עכור עד
היום הזה:

CAP. VIII. ח

ח ויאמר יהוה אל יהושע אלי תבא ואל תחמת קח עמך א
את כל עם המלחמה וקום עליה דעי ראה ונתתי בידך
את

3 דעי: וישבו אל יהושע ויאמרו אליו אל יצל כל העם
כאלפים איש או בשלשת אלפים איש יעלו ויכו אתי
4 דעי אל תנוע שמה את כל העם כי מעט המה: ויעלו
מיהעם שמה בשלשת אלפים איש וינסו לפני אנשי
5 ה דעי: ויכו מהם אנשי דעי בשלשים ושישה איש וירדפום
לפני השער עדי השברים ויכוס במורד וימס לבכיהעם
6 ויהי למים: ויקרע יהושע שמלתיו ויפל על פניו ארצה
לפני ארון יהוה עדי הערב הוא וקני ישראל ויעלו עפר
7 על ראשם: ויאמר יהושע אההו אדני יהוה למה העברת
העביר את העם הזה את הנהר לתת אתנו ביד האמרי
8 להאבידנו ולו הוא לנו ונשב בעבר הנהר: כי אדני מה
9 אמר אחרי אשר הפך ישראל ערף לפני אביו: וישמעו
הכנעני וכל ישבי הארץ ונסבו עלינו והכריתו את
10 שמנו מיה הארץ ומה עשה לשמך הגדול: ויאמר
יהוה אל יהושע קם לד למה זה אתה נפל על פניך:
11 חטא ישראל וגם עברו את בריתי אשר צויתי אותם
וגם לקחו מן החרם וגם נגבו וגם כחשו וגם שמו
12 בכליהם: ולא יכלו בני ישראל לקום לפני איביהם
ערף יפנו לפני איביהם כי היו לחרם לא אוסרף להיות
13 עמכם אם לא תשמידו החרם מקרבכם: קם קדש את
העם ואמרת התקדשו למחר כי כה אמר יהוה אלהי
ישראל חרם בקרבך ישראל לא תוכל לקום לפני
14 איביך עדי הסורב החרם מקרבכם: ונקרבתם בבקר
לשכטכם והיה השכט אשר ילכדנו יהוה יקרב
למשפחות המשפחה אשר ילכדנה יהוה תקרב לבתים
15 ותבית אשר ילכדנו יהוה יקרב לגברים: והנה הנלכד
בחרם ושרף באש אלו ואת כל אשר לו כי עבר את
ברית

17 וינתקו מן העיר: ולא ינשאר איש בעי ובית אל אצור
לא יצאו אחרי ישראל ויעזבו את העיר פתחה וירדפו
18 אחרי ישראל: ויאמר יהוה אל יהושע נטה בכידון
אשר בידך אל העי כי בידך אתננה ויט יהושע בכידון
19 אשר בידו אל העיר: והאורב קם מהרה ממקומו
וירוצו בנסות ידו ויבאו העיר וילכדוה וימחרו ויציתו
את העיר באש: ויפנו אנשי העי אחריהם ויראו והנה כ
עלה עשן העיר השמימה ולא היתה בהם ידים לגוס הנה
והנה והעם הנם המדבר נהפך אל הרודף: ויהושע
21 וכל ישראל ראו כירלכד הארב את העיר וכי עלה
עשן העיר וישבו ויפו את אנשי העי: ואלה יצאו מן
22 העיר לקראתם ויהיו לישראל בתוך אלה מזה ואלה
מזה ויפו אותם עד בלתי השאיר להם שריד ופליט:
23 ואת מלך העי תפשו חי ונקרבו אתו אל יהושע: ויהי
24 ככלות ישראל להרג את כל יושבי העי בשדה במדבר
אשר רדפום בו ויפלו כלם לפי חרב עד תמם *
וכשבו כל ישראל העי ויפו אתה לפי חרב: ויהי כל כה
הנפלים ביום ההוא מאיש ועד אשה שנים עשר אלף
26 כל אנשי העי: ויהושע לא יחשיב ידו אשר נטה בכידון
27 עד אשר החרים את פל יושבי העי: רק בהמה ושלל
העיר ההוא בזו להם ישראל כדבר יהוה אשר צוה
את יהושע: וישרף יהושע את העי וישמה תל עולם
28 שממה עד היום הזה: ואת מלך העי תלה על העץ עד
29 עת הערב וכבוא השמש צוה יהושע ויורידו את נבלתו
מן העץ וישליכו אותה אל פתח שער העיר ויקימו עליו
גלאבנים גדול עד היום הזה: אז יבנה יהושע מזבח ל
31 ליהוה אלתי ישראל בקר עיבל: כאשר צוה משה
עבד

2 את מלך העי ואת עמו ואת עירו ואת ארצו: ועשית
לעי ולמלכה כאשר עשית ליריחו ולמלכה רק ששללה
3 ובהמה תבזו לכם שים לך ארב לעיר מאחריה: ויקם
יהושע וכל עם המלחמה לעלות העי ויבחר יהושע
4 שלשים אלף איש גבורי החיל וישלחם לילה: ויצו
אתם לאמר ראו אתם ארבים לעיר מאחרי העיר אל
ה פרחיקו מן העיר מאד והיותם בלכם נכנים: ואני וכל
העם אשר אתי נקרב אל העיר והיה בייצאו לקראתנו
6 כאשר בראשנה ונסנו לפניהם: ויצאו אחרינו עד
התיקנו אותם מן העיר כי יאמרו נסים לפנינו כאשר
7 בראשנה ונסנו לפניהם: ואתם תקמו מהאורב והורשתם
8 את העיר ונתנה יהוה אלהיכם בידכם: והיה כתפשכם
את העיר תציתו את העיר באש כדבר יהוה תעשו ראו
9 צייתי אתכם: וישלחם יהושע וילכו אל המארב וישבו
בין בית אל ובין העי מים לעי וילך יהושע בלילה ההוא
י בתוך העם: וישכם יהושע בפקר ויפקד את העם
11 ויעל הוא וקני ישראל לפני העם העי: וכל העם
המלחמה אשר אתו עלו וישו ויבאו נגד העיר ויחננו
12 מצפון לעי והני בינו ובין העי: ויפקח כחמשת אלפים
איש וישם אותם אורב בין בית אל ובין העי מים לעיר:
13 וישמו העם את כל המנה אשר מצפון לעיר ואת
עקבו מים לעיר וילך יהושע בלילה ההוא בתוך העמק:
14 ויהי בראות מלך העי וימחרו וישפיו ויצאו אנשי העיר
לקראת ישראל למלחמה הוא וכל עמו למועד לפני
15 הערבה והוא לא ידע כי אורב לו מאחרי העיר: וינגעו
16 יהושע וכל ישראל לפניהם ונסו דרך המדבר: ויעלו
כל העם אשר בעיר לדרך אחריהם וירדפו אחרי יהושע
וינתקו

עבדי יהוה את בני ישראל ככתוב בספר תורת משה
 מנבא אבנים שלמות אשר לא הנהיף עליהן ברזל ויעלו
 32 עליו עלות ליהוה וינבחו שלמים: וכתב שם על האבנים
 33 את משנה תורת משה אשר כתב לפני בני ישראל: וכל
 ישראל וזקניו ושטרים וישפטיו עמדים מזה ומזה ו
 לארון נגד הכהנים הלויים נשיאי ארון ברית יהוה פני
 בארון חציו אל מול הר גרזים והחציו אל מול הר עיבל
 כאשר צוה משה עבדי יהוה לכתב את העם ישראל
 34 בראשנה: ואחר יבין קרא את כל דברי התורה הברכה
 לה והקללה בכל הכתוב בספר התורה: לא יהיה דבר מכל
 אשר צוה משה אשר לא יקרא יהושע נגד כל הקהל
 ישראל והנשים והטף ונגד ההלך בקרבם:

CAP. IX. ט

ט

א ויהי כשמע כל המלכים אשר בעבר הירדן בחר
 ובשפלה ובכל חוף הים הגדול אל מול הלכנון החתי
 2 והאמרי הננעני הפדוי החוי והיבויסי: ויתקבצו יחדו
 3 להלחם עם יהושע ועם ישראל פה אחד: וישבי
 4 גבעון שמעו את אשר עשה יהושע ליריחו ולעי: ויעשו
 גסהמה בערמה וילכו ויצטיירו ויקחו שקים בלים
 5 לחמוריהם ונאדות יין בלים ומבקעים ומצנרים: ונעלות
 בלות ומטלאות ברנליהם ושלמות בלות עליהם וכל
 6 להם צידם יבש הנה נקדים: וילכו אל יהושע אל
 דמתנה הגלגל ויאמרו אליו ואל איש ישראל מארץ
 7 רחוקה באנו ועתה פרתו לנו ברית: ויאמרו איש
 ישראל אליהויו אולי בקרבך אתה יושב ואיך אברותי
 8 לך ברית: ויאמרו אליהושיע עבדיך אנחנו ויאמר
 9 אליהם יהושע מי אתם ומאין תבואו: ויאמרו אליו
 מארץ

v. 7. ויאמר קרי. ibid. יחור ר

מארץ רחוקה מאד באו עבדיך לשם יהוה אלהיך כד
 שמענו שמעו ואת כל אשר עשה במצרים: ואת
 כל אשר עשה לפני מלכי האמרי אשר בעבר הירדן
 לסיחון מלך חשבון ולעוג מלך הבשן אשר בעשתרות:
 11 ויאמרו אלינו וקניינו וכל ישרי ארצנו לאמר קחו
 בידכם צידה לדרך ולכו לקראתם ואמרתם אליהם
 עבדיכם אנחנו ועתה פרתו לנו ברית: זהו לחמנו חם
 12 הצטיידנו אתו מפתנו ביום צאתנו ללכת אליכם ועתה
 הנה יבש והנה נקדים: ואלה נאדות היין אשר מלאנו
 13 חדשים והנה התבקעו ואלה שלמותינו ונעלינו כלו
 מרב הדרך מאד: ויקחו האנשים מצידם ואת פי
 14 יהוה לא שאלו: ויעש להם יהושע שלום וברית להם
 15 ברית לחיותם וישבעו להם נשיאי העדה: ויהי מקצה
 16 שלשת ימים אחרי אשר פרתו להם ברית וישמעו כד
 17 קרבם הם אליו ובקרבו הם ישבים: ויסעו בני
 ישראל ויבאו אל עריהם ביום השלישי ועריהם גבעון
 18 והכפורה ובארות וקרנת יערים: ולא הבום בני ישראל
 כיינשבעו להם נשיאי העדה ביהוה אלהי ישראל
 19 וילנו כל העדה עלי הנשיאים: ויאמרו כל הנשיאים
 אל כל העדה אנחנו נשבענו להם ביהוה אלהי ישראל
 20 ועתה לא נוכל לנגע בהם: זאת נעשה להם והחננה
 אותם ולא יהוה עלינו קנף עליה שבועה אשר נשבענו
 21 להם: ויאמרו אליהם הנשיאים והיו ויהיו חטבי עצים
 ושאבי מים לכל העדה כאשר דברו להם הנשיאים:
 22 ויקרא להם יהושע וידבר אליהם לאמר למה רמיתם
 אתנו לאמר רחוקים אנחנו מכם מאד ואתם בקרבנו
 23 ושבבים: ועתה ארורים אתם ולא יפרת מכם עבד
 24 וחטבי עצים ושאבי מים לבית אלהי: ויענו אתי

יהושע

אליהם יהושע פתאם כל-הלילה עלה מן-הגלגל:
 ויהמם יהוה לפני ישראל ויבם מכה-גדולה בגבעון
 וירדפם דרך מעלה בית-חורן ויבם עד-צוקה ועד-מקדה:
 ויהי בנסם | מפני ישראל הם במוכד בית-חורן ויהוה
 השליך עליהם אבנים גדולות מן-השמים עד-צוקה וימתו
 רבים אשר-מתו באבני הכרד מאשר הרגו בני ישראל
 בחרב: אז ידבר יהושע ליהוה ביום תת יהוה את-
 האמרי לפני בני ישראל ויאמר | לעיני ישראל שמש
 בגבעון היום וירח בעמק אילון: ויהם השמש וירח עמד
 עד-יקם גוי איביו הלא-היא כתובה על-ספר הישר ויעמד
 השמש בחצי השמים ולא-אץ לבוא ביום תמים: ולא
 היה ביום הוא לפניו ואחריו לשמע יהוה בקול איש
 כי יהוה נלחם לישראל: וישב יהושע וכל-ישראל
 עמו אל-המחנה הגלגלה: וינסו חמשת המלכים האלה
 ויחבאו במערה במקדה: ויגד ליהושע לאמר נמצאו
 חמשת המלכים נחבאים במערה במקדה: ויאמר יהושע
 גלו אבנים גדולות אל-פי המערה והפקידו עליה אנשים
 לשמרים: ואתם אל-תעמדו רדפו אחרי איביכם ונכתם
 אותם אל-תננום לבוא אל-עריהם כי נתנם יהוה אלהיכם
 בידכם: ויהי ככלות יהושע ובני ישראל להכתם מכה
 גדולה מאד עד-תמם והשרידים שרדו מהם ויבאו אל-
 ערי המכצר: וישבו כל-העם אל-המחנה אל-יהושע
 מקדה בשלום לא-יחרץ לבני ישראל לאיש את-לשנו:
 ויאמר יהושע פתחו את-פי המערה והוציאו אלי את-
 חמשת המלכים האלה מן-המערה: ויעשו כן ויצאו
 אליו את-חמשת המלכים האלה מן-המערה את | מלך
 ירושלים את-מלך חברון את-מלך ירמות את-מלך לכיש

את-

יהושע ויאמרו כי הגד הגד לעבדיך את אשר צוה יהוה
 אלהיך את-משה עבדו לתת לכם את-כל-הארץ
 ולהשמיד את-כל-ישבי הארץ מפניכם וירא מאד
 כה לנפשותינו מפניכם ונעשה את-הדבר הזה: ועתה הגנו
 בידך בטוב וכישר בעיניך לעשות לנו עשה: ויעש להם
 כן ויצל אותם מיד בני-ישראל ולא הרגום: ויתנם יהושע
 ביום ההוא חטבי עצים ושאב-מים לעדה ולמזבח יהוה
 עד-תיום הזה אל-המקום אשר יבחר:

CAP. X.

ויהי כשמע אדני-צדק מלך ירושלים כי-לכד יהושע
 את-העי ויחרימה כאשר עשה ליריחו ולמלכה כך
 עשה לעי ולמלכה וכי השלימו ישבי גבעון את-ישראל
 ויהיו בקרבם: ויראו מאד כי עיר גדולה גבעון כאחת
 ערי הממלכה וכי היא גדולה מן-העי וכל-אנשיה
 גברים: וישלח אדני-צדק מלך ירושלים אל-יהוהם מלך-
 חברון ואל-פראם מלך-ירמות ואל-יפיע מלך-לכיש
 ואל-ידבר מלך-עגלון לאמר: על-דאלי ועזרני ונכר
 את-גבעון ביהשלימה את-יהושע ואת-בני ישראל:
 ה ויאספו ויעלו חמשת מלכי האמרי מלך ירושלים מלך-
 חברון מלך-ירמות מלך-לכיש מלך-עגלון הם וכל-
 מחניהם ויחטו על-גבעון וילחמו עליה: וישלחו אנשי
 גבעון אל-יהושע אל-המחנה הגלגלה לאמר אל-יתרף
 ידך מעבדיך עלה אלינו מהרה והושיעה לנו ועזרנו
 כי נקבצו אלינו כל-מלכי האמרי ישבי ההר: ויעל
 יהושע מן-הגלגל הוא וכל-העם המלחמה עמו וכל-
 גבורי החיל: ויאמר יהוה אל-יהושע אל-תירא מהם
 כי בידך נתתים לא-יעמד איש מהם בפניך: ויבא

אליהם

36 עֲשֵׂה לְלָכִישׁ: וַיַּעַל יְהוֹשֻׁעַ וְכָל־יִשְׂרָאֵל עִמּוֹ מִעַגְלוֹנָה
 37 חֲבֵרוֹנָה וַיִּלָּחֲמוּ עֲלֶיהָ: וַיִּלְכְּדוּהָ וַיַּכּוּהָ לְפִי־חָרֶב וְאֶת־
 מַלְכָּהּ וְאֶת־כָּל־עַרְוֶיהָ וְאֶת־כָּל־הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר־בָּהּ לֹא־
 הִשְׁאִיר שְׂרִיד כִּכְל אֲשֶׁר־עָשָׂה לְעַגְלוֹן וַיַּחַרֶם אוֹתָהּ וְאֶת־
 38 כָּל־הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר־בָּהּ: וַיָּשָׁב יְהוֹשֻׁעַ וְכָל־יִשְׂרָאֵל עִמּוֹ
 39 דְּבַרָּה וַיִּלָּחֲמוּ עֲלֶיהָ: וַיִּלְכְּדוּהָ וְאֶת־מַלְכָּהּ וְאֶת־כָּל־עַרְוֶיהָ
 וַיַּכּוּם לְפִי־חָרֶב וַיַּחַרְמוּ אֶת־כָּל־נֶפֶשׁ אֲשֶׁר־בָּהּ לֹא־
 הִשְׁאִיר שְׂרִיד כִּי אֲשֶׁר עָשָׂה לְחֲבֵרוֹן כִּדְעָשָׂה לְדְבַרָּה
 וְלִמְלָכָהּ וְכִאֲשֶׁר עָשָׂה לְלִבְנָה וְלִמְלָכָהּ: וַיַּכּוּ יְהוֹשֻׁעַ מ
 אֶת־כָּל־הָאָרֶץ הַהִר וְהַנֶּגֶב וְהַשְּׂפֵלָה וְהָאֲשׁוּדוֹת וְאֶת־כָּל־
 מַלְכֵיהֶם לֹא הִשְׁאִיר שְׂרִיד וְאֶת־כָּל־הַנֶּשְׂמָה הַחַרְוִים
 41 כִּי אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל: וַיָּכֶם יְהוֹשֻׁעַ מִקְדָּשׁ
 42 בְּרַנַּע וְעַד־עֵזָה וְאֶת־כָּל־אָרֶץ גִּשְׁן וְעַד־גִּבְעוֹן: וְאֶת־כָּל־
 הַמְּלָכִים הָאֵלֶּה וְאֶת־אֲרָצָם לְכָד יְהוֹשֻׁעַ פַּעַם אֶחָת כִּי
 43 יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל נָלָחֵם לְיִשְׂרָאֵל: וַיָּשָׁב יְהוֹשֻׁעַ וְכָל־
 יִשְׂרָאֵל עִמּוֹ אֶל־הַמַּחֲנֶה הַגִּלְגָּלָה:

י"א CAP. XI

וַיְהִי כִשְׁמַע יָבִין מֶלֶךְ־חֲצוֹר וַיִּשְׁלַח אֶל־יֹזָבֵב מֶלֶךְ־מְדוֹן *
 2 וְאֶל־מֶלֶךְ שִׁמְרוֹן וְאֶל־מֶלֶךְ אַכִּשֵׁת: וְאֶל־הַמְּלָכִים אֲשֶׁר
 מִצְפּוֹן בְּהַר וּבְעַרְבָּה נֹגֵב כְּנָרוֹת וּבִשְׂפֵלָה וּבְנִפְּוֹת דָּוָר
 3 מִיָּם: הַכְּנַעֲנִי מִמֹּזֶרַח וּמִיָּם וְהָאֲמֹרִי וְהַחִתִּי וְהַפְּרִזִּי וְהַיְבוּסִי
 4 בְּהַר וְהַחִוִּי תַחַת חֶרְמוֹן בְּאֲרֶץ הַמִּצְפָּה: וַיֵּצְאוּ הֵם וְכָל־
 מַחֲנֵיהֶם עִמָּם עִסְדָּב כַּחֹל אֲשֶׁר עַל־שְׂפַת־הַיָּם לָרֶב
 5 וְסוּם וְרֶכֶב רַב־מְאֹד: וַיַּעֲדוּ כָל הַמְּלָכִים הָאֵלֶּה וַיָּבֹאוּ ה
 וַיַּחֲנוּ יַחְדוֹ אֶל־מִי מִדּוֹם לְהִלָּחֵם עִם־יִשְׂרָאֵל:
 6 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־יְהוֹשֻׁעַ אֲלֵי־תִירָא מִפְּנֵיהֶם כִּי מֵחָר פָּעַת
 הַזֹּאת אֲנִי נֹתֵן אֶת־כָּל־הַחַלְלִים לְפָנַי יִשְׂרָאֵל אֶת־

מוסירהם

24*

י"א v. 4. קמץ בוקף גדול

24 אֶת־מֶלֶךְ עַגְלוֹן: וַיְהִי כְהוֹצִיָּאם אֶת־הַמְּלָכִים הָאֵלֶּה
 אֶל־יְהוֹשֻׁעַ וַיִּקֶּן: יְהוֹשֻׁעַ אֶל־כָּל־אִישׁ יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר
 אֶל־קִצְיָנִי אֲנִשִּׁי הַמַּלְחָמָה הַחֲלוּבָא אִתּוֹ קָרְבוּ שִׁימוּ
 אֶת־רִגְלֵיכֶם עַל־צִוְּאֵרֵי הַמְּלָכִים הָאֵלֶּה וַיַּקְרְבוּ וַיִּשְׁימוּ
 כה אֶת־רִגְלֵיהֶם עַל־צִוְּאֵרֵיהֶם: וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יְהוֹשֻׁעַ אֶל־
 תִּירְאוּ וְאֶל־תַּחַתּוּ חֻזְקוֹ וְאִמְצוּ כִּי כֹכָה יַעֲשֶׂה יְהוָה
 26 לְכָל־אֵיבֵיכֶם אֲשֶׁר אַתֶּם נֹלָחְמִים אוֹתָם: וַיָּכֶם יְהוֹשֻׁעַ
 אַחֲרֵיהֶם וַיַּמִּיתֵם וַיַּחַלֵּם עַל הַמִּשָּׁה עֲצִים וַיַּחֲנוּ תְלוּיִם
 27 עַל־הָעֲצִים עַד־הָעֶרֶב: וַיְהִי לַעֲתָא בּוֹא הַשֶּׁמֶשׁ צִוָּה
 יְהוֹשֻׁעַ וַיִּרְדּוּם מֵעַל הָעֲצִים וַיִּשְׁלִיכֵם אֶל־הַמַּעְרָה אֲשֶׁר
 נִחְבְּאוּ־שָׁם וַיִּשְׁמוּ אֲבָנִים גְּדוֹלוֹת עַל־פִּי הַמַּעְרָה עַד־
 28 עֲצֵם הַיּוֹם הַזֶּה: וְאֶת־מִקְדָּהּ לְכָד יְהוֹשֻׁעַ בַּיּוֹם
 הַהוּא וַיַּכּוּ לְפִי־חָרֶב וְאֶת־מַלְכָּהּ הַחַרֶם אוֹתָם וְאֶת־כָּל־
 הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר־בָּהּ לֹא הִשְׁאִיר שְׂרִיד וַיַּעַשׂ לְמֶלֶךְ מִקְדָּהּ
 29 כִּי אֲשֶׁר עָשָׂה לְמֶלֶךְ יְרִיחוֹ: וַיַּעֲבֹר יְהוֹשֻׁעַ וְכָל־יִשְׂרָאֵל
 ל עִמּוֹ מִמִּקְדָּהּ לִבְנָה וַיִּלָּחֲמוּ עִם־לִבְנָה: וַיִּתֵּן יְהוָה גַּם־
 אוֹתָהּ בְּיַד יִשְׂרָאֵל וְאֶת־מַלְכָּהּ וַיַּכּוּ לְפִי־חָרֶב וְאֶת־כָּל־
 הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר־בָּהּ לֹא־הִשְׁאִיר שְׂרִיד כִּי אֲשֶׁר לְמַלְכָּהּ
 31 כִּי אֲשֶׁר עָשָׂה לְמֶלֶךְ יְרִיחוֹ: וַיַּעֲבֹר יְהוֹשֻׁעַ וְכָל־
 32 יִשְׂרָאֵל עִמּוֹ מִלִּבְנָה לְכִישָׁה וַיַּחֲנוּ עֲלֶיהָ וַיִּלָּחֲמוּ בָּהּ: וַיִּתֵּן
 יְהוָה אֶת־לָכִישׁ בְּיַד יִשְׂרָאֵל וַיִּלְכְּדוּהָ בַּיּוֹם הַשֵּׁנִי וַיַּכּוּ
 לְפִי־חָרֶב וְאֶת־כָּל־הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר־בָּהּ כִּכְל אֲשֶׁר־עָשָׂה
 33 לְלִבְנָה: אוֹ עֲלָה הָרֶם מֶלֶךְ גֹּזֵר לְעֹזֵר אֶת־לָכִישׁ
 וַיַּכּוּ יְהוֹשֻׁעַ וְאֶת־עִמּוֹ עַד־כַּלְתֵּי הַשְּׂאִירֵלֹו שְׂרִיד:
 34 וַיַּעֲבֹר יְהוֹשֻׁעַ וְכָל־יִשְׂרָאֵל עִמּוֹ מִלָּכִישׁ עַגְלוֹנָה וַיַּחֲנוּ עֲלֶיהָ
 לַה וַיִּלָּחֲמוּ עֲלֶיהָ: וַיִּלְכְּדוּהָ בַּיּוֹם הַהוּא וַיַּכּוּ לְפִי־חָרֶב
 וְאֶת־כָּל־הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר־בָּהּ בַּיּוֹם הַהוּא הַחַרְוִים כִּכְל אֲשֶׁר־

עשה

24. v. יתר א 28. v. כ"א איתה 30. v. כ"א על

לכם לקראת המלחמה את־ישראל למען החרימם
 לבלתי העת להם תחנה כי למען השמידם כאשר צוה
 יהוה את־משה: ²¹ ויבא יהושע בעת ההוא ויכרת
 את־הענקים מן־ההר מן־הברון מן־דבר מן־ענב ומכל
 הר והודה ומכל הר ישראל עם־עריהם החרימם יהושע:
²² לא־נותר ענקים בארץ בני ישראל רק בענה בנת
 ובאשדוד נשארו: ויבא יהושע את־כל־הארץ ככל אשר
²³ דבר יהוה אל־משה ויתנה יהושע לנחלה לישראל
 במחלקתם לשבטיהם והארץ שקמה ממלחמה:

יב Cap. XII.

ואלה מלכי הארץ אשר הכו בני־ישראל וירשו את־
 ארצם בעבר הנהר מן־ההר השמש מנחל ארנון עד־
² הר חרמון וכל־הערבה מן־ההר: סיוון מלך האמרי
 היושב בחשבון משל מערער אשר על־שפת־נחל ארנון
 ותוך הנחל וחצי הגלעד ועד יבך הנחל גבול בני עמון:
³ והערבה עד־ים פנרות מן־ההר ועד ים הערבה ים־
 המלח מן־ההר הרך בית הישמות ומתימן תחת אשדות
 הפסגה: וגבול עוג מלך הבשן מיתר הרפאים היושב
⁴ בעשתרות ובאדרעי: ומשל בדר חרמון ובסלכה ובכל־
 הבשן עד־גבול הגשורי והמעפתי וחצי הגלעד גבול
⁵ סיוון מלך חשבון: משה עבד־יהוה ובני ישראל הכום
 ויתנה משה עבד־יהוה ירשה לראובני ולגדי ולחצי שבט
 המנשה: ⁶ ואלה מלכי הארץ אשר הכה יהושע ובני
 ישראל בעבר הנהר ימה מבעל גר בבקעת הלבנון
 ועד־ההר החלק העלה שעירה ויתנה יהושע לשבטי
 ישראל ירשה במחלקתם: בדר ובשפלה ובערבה
⁸ ובאשדות ובמדבר ובנגב החתי האמרי והכנעני הפרזי
 החתי והיבויסי:

⁷ סוסייהם תעקר ואת־מרפבתיהם תשרף באש: ויבא
 יהושע וכל־עם המלחמה עמו עליהם על־מי מרום
⁸ פתאם ויפלו בהם: ויתנם יהוה ביד־ישראל ויפוס
 וירדפו עד־צידון רבה ועד משרפות מים ועד־בקעת
 מצפה מן־ההר ויבסם עד־בלתי השאירו להם שריד:
⁹ ויעש להם יהושע כאשר אמר־לו יהוה את־סוסייהם עקר
 ואת־מרפבתיהם שרף באש: וישב יהושע בעת
 ההיא וילמד את־חצור ואת־מלכה הבה בחרב כירחצור
¹¹ לפנים היא ראש כל־הממלכות האלה: ויפו את־כל־
 הנפש אשר־בה לפי־חרב החרם לא נותר כל־נשמה
¹² ואת־חצור שרף באש: ואת־כל־ערי המלכים האלה
 ואת־כל־מלכיהם לכר יהושע ויבסם לפי־חרב החרים
¹³ אותם כאשר צוה משה עבד יהוה: רק כל־הערים
 העמדות על־התלם לא־שרפם ישראל וולתי את־חצור
¹⁴ לבדה שרף יהושע: וכל שׁלל הערים האלה ותבהמה
 בןווי להם בני ישראל רק את־כל־האדם הכו לפי־חרב
¹⁵ עד־השמידם אותם לא השאירו כל־נשמה: כאשר צוה
 יהוה את־משה עבדו כן־צוה משה את־יהושע וכן עשה
 יהושע לא־הסיר דבר מכל אשר־צוה יהוה את־משה:
¹⁶ ויבא יהושע את־כל־הארץ הזאת ההר ואת־כל־הנגב
 ואת כל־ארץ הגשן ואת־השפלה ואת־הערבה ואת־הר
¹⁷ ישראל ושפלתה: מן־ההר החלק העלה שעיר ועד־
 בעל גר בבקעת הלבנון תחת הר־חרמון ואת כל־
¹⁸ מלכיהם לכר ויבסם וימיתם: ימים רבים עשה יהושע
¹⁹ את־כל־המלכים האלה מלחמה: לא־הותה עיר אשר
 השלימה אל־בני ישראל בלתי חזון ישבי גבעון את־
 כ הכל לקחו במלחמה: כִּי־מאת יהוה היתה לחונק את־
 לכם

מלך יקנעם לפרמל אחד:
 23 מלך דור לנפת דור אחד:
 מלך גוים לגלגל אחד:
 24 מלך תרצה אחד:
 כל מלכים שלשים ואחד:

יג CAP. XIII.

ויהושע וקן בא בימים ויאמר יהוה אליו אתה זקנתה *
 2 באת בימים והארץ נשארה הרבה מאד לרשתה: זאת
 3 הארץ הנשארת כל גלילות הפלשתים וכל הגשוירי: מן
 השיחור אשר על פני מצרים ועד גבול עקרון צפונה
 לכנעני תחשב חמשת סרני פלשתים העזתי והאשדודי
 4 האשקלוני הגתי והעקרוני והעונים: מתימן כל ארץ
 הכנעני ומערה אשר לצידנים עד אפקה עד גבול האמרי:
 5 והארץ הנבלי וכל הלכנון מנחש השמש מפעל גר תחת
 6 הרחרמון עד לבוא חמת: כל יושבי החר מן הלכנון
 7 עד משרפת מים כל צידנים אנכי אורישם מפני בני
 8 ישראל רק הפלה לישראל בנחלה כאשר צויתך: ועתה
 9 חלק את הארץ הזאת בנחלה לתשעת השבטים והצי
 10 השבט המנשה: עמו הראובני והגדי לקחו נחלתם אשר
 11 נתן להם משה בעבר הירדן מנחשה כאשר נתן להם
 12 משה עבד יהוה: מערוער אשר על שפת נחל ארנון
 13 והעיר אשר בתוך הנחל וכל המישר מידבא עד דיבון:
 וכל ערי סיחון מלך האמרי אשר מלך בחשבון עד
 14 גבול בני עמון: והגלעד וגבול הגשוירי והמעכת וכל
 15 הר חרמון וכל הבשן עד סלכה: כל ממלכות עוג בבשן
 16 אשר מלך בעשתרות ובאדרעי הוא נשאר מיתר הרפאים
 17 ויבם משה וירשם: ולא הורישו בני ישראל את הגשוירי
 18 ואת המעכת וישב גשור ומעכת בקרב ישראל עד היום
 הזה

9 מלך יריחו
 מלך העי אשר מצד בית אל
 10 מלך ירושלים
 מלך חברון
 11 מלך ירמות
 מלך לביש
 12 מלך ענגלון
 מלך גזר
 13 מלך דבר
 מלך גדר
 14 מלך חרמה
 מלך ערד
 15 מלך לבנה
 מלך עדלם
 16 מלך מקדה
 מלך בית אל
 17 מלך תפוח
 מלך חפר
 18 מלך אפק
 מלך לשרון
 19 מלך מדון
 מלך חצור
 20 מלך שמרון מראון
 מלך אכשה
 21 מלך תענך
 מלך מגדו
 22 מלך קדש

נחל משה בערבות מואב מעבר לירדן יריחו מזרחתה:
 ולשבט הלוי לאיתן משה נחלה יהוה אלהי ישראל 33
 הוא נחלתם כאשר דבר להם:

CAP. XIV. יד

וּאֵלֶּה אֲשֶׁר-נָחֲלוּ בְנֵי-יִשְׂרָאֵל בְּאֶרֶץ כְּנָעַן אֲשֶׁר נָחֲלוּ א
 אוֹתָם אֲלֶעָזֶר הַכֹּהֵן וַיהוֹשֻׁעַ בֶּן-נּוּן וְרָאשֵׁי אֲבוֹת הַמִּשְׁטוֹת
 לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל: בְּגֹרֶל נָחֲלָתָם כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה בְּיַד 2
 מֹשֶׁה לְתַשְׁעַת הַמִּשְׁטוֹת וַחֲצֵי הַמִּשְׁטָה: כִּי-נָתַן מֹשֶׁה 3
 נַחֲלַת שְׁנֵי הַמִּשְׁטוֹת וַחֲצֵי הַמִּשְׁטָה מֵעֵבֶר לַיַּרְדֵּן וּלְלוֹיִם
 לֹא-נָתַן נַחֲלָה בְּתוֹכָם: כִּי-חָזוּ בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל שְׁנֵי מִשְׁוֹת 4
 מִנְּשֵׂה וְאֶפְרַיִם וְלֹא-נָתַנוּ חֵלֶק לְלוֹיִם בְּאֶרֶץ כְּנָעַן
 עָרִים לְשִׁבְתָּם וּמִגְרִישֵׁיהֶם לְמִקְנֵיהֶם וּלְקַנְיָנֵם: כַּאֲשֶׁר 5
 צִוָּה יְהוָה אֶת-מֹשֶׁה בֶּן עֶשְׂוֹ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיַּחֲלֲקוּ אֹתִי-
 הָאָרֶץ: וַיִּגְשׁוּ בְנֵי-יְהוּדָה אֶל-יְהוֹשֻׁעַ בְּגִלְגָּל וַיֹּאמְרוּ 6
 אֵלָיו כָּלֵב בֶּן-יִפְתָּה הַקִּנְיָנִי אֶתָּה יָדַעְתָּ אֶת-הַדָּבָר אֲשֶׁר-
 דִּבֶּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה אִישׁ הָאֱלֹהִים עַל אֲדוֹתַי וְעַל-
 אֲדוֹתֶיךָ בְּקֹדֶשׁ בְּרִנְעָה: בְּ-אֶרְבָּעִים שָׁנָה אֲנֹכִי בָּשָׁלַח 7
 מֹשֶׁה עֲבָדֶיךָ וְאַתָּה אֲתִי מִקְדָּשׁ בְּרִנְעָה לְרַגֵּל אֶת-הָאָרֶץ
 וְאָשַׁב אוֹתוֹ דָּבָר כַּאֲשֶׁר עִסְלַכְתָּ: וְאַחֵי אֲשֶׁר עִלּוּ 8
 עִמִּי הִמְסִיו אֶת-לֵב הָעָם וְאֵלֶּיךָ מִלֵּאתִי אַחֲרַי יְהוָה
 אֱלֹהָי: וַיִּשְׁבַּע מֹשֶׁה בַּיּוֹם הַזֶּה וַיֹּאמֶר אִם-לֹא הָאָרֶץ 9
 אֲשֶׁר דִּרְבַּח רַגְלֶךָ כִּי לָךְ תִּהְיֶה לְנַחֲלָה וּלְבָנֶיךָ עַד-
 עוֹלָם כִּי מִלֵּאת אַחֲרַי יְהוָה אֱלֹהָי: וְעַתָּה הִנֵּה הַחֲחִירָה 10
 יְהוָה אוֹתִי כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר זֶה אֶרְבָּעִים וַחֲמִשׁ שָׁנָה מֵאָז
 דִּבֶּר יְהוָה אֶת-הַדָּבָר הַזֶּה אֶל-מֹשֶׁה אֲשֶׁר-הִלַּךְ יִשְׂרָאֵל
 בְּמַדְבָּר וְעַתָּה הִנֵּה אֲנֹכִי הַיּוֹם בְּ-חֲמִשׁ וּשְׁמֹנִים שָׁנָה:
 עוֹדֵנִי הַיּוֹם הַזֶּה כַּאֲשֶׁר בְּיוֹם שָׁלַח אוֹתִי מֹשֶׁה כִּכְחֹי 11

אז

י"ד v. 2. דרי בפתח v. 11. כ רברי

14 הַיּוֹם: רַק לְשִׁבְטֵי הַלְוִי לֹא נָתַן נַחֲלָה אֲשֵׁי יְהוָה אֱלֹהֵי
 15 יִשְׂרָאֵל הוּא נַחֲלָתוֹ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר-לּוֹ: וַיִּתֵּן מֹשֶׁה
 16 לְמֹשֶׁה בְּנֵי-רְאוּבֵן לְמִשְׁפַּחֹתָם: וַיְהִי לָהֶם הַגְּבוּל
 מֵעֲרוֹזַיִר אֲשֶׁר עַל-שְׂפַת-נַחֲלֵי אֲרָנוֹן וְהַעִיר אֲשֶׁר בְּתוֹךְ-
 17 הַנַּחֲלָה וְכָל-הַמִּישָׁר עַל-מִידְבָּא: הַשֶּׁבֶן וְכַלְעֵרִיָּה אֲשֶׁר
 18 בְּמִישׁוֹר דִּיבּוֹן וּבְמֹת כַּעַל וּבֵית כַּעַל מְעוֹן: וַיַּחֲזֶקֶה
 19 וּקְדָמַת וּמִפְעֵת: וּקְרִיתִים וּשְׁבֻמָּה וְצֶרֶת הַשְּׁחָר בְּתֵר
 כ הַעֲמֻק: וּבֵית פְּעוֹר וְאֲשֵׁרוֹת הַפְּסָגָה וּבֵית הַיִּשְׁמֹרֶת:
 21 וְכָל עֲרֵי הַמִּישָׁר וְכָל-מַמְלְכוֹת סִיחֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי אֲשֶׁר
 מֶלֶךְ בְּחֶשְׁבּוֹן אֲשֶׁר הִכָּה מֹשֶׁה אֹתוֹ וְאֶת-נְשֵׂאֵי מִדְּוָן
 אֶת-דָּאִן וְאֶת-רָקֵם וְאֶת-צוּר וְאֶת-חֹזֵר וְאֶת-דָּבֵעַ נְסִיב
 22 סִיחֹן יִשְׁבֵי הָאָרֶץ: וְאֶת-בְּלָעַם בֶּן-בְּעוֹר הַקּוֹסֵם הָרְגוּ
 23 בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל בַּחֶרֶב אֶל-חֲלָלֵיהֶם: וַיְהִי גְבוּל בְּנֵי רְאוּבֵן
 הַיַּרְדֵּן וּגְבוּל זֹאת נַחֲלַת בְּנֵי-רְאוּבֵן לְמִשְׁפַּחֹתָם הָעָרִים
 24 וַחֲצֵרֵיהֶן: וַיִּתֵּן מֹשֶׁה לְמֹשֶׁה נָד לְבְנֵי נָד לְמִשְׁפַּחֹתָם:
 כה וַיְהִי לָהֶם הַגְּבוּל יַעֲזֹר וְכַלְעֵרִי הַגְּלָעָד וַחֲצֵי אֶרֶץ כְּנָעַן
 26 עַמּוֹן עַד-עֲרוֹזַיִר אֲשֶׁר עַל-פְּנֵי רֶבֶח: * וּמִחֶשְׁבּוֹן עַד-
 27 רֶמֶת הַמִּצְפָּה וּבְטַנִּים וּמִמְחַנִּים עַד-גְּבוּל לְדָבָר: וּבְעַמְקֵי
 בֵּית הָרִם וּבֵית נַמְרָה וּסְבוֹת וְצַפּוֹן יַתֵּר מַמְלְכוֹת
 סִיחֹן מֶלֶךְ חֶשְׁבּוֹן דִּרְזָן וּגְבַל עַד-קֶצֶה יִסְ-פְּנֵרֶת
 28 עֵבֶר הַיַּרְדֵּן מִזְרְחָה: זֹאת נַחֲלַת בְּנֵי-נָד לְמִשְׁפַּחֹתָם
 29 הָעָרִים וַחֲצֵרֵיהֶם: וַיִּתֵּן מֹשֶׁה לְחֲצֵי שְׁבֻט מְנַשֶּׁה
 ל וַיְהִי לְחֲצֵי מִשְׁפַּח בְּנֵי-מְנַשֶּׁה לְמִשְׁפַּחֹתָם: וַיְהִי גְבוּלָם
 מִמְחַנִּים כָּל-הַבָּשָׁן כָּל-מַמְלְכוֹת עוֹג מֶלֶךְ-הַבָּשָׁן
 31 וְכַלְחָנוֹת יֵאִיר אֲשֶׁר בְּבָשָׁן שְׁשִׁים עִיר: וַחֲצֵי הַגְּלָעָד
 וְעִשְׁתָּרוֹת וְאֶרְעֵי עָרֵי מַמְלְכוֹת עוֹג בְּבָשָׁן לְבְנֵי מְכִיר
 32 בְּ-מְנַשֶּׁה לְחֲצֵי בְנֵי-מְכִיר לְמִשְׁפַּחֹתָם: אֵלֶּה אֲשֶׁר-
 נחל

v. 16. סבירין עד v. 26. חצי הספר בפסוקים

10 בעלה היא קרית יערים: ונסב הגבול מבצלה ימה
 11 אל-הר שעיר ועבר אל-פתח הר-יערים מצפונה היא
 12 כסלון ויהי בית-שמש ועבר תמנה: ויצא הגבול אל-
 13 פתח עקרון צפונה ותאר הגבול שפרונה ועבר הר-
 14 הבצלה ויצא יבנאל והיו תצאות הגבול ימה: וגבול
 15 ים תימה הגדול וגבול זה גבול בני-יהודה סביב
 16 למשפחתם: ולכלב בדיפנה נתן חלק בתוך בני-
 17 יהודה אל-פי יהוה ליהושע את-קרית ארבע אבי הענק
 18 היא חברון: וירש משם כלב את-שלושה בני הענק
 19 את-ששוי ואת-אחימן ואת-תלמי ילדי הענק: ויעל
 20 משם אל-ישבי דבר ושם-דבר לפנים קרית-ספר:
 21 ויאמר כלב אשר-יפה את-קרית-ספר ולכדה ונתתי לו
 22 את-עכסה בתי לאשה: וילכדה עתניאל בן-קנז אחי
 23 כלב ויתדלו את-עכסה בתי לאשה: ויהי בבואה
 24 ותסיתהו לשאול מאת-אבית שרה ותצנח מעל החמור
 25 ויאמר-לה כלב מה-לך: ותאמר תנה-לי ברכה כי
 26 ארץ הנגב נתתני ונתתה לי גלת מים ויתדלה את גלת
 27 עליות ואת גלת תחתיות: ואת גלת מטה בני-
 28 יהודה למשפחתם: ויהיו הערים מקצה למטה בני-
 29 יהודה אל-גבול אדום בגנבה קבצאל ועדר וגור:
 30 וקינה ודימונה ועדעדה: וקדש ותצור ויתגז: ויהי וטלם
 31 ובצללות: ותצור וחדפה וקריות הצרון היא הצור:
 32 אמש ושמע ומולדה: וחצר גדה וחשמון ובית פלט:
 33 וחצר שועל ובאר שבע ובזותיה: בעלה ועיים ועצם:
 34 ואלתולד ובסיל ותרמה: ועקלג ומדמנה וסנסנה:
 35 ולבאות ושלחיים ועין ורמזן פל-יערים עשרים ותשע
 36 וחצרותיהן: בשפלה אשתאול וצרעה ואשנה: וזנוח
 37 ועין גנים תפוח והענים: ורמות ועדלם שוכה ועוקה: לה

ושערים

12 או וכבחי עתה למלחמה ולצאת ולבוא: ועתה תנה-לו
 את-ההר הזה אשר-דבר יהוה בינים ההוא כיראתה שמעת
 בינים ההוא כירענקים שם וערים גדולות בצרות אולי
 13 יהוה אותי ותורשתים כאשר דבר יהוה: ויברכהו יהושע
 14 ויתן את-חברון לכלב בדיפנה לנחלה: על-כן היתה
 15 חברון לכלב בדיפנה הקנוי לנחלה עד היום הזה יען
 16 אשר מלא אחרי יהוה אלהי ישראל: ושם חברון לפנים
 קרית ארבע האדם הגדול בענקים הוא והארץ שקמה
 ממלחמה:

CAP. XV. טו

טו

א ויהי הגדול למטה בני יהודה למשפחתם אל-גבול
 2 אדום מדבר-עין נגבה מקצה תימן: ויהי להם גבול נגב
 3 מקצה ים המלח מן-הלשן הפנה נגבה: ויצא אל-
 4 מנגב למעלה עקרבנים ועבר צנה ועלה מנגב לקדש
 5 ברנע ועבר הצרון ועלה אדרה ונסב הקרקעה: ועבר
 6 עצמונה ויצא נחל מצרים והיה תצאות הגבול ימה
 7 והיה-יהיה לכם גבול נגב: וגבול קדמה ים המלח עד-
 8 קצה תירגן וגבול לפאת צפונה מלשון הים מקצה
 9 תירגן: ועלה הגבול בית-הגלה ועבר מצפון לבית
 10 הערבה ועלה הגבול רחוב-הן בן-ראובן: ועלה הגבול
 11 דברה מעמק עכור ואת-נפנה אל-הגלגל אשר-נכח
 12 למעלה אדמים אשר מנגב לנחל ועבר הגבול אל-מי
 13 עיד-שמש והיו תצאותיו אל-עין רגל: ועלה הגבול גי
 14 בודהם אל-פתח תיבוסים מנגב היא ירושלים ועלה
 15 הגבול אל-ראש החר אשר על-פני גי-הגם ימה אשר
 16 בקצה עמק-רפאים צפונה: ותאר הגבול מראש החר
 17 אל-מעין מי נפתוח ויצא אל-ערי הר-עפרון ותאר הגבול
 18 בעלה

טו v. 4 ויהי ק

4 תצאתו ימה: וינחלו בני יוסף מנשה ואפרים: ויהי ה
 5 גבול בני אפרים למשפחתם ויהי גבול נחלתם מזרחה
 6 עטרות אדר עד בית חרון עליון: ויצא הגבול הימה
 7 המכמת מצפון ונסב הגבול מזרחה תאנת שלה ועבר
 8 אותו ממזרח ינוחה: ויבר מינוחה עטרות ונערתה ופגע
 9 ביריחו ויצא הנרחן: מתפוח ילך הגבול ימה נחל קנה
 10 והיו תצאתו הימה זאת נחלת משד אפרים
 11 למשפחתם: והערים המבדלות לבני אפרים בתוך
 12 נחלת בני מנשה פל הערים וחצריהן: ולא הורישו או
 13 הפגעני היושב בגור וישב הפגעני בקרב אפרים עד
 14 היום הנה ויהי למס עבר:

CAP. XVII. יז

יז ויהי הגורל למטה מנשה ביהוא בכור יוסף למכיר *
 בכור מנשה אבי הגלעד כי הוא היה איש מלחמה
 2 ויהי לו הגלעד והבשן: ויהי לבני מנשה הנותרים
 3 למשפחתם לבני אביעור ולבני חלק ולבני אשריאל
 4 ולבני שכם ולבני חפר ולבני שמידע אלה בני מנשה
 5 ביהוסף הנותרים למשפחתם: ולצלפחד בן חפר בן
 6 גלעד בן מכיר בן מנשה לא היה לו בנים כי אסרבות
 7 ואלה שמות בנותיו מהלה ונעה חגלה מלפה ותרצה:
 8 ותקרבנה לפני אלעזר הכהן ולפני יהושע בן נון ולפני
 9 הנשיאים לאמר יהיה צוה אתי משה לתת לנו נחלה
 10 בתוך אחינו ויתן להם אלפי יהיה נחלה בתוך אחי
 11 אביהן: ויפלו חבל מנשה עשרה לבד מארץ הגלעד
 12 והבשן אשר מעבר לירדן: כי בנות מנשה נחלו נחלה
 13 בתוך בניו וארץ הגלעד היתה לבני מנשה הנותרים:
 14 ויהי גבול מנשה מאשר המכמת אשר על פני שכם
 15 והלך

ט"ז v. 3. תוצאתו ק

36 ושעלים ועדיתים והגרה והגרתים ערים ארבע עשרה
 37 וחצריהן: צנן וחדשה ומגדל גד: ודלען והמצפה
 38 ויקתאל: לכיש ובצקת ועליון: וכפון ולחמם וכתליש:
 39 והדרות בית דגון ונעמה ומקדה ערים שש עשרה
 40 וחצריהן: לבנה ועטר ועשן: ויפתח ואשנה ונציב:
 41 וקעילה ואכזיב ומראשה ערים תשע וחצריהן:
 42 עקרן ובנתיה וחצריה: מעקרן וימה כל אשר על
 43 יד אשדוד וחצריהן: אשדוד בנותיה וחצריה צוה
 44 ביותיה וחצריה עד נחל מצרים והים הגבול וגבול:
 45 ובקר שמיר ויתיר ושוכה: ודנה וקרית סנה היא דבר:
 46 ונעב ואשתמה וענים: ונשן וחלן וגלה ערים אחרת
 47 עשרה וחצריהן: ארב ודומה ואשען: וענים ובית
 48 תפוח ואפקה: וחמטה וקרית ארבע היא חברון ואיער
 49 ערים תשע וחצריהן: מעון וברמל ונוף ויוטה:
 50 וזרעאל ויקדעם ונוח: תקון גבעה ותמנה ערים עשר
 51 וחצריהן: חלחול בית צור וגדור: ומערת וברת
 52 ענות ואלתקן ערים שש וחצריהן: קרית פצל היא
 53 קרית יערים והרבה ערים שתים וחצריהן: במדבר
 54 בית הערבה מדין וסככה: והנבשן ועיר המלח ועין גדי
 55 ערים שש וחצריהן: ואת הובוסי וישבי ירושלם לא
 56 זכרו בני יהודה להורישם וישב הובוסי את בני יהודה
 57 בירושלם עד היום הנה:

CAP. XVI. טז

טז ויצא הגורל לבני יוסף מזרען ויריחו למי וירחו מזרחה
 2 המדבר עלה מיריחו בקר בית אל: ויצא מבית אל
 3 לזוה ועבר אל גבול הארץ עטרות: ויבר ימה אל
 4 גבול היפלאי עד גבול בית חרון תחתון ועד גור והיו
 5 תצאתו

ט"ז v. 47. ת הגורל ק v. 48. בדיא v. 52. כ"א וחמה v. 53. ויטם ק v. 63. יחור ר

8 וְהָלַךְ הַגְּבוּל אֶל-הַיַּמִּין אֶל-יֹשְׁבֵי עֵין תַּפּוּחַ: לַמְּנַשֶּׁה
 הַיְתֵה אֶרֶץ תַּפּוּחַ וְתַפּוּחַ אֶל-גְּבוּל מְנַשֶּׁה לְבְנֵי אַפְרַיִם:
 9 וַיֵּרֶד הַגְּבוּל נַחַל קָנָה נֹגֵבָה לְנַחַל עָרִים הָאֵלֶּה לְאַפְרַיִם
 בְּתוֹךְ עָרֵי מְנַשֶּׁה וּגְבוּל מְנַשֶּׁה מִצְפּוֹן לְנַחַל וַיְהִי תְּצַאֲתוֹ
 10 הַיָּם נֹגֵבָה לְאַפְרַיִם וְצְפוֹנָה לַמְּנַשֶּׁה וַיְהִי הַיָּם גְּבוּל
 11 וּבְאֵר פְּנֵעוֹן מִצְפּוֹן וּבִישׁשָׁכָר מִמְזוּרָח: וַיְהִי לַמְּנַשֶּׁה
 בִּישׁשָׁכָר וּבְאֵשֶׁר בֵּית-שָׁאן וּבְנוֹתֵיהָ וּבִלְעָם וּבְנוֹתֵיהָ
 12 וְאֶת-יֹשְׁבֵי דָאָר וּבְנוֹתֵיהָ וְיֹשְׁבֵי עֵידוֹד וּבְנוֹתֵיהָ וְיֹשְׁבֵי
 תַעֲנָךְ וּבְנוֹתֵיהָ וְיֹשְׁבֵי מְנָדוֹ וּבְנוֹתֵיהָ שְׁלֹשֶׁת הַנְּפֹת:
 13 וְלֹא יָבֹלוּ בְנֵי מְנַשֶּׁה לְהוֹרִישׁ אֶת-הָעָרִים הָאֵלֶּה וַיֹּאמֶר
 14 הַכְּנַעֲנִי לְשֵׁבֶת בְּאֶרֶץ הַזֹּאת: וַיְהִי כִּי הִזְקוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל
 15 וַיִּתְּנוּ אֶת-הַכְּנַעֲנִי לָמֶס וְהוֹרִישׁוּ: וַיִּדְבַּר
 16 בְּנֵי יוֹסֵף אֶת-יְהוֹשֻׁעַ לֵאמֹר מַדּוּעַ נִתְּתָה לִי נַחֲלָה גּוֹרֵל
 17 אַחֵר וְחֶבֶל אַחֵר וְאֲנִי עִם רֹב עַד אֲשֶׁר-עַד-כֹּה בְּרַכְנִי
 18 יְהוָה: וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם יְהוֹשֻׁעַ אִם-עֲסַרְכֶם אֶתָּה עַל-כֵּן
 19 לָךְ תִּנְעָרָה וּבִרְאֵת לָךְ שֵׁם בְּאֶרֶץ הַפְּרָזִי וְהַרְפֵּאִים
 20 כִּי-אֵין לָךְ הַר-אַפְרַיִם: וַיֹּאמְרוּ בְנֵי יוֹסֵף לֹא-יִמְצָא לָנוּ
 21 הָהָר וְרֹכֵב בְּרוּל בְּכָל-הַכְּנַעֲנִי הַיֹּשֵׁב בְּאֶרֶץ-הָעֵמֶק
 22 לְאֵשֶׁר בְּבֵית-שָׁאן וּבְנוֹתֵיהָ וְלְאֵשֶׁר בְּעַמֶּק יוֹרְעָאֵל
 23 וַיֹּאמֶר יְהוֹשֻׁעַ אֶל-בֵּית יוֹסֵף לְאַפְרַיִם וּלְמְנַשֶּׁה לֵאמֹר
 24 עֲסַרְכֶם אֶתָּה וְכֹחַ גְּדוּל לָךְ לֹא-יִהְיֶה לָךְ גּוֹרֵל אַחֵר
 25 כִּי הֵר יְהוָה-לָךְ כִּי-יִצֵּר הוּא וּבִרְאֵתוֹ וְהָיָה לָךְ תְּצַאֲתוֹ
 26 כִּי-תוֹרִישׁ אֶת-הַכְּנַעֲנִי כִּי רֹכֵב בְּרוּל לוֹ כִּי חֹק הוּא
 27 אֲדָר עַל-הָהָר אֲשֶׁר מִנְּגֵב לְבֵית-חֶרֶן תַּחְתּוֹן: וְתֹאֵר
 28 הַגְּבוּל וְנֹסֵב לְפִאתַיִם נֹגֵבָה מִדְּהָר אֲשֶׁר עַל-פְּנֵי
 29 בֵּית-חֶרֶן נֹגֵבָה וְהָיָה תְּצַאֲתוֹ אֶל-קִרְיֹת-בְּעַל הַיָּם
 30 קִרְיַת יְעָרִים עִיר בְּנֵי יְהוּדָה זֹאת פִּאתַיִם: וּפִאת-נֹגֵבָה

מקצה

12. v. דוד קי 14. דודו קי. ibid. למדחאי על

8 וְהָלַךְ הַגְּבוּל אֶל-הַיַּמִּין אֶל-יֹשְׁבֵי עֵין תַּפּוּחַ: לַמְּנַשֶּׁה
 הַיְתֵה אֶרֶץ תַּפּוּחַ וְתַפּוּחַ אֶל-גְּבוּל מְנַשֶּׁה לְבְנֵי אַפְרַיִם:
 9 וַיֵּרֶד הַגְּבוּל נַחַל קָנָה נֹגֵבָה לְנַחַל עָרִים הָאֵלֶּה לְאַפְרַיִם
 בְּתוֹךְ עָרֵי מְנַשֶּׁה וּגְבוּל מְנַשֶּׁה מִצְפּוֹן לְנַחַל וַיְהִי תְּצַאֲתוֹ
 10 הַיָּם נֹגֵבָה לְאַפְרַיִם וְצְפוֹנָה לַמְּנַשֶּׁה וַיְהִי הַיָּם גְּבוּל
 11 וּבְאֵר פְּנֵעוֹן מִצְפּוֹן וּבִישׁשָׁכָר מִמְזוּרָח: וַיְהִי לַמְּנַשֶּׁה
 בִּישׁשָׁכָר וּבְאֵשֶׁר בֵּית-שָׁאן וּבְנוֹתֵיהָ וּבִלְעָם וּבְנוֹתֵיהָ
 12 וְאֶת-יֹשְׁבֵי דָאָר וּבְנוֹתֵיהָ וְיֹשְׁבֵי עֵידוֹד וּבְנוֹתֵיהָ וְיֹשְׁבֵי
 תַעֲנָךְ וּבְנוֹתֵיהָ וְיֹשְׁבֵי מְנָדוֹ וּבְנוֹתֵיהָ שְׁלֹשֶׁת הַנְּפֹת:
 13 וְלֹא יָבֹלוּ בְנֵי מְנַשֶּׁה לְהוֹרִישׁ אֶת-הָעָרִים הָאֵלֶּה וַיֹּאמֶר
 14 הַכְּנַעֲנִי לְשֵׁבֶת בְּאֶרֶץ הַזֹּאת: וַיְהִי כִּי הִזְקוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל
 15 וַיִּתְּנוּ אֶת-הַכְּנַעֲנִי לָמֶס וְהוֹרִישׁוּ: וַיִּדְבַר
 16 בְּנֵי יוֹסֵף אֶת-יְהוֹשֻׁעַ לֵאמֹר מַדּוּעַ נִתְּתָה לִי נַחֲלָה גּוֹרֵל
 17 אַחֵר וְחֶבֶל אַחֵר וְאֲנִי עִם רֹב עַד אֲשֶׁר-עַד-כֹּה בְּרַכְנִי
 18 יְהוָה: וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם יְהוֹשֻׁעַ אִם-עֲסַרְכֶם אֶתָּה עַל-כֵּן
 19 לָךְ תִּנְעָרָה וּבִרְאֵת לָךְ שֵׁם בְּאֶרֶץ הַפְּרָזִי וְהַרְפֵּאִים
 20 כִּי-אֵין לָךְ הַר-אַפְרַיִם: וַיֹּאמְרוּ בְנֵי יוֹסֵף לֹא-יִמְצָא לָנוּ
 21 הָהָר וְרֹכֵב בְּרוּל בְּכָל-הַכְּנַעֲנִי הַיֹּשֵׁב בְּאֶרֶץ-הָעֵמֶק
 22 לְאֵשֶׁר בְּבֵית-שָׁאן וּבְנוֹתֵיהָ וְלְאֵשֶׁר בְּעַמֶּק יוֹרְעָאֵל
 23 וַיֹּאמֶר יְהוֹשֻׁעַ אֶל-בֵּית יוֹסֵף לְאַפְרַיִם וּלְמְנַשֶּׁה לֵאמֹר
 24 עֲסַרְכֶם אֶתָּה וְכֹחַ גְּדוּל לָךְ לֹא-יִהְיֶה לָךְ גּוֹרֵל אַחֵר
 25 כִּי הֵר יְהוָה-לָךְ כִּי-יִצֵּר הוּא וּבִרְאֵתוֹ וְהָיָה לָךְ תְּצַאֲתוֹ
 26 כִּי-תוֹרִישׁ אֶת-הַכְּנַעֲנִי כִּי רֹכֵב בְּרוּל לוֹ כִּי חֹק הוּא

יח CAP. XVIII.

א וַיִּקְהָלוּ כָל-עַדַת בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל שְׁלַח נִשְׁפִּינוּ שֵׁם אֶת
 2 אֶהֱל מוֹעֵד וְהָאֶרֶץ נִכְבְּשָׁה לַפְּנִיחֵם: וַיִּוָּתְרוּ בְּכָנֵי
 3 יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר לֹא-חָלְקוּ אֶת-נַחֲלָתָם שְׁבַעַה שְׁבָטִים
 4 וַיֹּאמֶר

13. v. פחה באמת 14. v. כ"א אל. ibid. קמץ בויק

מקצה קרית יערים ויצא הנבול ימה ויצא אל מעון מי
 16 נפתוח: ויבד הנבול אל קצה החר אשר על פני גן
 בדהנם אשר בעמק רפאים צפונה וירח גי העם
 17 אל כתר הכובסי נגבה ויבד עין הגל: ותאר מצפון
 ויצא עין שמש ויצא אל גלילות אשר נכח מעלה
 18 אדמים ויבד אבו בהן כדראובן: ועבר אל כתר מול
 19 הערבה צפונה ויבד הערבה: ועבר הנבול אל
 כתר בית הגלה צפונה והיה תוצאותיו הנבול אל
 לשון יסדמלה צפונה אל קצה הירדן נגבה זה נבול
 כ נגב: והירדן ונבול אתו לפאת קדמה זאת נחלת בני
 21 בנימן לנבולתיה סביב למשפחתם: והיו הערים למטה
 בני בנימן למשפחותיהם וירחו ובית הגלה ועמק
 22 קצין: ובית הערבה ועמקים ובית אל: והעניים
 23 והפרה ועפרה: וכפר העמוני והעפני ונגבע ערים
 כה שתיים עשרה וחצריהן: ובעון הרמה ובארות: והמצפה
 26 והכפירה והמצה: ורקם וירפאל ותראלה: וצלע האלה
 27 והיבוי היא ירושלם ובעת קרית ערים ארבע עשרה
 28 וחצריהן זאת נחלת בני בנימן למשפחתם:

CAP. XIX. יט

יט

א ויצא הגורל השני לשמעון למטה בני שמעון למשפחותם
 2 והיו נחלתם בתוך נחלת בני יהודה: והיו להם
 3 בנחלתם באר שבע ושבע ומולדה: וחצר שועל
 4 ובלה ועצם: ואלתולד ובתול הרמה: וצקלג ובירת
 6 המרבת וחצר סוסה: ובית לבאות ושוחן ערים
 7 שלש עשרה וחצריהן: עין רמון ועתר ועשן ערים
 8 ארבע וחצריהן: וכל החצרים אשר סביבות הערים
 האלה עד בעלת באר ראמת נגב זאת נחלת מטה בני
 שמעון

יח v. 19. דהו ק. ibid. תצאות ק. 24. העמטה ק. 8. כצל בא כיה

שמעון למשפחתם: מחבל בני יהודה נחלת בני שמעון
 כיה יהיה חלק בני יהודה רב מהם וינחלו בני שמעון
 בתוך נחלתם: ויעל הגורל השלישי לבני זבולן
 11 למשפחתם והיו נבול נחלתם עד שריר: ועלה נבולם
 למה ומרעלה ופגע בדבשת ופגע אל הנחל אשר על
 12 פני יקנעם: ושב משריר קדמה מזרח השמש על נבול
 כסלת תבר ויצא אל החדברת ועלה יפיע: ומשם ירד
 קדמה מזרחה גתה חפר עתה קצין ויצא רמון חפר
 הנעה: ונסב אתו הנבול מצפון חנתן והיו תצאותיו
 14 יפתח אל: וקשת ונהלל ושמרון ויראלה ובית להם
 15 ערים שתיים עשרה וחצריהן: זאת נחלת בני זבולן
 16 למשפחותם הערים האלה וחצריהן: ליששכר יצא
 17 הגורל הרביעי לבני יששכר למשפחותם: והיו נבולם
 18 וירעאלה והכסלות ושונם: וחפרים ושיאון ואנחרת:
 19 והרבית וקשיון ואבץ: ורמת ועין ננים ועין הקדה ובית
 21 פצץ: ופגע הנבול בתבור ושחצומה ובית שמש והיו
 22 תצאות נבולם הירדן ערים שלש עשרה וחצריהן: זאת
 23 נחלת מטה בני יששכר למשפחתם הערים וחצריהן:
 ויצא הגורל החמישי למטה בני אשר למשפחותם:

24 והיו נבולם חלקת וחלי ובטן ואבשף: ואלמלך ועמצד
 26 ומשאל ופגע בכרמל המה ובשיתור לבנת: ושב מזרח
 השמש בית דגן ופגע בזבלון ובני יפתח אל צפונה
 28 בית העמק ונעאל ויצא אל כבול משמאל: ועברן ורחב
 29 וחמון וקנה עד צידון רבה: ושב הנבול הרמה ועד
 עיר מבצר צר ושב הנבול חסה והיו תצאותיו המה
 מחבל אבויה: ועמה ואפק ורחב ערים עשרים ושתיים ל
 31 וחצריהן: זאת נחלת מטה בני אשר למשפחתם
 הערים

v. 22. ושחצומה ק. 29. v. דהו ק.

32 הערים האלה וחצריהן: לבני נפתלי יצא הגורל
 33 הששי לבני נפתלי למשפחתם: ויהי גבולם מחלף
 מאלון בצעננים ואדמי הנקב ובנאל עד-לקום ויהי
 34 תצאתיו חרדן: ושב הגבול ימה אונות תבור ויצא
 משם חקקה ופגע בובלון מנגב ובאשר פגע מים וביהודה
 לה חרדן מזרח השמש: וערי מבצר הצדדים צר וחמת
 36 וזמת ובגרת: ואדמה וחרמה וחצור: וקדש ואדרעי
 37 וצין חצור: ויראון ומנדל-אל חרם ובית-ענת ובית שמש
 38 ערים תשע-עשרה וחצריהן: זאת נחלת משה בני-נפתלי
 מ למשפחתם הערים וחצריהן: למשה בני-הן
 41 למשפחתם יצא הגורל השביעי: ויהי גבול נחלתם
 42 צרעה ואשתאול ועיר שמש: ושעלבין ואילון ויתלה:
 43 ואילון ותמנתה ועקרון: ואלתקנה וגבתון ובעלת:
 44 ויהד ובני-ברק ונתירמון: ומי חרקון וחרקון עם-הגבול
 46 מול יפז: ויצא גבול בני-הן מהם ויעלו בני-הן וילחמו
 עם-לשם וילבדו אותה ויכו אותה לפי-חרב וירשו
 אותה וישבו בה ויקראו ללשם הן בשם הן אביהם:
 48 זאת נחלת משה בני-הן למשפחתם הערים האלה
 49 וחצריהן: ויכלו לנחל את-הארץ לגבולתיה ויתנו
 50 בני-ישראל נחלה ליהושע בר-נון בתוכם: על-פי יהוה
 נתנו לו את-העיר אשר שאל את-תמנת-סרח בתר
 אפרים ויבנה את-העיר וישב בה: אלה הנחלות אשר-
 51 נחלו אלעזר הכהן ויהושע בר-נון וראשי האבות למפות
 בני-ישראל בגורל בשלה לפני יהוה פתח אהל מועד
 ויכלו מחלק את-הארץ:

כ CAP. XX.

2 * וידבר יהוה אל-יהושע לאמר: דבר אל-בני ישראל
 לאמר

לאמר הני לכם את-ערי המקלט אשר-דברתי אליכם
 3 ביד-משה: לנוס שמה רוצח מכה-נפש בשגגה בכלי-
 4 דעת והיו לכם למקלט מנאל הדם: ונס אל-אחת |
 מהערים האלה ועמד פתח שער העיר ודבר באוני
 וקני העיר-היא את-דבריו ואספו אתו העירה אליהם
 ונתנו-לו מקום וישב עמם: וכי ירדף גאל הדם אחריו ה
 ולא ינסרו את-הרצח בידו כי בכלי-דעת הפה את-רעהו
 ולא-שנא הוא לו מתמול שלשום: וישב | בעיר ההיא
 6 עד-עמדו לפני העדה למשפט עד-מות הכהן הגדול
 אשר יהיה בימים ההם או | ישוב הרוצח ובא אל-עירו
 ואל-ביתו אל-העיר אשר-נס משם: ויקדשו את-קדש 7
 בגליל בתר נפתלי ואת-שכם בתר אפרים ואת-קרת
 8 ארבע היא חברון בתר יהודה: ומעבר לירדן וריחו
 מזרחה נתנו את-בצר במדבר במישר ממטה ראובן
 ואת-דאמות בגלעד ממטה נד ואת-גלון בפשן ממטה
 9 מנשה: אלה היו ערי המועדה לכל בני ישראל ולגר
 הגר בתוכם לנוס שמה בל-מכה-נפש בשגגה ולא ימות
 ביד גאל הדם עד-עמדו לפני העדה:

כא CAP. XXI.

כא

ויגשו ראשי אבות הלויים אל-אלעזר הכהן ואל-יהושע *
 2 בר-נון ואל-ראשי אבות המפות לבני ישראל: וידברו
 אליהם בשלה בארץ כנען לאמר יהוה צוה ביד-משה
 3 לתת-לנו ערים לשבת ומגרשיהן לבהמתנו: ויתנו בני-
 ישראל ללויים מנחלתם אל-פי יהוה את-הערים האלה
 4 ואת-מגרשיהן: ויצא הגורל למשפחת הקהתי ויהי
 לבני אחרן הכהן מז-הלויים ממטה יהודה וממטה
 השמעוני וממטה בנימן בגורל ערים שלש עשרה:

ולבני

23 חרון ואת־מגרשה ערים ארבע: וממטה־הן את־
 24 אלתקא ואת־מגרשה את־גבתון ואת־מגרשה: את־אילון
 ואת־מגרשה את־נתרמון ואת־מגרשה ערים ארבע:
 וממחצית מטה מנשה את־תענד ואת־מגרשה ואת־נת כה
 26 רמון ואת־מגרשה ערים שתים: כל־ערים עשר
 27 ומגרשיהן למשפחות בני־קהת הגותרים: ולבני גרשון
 משפחת הלויים מחצי מטה מנשה את־עיר מקלט
 הרצח את־גלון בפשן ואת־מגרשה ואת־בעשתרה ואת־
 28 מגרשה ערים שתים: וממטה יששכר את־קשיון
 29 ואת־מגרשה את־דברת ואת־מגרשה: את־ירמות ואת־
 מגרשה את־עין גנים ואת־מגרשה ערים ארבע:
 וממטה אשר את־משאל ואת־מגרשה את־עבדון ואת־ל
 31 מגרשה: את־חלקת ואת־מגרשה ואת־דחב ואת־מגרשה
 32 ערים ארבע: וממטה נפתלי את־עיר מקלט הרצח
 את־קדש בגליל ואת־מגרשה ואת־חמת דאר ואת־
 33 מגרשה ואת־קרתן ואת־מגרשה ערים שלש: כל־ערי
 הגרשני למשפחתם שלש־עשרה עיר ומגרשיהן:
 34 ולמשפחת בני־מררי הלויים הגותרים מאת מטה זבולן
 את־יקנעם ואת־מגרשה את־קרתה ואת־מגרשה: את־לה
 רמנה ואת־מגרשה את־נהלל ואת־מגרשה ערים ארבע:
 36 וממטה־נדר את־עיר מקלט הרצח את־רמת
 37 בגלעד ואת־מגרשה ואת־מחנים ואת־מגרשה: את־
 חשבון ואת־מגרשה את־עור ואת־מגרשה כל־ערים
 ארבע

v. 27. גלן קרי v. 36. בקצת ספרים נמצאו כאן ב' פסוקים האלה. לקדום מדברי דומים א' ו' פסוק סיג וסיד. וכפי המסורה אינם ראויים לדעות. ולמען לא יחסרו לקרא העצמם פה בגליון:

וממטה ראובן את־פצר ואת־מגרשה ואת־ידעה ואת־מגרשה:
 את־קדמות ואת־מגרשה ואת־מיפעת ואת־מגרשה ערים ארבע:

ה ולבני קהת הגותרים משפחת מטה־אפרים וממטה־
 6 דן ומחצי מטה מנשה בגורל ערים עשר: ולבני
 גרשון משפחת מטה־יששכר וממטה־אשר וממטה
 נפתלי ומחצי מטה מנשה בפשן בגורל ערים שלש
 7 עשרה: לבני מררי למשפחתם ממטה ראובן
 8 וממטה־נדר וממטה זבולן ערים שתים עשרה: ויתנו
 בני־ישראל ללויים את־הערים האלה ואת־מגרשיהן
 9 כאשר צוה יהוה ביד־משה בגורל: ויתנו ממטה
 בני יהודה וממטה בני שמעון את הערים האלה אשר
 י' יקרא אתהן בשם: ויהי לבני אהרן משפחות הקהתי
 11 מבני לוי בני להם הנה הגורל ראישנה: ויתנו להם את
 קרית ארבע אבי העניק היא חברון בחר יהודה ואת־
 12 מגרשה סביבתייה: ואת־שדה העיר ואת־חצריה נתנו
 13 לבלב בדיפנה באחוזתו: ולבני אהרן הפהן נתנו
 את־עיר מקלט הרצח את־חברון ואת־מגרשיה ואת־
 14 לבנה ואת־מגרשיה: ואת־יתר ואת־מגרשה ואת־
 15 אשתמוע ואת־מגרשיה: ואת־חלן ואת־מגרשה ואת־
 16 דבר ואת־מגרשה: ואת־עין ואת־מגרשה ואת־יטרה
 ואת־מגרשה את־בית שמש ואת־מגרשה ערים תשע
 17 מאת שני השבטים האלה: וממטה בנימין את־
 18 גבעון ואת־מגרשה את־נבע ואת־מגרשה: את־ענתות
 ואת־מגרשה ואת־עלמון ואת־מגרשה ערים ארבע:
 19 כל־ערי בני־אהרן הכהנים שלש־עשרה ערים ומגרשיהן:
 כ ולמשפחות בני־קהת הלויים הגותרים מבני קהת
 21 ויהי ערי גורלם ממטה אפרים: ויתנו להם את־עיר
 מקלט הרצח את־שכם ואת־מגרשה בחר אפרים ואת־
 22 גזר ואת־מגרשה: ואת־קבצים ואת־מגרשה ואת־בית
 חרון

v. 10. ראשה קרי.

38 ארבע: כל־הערים לבני מררי למשפחתם הנותרים
 39 ממשפחות הלויים ויהי גודלם ערים שתיים עשרה: כל
 ערי הלויים בתוך אחוזת בני־ישראל ערים ארבעים ושמונה
 מ ומגרשיהן: תהינה הערים האלה עיר עיר ומגרשיה
 41 סביבתיה בן כל־הערים האלה: ויתן יהוה לישראל
 את־כל־הארץ אשר נשבע לתת לאבותם וירשוה וישבו
 42 בה: וינח יהוה להם מסביב ככל אשר־נשבע לאבותם
 ולא־עמד איש בפניהם מכל־איביהם את כל־איביהם
 43 נתן יהוה בידם: לא־נפל דבר מכל הדבר הטוב אשר־
 דבר יהוה אל־בית ישראל הכל בא:

כב CAP. XXII.

כב

א אז יקרא יהושע לראובני ולגדי ולחצי משה מנשה:
 2 ויאמר אליהם אתם שמרתם את כל־אשר צוה אתכם
 משה עבד יהוה ותשמעו בקולי לכל אשר־צויתי אתכם:
 3 לא־עזבתם את־אחיכם זה ימים רבים עד היום הורה
 4 ושמרתם את־משמרת מצות יהוה אלהיכם: ועתה הניח
 יהוה אלהיכם לאחיכם כאשר דבר להם ועתה פנו ולכו
 לכם לאחליכם אל־ארץ אחותכם אשר נתן לכם משה
 ה עבד יהוה בעבר הירדן: רק ושמרו מאד לעשות את־
 המצוה ואת־התורה אשר צוה אתכם משה עבד־יהוה
 לאהבה את־יהוה אלהיכם וללכת בכל־דרכיו ולשמר
 מצותיו ולדבקה בו ולעבדו בכל־לבבכם ובכל־נפשכם:
 6 ויברכם יהושע וישלחם וילכו אל־אחליהם: ולחציו
 7 שכט המנשה נתן משה בפשן ולחציו נתן יהושע עם־
 אחיהם מעבר הירדן ימה וגם כי שלחם יהושע אל־
 8 אחיהם ויברכם: ויאמר אליהם לאמר בנכסים רבים
 שובו אל־אחליכם ובמקנה רב־מאד בכסף ובזהב
 ובנחשת

ובנחשת ובבזל ובשלמות הרבה מאד חלקו שלל
 איביכם עם־אחיכם: וישבו וילכו בני־ראובן ובני־
 9 גד וחצי שבט המנשה מאת בני ישראל משלה אשר־
 בארץ פנען ללכת אל־ארץ הגלעד אל־ארץ אחותם
 אשר נאחזר־בה על־פי יהוה ביד־משה: ויבאו אל־
 גלילות הירדן אשר בארץ פנען ויבנו בני־ראובן ובני־
 גד וחצי שבט המנשה שם מזבח על־הירדן מזבח גדול
 למראה: וישמעו בני־ישראל לאמר הנה־בנו בני־ראובן
 ובני־גד וחצי שבט המנשה את־המזבח אל־מול ארץ
 פנען אל־גלילות הירדן אל־עבר בני ישראל: וישמעו
 12 בני ישראל ויקהלו בל־עדת בני־ישראל שלה לעלות
 עליהם לצבא: וישלחו בני־ישראל אל־בני־ראובן
 ואל־בני־גד ואל־חצי שבט־מנשה אל־ארץ הגלעד את־
 14 פינחס בן־אלעזר הכהן: ועשרה נשאים עמו נשיא אחד
 נשיא אחד לבית אב לכל משות ישראל ואיש ראש
 15 בית־אבותם המה לאלפי ישראל: ויבאו אל־בני־ראובן
 ואל־בני־גד ואל־חצי שבט־מנשה אל־ארץ הגלעד וידברו
 16 אתם לאמר: כה אמרו כל עדת יהוה מה־המעל
 הזה אשר מעלתם באחיו ישראל לשוב היום מאחרי
 יהוה בבנותכם לכם מזבח למרדכם היום ביהוה:
 17 המעט־לנו את־עין פעור אשר לא־הפטרנו ממנו עד
 היום הנה ויהי הנגף בעדת יהוה: ואתם תשובו היום
 מאחרי יהוה והיה אתם תמרדו היום ביהוה ומחר אל־
 19 כל־עדת ישראל יקצף: ואך אם־טמאה ארץ אחותכם
 עברו לכם אל־ארץ אחות יהוה אשר שכדשם משכן
 יהוה והאחזו בתוכנו וביהוה אלה־תמרדו ואותנו אל־
 תמרדו בבנותכם לכם מזבח מבלעדי מזבח יהוה
 אלהינו: הלא עכן בן־זרח מעל מעל בחרם ועל־
 כ כל־

כָּל־עַדְתַּת יִשְׂרָאֵל הָיָה קָצֵף וְהוּא אִישׁ אֶחָד לֹא נָוַע
 21 בְּעֵינָיו: וַיַּעַן בְּנֵי־רְאוּבֵן וּבְנֵי־גָד וַחֲצֵי שִׁבְטַת מְנַשֶּׁשֶׁה
 22 וַיְדַבְּרוּ אֶת־דְּבָרֵי אֶלְפֵי יִשְׂרָאֵל: אֵלֹהִים יְהוָה
 אֵלֹהֵינוּ יְהוָה הוּא יָדַע וַיִּשְׂרָאֵל הוּא יָדַע אִם־
 23 בְּמַרְדָּה וְאִם־בְּמַעַל בִּיהוָה אֶל־תּוֹשִׁיעֵנו הַיּוֹם הַזֶּה: לִבְנוֹת
 לָנוּ מִזְבֵּחַ לְשׁוּב מֵאֲחֵרֵי יְהוָה וְאִם־לְהַעֲלוֹת עָלֵינוּ עֹלָה
 וּמִנְחָה וְאִם־לַעֲשׂוֹת עָלֵינוּ זְבָחֵי שְׁלָמִים יְהוָה הוּא יִבְקֹשׁ:
 24 וְאִם־לֹא מִדְּאָגָה מִדְּבַר עֲשִׂינוּ אֶת־זֹאת לֵאמֹר מִחֵר
 יֹאמְרוּ בְּנֵיכֶם לְבָנֵינוּ לֵאמֹר מִהֵרָלָכְם וּלְיַדְהוָה אֱלֹהֵינוּ
 כֹּה יִשְׂרָאֵל: וְגִבּוֹל נִתְּיָהוּהָ בֵּינֵנוּ וּבֵינֵיכֶם בְּנֵי־רְאוּבֵן וּבְנֵי־
 גָד אֶת־הַחֲדָדִין אֵיךְ־לָכֶם חֵלֶק בִּיהוָה וְהַשְׁפִּיתוּ בְּנֵיכֶם
 26 אֶת־בְּנֵינוּ לְבִלְתִּי יָרֵא אֶת־יהוָה: וַנֹּאמֶר נַעֲשֶׂה־נָא לָנוּ
 27 לִבְנוֹת אֶת־הַמִּזְבֵּחַ לֹא לְעֹלָה וְלֹא לְזֶבֶח: כִּי עַד הוּא
 בֵּינֵנוּ וּבֵינֵיכֶם וּבֵין דְּרוֹתֵינוּ וְאֲחֵרֵינוּ לְעַבֵּד אֶת־עַבְדַּת
 יְהוָה לְפָנָיו בְּעֹלוֹתֵינוּ וּבִזְבָּחֵינוּ וּבְשִׁלְמֵינוּ וְלֹא־יֹאמְרוּ
 28 בְּנֵיכֶם מִחֵר לְבָנֵינוּ אֵיךְ־לָכֶם חֵלֶק בִּיהוָה: וַנֹּאמֶר וְהָיָה
 כִּי־יֹאמְרוּ אֵלֵינוּ וְאֶל־דְּרוֹתֵינוּ מִחֵר וְאָמְרוּ רֵאוּ אֶת־
 תְּבִנֹת מִזְבֵּחַ יְהוָה אֲשֶׁר־עָשׂוּ אֲבוֹתֵינוּ לֹא לְעֹלָה וְלֹא
 29 לְזֶבֶח כִּי־עַד הוּא בֵּינֵנוּ וּבֵינֵיכֶם: הַלִּילָה לָנוּ מִמֶּנּוּ
 לְמַרְדָּה בִּיהוָה וּלְשׁוּב הַיּוֹם מֵאֲחֵרֵי יְהוָה לִבְנוֹת מִזְבֵּחַ
 לְעֹלָה לְמִנְחָה וּלְזֶבֶח מִלֶּבֶד מִזְבֵּחַ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֲשֶׁר
 ל לִפְנֵי מִשְׁכַּנּוּ: וַיִּשְׁמַע פִּינְחָס הַכֹּהֵן וּגְשִׁיֵי הָעֵדוּהָ
 וְרֹאשֵׁי אֶלְפֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר אִתּוֹ אֶת־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר
 דִּבְּרוּ בְּנֵי־רְאוּבֵן וּבְנֵי־גָד וּבְנֵי מְנַשֶּׁשֶׁה וַיִּיטָב בְּעֵינֵיהֶם:
 31 וַיֹּאמֶר פִּינְחָס בֶּן־אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן אֶל־בְּנֵי רְאוּבֵן וְאֶל־
 בְּנֵי־גָד וְאֶל־בְּנֵי מְנַשֶּׁשֶׁה הַיּוֹם יָדַעְנוּ כִּי־בָתוּכֵנוּ יְהוָה
 אֲשֶׁר לֹא־מַעַלְתֶּם בִּיהוָה הַמַּעַל הוּא אֲוֹ הַצִּלְתֶּם אֶת־
 32 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִיַּד יְהוָה: וַיָּשָׁב פִּינְחָס בֶּן־אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן וְ

והנשיאים

והנשיאים מאת בני־ראובן ומאת בני־גד מארץ הגלעד
 33 אל־ארץ כנען אל־בני ישראל וישבו אותם דבר: ויטב
 הדבר בעיני בני ישראל ויברכו אלהים בני ישראל ולא
 אמרו לעלות עליהם לצבא לשחת את־הארץ אשר בני־
 34 ראובן ובני־גד ישבים בה: ויקראו בני־ראובן ובני־גד
 למזבח כִּי־עַד הוּא בֵּינֵתֵינוּ כִּי יְהוָה הָאֱלֹהִים:

כֶּבֶד כַּב CAP. XXIII.

ויהי מימים רבים אחרי אשר־הניח יהוה לישראל מכל־
 אֵיבֵיהֶם מִסָּבִיב וַיְהוֹשֻעַ וְקָן בָּא בַיָּמִים: וַיִּקְרָא יְהוֹשֻעַ
 2 לְכָל־יִשְׂרָאֵל לִזְכָּנָיו וְלִרְאשֵׁיו וְלַשֹּׁפְטִים וְלַשֹּׁטְרִים וַיֹּאמֶר
 אֱלֹהִים אֲנִי וְקָנְתִי בָאתִי בַיָּמִים: וְאַתֶּם רֵאִיתֶם אֶת כָּל־
 3 אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם לְכָל־הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה מִפְּנֵיכֶם
 4 כִּי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם הוּא הִנְלָחֶם לָכֶם: רֵאוּ הַפְּלִתִי לָכֶם
 אֶת־הַגּוֹיִם הַנִּשְׁאָרִים הָאֵלֶּה בְּנִחְלָה לְשִׁבְטֵיכֶם מִדְּהַרְדִּין
 וּכְלֵי־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר הִכִּיתִי וְהַיּוֹם הַגָּדוֹל מְבֹאֵה הַשָּׁמַשׁ:
 5 וַיְהוָה אֱלֹהֵיכֶם הוּא יְהוֹדִיעֶם מִפְּנֵיכֶם וְהוֹרִישׁ אֶתֶּם
 6 מִלְּפָנֵיכֶם וַיִּרְשַׁתֶּם אֶת־אֲרָצָם כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
 לָכֶם: וְחֻקְתֶּם מְאֹד לְשֹׁמֵר וְלַעֲשׂוֹת אֶת כָּל־הַכְּתוּבִים
 7 בְּסֵפֶר תּוֹרַת מֹשֶׁה לְבִלְתִּי סוּר מִמֶּנּוּ יָמִין וּשְׂמֹאל:
 8 לְבִלְתִּי־בֹא בְּגוֹיִם הָאֵלֶּה הַנִּשְׁאָרִים הָאֵלֶּה אִתְּכֶם
 וּבְשֵׁם אֱלֹהֵיהֶם לֹא־תִזְכְּרוּ וְלֹא תִשְׁפִיעוּ וְלֹא תַעֲבֹדוּם
 9 וְלֹא תִשְׁתַּחֲוּוּ לָהֶם: כִּי אִם־בִּיהוָה אֱלֹהֵיכֶם תִּדְבְּקוּ
 10 כַּאֲשֶׁר עָשִׂיתֶם עַד הַיּוֹם הַזֶּה: וַיֹּרֶשׁ יְהוָה מִפְּנֵיכֶם
 11 גּוֹיִם גְּדֹלִים וְעַצוּמִים וְאַתֶּם לֹא־עַמַד אִישׁ בְּפָנֵיכֶם עַד
 הַיּוֹם הַזֶּה: אִישׁ־אֶחָד מִכֶּם יִרְדֹּף־אֶלֶף כִּי יְהוָה
 12 אֱלֹהֵיכֶם הוּא הִנְלָחֶם לָכֶם כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר לָכֶם: וַנִּשְׁמַרְתֶּם
 מְאֹד לְנַפְשֵׁיכֶם לֹא־תִהְיֶה אֶת־יהוָה אֱלֹהֵיכֶם: כִּי אִם־

שוב

שוב תשובו ודבקתם ביהוה האלה הנשוארים
 האלה אתכם והתחנתם בהם ובאתם בהם והם בכם:
 13 ידוע תדעו כי לא יוסף יהוה אלהיכם להוריש את-
 הגוים האלה מלפניכם והיו לכם לפח ולמוקש ולשטט
 בצדיכם ולצננים בעיניכם עד אבדכם מעל האדמה
 14 הטובה הזאת אשר נתן לכם יהוה אלהיכם: והנה
 אנכי הולך היום בהרדף פליהארץ וידעתם בכל-לבבכם
 ובכל נפשכם כי לאנפל דבר אחד מכל הדברים
 הטובים אשר דבר יהוה אלהיכם עליכם הכל באו לכם
 15 לאנפל ממנו דבר אחד: והנה כאשר-בא עליכם פלי-
 הדבר הטוב אשר דבר יהוה אלהיכם אליכם כן יבוא
 יהוה עליכם את פליהדבר הרע עד-השמידו אותכם
 מעל האדמה הטובה הזאת אשר נתן לכם יהוה
 16 אלהיכם: בעברכם את-ברית יהוה אלהיכם אשר צוה
 אתכם והלכתם ועברתם אחרים והשתחיתם
 להם ותרה ארץ-יהוה בכם ואבדתם מהרה מעל הארץ
 הטובה אשר נתן לכם:

כד CAP. XXIV.

כד

א ויאסף יהושע את-כל-שבטי ישראל שכמה ויקרא
 לזקני ישראל ולראשי ולשפטי ולשטריו ויתצבו לפני
 2 האלהים: ויאמר יהושע אל-כל-העם כהאמר יהוה
 אלהי ישראל בעבר הנחר ישבו אבותיכם מעולם תרה
 3 אבי אברהם ואבי נחור ועבדו אלהים אחרים: ואקח
 את-אביכם את-אברהם מעבר הנחר ואולד אותו בכל-
 4 ארץ כנען וארץ את-זרעו ואת-לו את-יצחק: ואתן
 ליצחק את-יעקב ואת-יעשו ואתן לעשו את-הרר שעיר
 ה לרשת אותו ויעקב ובניו ירדו מצרים: ואשלה את-

משה

משה ואת-אחרו ואנף את-מצרים כאשר עשיתי בקרבן
 ואחר הוצאתי אתכם: ואציא את-אבותיכם ממצרים
 6 ותבאו הימה וירדפו מצרים אחרו אבותיכם ברכב
 ובפרשים ויססוף: ויצעקו אליהוה ושם מאפל
 7 ביניכם ובין המצרים ויבא עליו את-יהוה ויכסחו
 ותראניה עיניכם את אשר-עשיתי במצרים ותשבו
 8 במדבר ימים רבים: ואביאה אתכם אל-ארץ האמרי
 היושב בעבר הנרדן וילחמו אתכם ואתן אותם בידכם
 ותירשו את-ארצם ואשמידם מפניכם: ויקם בלק בן
 9 צפור מלך מואב וילחם בישראל וישלח ויקרא לבלעם
 בן-בעור לקלל אתכם: ולא אביתי לשמע לבלעם ויברך
 11 ברוך אתכם ואצל אתכם מידו: ותעבדו את-הנרדן
 ותבאו אל-יריחו וילחמו בכם בעל-יריחו האמרי
 ותפרו ותפגעני ותחתי ותגרנשי חחי ותיבוסו ואתן
 12 אותם בידכם: ואשלה לפניכם את-הצרעה ותגרש
 אותם מפניכם שני מלכי האמרי לא בחרבך ולא
 13 בקשתך: ואתן לכם ארץ אשר לא-יגעת בה וערים
 אשר לא-בניתם ותשבו בהם כרמים ויתים אשר לא-
 14 נטעתם אתם אכלים: ועתה ראו את-יהוה ועבדו אתו
 בתמים ובאמת והסירו את-אלהים אשר עבדו אבותיכם
 בעבר הנחר ובמצרים ועבדו את-יהוה: ואם רע
 15 בעיניכם לעבד את-יהוה בחרו לכם היום את-מי
 תעבדון אם את-אלהים אשר-עבדו אבותיכם אשר
 בעבר הנחר ואם את-אלהי האמרי אשר אתם יושבים
 16 בארצם ואנכי וביתי נעבד את-יהוה: ויען העם ויאמר
 17 חלילה לנו מעזב את-יהוה לעבד אלהים אחרים: כי
 יהוה אלהינו הוא המעלה אתנו ואת-אבותינו מארץ
 מצרים

מצרים מבית עבדים ואשר עשה לעינינו את־האתר
הגדלות האלה וישמרנו בכל־הדרך אשר־הלכנו בה
18 ובכל העמים אשר עברנו בקרבם: ויגרש יהוה את־
כל־העמים ואת־האמרי וישב הארץ מפנינו נס־אנחנו
19 נעבד את־יהוה כ־הוא אלהינו: ויאמר יהושע אל־העם
לא תוכלו לעבד את־יהוה כ־אלהים קדשים הוא אל־
כ קנא הוא לא־ישא לפשעכם ולחטאותיכם: כי תעזבו
את־יהוה ועבדתם אלהי נכר ושב והרע לכם וכל־ה
21 אתכם אחרי אשר־היטיב לכם: ויאמר העם אל־יהושע
22 לא כי את־יהוה נעבד: ויאמר יהושע אל־העם עדים
אתם בכלם כ־אתם בחרתם לכם את־יהוה לעבד אותו
23 ויאמרו עדים: ועתה הסירו את־אלהי הנכר אשר
בקרבתכם והטו את־לבבכם אל־יהוה אלהי ישראל:
24 ויאמרו העם אל־יהושע את־יהוה אלהינו נעבד ונקולו
כה נשמע: ויברת יהושע ברית לעם ביום ההוא וישם לו
26 חק ומשפט בשכם: ויכתב יהושע את־הדברים האלה
בספר תורת אלהים ויקח אבן גדולה ויקימה שם תחת
27 האלה אשר במקדש יהוה: ויאמר יהושע אל־
כל־העם הנה האבן הזאת תהיה־בנו לעדה כ־היא
שמעה את כל־אמרי יהוה אשר דבר עמנו והיתה
28 בכם לעדה פן־תכחשו באלהיכם: וישלח יהושע
29 את־העם איש לנחלתו: והיו אחרי הדברים האלה
וימת יהושע ב־גוון עבד יהוה ב־מאה ועשר שנים:
ל ויקברו אותו בגבול נחלתו בתמנת־סרח אשר ב־הר־
אפרים מצפון להר־גוש: ויעבד ישראל את־יהוה כל
31 ימי יהושע וכל ימי הזקנים אשר האריכו ימים
אחרי יהושע ואשר ידעו את כל־מעשה יהוה אשר

עשה

עשה לישראל: ואת־עצמות יוסף אשר־העלו בני־
32 ישראל ממצרים קברו בשכם בחלקת השדה אשר
קנה יעקב מאת בני־חמור אבי־שכם במאה קשיטרה
33 והיו לבני־יוסף לנחלה: ואלעזר בן־אחרן מת ויקברו
אותו בגבעת פינתם בנו אשר נתילו ב־תר אפרים:

ח ז ק

סכום הפסוקים של יהושע שש מאות וחמשים וששה. ותרן לשון
אלם סימן: וחציו. ומחשבון עד רמת המצפה: וסדריו ארבעה
עשר. היתה עלי יד יי סימן:

ממנו ויתדלו את-עכסה בתו לאשה: ויהי כבואה 14
 ותסיתהו לשאל מאת-אביו השדה ותצנח מעל החמור
 ויאמר לה כלב מה-לך: ותאמר לו הבה-לי ברכה 15
 כי ארץ הנגב נתתני ונתתה לי גלת מים ויתדלה כלב
 את גלת עלית ואת גלת תחתית: ובני קני חתן 16
 משה עלו מעיר התמרים את-בני יהודה מדבר יהודה
 אשר בנגב ערד וילך וישב את-העם: וילך יהודה את- 17
 שמעון אחיו ויכו את-הפנעני וישב אפת ויחרמו אותה
 ויקרא את-שם-העיר חרמה: וילכד יהודה את-עונה 18
 ואת-גבולה ואת-אשקלון ואת-גבולה ואת-עקרן ואת- 19
 גבולה: ויהי יהודה את-יהודה וירש את-ההר כי
 לא להוריש את-ישובי העמק כירכב ברנל להם: ויתנו כ
 לכלב את-חברון כאשר דבר משה וירש משם את- 21
 שלשה בני הענק: ואת-היבוסים ישב ירושלים לא הורישו
 בני בנימן וישב היבוסים את-בני בנימן בירושלים עד היום
 הזה: ויעלו בית-יוסף נסדם בית-אל ויהיה עמם: 22
 ויתירו בית-יוסף בבית-אל ושם-העיר לפנים לזו: ויראו 23
 השמרים איש ויצא מן-העיר ויאמרו לו הראנו נא את- 24
 מבוא העיר ועשינו עמך הסד: ויראם את-מבוא העיר כה
 ויכו את-העיר לפי-חרב ואת-האיש ואת-כל-משפחתו
 שלחו: וילך האיש ארץ החתים ויבן עיר ויקרא שמה 26
 לזו הוא שמה עד היום הזה: ולא-הוריש מנשה 27
 את-בית-שאן ואת-בנותיה ואת-מענה ואת-בנותיה ואת-
 ישב דור ואת-בנותיה ואת-ישובי יבלעם ואת-בנותיה
 ואת-ישובי מגדו ואת-בנותיה ויואל הפנעני לשבת
 בארץ הזאת: ויהי כירחוק ישראל וישם את-הפנעני 28
 למם והוריש לא-הורישו: ואפרים לא הוריש 29

את-

שופטים

LIBER JUDICUM.

CAPUT I. *

א ויהי אחרי מות יהושע וישאלו בני ישראל ביהוה לאמר
 2 מי-יעלה-לנו אל-הפנעני בתחלה להלחם בו: ויאמר
 3 יהוה יהודה יעלה הנה נתתי את-הארץ בידו: ויאמר
 יהודה לשמעון אחיו עלה אתי בגרלי ונלחמה בפנעני
 4 והלכתי נסדאני אתך בגרלך וילך אתו שמעון: ויעל
 יהודה ויתן יהוה את-הפנעני והפרני בידם ויפוס בכנף
 ה עשרת אלפים איש: וימצאו את-ארני כנף בכנף וילחמו
 6 בו ויכו את-הפנעני ואת-הפרני: ויגם ארני כנף וירדפו
 7 אחריו ויאחזו אותו ויקצצו את-בהמות ידיו ורגליו: ויאמר
 ארני-כנף שבעים | מלכים בהנות ידיהם ורגליהם
 מקצצים היו מלקטים תחת שלחני כאשר עשיתי כן
 8 שלם-לי אלהים ויביאחו ירושלים וימת שם: וילחמו
 בגי-יהודה בירושלים וילכדו אותה ויפיה לפי-חרב ואת
 9 העיר שלחו כאשר: ואחר ירדו בני יהודה להלחם
 י בפנעני וישב הרר וינגב והשפלה: וילך יהודה אל-
 הפנעני היושב בחברון ושם-חברון לפנים קרית ארבע
 11 ויכו את-ישבי ואת-אחימן ואת-תלמי: וילך משם אל-
 12 יושבי דביר ושם-דביר לפנים קרית-ספר: ויאמר כלב
 אשר יכה את-קרית ספר ולכדה ונתתה לו את-עכסה
 13 בתו לאשה: וילכדה עתניאל בן-קנו אתי כלב הקמץ

ממנו

מצעשה יהוה הגדול אשר עשה לישראל: וימת יהושע
 8 בזמנו עבד יהוה בדמאה ועשר שנים: ויקברו אותו
 9 בגבול נחלתו בתמנת-חרם בחר אפרים מצפון לחר-
 געש: וגם כל-הדור ההוא נאספו אל-אבותיו ויקם דור
 אחר אחריהם אשר לא-ידעו את-יהוה וגם את-המעשה
 אשר עשה לישראל: ויעשו בני-ישראל את-הרע
 11 בעיני יהוה ויעבדו את-הבעלים: ויעזבו את-יהוה אלהי
 אבותם המוציא אותם מארץ מצרים וילכו אחריו אלהים
 אחרים מאלהי העמים אשר סביבותיהם וישתחוו להם
 ויכעסו את-יהוה: ויעזבו את-יהוה ויעבדו לבעל
 13 ולעשתרות: ויחר-אף יהוה בישראל ויתנם ביד שסים
 וישפו אותם וימכרם ביד אויביהם מסביב ולא-יכלו עוד
 לעמד לפני אויביהם: בכל אשר יצאו ידיהוה היתה
 15 גם לדעה באשר דבר יהוה וכאשר נשבע יהוה להם
 ויצר להם מאד: ויקם יהוה שפטים ויושיעום מיד
 16 שסיהם: וגם אל-שפטיהם לא שמעו כי ונו אחרי אלהים
 אחרים וישתחוו להם סרו מחר מן-הדרך אשר הלכו
 18 אבותם לשמע מצות-יהוה לא-עשו כן: וכי-הקים יהוה
 להם שפטים ויהוה יהוה עם-השפט והושיעם מיד אויביהם
 כל ימי השופט כיינחם יהוה מנאקתם מפני לחציהם
 ודחקיהם: והיה ובמות השופט ישבו והשתחומו מאבותם
 19 ללכת אחרי אלהים אחרים לעבדם ולהשתחנות להם
 לא הפילו ממעלליהם ומדרךם הקשה: ויחר-אף יהוה כ
 בישראל ויאמר יען אשר עבדו הנני הוה את-בריתי
 אשר צויתי את-אבותם ולא שמעו לקולי: גם-אני לא
 21 אוסיף להוריש איש מפניהם מן-הגוים אשר-עוב יהושע
 וימת: למען נפות גם את-ישראל השמרים הם את
 22 דרך יהוה ללכת גם כאשר שמרו אבותם אסילא:

את-הפנעני היושב בגזר וישב הפנעני בקרבו בגזר:
 5 וכולון לא הוריש את-יושבי קטרון ואת-יושבי
 31 נהלל וישב הפנעני בקרבו ויהיו למס: אשר לא
 הוריש את-יושבי עפו ואת-יושבי צידון ואת-אחלב ואת
 32 אכויב ואת-חלבה ואת-אפיק ואת-רחב: וישב האשרי
 33 בקרב הפנעני ישבי הארץ כי לא הורישו: נפתלי
 לא-הוריש את-יושבי בית-שמש ואת-יושבי בית-ענת
 וישב בקרב הפנעני ישבי הארץ וישבי בית-שמש
 34 ובית ענת היו להם למס: וילחצו האמרי את-בני-הן
 לה הרהרה כילא נתנו לרדת לעמק: ויואל האמרי לשבת
 בחר-חרם באילון ובשעלבים ותכבדו יד בית-יוסף
 36 ויהיו למס: וגבול האמרי ממעלה עקרבנים מהסלע
 ומעלה:

CAP. II. ב

א ויעל מלאך-יהוה מן-הגלגל אל-הפנים * ויאמר
 אעלה אתכם ממצרים ואביא אתכם אל-הארץ אשר
 נשבעתי לאבותיכם ואמר לא-אפר בריתי אתכם
 2 לשלום: ואפם לא-יתברתו ברית לישבי הארץ הזאת
 מוקחותיהם תתצון ולא-שמעתם בקולי מה-זאת
 3 עשיתם: וגם אמרתי לא-אגרש אותם מפניכם ודנו
 4 לכם לצדים ואלהיהם יהיו לכם למוקש: ויהי כדרך
 מלאך יהוה את-הדברים האלה אל-כל-בני ישראל
 5 וישאו העם את-יקולם ויבכו: ויקראו שם-המקום ההוא
 6 פנים ויזכור-שם ליהוה: וישלח יהושע את-העם
 וילכו בני-ישראל איש לנחלתו לרשת את-הארץ:
 7 ויעבדו העם את-יהוה כל ימי יהושע וכל ימי הזקנים
 אשר האריכו ימים אחרי יהושע אשר ראו את כל-

מעשה

23 וינח יהוה את־הגוים האלה לבלתי הורישם מהר ולא נתנם ביד יהושע:

CAP. III. ג

א ואלה הגוים אשר־הניח יהוה לנפות בם את־ישראל
 2 את בל־אשר לא־ידעו את כל־מלחמות בנעז: רק למען
 דעת דרות בני־ישראל ללמדם מלחמה רק אשר
 3 לפנים לא ידעום: חמשת סרני פלשתים וכל־הבנעני
 והצידני ותחוי ישב הר הלבנון מהר בעל הרמון עד
 4 לבוא חמת: ויהיו לנפות בם את־ישראל לדעת הושמעו
 ה את־מצות יהוה אשר־צוה את־אבותם ביד־משה: ובני
 ישראל ישבו בקרב הבנעני החתי והאמרי והפרזי
 6 ותחוי ותיבסי: ויקחו את־בנותיהם להם לנשים ואת
 7 בנותיהם נתנו לבניהם ויעבדו את־אלהיהם: ויעשו
 בני־ישראל את־הרע בעיני יהוה וישבחו את־יהוה
 8 אלהיהם ויעבדו את־הבעלים ואת־האשרות: ויחר־אף
 יהוה בישראל וימכרם ביד פושן רשעתים מלך ארם
 נהרים ויעבדו בני־ישראל את־פושן רשעתים שמגדו
 9 שנים: ויועקו בני־ישראל אל־יהוה ויקם יהוה מושיע
 לבני ישראל ויושיעם את עתניאל בן־קנו אחי כלב
 10 הקטן ממנו: ותהי עליו רוח־יהוה וישפט את־ישראל
 ויצא למלחמה ויתן יהוה בידו את־פושן רשעתים מלך
 11 ארם ותעז ידו על פושן רשעתים: ותשקט הארץ
 12 ארבעים שנה וימת עתניאל בן־קנו: ויספו בני
 ישראל לעשות הרע בעיני יהוה ויחזק יהוה את־עגלון
 מלך־מואב על־ישראל על כיעשו את־הרע בעיני יהוה:
 13 ויאסף אליו את־בני־עמון ועמלק וילך נדך את־ישראל
 14 ויירשו את־עיר התמרים: ויעבדו בני־ישראל את־עגלון
 15 מלך־מואב שמונה עשרה שנה: ויועקו בני־ישראל

אל-

אל־יהוה ויקם יהוה להם מושיע את־אהוד בן־נרא בן
 המיני איש אטר יד־מינו וישלחו בני־ישראל בידו
 מנחה לעגלון מלך־מואב: ויעש לו אהוד הרב ולה
 16 שני פיות נמד ארבה ויחנר אותה מתחת למדין על ירך
 ומינו: ויקרב את־המנחה לעגלון מלך־מואב ועגלון
 17 איש בריא מאד: ויהי כאשר בלה להקריב את־המנחה
 18 וישלח את־העם נשאי המנחה: והוא שב מן־הפסילים
 19 אשר את־הגלגל ויאמר דבר־סתר לי אליך המלך ויאמר
 20 הם ויצאו מעליו כל־העמדים עליו: ואהוד בא אליו כ
 והוא ישב בעלית המקרה אשר־לו לבדו ויאמר אהוד
 21 דבר־אלהים לי אליך ויקם מעל הפסא: וישלח אהוד
 את־נד שמאלו ויקח את־החרב מעל ירך מינו ויתקעה
 22 בבטנו: ויבא גם־הנצב אתר הלהב ויסגר החלב בעד
 הלהב כי לא שלף החרב מבטנו ויצא הפרש־נה:
 23 ויצא אהוד המסדרונה ויסגר דלתות העליה בעדו ונעל:
 24 והוא יצא ויעבדיו באו ויראו והנה דלתות העליה נעלות
 ויאמרו אך מסוד הוא את־רגליו בחרר המקרה: ויחילו כה
 עד־בוש והנה איננו פתח דלתות העליה ויקחו את
 26 המפתח ויפתחו והנה אנהיהם נפל ארצה מת: ואהוד
 נמלט עד התמרהמם והוא עבר את־הפסילים וימלט
 השעירתה: ויהי בבואו ויתקע בשופר בחר אפרים
 27 וירדו עמו בני־ישראל מן־החר וזווא לפניהם: ויאמר
 28 אלהם רדפו אחרי כינתן יהוה את־איביכם את־מואב
 בידכם וירדו אחריו וילכדו את־מעברות הירדן למואב
 ולא־נתנו איש לעבר: ויכו את־מואב בעת ההיא בעשרת
 29 אלפים איש כל־שמן וכל־איש חיל ולא נמלט איש:
 ויבגע מואב ביום ההוא תחת יד ישראל ותשקט הארץ ל

שמונים

26*

v. 16. ה' ה' בצוי v. 19. קמץ בויק v. 25. קמץ בויק

31 שמונים שנה: ונחריו היה שמער בן ענת ונד את פלשתים שש מאות איש במלמד הבקר וישע נס הוא את ישרה ל:

ד CAP. IV.

א ויספו בני ישראל לעשות הרע בעיני יהוה ואהוד מר: 2 וימפרם יהוה ביד יבין מלך-בנען אשר מלך בחצור 3 ושר-צבאו סיסרא והוא יושב בחרשת הגוים: ויצעקו בני-ישראל אל-יהוה כי תשע מאות רכב-ברזל לו והוא לחץ את-בני ישראל בחוקה עשרים שנה:

4 ודבורה אשה נביאה אשת לפידות היא שפטת את ישראל בעת ההיא: והיא יושבת תחת תמר דבורה

בין הרמה ובין בית-אל בחר אפרים ויעלו אליה בני ישראל למשפט: ותשלה ותקרא לבקק בן-אבינעם

מקדש נפתלי ותאמר אליו הלא-צנה יהוה אליהו ישראל לך ומשבת בחר תבור ולקחת עמך עשרת

7 אלפים איש מבני נפתלי ומבני זבלון: ומשכתי אליך אל-נחל קישון את-סיסרא שר-צבא יבין ואת-רכבו

8 ואת-המוני ונתתיו בנדך: ויאמר אליה בקך אסיתלכי עמי והלכתי ואסילא תלכי עמי לא אלה: ותאמר הלה

9 אלה עמך אפס כי לא תהיה תפארתך על-הנדרך אשר-אתה הולך בי ביד אשה ימכר יהוה את-סיסרא ותקם

10 דבורה ותלך עס-בקר קדשה: ויועק בקך את-זבולן ואת-נפתלי קדשה ויעל ברגליו עשרת אלפי איש ותעל

11 עמו דבורה: ותבר הקיני גפרד מלון מבני חלב חתו משה ויט אהלו עד-אלון בצענים אשר את-קדשו: ויגדו

12 לסיסרא כי עלה בקך בן-אבינעם הרי-תבור: ויועק סיסרא את-פל-רכבו תשע מאות רכב ברזל ואת-פל-

העם

ד. 4. v. הפטרת בשלח ויש מתחילין ותשר דבורה. 11. v. דר בקמץ. ibid. בצענים קיי

14 העם אשר אתו מחרשת הגוים אל-נחל קישון: ותאמר דבורה אל-בקר קום כי זה היום אשר נתן יהוה את-סיסרא בידך הלא יהוה יצא לפניך ויגד לך מהר

15 תבור ועשרת אלפים איש אחריו: ויהם יהוה את-סיסרא ואת-פל-הרכב ואת-פל-המחנה לפי-הרכב לפני

16 בקך ויגד סיסרא מעל המרכבה וינס ברגליו: ובקך רדף אחרי הרכב ואחרי המחנה עד חרשת הגוים ויפל

17 כל-מחנה סיסרא לפי-הרכב לא נשאר עד-אחד: וסיסרא גם ברגליו אל-אהל יעל אשת חבר הקיני כי שלום בין

18 ובין מלך-חצור ובין בית חבר הקיני: ותצא יעל לקראת סיסרא ותאמר אליו סודה אדני סודה אלי אלי-תירא

19 ויסר אליה האהלה ותכסוהו בשמיכה: ויאמר אליה השקיני-נא מעט-מים כי צמתי ותפתח את-ינאוד החלב

20 ותשקהו ותכסוהו: ויאמר אליה עמד פתח האהל והיה אם-איש יבא ושאלך ואמר הושפה איש ואמרת אין:

21 ותקה יעל אשת-חבר את-יתד האהל ותשם את-המקבת בידה ותבוא אליו בלאט ותתקע את-יתד ברקתו

22 ותצנח בארץ והוא-נרדם ויעף וימת: והנה בקך רדף את-סיסרא ותצא יעל לקראתו ותאמר לו לך ואראך

23 את-האיש אשר-אתה מבקש ויבא אליה והנה סיסרא נפל מת והיתד ברקתו: ויכנע אליו ביום ההוא את

24 יבין מלך-בנען לפני בני ישראל: ותלך יד בני-ישראל חלוך וקשה על יבין מלך-בנען עד אשר הכריתו את יבין מלך-בנען:

ה CAP. V.

ה ותשר דבורה ובקך בן-אבינעם ביום ההוא: 2 בפרע פרעות בישראל

לאמר: בפרע פרעות בישראל

בדהתנדב

עם

ד. 18. v. מלע. 19. v. חסר א. ibid. מלא ואי. 21. v. א נחה

ברגליו
 בקלנות ראובן
 גדלים
 16 לפנה ישבת בין
 המשתים
 לשמע שרקות עדרים
 לפלנות
 17 ראובן גדלים הקרי לב:
 גלעד בעבר הירדן
 שכן
 ודן למה יגור אניות
 אשר
 ושל מפדציו
 18 ונפתלי
 וכלון עם חרף נפשו למות
 19 באו מלכים
 על מרומי שדה:
 או נלחמו מלכו כנען
 בתענד
 בצע כסף לא
 חבוקבים כ
 21 נחל קישון
 ממסלותם נלחמו עם סיסרא:
 נחל קדומים נחל קישון
 תדרכי
 22 או הלמו עקבי
 מדהרות דהרות אפיריו:
 אורו
 23 ארו ארור
 מרוז אמר מלאך יהוה
 פי לא באו לעזרת יהוה
 לעזרת
 24 תברך מנשים
 אשת חבר הקני
 מנשים
 25 מים שאל חלב כה
 באהל תברך:
 26 בספל אדירים הקריבה המאה:
 וימינה להלמות
 ויהוה לתד תשלחנה
 והלמה סיסרא מחקה ראשו
 ומחצה
 27 בין רגליה פרע נפל
 בין רגליה פרע נפל
 באשר
 28 בעד החלון נשקפה
 אם סיסרא בעד האשנב
 מדוע
 כש

3 עם ברכו יהוה:
 שמעו מלכים האזינו
 אנכי ליהוה אנכי אשירה
 אומר
 4 ליהוה אלהי ישראל:
 יהוה בצאתך
 משעיר
 בצעדיך משנה אדום
 ארץ
 רעשה גם-שמים נטפו
 גם-עבים נטפו
 5 הרים נגלו מפני יהוה
 ויהוה
 6 סיני מפני יהוה אלהי ישראל:
 בימי שמגר בך
 ענת
 בימי יעל חדלו ארחות
 7 נתיבות ילכו ארחות עקלקלות:
 חדלו פרזון בישראל
 חדלו
 עד שקמתי דבורה
 שקמתי
 8 אם בישראל:
 ובחר אלתים
 יבחרו
 9 חדשים
 או לחם שערים
 אמיראה ורמה
 בארבעים אלה
 10 בישראל:
 לבי לחוקקי ישראל
 המתנדבים
 רכבי אתונות
 11 בעם ברכו יהוה:
 ויהוה
 ושבתי עלימדין
 12 צהרות
 על-דרך שיחו:
 13 משאבים
 שם יתנו צדקות יהוה
 שם יתנו צדקות יהוה
 14 פרוזני בישראל
 או ירדו לשערים עמי יעל
 או ירדו לשערים עמי יעל
 15 יהוה:
 עורי עורי דבורה
 עורי עורי דבורה
 16 עורי דברי-שיר
 קום ברכ ושבה שביך בך ונתנה
 17 אבינעם:
 או ירד שריד לאדירים עם
 יהוה
 18 ירדלי בגבורים:
 מני אפרים שרשם צמלים
 יהוה
 19 בעמלק
 אחרך בנימין בעממך
 מן והלפה רקתו:
 20 מכיר ירדו מתקלים
 ומזבולן משקים בשבט שבט
 21 ספר:
 ושרי בוששכר עמד-דברה
 ויששכר
 22 בן ברק
 בעמק שקל
 ותנבב
 ברגליו

בשש רכבו לבוא מדוע אחרו פעמיו
 12 מרבותיו: חכמות שרותיה תענה ארץ
 ל היא תשוב אמריה לה: הלא ומצאו חלקן
 13 שלל רחם רחמתיים לראש גבר שלל
 צבעים לסיסרא שלל צבעים
 31 רקמה צבע רקמתים לצוארי שלל: ב
 14 ואכרו כל-אויבוי יהוה ואהביו כצאת השמש
 15 בגברתו ותשקט הארץ ארבעים שנה:
 16 ויעשו בני-ישראל הרע בעיני יהוה ויתנם יהוה ביד
 2 מדין שבע שנים: ותעו וד-מדין על-ישראל מפני מדין
 עשו-להם בני ישראל את-המנהרות אשר בקרובים
 3 ואת-המערות ואת-המצרות: והיה אס-נרע ישראל
 4 ועלה מדין ועמלק ובני-קדם ועלו עליו: ויחטו עליהם
 ה מהוה בישראל ושה ושור וקמור: כי הם ומקניהם
 יעלו ואהליהם יבאו כד-ארבה לרב ולהם ולגמליהם
 6 אין מספר ויבאו בארץ לשחתה: וידל ישראל מאד
 7 מפני מדין ויעקו בני-ישראל אל-יהוה: ויהי כי
 8 ועקו בני-ישראל אל-יהוה על אדות מדין: וישלח יהוה
 22 איש נביא אל-בני ישראל ויאמר להם כה-אמר יהוה
 אלתי ישראל אנכי העליתי אתכם ממצרים ואציא
 9 אתכם מבית עבדים: ואצל אתכם מיד מצרים ומן
 23 כל-לחציכם ואגרש אותם מפניכם ואתנה לכם ארץ
 24 ארצם: ואמרה לכם אני יהוה אלהיכם לא תיראו אתי
 ליהוה ויקרא-לו יהוה ושלום עד היום הנה עוֹדְנו
 אלתי האמרי אשר אתם יושבים בארצם ולא שמעתם בעֲפֶרֶת
 11 בקולי: ויבא מלאך יהוה וישב תחת האלה אשו לו
 יהוה קח את-פר-השור אשר לאֲכָבֵד ופר השני

שבע

בשש רכבו לבוא מדוע אחרו פעמיו
 29 מרבותיו: חכמות שרותיה תענה ארץ
 ל היא תשוב אמריה לה: הלא ומצאו חלקן
 שלל רחם רחמתיים לראש גבר שלל
 צבעים לסיסרא שלל צבעים
 31 רקמה צבע רקמתים לצוארי שלל: ב
 ואכרו כל-אויבוי יהוה ואהביו כצאת השמש
 ותשקט הארץ ארבעים שנה:
 CAP. VI. 1
 ויעשו בני-ישראל הרע בעיני יהוה ויתנם יהוה ביד
 2 מדין שבע שנים: ותעו וד-מדין על-ישראל מפני מדין
 עשו-להם בני ישראל את-המנהרות אשר בקרובים
 3 ואת-המערות ואת-המצרות: והיה אס-נרע ישראל
 4 ועלה מדין ועמלק ובני-קדם ועלו עליו: ויחטו עליהם
 ה מהוה בישראל ושה ושור וקמור: כי הם ומקניהם
 יעלו ואהליהם יבאו כד-ארבה לרב ולהם ולגמליהם
 6 אין מספר ויבאו בארץ לשחתה: וידל ישראל מאד
 7 מפני מדין ויעקו בני-ישראל אל-יהוה: ויהי כי
 8 ועקו בני-ישראל אל-יהוה על אדות מדין: וישלח יהוה
 22 איש נביא אל-בני ישראל ויאמר להם כה-אמר יהוה
 אלתי ישראל אנכי העליתי אתכם ממצרים ואציא
 9 אתכם מבית עבדים: ואצל אתכם מיד מצרים ומן
 כל-לחציכם ואגרש אותם מפניכם ואתנה לכם ארץ
 ארצם: ואמרה לכם אני יהוה אלהיכם לא תיראו אתי
 ליהוה ויקרא-לו יהוה ושלום עד היום הנה עוֹדְנו
 אלתי האמרי אשר אתם יושבים בארצם ולא שמעתם בעֲפֶרֶת
 11 בקולי: ויבא מלאך יהוה וישב תחת האלה אשו לו
 יהוה קח את-פר-השור אשר לאֲכָבֵד ופר השני

בעפרה

23 וְעָרַךְ אֶל־הַמַּחֲנֶה: וְשָׁמַעַתָּ מִהֲיִדְבְּרוּ וְאַחַר תִּחְנַנְנֶה
 24 יָדִיד וְיִרְדֶּת בַּמַּחֲנֶה נִיבַד הוּא וּפְרָה נַעֲרָו אֶל־קֶצֶר
 חֲמִשִּׁים אֲשֶׁר בַּמַּחֲנֶה: וּמְדִין וְעַמְלֶק וְכָל־בְּנֵי־קְדָם
 נָפְלִים בְּעַמְק בְּאַרְבָּה לָרֶב וּלְגַמְלֵיהֶם אֵין מִסְפָּר כִּתּוּב
 שְׁעַל־יַפֶּת הַיָּם לָרֶב: וַיָּבֹא גִדְעוֹן וְהַגִּיד־אִישׁ מִסְפָּר
 לָרַעְיוֹ חֲלוּם וַיֹּאמֶר הִנֵּה חֲלוּם חֲלַמְתִּי וְהִנֵּה צָלוּל לֶחֶם
 שְׁעָרִים מִתְהַפֵּךְ בַּמַּחֲנֶה מְדִין וַיָּבֹא עַד־הָאֵהָל וַיִּכְהוּ וַיִּפֹּל
 וַיִּהְיֶה לְמַעַלָּה וְנִפְּל הָאֵהָל: וַעֲזַן רַעְיוֹ וַיֹּאמֶר אֵין וַיִּרְדְּפוּ אֶל־מְדִין וְרֹאשׁ־עַרְב וְזָאב הֵבִיאוּ אֶל־גִּדְעוֹן
 זֹאת בִּלְתִּי אִסְחָרְב גִּדְעוֹן בְּדִוְיָאֵשׁ אִישׁ יִשְׂרָאֵל נָתַן מַעֲבָר לְרִדְדָן:

ח CAP. VIII.

ה
 1 גִּדְעוֹן אֶת־מִסְפָּר הַחֲלוּם וְאֶת־שִׁבְרוֹ וַיִּשְׁתַּחוּ וַיִּשָּׁב אֵל
 מַחֲנֶה יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר קוּמוּ בִּי־נִתְּן יְהוָה בְּיַדְכֶם אֶת־מַחֲנֶה
 2 מְדִין: וַיַּחַץ אֶת־שְׁלֹשׁ־מֵאוֹת הָאִישׁ שְׁלֹשָׁה רֵאשִׁים וַיִּתֵּן
 שׁוֹפְרוֹת בְּיַד־כָּלֶם וּבְיָדִים רִיכִים וּלְפָדִים בְּתוֹךְ הַכַּדִּים
 3 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם מִמֶּנִּי תִרְאוּ וְכֵן תַּעֲשׂוּ וְהִנֵּה אֲנִי בָא
 4 בְּקֶצֶה הַמַּחֲנֶה וְהִנֵּה כַּאֲשֶׁר אֲעֲשֶׂה בֵּן תַּעֲשׂוּ: וְתִקְעֶתֶם
 5 בְּשׁוֹפָר אֲנִי וְכָל־אֲשֶׁר אִתִּי וְתִקְעֶתֶם בְּשׁוֹפְרוֹת נְכוֹ
 6 אַתֶּם סְבִיבוֹת בְּלִי־הַמַּחֲנֶה וְאִמְרַתֶּם לַיהוָה וּלְגִדְעוֹן וְרִדְדָם: וַיֹּאמֶר לְאֲנָשֵׁי סְבוֹת תִּנְוִינָא בְּכִרּוֹת לֶחֶם לָעַם
 7 וַיָּבֹא גִדְעוֹן וּמֵאֵהָרֵאִשׁ אֲשֶׁר־אִתּוֹ בְּקֶצֶה הַמַּחֲנֶה אֲשֶׁר בְּרַגְלֵי כִּי־עֵיפִים הֵם וְאֲנִי רִדְדָן אַחֲרַי וְכַח
 8 רֹאשׁ הָאֲשִׁמְרֵת הַתִּיכּוֹנָה אֵךְ הָקָם הַקִּימוּ אֶת־הַשְּׂמֵרִינִי וְצַלְמַנֵּע מִלְכֵי מְדִין: וַיֹּאמֶר שְׂרֵי סְבוֹת הַכַּף וְכַח
 9 כ וַיִּתְקַעוּ בְּשׁוֹפְרוֹת וּנְפוּץ הַכַּדִּים אֲשֶׁר בְּיָדֶם: וַיִּתְקַעוּ וְצַלְמַנֵּע עֲתָה בְּיַדְךָ בִּי־נִתְּן לְצַבְאָה לֶחֶם: וַיֹּאמֶר גִּדְעוֹן
 10 שְׁלֹשֶׁת הָרֵאשִׁים בְּשׁוֹפְרוֹת וַיִּשְׁכְּרוּ הַכַּדִּים וַיַּחֲזִיקוּ בְּיָדֵם בְּתֵת יְהוָה אֶת־זָבַח וְאֶת־צַלְמַנֵּע בְּיָדֵי וּדְשִׁתִּי אֶת־
 11 שְׂמֹאֲלֶם בַּלְּפָדִים וּבְיַד־יָמִינִם הַשׁוֹפְרוֹת לְתַקְוֵע וַיִּקְרָא בְּשֵׁרְכֶם אֶת־קוּצֵי הַמִּדְבָּר וְאֶת־הַבְּרַקָּנִים: וַיַּעַל מִשָּׁם
 12 חָרֵב לַיהוָה וּלְגִדְעוֹן: וַיַּעֲמֵדוּ אִישׁ תַּחְתּוֹ סְבִיב לְמַחֲנֶה פְּנוּאֵל וַיְדַבֵּר אֲלֵיהֶם כִּי־אֵת וַיַּעֲנוּ אוֹתוֹ אֲנָשֵׁי פְּנוּאֵל
 13 וַיִּרְץ כָּל־הַמַּחֲנֶה וַיִּרְעוּ וַיִּנָּסוּ: וַיִּתְקַעוּ שְׁלֹשׁ־מֵאוֹת בְּאֶשֶׁר עָנוּ אֲנָשֵׁי סְבוֹת: וַיֹּאמֶר גִּדְעוֹן אֲנָשֵׁי פְּנוּאֵל לֹאֲמַר
 14 הַשׁוֹפְרוֹת וַיִּשֶׁם יְהוָה אֶת־חָרְב אִישׁ בְּרַעְיוֹ וְכָבֵל בְּשׁוֹבֵי כְּשָׁלוֹם אַתֶּן אֶת־הַמַּגִּדֵל הַזֶּה: וְזָבַח וְצַלְמַנֵּע
 15 הַמַּחֲנֶה וַיִּנָּס הַמַּחֲנֶה עַד־בֵּית הַשֹּׁמֵה צַרְרֶתָה עַד שְׁפַת
 16 אֶבֶל

מכל

ח v. 1. יתר ו v. 2. דב רפה v. 6. סביון ויאכור

11 נַעֲרָךְ אֶל־הַמַּחֲנֶה: וְשָׁמַעַתָּ מִהֲיִדְבְּרוּ וְאַחַר תִּחְנַנְנֶה
 12 יָדִיד וְיִרְדֶּת בַּמַּחֲנֶה נִיבַד הוּא וּפְרָה נַעֲרָו אֶל־קֶצֶר
 13 חֲמִשִּׁים אֲשֶׁר בַּמַּחֲנֶה: וּמְדִין וְעַמְלֶק וְכָל־בְּנֵי־קְדָם
 14 נָפְלִים בְּעַמְק בְּאַרְבָּה לָרֶב וּלְגַמְלֵיהֶם אֵין מִסְפָּר כִּתּוּב
 15 שְׁעַל־יַפֶּת הַיָּם לָרֶב: וַיָּבֹא גִדְעוֹן וְהַגִּיד־אִישׁ מִסְפָּר
 16 לָרַעְיוֹ חֲלוּם וַיֹּאמֶר הִנֵּה חֲלוּם חֲלַמְתִּי וְהִנֵּה צָלוּל לֶחֶם
 17 שְׁעָרִים מִתְהַפֵּךְ בַּמַּחֲנֶה מְדִין וַיָּבֹא עַד־הָאֵהָל וַיִּכְהוּ וַיִּפֹּל
 18 וַיִּהְיֶה לְמַעַלָּה וְנִפְּל הָאֵהָל: וַעֲזַן רַעְיוֹ וַיֹּאמֶר אֵין וַיִּרְדְּפוּ אֶל־מְדִין וְרֹאשׁ־עַרְב וְזָאב הֵבִיאוּ אֶל־גִּדְעוֹן
 19 זֹאת בִּלְתִּי אִסְחָרְב גִּדְעוֹן בְּדִוְיָאֵשׁ אִישׁ יִשְׂרָאֵל נָתַן מַעֲבָר לְרִדְדָן:
 20 הַאֲדָוִים בְּיָדוֹ אֶת־מְדִין וְאֶת־כָּל־הַמַּחֲנֶה: וַיְהִי כַשְּׁמַע
 21 גִּדְעוֹן אֶת־מִסְפָּר הַחֲלוּם וְאֶת־שִׁבְרוֹ וַיִּשְׁתַּחוּ וַיִּשָּׁב אֵל
 22 מַחֲנֶה יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר קוּמוּ בִּי־נִתְּן יְהוָה בְּיַדְכֶם אֶת־מַחֲנֶה
 23 מְדִין: וַיַּחַץ אֶת־שְׁלֹשׁ־מֵאוֹת הָאִישׁ שְׁלֹשָׁה רֵאשִׁים וַיִּתֵּן
 24 שׁוֹפְרוֹת בְּיַד־כָּלֶם וּבְיָדִים רִיכִים וּלְפָדִים בְּתוֹךְ הַכַּדִּים
 25 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם מִמֶּנִּי תִרְאוּ וְכֵן תַּעֲשׂוּ וְהִנֵּה אֲנִי בָא
 26 בְּקֶצֶה הַמַּחֲנֶה וְהִנֵּה כַּאֲשֶׁר אֲעֲשֶׂה בֵּן תַּעֲשׂוּ: וְתִקְעֶתֶם
 27 בְּשׁוֹפָר אֲנִי וְכָל־אֲשֶׁר אִתִּי וְתִקְעֶתֶם בְּשׁוֹפְרוֹת נְכוֹ
 28 אַתֶּם סְבִיבוֹת בְּלִי־הַמַּחֲנֶה וְאִמְרַתֶּם לַיהוָה וּלְגִדְעוֹן וְרִדְדָם: וַיֹּאמֶר לְאֲנָשֵׁי סְבוֹת תִּנְוִינָא בְּכִרּוֹת לֶחֶם לָעַם
 29 וַיָּבֹא גִדְעוֹן וּמֵאֵהָרֵאִשׁ אֲשֶׁר־אִתּוֹ בְּקֶצֶה הַמַּחֲנֶה אֲשֶׁר בְּרַגְלֵי כִּי־עֵיפִים הֵם וְאֲנִי רִדְדָן אַחֲרַי וְכַח
 30 רֹאשׁ הָאֲשִׁמְרֵת הַתִּיכּוֹנָה אֵךְ הָקָם הַקִּימוּ אֶת־הַשְּׂמֵרִינִי וְצַלְמַנֵּע מִלְכֵי מְדִין: וַיֹּאמֶר שְׂרֵי סְבוֹת הַכַּף וְכַח
 31 כ וַיִּתְקַעוּ בְּשׁוֹפְרוֹת וּנְפוּץ הַכַּדִּים אֲשֶׁר בְּיָדֶם: וַיִּתְקַעוּ וְצַלְמַנֵּע עֲתָה בְּיַדְךָ בִּי־נִתְּן לְצַבְאָה לֶחֶם: וַיֹּאמֶר גִּדְעוֹן
 32 שְׁלֹשֶׁת הָרֵאשִׁים בְּשׁוֹפְרוֹת וַיִּשְׁכְּרוּ הַכַּדִּים וַיַּחֲזִיקוּ בְּיָדֵם בְּתֵת יְהוָה אֶת־זָבַח וְאֶת־צַלְמַנֵּע בְּיָדֵי וּדְשִׁתִּי אֶת־
 33 שְׂמֹאֲלֶם בַּלְּפָדִים וּבְיַד־יָמִינִם הַשׁוֹפְרוֹת לְתַקְוֵע וַיִּקְרָא בְּשֵׁרְכֶם אֶת־קוּצֵי הַמִּדְבָּר וְאֶת־הַבְּרַקָּנִים: וַיַּעַל מִשָּׁם
 34 חָרֵב לַיהוָה וּלְגִדְעוֹן: וַיַּעֲמֵדוּ אִישׁ תַּחְתּוֹ סְבִיב לְמַחֲנֶה פְּנוּאֵל וַיְדַבֵּר אֲלֵיהֶם כִּי־אֵת וַיַּעֲנוּ אוֹתוֹ אֲנָשֵׁי פְּנוּאֵל
 35 וַיִּרְץ כָּל־הַמַּחֲנֶה וַיִּרְעוּ וַיִּנָּסוּ: וַיִּתְקַעוּ שְׁלֹשׁ־מֵאוֹת בְּאֶשֶׁר עָנוּ אֲנָשֵׁי סְבוֹת: וַיֹּאמֶר גִּדְעוֹן אֲנָשֵׁי פְּנוּאֵל לֹאֲמַר
 36 הַשׁוֹפְרוֹת וַיִּשֶׁם יְהוָה אֶת־חָרְב אִישׁ בְּרַעְיוֹ וְכָבֵל בְּשׁוֹבֵי כְּשָׁלוֹם אַתֶּן אֶת־הַמַּגִּדֵל הַזֶּה: וְזָבַח וְצַלְמַנֵּע
 37 הַמַּחֲנֶה וַיִּנָּס הַמַּחֲנֶה עַד־בֵּית הַשֹּׁמֵה צַרְרֶתָה עַד שְׁפַת
 38 אֶבֶל

v. 13. צלל ק v. 20. יתר ו v. 21. ויטעו ק

מאות זהב ולבד מן השחרנים והנטיפות ובגדי הארנמן
 שעל מלכי מדן ולבד מן הענקות אשר בצוארי
 27 גמליהם: ויעש אותו גדעון לאפור ויצג אותו בעירו
 בעפרה ויזנו כל ישראל אחריו שם ויהי לגדעון ולביתו
 28 למקדש: ויבנע מדן לפני בני ישראל ולא יספו לשאת
 29 דאשם ותשקט הארץ ארבעים שנה בימי גדעון:
 30 וילך ירבעל בדיואש וישב בביתו: ולגדעון היו שבעים
 31 בנים וצאי ירכו בני נשים רבות היו לו: ופילגשו אשר
 32 ילדהלו נס-היא בן וישם את-שמו אבימלך:
 33 וימת גדעון בדיואש בשיבה טובה ויקבר בקבר יואש
 34 ויהי כאשר מת גדעון:
 35 ויהי כהן בן ישראל ויבא אל-אנשי סבות להם
 36 ויאמר אל-אנשי סבות: ויבא אל-אנשי סבות להם
 37 ויאמר אל-אנשי סבות: ויבא אל-אנשי סבות להם
 38 ויאמר אל-אנשי סבות: ויבא אל-אנשי סבות להם
 39 ויאמר אל-אנשי סבות: ויבא אל-אנשי סבות להם
 40 ויאמר אל-אנשי סבות: ויבא אל-אנשי סבות להם

CAP. IX. ט

ליתר בכורו קום הרג אותם ולא-שלף הנער חרפו
 21 ירא כי עודנו נער: ויאמר זבח וצלמנע קום אתה ופגע
 22 בנו כי כאיש גבורתו ויקם גדעון ויחרג את-זבחה ואת-אליהם
 23 ואל-פלמשפתת בית-אבי אמו לאמר: דברו
 24 צלמנע ויקח את-השחרנים אשר בצוארי גמליהם:
 25 ויאמרו איש-ישראל אל-גדעון משל-בנו נס-אתה גם-שבעים
 26 איש כל בני ירבעל אם-משל בכם איש אחד
 27 בנה גם בן-בנה כי הושעתנו מיד מדן: ויאמר אליהם
 28 וכתבתם כי-עצמכם ובשרכם אני: וידברו אחי-אמו
 29 גדעון לא-אמשל אני בכם ולא-ימשל בני בכם יהוה ימשל
 30 ויט בכם: ויאמר אל-גדעון אשאלה מכם שאלה ותנול-לי
 31 אי-לכם אחרי אבימלך כי אמרו אחינו הוא: ויתנול-לו
 32 כה נזם שללו בני-נומי זהב להם כי ישמעאלים הם: ויאמר
 33 שבעים כסף מבית בעל ברית וישפר בכם אבימלך
 34 נתון נתן ויפרשו את-השמלה וישליכו שמה איש
 35 נובל-נשים ריקים ופחזים וילכו אחריו: ויבא
 36 בית-אביו אלף ושבע פרתה ויחרג את-אחיו
 37 בגי-ירבעל שבעים איש על-
 38 מאות גבן אתה ויתר יותם בגי-ירבעל הקטן
 39 כי נחבא:

מכל מחנה בני-קדם והנפלים מאה ועשרים אלף איש
 11 שלף הרב: ויעל גדעון דרך השכונע באהלים מקדם
 12 לזבחה וינבחה ביד את-המחנה והמחנה הוה כטח:
 13 ויזנו זבח וצלמנע וירדה אחריהם וילכד את-שני מלכי
 14 מדן את-זבחה ואת-צלמנע וכל-המחנה החריד: וישב
 15 גדעון בדיואש מן-המלחמה מלמעלה החרס: וילכד
 16 נער מאנשי סבות וישאלהו ויכתב אליו את-שרי סבות
 17 ואת-זקניה שבעים ושבעה איש: ויבא אל-אנשי סבות
 18 ויאמר הנה זבח וצלמנע אשר חרפתם אותי לאמר חכה
 19 זבח וצלמנע עתה בידך כי נתן לאנשיך היעפים להם:
 20 ויקח את-זקני העיר ואת-קוצי המדבר ואת-הברקנים
 21 ואת-מגדל פנואל ונתן וישבו בני ישראל ויזנו
 22 אחרי הבעלים וישמו להם
 23 ויחרג את-אנשי העיר: ויאמר אל-זבחה ואל-צלמנע
 24 בעל ברית לאלהים: ולא זכרו בני ישראל את-יהוה
 25 איפה האנשים אשר חרפתם בתבור ויאמרו כמון
 26 אלהיהם המציל אותם מיד פל-איביהם מסביב: ולא
 27 כמותם אחד בתאר בני המלך: ויאמר אחי בגי-אמו
 28 שו חסד עם-בית ירבעל גדעון ככל-הטובה אשר עשה
 29 כ הם חיי-יהוה לו החיתם אותם לא חרתי אתכם: ויאמר
 30 עם-ישראל:

6 ויאספו כל בעלי שקם וכל בית מלוא וילכו ומליכו
 7 את אבימלך למלך עסאלון מצב אשר בשכם: ויגדו
 ליותם וילך ויעמד בראש הר נגרים וישא קולו ויקרא
 ויאמר להם שמעו אלי בעלי שקם וישמע אליכם
 8 אלהים: הלוך הלכו העצים למשח עליהם מלך ויאמרו
 9 לזות מלכה עלינו: ויאמר להם הזית החדלתי אתי
 דשני אשר בי ובכדו אלהים ואנשים ותלכתי לנוע על
 י העצים: ויאמרו העצים לתאנה לביאת מלכי עלינו:
 11 ותאמר להם התאנה החדלתי אתי מתקן ואתי תנובת
 12 השוכה ותלכתי לנוע על העצים: ויאמרו העצים לגפן
 13 לביאת מלכי עלינו: ותאמר להם הגפן החדלתי אתי
 תירושי המשמח אלהים ואנשים ותלכתי לנוע על
 14 העצים: ויאמרו כל העצים אל האטד לך אתה מלך
 15 עלינו: ויאמר האטד אל העצים אם באמת אתם משחים
 אתי למלך עליכם באו חסו בעלי ואסאלון תצא אש
 16 מן האטד ותאכל את ארזי הגבנון: ועתה אם באמת
 ובתמים עשיתם ותמליכו את אבימלך ואסו טובה עשיתם
 17 עסיר בעל ועסר ביתו ואסו בגומול דיו עשיתם לו: אשר
 נלחם אבי עליכם וישלך אתי נפשו מגיד ויצל אתכם
 18 מיד מדון: ואתם קמתם על בית אבי היום ותחרנו את
 בניו שבעים איש על אבן אחת ותמליכו את אבימלך
 19 בדאמתו על בעלי שקם כי אחיכם הוא: ואסו באמת
 ובתמים עשיתם עסיר בעל ועסר ביתו היום הזה שמהו
 כ באבימלך וישמח וסד הוא בכם: ואסו אין תצא אש
 מאבימלך ותאכל את בעלי שקם ואת בית מלוא ותצא
 אש מבעלי שקם ומבית מלוא ותאכל את אבימלך:
 21 ויגם יותם ויברח וילך בארה וישב שם מפני אבימלך
 אחיו

אחיו: וישר אבימלך על ישראל שלש שנים: 22
 וישלח אלהים רוח רעה בין אבימלך ובין בעלי שקם 23
 ויבגדו בעלי שקם באבימלך: לבוא חמס שבעים בני 24
 ובעל ודמם לשום על אבימלך אחיהם אשר הרג אותם
 ועל בעלי שקם אשר חקו את ידיו להרג את אחיו:
 וישומו לו בעלי שקם מארכים על ראשי הקרנים ויגולו כה
 את כל אשר יעבר עליהם בדרך ויגד לאבימלך:
 ויבא נעל בדעבר ואחיו ויעברו בשכם ויבטחו בו בעלי 26
 שקם: ויצאו השדה ויבצרו את דפרמיהם וידרכו ויעשו 27
 הלולים ויבאו בית אלהיהם ויאכלו וישתו ויקללו את
 אבימלך: ויאמר נעל בדעבר מ אבימלך ומי שקם 28
 כי נעבדנו הלא בדיר בעל וזבל פקדו עבדו את דאנשי
 חמור אבי שקם ומדוע נעבדנו אנחנו: ומי ותן אתי 29
 העם הזה בידו ואסורה את אבימלך ויאמר לאבימלך
 רבה צבאך ועצה: וישמע זבל שר העיר את דברי ל
 נעל בדעבר ויחר אפו: וישלח מלאכים אל אבימלך 31
 בתרמה לאמר הנה נעל בדעבר ואחיו באים שכמה
 והנם צרים את העיר עליך: ועתה קום לילה אתה 32
 והעם אשר אתך וארכ בשדה: והיה בפקר בורח 33
 השמש תשכים ופשטת על העיר והנה הוא והעם אשר
 אתו יצאים אליך ועשית לו כאשר תמצא ידך:
 ויקם אבימלך וכל העם אשר עמו לילה ויארכו על 34
 שקם ארבעה ראשים: ויצא נעל בדעבר ויעמד פתח לה 35
 שער העיר ויקם אבימלך והעם אשר אתו מן המארכ:
 וירא נעל את העם ויאמר אל זבל הנה העם יורד 36
 מראשי ההרים ויאמר אליו זבל את צל ההרים אתה
 ראה באנשים: ויסף עוד נעל לדבר ויאמר הנה העם 37
 ירדים

יָרְדִים מֵעַם טָבוֹר הָאָרֶץ וְרֹאש־אֶחָד בָּא מִחֶרֶד אֵלָיו
 38 מְעוֹנְנִים: וַיֹּאמֶר אֵלָיו וְכָל אֵלֶּה אִיפּוּא בְיַד אֲשֶׁר תֹּאמַר
 מִי אֲבִימֶלֶךְ כִּי נַעֲבָדְנוּ הֲלֹא זֶה הָעַם אֲשֶׁר־מָאַסְתָּהּ בּוֹ
 39 צִיָּאָה עִתָּה וְהִלַּחַם בּוֹ: וַיֵּצֵא נָעַל לִפְנֵי בַעַל שִׁכְמָה
 מ וַיִּלַּחַם בְּאֲבִימֶלֶךְ: וַיִּרְדְּפוּ אֲבִימֶלֶךְ וַיָּגַם מִפְּנֵיו וַיִּפְּלוּ
 41 חֲלָלִים רַבִּים עַד־פֶּתַח הַשָּׁעַר: וַיָּשָׁב אֲבִימֶלֶךְ בְּאֲרוֹמָה
 42 וַיִּגְרַשׁ וְכָל אֲתֵינָעַל וְאֶת־אֲחִיו מִשִּׁבְתָּ בְּשִׁכְמָה: וַיְהִי
 43 מִמִּחְרַת וַיֵּצֵא הָעַם הַשָּׂדֶה וַיִּגְדּוּ לְאֲבִימֶלֶךְ: וַיִּקַּח אֶת־
 הָעַם וַיַּחְצֵם לְשִׁלְשָׁה רֵאשִׁים וַיֹּאֲרֹב בְּשָׂדֶה וַיֵּרָא וְהִנֵּה
 44 הָעַם יֵצֵא מִן־הָעִיר וַיִּקָּם עֲלֵיהֶם וַיִּכְּסֵם: וְאֲבִימֶלֶךְ
 וְהָרֵאשִׁים אֲשֶׁר עִמּוֹ פָּשְׁטוּ וַיַּעֲמֵדוּ פֶתַח שַׁעַר הָעִיר
 וּשְׁנֵי הָרֵאשִׁים פָּשְׁטוּ עַל־כָּל־אֲשֶׁר בְּשָׂדֶה וַיָּכּוּם:
 מֵה וְאֲבִימֶלֶךְ נִלְחַם בְּעִיר כָּל הַיּוֹם הַהוּא וַיִּלְכֹּד אֶת־הָעִיר
 וְאֶת־הָעַם אֲשֶׁר־בָּהּ הִרְגָה וַיַּתֵּן אֶת־הָעִיר וַיִּנְרַעַה מִלַּח:
 46 וַיִּשְׁמְעוּ כָּל־בַּעַל מִגְדַל שִׁכְמָה וַיָּבֹאוּ אֶל־צִלְחַת
 47 בֵּית אֵל בְּרִית: וַיִּגְדּוּ לְאֲבִימֶלֶךְ כִּי הִתְקַבְּצוּ כָּל־בַּעַל
 48 מִגְדַל־שִׁכְמָה: וַיַּעַל אֲבִימֶלֶךְ הַר־צִלְמוֹן הוּא וְכָל־הָעַם
 אֲשֶׁר־אִתּוֹ וַיִּקַּח אֲבִימֶלֶךְ אֶת־הַבְּרָדִים בְּיָדוֹ וַיִּכְרַת
 שׁוֹבֵת עֵצִים וַיִּשְׁאַף וַיִּשֶׁם עַל־שִׁכְמָה וַיֹּאמֶר אֶל־הָעַם
 49 אֲשֶׁר־עִמּוֹ מֵה רֵאִיתֶם עֲשִׂיתִי מֵהֶרֶו עֲשׂוּ כְמוֹנִי: וַיִּכְרַתוּ
 נֹס־כָּל־הָעַם אִישׁ זֵוֹכָה וַיִּלְכּוּ אַחֲרֵי אֲבִימֶלֶךְ וַיִּשְׁכְּמוּ
 עַל־הָעִיר וַיַּצִּיתוּ עֲלֵיהֶם אֶת־הָעִיר בָּאֵשׁ וַיָּמָתוּ נָכַד
 נ כָּל־אֲנָשֵׁי מִגְדַל־שִׁכְמָה כָּאֵלֶּף אִישׁ וְאִשָּׁה:
 51 אֲבִימֶלֶךְ אֶל־חֶבְקִן וַיַּחַן בְּחֶבְקִן וַיִּלְכְּדֵהוּ: וּמִגְדַל־עֵז הַיָּד
 בְּתוֹךְ־הָעִיר וַיָּגִסוּ שָׁמָּה כָּל־הָאֲנָשִׁים וְהַנְּשִׁים וְכָל בַּעַל
 52 הָעִיר וַיִּסְגְּרוּ בַעֲדָם וַיַּעֲלוּ עַל־גֵּג הַמִּגְדָּל: וַיָּבֹא אֲבִימֶלֶךְ
 עַד־הַמִּגְדָּל וַיִּלַּחַם בּוֹ וַיָּנַשׁ עַד־פֶּתַח הַמִּגְדָּל לְשַׁרְפָּה
 53 בָּאֵשׁ: וַתִּשְׁלֹף אִשָּׁה אֶתֶּת פֶּלַח רֶכֶב עַל־רֹאשׁ אֲבִימֶלֶךְ
 וַתִּרְצַח

וַתִּרְצַח אֶת־גִּלְגָּלָתוֹ: וַיִּקְרָא מֵהֶרֶה אֶל־הַנָּעַר וַנְּשֵׂא כִלְיוֹ
 54 וַיֹּאמֶר לוֹ שְׁלֹף הַרְבֵּד וּמֹתֵתֵנִי כִּדְבָרֵי אִשָּׁה הַרְגֵתְהוּ
 55 וַיִּדְקְרְהוּ נָעָרוֹ וַיָּמָת: וַיִּרְאוּ אִישׁ־יִשְׂרָאֵל כִּי־מָת אֲבִימֶלֶךְ
 56 וַיִּלְכּוּ אִישׁ לְמִקְמוֹ: וַיָּשָׁב אֱלֹהִים אֶת רַעַת אֲבִימֶלֶךְ
 57 אֲשֶׁר עָשָׂה לְאֲבָיו לְהִרְגֵם אֶת־שִׁבְעִים אָחָיו: וְאֵת כָּל־רַעַת
 וְיָתֵם בְּדִיר־בַּעַל:

CAP. X.

וַיִּקָּם אַחֲרָי אֲבִימֶלֶךְ לְהוֹשִׁיעַ אֶת־יִשְׂרָאֵל תּוֹלַע בְּרַפְּוֹאָה
 כ בְּדִדְהוֹ אִישׁ יִשְׁשַׁבֵּר וְהוּא־יֹשֵׁב בְּשִׁמְרֵי כְּתָר אֶפְרָיִם:
 2 וַיִּשְׁפֹּט אֶת־יִשְׂרָאֵל עֶשְׂרִים וּשְׁלֹשׁ שָׁנָה וַיָּמָת וַיִּקְבֹּר
 3 בְּשִׁמְרֵי: וַיִּקָּם אַחֲרָיו יָאִיר הַגִּלְעָדִי וַיִּשְׁפֹּט אֶת־יִשְׂרָאֵל
 4 עֶשְׂרִים וּשְׁתַּיִם שָׁנָה: וַיְהִי־לוֹ שְׁלֹשִׁים בָּנִים רֶכֶבִּים עַל־
 שְׁלֹשִׁים עִירִים וּשְׁלֹשִׁים עִירִים לָהֶם לָהֶם וַיִּקְרָאוּ חֲנָת
 5 יָאִיר עַד הַיּוֹם הַזֶּה אֲשֶׁר בָּאָרֶץ הַגִּלְעָד: וַיָּמָת יָאִיר
 6 וַיִּקְבֹּר בְּקִמּוֹן: וַיִּסְיֹפוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לַעֲשׂוֹת הַרַע
 כְּעֵינֵי יְהוָה וַיַּעֲבְדוּ אֶת־הַבַּעַלִּים וְאֶת־הָעֲשֻׁתֹת וְאֶת־
 אֱלֹהֵי אָרָם וְאֶת־אֱלֹהֵי צִדּוֹן וְאֵת אֱלֹהֵי מֹאָב וְאֵת אֱלֹהֵי
 כְּנִיעֶמֶן וְאֵת אֱלֹהֵי פְלִשְׁתִּים וַיַּעֲבְדוּ אֶת־יְהוָה וְלֹא
 7 עָבְדוּהוּ: וַיַּחֲרֹף יְהוָה בְּיִשְׂרָאֵל וַיִּמְכַּרם בְּיַד פְּלִשְׁתִּים
 8 וּבְיַד בְּנֵי עַמּוֹן: * וַיִּרְעֲצוּ וַיִּרְעֲצוּ אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּשָׁנָה
 הַהִיא שְׁמֹנֶה עֶשְׂרֵה שָׁנָה אֶת־כָּל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בָּעֵבֶר
 9 הַיַּרְדֵּן בָּאָרֶץ הָאֲמֹרִי אֲשֶׁר בַּגִּלְעָד: וַיַּעֲבְדוּ בְּנֵי־עַמּוֹן
 אֶת־יְהוָה לְהִלַּחֵם נֹס־בְּיְהוָה וּבְבִנְיָמִן וּבְבֵית אֶפְרָיִם
 וַתִּצַּר לְיִשְׂרָאֵל מְאֹד: וַיִּזְעַקוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל־יְהוָה לֵאמֹר
 10 הֲטֹאֲנוּ לָךְ וְכִי עֲזַבְנוּ אֶת־אֱלֹהֵינוּ וַנַּעֲבֹד אֶת־הַבַּעַלִּים:
 11 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הֲלֹא מִמְצִרִים וּמִן־

האמרי

12 האמרי מדבני עמון ומדפלושתים: וצידוניהם ועמלק
 ומעון לחצו אתכם ותצעקו אלי ואשיעה אתכם מידם:
 13 ואתם עובתם אותי ותעבדו אלהים אחרים לכן לא
 14 אוסרף להושיע אתכם: לכו וצעקו אלהיאלהים אשר
 15 בחרתם גם הנה יושיעו לכם בעת צרתכם: ויאמרו
 בני ישראל אל אלהיה הטיאנו עשה אתה לנו ככל הטוב
 16 בעיניך אך הצילנו נא היום הנה: ויסרו אתאלהי
 הנבר מקרבם ויעבדו אתיהוה ותקצר נפשו בעמל
 17 ישראל: ויצעקו בני עמון ויחטו בגלעד ויאספו בני
 18 ישראל ויחטו במצפה: ויאמרו העם שרי גלעד איש
 אלדעהו מי האיש אשר יחל להלחם בבני עמון יהיה
 לראש לכל ישרי גלעד:

י"א CAP. XI.

א ויפתח הגלעדי הנה גבור חיל והוא בדאשה וזנה ויולד
 2 גלעד אתיפתח: ותלד אשתגלעד לו בנים ויגדלו
 בניהאשה ויגרשו אתיפתח ויאמרו לו לאתנתל בבית
 3 אבנו כי בדאשה אחרת אתה: ויברח יפתח מפני
 אחיו וישב בארץ טוב ויתלקטו אליופתח אנשים ריקים
 4 ויצאו עמו: ויהי מימים וילחמו בניעמון עםישראל:
 ה והיו כאשרגלחמו בניעמון עםישראל וילכו וקני גלעד
 6 לקחת אתיפתח בארץ טוב: ויאמרו ליפתח לכה
 7 והייתה לנו לקצין ונגלחמה בבני עמון: ויאמר יפתח
 לוקני גלעד הלא אתם שנאתם אותי ותגרשוני מבית
 8 אבי ומדוע באתם אלי עתה כאשר צר לכם: ויאמרו
 וקני גלעד אליופתח לכן עתה שבנו אליך והלכת עמנו
 ונגלחמת בבני עמון והיית לנו לראש לכל ישרי גלעד:
 9 ויאמר יפתח אלוקני גלעד אסימשיבים אתם אותי
 להלחם

להלחם בבני עמון ונתן יהוה אותם לפני אנכי אהיה
 לכם לראש: ויאמרו וקניגלעד אליופתח יהוה יהוה
 שמע בינותינו אסלא כדברך כן נעשה: וילך יפתח
 11 עםזוקני גלעד וישימו העם אותו עליהם לראש ולקצין
 וידבר יפתח אתכלדבריו לפני יהוה במצפה:
 12 וישלח יפתח מלאכים אלמלך בניעמון לאמר מהדלי
 13 וילך כירבאת אלי להלחם בארצי: ויאמר מלך בני
 עמון אלמלאכי יפתח כירלקח ישראל אתארצי בעלותו
 ממצרים מארנון ועדחנבק ועדחנרדן ועתה השיבה
 14 אתהן בשלום: ויוסף עוד יפתח וישלח מלאכים אל
 15 מלך בני עמון: ויאמר לו כה אמר יפתח לאלקח
 16 ישראל אתארץ מואב ואתארץ בני עמון: כי בעלותם
 ממצרים וילך ישראל במדבר עדייםסוף ויבא קדשה:
 17 וישלח ישראל מלאכים אלמלך אדום לאמר אעברה
 נא בארצך ולא שמע מלך אדום ונם אלמלך מואב
 18 שלח ולא אבה וישב ישראל בקדש: וילך במדבר
 ויסב אתארץ אדום ואתארץ מואב ויבא ממזרחשמש
 לארץ מואב ויחטון בעבר ארנון ולאבאו בגבול מואב
 19 כי ארנון גבול מואב: וישלח ישראל מלאכים אל
 סחון מלךהאמרי מלך חשבון ויאמר לו ישראל
 20 נעברהנא בארצך עדימקומי: ולאחאמין סחון את
 ישראל עבר בגבולו ויאסף סחון אתכלעמו ויחטו
 21 ביהודה וילחם עםישראל: ונתן יהוה אליוישראל
 אתסחון ואתכלעמו בידי ישראל ויכוס וירש ישראל
 22 את כלארץ האמרי וישב הארץ הקיאו: ויירשו את
 כלגבול האמרי מארנון ועדחנבק ומדמדבר ועד
 23 חנרדן: ועתה יהוה אלחי ישראל הודיש אתהאמרי
 24 מפני עמו ישראל ואתה תירשנו: הלא את אשר יורישך
 כמוש

כמוש אלהיך אותו תירש ואת כל אשר הוריש יהוה
 כה אלהינו מפנינו אותו נירש: ועתה הטוב טוב אתה
 מכלק בן צפור מלך מואב הרב רב עמי ישראל אל אס-
 26 נלחם נלחם גם: בשבת ישראל בחשבון ובכנותיה
 ובצרעור ובכנותיה ובכל הערים אשר על יד ארנון
 27 שלש מאות שנה ומדוע לא הצלתם בעת ההיא: ואנכי
 לא חטאתי לך ואתה עשה אתי רעה להלחם בי ישפט
 28 יהוה השפט היום בין בני ישראל ובין בני עמון: ולא
 שמע מלך בני עמון אל דברי יפתח אשר שלח אליו:
 29 ותהי על יפתח רוח יהוה ויעבר את הגלעד ואת
 מנשה ויעבר את מצפה גלעד וממצפה גלעד עבר בני
 ל עמון: וידר יפתח נדר ליהוה ויאמר אם נתון תתן אתי
 31 בני עמון בנדי: והנה היוצא אשר יצא מדלת ביתי
 לקראתי בשלום מבני עמון והנה ליהוה
 32 והעליתו עולה: ויעבר יפתח אל בני עמון להלחם
 33 בהם ויתנם יהוה בנדי: ויכס מערוער ועד ביאד מלוח
 עשרים עיר ועד אבל ברמים מכה גדולה מאד ויבנעו
 34 בני עמון מפני בני ישראל: ויבא יפתח המצפה
 אל ביתו והנה בתו יצאת לקראתו בתפים ובמחלות
 לה ורק היא יחידה אידלו ממנו בן ארבת: ויהי כראותו
 אותה ויקרע את בגדיו ויאמר אהה בתי הברע הברעתני
 ואת הנית בעברי ואנכי פציתי פי אליהוה ולא אוכל
 36 לשוב: ותאמר אליו אבי פציתה את פיך אליהוה
 עשה לי כאשר יצא מפך אחרי אשר עשה לך יהוה
 37 נקמות מאיביך מבני עמון: ותאמר אל אביה יעשר
 לי הדבר הזה הרפה ממני שנים חדשים ואלכה ונרדת
 38 על ההרים ואבנה על בתולי אנכי ורעיתי: ויאמר לכ
 וישלח

v. 33. v. ע"כ v. 34. סבירן ממה v. 37. ורעו קרי

וישלח אותה שני חדשים ותלך היא ורעותיה ותבך
 על-בתוליה על-ההרים: ויהי מקץ | שנים חדשים 39
 ותשב אל אביה ויעש לה את נדרו אשר נדר והיא
 לא ירעה איש ותהי חק בישראל: מימים | מימה מ
 תלכנה בנות ישראל לתנות לבת יפתח הגלעדי ארבעת
 ימים בשנה:

יב CAP. XII.

יב

ויצעק איש אפרים ויעבר צפונה ויאמרו ליפתח מדוע | א
 עברת | להלחם בבני-עמון ולנו לא קראת ללכת עמך
 בידך נשרף עלך באש: ויאמר יפתח אליהם איש ריב 2
 היותי אני ועמי ובני-עמון מאד ואזעק אתכם ולא הושעתם
 אותי מידם: ואראה פיראונך מושיע ואשימה נפשי 3
 בבפי ואעברה אל בני עמון ויתנם יהוה בנדי ולמה
 עליתם אלי היום הנה להלחם בי: ויקבץ יפתח את 4
 כל אנשי גלעד וילחם את אפרים ויפו אנשי גלעד את
 אפרים כי אמרו פליטי אפרים אתם גלעד בתוך אפרים
 בתוך מנשה: וילכד גלעד את מעברות הירדן לאפרים ה
 והנה כי יאמרו פליטי אפרים אעברה ויאמרו לו אנשי
 גלעד האפרתי אתה ויאמר לא: ויאמרו לו אמר-נא 6
 שבלת ויאמר סבלת ולא יבין לדבר בן ויאחזו אותו
 וישחטוהו אל מעברות הירדן ויפל בעת ההיא מאפרים
 ארבעים ושנים אלה: וישפט יפתח את ישראל שש 7
 שנים וימת יפתח הגלעדי ויקבר בערי גלעד:
 8 וישפט אחריו את ישראל אבצן מבית לחם: ויהי-לו 9
 שלשים בנים ושלשים בנות שלח החוצה ושלשים
 בנות הבא לבניו מדהוין וישפט את ישראל שבע
 11 שנים: וימת אבצן ויקבר בבית לחם: וישפט אחריו
 את-

v. 8. ואשימה כדוב וקרי

את־ישראל אילון הזבולני וישפט את־ישראל עשר
 12 שנים: וימת אילון הזבולני ויקבר באילון בארץ זבולן:
 13 וישפט אחריו את־ישראל עבדון בדהלל הפרעתוני:
 14 ויהיו־לו ארבעים בנים ושלושים בני בנים רכבים על־
 15 שבעים עדרם וישפט את־ישראל שמנה שנים: וימת
 עבדון בדהלל הפרעתוני ויקבר בפרעתון בארץ אפרים
 בקר העמלקי:

יג CAP. XIII.

א ויסיפו בני ישראל לעשות הרע בעיני יהוה ויתנם יהוה
 2 ביד־פלשתים ארבעים שנה: ויהו איש אחד מצרעה
 ממשפחת הדני ושמו מנוח ואשתו עקרה ולא ילדה:
 3 וירא מלאך־יהוה אל־האשה ויאמר אליה הנדהנא את
 4 עקרה ולא ילדת והרית וילדת בן: ועתה השמרי נא
 ה ואל־תשתי יין ושכר ואל־תאכלי בל־טמא: כי הנה
 הרה וילדת בן ומורה לא־יעלה על־ראשו כִּי־נור
 אלהים יהוה הנער מן־הבטן והוא יחל לחושיע את־
 6 ישראל מיד־פלשתים: ותבא האשה ותאמר לאישה
 לאמר איש האלהים בא אלי ומראהו כמראה מלאך
 האלהים נורא מאד ולא שאלתיהו אי־מנה הוא ואת־שמו
 7 לא־הגיד לי: ויאמר לי הנה הרה וילדת בן ועתה אל־
 תשתי יין ושכר ואל־תאכלי בל־טמא כִּי־נור אלהים
 8 יהוה הנער מן־הבטן עד־יום מותו: ויעתר מנוח אל־
 יהוה ויאמר בי אדוני איש האלהים אשר שלחת נבוא
 9 נא עוד אלינו וזרנו מהנעשה לנו הנולד: וישמע
 האלהים בקול מנוח ויבא מלאך האלהים עוד אל־
 האשה והוא יושבת בשדה ומנוח אישה אין עמה:
 י ותמהר האשה ותרוץ ותגד לאישה ותאמר אליו הנה
 נראה

יג. 8. v. מלא ה. ibid. הל בדנש

נראה אלי האיש אשר־בא ביום אלי: ויקם וילך מנוח
 אחריו אשתו ויבא אל־האיש ויאמר לו האתה האיש
 אשר־דברת אל־האשה ויאמר אני: ויאמר מנוח עתה
 13 יבא דברוך מה־יהוה משפט הנער ומעשהו: ויאמר
 מלאך יהוה אל־מנוח מכל אשר־אמרתי אל־האשה
 14 תשמר: מכל אשר־יצא מנפן היין לא תאכל ויין ושכר
 אל־תשת ובל־טמא אל־תאכל כל אשר־צויתיה
 תשמר: ויאמר מנוח אל־מלאך יהוה נעצרהנא אותך
 16 ונעשה לפניך גדי עזים: ויאמר מלאך יהוה אל־מנוח
 אסרתעצרני לא־אכל בלחמך ואם־תעשה עלה ליהוה
 17 תעלנה בי לא־ידע מנוח כִּי־מלאך יהוה הוא: ויאמר
 מנוח אל־מלאך יהוה מי שמך כִּי־בא דברך וכבדך:
 18 ויאמר לו מלאך יהוה למה זה תשאל לשמי והוא פלאי:
 19 ויקח מנוח את־גדי העזים ואת־המנחה ויעל על־הצור
 ליהוה ומפלא לעשות ומנוח ואשתו ראים: ויהי בעלות כ
 הלבב מעל המזבח השמימה ויעל מלאך־יהוה בלבב
 המזבח ומנוח ואשתו ראים ויפלו על־פניהם ארצה:
 21 ולא־יסף עוד מלאך יהוה להראה אל־מנוח ואל־אשתו
 22 אז ידע מנוח כִּי־מלאך יהוה הוא: ויאמר מנוח אל־
 23 אשתו מות נמות כי אלהים ראינו: ותאמר לו אשתו
 לו חפץ יהוה להמיתנו לא־לקח מידנו עלה ומנחה
 24 ולא הראנו את־כל־אלה וכעת לא ושמיענו כזאת: ותלד
 האשה בן ותקרא את־שמו שמשון ויגדל הנער ויברכהו
 יהוה: ותחל רוח יהוה לפעמו במתנהו בין צרעה כה
 ובין אשתאל:

יד CAP. XIV.

יד וירד שמשון תמנתה וירא אשה בתמנתה מבנות א
 פלשתים

יג. 17. v. יתיר ה. 18. v. יתיר א. 25. v. ע"כ

2 פלשתים: ויעל ויגד לאביו ולאמו ויאמר אשה ראיתי
 בתמנתה מבנות פלשתים ועתה קחרא אותה לי לאשה:
 3 ויאמר לו אביו ואמו האין בבנות אחיך ובכל עמי אשה
 כיה אתה הולך לקחת אשה מפלשתים הערלים ויאמר
 שמשון אל-אביו אותה קחלי כיהא ישרה בעיני:
 4 ואביו ואמו לא ידעו כי מיתה היא כיהתאנה הוא-מבקש
 מפלשתים ובעת ההיא פלשתים משלים בישראל:
 ה ויגד שמשון ואביו ואמו תמנתה ויבאו עד-ברמי תמנתה
 6 והנה כפיר אריות שאג לקראתו: ותצלח עליו רוח
 יהוה וישפעו כשפע הנדי ומאומה אין בגדו ולא הגיד
 7 לאביו ולאמו את אשר עשה: ויגד וידבר לאשה
 8 ותישר בעיני שמשון: וישב מימים לקחתה ויסר לראות
 את מפלת האריה והנה עבת דברים בגוית האריה
 9 ודבש: וירדהו אל-כפיו ויגד הלחך ואכל ויגד אל-
 אביו ואל-אמו ויתן להם ויאכלו ולא הגיד להם כי
 10 מגוית האריה רדה הדבש: ויגד אביו אל-האשה
 11 ויעש שם שמשון משתה כי כן יעשו הכחורים: ויהי
 12 כראותם אותו ויקחו שלשים מרעים ויהיו אתו: ויאמר
 להם שמשון אחודהנא לכם חידה אסדהנך תגידו
 אותה לי שבעת ימי המשתה ומצאתם ונתתי לכם
 13 שלשים סדינים ושלשים חלפת בגדים: ואם לא תוכלו
 להגיד לי ונתתם אתם לי שלשים סדינים ושלשים
 חלפות בגדים ויאמרו לו חידה חידתך ונשמענה:
 14 ויאמר להם מהאכל יצא מאכל ומצו יצא מתוך ולי
 יכלו להגיד חידה שלשת ימים: ויהי ביום השביעי
 15 ויאמרו לאשת-שמשון פתי את-אישך ויגד-לנו את-
 חידה פדנשרה אותך ואת-בית אביך באש הלירשנו
 16 כראתם לנו הלא: ותבך אשת שמשון עליו ותאמר

רקד

רקד-שנאתני ולא אהבתני החידה חדתה לבני עמי ולי
 לא הגדתה ויאמר לה הנה לאבי ולאמי לא הגדתו וליך
 אנד: ותבך עליו שבעת הימים אשר-היה להם המשתה
 17 ויהי וביום השביעי ויגד-לה כי הציקתהו ותגד החידה
 לבני עמה: ויאמרו לו אנשי העיר ביום השביעי בטרם
 18 יבא החרסה מה-מתוך מדבש ומה צו מארי ויאמר להם
 לולא תרשתם בעגלתי לא מצאתם חידתי: ותצלח עליו
 19 רוח יהוה ויגד אשקלון ויגד מהם שלשים איש ויקח
 את-חליותם ויתן החליות למגיד החידה ויחר אפו ויעל
 בית אביו: ותהי אשת שמשון למרעהו אשר רעה לו: כ

CAP. XV. טו

טו

ויהי מימים בימי קציר-הטים ויפקד שמשון את-אשתו *
 בגדי עדים ויאמר אבאה אל-אשתי החדרה ולא-נתנו
 2 אביה לבוא: ויאמר אביה אמר אמרתי כיה-שנא שנאתה
 ואתננה למרעהך הלא אחותה הקמנה טובה ממנה תהי
 3 נא לך תחתיה: ויאמר להם שמשון נקתי הפעם
 4 מפלשתים כיהעשה אני עמם רעה: ויגד שמשון וילכד
 שלש-מאות שועלים ויקח לפדים ויפן ונגב אל-זנב וישם
 5 לפיד אחד ביד-שני הנקבות בתוך: ויבער-אש בלפידים ה
 וישלח בקמות פלשתים ויבער מגדיש ועד-קמה ועד-
 6 פרם וית: ויאמרו פלשתים מי עשה זאת ויאמרו שמשון
 7 חתן התמני כי לקח את-אשתו ויתנה למרעהו ויעלו
 פלשתים וישרפו אותה ואת-אביה באש: ויאמר להם
 8 שמשון אסדתעשון כזאת כי אסד-נקמתי בכם ואתר
 9 אחרדל: ויך אותם שוק על-ירך מפה גדולה ויגד וישב
 10 בסעוף סלע עיטם: ויעלו פלשתים ויחגו כיהודיה
 11 וינטשו בלחי: ויאמרו איש יהודה למה עליתם עלנו

ויאמרו

וַיֹּאמְרוּ לְאַסּוּר אֶת־שִׁמְשׁוֹן עָלֵינוּ לַעֲשׂוֹת לָנוּ כַּאֲשֶׁר עָשָׂה לָנוּ: וַיִּרְדּוּ שְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים אִישׁ מִיְהוּדָה אֶל־סַעֲיָה טַלַע עֵטֶם וַיֹּאמְרוּ לְשִׁמְשׁוֹן הֲלֹא יָדַעְתָּ בִּי־מְשָׁלִים בָּנוּ פְּלִשְׁתִּים וּמִה־זֹאת עָשִׂיתָ לָנוּ וַיֹּאמֶר לָהֶם כַּאֲשֶׁר עָשׂוּ לִי בֶן עָשִׂיתִי לָהֶם: וַיֹּאמְרוּ לוֹ לְאַסּוּר יְרַדְנוּ לְתַתֶּךָ בְּיַד־פְּלִשְׁתִּים וַיֹּאמֶר לָהֶם שִׁמְשׁוֹן הִשְׁבַּעְנוּ לִי בְּדַת־פְּגָעוֹן בִּי אַתֶּם: וַיֹּאמְרוּ לוֹ לֹא־אֵמַר לֹא בִי־אֵסֵר נְאֻמְךָ וּנְתַנְךָ בְּיָדָם וְהָמַת לֹא נִמְיָךְ וַיֹּאסְרוּהוּ בַשָּׁנִים עֶבְתִּים חֲדָשִׁים וַיַּעֲלוּהוּ מִדְּהַסְּלַע: הוֹאֵבָא עַד־לְחָיו וּפְלִשְׁתִּים הֲרִיעוּ לְקִרְאָתוֹ וַתַּצְלַח עָלָיו רֹחַ יְהוָה וַתְּהַיָּיֵה הַעֲבָתִים אֲשֶׁר־עַל־זַרְעוֹתָיו כַּפְּשָׁתִים אֲשֶׁר כָּעָרוּ כַּאֲשׁ וַיִּמְסוּ אֶסְרוּיוּ מֵעַל יָדָיו: וַיִּצְמָא לְחֵי־חַמּוֹר טְרִיָּה וַיִּשְׁלַח יָדוֹ וַיִּקְחֶהָ וַיִּדְבְּקָה אֵלָּה אִישׁ: וַיֹּאמֶר שִׁמְשׁוֹן בְּלַחֵי חַמּוֹר חַמּוֹר חֲמֵרִים בְּלַחֵי חַמּוֹר הַכִּיתִי אֵלָּה אִישׁ: וַיְהִי כַּבְּלָתוֹ לְדַבֵּר וַיִּשְׁלַךְ הַלַּחֵי מִיָּדוֹ וַיִּקְרָא לְמָקוֹם הַהוּא רְמַת־לַחֵי: וַיִּצְמָא מֵאֵד וַיִּקְרָא אֶל־יְהוָה וַיֹּאמֶר אֶתָּה נִתַּתְּ בְּיַד־עַבְדְּךָ אֶת־הַתְּשׁוּעָה הַגְּדוּלָּה הַזֹּאת וְעַתָּה אֲמֹרֶת בְּצִמְאָ וּנְפִלְתִי בְּיַד הָעַרְלִים: וַיִּבְקַע אֱלֹהִים אֶרֶץ־הַמִּכְתָּשׁ אֲשֶׁר־בְּלַחֵי וַיִּצְאוּ מִמֶּנּוּ מַיִם וַיִּשֶׁת וַתִּשָּׁב רֹחוֹ וַיַּחֲיוּ עַל־בֶּן וַיִּקְרָא שְׁמֹה עֵין הַקּוֹרָא אֲשֶׁר בְּלַחֵי כִּי עַד הַיּוֹם הַזֶּה: וַיִּשְׁפֹּט אֶת־יִשְׂרָאֵל בַּיָּמִי פְּלִשְׁתִּים עֶשְׂרִים שָׁנָה:

CAP. XVI. טז

טז

א וַיִּלְךְ שִׁמְשׁוֹן עִזְתָּה וַיִּרְאֶשֶׁם אִשָּׁה זֹנֶה וַיָּבֵא אֵלֶיהָ: 2 לַעֲזוּתִים | לֹא־אֵמַר בָּא שִׁמְשׁוֹן הִנֵּה וַיִּסְבּוּ וַיִּאֲרֹבוּ־לוֹ כָּל־הַלַּיְלָה בְּשַׁעַר הָעִיר וַיִּתְחַרְשׁוּ כָל־הַלַּיְלָה לֹא־אֵמַר עַד־אֹר 3 הַבֶּקֶר וַתִּרְגְּמוּהוּ: וַיִּשְׁכַּב שִׁמְשׁוֹן עַד־חֲצִי הַלַּיְלָה וַיִּקָּם | בַּחֲצִי הַלַּיְלָה וַיֵּאָחֵז בְּדַלְתוֹת שַׁעַר־הָעִיר וּבִשְׁתֵּי הַמְּזוּזוֹת וַיִּסַּעַם

וַיִּסַּעַם עַם־הַבְּרִית וַיִּשָּׂם עַל־כַּתְּפָיו וַיַּעֲלֶם אֶל־יָאֵשׁ הָדָר אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי חֲבֻרוֹן: וַיְהִי אַחֲרֵי־כֵן וַיֵּאָהֵב 4 אִשָּׁה בְּנַחַל שׁוֹרֵק וּשְׁמֹה דְלִילָה: וַיַּעֲלוּ אֵלֶיהָ סָרְנֵי הַפְּלִשְׁתִּים וַיֹּאמְרוּ לָהּ פִּתִּי אוֹתוֹ וּרְאִי בָמָה כַּחוֹ נְדוּלָּ וּבָמָה נִיכַל לוֹ וַאֲסֻרְנוּהוּ לַעֲנוּתוֹ וַאֲנַחְנוּ נִתְּוֹלְךָ אִישׁ אֶלָּה וּמֵאָה כֶּסֶף: וַתֹּאמֶר דְּלִילָה אֶל־שִׁמְשׁוֹן הַיְגִידְהוּ 6 נָא לִי בָמָה כַּחֲךָ נְדוּלָּ וּבָמָה תֹּאסֵר לַעֲנוּתְךָ: וַיֹּאמֶר 7 אֵלֶיהָ שִׁמְשׁוֹן אִם־יֹאסְרוּנִי בַשַּׁבָּעָה וְתָרִים לְחַיִּים אֲשֶׁר לֹא־חָרְבוּ וְחִלְתִּי וְהָיִיתִי כַּאֲחֵר הָאָדָם: וַיַּעֲלוּ־לָהּ סָרְנֵי 8 פְּלִשְׁתִּים שַׁבָּעָה וְתָרִים לְחַיִּים אֲשֶׁר לֹא־חָרְבוּ וַתֹּאסְרוּהוּ בָהֶם: וְהָאָרֶב יֹשֵׁב לָהּ בַּחֲדָר וַתֹּאמֶר אֵלָיו פְּלִשְׁתִּים 9 עָלְךָ שִׁמְשׁוֹן וַיִּנְתַּק אֶת־הַתָּרִים כַּאֲשֶׁר יִנְתַּק פְּתִיל־הַנְּעִלְתָּ כַּחֲרִיתוֹ אֵשׁ וְלֹא נִדְעָ כַּחוֹ: וַתֹּאמֶר דְּלִילָה 10 אֶל־שִׁמְשׁוֹן הִנֵּה הַתְּלַת בִּי וַתְּדַבֵּר אֵלַי כְּזָבִים עַתָּה הַיְגִידְהֵנָּא לִי בָמָה תֹּאסֵר: וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ אִם־יֹאסְרוּ 11 יֹאסְרוּנִי בַעֲבָתִים חֲדָשִׁים אֲשֶׁר לֹא־נַעֲשָׂה בָהֶם מְלֹאכָה וְחִלְתִּי וְהָיִיתִי כַּאֲחֵר הָאָדָם: וַתִּקַּח דְּלִילָה עֲבָתִים 12 חֲדָשִׁים וַתֹּאסְרוּהוּ בָהֶם וַתֹּאמֶר אֵלָיו פְּלִשְׁתִּים עָלְךָ שִׁמְשׁוֹן וְהָאָרֶב יֹשֵׁב בַּחֲדָר וַיִּנְתַּקְם מֵעַל זַרְעוֹתָיו כַּחוֹט: 13 וַתֹּאמֶר דְּלִילָה אֶל־שִׁמְשׁוֹן עַד־הִנֵּה הַתְּלַת בִּי וַתְּדַבֵּר אֵלַי כְּזָבִים הַיְגִידְהָ לִּי בָמָה תֹּאסֵר וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ אִם־ 14 תֹּארְנִי אֶת־שִׁבְעַת מִחֻלְפוֹת רֹאשִׁי עִם־הַמַּסְּכָת: וַתִּתְקַע בְּיַתֵּד וַתֹּאמֶר אֵלָיו פְּלִשְׁתִּים עָלְךָ שִׁמְשׁוֹן וַיִּיקַן מִשְׁנַתּוֹ וַיִּסַּע אֶת־הַיַּתֵּד הָאָרְגָּ וְאֶת־הַמַּסְּכָת: וַתֹּאמֶר אֵלָיו אֵיךְ 15 תֹּאמֶר אֶהְבֵּתְךָ וְלִבְךָ אֵין אֵתִי זֶה שְׁלֹשׁ פַּעַמִּים הַתְּלַת בִּי וְלֹא־הִנְדַּתְּ לִי בָמָה כַּחֲךָ נְדוּלָּ: וַיְהִי בִי־הַצִּיקָה לוֹ 16 בַּדְּבָרִיָּה פְּלִי־הַזְּמִים וַתֹּאלְצֶהוּ וַתִּקְצַר נַפְשׁוֹ לְמֹרֶת:

ויגד

17 וַיַּגְדֵּלָהּ אֶת־כַּלְלֵלָבּוֹ וַיֹּאמֶר לָהּ מוֹדָה לֹא־עָלָה עִלְיָי
 רֹאשִׁי כִּי־נִזְנָר אֱלֹהִים אֲנִי מִבְּטָן אִמִּי אֶסְ-יִלְחַתִּי וְסָר
 18 מִמֶּנִּי כְּחֵי וְחַלְיִתִּי וְהָיִיתִי כְּכֹל־הָאָדָם׃ וַתֵּרָא דְלִילָהּ
 כִּי־הִגִּיד לָהּ אֶת־כַּלְלֵלָבּוֹ וַתִּשְׁלַח וַתִּקְרָא לְסַרְנֵי פְלִשְׁתִּים
 לֵאמֹר עֲלוּ הַפַּעַם כִּי־הִגִּיד לָהּ אֶת־כַּלְלֵלָבּוֹ וְעָלוּ אֵלֶיהָ
 19 סַרְנֵי פְלִשְׁתִּים וַיַּעֲלוּ הַכֶּסֶף בְּיָדָם׃ וַתִּישְׁנֶהוּ עַל־בִּרְכֵיהָ
 וַתִּקְרָא לְאִישׁ וַתַּגְלִחַ אֶת־שִׁבְעַת מַחְלָפוֹת רֹאשׁוֹ וַתַּחַל
 כ לְעֵנֹתָיו וַיִּסָּר כְּחוֹ מֵעָלָיו׃ וַתֹּאמֶר פְּלִשְׁתִּים עָלָיָהּ שִׁמְשׁוֹן
 וַיִּקְנֶן מִשְׁנֵתוֹ וַיֹּאמֶר אֵצֶא כַּפַּעַם כַּפַּעַם וְאֶנְעֶר וְהוּא לֹא
 21 יָדַע כִּי יְהוּה סָר מֵעָלָיו׃ וַיִּאֲחַזְוֶהוּ פְּלִשְׁתִּים וַיַּנְקְרוּ אֶת־
 עֵינָיו וַיִּזְרְדוּ אוֹתוֹ עֵזְתָהּ וַיִּאֲסְרוּהוּ בַּנְּחֹשְׁתִים וַיְהִי טוֹחֵן
 22 בְּבֵית הָאֲסִירִים׃ וַיַּחַל שַׁעַר־רֹאשׁוֹ לְצַמַּח כַּאֲשֶׁר נִלְחַח׃
 23 וְסַרְנֵי פְלִשְׁתִּים נֶאֱסַפּוּ לְזִבְחַת וּבַחֲדָנְדוֹל לְדַגְנָן
 אֱלֹהֵיהֶם וּלְשִׁמְחָה וַיֹּאמְרוּ נָתַן אֱלֹהֵינוּ בְּיָדֵנוּ אֶת שִׁמְשׁוֹן
 24 אוֹיְבֵנוּ׃ וַיִּרְאוּ אוֹתוֹ הָעָם וַיַּחֲלִלוּ אֶת־אֱלֹהֵיהֶם כִּי אָמְרוּ
 נָתַן אֱלֹהֵינוּ בְּיָדֵנוּ אֶת־אוֹיְבֵנוּ וְאֵת מַחְרִיב אֲרָצֵנוּ וְאֲשֶׁר
 כה הִרְבָּה אֶת־חַלְלֵינוּ׃ וַיְהִי כִּי טוֹב לָפָס וַיֹּאמְרוּ קִרְאוּ
 לְשִׁמְשׁוֹן וַיִּשְׁחַק לָנוּ וַיִּקְרָאוּ לְשִׁמְשׁוֹן מִבֵּית הָאֲסִירִים
 26 וַיִּצְחַק לַפְּנֵיהֶם וַיַּעֲמִידוּ אוֹתוֹ בֵּין הָעַמּוּדִים׃ וַיֹּאמֶר
 שִׁמְשׁוֹן אֶל־הַנַּעַר הַמַּחְנוּק בְּיָדוֹ הִנֵּיחָה אוֹתִי וְהִימְשִׁנִּי
 אֶת־הָעַמּוּדִים אֲשֶׁר הֵבִית נִכּוֹן עֲלֵיהֶם וְאֶשְׁעֵן עֲלֵיהֶם׃
 27 וְהֵבִית מָלֵא הָאֲנָשִׁים וְהַנְּשִׁים וְשָׁמָּה כָּל סַרְנֵי פְלִשְׁתִּים
 וְעַל־הַגֹּגַן כִּשְׁלֹשַׁת אֲלָפִים אִישׁ וְאִשָּׁה הִרְאִים בְּשַׁחוּק
 28 שִׁמְשׁוֹן׃ וַיִּקְרָא שִׁמְשׁוֹן אֶל־יְהוּה וַיֹּאמֶר אֲדֹנָי יְהוִה וְזָכַרְנִי
 נָא וְחֹזְקִי נָא אֵךְ הַפַּעַם הַזֶּה הָאֱלֹהִים וְאֶנְקַמָּה נִקְמָה
 29 אַחַת מִשְׁתֵּי עֵינַי מִפְּלִשְׁתִּים׃ וַיִּלְפַּת שִׁמְשׁוֹן אֶת־שִׁנְיָו
 עַמּוּדֵי הַתֹּדָה אֲשֶׁר הֵבִית נִכּוֹן עֲלֵיהֶם וַיִּסְמַךְ עֲלֵיהֶם אֶחָד

בימינו

v. 18. ל' ק. v. 21. האסורים ק. v. 25. כסוב ק. v. 26. והמישני ק. v. 28. דתי וסח

בִּימֵינוּ וְאֶחָד בְּשִׁמְאָלוֹ׃ וַיֹּאמֶר שִׁמְשׁוֹן תָּמַת נַפְשִׁי עִם־ ל
 פְּלִשְׁתִּים וַיָּט בְּכַח וַיַּפֵּל הַבַּיִת עַל־הַסַּרְנִים וְעַל־כָּל־הָעָם
 אֲשֶׁר־בּוֹ וַיְהִי הַמּוֹתִים אֲשֶׁר־הָמִית בְּמוֹתוֹ רַבִּים מֵאֲשֶׁר
 הָמִית בְּחַיָּיו׃ וַיִּרְדּוּ אֲדָוִי וְכָל־בָּיִת אֲבִיהוֹ וַיִּשְׂאוּ אוֹתוֹ
 31 וַיַּעֲלוּ וַיִּקְבְּרוּ אוֹתוֹ בֵּין צֹרְעָה וּבֵין אֲשְׁתָּאֵל בְּקִבְרַת מְנוּחַ
 אָבִיו וְהוּא שָׁפַט אֶת־יִשְׂרָאֵל עֶשְׂרִים שָׁנָה׃

CAP. XVII. ז'

וַיְהִי־אִישׁ מִהַר־אֶפְרַיִם וּשְׁמוֹ מִיכָהוּ׃ וַיֹּאמֶר לְאִמּוֹ *
 אֵלַי וּמֵאֵה הַכֶּסֶף אֲשֶׁר לְקַח־לְךָ וְאִתִּי אֵלִית וְגַם אֶמְרַת
 בְּאֵזְנֵי הַנְּהַד־בְּכֶסֶף אִתִּי אֲנִי לְקַחְתִּי וַתֹּאמֶר אִמּוֹ בְּרוּךְ
 3 בְּנִי לַיהוָה׃ וַיָּשֶׁב אֶת־אֵלַי־וּמֵאֵה הַכֶּסֶף לְאִמּוֹ וַתֹּאמֶר
 אִמּוֹ הַקְּדֵשׁ הַקְּדִשְׁתִּי אֶת־הַכֶּסֶף לַיהוָה מִיָּדִי לְבָנִי
 4 לַעֲשׂוֹת פֶּסֶל וּמִסְכָּה וְעַתָּה אֲשִׁיבֶנּוּ לְךָ׃ וַיָּשֶׁב אֶת־
 הַכֶּסֶף לְאִמּוֹ וַתִּקַּח אִמּוֹ מֵאֵתִים כֶּסֶף וַתַּתְּנֶהוּ לְצוֹרְעָה
 5 וַיַּעֲשֶׂהוּ פֶּסֶל וּמִסְכָּה וַיְהִי בְּבֵית מִיכָהוּ׃ וְהָאִישׁ מִיכָה
 ה לֹו בֵּית אֱלֹהִים וַיַּעַשׂ אֶפֶסֶד וְתַרְפִּים וַיַּמְלֵא אֶת־יָד אֶחָד
 6 מִבָּנָיו וַיַּחֲדִילוּ לְכַהֵן׃ בַּיָּמִים הָהֵם אֵין מֶלֶךְ בְּיִשְׂרָאֵל
 7 אִישׁ הַיָּשָׁר כַּעֲשֵׂנוּ יַעֲשֶׂה׃ וַיְהִי־נַעַר מִבֵּית לָחֶם
 8 וְהוּדָה מִמְּשַׁפַּחַת יְהוּדָה וְהוּא לֵוִי וְהוּא גֵר־שָׁם׃ וַיִּלְךְ
 הָאִישׁ מִהַעִיר מִבֵּית לָחֶם וְהוּדָה לְגוֹר בְּאֲשֶׁר יִמְצָא
 9 וַיָּבֵא חַר־אֶפְרַיִם עַד־בֵּית מִיכָה לַעֲשׂוֹת דְּרָכּוֹ׃ וַיֹּאמֶר
 לֹו מִיכָה מֵאֵין תָּבֹוא וַיֹּאמֶר אֵלָיו גֵּרִי אֲנִי מִבֵּית לָחֶם
 וְהוּדָה וְאֲנִי הִלְכָה לְגוֹר בְּאֲשֶׁר אִמְצָא׃ וַיֹּאמֶר לֹו מִיכָה
 שְׂבֵה עִמָּדִי וְהוּדָה־לִּי לְאֵב וּלְכַהֵן וְאֲנִי אֶתְדַלֵּךְ עִשְׂרַת
 11 כֶּסֶף לַיָּמִים וְעַרְךָ בְּנָדִים וּמַחְתָּךְ וַיִּלְךְ הַלֵּוִי׃ וַיִּצְאֵל
 הַלֵּוִי לְשִׁבְתָה אֶת־הָאִישׁ וַיְהִי הַנַּעַר לֹו בְּאֶחָד מִבָּנָיו׃
 12 וַיַּמְלֵא מִיכָה אֶת־יָד הַלֵּוִי וַיַּחֲדִילוּ הַנַּעַר לְכַהֵן וַיְהִי בְּבֵית

מיכה

v. 1. קמץ בטרחא v. 2. ואת קי

13 מיכה: וַיֹּאמֶר מִיכָה עֲתָה יָדַעְתִּי כִּי־יִשְׁתַּיֵּב יְהוָה לִי כִּי הָיְהִי־לִי הַגּוֹלִי לְכַהֵן:

יח CAP. XVIII.

יח

א בְּיָמִים הָהֵם אִין מֶלֶךְ בְּיִשְׂרָאֵל וּבְיָמִים הָהֵם שָׁבַט הַדָּנִי מִבְּקָשׁ-לוֹ גִּחְלָה לְשֹׁכֵת כִּי לֹא־נִפְלְאָה לּוֹ עַד־הַיּוֹם הַזֶּה
2 בְּתוֹךְ שְׁבַט־יִשְׂרָאֵל בְּגִחְלָה: וַיִּשְׁלְחוּ בְנֵי־דָן מִמִּשְׁפַּחְתָּם חֲמִשָּׁה אַנְשִׁים מִקְצוֹתָם אַנְשִׁים בְּנֵי־חִיל מִצְרַעָה וּמֵאֲשֶׁת־אֵל לְרַגֵּל אֶת־הָאָרֶץ וּלְחַקְרָהּ וַיֹּאמְרוּ אֲלֵהֶם לָכוּ חַקְרוּ אֶת־הָאָרֶץ וַיָּבֹאוּ הַר־אֶפְרַיִם עַד־בֵּית מִיכָה וַיְלִינוּ שָׁם: הֲמָה עַס־בֵּית מִיכָה וְהִמָּה הַפִּירוּ אֶת־קוֹל הַנֶּעֱרַר הַגּוֹלִי וַיִּסּוּרוּ שָׁם וַיֹּאמְרוּ לוֹ מִי־הִבְיָאֵךְ הַלֵּם וּמִה־דַּאֲתָה עֲשֵׂה בְּזֶה וּמִה־לֵּךְ פֹּה: וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם פֹּה וְכֹה עֲשֵׂה לִי מִיכָה וַיִּשְׁכְּרֵנִי וְאִהְיֶה־לּוֹ לְכַהֵן: ה וַיֹּאמְרוּ לוֹ שְׂאֵל־נָא בְּאֱלֹהִים וּגְדַעַה הַתְּצַלַּח דַּרְבְּנוּ 6 אֲשֶׁר אֲנַחְנוּ הַלְכִים עֲלֵיהָ: וַיֹּאמֶר לָהֶם הַכֹּהֵן לָכוּ לְשָׁלוֹם נִכַח יְהוָה דַּרְכְּכֶם אֲשֶׁר תִּלְכוּ־בָהּ: וַיִּלְכוּ חֲמִשַּׁת הָאֲנָשִׁים וַיָּבֹאוּ לַיִּשָּׁה וַיֵּרְאוּ אֶת־הָעַם אֲשֶׁר־בְּקַרְבָּהּ וַיִּשְׁבֹּת לְבַטָּח כַּמִּשְׁפָּט צַדִּיקִים שָׁמַיִם וּבִטָּח וְאִין־מַכְלִים דְּבַר בְּאָרֶץ יוֹרֵשׁ עֵצֵר וְרַחֲוִיקִים הַמְדִּי 8 מְצִידָנִים וְדָבַר אִין־לָהֶם עַס־אָדָם: וַיָּבֹאוּ אֶל־אֲחֵיהֶם צַרְעָה וּמֵאֲשֶׁת־אֵל וַיֹּאמְרוּ לָהֶם אֲחֵיהֶם מַה אַתֶּם: 9 וַיֹּאמְרוּ קוֹמָה וְנַעֲמָה עֲלֵיהֶם כִּי רָאִינוּ אֶת־הָאָרֶץ וְהִנֵּה טוֹבָה מְאֹד וְאַתֶּם מֵחֲשִׁים אֶל־תַּעֲצָלוֹ לְלַכְּתָּ לָכֹּא לָרֶשֶׁת אֶת־הָאָרֶץ: כִּבְאַכֶּם תָּבֹאוּ וְאֶל־עַם בִּטָּח וְהָאָרֶץ רַחֲבַת יָדַיִם כִּי־נִתְּנָה אֱלֹהִים בְּיַדְכֶם מְקוֹם אֲשֶׁר 11 אִין־שָׁם מַחֲסוֹר כֹּל־דְּבַר אֲשֶׁר בְּאָרֶץ: וַיִּסְעוּ מִשָּׁם מִמִּשְׁפַּחַת הַדָּנִי מִצְרַעָה וּמֵאֲשֶׁת־אֵל שִׁש־מֵאוֹת אִישׁ חַגְוֹר כְּלִי מִלְחָמָה: וַיַּעֲלוּ וַיַּחֲנוּ בְּקַרְנֵת יַעֲקֹב בְּיַהוּדָה עַל־כֵּן

קראו

קראו לְמְקוֹם הַזֶּה מִחֲנֻה־דָן עַד הַיּוֹם הַזֶּה הִנֵּה אַחֲרֵי קַרְנֵת יַעֲקֹב: וַיַּעֲבְרוּ מִשָּׁם הַר־אֶפְרַיִם וַיָּבֹאוּ עַד־בֵּית מִיכָה: וַיַּעֲלוּ חֲמִשַּׁת הָאֲנָשִׁים הַהֹלְכִים לְרַגֵּל אֶת־הָאָרֶץ 14 לַיִשׁ וַיֹּאמְרוּ אֶל־אֲחֵיהֶם הַיְדַעְתֶּם כִּי יֵשׁ בְּבֵתִים הָאֵלֹהִם אֲפוֹד וְתַרְפִּים וּפְסָל וּמִסְכָּה וְעַתָּה דַעוּ מִה־תַּעֲשׂוּ: וַיִּסּוּרוּ שָׁמָּה וַיָּבֹאוּ אֶל־בֵּית־הַנֶּעֱרַר הַגּוֹלִי בֵּית מִיכָה 15 וַיִּשְׁאֲלוּ־לוֹ לְשָׁלוֹם: וְשִׁש־מֵאוֹת אִישׁ חַגְוֹרִים כָּבִי מִלְחָמָתָם נֹצְבִים פֶּתַח הַשַּׁעַר אֲשֶׁר מִבְּנֵי דָן: וַיַּעֲלוּ 16 חֲמִשַּׁת הָאֲנָשִׁים הַהֹלְכִים לְרַגֵּל אֶת־הָאָרֶץ בָּאוּ שָׁמָּה לְקַחוּ אֶת־הַפְּסָל וְאֶת־הָאֲפוֹד וְאֶת־הַתַּרְפִּים וְאֶת־הַמִּסְכָּה וְהַכֹּהֵן נֹצֵב פֶּתַח הַשַּׁעַר וְשִׁש־מֵאוֹת הָאִישׁ הַחַגְוֹר כְּלִי 18 הַמִּלְחָמָה: וְאֵלֹהִים בָּאוּ בֵּית מִיכָה וַיִּקְחוּ אֶת־פְּסָל הָאֲפוֹד וְאֶת־הַתַּרְפִּים וְאֶת־הַמִּסְכָּה וַיֹּאמְרוּ אֲלֵיהֶם הַכֹּהֵן מַה אַתֶּם עֹשִׂים: וַיֹּאמְרוּ לוֹ הַחֲרַשׁ שִׁים־יַדְךָ עַל־פִּיךָ וְלֹךְ עִמָּנוּ 19 וְהוֹדֵלְנוּ לָאֵב וּלְכַהֵן הַטּוֹב וְהוֹתַתְךָ כַּהֵן לְבֵית אִישׁ אֲחֵר אִם הוֹתַתְךָ כַּהֵן לְשָׁבַט וּלְמִשְׁפָּחָה בְּיִשְׂרָאֵל: וַיִּשְׁבֹּב כ לֵב הַכֹּהֵן וַיִּקַּח אֶת־הָאֲפוֹד וְאֶת־הַתַּרְפִּים וְאֶת־הַפְּסָל וַיָּבֹא בְּקַרְבַּת הָעַם: וַיִּפְּנוּ וַיִּלְכוּ וַיִּשְׁיִמוּ אֶת־הַדַּפָּה וְאֶת־הַמִּקְנֵה וְאֶת־הַכְּבוֹדָה לְפָנֵיהֶם: הֲמָה הִרְחִיקוּ מִבֵּית מִיכָה וְהָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר בְּבֵתִים אֲשֶׁר עַס־בֵּית מִיכָה נִוְעָקוּ 23 וַיִּדְבְּקוּ אֶת־בְּנֵי־דָן: וַיִּקְרָאוּ אֶל־בְּנֵי־דָן וַיִּסְבּוּ בְּנֵיהֶם וַיֹּאמְרוּ לְמִיכָה מִה־לֵּךְ כִּי נִוְעָקוּ: וַיֹּאמֶר אֶת־אֱלֹהֵי 24 אֲשֶׁר־עָשִׂיתִי לְקַחְתֶּם וְאֶת־הַכֹּהֵן וּפְלִגְוִי וּמִה־לִּי עוֹד וּמִה־זֶה תֹּאמְרוּ אֵלַי מִה־לֵּךְ: וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו בְּנֵי־דָן אֶל־תִּשְׁמַע־כֹּה קוֹלְךָ עִמָּנוּ פְּדוּ־פְנֵינוּ כִּכֶם אַנְשִׁים מְרִי נַפְשׁ וְאַסְפַּתְהָ נַפְשֶׁךָ וְנַפְשׁ בֵּיתְךָ: וַיִּלְכוּ בְּנֵי־דָן לְדַרְכֵם וַיֵּרָא מִיכָה 26 כִּי־חֲוָקִים הֲמָה מִמָּנוּ וַיִּפֶן וַיֵּשֶׁב אֶל־בֵּיתוֹ: וְהֲמָה לְקַחוּ 27

את

את אשר-עשה מיכה ואת-הכהן אשר הוהלו ויבאו על-
 ליש על-עם שקט ובטח ויכו אותם לפי-חרב ואת-העיר
 28 שרפו באש: ואין מציל כי רחוקה-היא מצידון ודבר
 אין-להם עס-אדם והיא בעמק אשר לבית-רחוב ויבנו
 29 את-העיר וישבו בה: ויקראו שם-העיר דן בשם דן
 אביהם אשר יולד לישראל ואולם ליש שם-העיר
 ל לראשנה: ויקימו להם בני-דן את-הפסל ויהונתן בן
 גרשם בן-משנה הוא ובניו היו כהנים לשבט הדני עד-
 31 יום גלות הארץ: ושימו להם את-פסל מיכה אשר
 עשה בלוימי היות בית-האלהים בשלה:

יט CAP. XIX.

יט

א ויהי בימים ההם ומלך אין בישראל ויהי איש לוי
 גר בירבתי הראפרים ויקחלו אשה פילגש מבית
 2 לחם יהודה: ותזנה עליו פילגשו ותלך מאתו אל-בית
 אביה אל-בית לחם יהודה ותהרשם ימים ארבעה
 3 חדשים: ויקם אישה וילך אחריה לדבר על-לבה
 להשיבו ונערו עמו וצמד חמרים ותביאחו בית אביה
 4 ויראהו אבי הנערה וישמח לקראתו: ויחוקפו חתנו
 אבי הנערה וישב אתו שלשת ימים ויאכלו וישתו וילינו
 ה שם: ויהי ביום הרביעי וישפיומו בבקר ויקם ללכת
 ויאמר אבי הנערה אל-חתנו סעד לבך פת-לחם ואתר
 6 תלכו: וישבו ויאכלו שניהם ויהי וישתו ויאמר אבי
 7 הנערה אל-האיש האלניא ולין ויטב לבך: ויקם האיש
 8 ללכת ויפצרו-בו חתנו וישב וילן שם: וישפם בבקר
 ביום החמישי ללכת ויאמר אבי הנערה סעד-נא לבכך
 9 והתמהמהו עד-נמות היום ויאכלו שניהם: ויקם האיש
 ללכת הוא ופילגשו ונערו ויאמר לו חתנו אבי הנערה
 הנה

יח v. 29. דל בדגש v. 30. תלויה v. 3. להשיבה קרי v. 5. היצ בקמץ

הנה-נא רפה היום לערוב לינו-נא: ונה חנות היים לין
 פה ויטב לבכך והשפמתם מחר לדרפכם והלכת
 לאהלך: ולא-אבה האיש ללון ויקם וילך ויבא עד-
 נכה יבוס היא וירושלם ועמו צמד חמורים חבושים
 11 ופילגשו עמו: הם עס-יבוס והיום בך מאד ויאמר הנער
 אל-אדניו לכה-נא ונסורה אל-עיר-היבוס הזאת ונלן
 12 בה: ויאמר אליו אדניו לא נסור אל-עיר נכרי אשר
 לא-מבני ישראל הנה ועברנו עד-נגבעה: ויאמר לנערו
 13 לך ונקרבה באחד המקומות ולנו בנגבעה או ברמה:
 14 ויעברו וילכו ותבא להם השמש אצל הנבעה אשר
 לבנימן: ויסרו שם לבוא ללון בנגבעה ויבא וישב ברחב
 15 העיר ואין איש מאספד-אותם הביתה ללון: והנה איש
 16 זקן בא מן-מעשהו מן-השדה בערב והאיש מחר אפרים
 17 והוא-גר בנגבעה ואנשי המקום בני ימיני: וישא עיניו
 וירא את-האיש הארח ברחוב העיר ויאמר האיש הנקן
 18 אנה תלך ומאין תבוא: ויאמר אליו עברים אנחנו מבית
 לחם יהודה עד-ירבתי הראפרים משם אנכי ואלך עד-
 בית-לחם יהודה ואת-בית יהודה אני הלך ואין איש מאספד
 19 אותי הביתה: ונסתכן נס-מספוא יש לחמורינו ונס
 לחם ונין יש-לי ולא-מתך ולנער עס-עבדך אין מחסור
 בל-דבר: ויאמר האיש הנקן שלום לך רק כל-מחסורך
 21 עלי רק ברחוב אל-תלן: ויביאחו לביתו ויבול לחמורים
 22 וירחצו ויגליהם ויאכלו וישתו: המה מיטיבים את-לפם
 והנה אנשי העיר אנשי בני-בלועל נספו את-הבית
 מתדפקוב על-ההדלת ויאמרו אל-האיש בעל הבית הנקן
 23 לאמר הוצא את-האיש אשר-בא אל-ביתך ונדענו: ויצא
 אליהם האיש בעל הבית ויאמר אליהם אל-אחי אל-

תרעו

3 תרעו נא אחרי אשר בא האיש הזה אל ביתי אל תעשו
 24 אתה הנבלה הזאת: הנה בתי הבתולה ופילגשו ואיציאה
 נא אותם ועניו אותם ועשו להם המזב בעיניכם ולאיש
 כה הנה לא תעשו דבר הנבלה הזאת: ולא יאכו האנשים
 לשמע לו ויחוק האיש בפילגשו ויצא אליהם החוץ
 וידעו אותה ויתעללו בה כלה לילה עד הבקר וישלחה
 26 בעלות השחר: ותבא האשה לפנות הבקר ותפל
 27 פתח בית האיש אשר ארונה שם עד האור: ויקם
 אדניה בבקר ויפתח דלתות הבית ויצא ללכת לדרך
 והנה האשה פילגשו נפלת פתח הבית וידיה על הכסף:
 28 ויאמר אליה קומי ונלכה ואין ענה ויקחה עליה המור
 29 ויקם האיש וילך למקמו: ויבא אל ביתו ויקח את
 המאכלת ויחוק בפילגשו ונתחה לעצמה לשנים עשר
 ל נתחים וישלחה בכל גבול ישראל: והנה כלה ראה
 ואמר לאינהויה ולא יראתה כזאת למיזם עלות בני
 ישראל מארץ מצרים עד היום הנה שימור לכם עליה
 עשו ודברו:

כ CAP. XX.

1 ויצאו פלגני ישראל ותקהל העדה באיש אחד למדן
 2 ועד באר שבע וארץ הגלעד אליהו המצפה: ויתוצבו
 פנות כל העם כל שבטי ישראל בקהל עם האלהים
 3 ארבע מאות אלף איש רגלי שלף חרב: וישמעו
 בני בנימן כירעלו בני ישראל המצפה ויאמרו בני
 4 ישראל דברו איכה נהיתה הרעה הזאת: ויען האיש
 הלוי איש האשה הנרצחה ויאמר הנבעתה אשר לבנימן
 ה באתי אני ופילגשי ללון: ויקמו עלי בעל הנבעתה
 ויסבו עלי את הבית לילה אותי דמו להרג ואת פילגשי

ענו

ענו ותמת: ואחו בפילגשי ונתחיה ואיש אחד בכל
 7 שדה נחלת ישראל כי עשו ומה ונבלה בישראל: הנה
 8 כלכם בני ישראל הונו לכם דבר ועצה חלם: ויקם
 כל העם באיש אחד לאמר לא נלך איש לאהלו ולא
 9 נסור איש לביתו: ועתה זה הדבר אשר נעשה לנבעה
 עליה בגורל: ולקחנו עשרה אנשים למאה לכל שבטי
 ישראל ומאה לאלף ואלף לרבבה לקחת צדה לעם
 לעשות לבואם לנבע בנימן בכל הנבלה אשר עשה
 11 בישראל: ויאסף כל איש ישראל אל העיר באיש אחד
 12 חברים: וישלחו שבטי ישראל אנשים בכל שבטי
 בנימן לאמר מה הרעה הזאת אשר נהיתה בכם: ועתה
 13 תנו את האנשים בני בלעל אשר בנבעה ונמיתם
 ונבערה רעה מישראל ולא אבו 0 בנימן לשמע בקול
 14 אחיהם בני ישראל: ויאספו בני בנימן מן הערים
 15 הנבעתה לצאת למלחמה עם בני ישראל: ויתפקדו
 בני בנימן ביום ההוא מה ערים עשרים וששה אלף איש
 שלף חרב לבד מי שבי הנבעה התפקדו שבע מאות
 16 איש בחור: מכל העם הנה שבע מאות איש בחור
 אשר ידומנו כל זה קלע באבן אלה השערה ולא יחטא:
 17 ואיש ישראל התפקדו לבד מבנימן ארבע מאות
 18 אלף איש שלף חרב כל זה איש מלחמה: ויקמו ויעלו
 בית אל וישאלו באלהים ויאמרו בני ישראל מי יעלה
 לנו בתחלה למלחמה עם בני בנימן ויאמר יהוה והנה
 19 בתחלה: ויקומו בני ישראל בבקר ויחנו על הנבעה:
 ויצא איש ישראל למלחמה עם בנימן ויערכו אתם איש כ
 21 ישראל מלחמה אלה הנבעה: ויצאו בני בנימן מן הנבעה
 וישחיתו בישראל ביום ההוא שנים ועשרים אלף איש

ארצה

22 ארצה ויחזק הג' איש ישראל ויספו לערף מלחמה
 23 במקום אשר ערכו שם ביום הראשון: ויעלו בני ישראל
 ויבכו לפני יהוה עדה ערב וישאלו ביהוה לאמר האוסף
 לגשת למלחמה עסד בני בנימן אחי ויאמר יהוה עלו
 24 אליו: ויקרבו בני ישראל אל בני בנימן ביום השני:
 כה ויצא בנימן לקראתם מדהגבעה ביום השני וישחיתו
 בבני ישראל עוד שמנת עשר אלף איש ארצה כל
 26 אלה שלפי הרב: ויעלו כל בני ישראל וכל העם ויבאו
 בית דאל ויבכו וישבו שם לפני יהוה ויצומו ביום ההוא
 27 עדה ערב ויעלו עלות ושלמים לפני יהוה: וישאלו
 בני ישראל ביהוה ושם ארון ברית האלהים בימים
 28 ההם: ופינחס בן אלעזר בן אהרן עמד לפניו בימים
 ההם לאמר האוסף עוד לצאת למלחמה עסד בני בנימן
 אחי אם אהדל ויאמר יהוה עלו כי מחר אתנו בדרך:
 29 וישם ישראל ארבים אלה הגבעה סביב: ויעלו בני
 ישראל אל בני בנימן ביום השלישי ויערכו אלה הגבעה
 31 בפעם בפעם: ויצאו בני בנימן לקראת העם הנתקו
 מן העיר ויחלו להכות מהעם חללים בפעם בפעם
 במסלות אשר אחת עלה בית דאל ואחת גבעתה בעדה
 32 בשלשים איש בישראל: ויאמרו בני בנימן נגפים הם
 לפנינו כבדראשנה והני ישראל אמרו ננוסה ונתקנהו
 33 מן העיר אלה המסלות: וכל איש ישראל קמו ממקומם
 ויערכו כבעל תמר וארב ישראל מניח מקומם ממערה
 34 גבע: ויבאו מנגד לגבעה עשרת אלפים איש בחור
 מכל ישראל והמלחמה כבדה והם לא ידעו פרינעת
 לה עליהם הרעה: ויגף יהוה את בני ישראל
 וישחיתו בני ישראל בבנימן ביום ההוא עשרים וחמשה
 אלף

36 ארף ומאה איש כל אלה שלף הרב: וירא בני בנימן
 כי נגפו ויתנו איש ישראל מקום לבנימן כי כטחו אל
 37 הארב אשר שמו אלה הגבעה: והארב החישו ויפשטו
 אלה הגבעה וימשך הארב וגף את כל העיר לפי הרב:
 38 והמועד הנה לאיש ישראל עסד הארב הרב להעלותם
 משאת העשן מן העיר: ויהפך איש ישראל במלחמה
 39 ובנימן החל להכות חללים באיש ישראל בשלשים
 איש כי אמרו אך נגוף נגף הוא לפנינו במלחמה
 הראשנה: והמשאת החלה לעלות מן העיר עמוד עשן מ
 40 ויפן בנימן אחריו והנה עלה כליל העיר השמומה:
 ואיש ישראל הפך ויבחר איש בנימן כי ראה פרינעה
 42 עליו הרעה: ויפנו לפני איש ישראל אל דרך המדבר
 והמלחמה הדביקהו ואשר מהערים משחיתים אותו
 בתוכו: כתרו את בנימן הרדיפוהו מנוחה הדריכוהו
 43 עד נכת הגבעה ממזרח שמש: ויפלו מבנימן שמנה
 44 עשר אלף איש את כל אלה אנשי חיל: ויפנו וינסו מה
 המדבר אל סלע הרמון ויעללוהו במסלות חמשת
 אלפים איש וידביקו אחריו עד גדעם ויכו ממנו אלפים
 46 איש: ויהי כל הנפלים מבנימן עשרים וחמשה אלף
 איש שלף הרב ביום ההוא את כל אלה אנשי חיל:
 47 ויפנו וינסו המדבר אל סלע הרמון שש מאות איש
 48 וישבו בסלע רמון ארבעה חדשים: ואיש ישראל
 שבו אל בני בנימן ויבוס לפי הרב מעיר מתם עד
 בהמה עד כל הנמצא גם כל הערים הנמצאות
 שלחו באש:

כא CAP. XXI.

כא

ואיש ישראל נשבע במצפה לאמר איש מפנו לא יתן
 בתו לבנימן לאשה: ויבא העם בית דאל וישבו שם עד 2

ה'ערכ לפני האלהים וישאו קולם ויבכו בכי גדול:
 3 ויאמרו למה יהיה אלוהי ישראל היתה זאת בישראל
 4 להפקד היום מישראל שבט אחד: ויהי ממחרת
 וישפיתו העם ויבגדו שם מזבח ויעלו עלות ושלמים:
 ה ויאמרו בני ישראל מי אשר לא יעלה בקהל מפלג
 שבטי ישראל אליהוהוה כי השבועה הגדולה היתה
 לאשר לא יעלה אליהוהוה המצפה לאמר מות יומת:
 6 וינחמו בני ישראל אל-בנימן אחיו ויאמרו נגדע היום
 7 שבט אחד מישראל: מהדנעשה להם לנוותרים לנשים
 ונאנחנו נשבענו ביהוה לבלתי תת-להם מבנותינו
 8 לנשים: ויאמרו מי אחד משבטי ישראל אשר לא
 עלה אליהוהוה המצפה והנה לא בא-איש אליהמחנה
 9 מיביש גלעד אליהקהל: ויתפקד העם והנה אידשם
 י איש מיושבי יבש גלעד: וישלחו-שם העדה שנים
 עשר אלף איש מבני החיל ויצו אותם לאמר לכו
 והכיתם את-יושבי יבש גלעד לפי-חרב והנשים והטף:
 11 וזה הדבר אשר תעשו כל-זכר וכל-אשה ידעת משכב-
 12 זכר תחרימו: וימצאו מיושבי יבש גלעד ארבע מאות
 נערה בתולה אשר לא-ידעה איש למשכב זכר ויבאו
 13 אותם אליהמחנה שלה אשר בארץ פנען: וישלחו
 כל-העדה וידברו אל-בני בנימן אשר בסלע רמון ויקראו
 14 להם שלום: וישב בנימן בעת ההיא ויתנו להם הנשים
 15 אשר היו מנשי יבש גלעד ולא-מצאו להם בן: והעם
 נחם לבנימן כירעשה יהוה פרץ בשבטי ישראל:
 16 ויאמרו וקני העדה מהדנעשה לנוותרים לנשים כיר-
 17 נשמדה מבנימן אשה: ויאמרו ירשת פליטה לבנימן
 18 ולא-ימחה שבט מישראל: ונאנחנו לא-נוכל לתת-
 להם נשים מבנותינו כיר-נשבעו בני-ישראל לאמר
 ארור

ארור נתן אשה לבנימן: ויאמרו הנה חגיהוה בשלח
 19 מימים ימימה אשר מצפונה לבית-אל מורחה השמש
 למסלה העלה מבית-אל שכמה ומנגב ללבונה: ויצו כ
 את-בני בנימן לאמר לכו וארבתם בפרמים: וראיתם 21
 והנה אם-יצאו בנות-שילח לחיל במחלות ויצאתם מן
 הפרמים וחטפתם לכם איש אשתו מבנות שילח והלכתם
 22 ארץ בנימן: והיה כיר-באו אבותם או אחיהם לרוב אלינו
 ואמרנו אליהם חנונו אותם כי לא לקחנו איש אשתו
 במלחמה כי לא אתם נתתם להם בעת האשמו: ויעשו- 23
 כן בני בנימן וישאו נשים למספרם מן-המחלות אשר
 גזלו וילכו וישבו אל-נחלתם ויבנו את-הערים וישבו
 בהם: ויתחלכו משם בני-ישראל בעת ההיא איש לשבטו 24
 ולמשפחתו ויצאו משם איש לנחלתו: בימים ההם אין כה
 מלך בישראל איש הישר בעיניו ועשה:

v. 20. ויצו ק v. 22. לריב ק

חוק

סכום הפסוקים של ספר שופטים שש מאות ושמונה עשר. ירא
 את יי קדשו סימן: וסדריו י"ד. דובב שפתי ישנים סימן:
 וחציו. וירעצו וירצו את בני ישראל:

14 וקולה לא ישמע ויחשבה עלי לשפרה: ויאמר אליה
 15 עלי עדימתי תשתפרין הסירי אתיניך מעליך: ותען
 חנה ותאמר לא אדני אשה קשת-רוח אנכי ויין ושכר
 16 לא שתיתי ואשפך את-נפשי לפני יהוה: אלתתן את-
 17 אמתך לפני בת-בליעל כי מרב שיחי ובעסי דברתי
 עדינה: ויען עלי ויאמר לבי לשלום ואלהי ישראל
 18 ותן את-שלתך אשר שאלת מעמו: ותאמר תמצא
 שפחתך הן בעיניך ותלך האשה לדרבה ותאכל ופניה
 19 לא יהוה עוד: וישכמו כפקר וישתחוו לפני יהוה
 וישבו ויבאו אל-ביתם הרמתה ויבדע אלקנה את-חנה
 20 אשתו ויזכרה יהוה: ויהי לתקפות הימים ותהר חנה כ
 ותלד בן ותקרא את-שמו שמואל כי מיהוה שאלתיו:
 21 ויעל האיש אלקנה וכל-ביתו לזבח ליהוה את-זבח הימים
 22 ואת-יגדו: וחנה לא עלתה כראמה לאישה עדי-גמל
 הנער והביאותיו ונראה את-פני יהוה וישב שם עדי-עולם:
 23 ויאמר לה אלקנה אישה עשי חסוב בעיניך שבי עדי-גמלך
 אתו אך יקם יהוה את-דברו ותשב האשה ותניק את-
 24 בנה עדי-גמלה אתו: ותעלהו עמה כאשר גמלתו בפרים
 שלשה ואיפה אחת למח ונבל יין ותביאהו בית-יהוה
 25 שלו והנער נער: וישחטו את-הנער ויבאו את-הנער אל-
 26 עלי: ותאמר בי אדני הו נפשך אחי אני האשה הנצבת
 27 עמך בזה להתפלל אלי-יהוה: אל-הנער חנה התפללתי
 28 ונתן יהוה לי את-שאלתי אשר שאלתי מעמו: ונס אנכי
 השאלתיהו ליהוה בל-ימים אשר הנה הוא שאיל ליהוה
 וישתחו שם ליהוה:

CAP. II. ב

ב ותתפלל חנה ותאמר עלץ לבי ביהוה רמה קרני א
 כיהוה

שמואל א

LIBER I. SAMUELIS.

CAPUT I. א

א ויהי איש אחד מיהרמתיים צופים מתר אפרים ושמו
 2 אלקנה בדירחס בדאליהוא בדתחו בדאיוף אפרתי:
 3 ולו שתי נשים שם אחת חנה ושם השנית פננה ויהי
 4 לפננה ילדים ולחנה אין ילדים: ועלה האיש ההוא מעירו
 מימים ימימה להשתחות ולזבח ליהוה צבאות בשלה
 5 ושם שני בני-עלי חפני ופנחס כהנים ליהוה: ויהי היום
 6 ויזבח אלקנה ונתן לפננה אשתו ולכל-בניה ובנותיה מנות:
 7 והלכה יתן מנה אחת אפים כי את-חנה אהב יהוה סגר
 8 רחמה: וכעסתה צרתה גס-פעס בעבור הרעמה כר
 9 סגר יהוה בעד רחמה: וכן יעשה שנה בשנה מדי
 10 עלתה בבית יהוה בן תכעסנה ותבכה ולא תאכל:
 11 ויאמר לה אלקנה אישה חנה למח תבכי ולמה לא
 12 תאכלי ולמה ירע לבבך הלא אנכי טוב לך מעשרה
 13 בנים: ותקם חנה אחרי אכלה בשלה ואחרי שתיה
 14 ועלי הכהן ישב על-הכסא על-מונות הובל יהוה: והיא
 15 מרת נפש ותתפלל על-יהוה ובכה תבכה: ותלד לדר
 16 ותאמר יהוה צבאות אס-דראה תראה בעיני אמתך
 17 וזכרתני ולא-תשכח את-אמתך ונתתה לאמתך ורע
 18 אנשים ונתתיו ליהוה כלי-ימי חיו ומורה לא-יעלה על-
 19 ראשו: והנה כי הרבתה להתפלל לפני יהוה ועלי שמר
 20 את-פיה: וחנה היא מדברת על-לבה רק שפתיה נעורת
 וקולה

2 ביהוה רחב פי על-אויבי כירשמתתי בישועתך: איד
 3 קרוש ביהוה בראון בלתי ואין צור באלהינו: אל-
 תרבו תדברו גבחה גבחה יצא עתק מפיכם פי אל
 4 דעות יהוה ולא נתכנו עלילות: קשת גברים חתים
 ה ונבשלים אזורי חיל: שבעים בלחם נשכרו ורעבים
 חדלו עד עקרה ילדה שבעה ורבת בנים אמללה:
 6 יהוה ממית ומחיה מוריד שאול ויעל: יהוה מוריש
 7 ומעשיר משפיל ארמונים: מקום מעפר יל מאשפת
 8 ירים אביון להשיב עסינדיבים וכסא כבוד יחלם
 9 פי ליהוה מצקן ארץ גשת עליהם תבל: רגלי חסדו
 ישמר ורשעים בחשך ידמו כחם כחם יגבר-איש:
 י יהוה יתנו מריבו עלו בשמים ירעם יהוה ירין אפס-
 11 ארץ ויתדעו למלכו וירם קרן משיחו: וילך אלקנה
 הרמתה על-ביתו והנער הזה משרת את-יהוה את-פני
 12 עלי הכהן: ובני עלי בני בליעל לא ידעו את-יהוה:
 13 ומשפט הכהנים אתיהעם כל-איש זבח זבח ובא נער
 14 הכהן כבשל הבשר והמזלג שלש השנים בידו: והכה
 בפזר או בדוד או בקלחת או בפרור כל אשר-יעלה
 המזלג יקח הכהן בו ככה יעשו לכל-ישראל הכאים
 15 שם בשלה: גם בטרם יקטרון אתהחלב ובא נער
 הכהן ואמר לאיש הזבח תנה בשר לצלות לפהו ולא
 16 יקח ממנו בשר מבשל פי אסדו: ויאמר אליו האיש
 קטר יקטרון פיוס החלב וקח לך באשר תאנה נפשך
 17 ואמר לו פי עתה תתן ואסילא לקחתי בחוקה: ותהו
 חפאת הנערים גדולה מאד את-פני יהוה פי נאצו
 18 האנשים את-מנתת יהוה: ושמואל משרת את-פני
 19 יהוה נער הנור אפוד בר: ומעיל קטן תעשהו לקו אפו
 והעלתה

v. 3. ולו ק. v. 5. קמץ בויק. v. 9. חסדו ק. v. 10. מריבו קי. ibid. עליו ק. v. 16. לא ק

והעלתה לו מזמים | ומימה בעלותה את-אישה לזבח
 את-זבח המזמים: וברך עלי את-אלקנה ואת-אשתו כ
 ואמר ישם יהוה לך זרע מן-האשה הזאת תחת השאלה
 אשר שאל ליהוה והלכו למקומו: כיר-פקד יהוה את-
 21 חנה ותהר ותלד שלשה-בנים ושתי בנות ויגדל הנער
 שמואל עס-יהוה: ועלי וקן מאד ושמע את כל-
 22 אשר יעשו בניו לכל-ישראל ואת אשר-ישכבן את-
 הנשים הצבאות פתח אהל מועד: ויאמר להם למה
 23 תעשו כדברים האלה אשר אנכי שמע את-דבריכם
 רעים מאת פל-העם אלה: אל בני פי לוא-טובה
 24 השמעה אשר אנכי שמע מעברים עס-יהוה: אסידחמא כה
 איש לאיש ופללו אלהים ואם ליהוה יחמא איש מי
 ותפללו ואלא ישמעו לקול אביהם כיר-פזן יהוה
 25 להמיתם: והנער שמואל הלך ונגדל וטוב גם עס-יהוה
 26 וגם עס-אנשים: ויבא איש-אלהים אל-עלי ויאמר
 27 אליו בזה אמר יהוה הנגלה נגלית אל-בית אביך בהיותם
 28 במצרים לבית פרעה: ובחר אתו מכל-שכמי ישראל
 לי לכהן לצלות על-מזבחי להקטיר קטרת לשאת אפוד
 לפני ואתנה לבית אביך את-כל-אשי בני ישראל: למה
 29 תבעטו בזבחי ובמנחתי אשר צויתי מעון ותכבד את-בניך
 ממני להבדילכם מראשית כל-מנחת ישראל לעמי:
 לכן נאם יהוה אלהי ישראל אמור אמרתי ביתך ובית ל
 אביך ותחלכו לפני עד-עולם ועתה נאם-יהוה חלילה לי
 31 כיר-מכבדי אכבד ובני יקלו: הנה ימים באים ונדעתי את-
 32 ורעה ואת-זרע בית אביך מהנות וקן בביתך: והבטת צר
 מעון בכל אשר-ישיב את-ישראל ולא יהוה וקן בביתך
 33 כל-המזמים: ואיש לא-אכרית לך מעם מזבחי לכלות את-
 עניך ולא תריב את-נפשך וכל-מר-בית ביתך ימותו אנשים:

34 וַהֲדַלֶּקֶתְהָ אֵת אֲשֶׁר בָּא אֶל־שָׁנֵי בָנֶיהָ אֶל־הַפְּנִי וּפְיָנָחם
 לָהּ בְּיוֹם אֶחָד יָמוּתוּ שְׁנֵיהֶם: וַתְּקִימֵתִי לוֹ כִּתְּוֹן נְאֻמָּן כַּאֲשֶׁר
 בִּלְבָבִי וּבִנְפִשִׁי יַעֲשֶׂה וּבָנֵיתִי לוֹ בַּיּוֹם וַהֲתַהַלֵּךְ לִפְנֵי־
 36 מְשִׁיחִי כָל־הַיָּמִים: וְהָיָה כָל־הַנְּטוֹתָר בְּבֵיתְךָ יְבוֹא
 לַהֲשִׁתְחֹנֹת לוֹ לַאֲנָנֹת כֶּסֶף וּכְפָר־לֶחֶם וְאָמַר סָפְחָנִי נָא
 אֶל־אֶתֶת הַקִּהְנוֹת לְאֵכָל פְּתִילֶחֶם:

CAP. III. ג

א וְהַנְּעַר שְׁמוּאֵל מִשְׁרַת אֶת־יְהוָה לִפְנֵי עָלִי וּדְבַר יְהוָה
 2 הָיָה יָקָר בְּיָמֵים הָהֵם אִין חַזֹּן נִפְרָץ: וַיְהִי בְּיוֹם הַהוּא
 וַעֲלִי שָׁכַב בְּמַקְוָמוֹ וַעֲיָנָו הִחְלָו בְּהוֹת לֹא יוֹכַל לַרְאוֹת:
 3 וַגַּר אֱלֹהִים טָרַם יְכַפֶּה וּשְׁמוּאֵל שָׁכַב בְּהִיכַל יְהוָה
 4 אֲשֶׁר־שָׁם אָרוֹן אֱלֹהִים: וַיִּקְרָא יְהוָה אֶל־שְׁמוּאֵל וַיֹּאמֶר
 ה הַנְּנִי: וַיַּרְץ אֶל־עָלִי וַיֹּאמֶר הַנְּנִי כִּי־קְרָאתָ לִי וַיֹּאמֶר
 6 לֹא־קְרָאתִי שׁוֹב שָׁכַב וַיִּלָּךְ וַיִּשְׁכַּב: וַיִּסָּף יְהוָה קְרָא
 עוֹד שְׁמוּאֵל וַיִּקָּם שְׁמוּאֵל וַיִּלָּךְ אֶל־עָלִי וַיֹּאמֶר הַנְּנִי כִּי
 7 קְרָאתָ לִי וַיֹּאמֶר לֹא־קְרָאתִי כִּנְי שׁוֹב שָׁכַב: וּשְׁמוּאֵל
 טָרַם יָדַע אֶת־יְהוָה וְטָרַם וַיִּגְלֶה אֵלָיו דְּבַר־יְהוָה: וַיִּסָּף
 יְהוָה קְרָא־שְׁמוּאֵל בְּשַׁלְּישֵׁת וַיִּקָּם וַיִּלָּךְ אֶל־עָלִי וַיֹּאמֶר
 9 הַנְּנִי כִּי קְרָאתָ לִי וַיִּבֶן עָלָיִּי כִּי יְהוָה קְרָא לְנַעֲר: וַיֹּאמֶר
 עָלִי לְשְׁמוּאֵל לֶךְ שָׁכַב וְהָיָה אִסִּי־קְרָא אֵלָיִךְ וְאִמְרֵתִי
 דְּבַר יְהוָה כִּי שָׁמַע עֲבָדְךָ וַיִּלָּךְ שְׁמוּאֵל וַיִּשְׁכַּב בְּמַקְוָמוֹ:
 י וַיָּבֵא יְהוָה וַיִּתְּיָצֵב וַיִּקְרָא כַּפְּעִם־כַּפְּעִים שְׁמוּאֵל וּשְׁמוּאֵל
 11 וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל דְּבַר כִּי שָׁמַע עֲבָדְךָ: וַיֹּאמֶר
 יְהוָה אֶל־שְׁמוּאֵל הִנֵּה אֲנִכִּי עֲשֵׂה דְבָר בְּיִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר
 12 כָּל־שָׁמְעוּ תַעֲלִינָה שְׁתֵּי אָזְנוֹי: בְּיוֹם הַהוּא אָקָם אֵלִי
 13 עָלִי אֶת כָּל־אֲשֶׁר דְּבַרְתִּי אֶל־בֵּיתוֹ הַחַל וּבְלֶה: וְהַנְּטוֹתִי
 לוֹ כִּי־שָׁפַט אֲנִי אֶת־בֵּיתוֹ עַד־עוֹלָם בְּעֵינֵי אֲשֶׁר־יָדַע כִּי־
 מַקְלָלִים

מַקְלָלִים לָהֶם בְּלִיּוֹ וְלֹא כִּהָה בָּם: וְלָבָן נִשְׁבַּעְתִּי לְבֵית עָלִי
 אִסִּי־תִכְפֹּר עֵינֵי בֵּית־עָלִי בְּזִבְחָ וּבְמִנְחָה עַד־עוֹלָם: וַיִּשְׁכַּב טו
 שְׁמוּאֵל עַד־הַבֹּקֶר וַיִּפְתַּח אֶת־דַּלְתוֹת בֵּית־יְהוָה וּשְׁמוּאֵל
 16 יָרָא מִהַנְּדִיד אֶת־הַמִּרְאָה אֶל־עָלִי: וַיִּקְרָא עָלִי אֶת־שְׁמוּאֵל
 17 וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל בְּנֵי וַיֹּאמֶר הַנְּנִי: וַיֹּאמֶר מַה הַדְּבַר אֲשֶׁר
 דְּבַר אֵלָיִךְ אֶל־נָא תַכְחַד מִמֶּנִּי כִּה יַעֲשֶׂה־לְךָ אֱלֹהִים וְכִה
 יוֹסִיף אִסִּי־תִכְחַד מִמֶּנִּי דְבַר מִכָּל־הַדְּבָר אֲשֶׁר־דְּבַר
 אֵלָיִךְ: וַיַּגִּידֵלּוּ שְׁמוּאֵל אֶת־כָּל־הַדְּבָרִים וְלֹא כִּחַד מִמֶּנּוּ 18
 19 וַיֹּאמֶר יְהוָה הוּא הַטּוֹב בְּעֵינָיִךְ יַעֲשֶׂה: וַיַּגִּידֵלּוּ שְׁמוּאֵל וַיְהוָה
 הָיָה עִמּוֹ וְלֹא־הִפִּיל מִכָּל־דְּבָרָיו אַרְצָה: וַיַּדַּע כָּל־יִשְׂרָאֵל כ
 מִדָּן וַעֲד־בְּאֵר שֶׁבַע כִּי־נֹאמָן שְׁמוּאֵל לָבִיא לַיהוָה:
 21 וַיִּסָּף יְהוָה לַהֲרָאָה בְּשִׁלְהָ כִּי־נִגְלָה יְהוָה אֶל־שְׁמוּאֵל
 בְּשִׁלּוֹ בְּדַבַּר יְהוָה:

CAP. IV. ד

א וַיְהִי דְבַר־שְׁמוּאֵל לְכָל־יִשְׂרָאֵל וַיֵּצֵא יִשְׂרָאֵל לַקְּרָאתָ *
 פִּלְשֶׁתִּים לְמַלְחָמָה וַיַּחֲנוּ עַל־הָאֲבָן הָעֶזְרָ וּפְלִשְׁתִּים
 2 חָנוּ בְּאֵפֶק: וַיַּעֲרְכוּ פִּלְשֶׁתִּים לַקְּרָאתָ יִשְׂרָאֵל וַתִּטַּשׁ
 הַמַּלְחָמָה וַיִּגְנַף יִשְׂרָאֵל לִפְנֵי פִּלְשֶׁתִּים וַיָּבֹו בְּמַעֲרַכָּה
 3 בַּשָּׂדֶה כְּאֶרְבַּעַת אֲלָפִים אִישׁ: וַיָּבֵא הָעָם אֶל־הַמַּחֲנֶה
 וַיֹּאמְרוּ זָקְנֵי יִשְׂרָאֵל לָמָּה נִגַּפְנוּ יְהוָה הַיּוֹם לִפְנֵי
 פִּלְשֶׁתִּים נַקְחָה אֲלֵינוּ מִשְׁלָה אֶת־אָרוֹן בְּרִית יְהוָה וַיָּבֵא
 4 בְּקַרְבָּנוּ וַיִּשְׁעֵנוּ מִכַּף אֹיְבֵינוּ: וַיִּשְׁלַח הָעָם שְׁלָה וַיִּשְׂאוּ
 מָשֶׁם אֶת אָרוֹן בְּרִית־יְהוָה צְבָאוֹת יֹשֵׁב הַכְּרִבִּים וְשֵׁם
 שָׁנִי בְנִי־עָלִי עִם־אָרוֹן בְּרִית הָאֱלֹהִים הַפְּנִי וּפְיָנָחם:
 ה וַיְהִי כַּבּוֹא אָרוֹן בְּרִית־יְהוָה אֶל־הַמַּחֲנֶה וַיִּרְעוּ כָּל־ה
 יִשְׂרָאֵל תְּרוּעָה גְדוֹלָה וַתְּהִם הָאָרֶץ: וַיִּשְׁמְעוּ פִּלְשֶׁתִּים
 6 אֶת־קוֹל הַתְּרוּעָה וַיֹּאמְרוּ מַה קוֹל הַתְּרוּעָה הַגְּדוֹלָה
 הַזֹּאת

הזאת במחנה העברים וידעו כי ארון יהוה בא אל-
 7 המחנה: ויראו הפלשתים כי אמרו בא אלהים אל-
 המחנה ויאמרו אזי לנו כי לא היתה פואת אתמול
 8 שלשם: אזי לנו מי יצילנו מיד האלהים האדירים
 האלה אלה הם האלהים המקים את-מצרים בכל-מכה
 9 במדבר: התחולקו והיו לאנשים פלשתים פן תעבדו
 לעברים כאשר עבדו לכם והייתם לאנשים ונלחמתם:
 י וילחמו פלשתים ויגנה ישראל וינסו איש לאהלו
 ותהי המכה גדולה מאד ויפל מ-ישראל שלשים אלה
 11 רגלי: וארון אלהים נלקח ושני בני-עלי מתו הפני
 12 ופינהם: וירץ איש-בנימן מהמערכה ויבא שלה בניום
 13 ההוא ומדיו קרעים ואדמה על-ראשו: ויבוא והגה
 עלי ישב על-הכסא יך דוד מצפה ביהודה לבו חרד
 על ארון האלהים והאיש בא להגיד בעיר ותועק כל-
 14 העיר: וישמע עלי את-קול הצעקה ויאמר מה קול
 טו הקמץ הזה והאיש מחר ויבא ויגד לעלי: ועלי בד
 תשעים ושמונה שנה ועיניו קמה ולא יכול לראות:
 16 ויאמר האיש אל-עלי אנכי הבא מן-המערכה ואני מן
 המערכה נסתי היום ויאמר מה-הנה הדבר בני:
 17 ויען המבשר ויאמר גם ישראל לפני פלשתים וגם
 מנפה גדולה היתה-בכם וגם-שני בניה מתו הפני
 18 ופינהם וארון האלהים נלקחה: ויהי כהנפירו את-
 ארון האלהים ויפל מעל-הכסא אחרנית בעד יך
 השער ותשבר מפרקתו וימת ביוקן האיש וכבד ותוא
 19 שפט את-ישראל ארבעים שנה: וכלתו אשת-פינהם
 הרה ללת ותשמע את-השמועה אל-הלכה ארון האלהים
 ומת המיה ואישה ותלד ביינהכמו עליה צריה:

וכעת

וכעת מיתה ותדברנה הנצבות עליה אל-תיראי כ-
 21 ילדת ולא ענתה ולא-שתה לבה: ותקרא לנער אי
 כבוד לאמר גלה כבוד מ-ישראל אל-הלכה ארון האלהים
 22 ואל-חמיה ואישה: ותאמר גלה כבוד מ-ישראל כי נלקח
 ארון האלהים:

ה CAP. V.

ופלשתים לקחו את ארון האלהים ויביאחו מאבן השור
 אשדוד: ויקחו פלשתים את-ארון האלהים ויבאו אתו
 2 בית דגון ויעינו אתו אצל דגון: וישכמו אשדודים
 3 ממחרת והנה דגון נפל לפניו ארצה לפני ארון יהוה
 ויקחו את-דגון וישבו אתו למקומו: וישכמו בכקר
 4 ממחרת והנה דגון נפל לפניו ארצה לפני ארון יהוה
 וראש דגון ושתי אפסות ידיו פרתות אל-המפתן רק דגון
 נשאר עליו: על-כן לא-ידרכו כהני דגון וכל-הבאים
 5 בית-דגון על-מפתן דגון באשדוד עד היום הנה:
 6 ותכבד יד-יהוה אל-האשדודים וישמם יך אתם בעפלים
 7 את-אשדוד ואת-גבוליה: ויראו אנשי-אשדוד כ-
 ויאמרו לא-ישב ארון אלהי ישראל עמנו כ-
 8 עלינו ועל דגון אלהינו: וישלחו ויאספו את-כל-סרני
 פלשתים אלהים ויאמרו מה-נעשה לארון אלהי ישראל
 ויאמרו נת יפב ארון אלהי ישראל ויפבו את-ארון אלהי
 9 ישראל: ויהי אחריו הספו אתו ויהי יד-יהוה בעיר
 מהומה גדולה מאד ויך את-אנשי העיר מקמן ועד-גדול
 וישתרו להם עפלים: וישלחו את-ארון האלהים עקרון
 10 ויהי כבוא ארון האלהים עקרון ויזעקו העקרנים לאמר
 הספו אלי את-ארון אלהי ישראל לתמותני ואת-עמי:
 וישלחו ויאספו את-כל-סרני פלשתים ויאמרו שלחו את-
 11 ארון

ארון

אָרֹן אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וַיֵּשֶׁב לְמִקְוָמוֹ וְלֹא־יָמִית אֹתוֹ וְאֶת־
 עַמִּי בִּירוּתָהּ מִהוֹמַת־מֹות בְּכֹל־הָעִיר כַּבֶּדָה מְאֹד וַיַּךְ
 12 הָאֱלֹהִים שָׁם וְהָאָנָשִׁים אֲשֶׁר לֹא־מָתוּ הָפְּוּ בְּעַפְלָיִם
 וַתַּעַל שׁוּעַת הָעִיר הַשָּׁמַיִם:

CAP. VI. 1

1

2 וַיְהִי אַרְוֶי־יְהוָה בְּשִׁדְחָה פְּלִשְׁתִּים שְׁבַע־הַחַדְשִׁים וַיִּקְרְאוּ
 פְּלִשְׁתִּים לִכְהַנְגִים וְלִקְסָמִים לֵאמֹר מִה־נִּעַשְׂהָ לְאַרְוֶן
 3 יְהוָה הוֹדִיעָנוּ בַמָּה נִשְׁלַחְנוּ לְמִקְוָמוֹ וַיֹּאמְרוּ אִם־
 מִשְׁלָחִים אֶת־אַרְוֶן אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲלֵת־שַׁלְּחֹו אֹתוֹ רִיקָם
 כִּי־הָשִׁב תִּשְׁיָבוּ לוֹ אִשָּׁם אִו תִּרְפְּאוּ וְנִזְדַּע לָכֶם לַמָּד
 4 לֹא־תָסוּר יָדוֹ מִכֶּם וַיֹּאמְרוּ מַה הָאָשָׁם אֲשֶׁר נָשִׁיב לוֹ
 וַיֹּאמְרוּ מִסְפַּר סַרְנֵי פְּלִשְׁתִּים חֲמִשָּׁה עֶפְלִי וְהֵב וְחֲמִשָּׁה
 ה עֶבְכָרֵי וְהֵב כִּי־מִנְּפֹה אַחַת לְכֹלָם וְלִסְרַנְיָכֶם וְעִשְׂתֶּם־הָהוּא
 צִלְמֵי עֶפְלִיכֶם וְצִלְמֵי עֶבְכָרֵיכֶם תַּמְשְׁחִיתֶם אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁם
 וְנִתַּתֶּם לְאֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל כְּבוֹד אוֹלָי יָגֵל אֶת־יָדוֹ מִעַלְיָכֶם לְגַת
 6 וּמְעַל אֱלֹהֵיכֶם וּמְעַל אַרְצְכֶם וְלִמָּה תִּכְבְּדוּ אֶת־לְבַבְכֶם בְּלַעֲרֵי פְּלִשְׁתִּים
 כְּאִשֶׁר כְּבָדוּ מִצְרַיִם וּפְרַעַה אֶת־לִבָּם הֲלוֹא כָּאִשֶׁר כְּבָדוּ הַפָּרָזִי וְעַד
 7 הַתַּעֲלַל בָּהֶם וַיִּשְׁלַחוּם וַיִּלְכְּבוּ וְעַתָּה קָחוּ וַעֲשׂוּ עִנְיָו אַרְוֶן יְהוָה
 עַד הַיּוֹם הַזֶּה בְּשִׁדְחָה יְהוֹשֻׁעַ בֵּית־הַשֹּׁמְשִׁי
 8 חֲדָשָׁה אַחַת וּשְׁתַּי פְּרוּת עֲלוֹת אֲשֶׁר לֹא־עִלָּה עֲלֵיהֶם בַּיּוֹם
 9 עַל וְאַסְרֹתֶם אֶת־הַפְּרוּת בְּעִנְיָהּ וְהַשִּׁיבְתֶם בְּנֵיהֶם שִׁבְעִים אִישׁ חֲמִשִּׁים
 8 מֵאֶחָרֵיהֶם הַבְּיָתָה וְלִקְחָתֶם אֶת־אַרְוֶן יְהוָה וְנִתַּב־הוּוּ בְּעַם
 9 מַכָּה גְדוֹלָה וַיֹּאמְרוּ אֲנָשִׁי בֵּית־שֹׁמֶשׁ מִי אֶתָּה וַיֹּאמֶר לָבִי
 21 וְאֶת־הָעִנְיָה וְאַתָּה הָאֱלֹהִים וְקִדוּשׁ הַזֶּה וְאֶל־מִי
 תְּשִׁימוּ כְּאֵרֶן מִצְדוֹ וּשְׁלַחְתֶּם אֹתוֹ וְהִלְדָּ: וְרֵאִיתֶם אִם־
 דָּרָךְ גְּבוּלוֹ יַעֲלֶה בֵּית שֹׁמֶשׁ הוּא עֲשֵׂה לָנוּ אֶת־הַרְדָּו וְעֵרִים
 הַגְּדוֹלָה הַזֹּאת וְאִם־לֹא וַיַּדְעֵנוּ כִּי לֹא יָדוֹ נִנְעָה בְּנוֹ מִקְדָּו
 11 הוּא הָיָה לָנוּ וַיַּעֲשׂוּ הָאָנָשִׁים כֵּן וַיִּקְחוּ שְׁתֵּי פְרוּת עֲלוֹת
 וַיִּאָסְרוּם בְּעִנְיָהּ וְאֶת־בְּנֵיהֶם כָּלוּ בַבְּיָתָה וַיִּשְׁמוּ אֵת־
 אַרְוֶן

אֶרֶן יְהוָה אֱלֹהֵי־עִנְיָה וְאֶת־הָאָרֶץ וְאֶת־עֶבְכָרֵי הַזֶּהָב
 12 וְאֶת־צִלְמֵי מַחְרָיהֶם וַיִּשְׂרְנָה הַפְּרוּת בַּיּוֹם וְעַל־דָּרָךְ
 וּשְׁמָאוֹל וְסַרְנֵי פְּלִשְׁתִּים הַלְכִים אֶחָרֵיהֶם עַד־גְּבוּל בֵּית
 13 שֹׁמֶשׁ: וּבֵית שֹׁמֶשׁ קְצָרִים קְצִיר־חַטִּיִּים בְּעַמֶּק וַיִּשְׂאוּ
 14 אֶת־עִינֵיהֶם וַיֵּרְאוּ אֶת־הָאָרֹן וַיִּשְׁמְחוּ לְרֹאוֹת: וְהָעִנְיָה
 בָּאָה אֶל־שִׁדְחָה יְהוֹשֻׁעַ בֵּית־הַשֹּׁמְשִׁי וַתַּעֲמֵד שָׁם וּשְׁם
 אָבְן גְּדוֹלָה וַיִּבְקְעוּ אֶת־עֵצֵי הָעִנְיָה וְאֶת־הַפְּרוּת הָעֲלוֹ
 15 עֲלָה לַיהוָה: וְהַלָּוִים הוֹרִידוּ אֶת־אַרְוֶן יְהוָה וְאֶת־הָאָרֶץ
 אֶשְׁר־אֹתוֹ אֲשֶׁר־כָּבוּ כָל־יְהוּדָה וַיִּשְׁמוּ אֶל־הָאָבְן הַגְּדוֹלָה
 16 וְאֲנָשִׁי בֵּית־שֹׁמֶשׁ הָעֲלוּ עֲלוֹת וַיַּזְבְּחוּ וּבָחִים בְּיּוֹם הַהוּא
 וְחֲמִשָּׁה סַרְנֵי־פְּלִשְׁתִּים רָאוּ וַיִּשְׁכְּבוּ עֲקֵרוֹן בְּיּוֹם
 17 וְאֱלֹהַ מַחְרֵי הַזֶּהָב אֲשֶׁר הִשְׁיְבוּ פְּלִשְׁתִּים
 18 וְעִשְׂתֶּם־הָהוּא לְיְהוָה לְאִשְׁדוּד אַחָד לְעוֹזָה אַחָד לְאִשְׁקִלֹן אַחָד
 19 וְעַבְכָרֵי הַזֶּהָב מִסְפַּר לְגַת אַחָד לְעִקְרוֹן אַחָד: וְעַבְכָרֵי הַזֶּהָב מִסְפַּר
 20 וְלִמָּה תִּכְבְּדוּ אֶת־לְבַבְכֶם בְּלַעֲרֵי פְּלִשְׁתִּים לְחֲמִשַׁת הַסַּרְנָיִם מְעִיר מִבְּצָר וְעַד
 21 חֲדָשָׁה אַחַת וּשְׁתֵּי פְרוּת עֲלוֹת אֲשֶׁר לֹא־עִלָּה עֲלֵיהֶם בַּיּוֹם
 עַל וְאַסְרֹתֶם אֶת־הַפְּרוּת בְּעִנְיָהּ וְהַשִּׁיבְתֶם בְּנֵיהֶם שִׁבְעִים אִישׁ חֲמִשִּׁים
 מֵאֶחָרֵיהֶם הַבְּיָתָה וְלִקְחָתֶם אֶת־אַרְוֶן יְהוָה וְנִתַּב־הוּוּ בְּעַם
 מַכָּה גְדוֹלָה וַיֹּאמְרוּ אֲנָשִׁי בֵּית־שֹׁמֶשׁ מִי אֶתָּה וַיֹּאמֶר לָבִי
 וְאֶת־הָעִנְיָה וְאַתָּה הָאֱלֹהִים וְקִדוּשׁ הַזֶּה וְאֶל־מִי
 תְּשִׁימוּ כְּאֵרֶן מִצְדוֹ וּשְׁלַחְתֶּם אֹתוֹ וְהִלְדָּ: וְרֵאִיתֶם אִם־
 דָּרָךְ גְּבוּלוֹ יַעֲלֶה בֵּית שֹׁמֶשׁ הוּא עֲשֵׂה לָנוּ אֶת־הַרְדָּו וְעֵרִים
 הַגְּדוֹלָה הַזֹּאת וְאִם־לֹא וַיַּדְעֵנוּ כִּי לֹא יָדוֹ נִנְעָה בְּנוֹ מִקְדָּו
 הוּא הָיָה לָנוּ וַיַּעֲשׂוּ הָאָנָשִׁים כֵּן וַיִּקְחוּ שְׁתֵּי פְרוּת עֲלוֹת
 וַיִּאָסְרוּם בְּעִנְיָהּ וְאֶת־בְּנֵיהֶם כָּלוּ בַבְּיָתָה וַיִּשְׁמוּ אֵת־
 אַרְוֶן

CAP. VII. 1

1

וַיִּבְאוּ אֲנָשֵׁי קְרִית יַעֲזָרִים וַיַּעֲלוּ אֶת־אַרְוֶן יְהוָה וַיִּבְאוּ א

אתו

אתו אל בית אבינך בנבעה ואת אלעזר בנו קדשו
 2 לשמר את ארון יהוה: ויהי מיום שבת הארון
 בקרית יצרים וירבו הימים והיו עשרים שנה וינהו כל
 3 בית ישראל אחרי יהוה: ויאמר שמואל אל כל בית
 ישראל לאמר אם בכל לבבכם אתם שבים אליהו
 הסירו את אלתי הנכר מתוככם והעשירות והבינו
 ללבבכם אליהו ועבדו לבדו ויצל אתכם מיד
 4 פלשתים: ויסירו בני ישראל את העלילים ואת
 ה העשירות ויעבדו את יהוה לבדו: ויאמר שמואל
 קבצו את כל ישראל המצפתה ואתפלל בעדכם אל
 6 יהוה: ויקבצו המצפתה וישאבו מים וישפכו לפני יהוה
 ויצומו ביום ההוא ויאמרו שם הטאנו ליהוה וישפט
 7 שמואל את בני ישראל במצפה: וישמעו פלשתים כי
 התקבצו בני ישראל המצפתה ויעלו סרגי פלשתים אל
 8 ישראל וישמעו בני ישראל ויראו מפני פלשתים: ויאמרו
 בני ישראל אל שמואל אל תחרש מפני מזעק אל
 9 יהוה אלהינו וישענו מיד פלשתים: ויקח שמואל מלה
 חלב אחד ויעלה עולה כליל ליהוה ויזעק שמואל אל
 י יהוה בעד ישראל ויענהו יהוה: והיו שמואל מעלה
 העולה ופלשתים נגשו למלחמה בישראל וירעם יהוה
 בקול גדול ביום ההוא על פלשתים ויהם וינגפו לפני
 11 ישראל: ויצאו אנשי ישראל מן המצפה וירדפו את
 12 פלשתים ויבוס ערמתת לבית פר: ויקח שמואל
 אבן אחת וישם בין המצפה ובין השן ויקרא את שמה
 13 אבן העזר ויאמר עדינה עזרנו יהוה: ויגנעו הפלשתים
 ולא יספו עוד לבוא בנוכל ישראל ותהו יד יהוה
 14 בפלשתים כל ימי שמואל: ותשכנה הערים אשר
 לקחו

v. 9. ועליו קי

לקחו פלשתים מאת ישראל ולישראל מעקרון ועד
 נת ואתנוכלו הציל ישראל מיד פלשתים ויהי שלום
 בין ישראל ובין האמרי: וישפט שמואל את ישראל כל
 10 ימי חייו: והלך מדי שנה בשנה וסבב בית אל והגלגל
 16 והמצפה וישפט את ישראל את כל המקומות האלה:
 17 ותשבתו הרמתה כישם ביתו ושם שפט את ישראל
 ויבדשם מזבח ליהוה:

CAP. VIII. ח

ח

ויהי כאשר זקן שמואל וישם את בניו שפטים לישראל: *
 ויהי שם בני הכור יואל ושם משנהו אביה שפטים
 2 בבאר שבע: ולא הלכו בניו בדרך וישו אחרי הפצע
 3 ויקחו שחר וישו משפט: ויתקבצו כל זקני ישראל
 4 ויבאו אל שמואל הרמתה: ויאמרו אליו הנה אתה זקנת
 ה ובנך לא הלכו בדרךך עתה שימדה לנו מלך לשפטנו
 6 בכל הגוים: וירע הדבר בעיני שמואל כאשר אמרו
 תנה לנו מלך לשפטנו ויתפלל שמואל אליהו:
 7 ויאמר יהוה אל שמואל שמע בקול העם לכל אשר
 יאמרו אליך כי לא אתך מאסו כראתי מאסו ממלך
 8 עליהם: בכל המעשים אשר עשו מיום העלתי אותם
 ממצרים ועד היום הזה ויעובני ויעבדו אלהים אחרים
 9 בן המה עשים נסלך: ועתה שמע בקולם אך כידעך
 תעיד בהם והגדת להם משפט המלך אשר ימלך עליהם:
 ויאמר שמואל את כל דברי יהוה אל העם השאלים
 11 מאתו מלך: ויאמר זה יהוה משפט המלך אשר ימלך
 עליכם את בניכם יקח ושם לו במרכבתו ובפרשו
 12 ויצו לפני מרכבתו: ולשום לו שרי אלים ושרי
 חמשים ולחרש חרישו ולקצר קצירו ולעשות כלי
 מלחמתו

v. 17. כולו קמץ ח. 8. ברכו קי v. 7. קמץ בוק v. 11. דק בקמץ

13 מלחמתו וכלי רכבו: ואת־בגדיכם יקח לברקות
 14 ולטבחות ולאפות: ואת־שדוֹתֵיכם ואת־פרמִיכם וזִיתֵיכם
 15 הטובים יקח ונתן לעבדיו: ונרעיכם ונרמִיכם יִעַשֶׂר
 16 ונתן לסריסיו ולעבדיו: ואת־עבדיכם ואת־שפוחותֵיכם
 ואת־בחוריכם הטובים ואת־חמורֵיכם יקח ועָשָׂה
 17 למלאכתו: צאנכם יִעַשֶׂר ואתם תהיוֹדלו לעבדים:
 18 וועקתם ביום ההוא מלפני מלככם אשר בחרתם לכם
 19 ולא־יענה יהוה אתכם ביום ההוא: וימאנו העם לשמע
 כ בקול שמואל ויאמרו לא כי אס־מלך יהיה עלינו: והיִינו
 גם־אנחנו ככל־הגוֹים ושפִטנו מלכנו ויצא לפנינו ונלחם
 21 את־מלחמתנו: וישמע שמואל את כל־דברי העם
 22 וידברם באזני יהוה: ויאמר יהוה אל־שמואל שמע
 בקולם והמלכת להם מלך: ויאמר שמואל אל־אִשְׁוִי
 ישראל לכו איש לעירו:

CAP. IX. ט

ט

א ויהי־איש מבן ימין ושמו קיש בדאביאל בן־צור בן
 2 בכורת בדאפִיח בדאיש ימיני גבור חיל: ולוֹדֶהוּ בן
 ושמו שאול בחור וטוב ואין איש מבני ישראל טוב ממֵנו
 3 משכמו ומעלה נכה מכל־העם: ותאבֶדְהָה האתנור
 לקיש אבי שאול ויאמר קיש אל־שאול בנו קד־נא אתך
 4 את־אחד מהנערים וקום לך בקש את־האתנן: ויעֲבֹר
 בחר־אפִרַיִם ויעֲבֹר בארץ־שֵׁלֶשָׁה ולא מצא ויעֲבֹר
 ה בארץ־שֵׁעִלִים ואין ויעֲבֹר בארץ־ימיני ולא מצא: הִפֹּז
 באו בארץ צוף ושואל אמר לנערו אשר־עִמּוֹ לכו
 6 ונשובה פְּרִי־חֶדְלֵי אֲבִי מִדְּהֶאֱתָנוֹת ודאג לנו: ויאמר לוֹ
 הנה־נא איש־אלהים בעיר הזאת והאיש נכבד כִּלְ
 אשר־ידבר בוא ובוֹא עִתָּה נלכה שם אולי נִגְדָה לָנו אִתּוֹ
 דרכנו

7 דרכנו אשר־הִלְכְנוּ עִלָּיה: ויאמר שאול לנערו והנה
 נלך ומה־נבוא לאיש כי הלחם אֵנִי מבלִינו ותשורה
 8 אִתְּלֶהֱבִיא לאיש האלהים מה אֲתֵנו: ויסף הנער לענות
 את־שאול ויאמר הנה נמצא בְּיָדִי רֶכֶע שֶׁקֶל כֶּסֶף
 9 ונתתי לאיש האלהים והגיד לנו את־דרכנו: לפנים |
 בישראל כה־אמר האיש בלכתו לדרוש אלהים לכו
 ונלכה עד־הראֶה כי לנבוא היום יקרא לפנים ה־ראֶה:
 ויאמר שאול לנערו טוב דברך לכה ונלכה וילכו אל־
 11 העיר אשר־שם איש האלהים: הִמָּה עלים במעלה
 העיר והמָה מצאו נעוֹת וצאֹת לשאב מים ויאמרו להן
 12 הַיֵּשׁ בְּנֵה ה־ראֶה: ותעֲנִינָה אותם ותאמרנָה יש הנה לפניך
 13 מהר ועתה כי היום בא לעיר כי נבח היום לעם בבִּמְהָ:
 כבאכם העיר בן תמצאון אתו בטרם יעלה הבִּמְתָה
 13 לאכל כי לא־אכל העם עד־בא פ־יהוא יברך הַזֶּבֶח
 אַחֲרֵי־כֵן יאכלו הקראים ועתה עלו פ־ראתו כהיום
 14 תמצאון אתו: ויעלו העיר הִמָּה באים בתוך העיר והנה
 15 שמואל יצא לקראתם לעלות הבִּמְהָ: ויהוה נָלָה
 16 את־אֵזֶן שמואל יום אחד לפני בוא־שאול לאמר: כעת |
 מחר אשלח אליך איש מארץ בנימין ומשחתו לנגיד
 על־עַמִּי ישראל והושיע את־עַמִּי מִיַּד פְּלִשְׁתִּים כי ראיתי
 17 את־עַמִּי כי באה צעקתו אלי: ושמואל ראה את־שאול
 17 ויהוה עָנָהוּ הִנֵּה האיש אשר אֲמַנְתִּי אֵלֶיךָ זֶה יִעָשֶׂר
 18 בעַמִּי: וינש שאול את־שמואל בתוך השער ויאמר
 18 הַנִּדְהֵנָא לי אי זה בית ה־ראֶה: ויען שמואל את־
 19 שאול ויאמר אנכי ה־ראֶה עלה לפני הבִּמְהָ ואכלתם עִמִּי
 היום ושלחתוך בבקר וכל אשר בלִבְכֶם אגיד לך:
 וְלֹא־תָנוֹת הַאֲבָדוֹת לך היום שלשת הימים אל־תִּשֶׂם
 כ את־לִבְךָ לָהֶם כי נמצאו ולמי בלִחְמֵי־יִשְׂרָאֵל הִלּוּא
 לד

תבוא אל-נבעת האלהים אשר-שם נצבי פלשתים
 והי כבאך שם העיר ופנעת חבל נבאים ירדים מהבמה
 ולפניהם גבל ותף ותליל וכנור ותמה מתנבאים:
 6 וצלחה עליך רוח יהוה והתנבית עמם ונהפכת לאיש
 אחר: והיה כי תבאנה האתת האלה לך עשה לך
 7 אשר-תמצא ידך כי האלהים עמך: וירדת לפני הגלגל
 והנה אנכי ירד אליך להעלות עלות לזבח ובחי שלמים
 שבעת ימים תוחל עד-בואי אליך והודעתני לך את
 9 אשר תעשה: והיה כהפנתו שכמו ללכת מעם שמואל
 והפך-לו אלהים לב אחר ויבאו כל-האתת האלה
 ביום ההוא: ויבאו שם הנבעתה והנה חבל-נבאים
 לקראתו ותצלח עליו רוח אלהים ויתנבא בתוכם:
 11 והי כליזודעו מאת-מול שלשם וירא והנה עס-נבאים
 נבא ויאמר העם איש אל-רעהו מה-זה הנה לבדקיש
 12 הנם שאול בנבאים: ויען איש משם ויאמר ומי אביהם
 על-בן היתה למשל הנם שאול בנבאים: ויבל
 13 מהתנפות ויבא הבמה: ויאמר דוד שאול אליו ואל-
 נערו אן הלכתם ויאמר לבקש את-האתנות ונראה כי-
 14 אן ונבוא אל-שמואל: ויאמר דוד שאול הנידה-נבא
 לי מה-אמר לכם שמואל: ויאמר שאול אל-דוד הנד
 הנד לנו כי נמצאו האתנות ואת-דבר המלוכה לא-הניד
 15 לו אשר אמר שמואל: ויצעק שמואל את-העם
 אל-יהוה המצפה: ויאמר אל-בני ישראל כה-אמר
 16 יהוה אלהי ישראל אנכי העליתי את-ישראל ממצרים
 ואציל אתכם מיד מצרים ומיד כל-הממלכות הלחצים
 אתכם: ואתם היום מאסתם את-אלהיכם אשר-הווא
 19 מושיע לכם מכל-רעותיכם וצרתיכם ותאמרו לו כי-
 מלך

v. 6. בקצת ספרים לא נמצא מלח אל v. 7. ויתו v. 11. כציל

21 לך ולכל בית אביך: ויען שאול ויאמר הלוא כד
 ימיני אנכי מקטני שבטי ישראל ומשפחתי הצערה
 מכל-משפחות שבטי בנימן ולמה דברת אלי כדבר
 22 הנה: ויקח שמואל את-שאול ואת-נערו ויביאם לשבתה
 ויתן להם מקום בראש הקרואים ותמה כשלשם איש:
 23 ויאמר שמואל לטבח תנה את-המנה אשר נתתי לך
 24 אשר אמרתי אליך שים אתה עמך: וירם הטבח את
 השוק והעליה וישם לפני שאול ויאמר הנה הנשאר
 שים-לפניך אכל כי למועד שמור-לך לאמר העם
 כה קראתי ויאכל שאול עס-שמואל ביום ההוא: וירדו
 26 מהבמה העיר וידבר עס-שאול על-הנגג: וישכמו ויהי
 בעלות השחר ויקרא שמואל אל-שאול הנגג לאמר
 קומה ואשלחך ויקם שאול ויצאו שניהם הוא ושמואל
 27 ההוצה: המה יורדים בקצה העיר ושמואל אמר אל-
 שאול אמר לנער ויעבר לפנינו ויעבר ואתה עמד ביום
 ואשמיצה את-דבר אלהים:

CAP. X.

א ויקח שמואל את-כף השמן ויצק על-ראשו וישקהו
 2 ויאמר הלוא כיר-משחה יהוה על-נחלתו לנגיד: בלכתך
 היום מעמדי ומצאת שני אנשים עס-קבורת רחל בנבול
 בנימן בעל-צח ואמרן אליך נמצאו האתנות אשר הלכת
 לבקש והנה נטש אביך את-דברי האתנות ודאג לכם
 3 לאמר מה אעשה לבני: וחלפת משם והלאה ובאת
 עד-אלון תבור ומצאוך שם שלשה אנשים עלים אל-
 האלהים בית-אל אחד נשא ושלשה גדיים ואחד נשא
 4 שלשת פכרות לחם ואחד נשא גב-יון: ושאלו לך
 ה לשלום ונתנו לך שתי-לחם ולקחת מידם: אחר כן
 תבוא

v. 24. מלניל v. 26. הגגה קרי v. 2. פחה באתח

מלך תשים עלינו ועתה התניצבו לפני יהוה לשבטכם
כ ולא לפיכם: ויקרב שמואל את כל שבטי ישראל וילכד
21 שבט בנימן: ויקרב את שבט בנימן למשפחתו ותלכד
משפחת המטרי וילכד שאול בן קיש ויבקשוהו ולא
22 נמצא: וישאלו עוד ביהוה הבא עוד הלם איש
23 ויאמר יהוה הנה הוא נהבא אל הפלים: וילצו ויקחהו
משם ויתניצב בתוך העם ויגבה מכל העם משכמו
24 ומעלה: ויאמר שמואל אל כל העם הראיתם אשר
בחרבו יהוה כי אין פמחו בכל העם וירעו כל העם
כה ויאמרו יחי המלך: וידבר שמואל אל העם את
משפט המלכה ויכתב בספר וינח לפני יהוה וישלח
26 שמואל את כל העם איש לביתו: וגם שאול הלך לביתו
27 גבעתה וילכו עמו החיל אשר נגע אלהים בלבם: ובני
בלעזל אמרו מדישענו זה ויבחרו ולא הבואו לו מנחה
ויהי כמקריש:

CAP. XI. י"א

א ויעל נחש העמוני ויחן על יביש גלעד ויאמרו בל
2 אנשי יביש אל נחש ברתילנו ברית ונעבדך: ויאמר
אליהם נחש העמוני בזאת אכרות לכם בנקור לכם בל
3 עין ימין ושמתי חרפה על כל ישראל: ויאמרו אליו
וקני יביש חרף לנו שבעת ימים ונשלחה מלאכים בכל
גבול ישראל ואם אין מושיע אתנו ויצאנו אליך:
4 ויבאו המלאכים גבעת שאול וידברו הדברים באזני
ה העם וישאו כל העם אזיקולם ויבכו: והנה שאול בא
אחרי הבקר מן השדה ויאמר שאול מה העם כי יבכו
6 ויספרו לו את דברי אנשי יביש: ותצלח רוח אלהים
על שאול בשמעו את דוד ברים האלה ויחר אפו מאד
ויקה

י' 21. v. למשפחתו ק' 22. v. סקא באמצע ססק' 24. v. ר' דנושה י"א 6. v. כשמעו ק

ויקה צמד בקר וינתחחו וישלח בכל גבול ישראל
7 ביד המלאכים: לאמר אשר איננו יצא אחרי שאול
ואחר שמואל כה יעשה לבקרו ויפל פחד יהוה על
8 העם ויצאו פאיש אחד: ויפקדם בבוק ויהיו בני ישראל
9 שלש מאות אלף ואיש יהודה שלשים אלף: ויאמרו
למלאכים הפאים כה תאמרו ל' איש יביש גלעד מחר
תהודו לכם תשועה פחם השמש ויבאו המלאכים ויגידו
לאנשי יביש וישמחו: ויאמרו אנשי יביש מחר נצא
11 אליכם ועשיתם לנו ככל השוב בעיניכם: ויהי ממחרת
וישם שאול את העם שלשה ראשים ויבאו בתוך
המחנה באשמרת הבקר ויכו את עצמון עד חם היום ויהי
12 הנשארים ויפצו ולא נשארו בהם שנים יחד: ויאמר העם
אל שמואל מי האמר שאול ימלך עלינו תנו האנשים
13 ונמיתם: ויאמר שאול לא יומת איש ביום הזה כי היום
14 עשה יהוה תשועה בישראל: ויאמר שמואל אל
העם לכו ונלכה הגלגל ונחדש שם המלוכה: וילכו כל
15 העם הגלגל וימלכו שם את שאול לפני יהוה בגלגל
וינבחו שם ובהים שלמים לפני יהוה וישמח שם שאול
ובל אנשי ישראל עד מאד:

CAP. XII. י"ב

א ויאמר שמואל אל כל ישראל הנה ימעתי בקלכם לכל
2 אשר אמרתם לי ואמליך עליכם מלך: ועתה הנה
המלך: מתהלך לפניכם ואני זקנתי ושבת יבני הנם
אתכם ואני התהלכתי לפניכם מנערי עד היום הזה:
3 הנני עני כי נגד יהוה ונגד משיחו את שור: מי לקחתי
חמור מי לקחתי ואת מי עשקתי את מי רצותי ומי
4 מי לקחתי כפר ואעלים עיני בו ואשוב לכם: ויאמרו
לא

י"א 7. v. כ"א ואחרי 9. v. כחם ק' 14. v. הפטר חק

לא עשקתנו ולא רצוננו ולא לקחת מד-איש מאומה:
 ה ויאמר אליהם עד יהנה בכם ועד משיחו היום הנה
 6 פי לא מצאתם בְּדִי מאומה ויאמר עד: ויאמר שמואל
 אל־הָעַם יהוה אשר עשה את־מִשְׁחָה ואת־אֲהֲרֹן וְאֶשֶׁר
 7 הֶעֱלָה אֶת־אֲבוֹתֵיכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם: ועתה הֲתִנְצְבוּ
 וְאִשְׁפֹּטָה אֶתְכֶם לִפְנֵי יְהוָה אֵת כָּל־צַדִּיקוֹת יְהוָה אֲשֶׁר
 8 עָשָׂה אִתְּכֶם וְאֶת־אֲבוֹתֵיכֶם: כַּאֲשֶׁר־בָּא יַעֲקֹב מִצְרַיִם
 וַיִּזְעַקוּ אֲבוֹתֵיכֶם אֶל־יְהוָה וַיִּשְׁלַח יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה וְאֶת־
 אֲהֲרֹן וַיֹּצִיאוּ אֶת־אֲבוֹתֵיכֶם מִמִּצְרַיִם וַיְשִׁיבוּם בְּמִקְוֹם
 9 הַחַי: וַיִּשְׁפְּחוּ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם וַיִּמְכְּרוּ אֹתָם בְּיַד
 סִיסְרָא שֹׂרֵץ־בָּא הַצּוֹר וּבְנֵי־פְלִשְׁתִּים וּבְנֵי מִלְכָּה מוֹאָב
 י וַיִּלְחֲמוּ בָם: וַיִּזְעַקוּ אֶל־יְהוָה וַיֹּאמֶר הָטָאנוּ כִּי עֹבְדֵנוּ
 אֶת־יְהוָה וַנַּעֲבֹד אֶת־הַבְּעֻלִים וְאֶת־הַעֲשָׂתוֹת וְעַתָּה
 11 הֲצִילֵנוּ מִיַּד אֹיְבֵינוּ וַנַּעֲבֹדָךְ: וַיִּשְׁלַח יְהוָה אֶת־יִרְבֶּעֵל
 וְאֶת־בֶּדֶן וְאֶת־יִפְתָּח וְאֶת־שְׁמוּאֵל וַיִּצַּל אֶתְכֶם מִיַּד
 12 אֹיְבֵיכֶם מִסָּבִיב וַתִּשְׁבוּ בְּטָח: וַתֵּרְאוּ כִּי נָחַשׁ מִלְכָּה בְנֵי
 עֲמֹן בָּא עֲלֵיכֶם וַתֹּאמְרוּ לִי לֹא כִּי־מִלְכָּה יִמְלֹךְ עָלֵינוּ
 13 וַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם מִלְּכֶכֶם: וְעַתָּה הִנֵּה הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר
 בְּחַרְתֶּם אֲשֶׁר שְׁאַלְתֶּם וְהִנֵּה נָתַן יְהוָה עֲלֵיכֶם מִלְכָּה:
 14 אִסְתִּירָאוּ אֶת־יְהוָה וְעַבְדְּתֶם אֹתוֹ וּשְׁמַעְתֶּם בְּקוֹלוֹ וְלֹא
 תִמְרוּ אֶת־פִּי יְהוָה וְהוֹתֶם גַּם־אִתְּכֶם וְגַם־הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר־
 15 מִלְכָּה עֲלֵיכֶם אַחַר יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: וְאִם־לֹא תִשְׁמְעוּ בְּקוֹל
 יְהוָה וּמְרִיתֶם אֶת־פִּי יְהוָה וְהוֹתָה יַד־יְהוָה בְּכַבֵּם
 16 וּבְאַבוֹתֵיכֶם: גַּם־עַתָּה הֲתִנְצְבוּ וְרָאוּ אֶת־יְהוָה בְּהַגְדוֹל
 17 הַזֶּה אֲשֶׁר יְהוָה עָשָׂה לְעֵינֵיכֶם: הֲלֹא קִצְר־הַחַשִּׁים
 הַיּוֹם אֶקְרָא אֶל־יְהוָה וַיִּתֵּן קָלוֹת וּמָטָר וַדְּעוּ וְרָאוּ כִּי־
 רַעַתְכֶם רַבָּה אֲשֶׁר עָשִׂיתֶם בְּעֵינֵי יְהוָה לְשֹׂאֵל לְכֶם
 מֶלֶךְ

מֶלֶךְ: וַיִּקְרָא שְׁמוּאֵל אֶל־יְהוָה וַיִּתֵּן יְהוָה קָלוֹת וּמָטָר
 בַּיּוֹם הַהוּא וַיִּירָא כָּל־הָעָם מֵאֵד אֶת־יְהוָה וְאֶת־שְׁמוּאֵל:
 19 וַיֹּאמְרוּ כָּל־הָעָם אֶל־שְׁמוּאֵל הַתְּפַלֵּל בְּעַד־עַבְדְּךָ אֶל־
 יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְאֶל־נַמּוֹת כִּי־נִסְפְּנוּ עַל־כָּל־הַפְּטָאֵתֵינוּ רַעָה
 לְשֹׂאֵל לָנוּ מֶלֶךְ: וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֶל־הָעָם אֶל־תִּירְאוּ כִּי
 אַתֶּם עֹשִׂיתֶם אֵת כָּל־הַרְעָה הַזֹּאת אֲךָ אֶל־תְּסוּרוּ מֵאַחֲרַי
 21 וְהוּהוּ וְעַבַדְתֶּם אֶת־יְהוָה בְּכָל־לִבְבְּכֶם: וְלֹא תִסּוּרוּ כִּי אֶל־
 אַחֲרַי הִתְהוּוּ אֲשֶׁר לֹא־יֹעִילוּ וְלֹא יִצְלוּ כִּי־תְהוּוּ הַמּוֹדָה:
 22 כִּי לֹא־יִפֹּשׁ יְהוָה אֶת־עַמּוֹ בְּעַבּוֹר שְׁמוֹ הַגָּדוֹל כִּי הוֹאִיל
 23 יְהוָה לַעֲשׂוֹת אִתְּכֶם לֹדָעַם: גַּם אֲנִכִי חָלִילָה לִי מִחַטָּא
 לַיהוָה מִחֲדוֹל לְהַתְּפַלֵּל בְּעַדְכֶם וְהוֹרִיתִי אִתְּכֶם בְּדַרְךְ
 24 הַטּוֹבָה וְהַיֹּשֶׁרָה: אֲךָ וַיֵּרְאוּ אֶת־יְהוָה וְעַבַדְתֶּם אֹתוֹ בְּאֵמֶת
 בְּכָל־לִבְבְּכֶם כִּי רָאוּ אֵת אֲשֶׁר־הִגְדֵל עִמָּכֶם: וְאִם־הִרְעָה
 תִרְעוּ גַם־אִתְּכֶם גַּם־מִלְּכֶכֶם תִּסְפוּ:

יג CAP. XIII.

יג בְּדַשְׁנָה שְׂאוֹל בְּמִלְכּוֹ וּשְׁתֵּי שָׁנִים מִלְכָּה עַל־יִשְׂרָאֵל: *
 2 וַיִּבְחָרְלוּ שְׂאוֹל שְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים מִיִּשְׂרָאֵל וַיְהִי עִם־
 שְׂאוֹל אֲלָפִים בְּמִכְמָשׁ וּבְחַר בֵּית־אֵל וְאֵלָה הָיוּ עִם־
 וַיִּנְתֵּן בְּנֹבַעַת בְּנִימִין וַיִּתֵּר הָעָם שֵׁלַח אִישׁ לְאֹהֲלָיו:
 3 וַיִּדְּ וַיִּנְתֵּן אֵת נְצִיב פְּלִשְׁתִּים אֲשֶׁר בְּנֹבַעַ וַיִּשְׁמְעוּ פְּלִשְׁתִּים
 וּשְׂאוֹל תִּקַּע בְּשׁוֹפָר בְּכָל־הָאָרֶץ לֵאמֹר יִשְׁמְעוּ הָעֵבְרִים:
 4 וְכָל־יִשְׂרָאֵל שָׁמְעוּ לֵאמֹר הִכָּה שְׂאוֹל אֶת־נְצִיב פְּלִשְׁתִּים
 וְגַם־נִבְאָשׁ יִשְׂרָאֵל בְּפְלִשְׁתִּים וַיִּצְעַקוּ הָעָם אַחֲרַי שְׂאוֹל
 הַגִּלְגָּל: וּפְלִשְׁתִּים נֹאסְפוּ וּלְהִלָּחֵם עִם־יִשְׂרָאֵל שְׁלֹשִׁים ה
 אֵלָה רָכַב וּשְׁשֶׁת אֲלָפִים פָּרָשִׁים וְעַם כְּחוֹל אֲשֶׁר עַל־
 שְׂפַתְהֵם לָרֶב וַיַּעֲלוּ וַיַּחֲנוּ בְּמִכְמָשׁ קְדַמַּת בֵּית אָוֶן:
 6 וְאִישׁ יִשְׂרָאֵל רָאוּ כִּי צָרְלוֹ כִּי נִגַּשׁ הָעָם וַיִּתְחַבְּאוּ

העם

הַעַם בַּמַּעְרֹת וּבַחֲתוּמִים וּבַסְּלָעִים וּבַצִּרְחִים וּבַכְּרוֹת׃
 7 וְעִבְרִים עָבְרוּ אֶת־הַיַּרְדֵּן אֶרֶץ גֵּד וּגְלָעָד וְשָׂאִיל עֹדְנוּ
 8 בְּגִלְגָּל וּכְלֵי־הָעַם חָרְדוּ אַחֲרָיו׃ וַיִּחַל ׀ שְׂבַעַת יָמִים
 לְמוֹעֵד אֲשֶׁר שָׂמוּאֵל וְלֹא־בָא שָׂמוּאֵל בְּגִלְגָּל וַיִּפֶן הָעַם
 9 מֵעִלָּיו׃ וַיֹּאמֶר שָׂאִיל הֲנִשּׁוּ אֵלַי הַעֲלָה וְהַשְּׁלָמִים וַיַּעַל
 ׀ הַעֲלָה׃ וַיְהִי כִּכְלָתוֹ לְהַעֲלוֹת הַעֲלָה וְהִנֵּה שָׂמוּאֵל בָּא
 11 וַיֵּצֵא שָׂאִיל לִקְרֹאתוֹ לְבָרְכוֹ׃ וַיֹּאמֶר שָׂמוּאֵל מַה עָשִׂיתָ
 וַיֹּאמֶר שָׂאִיל כִּי־רָאִיתִי כִּי־נִפֶן הָעַם מֵעִלָּי וְאַתָּה לֹא
 12 בָאתָ לְמוֹעֵד הַיָּמִים וּפְלִשְׁתִּים נֹאסְפִים מִכָּמֶשׁ׃ וַאֲמַר
 עָתָה יִרְדּוּ פְלִשְׁתִּים אֵלַי בְּגִלְגָּל וּפְנֵי יְהוָה לֹא חָלִיתִי
 13 וְאַתָּאֲפִק וְאַעֲלֶה הַעֲלָה׃ וַיֹּאמֶר שָׂמוּאֵל אֶל־שָׂאִיל
 נִסְכַּלְתָּ לֹא שָׁמַרְתָּ אֶת־מִצְוֹת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר צִוְּךָ
 כִּי עָתָה הִכִּין יְהוָה אֶת־מַמְלַכְתְּךָ אֶל־יִשְׂרָאֵל עַד־עוֹלָם׃
 14 וְעַתָּה מַמְלַכְתְּךָ לֹא־תִקּוּם בְּקִשׁ יְהוָה לוֹ אִישׁ בְּלִבּוֹ
 וַיִּצְוֵהוּ יְהוָה לְנָגִיד עַל־עַמּוֹ כִּי לֹא שָׁמַרְתָּ אֶת אֲשֶׁר־
 15 צִוְּךָ יְהוָה׃ וַיָּקָם שָׂמוּאֵל וַיַּעַל מִן־הַגִּלְגָּל וּגְבַעַת
 בִּנְיָמִן וַיִּפְקֹד שָׂאִיל אֶת־הָעַם הַנּוֹמְצִים עַמּוֹ כְּשֵׁשׁ מֵאוֹת
 16 אִישׁ׃ וְשָׂאִיל וַיּוֹנֶתֶן בָּנוּ וְהָעַם הַנּוֹמְצֵא עִמָּם יֹשְׁבִים
 17 בְּגִבְעַת בִּנְיָמִן וּפְלִשְׁתִּים חָנוּ בְּמִכְמֶשׁ׃ וַיֵּצֵא הַמִּשְׁחָרִית
 מִמִּחְנֶה פְלִשְׁתִּים שְׁלֹשָׁה רְאשִׁים הָרֵאשׁ אֶחָד וַיִּפְנֶה אֶל־
 18 דֶּרֶךְ עַפְרָה אֶל־אֶרֶץ שׁוּעַל׃ וְהָרֵאשׁ אֶחָד וַיִּפְנֶה דֶּרֶךְ
 בֵּית חֶרֶן וְהָרֵאשׁ אֶחָד וַיִּפְנֶה דֶּרֶךְ הַגְּבּוּל הַנִּשְׁקָף עַל־
 19 גִּי הַצְּבָעִים הַמִּדְבָּרָה׃ וְחָרֵשׁ לֹא יִמְצָא כְּכֹל
 אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל כִּי־אָמַר פְּלִשְׁתִּים פֶּן יַעֲשׂוּ הָעִבְרִים חֲרָב
 כ או חֲנִית׃ וַיִּרְדּוּ כָל־יִשְׂרָאֵל הַפְּלִשְׁתִּים לְלַטּוֹשׁ אִישׁ אֶת־
 21 מַחְרָשְׁתּוֹ וְאֶת־דָּאוֹ וְאֶת־קַרְדָּמּוֹ וְאֶת מַחְרָשְׁתּוֹ׃ וְהִיתָה
 הַפְּצִירָה פִּים לַמַּחְרָשׁוֹת וְלָאֲתִים וְלִשְׁלֵשׁ קַלְשׁוֹן
 וְלַהֲקַרְדָּמִים

v. 8. ויחל ק v. 11. כ דגשה אחרי v. 18. אמר ק

וְלַהֲקַרְדָּמִים וְלַחֲצִיב הַדְּרָבָן׃ וְהָיָה בַיּוֹם מִלְחָמָה וְלֹא
 22 נִמְצָא חֲרָב וְחִנִּית בְּיַד כָּל־הָעַם אֲשֶׁר אֶת־שָׂאִיל וְאֶת־
 23 וַיּוֹנֶתֶן וְהַמְצָא לְשָׂאִיל וַיּוֹנֶתֶן בָּנוּ׃ וַיֵּצֵא מִצֵּב פְּלִשְׁתִּים
 אֶל־מַעְבַּר מִכָּמֶשׁ׃

CAP. XIV. יד

וַיְהִי הַיּוֹם וַיֹּאמֶר וַיּוֹנֶתֶן בְּדָשָׂאִיל אֶל־הַנְּעַר נִשָּׂא כְלָיו ׀
 לָכֶה וְנַעֲבְרָה אֶל־מִצֵּב פְּלִשְׁתִּים אֲשֶׁר מֵעֵבֶר הַיָּם וְלֹא־כִּי
 2 לֹא הַיָּד׃ וְשָׂאִיל יוֹשֵׁב בְּקִצְיָה הַגְּבֻעָה תַּחַת הַרְמֹן
 3 אֲשֶׁר בְּמִגְדּוֹן וְהָעַם אֲשֶׁר עִמּוֹ כְּשֵׁשׁ מֵאוֹת אִישׁ׃ וְאַחֲרָה
 בְּדָאֲחַטּוֹב אָחִי אִי־כְבוֹד ׀ בְּדָפִינְהֶם בְּדָעִלִי כִּהֵן יְהוָה
 4 בְּשִׁלְחַת נִשָּׂא אֶפּוֹד וְהָעַם לֹא יָדַע כִּי הִלֵּךְ וַיּוֹנֶתֶן׃ וּבֵין
 הַמַּעְבְּרוֹת אֲשֶׁר בְּקִישׁ וַיּוֹנֶתֶן לְעֵבֶר עַל־מִצֵּב פְּלִשְׁתִּים
 שְׁדַּח־פְּלַע מִהַעֲבֵר מִזֶּה וְשְׁדַח־פְּלַע מִהַעֲבֵר מִזֶּה וְשֵׁם
 5 הָאֶחָד בּוֹצֵץ וְשֵׁם הָאֶחָד סֵנָה׃ הַשֵּׁן הָאֶחָד מְצוּק
 6 מִצְפּוֹן מוֹל מִכָּמֶשׁ וְהָאֶחָד מִנְּגַב מוֹל גִּבְעַת׃ וַיֹּאמֶר
 וַיּוֹנֶתֶן אֶל־הַנְּעַר ׀ נִשָּׂא כְלָיו לָכֶה וְנַעֲבְרָה אֶל־מִצֵּב
 הָעִרְלִים הָאֵלֶּה אוֹלִי יַעֲשֶׂה יְהוָה לָנוּ כִּי אֵין לַיהוָה
 7 מַעֲצוֹר לְהוֹשִׁיעַ בְּרַב אוֹ בְּמַעֲט׃ וַיֹּאמֶר לוֹ נִשָּׂא כְלָיו
 עֲשֵׂה כָל־אֲשֶׁר בְּלִבְּךָ נְטָה לָךְ הִנְנִי עִמָּךְ כָּל־כְּבֹד׃
 8 וַיֹּאמֶר וַיּוֹנֶתֶן הִנֵּה אֲנִי עִבְרִים אֶל־הָאֲנָשִׁים וְנִגְלִינוּ
 9 אֲלֵיהֶם׃ אִם־כִּיבָה יֹאמְרוּ אֵלַינוּ דָּמִי עַד־הַיָּעִנּוּ אֲלֵיכֶם
 וְעַמְדָנוּ תַּחֲתֵינוּ וְלֹא נַעֲלֶה אֲלֵיהֶם׃ וְאִם־כִּיבָה יֹאמְרוּ
 עָלוּ עָלֵינוּ וְעָלֵינוּ כִּי־נִתְּנָם יְהוָה בְּיָדֵנוּ וְהִדְלָנוּ הָאוֹרֹת׃
 11 וַיִּגְלוּ שְׁנֵיהֶם אֶל־מִצֵּב פְּלִשְׁתִּים וַיֹּאמְרוּ פְּלִשְׁתִּים הִנֵּה
 12 עִבְרִים יָצְאוּ מִן־הַחֲרָבִים אֲשֶׁר הִתְחַבְּאוּ־שָׁם׃ וַיַּעֲנוּ
 אֲנָשֵׁי הַמִּצֵּבָה אֶת־וַיּוֹנֶתֶן ׀ וְאֶת־נִשָּׂא כְלָיו וַיֹּאמְרוּ עָלוּ
 אֵלַינוּ וְנִדְרִיעָה אֶתְכֶם דְּבַר וַיֹּאמֶר וַיּוֹנֶתֶן אֶל־נִשָּׂא כְלָיו
 13 עָלָה אַחֲרַי כִּי־נִתְּנָם יְהוָה בְּיַד יִשְׂרָאֵל׃ וַיַּעַל וַיּוֹנֶתֶן עַל־
 יד

אשר בקרו ויטבל אותה ביערת הדבש וישב ידו אל-
 פיו ותראנה עיניו: ויען איש מהעם ויאמר השבע השביע
 אביך אתהעם לאמר ארור האיש אשר יאכל לחם
 היום ויעף העם: ויאמר ונתן עבר אבי אתהארץ ראוי
 נא כיראו עיני כפי טעמתי מעט דבש הזה: אף כי לוא ל
 אכל אכל היום העם משלל אביו אשר מצא כירעתה
 לאדרכתה מכה בפלשתים: ויכו ביום ההוא בפלשתים
 ממכמש אילנה ויעף העם מאד: ויעש העם אל-ששלת
 ויקרו צאן ובקר ובני בקר וישחטו ארצה ויאכל העם
 עלהדם: וינידו לשאול לאמר הנה העם חטאים
 ליהוה לאכל עלהדם ויאמר בנרתם גלו אלי היום אבן
 גדולה: ויאמר שאול פצו בעם ואמרתם להם הנישו
 אלי איש שורו ואיש שיהו ושחטתם בזה ואכלתם ולא
 תחטאו ליהוה לאכל עלהדם וינשו כלהעם איש
 שורו בקרו הלילה וישחטו-שם: ויבן שאול מזבח לה
 ליהוה אתו החל לבנות מזבח ליהוה: ויאמר
 שאול נרדה אחר פלשתים לילה ונכזה בהם עד-אור
 הבקר ולא-נשאר בהם איש ויאמרו כלהטוב בעיניך
 עשה * ויאמר הכהן נקרבה הלם אל-האלהים:
 וישאל שאול באלהים הארד אחר פלשתים התתנם
 ביד ישראל ולא ענהו ביום ההוא: ויאמר שאול גשו
 הלם כל פנות העם ודעו וראו במה היתה החטאת
 ה זאת היום: כי הייהוה המושיל את-ישראל כי אב-
 ישנו ביונתן בני כירמות ימות ואין ענהו מפל-העם:
 ויאמר אל-כל-ישראל אתם תהיו לעבר אחד ואני ויונתן
 בני נהיה לעבר אחד ויאמרו העם אל-שאול הטוב
 בעיניך עשה: ויאמר שאול אל-יהוה אלתי ישראל

הבה

v. 27. ותאריכה ק. v. 32. ויעט ק. ibid. השלל ק. v. 33. א נחה. ibid. כא אל

ידיו ועל-רגליו ונשא כליו אחריו ויפלו לפני ונתן
 14 ונשא כליו ממותת אחריו: ותהי המכה הראשנה
 אשר הכה ונתן ונשא כליו בעשרים איש כבחיצי
 15 מענה צמד שדה: ותהי חרדה במחנה בשדה ובכל
 העם המצב והמשוחות חרדו גם-המה ותרגו הארץ
 16 ותהי לחרדת אלהים: ויראו הצפים לשאול בנבעת
 17 בנימן והנה ההמון נמוג וילך והלם: ויאמר
 שאול לעם אשר אתו פקדו-נא וראו מי הלך מעמנו
 18 ויפקדו והנה אין ונתן ונשא כליו: ויאמר שאול
 לאחיה הנשיה ארון האלהים כירדה ארון האלהים
 19 ביום ההוא ובני ישראל: ויהי עד דבר שאול אל-הכהן
 וההמון אשר במחנה פלשתים וילך הלך ורב *
 כ ויאמר שאול אל-הכהן אסף ידך: וינעק שאול וכל-
 העם אשר אתו ויבאו עד-המלחמה והנה היתה חרב
 21 איש ברעהו מהומה גדולה מאד: והעברים היו
 לפלשתים כאתמול שלשום אשר עלו עמם במחנה
 סביב וגם-המה להיות עסדי-ישראל אשר עסדי-ישראל
 22 ויונתן: וכל איש ישראל המתחבאים בהר-אפרים
 שמעו כירגסו פלשתים וידבקו גם-המה אחריהם
 23 במלחמה: וישע יהוה ביום ההוא את-ישראל
 24 והמלחמה עברה אקבית און: ואיש-ישראל נגש ביום
 ההוא ויאל שאול אתהעם לאמר ארור האיש אשר-
 יאכל לחם עד-הערב ונקמתי מאיבי ולא-טעם כל-
 כה העם לחם: וכל-הארץ באו כיער ויהי דבש על-פני
 26 השדה: ויבא העם אל-היער והנה הלך דבש ואין
 27 משיג ידו אל-פיו כירא העם את-השבעה: ויונתן לא-
 שמע בהשביע אביו אתהעם וישלח את-יקצה המפרח

אשר

v. 19. ססקא באמצע ססק

42 הָבָה תָּמִים וַיִּלְכֹּד וַיִּנְתֵּן וּשְׂאוּל וְהָעָם יָצְאוּ: וַיֹּאמֶר
 43 שְׂאוּל הַפִּילוּ בִינִי וּבֵין וַיִּנְתֵּן בְּנִי וַיִּלְכֹּד וַיִּנְתֵּן: וַיֹּאמֶר
 שְׂאוּל אֵל-וַיִּנְתֵּן הַגִּידָה לִּי מַה עָשִׂיתָ וַיִּגְדֹּלְוּ וַיִּנְתֵּן
 וַיֹּאמֶר טַעַם טַעַמְתִּי בַקָּצֵה הַמַּטֶּה אֲשֶׁר-בְּיָדִי מֵעַט דָּבַשׁ
 44 הִנְנִי אָמוּת: וַיֹּאמֶר שְׂאוּל כֹּה-יַעֲשֶׂה אֱלֹהִים וְכֹה יוֹסֹף
 מִה כִּי-מוֹת תָּמוּת וַיִּנְתֵּן: וַיֹּאמֶר הָעָם אֶל-שְׂאוּל הַיּוֹנְתָן יָמוּת
 אֲשֶׁר עָשָׂה הַיְשׁוּעָה הַגְּדוּלָה הַזֹּאת בְּיִשְׂרָאֵל חֲלִילָה חִי-
 יְהוָה אֲסִיפֹל מִשְׁעַרְתֵּי רֹאשׁוֹ אֲרֻצָּה כִּי-עַם-אֱלֹהִים עָשָׂה
 46 הַיּוֹם הַזֶּה וַיִּפְדוּ הָעָם אֶת-וַיִּנְתֵּן וְלֹא-מֵת: וַיַּעַל
 שְׂאוּל מֵאֲחֵרֵי פְלִשְׁתִּים וּפְלִשְׁתִּים הִלְכוּ לְמַקְוָם:
 47 וּשְׂאוּל לָכֵד הַמְּלוּכָה עַל-יִשְׂרָאֵל וַיִּלְחָם סָבִיב אֶבְרָתָה
 אִיבִיו בְּמוֹאֵב וּבְבִנְיָ-עַמּוֹן וּבְאֲדוֹם וּבְמִלְכֵי צוּבָה
 48 וּבְפְלִשְׁתִּים וּבְכָל אֲשֶׁר-יִפְגַּע יְרֻשָׁע: וַיַּעַשׂ חוּל וַיִּדָּן
 49 אֶת-עַמְלֵק וַיַּצֵּל אֶת-יִשְׂרָאֵל מִיַּד שָׁחַו: וַיְהִי בְנֵי
 שְׂאוּל וַיִּנְתֵּן וַיִּשׁוּי וּמִלְכִישׁוּעַ וְשֵׁם שְׁתֵּי בָנָתָיו שֵׁם הַבְּכִירָה
 50 מֵרֵב וְשֵׁם הַקְּטָנָה מִיכָל: וְשֵׁם אִשְׁתֵּי שְׂאוּל אַחִינֹעַם
 בַּת-אַחִימֵעַץ וְשֵׁם שׁוּר-צַבָּאוּ אֲבִינָר בְּדָנָן דּוֹד שְׂאוּל:
 51 וְקִישׁ אֲבִי-שְׂאוּל וְנָר אֲבִי-אַבְנֵר בְּדָאֲבִיאֵל: וַתְּהִי
 52 הַמְּלָחָמָה חֹקֶה עַל-פְּלִשְׁתִּים כָּל יְמֵי שְׂאוּל וְרָאָה שְׂאוּל
 כָּל-אִישׁ גִּבּוֹר וְכָל-בֶּן-חַיִל וַיֹּאסְפֵהוּ אֵלָיו:

טו CAP. XV.

א וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל אֶל-שְׂאוּל אֲנִי שָׁלַח יְהוָה לְמַשְׁחָךְ לְמִלְכָּךְ
 עַל-עַמּוֹ עַל-יִשְׂרָאֵל וְעַתָּה שָׁמַע לְקוֹל דְּבָרֵי יְהוָה:
 2 כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת פְּלָדָתִי אֶת אֲשֶׁר-עָשָׂה עִמָּלֶכֶ
 3 לְיִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר-שָׁם לוֹ בְּדָרֶךְ בַּעֲלָתוֹ מִמְצָרִים: עַתָּה
 לָךְ וְהַבִּיתָה אֶת-עַמְלֵק וְהַחַרְמְתָם אֶת-כָּל-אֲשֶׁר-לוֹ וְלֹא
 תַחְמַל עָלָיו וְהַמַּטֶּה מֵאִישׁ עַד-אִשָּׁה מֵעוֹלָל וְעַד-זִוְנֵק
 מִשׁוֹר

מִשׁוֹר וְעַד-שֶׁה מִנְמַל וְעַד-חֲמוֹר: וַיִּשְׁמַע שְׂאוּל
 אֶת-הָעָם, וַיִּפְקְדֵם בְּפָלְאִים מֵאֲתָיִם אֶלָּף רִגְלֵי וְעִשְׂרֵת
 ה אֲלָפִים אֶת-אִישׁ יְהוּדָה: וַיָּבֹא שְׂאוּל עַד-עִיר עַמְלֵק וַיַּרְבֵּה
 בַּנְּחָל: וַיֹּאמֶר שְׂאוּל אֶל-הַקְּוִי לְכוּ סְרוּ רֹדֵי מַתּוּךְ
 6 עַמְלֵקִי פֶן-אֶסְפְּדָ עִמּוֹ וְאַתָּה עָשִׂיתָ הַסֵּד עִם-כָּל-בְּנֵי
 7 יִשְׂרָאֵל בַּעֲלוֹתָם מִמְצָרִים וַיָּסֵר קִוִּי מַתּוּךְ עַמְלֵק: וַיִּדָּן
 שְׂאוּל אֶת-עַמְלֵק מִחוּילָה בּוֹאֵךְ שׁוֹר אֲשֶׁר עַל-פְּנֵי
 8 מְצָרִים: וַיִּתְּפֵשׂ אֶת-אֹנֵג מִלְּד-עַמְלֵק חִי וְאֶת-כָּל-הָעָם
 9 הַחֲרִים לְפִי-חֲרָב: וַיַּחְמַל שְׂאוּל וְהָעָם עַל-אֹנֵג וְעַל-
 מִיטָב הַצֵּאן וְהַבְּקָר וְהַמְּשָׁנִים וְעַל-הַכְּרִים וְעַל-כָּל-הַטּוֹב
 וְלֹא אָבֹו הַחֲרִימָם וְכָל-הַמְּלוּכָה נִמְכְּרָה וְנָמַס אֶתָּה
 הַחֲרִימוּ: וַיְהִי דְבַר יְהוָה אֶל-שְׂמוּאֵל לֵאמֹר: נַחֲמֵתִי
 11 כִּי-הַמְּלַכְתִּי אֶת-שְׂאוּל לְמֶלֶךְ כִּי-שָׁב מֵאֲחֵרָיו וְאֶת-דְּבָרֵי
 לֹא הָקִים וַיַּחַר לְשְׂמוּאֵל וַיִּזְעַק אֶל-יְהוָה כָּל-חֲלִילָה:
 12 וַיִּשְׁכַּם שְׂמוּאֵל לְקַרְאֵת שְׂאוּל בַּבֶּקֶר וַיִּגַּד לְשְׂמוּאֵל
 לֵאמֹר בֹּא-שְׂאוּל הַבְּרִמָּלָה וְהִנֵּה מַצִּיב לוֹ יָד וַיִּסַּב וַיַּעֲבֹר
 13 וַיַּרְדַּ הַגִּלְגָּל: וַיָּבֹא שְׂמוּאֵל אֶל-שְׂאוּל וַיֹּאמֶר לוֹ שְׂאוּל
 14 בְּרוּךְ אַתָּה לַיהוָה הַקִּיַּמְתִּי אֶת-דְּבַר יְהוָה: וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל
 וְמַה קוֹל-הַצֵּאן הַזֶּה בְּאֹזְנִי וְקוֹל הַבְּקָר אֲשֶׁר אָנֹכִי שֹׁמֵעַ:
 15 וַיֹּאמֶר שְׂאוּל מֵעַמְלֵקִי הַבִּיאִים אֲשֶׁר חָמַל הָעָם עַל-
 מִיטָב הַצֵּאן וְהַבְּקָר לְמַעַן וְכֵן לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ וְאֶת-הַחוֹתֵר
 16 הַחֲרַמְנוּ: וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל אֶל-שְׂאוּל הֲרַף וְאִנְיָדָה לָךְ
 אֶת אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֵלַי חֲלִילָה וַיֹּאמְרוּ לוֹ דַּבֵּר:
 17 וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל הֲלוֹא אֲסִדְקָטָן אֶתָּה כַּעֲנִיךָ רֹאשׁ שִׁבְטֵי
 18 יִשְׂרָאֵל אַתָּה וַיִּמְשַׁחְךָ יְהוָה לְמֶלֶךְ עַל-יִשְׂרָאֵל: וַיִּשְׁלַחְךָ
 יְהוָה בְּדָרֶךְ וַיֹּאמֶר לָךְ וְהַחַרְמְתָה אֶת-הַחַטָּאִים אֶת-
 19 עַמְלֵק וְנִלְחַמְתָּ בוֹ עַד-פְּלוֹתָם אֲתָם: וְלָמָּה לֹא-שָׁמַעְתָּ
 בְּקוֹל

בְּקוֹל יְהוָה וַתַּעַט אֶל-הַשָּׁלָל וַתַּעַשׂ הַרַע בְּעֵינֵי יְהוָה׃
 וַיֹּאמֶר שָׁאִיל אֶל-שְׁמוּאֵל אֲשֶׁר שָׁמַעְתִּי בְּקוֹל
 יְהוָה וְאֵלֶיךָ בָּרָדָךְ אֲשֶׁר-שַׁלַּחְתָּנִי יְהוָה וְאָבִיא אֶת-אַנְגִּי
 מֶלֶךְ עִמְלֹק וְאֶת-עִמְלֹק הַחֲרָמְתִּי׃ וַיִּקַּח הָעַם מִהַשָּׁלָל
 צֹאן וּבָקָר רַאשֵׁית הַחֶרֶם לְזֶבֶח לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּגִלְגָל׃
 וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל הַחֶפֶץ לַיהוָה בְּעֹלֹת וּזְבָחִים
 כִּשְׁמֵעַ בְּקוֹל יְהוָה הִנֵּה שָׁמַע מִזְבַּח טוֹב לְהַקְשִׁיב
 מִחֶלֶב אֵילִים׃ כִּי חָטְאֵת-לָכֶם מְרִי וְאַנּוּ וַתִּרְפִּיּוּ
 הַפֶּעַר יַעַן מָאֲסַתְּ אֶת-דְּבַר יְהוָה וַיִּמְאַסֶּךָ מִמֶּלֶךְ׃
 וַיֹּאמֶר שָׁאִיל אֶר-שְׁמוּאֵל חָטְאֵתִי כִּי-עָבַרְתִּי אֶת-פִּי-
 יְהוָה וְאֶת-דְּבַרְךָ כִּי רָאִיתִי אֶת-הָעַם וְאֶשְׁמַע בְּקוֹלָם׃
 כֹּה וְעַתָּה שָׂא נָא אֶת-חַטָּאתִי וְשׁוּב עִמָּי וְאֶשְׁתַּחֲוֶה לַיהוָה׃
 וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֶל-שָׁאִיל לֹא אָשׁוּב עִמָּךְ כִּי
 מָאֲסַתָּה אֶת-דְּבַר יְהוָה וַיִּמְאַסֶּךָ יְהוָה מִהַיּוֹת מֶלֶךְ עַל-
 יִשְׂרָאֵל׃ וַיִּסַּב שְׁמוּאֵל לְלֶכֶת וַיַּחֲזֹק בְּכַנְף-מַעֲיָלוֹ וַיִּקְרַע׃
 וַיֹּאמֶר אֵלָיו שְׁמוּאֵל קְרַע יְהוָה אֶת-מַמְלַכְוֹת
 יִשְׂרָאֵל מֵעַלְיֶיךָ הַיּוֹם וַיִּתְּנֶה לְרַעְיֶיךָ הַטּוֹב מִמֶּךָ׃ וְגַם
 נִצַּח יִשְׂרָאֵל לֹא יִשְׁקַר וְלֹא יִנְחַם כִּי לֹא אָדָם הוּא לְהִנְחָם׃
 וַיֹּאמֶר חָטְאֵתִי עַתָּה כִּבְדַנִּי נָא נְגַד-זִקְנִי עִמָּי וְנַגַּד יִשְׂרָאֵל
 וְשׁוּב עִמָּי וְהִשְׁתַּחֲוִיתִי לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ׃ וַיֵּשֶׁב שְׁמוּאֵל
 אַחֲרֵי שָׁאִיל וַיִּשְׁתַּחֲוֶה וַשָּׁאִיל לַיהוָה׃ וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל
 חַיִּישׁוּ אֵלַי אֶת-אַנְגִּי מֶלֶךְ עִמְלֹק וַיִּלְךְ אֵלָיו אַנְגִּי מֵעֲדַנַּת
 וַיֹּאמֶר אַנְגִּי אֲבָן סַר מִרְדְּמֹתַי׃ וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל
 כַּאֲשֶׁר שִׁבַּחְתָּ נְשִׁים חֲרָפָה בְּדַתְשִׁבַּל מִנְּשִׁים אַמְרָה
 וַיִּשְׁפָּה שְׁמוּאֵל אֶת-אַנְגִּי לִפְנֵי יְהוָה בְּגִלְגָל׃ וַיִּלְךְ
 שְׁמוּאֵל הַרְמַתָּה וַשָּׁאִיל עָלָה אֶל-בֵּיתוֹ וְנִבְעַת שָׁאִיל׃
 לֹה וְלֹא-יָסַף שְׁמוּאֵל לְרָאוֹת אֶת-שָׁאִיל עַד-יוֹם מוֹתוֹ כִּי-
 הִתְאַבַּל

הִתְאַבַּל שְׁמוּאֵל אֶל-שָׁאִיל וַיְהוּה נָחֵם כִּי-הִמְלִיךְ אֶת-
 שָׁאִיל עַל-יִשְׂרָאֵל׃

CAP. XVI. טז

טז

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-שְׁמוּאֵל עַד-מַתִּי אַתָּה מִהִתְאַבַּל אֶל-
 שָׁאִיל וְאֲנִי מְאַסְתִּיו מִמֶּלֶךְ עַל-יִשְׂרָאֵל מִלֹּא קָרַנְךָ שָׁמִי
 וְלֶךְ אֶשְׁלַחְךָ אֶל-יִשְׁשֵׁי בֵּית-הַלְחָמִי כִּי-רָאִיתִי בְּבָנָיו
 מֶלֶךְ׃ וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֵיךְ אֵלֶיךָ וְשָׁמַע שָׁאִיל וַהֲרַגְנִי
 וַיֹּאמֶר יְהוָה עֲנֵלֶת בְּקַר תִּקַּח בְּיָדְךָ וְאִמְרַתְּ
 לְזֶבֶח לַיהוָה בָּאתִי׃ וְקִרְאתָ לְיִשִׁי בְּזֹבַח וְאָנֹכִי אֹדִיעֶךָ
 אֶת אֲשֶׁר-תַּעֲשֶׂה וּמִשְׁחַתָּ לִּי אֶת אֲשֶׁר-אָמַר אֱלֹהֶיךָ׃ וַיַּעַשׂ
 שְׁמוּאֵל אֶת אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה וַיָּבֵא בֵּית לָחֶם וַיַּחֲרְדּוּ
 זִקְנֵי הָעִיר לִקְרָאתוֹ וַיֹּאמֶר שְׁלֹם בּוֹאֵךְ׃ וַיֹּאמֶר וְשָׁלוֹם ה
 לְזֶבֶח לַיהוָה בָּאתִי הִתְקַדְּשׁוּ וּבִאתֶם אִתִּי בְּזֹבַח וַיִּקְדַּשׁ
 אֶת-יִשִׁי וְאֶת-בָּנָיו וַיִּקְרָא לָחֶם לְזֶבֶח׃ וַיְהִי כִּבְיֹאֵם
 וַיֵּרָא אֶת-אֱלִיָּאב וַיֹּאמֶר אֵיךְ נָגַד יְהוָה מִשִּׁיחוֹ׃
 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-שְׁמוּאֵל אַל-תַּחַבֵּט אֶל-מְרֹאָהוּ וְאַל-יִזְכֶּה
 קוֹמָתוֹ כִּי מְאַסְתִּיהוּ כִּי לֹא אֲשֶׁר יִרְאֶה הָאָדָם כִּי הָאָדָם
 יִרְאֶה לְעֵינָיִם וַיְהוּה יִרְאֶה לְלֵבָב׃ וַיִּקְרָא יִשִׁי אֶל-
 אֲבִינָדָב וַיַּעֲבְדֵהוּ לִפְנֵי שְׁמוּאֵל וַיֹּאמֶר גַּם-יִבְרָח לֹא-יִבְחַר
 יְהוָה׃ וַיַּעֲבֵר יִשִׁי שָׁמָּה וַיֹּאמֶר גַּם-יִבְרָח לֹא-יִבְחַר יְהוָה׃
 וַיַּעֲבֵר יִשִׁי שְׁבַעַת בָּנָיו לִפְנֵי שְׁמוּאֵל וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֶל-
 יִשִׁי לֹא-יִבְחַר יְהוָה בְּאֵלֶּהָ׃ וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֶל-יִשִׁי הַתָּמוּ
 הַנְּעָרִים וַיֹּאמֶר עוֹד שָׂאֵר הַקָּטָן וְהִנֵּה רָעָה בְּצֹאן וַיֹּאמֶר
 שְׁמוּאֵל אֶל-יִשִׁי שְׁלַח וּקְחֵנוּ כִּי-לֹא נָסַב עַד-כֹּה־פֹה׃
 וַיִּשְׁלַח וַיָּבִיאוּהוּ וְהוּא אֲדָמוּנִי עַסִּיפָה עֵינָיִם וְטוֹב רָאִי
 וַיֹּאמֶר יְהוָה קוּם מִשְׁחָהוּ כִּי-זֶה הוּא׃ וַיִּקַּח
 שְׁמוּאֵל אֶת-יִקְרָן הַשֶּׁמֶן וַיִּמְשַׁח אֹתוֹ בְּקֶרֶב אָחָיו וַתִּצְלַח

רוחיהוה אל־דוד מהיום ההוא ומעלה ויקם שמואל
 14 וילך הרמטה: ורוח יהוה סרה מעם שאול ובעתתו
 15 רוח־רעה מאת יהוה: ויאמרו עבדי־שׂאול אליו הנוד
 16 נא רוח־אלהים רעה מבעתד: יאמר־נא אדננו עבדך
 17 לפניך יבקשו איש ידע מנגן בפנור ויהי בהיות עלך
 18 ורוח־אלהים רעה ונגן בידו וטוב לך: ויאמר שאול אל־
 19 עבדי ראו־נא לי איש מיטיב לנגן והביאותם אלי: ויען
 אחר מהנערים ויאמר הנה ראיתי בן לישׁי בית הלחמי
 ידע נגן ונבור חיל ואיש מלחמה ונכון דבר ואיש תאר
 20 ויהוה עמו: וישלח שאול מלאכים אל־ישי ויאמר שלחה
 כ אלי את־דוד בנגן אשר בצאן: ויבא דוד בנגן אל־שׂאול:
 21 ויבא דוד אל־שׂאול ויעמד לפניו ויאהבהו מאד ויהי
 22 לו נשא כלים: וישלח שאול אל־ישי לאמר יעמד־נא
 23 דוד לפני ביי־מצא חן בעיני: והיה בהיות רוח־אלהים
 אל־שׂאול ולקה דוד את־הפנור ונגן בידו ורוח לשׂאול
 וטוב לו וסרה מעליו רוח הרעה:

CAP. XVII. יז

א ויאספו פלשתים את־מחניהם למלחמה ויאספו שכה
 אשר ליהודה ויחניו בין־שוכה ובין־עוקה באפס דמים:
 2 ושׂאול ואישי־ישראל נאספו ויחניו בעמק האלה ויערכו
 3 מלחמה לקראת פלשתים: ופלשתים עמדים אלההר
 4 מזה וישראל עמדים אלההר מזה והניא ביניהם: ויצא
 איש־הבנים ממחנות פלשתים נלית שמו מנת נבהו שש
 ה אמות וורת: וכובע נחשת על־ראשו ושריון קשקשים הוא
 לבוש ומשקל השריון חמשת־אלפים שקלים נחשת:
 6 ומצחת נחשת על־רגליו וכידון נחשת בין כתפיו: ותחן
 7 חניתו

חניתו כפנור ארנים ולהבת חניתו שש־מאות שקלים
 8 ברזל ונשא הצנה הלך לפניו: ויעמד ויקרא אל־מערכת
 ישראל ויאמר להם למה תצאו לערך מלחמה הלא
 אנכי הפלשתי ואתם עבדים לשׂאול ברזלכם איש וירד
 9 אלי: אס־יוכל להלחם אתי והפני והינו לכם לעבדים
 ואס־אני אוכל־לו והביתיו והייתם לנו לעבדים ועבדתם
 אתנו: ויאמר הפלשתי אני חרפתי את־מערכות ישראל
 11 היום הנה תנרלי איש ונגלחמה יחד: וישמע שאול וכל־
 ישראל את־דברי הפלשתי האלה ויחאו ויראו מאד:
 12 ודוד בן־איש אפרתי הנה מבית לחם יהודה ושמו
 ישי ולו שמונה בנים והוא־יש בימי שׂאול וקן בא באנשים:
 13 וילכו שלשת בני־ישי הגדלים הלכו אחר־שׂאול
 למלחמה ושם שלשת בניו אשר הלכו במלחמה
 14 אלאב הבכור ומשנהו אבינדב והשלשי שמה: ודוד
 15 הוא הקטן ושלשה הגדלים הלכו אחרי שׂאול: ודוד
 16 הלך ושב מעל שׂאול לרעות את־צאן אביו בית־לחם:
 ויש הפלשתי השכם והערכ ויתצב ארבעים יום:
 17 ויאמר ישי לדוד בנו קח־נא לאחיד איפת הקליא הנה
 18 ועשרה לחם הנה והרץ המחנה לאחיד: ואת עשרת
 חריצי החלב האלה תביא לשׂר האלה ואת־אחיד
 19 תפקד לשלום ואת־ערבתם תקד: ושׂאול והמה וכל־
 איש ישראל בעמק האלה נלחמו עמי־פלשתים:
 וישכם דוד בפקד וישש את־הצאן על־שׂמר וישא וילך כ
 באשר צוהו ישי ויבא המעגלה והחיל ויצא אל־המערבה
 21 והרעו במלחמה: ותערך ישראל ופלשתים מערבה
 22 לקראת מערבה: וישש דוד את־הכלים מעליו על־יד
 שׂמר הכלים וירץ המערבה ויבא וישאל לאחיו לשלום:
 והוא

מַעֲרַכַת אֱלֹהִים חַיִּים: וַיֹּאמֶר דָּוִד יְהוָה אֲשֶׁר הִצַּלְנִי
 מִיַּד הָאֲרִי וּמִיַּד הַדָּב הוּא יִצִּילַנִי מִיַּד הַפְּלִשְׁתִּי הַזֶּה
 וַיֹּאמֶר שָׂאוֹל אֶל־דָּוִד לָךְ וַיהוָה יְהוָה עִמָּךְ:
 38 וַיִּלְבַּשׁ שָׂאוֹל אֶת־דָּוִד מְדֵי וַיִּתֵּן קֹבֶעַ נְחֹשֶׁת עַל־רֹאשׁוֹ
 39 וַיִּלְבַּשׁ אֹתוֹ שְׂרָיוֹן: וַיַּחַר דָּוִד אֶת־חַרְבּוֹ מֵעַל לַמְּדֵי
 וַיֵּאֵל לְלֶכֶת כִּי לֹא־נִסְפָה וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־שָׂאוֹל לֹא־אוּכַל
 לְלֶכֶת בְּאֵלֶּה פִּירְלָא נְסִיתִי וַיִּסְרַם דָּוִד מֵעָלָיו: וַיִּקַּח מ
 מִקְלָו בְּיָדוֹ וַיִּבְחַרְרֵלּוּ הַמִּשְׁהָ חֲלָקֵי אֲבָנִים וּמִדְּהַחֵל
 וַיִּשֶׂם אֹתָם בְּכַלֵּי הָרַעִים אֲשֶׁר־לוֹ וּבִיִּלְקוּט וּבְקִלְעוֹ בְּיָדוֹ
 41 וַיִּנָּשׂ אֶל־הַפְּלִשְׁתִּי: וַיִּלָּךְ הַפְּלִשְׁתִּי הַלֵּךְ וַיִּקְרַב אֶל־דָּוִד
 42 וְהָאִישׁ נִשְׂא הַצֶּנֶה לְפָנָיו: וַיִּבֹט הַפְּלִשְׁתִּי וַיִּרְאֶה אֶת־
 דָּוִד וַיִּבְהוּ כִּי־הִנֵּה נָעַר וְאֲדָמְנִי עִם־יָפֶה מִרְאָה:
 43 וַיֹּאמֶר הַפְּלִשְׁתִּי אֶל־דָּוִד הַכֹּלֵב אֲנִי כִּי־אַתָּה כֹּא־אֵלֶּי
 44 בַּמַּקְלוֹת וַיִּקְלַל הַפְּלִשְׁתִּי אֶת־דָּוִד בְּאֱלֹהָיו: וַיֹּאמֶר
 הַפְּלִשְׁתִּי אֶל־דָּוִד לֵבָּה אֵלֶּי וְאַתָּנָה אֶת־בְּשָׂרְךָ לַעֲוֹף
 הַשָּׁמַיִם וּלְבַהֲמַת הַשָּׂדֶה: וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־הַפְּלִשְׁתִּי מֵה
 אַתָּה בָּא אֵלַי בְּחַרְבַּב וּבַחֲנִית וּבַכִּיּוֹן וְאֲנִי כֹא־אֵלֶּיךָ
 בְּשֵׁם יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי מַעֲרַכּוֹת יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר חָרַפְתָּ:
 46 הַיּוֹם הַזֶּה יִסְגְּרֶךָ יְהוָה בְּיָדִי וְהִפְתִּיךָ וְחִסְרְתִּי אֶת־
 רֹאשְׁךָ מֵעֵלְיֶךָ וְנִתְּתִי בְּיַד מַחֲנֵה פְּלִשְׁתִּים הַיּוֹם הַזֶּה
 לַעֲוֹף הַשָּׁמַיִם וּלְחַיֵּי הָאָרֶץ וַיִּדְעוּ כָּל־הָאָרֶץ כִּי יֵשׁ
 47 אֱלֹהִים לְיִשְׂרָאֵל: וַיִּדְעוּ כָּל־הַקָּהָל הַזֶּה כִּי־לֹא בְּחַרְבַּב
 וּבַחֲנִית יְהוֹשִׁיעַ יְהוָה כִּי לַיהוָה הַמִּלְחָמָה וַיִּתֵּן אֶתְכֶם
 48 בְּיָדוֹ: וְהָיָה כִּי־יִקָּם הַפְּלִשְׁתִּי וַיִּלָּךְ וַיִּקְרַב לַקְּרָאת דָּוִד
 49 וַיִּמְחַר דָּוִד וַיִּרֶץ הַמַּעֲרַכָּה לַקְּרָאת הַפְּלִשְׁתִּי: וַיִּשְׁלַח
 דָּוִד אֶת־יָדוֹ אֶל־הַפָּלִי וַיִּקַּח מִשָּׁם אֶבֶן וַיִּקְלַע וַיַּךְ אֶת־
 הַפְּלִשְׁתִּי אֶל־מַצְחוֹ וַתַּטְּבַע הָאֶבֶן בְּמַצְחוֹ וַיִּפֹּל עַל־פָּנָיו
 אֲרָצָה

v. 37. פתח כס"ס. v. 45. פתח כס"ס.

וְהוּא מְדַבֵּר עִמָּם וְהִנֵּה אִישׁ הַבְּנָיִם עוֹלֶה גְלוֹת הַפְּלִשְׁתִּי
 23 שָׁמוֹ מִנֵּת מִמַּעֲרֹת פְּלִשְׁתִּים וַיְדַבֵּר כַּדְּבָרִים הָאֵלֶּה
 24 וַיִּשְׁמַע דָּוִד: וְכֹל אִישׁ יִשְׂרָאֵל בְּרֹאֲתָם אֶת־הָאִישׁ וַיִּלְסוּ
 כֹּה מִפְּנֵי וַיִּירָאוּ מְאֹד: וַיֹּאמְרוּ אִישׁ יִשְׂרָאֵל הֲרֹאֲתָם הָאִישׁ
 הָעֹלֶה הַזֶּה כִּי לַחֲרַף אֶת־יִשְׂרָאֵל עָלָה וְהָיָה הָאִישׁ
 אֲשֶׁר־יִבְנֶנּוּ יַעֲשֶׂנוּ וְהַמֶּלֶךְ עֶשֶׂר גְּדוֹל וְאַתֵּיבְתוֹ יִתֵּךְ
 26 לֹא וְאֵת בֵּית אָבִיו יַעֲשֶׂה חַפְּשֵׁי בְּיִשְׂרָאֵל: וַיֹּאמֶר
 דָּוִד אֶל־הָאֲנָשִׁים הַעֲמִידִים עִמּוֹ לֵאמֹר מַה־יַּעֲשֶׂה לָאִישׁ
 אֲשֶׁר יִבֶּה אֶת־הַפְּלִשְׁתִּי הַלֵּז וְהִסִּיר חַרְפָּה מֵעַל יִשְׂרָאֵל
 כִּי מִי הַפְּלִשְׁתִּי הָעָרַל הַזֶּה כִּי חָרַף מַעֲרַכּוֹת אֱלֹהִים
 27 חַיִּים: וַיֹּאמֶר לֹא הָעָם כַּדְּבָר הַזֶּה לֵאמֹר כֹּה יַעֲשֶׂה
 28 לָאִישׁ אֲשֶׁר יִבְנֶנּוּ: וַיִּשְׁמַע אֱלִיאָב אַחִיו הַגְּדוֹל כַּדְּבָרוֹ
 אֶל־הָאֲנָשִׁים וַיַּחֲרִיף אֵלָיוֹב כְּדָוִד וַיֹּאמֶר לְמַה־הִנֵּה
 יִרְדֶּה וְעַל־מִי נִמְשַׁת מַעַט הַצֵּאן הַהַזֶּה כַּמְדַּבֵּר אֲנִי וְדַעֲתִי
 אֶת־זִדְדֶךָ וְאֵת רַע לִבְכָּךְ כִּי לִמְעַן רֹאוֹת הַמִּלְחָמָה
 29 יִרְדֶּה: וַיֹּאמֶר דָּוִד מַה עָשִׂיתִי עִתָּה הֲלוֹא דִבַּר הוּא:
 ל וַיִּסַּב מֵאֲצִלוֹ אֶל־מֹול אַחֵר וַיֹּאמֶר כַּדְּבָר הַזֶּה וַיִּשְׁבְּהוּ
 3 הָעָם דִּבַּר כַּדְּבָר הָרֵאשׁוֹן: וַיִּשְׁמְעוּ הַדְּבָרִים אֲשֶׁר
 31 דִּבַּר דָּוִד וַיִּגִּידוּ לְפָנֵי־שָׂאוֹל וַיִּקְחֵהוּ: וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־
 שָׂאוֹל אֶל־יִפֹּל לִב־אָדָם עָלָיו עַבְדְּךָ יֵלֵךְ וְנִלְחַם עִם־
 33 הַפְּלִשְׁתִּי הַזֶּה: וַיֹּאמֶר שָׂאוֹל אֶל־דָּוִד לֹא תוּכַל לְלֶכֶת
 אֶל־הַפְּלִשְׁתִּי הַזֶּה לְיַלְחָם עִמּוֹ כִּי־נָעַר אַתָּה וְהוּא אִישׁ
 34 מִלְחָמָה מִנְעָרָיו: וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־שָׂאוֹל רַעֵה הִנֵּה עַבְדְּךָ
 לְאָבִיו בְּצֵאן וּבָא הָאֲרִי וְאַתָּה־חַיִּיב וְנִשְׂא שֶׁה מַה־עָרַר:
 לֵה וַיִּצְאֵתִי אַחֲרָיו וְהִפְתִּיו וְהִצַּלְתִּי מִפְּנֵי וַיִּקָּם עָלַי וְהִחַוְקֵתִי
 36 בְּזַקְנִי וְהִפְתִּיו וְהִמִּיתָיו: נָם אֶת־הָאֲרִי נָם־הִדְּוֹב הַכֹּהֵן
 עַבְדְּךָ וְהָיָה הַפְּלִשְׁתִּי הָעָרַל הַזֶּה בְּאֶתֶר מָהֵם כִּי חָרַף
 מַעֲרַכָּה

v. 23. ממערכות קרי. v. 25. ר דגשה. v. 34. כצ"ל שה כתוב וקרי. v. 35. דתי בדגש

1 ארצה: ויחזק דוד מדהפלשתי בקלע ובאבן ויד את
 51 הפלשתי וימתהו וחרב אין בידדוד: וירץ דוד ויעמד
 אל הפלשתי ויקח אתחרבו וישלפה מתערה וימתתהו
 ויכרתתה אתראשו ויראו הפלשתים פרימת גבורם
 52 וינסו: ויקמו אנשי ישראל ויהודה וירעו וירדפו את
 הפלשתים עדבואת ניא ועד שערי עקרון ויפלו חללי
 53 פלשתים בדרך שערים ועדנת ועדעקרון: וישבו
 בני ישראל מדלק אחרי פלשתים וישפו אתמחניהם:
 54 ויקח דוד אתראש הפלשתי ויבאהו ירושלם ואת
 55 כליו שם באהל: וכראות שאול אתדוד יצא
 לקראת הפלשתי אמר אל-אבנך שר הצבא בך
 מיזה הנער אבנך ויאמר אבנך חרנפשתך המלך אס
 56 ידעתי: ויאמר המלך שאל אתה בךמיזה העלם:
 57 וכשוב דוד מהבות אתהפלשתי ויקח אתו אבנך
 58 ויבאהו לפני שאול וראש הפלשתי בידו: ויאמר אליו
 שאול בךמי אתה הנער ויאמר דוד בךעבדך יש
 בית הלחמי:

יח CAP. XVIII.

א ויהי ככלתו לדבר אל-שאול ונפש יהונתן נקשרה
 2 בנפש דוד ויאהבו יהונתן בנפשו: ויקחהו שאול ביום
 3 ההוא ולא נתנו לשוג בית אביו: ויכרת יהונתן ודוד
 4 ברית באהבתו אתו ונפשו: ויתפשט יהונתן אתהמעיל
 אשר עליו ויתנהו לדוד ומדיו ועדחרבו ועדקשתו ועד
 5 חגרו: ויצא דוד בכל אשר ישלחנו שאול ישפיל וישמהו
 שאול על אנשי המלחמה וייטב בעיני כלהעם ונב
 6 בעיני עבדי שאול: ויהי בבואם בשוב דוד מהבות
 אתהפלשתי ויצאנה הנשים מבלערי ישראל לשור
 והמחלות

יח 1. v. ויאהבו קרי 6. v. לשור קרי

והמחלות לקראת שאול המלך בתפים בשמחה
 7 ובשלשים: ונתענינה הנשים המשחקות ותאמרן הבה
 8 שאול באלפו ודוד ברכבתיו: ויחר לשאול מאד וירע
 בעיניו הדבר הזה ויאמר נתנו לדוד רכבות ולי נתנו
 9 האלפים ועוד לו אך המלוכה: ויהי שאול ענו אתדוד
 מהיום ההוא והלאה: ויהי ממחרת ותצלח רוח
 10 אלהים ורעה אל-שאול ויתנבא בתודי-הבית ודוד מגן
 11 בידו כיום ובהנית ביד-שאול: ויטל שאול את-
 12 הנית ויאמר אכה בך ובקיר ויטב דוד מפניו פעמים:
 13 וירא שאול מלפני דוד ביהודה יהוה עמו ומעם שאול
 14 סר: ויסרהו שאול מעמו וישמהו לו שר-אלף ויצא ויבא
 15 לפני העם: ויהי דוד לכל-דרך משפיל ויהודה
 16 עמו: וירא שאול אשר-הוא משפיל מאד ויגר מפניו:
 17 וכל-ישראל ויהודה אהב אתדוד כיהוא יוצא ויבא
 18 לפניהם: ויאמר שאול אל-דוד הנה בתי הגדולה
 19 מרב אתה אתהדלך לאשה אך הנהילי לבךחיל והלחם
 20 מלחמות יהוה ושאול אמר אל-תהי ידי בו ותהיבו יד
 21 פלשתים: ויאמר דוד אל-שאול מי אנכי ומי חיי משפחת
 22 אבי בישראל כראונה חתן למלך: ויהי בעת תת את
 23 מרב בת-שאול לדוד והיא נתנה לעדריאל המחלתי
 לאשה: ותאהב מיכל בת-שאול אתדוד ויגדו לשאול
 וישר הדבר בעיניו: ויאמר שאול אתננה לו ותהילי
 21 למוקש ותהיבו יד-פלשתים ויאמר שאול אל-דוד
 22 בשתים תתחתן בי היום: ויצו שאול אתעבדו דברו
 אלדוד בלט לאמר הנה חפץ בך המלך וכל-עבדיו
 23 אהבוך ועתה התחתן במלך: וידברו עבדי שאול באוני
 דוד אתהדברים האלה ויאמר דוד הנקלה בעיניכם
 התחתן

7. v. באלפו קרי 9. v. שון קרי 14. v. ורכיו קרי 22. v. עבדיו קרי

24 התחפן במלך ואנכי איש־רש ונקלה: ויגדו עבדו
 שאיל לו לאמר בדברים האלה דבר דוד:
 כה ויאמר שאיל כהתאמרו לדוד איך חפץ למלך במחר
 כי במאה ערלות פלשתים להנכם באיבי המלך ושאיל
 26 השב להפיל את־דוד ביד־פלשתים: ויגדו עבדו לדוד
 את־הדברים האלה וישר הדבר בעיני דוד להתחפן
 27 במלך ולא־מלאו הימים: ויקם דוד וילך הוא ואנשיו
 ויגדו בפלשתים מאתים איש ויבא דוד את־ערלותיהם
 וימלאום למלך להתחפן במלך ויתדלו שאיל את־מיכל
 28 בתו לאשה: וירא שאיל וידע כי יהיה עס־דוד ומיכל
 29 בת־שאיל אהבתהו: ויאסף שאיל לרא מפני דוד עוד
 ל ויהי שאיל איב את־דוד כל־הימים: ויצאו שני
 פלשתים ויהי מדוי צאתם שכל דוד מכל עבדו שאיל
 ויבקר שמו מאד:

יט CAP. XIX.

יט

א וידבר שאיל אל־יונתן בנו ואל־פל־עבדו להמית את־
 2 דוד ויהונתן בן־שאיל חפץ בדוד מאד: ויגד ויהונתן
 לדוד לאמר מבקש שאיל אבי להמיתך ועתה השמר
 3 נא בכרך וישבת בסתר ונהפאת: ואני אצא ועמדתי
 ליד־אבי בשדה אשר־אתה שם ואני אדבר בקך אל־אבי
 4 וראיתי מה ותגדתי לך: וידבר יהונתן בדוד טוב
 אל־שאיל אביו ויאמר אליו אל־יחטא המלך בעבדו
 ה בדוד כי הוא חטא קד וכי מעשיו טוב־לך מאד: וישם
 את־נפשו בכפו ויגד את־הפלשתים ויעש יהוה תשועה
 גדולה לכל־ישראל ראית ותשמח ולמה תחטא בדם
 6 נקו להמית את־דוד הנם: וישמע שאיל בקול יהונתן
 7 וישבע שאיל חיי־יהוה אסיומת: ויקרא יהונתן לדוד
 ויגד

ויגד לו ויהונתן את־כל־הדברים האלה ויבא יהונתן את־
 דוד אל־שאיל ויהי לפניו באתמול שלשום: ותוסף 8
 המלחמה להיות ויצא דוד וילחם בפלשתים ויך בהם
 מכה גדולה וינסו מפניו: ותהי רוח יהוה ורעה אל־
 9 שאיל והוא בביתו וישב וחניתו בידו ודוד מנגן ביד:
 ויבקש שאיל להכות בחנית בידו ובקור ויפטר מפני
 שאיל ויך את־החנית בקור ודוד גם וימלט פלילה הוא:
 11 וישלח שאיל מלאכים אל־בית דוד לשמוע ולחמיתו
 בכרך ותגד לדוד מיכל אשתו לאמר אם־אינך ממלט
 את־נפשך הלילה מחר אתה מומת: ותגד מיכל את־
 12 דוד בעד החלון וילך ויברח וימלט: ותקח מיכל את־
 13 התרפים ותשם אל־המטה ואת כביר העינים שמה
 מראשתיו ותכס בכנף: וישלח שאיל מלאכים לקחת
 14 את־דוד ותאמר חלה הוא: וישלח שאיל את־המלאכים
 15 לראות את־דוד לאמר העלו אתו במטה אלי להמתו:
 ויבאו המלאכים והנה התרפים אל־המטה וכביר העינים
 16 מראשתיו: ויאמר שאיל אל־מיכל למה ככה רמיתני
 ותשלחי את־איבי וימלט ותאמר מיכל אל־שאיל הוא
 18 אמר אלי שלחני למה אמותך: ודוד ברח וימלט ויבא
 אל־שמואל הרמתי ויגד לו את כל־אשר עשה־לו שאיל
 19 וילך הוא ושמואל וישבו בנחית: ויגד לשאיל לאמר
 הנה דוד בנחית ברמה: וישלח שאיל מלאכים לקחת
 את־דוד וירא את־לקחת הנביאים באים ושמואל עמד
 נצב עליהם ותהי על־מלאכי שאיל רוח אלהים ויתנבאו
 21 נסיהמה: ויגדו לשאיל וישלח מלאכים אחרים ויתנבאו
 נסיהמה ויסף שאיל וישלח מלאכים שלשים ויתנבאו
 22 נסיהמה: וילך נסיהוא הרמתי ויבא עד־בור הגדול
 אשר

אשר בשכו וישאל ויאמר איפה שמואל ודוד ויאמר
 הנה בגנות ברמה: וילך שם אלגוית ברמה ותהי
 עליו גסדוא רוח אלהים וילך הלך ויתנבא עדבאו
 בגוית ברמה: ויפשט גסדוא בגדיו ויתנבא גסדוא
 לפני שמואל ויפל ערם בלחיים הוא וכלהקילה על-
 כן יאמרו הנם שאול בנביאים:

כ CAP. XX.

א ויברח דוד מגוית ברמה ויבא ויאמר לפני יהונתן מה
 עשיתי מהיעוני ומדהחטאתי לפני אביך כי מבקש את-
 2 נפשי: ויאמר לו חלילה לא תמות הנה לויעשה אבי
 דבר גדול אז דבר קטן ולא יגלה אתאנני ומדוע יסתור
 3 אבי ממני אתהדבר הזה אין זאת: וישבע עוד דוד
 ויאמר ידע ידע אביך כימצאתי חן בעיניך ויאמר אל-
 ידענאת יהונתן פדיעצב ואולם חיהוה וחי נפשך כי
 4 בפשע ביני ובין המות: ויאמר יהונתן אלדוד מהדתאמר
 ה נפשך ואעשהלך: ויאמר דוד אליהונתן הנהחדש
 מחר ואנכי ישבאשב עסדמלך לאכול ושלחתיני
 6 ונסתרת בשדה עד הערב השלשית: אספקך ופקדני
 אביך ואמרת נשאל נשאל ממני דוד לרוץ ביתלחם
 7 עירו בייובח הימים שם לכלהמשפחה: אספה יאמר
 טוב שלום לעבדך ואסדרה יחרה לו דע בייכלתה
 8 הרעה מעמו: ועשית חסד עלעבדך כי בבכרית יהנה
 הבאת אתעבדך עמך ואסישבי עון חמיתני אתה ועד-
 9 אביך למהנה תביאני: ויאמר יהונתן חלילה לך כי
 אסידע אנע בייכלתה הרעה מעם אבי לבוא עליך ולא
 יאתה אנני לך: ויאמר דוד אליהונתן מי יגיד לי אז
 11 מהיענך אביך קשה: ויאמר יהונתן אלדוד לכה ונצא

השרה

יט v. 22. בעיות קרי v. 23. טוח קרי ibid. בעיות קרי כו v. 1. מנחם קרי v. 2. לא יעשה קרי

השדה ויצאו שניהם השדה: ויאמר יהונתן אלדוד
 12 הנה אלו ישראל כיהקך אתאבי בעת מחר
 השלשית והנה טוב אלדוד ולא אז אשלח אליך וגלית
 אתאנני: כהיעשה יהנה ליהונתן וכה יסוד כיהיטב
 13 אלאבי אתהרעה עליך וגלית אתאנני ושלחתך
 ותלכת לשלום ויהי יהנה עמך כאשר הנה עסדאבי:
 ולא אסיעוני חי ולא תעשה עמדי חסד יהנה ולא אמות:
 14 ולא תכרית אתחסדך מעם ביתי עדעולם ולא בהכרת
 15 יהנה אתאבי דוד איש מעל פני האדמה: ויברח יהונתן
 16 עסדבית דוד ובקש יהנה מיד אבי דוד: ויוסף יהונתן
 17 להשביע אתדוד באהבתו אתו כיהאבת נפשו אהבו:
 18 ויאמרלו יהונתן מחר חרש ונפקדת כי יפקד
 19 מושבך: ושלשת תברך מאד ובאת אליהמקום אשר
 נסתרת שם ביום המעשה וישבת אצל האבן האול:
 20 ואני שלשת החצים צדה אורה לשלחלי למטרה: כ
 והנה אשלח אתהנער לך מצא אתהחצים אסאמר
 21 אמר לנער הנה החצים ממך והנה קחני ובאה בישלום
 לך ואין דבר חיהוה: ואספה אמר לעלם הנה החצים
 22 ממך והלאה לך כי שלחך יהנה: ותדבר אשר דברנו
 23 אני ואתה הנה יהנה ביני ובינך עדעולם: ויסתר
 24 דוד בשדה ויהי החדש וישב המלך עלהתלחם לאכול:
 25 וישב המלך עלמושבו בפעם ופועם אלמושב הקור
 נקם יהונתן וישב אבנר מצד שאול ויפקד מקום דוד:
 26 ולאדבר שאול מאמה ביום ההוא כי אמר מקרה
 הוא בלתי טהור הוא כיהלא טהור: ויהי ממחרת
 27 החדש השני ויפקד מקום דוד ויאמר שאול אליהונתן
 בנו מדוע לאבא בדישי גסדמול גסדיום אליהתלחם:

ויען

v. 18. הסטה כשחל רח ביום א v. 20. ה רפה v. 24. אל קרי

28 וַיֵּצֵן יְהוֹנָתָן אֶת־שְׂאוֹל נִשְׂאֵל נִשְׂאֵל דָּוִד מֵעַמֻּדֵי עַד־בֵּית
 29 לָחֶם׃ וַיֹּאמֶר שְׁלַחְנִי נָא כִּי זָבַח מִשְׁפָּחָה לָּנוּ בְּעִיר וְהוּא
 צִוְּהֵלִי אֲחִי וְעַתָּה אִסְמַעְצֵאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ אִמְלֹטָה נָא
 וְאַרְאֶה אֶת־אֲחִי עַל־כֵּן לֹא־בָא אֶל־שְׁלֹחַן הַמֶּלֶךְ׃
 ל וַיַּחֲרֹאֶף שְׂאוֹל בֵּית־יְהוֹנָתָן וַיֹּאמֶר לוֹ בְּדַנְעוֹת הַמִּדְּרוֹת
 הַלּוֹא יָדַעְתִּי כִּי־בָחַר אֶתָּה לְבָדִישֵׁי לְבָשְׂתֶךָ וּלְבָשֶׁת
 עֲרֹת אֹמֶךָ׃ כִּי כָל־הַיָּמִים אֲשֶׁר בָּדִישֵׁי חָי עַל־הָאָדָמָה
 31 לֹא תָבוֹן אֶתָּה וּמַלְכוּתֶךָ וְעַתָּה שְׁלַח וְקַח אֹתוֹ אֵלַי כִּי
 32 בְּדַמּוֹת הוּא׃ וַיֵּצֵן יְהוֹנָתָן אֶת־שְׂאוֹל אָבִיו וַיֹּאמֶר אֵלָיו
 33 לָמָּה יוֹמַת מָה עָשָׂה׃ וַיִּטַּל שְׂאוֹל אֶת־הַחֲנִית עָלָיו
 לְהַכּוֹתוֹ וַיִּדַע יְהוֹנָתָן כִּי־בָלָה הוּא מֵעַם אָבִיו לְהַמִּית אֶת־
 34 דָּוִד׃ וַיִּקָּם יְהוֹנָתָן מֵעַם הַשְׁלֹחַן בַּחֲרִי־אָף וּלְאֵ־אֲכָל
 בְּיוֹם־הַחֲדָשׁ הַשְּׁנִי לָחֶם כִּי נִעְצַב אֶל־דָּוִד כִּי הִכְלִמוֹ
 לֹה אָבִיו׃ וַיְהִי כַּבֶּקֶר וַיֵּצֵא יְהוֹנָתָן הַשִּׁנָּה לְמוֹעֵד דָּוִד
 36 וַנֶּעַר קָמָן עִמּוֹ׃ וַיֹּאמֶר לְנַעֲרוֹ רִץ מֵצֵאתֶנָּה אֶת־הַחֲצִים
 אֲשֶׁר אָנֹכִי מוֹרֶה הַנֶּעַר רִץ וְהוֹאֲיִרָה הַחֲצִי לְהַעֲבֹרוֹ׃
 37 וַיָּבֹא הַנֶּעַר עַד־מְקוֹם הַחֲצִי אֲשֶׁר יָרָה יְהוֹנָתָן וַיִּקְרָא
 יְהוֹנָתָן אַחֲרָי הַנֶּעַר וַיֹּאמֶר הַלּוֹא הַחֲצִי מִמֶּנֶּךָ וְהַלְּאִה׃
 38 וַיִּקְרָא יְהוֹנָתָן אַחֲרָי הַנֶּעַר מִהֲרָה חוֹשָׁה אֶל־תַּעֲמֹד וַיִּלְכְּטֵם
 39 נֶעַר יְהוֹנָתָן אֶת־הַחֲצִי וַיָּבֹא אֶל־אֲדֹנָיו׃ וַהַנֶּעַר לֹא־יָבֵעַ
 מ מֵאִימָה אֶךְ יְהוֹנָתָן וְדָוִד יָדְעוּ אֶת־הַדְּבָר׃ וַיִּתֵּן יְהוֹנָתָן
 אֶת־כִּלָּיו אֶל־הַנֶּעַר וַיֹּאמֶר לוֹ לֵךְ הִבֵּא הָעִיר׃
 41 הַנֶּעַר כָּא וְדָוִד קָם מִגִּיל הַנֹּגֵב וַיִּפֹּל לְאַפְּיוֹ אַרְצָה וַיִּשְׁתַּחוּ
 שְׁלֹשׁ פַּעַמִּים וַיִּשְׁקֹן וְאִישׁ אֶת־רַעְיוֹ וַיִּכְפוּ אִישׁ אֶת־רַעְיוֹ
 42 עַד־דָּוִד הַגִּדּוּל׃ וַיֹּאמֶר יְהוֹנָתָן לְדָוִד לֵךְ לְשָׁלוֹם אֲשֶׁר
 נִשְׁבַּעְנוּ שְׁנֵינוּ אֲנַחְנוּ בְּשֵׁם יְהוָה לֵאמֹר יְהוָה יִהְיֶה וַיִּנְהַ וַיִּבְנֵי
 וַיִּבְנֶיךָ וַיְבִין וַיְרֵעִי וַיְבִין וַרְעֶיךָ עַד־עוֹלָם׃

ויקם

v. 38. החצים קרי v. 42. עד כאן

CAP. XXI. כא

כא

וַיִּקָּם וַיִּלָּךְ וַיְהוֹנָתָן כָּא הָעִיר׃ וַיָּבֹא דָוִד נֹכַח אֶל־
 2 אַחֲמֵלֶכֶד הַכֹּהֵן וַיַּחֲרֹד אַחֲמֵלֶכֶד לִקְרַאת דָּוִד וַיֹּאמֶר
 3 לוֹ מִדַּע אֶתָּה לְבָדִיךָ וְאִישׁ אֵין אִתְּךָ׃ וַיֹּאמֶר דָּוִד
 לְאַחֲמֵלֶכֶד הַכֹּהֵן הַמֶּלֶךְ צִנִּי דָבָר וַיֹּאמֶר אֵלַי אִישׁ אֶל־
 יָדַע מֵאִימָה אֶת־הַדְּבָר אֲשֶׁר־אָנֹכִי שְׁלֹחֶךָ וְאֲשֶׁר צִוִּיתֶךָ
 4 וְאֶת־הַנְּעָרִים יוֹדַעְתִּי אֶל־מְקוֹם פְּלִנֵי אֶלְמָנִי׃ וְעַתָּה מַה־
 יֵשׁ תַּחַת־יָדְךָ חֲמֻשֵׁה־לָחֶם תִּנְּנָה בְּיָדִי אוֹ הַנִּמְצָא׃
 5 וַיֵּצֵן הַכֹּהֵן אֶת־דָּוִד וַיֹּאמֶר אֵין־לָחֶם הֵל אֶל־תַּחַת יָדֵי הַ
 כִּי־אִם־לָחֶם קָדֵשׁ יֵשׁ אִם־נִשְׁמְרוּ הַנְּעָרִים אֶךְ מֵאִשָּׁה׃
 6 וַיֵּצֵן דָּוִד אֶת־הַכֹּהֵן וַיֹּאמֶר לוֹ כִּי אִם־אִשָּׁה עֲצָרָה
 לָנוּ כַּתְּמֹל שְׁלֹשׁ בַּעֲצָתִי וַיְהִיו כָּל־הַנְּעָרִים קָדָשׁ וְהוּא
 7 דָּרָךְ הֵל וְאֵף כִּי־הָיִים יִקְדָּשׁ בְּכָלִי׃ וַיַּתְּדֵלּוּ הַכֹּהֵן קָדֵשׁ
 כִּי לֹא־הָיָה שֵׁם לָחֶם כִּי־אִם־לָחֶם הַפְּנִים הַמְּוֹסְרִים
 8 מִלִּפְנֵי יְהוָה לְשׁוּם לָחֶם חֵם בְּיוֹם הַלִּקְחָו׃ וְשֵׁם אִישׁ
 מֵעַבְדֵי שְׂאוֹל בְּיוֹם הַהוּא נִעְצָר לִפְנֵי יְהוָה וְשִׁמּוֹ דָּאָן
 9 הָאֲרָמִי אָבִיר הָרַעִים אֲשֶׁר לְשְׂאוֹל׃ וַיֹּאמֶר דָּוִד
 לְאַחֲמֵלֶכֶד וְאֵין יִשְׁפָּה תַּחַת־יָדְךָ חֲנִית אוֹחֲרָב כִּי נִס־
 חֲרָבִי וְנִס־כִּלִּי לֹא־לִקְחָתִי בְּיָדִי כִּי־הָיָה דְבַר־הַמֶּלֶךְ
 נְחוּץ׃ וַיֹּאמֶר הַכֹּהֵן חֲרָב גְּלִית הַפְּלִשְׁתִּי אֲשֶׁר־
 חֲבִית וּפַעֲמֵק הָאֵלֹהִים הַנְּהַרְוִיא לֹמְדָה בְּשִׁמְלָה אַחֲרָי
 הָאֶפֹּד אִם־אֶתָּה תִּקְחֵלֶךְ קָח כִּי אֵין אַחֲרָת וַיִּלְתָּה
 בְּיָדִי * וַיֹּאמֶר דָּוִד אֵין פְּמוֹהֶ תִּנְּנָה לִי׃ וַיִּקָּם
 11 דָּוִד וַיִּבְרַח בְּיוֹם־הַהוּא מִפְּנֵי שְׂאוֹל וַיָּבֹא אֶל־אָכִישׁ
 12 מֶלֶךְ גֵּת׃ וַיֹּאמְרוּ עַבְדֵי אָכִישׁ אֵלָיו הַלּוֹא־הָיָה דָּוִד
 מֶלֶךְ הָאָרֶץ הַלּוֹא לָזָה יַעֲנֵנוּ בְּמַחְלוֹת לֵאמֹר הִכָּה שְׂאוֹל
 13 בְּאֶלְפֵי וְדָוִד כִּרְבַבְתּוֹ׃ וַיִּשֶׁם דָּוִד אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה
 כַּלְכָּבו

v. 10. קמץ בויק. ibid. דב בפחד. ibid. ספסא באמצע ספס. v. 11. פחה בס"פ. v. 12. באלה קרי
ibid. ברבטרו קרי 31

14 בלבבו וירא מאד מפני אביש מלך-נת: וישנו ארני וישלח המלך לקרא את-אחימלך בן-אחיטוב הכהן ואת
 טעמו בעניניהם ויתהלל בידם ויתו על-דלתות השער בל-בית אביו הכהנים אשר בנגב ויבאו כלם אל-המלך:
 15 ויורד ריחו אל-וקנו: ויאמר אביש אל-עבדו ויאמר שאל שמע-נא בן-אחיטוב ויאמר הנני אדני:
 16 הנה תראו איש משתגע למה תביאו אתו אלי: חסד ויאמר אלו שאל למה קשרתם עלי אתה וכד-ישי בפתח
 משגעים אני כיר-באתם אתזה להשתגע עלי הנדלו לחם וחרב ושאל לו באלהים לקום אלי לארב ביום
 יבוא אל-ביתי:

כב CAP. XXII.

כב

א וילך דוד משם וימלט אל-מערת עדלם וישמעו אחי-נכבד בביתד: היום החלתי לשאול-לו באלהים חלילה
 2 וכל-בית אביו וירדו אליו שמה: ויתקבצו אליו כר-לו אל-ישם המלך בעבדו דבר בכל-בית אבי כי לא-
 איש מצוק וכל-איש אשר-לו נשא וכל-איש מר-נפש-דע עבדך בכל-זאת דבר קטן או גדול: ויאמר המלך
 3 ויהי עליהם לשר ויהיו עמו בארבע מאות איש: וילקחות תמות אחימלך אתה וכל-בית אביך: ויאמר המלך
 דוד משם מצפה מואב ויאמר אל-מלך מואב יצאל-רעים הנצבים עלי ספו והמיתו | כהני יהוה כי נס-
 4 לא אבי ואמי אתכם עד אשר אדע מה-יעשה-לכם עם-דוד וכי ידעו כי-ברח הוא ולא גלו את-אזני
 אלהים: וינחם את-דני מלך מואב וישבו עמו כל-ימלא-אביו עבדו המלך לשלח את-ידם לפגע בכהני
 ה היות-דוד במצודה: ויאמר גר הנביא אל-דוד לא תשמחה: ויאמר המלך לדונו סב אתה ופגע בכהנים
 6 במצודה לך ובאת לך ארץ יהודה וילך דוד ויבא יעתיב-דונו האדמי ויפגע הוא בכהנים וימת | ביום
 7 הרת: וישמע שאל כי נודע דוד ואנשים אשר-הוא שמנים וחמשה איש נשא אפוד בד: ואת נב
 אתו ושאל וישב בגבעה תחת-האשל ברמה וחנית-עיר-הכהנים הבה לפי-חרב מאיש ועד-אשה מעל-ל
 8 בידו וכל-עבדיו נצבים עליו: ויאמר שאל לעבדו ועד-יונק ושור וחמור ושה לפי-חרב: וימלט בן-אחור
 הנצבים עליו שמע-נא בני ימיני נס-לכלכם ותן בן-אחימלך בן-אחיטוב ושמו אביתר ויברח אחריו דוד: ויגד
 9 ישי שדות וכרמים לכלכם ישים שרי אלפים ושק-אביתר לדוד כי הרג שאל את כהני יהוה: ויאמר דוד
 10 מאות: כי קשרתם ללכם עלי ואין-גלה את-אזני בכרת-אביתר ידעתי ביום ההוא בישם יניג האדמי כיר-הגד
 בני עם-בן-ישי ואין חלה מכם עלי וגלה את-אזני בניג לשאל אנכי ספתי בכל-נפש-עית וביד: שברה
 11 הקים בני את-עבדו עלי לארב ביום הזה: וישלח אל-התירא כי אשר-יבקש את-נפשו יבקש את-נפשו
 האג האדמי והוא נצב על-עבדו-שאל ויאמר ראית-משמרת אתה עמדי:
 י את-בן-ישי בא נבה אל-אחימלך בן-אחיטוב: וישאל-ל

כנ CAP. XXIII.

כנ

ב יהוה וצידה נתן לו ואת חרב גלית הפלשתי נתן לו ויגדו לדוד לאמר הנה פלשתים גלחמים בקעילה
 וישלח

והמה

כ"א v. 13. פתח בסי' כ"ב v. 5. כי"א אל-ארץ
 כ"ב v. 18. אליו ק' v. 15. יתרו ו' v. 17. אוני ק' v. 18. לודא ק' ibid. דוא ק' v. 31*
 כ"א v. 20. צרי בסמך v. 22. דוא ק' v. 22.

2 והמה שסים אתה נרנות: וישאל דוד ביהודה לאמר
האלה והכיתו בפלשתים האלה * ויאמר יהודה
אל-דוד לך והכית בפלשתים והושעת את-קעילך:
3 ויאמרו אנשי דוד אליו הנה אנחנו פה ביהודה וראים
401 ואת פריגלך קעלה אל-מערכות פלשתים: ויוסף
עוד דוד לשאול ביהודה ויענהו יהודה ויאמר קום רד
ה קעילה כראני נתן את-פלשתים ביהודה: וילך דוד ואנשיו
קעילה וילחם בפלשתים וינהג את-מקניהם ויך בהם
6 מכה גדולה וישע דוד את ישרי קעלה: ויהי בברית
אביתר בן-אחימלך אל-דוד קעילה אפוד ירד בידו:
7 ויגד לשאול כירבא דוד קעילה ויאמר שאול נפר אתו
אלהים בירי בי נסגר לבוא בעיר דלתים ובקרים:
8 וישמע שאול את-בלהעם למלחמה לרדת קעילה
9 לצור אל-דוד ואל-אנשיו: וידע דוד כי עליו שאול
מחריש הרעה ויאמר אל-אביתר הבהן הגישה האפוד:
1 ויאמר דוד יהוה אלהי ישראל שמע שמע עבדך
כיר-מבקש שאול לבוא אל-קעילה לשחת לצור בעבורי:
11 הנסגרני בעלי קעילה בידו הנרד שאול כאשר שמע
עבדך יהוה אלהי ישראל הנדנא לעבדך * ויאמר
12 יהוה ירד: ויאמר דוד הנסגרו בעלי קעילה את
13 ואת-אנשי ביד שאול ויאמר יהוה וסגרו: ויגם דוד
ואנשיו כשש-מאות איש ויצאו מקעלה ויתחלכו באש
יתחלכו ולשאול וצד ביר-מלט דוד מקעילה ויחזק
14 לצאת: וישב דוד במדבר במצודות וישב בחר במדבר
ויהי ויבקשו שאול כל-המזמים ולא-נתנו אלהים בידו
15 וירא דוד כיר-צא שאול לבקש את-נפשו וידוד במדבר
16 ויהי בחרשה: ויגם יהונתן בן-שאול וילך אל-דוד
חרשה

v. 2. ססקא באמצע ססק v. 5. ואנשיו ק v. 11. ססקא באמצע ססק

17 חרשה ויחזק את-ידו באלהים: ויאמר אליו אל-תירא
כי לא תמצאך יד-שאול אבי ואתה תמלך על-ישראל
18 ואנכי אהיה לך למשנה וגם-שאול אבי ידע כן: ויברתו
שניהם ברית לפני יהוה וישב דוד בחרשה ויהונתן
הלך לביתו: ויעלו ופיו אל-שאול הנבצעה
לאמר הלא דוד מסתתר עמנו במצודות בחרשה
בנבצעת החכילה אשר מימין הישימון: ועתה לכל-אות כ
נפשך המלך לרדת רד ולנו הסגירו ביד המלך: ויאמר
21 שאול ברוכים אתם ליהוה כי חמלתם עלי: לכר-נא
הכינו עוד ודעו וראו את-מקומו אשר תהנה רגלו מי
ראהו שם כי אמר אלי ערם יערם הוא: וראו ודעו מכל
23 המחבאים אשר יתחבא שם ושבתם אלי אל-נכון
והלקתי אתכם והיה אס-ישנו בארץ והפשתי אתו בכל
אלפי יהודה: ויקומו וילכו ויפה לפני שאול ודוד ואנשיו
24 במדבר מעון בערבה אל ימין הישימון: וילך שאול
כח ואנשיו לבקש ויגדו לדוד וירד הפלע וישב במדבר
מעון וישמע שאול וירדה אחר-ידוד מדבר מעון:
26 וילך שאול מצד הר מזה ודוד ואנשיו מצד ההר מזה
ויהי דוד נחפו ללכת מפני שאול ושאול ואנשיו עטרים
אל-דוד ואל-אנשיו לת-שם: ומלאך בא אל-שאול
27 לאמר מהרה ולכה כיר-פשמך פלשתים על-הארץ: וישב
שאול מרדה אחר-ידוד וילך לקחת פלשתים על-פן
29 קראו למקום החוא סלע המחלקת: ויעל דוד ממשם
וישב במצודות עין-גדי:

כד CAP. XXIV.

כד

ויהי כאשר שב שאול מאחרי פלשתים ויגדו לו לאמר א
הנה דוד במדבר עין גדי: ויבא שאול שלשת 2
אלפים

v. 25. ויא לבקש את-דוד v. 29. כניא מאן תחלה סימן כיד

16 מִדָּוָד׃ וַיְהִי ׀ בְּכַלּוֹת דָּוִד לְדַבֵּר אֶת־הַדְּבָרִים
 הָאֵלֶּה אֶל־שָׂאֹל וַיֹּאמֶר שָׂאֹל הַקֶּלֶה זֶה בְּנֵי דָוִד וַיִּשְׂא
 17 שָׂאֹל קִלּוֹ וַיִּבְדֹּד׃ וַיֹּאמֶר אֶל־דָּוִד צַדִּיק אַתָּה מִמֶּנִּי כִּי
 18 אַתָּה גַּמְלַתְנִי הַטּוֹבָה וְאֲנִי גַּמְלַתִּיךָ הָרָעָה׃ וְאַתָּה הַנְּדָתָה
 הַיּוֹם אֶת־אֲשֶׁר־עָשִׂיתָה אֵתִי טוֹבָה אֵת אֲשֶׁר סָגַרְנִי יְהוָה
 19 בְּדָוִד וְלֹא הִרְגַתְנִי׃ וְכִי־יִמְצָא אִישׁ אֶת־אִיְבוֹ וְשִׁלְּחוּ
 בְּדָוִד טוֹבָה וַיְהוּהוּ יִשְׁלַמְךָ טוֹבָה תַּחַת הַיּוֹם הַזֶּה אֲשֶׁר
 עָשִׂיתָה לִּי׃ וְעַתָּה הִנֵּה יָדַעְתִּי כִּי מֶלֶךְ תִּמְלֹךְ וְלִמְלָכֵךָ כ
 21 בְּדָוִד מִמְּלַכְתּוֹ יִשְׂרָאֵל׃ וְעַתָּה הַשְׁבֵּעָה לִּי בַּיְהוָה אֲבִי׃
 וַיִּשְׁבַּע דָּוִד לְשָׂאֵל וַיִּלְךָ שָׂאֹל אֶל־בֵּיתוֹ וְדָוִד וְאֲנָשָׁיו
 עָלוּ עַל־הַמְּצֹדָה׃

כה

CAP. XXV. כה

יָמַת שְׂמוּאֵל וַיִּקְבְּצוּ כָּל־יִשְׂרָאֵל וַיִּסְפְּדוּ־לוֹ וַיִּקְבְּרוּהוּ ׀
 בְּבֵיתוֹ בְּרָמָה וַיָּקָם דָּוִד וַיֵּרֶד אֶל־מִדְבַר פָּאָרָן׃
 2 וְאִישׁ בְּמַעֲזֹן וּמַעֲשֹׂהוּ בַּכְּרָמַל וְהָאִישׁ נָדוּל מְאֹד וְלוֹ צֹאן
 שְׁלֹשֶׁת־אֲלָפִים וְאֶלֶף עֲגִים וַיְהִי בָנָו אֶת־צֹאֲנוֹ בַּכְּרָמַל׃
 3 וְשֵׁם הָאִישׁ נָבָל וְשֵׁם אִשְׁתּוֹ אַכִּיִּיל וְהָאִשָּׁה טוֹבַת־
 שֵׁבֶל וַיַּפֵּת תֹּאֵר וְהָאִישׁ קָשָׁה וְרַע מַעֲלָלִים וְהוּא כָּלְבוֹ׃
 4 וַיִּשְׁמַע דָּוִד בַּמִּדְבָּר כִּי־גָזַז נָבָל אֶת־צֹאֲנוֹ׃ וַיִּשְׁלַח דָּוִד
 5 עֲשָׂרָה נְעָרִים וַיֹּאמֶר דָּוִד לְנְעָרִים עָלוּ כְרַמְלָה וּבְאֵתֶם
 6 אֶל־נָבָל וּשְׂאֵלְתֶם־לוֹ בְּשֵׁם יְהוָה לֵשׁׁ׃ וְאָמַרְתֶּם כֹּה
 לְהוֹי וְאַתָּה שְׁלוֹם וּבֵיתְךָ שְׁלוֹם וְכִי אֲשֶׁר־לְךָ שְׁלוֹם׃
 7 וְעַתָּה שִׁמְעֵתִי כִּי גָזַזְתָּ לְךָ עֲתָה הָרַעִים אֲשֶׁר־לְךָ הֵיוּ
 עִמָּנוּ לֹא הִכְלַמְנוּם וְלֹא־נִפְקַד לָהֶם מְאֹמָה כָּל־יְמֵי
 8 הַיּוֹתֶם בַּכְּרָמַל׃ שְׂאֵל אֶת־נְעָרָיִךָ וַיַּגִּידוּ לְךָ וַיִּמְצְאוּ
 הַנְּעָרִים חֵן בְּעֵינֶיךָ כִּי־עַל־יּוֹם טוֹב בָּנָו תִּגְדָּה־נָּא אֵת
 אֲשֶׁר

אשר

כד. v. 18. ואתה ק. כה. v. 3. כלבי ק. v. 8. חסר אלף

אֲלָפִים אִישׁ בְּחֹר מִכָּל־יִשְׂרָאֵל וַיִּלְךָ לְבַקֵּשׁ אֶת־דָּוִד
 3 וְאֲנָשָׁיו עַל־פְּנֵי צוּרֵי הַיְעֹלִים׃ וַיָּבֹא אֶל־גְּדֵרוֹת הַצֹּאן
 עַל־הַדֶּרֶךְ וְשֵׁם מַעְרָה וַיָּבֹא שָׂאֹל לְהִסָּד אֶת־רִגְלָיו
 4 וְדָוִד וְאֲנָשָׁיו בִּירְכַתֵּי הַמַּעְרָה יֹשְׁבִים׃ וַיֹּאמְרוּ אֲנָשָׁי
 דָּוִד אֵלָיו הִנֵּה הַיּוֹם אֲשֶׁר־אָמַר יְהוָה אֵלֶיךָ הִנֵּה אֲנֹכִי
 נֹתֵן אֶת־אִיְבוֹיְךָ בְּיָדְךָ וְעָשִׂיתָ לוֹ כְּאֲשֶׁר יִטֹּב בְּעֵינֶיךָ
 וַיָּקָם דָּוִד וַיִּכְרַת אֶת־כַּנְּף־הַמַּעֲוִיל אֲשֶׁר־לְשָׂאֹל בַּלַּט׃
 ה וַיְהִי אַחֲרֵי־כֵן וַיֵּךְ לַבְּדֹד אֶתּוֹ עַל אֲשֶׁר כָּרַת אֶת־כַּנְּף
 6 אֲשֶׁר לְשָׂאֹל׃ וַיֹּאמֶר לְאֲנָשָׁיו חֲלִילָה לִּי מִיְהוָה אֲבִי
 אֲעֲשֶׂה אֶת־הַדְּבָר הַזֶּה לְאֹדְנִי לְמַשִּׁיחַ יְהוָה לְשַׁלַּח יָדִי
 7 בּוֹ כִּי־מָשִׁיחַ יְהוָה הוּא׃ וַיִּשְׁמַע דָּוִד אֶת־אֲנָשָׁיו בַּדְּבָרִים
 וְלֹא נָתַם לָקוֹם אֶל־שָׂאֹל וּשְׂאֹל קָם מִהַמַּעְרָה וַיִּלְךָ
 8 בְּדָוִד׃ וַיָּקָם דָּוִד אַחֲרֵי־כֵן וַיֵּצֵא מִן־הַמַּעְרָה
 וַיִּקְרָא אַחֲרֵי־שָׂאֹל לֵאמֹר אֹדְנֵי הַמֶּלֶךְ וַיִּבַט שָׂאֹל
 9 אַחֲרָיו וַיִּכַּד דָּוִד אַפִּים אֶרְצָה וַיִּשְׁתַּחוּ׃ וַיֹּאמֶר דָּוִד
 לְשָׂאֹל לָמָּה תִּשְׁמַע אֶת־דְּבָרֵי אָדָם לֵאמֹר הִנֵּה דָוִד
 י מִבְּקִשׁ רַעְתָּךְ׃ הִנֵּה הַיּוֹם הַזֶּה רָאוּ עֵינֶיךָ אֵת אֲשֶׁר
 נִתְּנָה יְהוָה ׀ הַיּוֹם ׀ בְּיָדִי בַּמַּעְרָה וְאָמַר לְהִרְגֶנּוּ וַתַּחֲם עָלַי
 11 וְאָמַר לֹא־אֲשַׁלַּח יָדִי בְּאֹדְנֵי כִּי־מָשִׁיחַ יְהוָה הוּא׃ וְאֲבִי
 רָאָה נֹם רָאָה אֶת־כַּנְּף מַעֲוִילְךָ בְּיָדִי כִּי בְּכַרְתִּי אֶת־כַּנְּף
 מַעֲוִילְךָ וְלֹא הִרְגַתִּיךָ דַּע וְרָאָה כִּי אֵין בְּיָדִי רַעַה וּפָשַׁע
 12 וְלֹא־חָטָאתִי לְךָ וְאֵי הַצֵּדָה אֶת־נַפְשִׁי לְקַחְתָּהּ׃ יִשְׁפֹּט
 יְהוָה בֵּינִי וּבֵינֶךָ וַיִּקְבְּצֵנִי יְהוָה מִמָּוֶה וַיְהִי לֹא תִהְיֶה־בְּךָ׃
 13 כְּאֲשֶׁר יֹאמֶר מִשַּׁל הַכְּדָמְנִי מִרְשָׁעִים יֵצֵא רִשְׁעֵי וַיְהִי לֹא
 14 תִהְיֶה־בְּךָ׃ אַחֲרָי מִי יֵצֵא מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אַחֲרָי מִי אַתָּה
 15 רוּחַךְ אַחֲרָי כָּלֵב מִת אַחֲרָי פָּרַעַש אַחֲרָי׃ וְהִנֵּה יְהוָה
 לְדָוִד וּשְׁפֹט בֵּינִי וּבֵינֶךָ וַיֵּרָא וַיִּרְב אֶת־רִיבִי וַיִּשְׁפֹּטֵנִי
 מִיָּד

v. 5. ודוד ה. v. 8. מדמעה קי

9 אשר תמצא ידך לעבדך ולבנות לדוד: ויבאו נערי דוד
 וידברו אל-נבל בכל-הדברים האלה בשם דוד ויגידו:
 10 וישן נבל את-עבדך דוד ויאמר מי דוד ומי בדישי היום
 11 רבו עבדים המתפרצים איש מפני אדניו: ולקחתי
 את-לחמי ואת-מימי ואת טבחתי אשר טבחתי לגזוני
 12 ונתתי לאנשים אשר לא ידעתי אי מזה המה: ויהפכו
 נערי-דוד לדרךם וישבו ויבאו ויגדו לו ככל הדברים
 13 האלה: ויאמר דוד לאנשיו הגרו איש את-חרבו
 ויגורו איש את-חרבו ויחנר נסדוד את-חרבו ויעלו
 אחרי דוד בארבע מאות איש ומאתים ישבו על-
 14 הפלים: ולאביגיל אשת נבל הגיד נער אחד מהנערים
 לאמר הנה שלח דוד מלאכים מהמדבר לברך אתי
 15 אדנינו ויעט בהם: והאנשים טבים לנו מאד ולא
 הכללנו ולא-פקדנו מאומה כלי-ימי התהלכנו אתם
 16 בהיותנו בשדה: חומה הנו עלינו נסילגה נסיומם
 17 כלי-ימי היותנו עמם רעים הצאן: ועתה דעי וראי
 מהתעשי כייכלתה הרעה אל-אדנינו ועל-כל-ביתו
 18 והוא בן-בלעל מדבר אליו: ותמהר אביגיל ותקח
 מאתים לחם ושנים נבלי-זין וחמש צאן עשוות וחמש
 סאים קלי ומאה צמקים ומאתים דבלים ותשם על-
 19 החמרים: ותאמר לנעליה עברו לפני הנני אחריכם
 כ באה ולאישה נבל וא הגידה: והנה הוא ורכבת על-
 החמור וירדת בסלע החר והנה דוד ואנשיו ירדו
 21 לקראתה ותפגש אתם: ודוד אמר אך לשקר שמרתי
 את-כל-אשר לזה במדבר ולא-נפקד מפל-אשר-לו
 22 מאומה וישבילי רעה תחת טובה: כהייעשה אלהים
 לאיבי דוד וכה יסוף אסד-שאר מפל-אשר-לו עד-אוד
 הבקר

v. 18. אביגיל ק. ibid. עשוות ק.

23 הבקר משתין בקור: ותרא אביגיל את-דוד ותמהר
 ותרד מעל החמור ותפל לאפי דוד על-פניה ותשתחו
 24 ארץ: ותפל על-רגליו ותאמר בראני אדני העזן ותדבר
 נא אמתך באוניד ושמע את דברי אמתך: אל-נא ישים כה
 אדני ואת-לבו אל-איש הפליעל הזה על-נבל כריכשמו
 כד-הוא נבל שמו ונבלה עמו ואני אמתך לא-יראתי
 26 את-נערי אדני אשר שלחת: ועתה אדני חרי-הנה וחי-
 נפשך אשר מנעך יהיה מבוא בדמים והושע ידך לך
 ועתה יהיו כנבל איביך והמבקשים אל-אדני רעה:
 27 ועתה הברכה הזאת אשר-הביא שפחתך לאדני ונתנה
 לנערים המתהלכים ברגלי אדני: שא נא לפשע אמתך
 28 כיעשה יעשה יהיה לאדני בית נאמן כיי-מלחמות
 יהיה אדני נלהם ורעה לא-תמצא בה מימך: ויקם
 29 אדם לרדףך ולבקש את-נפשך והותה נפש אדני
 צרורה: בצרור החיים את יהנה אלהיך ואת נפש
 איביך יקלענה בתוך כף הקלע: והנה כיי-עשה יהיה ל
 לאדני ככל אשר-דבר את-הטובה עליך וצווק לנגיד על-
 31 ישראל: ולא-תהנה זאת לך לפוקה ולמכשול לב
 לאדני ולשפדדכם הנם ולהושיע אדני לו והיטב יהנה
 לאדני וזכרת את-אמתך: ויאמר דוד לאביגיל
 32 ברוך יהוה אלתי ישראל אשר שלחך היום הנה לקראת:
 וברוך טעמך וברוכה את אשר פני היום הזה מבוא
 33 בדמים והושע ידי לי: ואולם הנה אלתי ישראל
 אשר מנעני מדרך אמתך כיוולתי מהרת ותבאתי לקראתי
 כיו אסונתך לנבל עד-אוד הבקר משתין בקור: ויקח לה
 34 דוד מידה את אשר-הביאה לו וליה אמר עלי לשלום
 לביתך ראי שמעתי בקולך ואשא פניך: ותבא אביגיל
 אל

v. 32. פחה כאתנה v. 34. ותבאת ק.

6 וישאול שכב במעגל והעם חנים סביבתו: ויען דוד
 ויאמר אל-אחומלך החתי ואל-אבישי בן-צרויה אחי
 יבא לאמר מי-ירד אתי אל-המתנה ויאמר
 7 אבישי אני ארד עמך: ויבא דוד ואבישי אל-העם
 לילה והנה שאול שכב ישן במעגל ותניתו מעוקרו
 בארץ מראשתו ואבגר והעם שכבים סביבתו:
 8 ויאמר אבישי אל-דוד סגר אלהים היום את-אביך
 ברך ועתה אכנו לא בחרת ובארץ פעם אחת ולא
 אשנה לך: ויאמר דוד אל-אבישי אל-תשחיתנו כי מי
 9 שלח ידו במשיח יהוה ונקח: ויאמר דוד חי-יהוה כי
 אס-ידוהו ינפנו אר-יומי יבא ומת אז במלחמה ירד
 11 ונספה: חלילה לי מיהוה משלח ידי במשיח יהוה
 ועתה קח-נא את-החנית אשר מראשתו ואת-צפת
 12 המים ונלכדה-לנו: ויקח דוד את-החנית ואת-צפת
 המים מראשתו שאול וילכו להם ואין ראה ואין יודע
 ואין מקוץ כי כלם ישנים כי תרדמת יהוה נפלה
 13 עליהם: ויעבר דוד העבר ויעמד על-ראשה-הקר מרחק
 14 רב המקום בנייהם: ויקרא דוד אל-העם ואל-אבגר
 בנר לאמר הלא תענה אבגר וישן אבגר ויאמר מי
 15 אתה קראת אל-המלך: ויאמר דוד אל-אבגר
 הלא-איש אתה ומי כמוך בישר-ל ולמה לא שמרת
 אל-אדניך המלך כי-בא אחד העב והשחית את-המלך
 אדניך: לא-טוב הדבר הזה אשר עשית חי-יהוה כי
 16 בני-מות אתם אשר לא-שמרתם על-אדניכם על-משיח
 יהוה ועתה ראה אי-חנית המלך ואת-צפת המים
 אשר מראשתו: ויבר שאול את-קול דוד ויאמר הקולך
 17 זה בני דוד ויאמר דוד קולי אדני המלך: ויאמר למה
 18 זה

v. 5. סביבתו ק. v. 7. מראשו ק. ibid. סביבתו ק. v. 8. יחור. v. 11. v. 16. מראשו ק.

אל-נבל והנה-לו משתה בביתו כמשתה המלך ולב
 נבל טוב עליו והוא שכר עד-מאד ולא-הנידה לו דבר
 37 קטן וגדול עד-אור הכקר: ויהי בכקר בצאת היום מנבל
 ותגדלו אשתו את-הדברים האלה וימת לבו בכרבו
 38 והוא היה לאבן: ויהי כעשרת הימים וינף יהוה את-נבל
 39 וימת: וישמע דוד ברימת נבל ויאמר ברך יהוה אשר
 רב את-רוב חרפתי מיד נבל ואת-עבדו חשך מרעה
 ואת רעת נבל השיב יהוה בראשו וישלח דוד וידבר
 מ באביגיל לקחתה לו לאשה: ויבאו עבדי דוד אל-
 אביגיל הכרמלה וידברו אליה לאמר דוד שלחנו אליך
 41 לקחתך לו לאשה: ותקם ותשתחו אפים ארצה ותאמר
 42 הנה אמתך לשפחה לרחץ רגלי עבדי אדני: ותמחר
 ותקם אביגיל ותרכב על-החמור ותמש נערתי ההלכת
 43 לרגלה ותלך אחרי מלאכי דוד ותהי-לו לאשה: ואת
 אחינעם לקח דוד מזרעאל ותהיו גם-שתיהן לו לנשים:
 44 ושאול נתן את-מיכל בתו אשת דוד לפלטי בר-ליש
 אשר מגלים:

כו CAP. XXVI. כו

א ויבאו הזפים אל-שאול הנבעתה לאמר הלא דוד
 2 מסתתר בנבעת החכילה על פני הושימו: ויקם שאול
 וירד אל-מדבר-זוף ואתו שלשת-אלפים איש בחורו
 3 ושראל לבקש את-דוד במדבר-זוף: ויחן שאול בנבעת
 החכילה אשר על-לגני הושימן על-ההרד ודוד ישב
 4 במדבר וירא כי בא שאול אחריו המדברה: וישלח
 ה דוד מרגלים וידע כי-בא שאול אל-נכון: ויקם דוד
 ויבא אל-המקום אשר הנה-שם שאול וירא דוד את-
 המקום אשר שכב-שם שאול ואבגר בדרך שר-צבא
 ושאול

וה אדני רדף אחרי עבדו כי מה עשיתי ומה-בדו
 19 רעה: ועתה ישמע-נא אדני המלך את דברי עבדו אם
 יהיה הסינתך כי ירח מנחה ואם | בני האדם ארוקים
 הם לפני יהוה כפי-גרשוני היום מהסתפח בנחלת יהוה
 כ לאמר לך עבד אלהים אחרים: ועתה אל-יפל דמי
 ארצה מנגד פני יהוה כפי-נא מלך ישראל לבקש את
 21 פרעש אחד כאשר ירדף הקרא בקרים: ויאמר שאול
 חמאתי שוב בני-דוד כי לא-אבד לך עוד תחת אשר
 יקרה נפשי בעיניך היום הנה הנה הסבלתי ואשנה
 22 הרבה מאד: ויען דוד ויאמר הנה החנית המלך ויעבד
 23 אחד מהנערים ויקחה: ויהוה ישיב לאיש את-דרכותו
 ואת-אמנתו אשר נתנה יהוה | היום ביד ולא אביתו
 24 לשלח ידי במשיח יהוה: והנה כאשר נדלה נפשך היום
 הנה בעיניך קד-תגדל נפשי בעיני יהוה ויעלני מכל-צרה:
 כה ויאמר שאול אל-דוד ברוך אתה בני דוד גם
 עשה תעשה וגם יכל תוכל ויך דוד לדרפו ושאול
 שב למקומו:

CAP. XXVII. כו

כז

א ויאמר דוד אל-לבו עתה אספה יום-אחד בין שאול
 אי-לי טוב כיד-מלט אמלט | אל-ארץ פלשתים ונאש
 ממני שאול לבקשני עוד בכל-גבול ישראל ונמלטתי
 2 מידו: ויבם דוד ויניח הוא ושש-מאות איש אשר עמו
 3 אל-אכיש בדר-מזוד לצד גת: וישב דוד עם-אכיש בנת
 הוא ואנשיו איש וביתו דוד ושתי נשיו אחינעם הזורעאלת
 4 ואביגיל אשת-יבבל הפרמלית: ויגד לשאול כפי-ברח
 ה דוד גת ולא-יוסף עוד לבקשו: ויאמר דוד אל-
 אכיש אסנא מצאתי חן בעיניך ותני-לי מקום באחת
 ערי

כז v. 22 חנית קרי כז v. 2 פתח בסעי 4. v. 4 פתח באחת ibid. יקא קרי

ערי השדה ואשבה שם ולמה ישב עבדך בעיר
 הממלכה עמו: ויתן-לו אכיש ביום ההוא את-צקלג
 6 לכן היתה צקלג למלכי יהודה עד היום הנה:
 7 והיו מספר הימים אשר-ישב דוד בשדה פלשתים
 8 ימים וארבעה חדשים: ויעל דוד ואנשיו ויפשטו אל-
 הנשורי והגרוי והעמלקי כי הנה ישבות הארץ אשר
 מעולם בואך שורה ועד-ארץ מצרים: והכה דוד את
 9 הארץ ולא יתה איש ואשה ולקח צאן ופקד וחמרים
 ונמלים ובגדים וישב ויבא אל-אכיש: ויאמר אכיש
 אל-פשטתם היום ויאמר דוד על-נגב יהודה ועל-נגב
 11 הירחמאלי ואל-נגב הקני: ואיש ואשה לא-יתנה דוד
 להביא גת לאמר פד-יגדו עלינו לאמר כה-עשה דוד
 וכה משפטו כל-הימים אשר ישב בשדה פלשתים:
 12 ויאמן אכיש בדוד לאמר הבאש הבאיש בעמו בישראל
 ויהוה לי לעבד עולם:

CAP. XXVIII. כח

כח

ויהי בימים ההם ויקבצו פלשתים את-מחניהם לצבא
 להקחם בישראל ויאמר אכיש אל-דוד ידע תדע כי אתי
 2 תצא במחנה אתה ואנשיך: ויאמר דוד אל-אכיש לכן
 אתה תדע את אשר-יעשה עבדך ויאמר אכיש אל-דוד
 3 לכן שמר לראשי אשימך כל-הימים: ושמואל מת
 ויספדו-לו כל-ישראל ויקברוהו ביהוה ובעירו ושאול
 4 הסור האבות ואת-דוד-ענים מהא: ויקבצו פלשתים
 ויבאו ויחנו בשנגם ויקבץ שאול את-כל-ישראל ויחנו
 5 בגלבע: וירא שאול את-מחנה פלשתים וירא ויחרד
 6 לבו מאד: וישאל שאול ביהוה ולא ענהו יהוה גם
 7 בתלמות גם באורים גם בנביאים: ויאמר שאול לעבדיו
 בקשור

כז v. 8 ודגווי קי כח v. 3 כא את-האבות

בַּקְשׁוֹתַי אֶשֶׁת בַּעֲלֵת-אֹיִב וְאֶלְכָה אֵלֶיהָ וְאֶדְרָשְׁהָ בְּהַר
וַיֹּאמְרוּ עֲבָדָיו אֵלָיו הֲנֵה אִשׁוֹ בַּעֲלֵת-אֹיִב בְּעֵין דָּוִד:
8 וַיִּתְחַפֵּשׂ שָׂאִיל וַיִּלְבַּשׂ בְּגָדִים אַחֲרָיִם וַיִּלְךָ הוּא וּשְׁנֵי
אֲנָשִׁים עִמּוֹ וַיָּבֹאוּ אֶל-הָאִשָּׁה לַלַּיְלָה וַיֹּאמֶר קְסוּמֵי-נָא לִי
9 בְּאֹיִב וְהַעֲלֵי לִי אֵת אֲשֶׁר-אָמַר אֱלֹהֵיךָ: וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה
אֵלָיו הֲנֵה אַתָּה יֹדֵעַת אֵת אֲשֶׁר-עָשָׂה שָׂאִיל אֲשֶׁר הִכְרִית
אֶת-הָאִבּוֹת וְאֶת-הַיְדֵעֵנִי מִן-הָאָרֶץ וְלָמָּה אַתָּה מֵתְנַקֵּשׁ
1 בְּנַפְשִׁי לְחַיֵּיתִנִּי: וַיִּשָּׁבַע לָהּ שָׂאִיל בֵּן ה' לֵאמֹר חַי-
11 יְהוָה אֲסִי-קָרָךְ עֵן בְּדַבַּר הַזֶּה: וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה אֶת-מִי
12 אֶעֱלֶה-לְךָ וַיֹּאמֶר אֶת-שְׁמוּאֵל הַעֲלִילִי: וַתֵּרָא הָאִשָּׁה
אֶת-שְׁמוּאֵל וַתִּזְעַק בְּקוֹל גָּדוֹל וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה אֶל-שָׂאִיל
13 לֵאמֹר לָמָּה רְמִיתִנִּי וְאַתָּה שָׂאִיל: וַיֹּאמֶר לָהּ הַמְּלֶכֶת אֶל-
תֵּרָאִי בִּי-מָּה רָאִית וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה אֶל-שָׂאִיל אֱלֹהִים
14 רָאִיתִי עֲלִים מִן-הָאָרֶץ: וַיֹּאמֶר לָהּ מִה-תִּתְּאוּרֵי וַתֹּאמֶר
אִישׁ זָקֵן עָלָה וְהוּא עֹשֶׂה מַעֲלֵל וַיַּדַּע שָׂאִיל בִּי-שְׁמוּאֵל
15 הוּא וַיִּקַּד אַפָּיִם אֶרְצָה וַיִּשְׁתַּחֲוֶה: וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֶל-
שָׂאִיל לָמָּה הִרְגִּיתִנִּי לְהַעֲלוֹת אֹתִי וַיֹּאמֶר שָׂאִיל צָר-לִי
מָאֵד וּפְלִשְׁתִּים וְלַחְמִים בִּי וְאֱלֹהִים סָר מֵעָלַי וְלֹא-עֲנִנִי
עוֹד גַּם בְּיַד הַנְּבִאִים גַּם בְּחִלְמוֹת וְאֶקְרָאָה לָךְ לְהוֹדִיעֵנִי
16 מָה אַעֲשֶׂה: וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל וְלָמָּה תִשְׁאַלֵנִי וַיְהוּה סָר
17 מֵעָלַיךָ וַיְהִי עָרָךְ: יַעַשׂ יְהוָה לֹא אֲשֶׁר דִּבַּר בְּיָדִי
18 כְּאֲשֶׁר לֹא-שָׁמַעְתָּ וְיָדָה וְלֹא-עָשִׂיתָ חֲרוֹן-אַפִּי
בְּעַמְלֶק עַל-בֶּן הַדָּבָר הַזֶּה עָשָׂה-לְךָ יְהוָה הַיּוֹם הַזֶּה:
19 וַיִּתֵּן יְהוָה גַּם אֶת-יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ בְּיַד-פְּלִשְׁתִּים וּמָחָר אַתָּה
וּבְנֵיךָ עִמִּי גַם אֶת-מַחְנֵה יִשְׂרָאֵל יִתֵּן יְהוָה בְּיַד פְּלִשְׁתִּים:
כ וַיִּמָּחַר שָׂאִיל וַיַּפֵּל מִלֵּא-קוֹמָתוֹ אֶרְצָה וַיָּרָא מָאֵד מִדְּבַר
שְׁמוּאֵל

שְׁמוּאֵל גַּם-יָכַח לֹא-יְהוּה בּוֹ כִּי לֹא אָכַל לֶחֶם כָּל-הַיּוֹם
וּכְלֵי-הַלֵּילָה: וַתָּבֹאוּ הָאִשָּׁה אֶל-שָׂאִיל וַתֵּרָא כִּי-נִבְחַל
21 מָאֵד וַתֹּאמֶר אֵלָיו הֲנֵה שָׁמַעַתָּ שִׁפְחָתְךָ בְּקוֹלְךָ וְאֲשִׁים
22 נַפְשִׁי בְכַפִּי וְאֲשַׁמַּע אֶת-דְּבַרְיְךָ אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ אֵלָי: וַעֲתָה
שָׁמַע-נָא גַם-אַתָּה בְּקוֹל שִׁפְחָתְךָ וְאֲשַׁמָּה לְפָנֶיךָ פֶּתַח-
23 לֶחֶם וְאָכַל וַיְהִי כִּךָ כִּחַ כִּי תִלְךָ בַדְרָךְ: וַיִּמָּאֵן וַיֹּאמֶר
לֹא אֶכַל וַיַּפְרִצוּ-בּוֹ עֲבָדָיו וְגַם-הָאִשָּׁה וַיִּשְׁמַע לְקֹלָם
24 וַיָּקָם מִהָאָרֶץ וַיִּשָּׁב אֶל-הַמִּשְׁכָּה: * וְלֹא-שָׁה עַל-מַרְבֵּק
כִּבּוֹת וַתִּמָּחַר וַתִּפְחַחוּ וַתִּקְחֵם-קִמְחָ וַתִּלְשׁ וַתַּפְּחוּ מִצּוֹת:
וַתִּגַּשׁ לְפָנֵי-שָׂאִיל וּלְפָנֵי עֲבָדָיו וַיֹּאכְלוּ וַיִּקְמוּ וַיִּלְכּוּ כֹה
בַּלַּיְלָה הַהוּא:

כט CAP. XXIX.

כט

וַיִּקְבְּצוּ פְּלִשְׁתִּים אֶת-כָּל-מַחְנֵיהֶם אֶפְקָה וַיִּשְׂרָאֵל חַיִּים *
בְּעֵין אֲשֶׁר בְּזוֹרְעָאֵל: וְסַרְנֵי פְּלִשְׁתִּים עֲבָרִים לַמְּאוֹת
2 וְלֶאֱלָפִים וְדָוִד וְאֲנָשָׁיו עֲבָרִים בְּאַחֲרָנָה עַם-אֲכִישׁ:
3 וַיֹּאמְרוּ שָׂרֵי פְּלִשְׁתִּים מַה הַעֲבָרִים הָאֵלֶּה וַיֹּאמֶר אֲכִישׁ
אֶל-שָׂרֵי פְּלִשְׁתִּים הַלֹּא-יְהוּה דָּוִד עֲבָד וְשָׂאִיל מְלֶכֶת-
יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יָדָה אֹתִי זֶה יָמִים אִוְיָה שָׁנִים וְלֹא-מִצְאָתִי
4 בּוֹ מְאוּמָה מִזֶּה וַיִּפְּלוּ עַד-הַיּוֹם הַזֶּה: וַיִּקְצְפוּ עָלָיו
שָׂרֵי פְּלִשְׁתִּים וַיֹּאמְרוּ לוֹ שָׂרֵי פְּלִשְׁתִּים הֲשִׁב אֶת-הָאִישׁ
וַיִּשָּׁב אֶל-מְקוֹמוֹ אֲשֶׁר הִפְקַדְתָּו שָׁם וְלֹא-יָבֹרַד עִמָּנוּ
בְּמִלְחָמָה וְלֹא-יְהוּדֵה לָנוּ לְשָׂטָן בְּנֵי חָמָה וּבְכַמָּה וַתִּרְצֶה
ה זֶה אֶל-אֲדֹנָיו הַלֹּא בְּרָאשֵׁי הָאֲמָלִים הָהֵם: הַלֹּא-יְהוּה
דָּוִד אֲשֶׁר יַעֲנִידֵנוּ בְּמַחְלוֹת לֵאמֹר הֲכֵה שָׂאִיל בְּאֶלְפֵי
וְדָוִד בְּרַבְבָּתָיו: וַיִּקְרָא אֲכִישׁ אֶל-דָּוִד וַיֹּאמֶר אֵלָיו
6 חַי-יְהוָה כִּי-יִשָּׁר אַתָּה וְטוֹב בְּעֵינֵי צִאתְךָ וּבְאֵף אֹתִי
כְּמַחְנֵה כִּי לֹא-מִצְאָתִי כִּךָ רָעָה מִזֶּה כּוֹאֵף אֵלַי עַד-

היום

7 היום הזה ובעיני הסרנים לא טוב אתה: ועתה שוב וקח
 8 בשלום ולא תעשה רע בעיני סרני פלשתים: ויאמר
 דוד אל-אכיש כי מה עשיתי ומה מצאת בעבדך מיום
 אשר הניתי לפניך עד היום הזה כי לא אבוא ונלחמתי
 9 באיבי אדני המלך: ונען אכיש ויאמר אל-דוד ודעתי כי
 טוב אתה בעיני במלמד אלהים אך שרי פלשתים
 10 אמרו לא יעלה עמנו במלחמה: ועתה השכם בבקר
 ועבדי אדניך אשר-באו אתך והשכמתם בבקר ואור לכם
 11 ולכו: וישכם דוד הוא ואנשיו ללכת בבקר לשוב אל-
 ארץ פלשתים ופלשתים עלו וזרעאל:

ל CAP. XXX.

א ויהי כבא דוד ואנשיו צקלג ביום השלישי ועמלקן
 פשטו אל-נגב ואל-צקלג ויכו את-צקלג וישרפו אתה
 2 באש: וישבו את-הנשים אשר-בה מקטן ועד-גדול לא
 3 המיתו איש וינהגו וילכו לדרכם: ויבא דוד ואנשיו אל-
 העיר והנה שרופה באש ונשיתם ובניתם ובנתיתם
 4 נשבו: וישא דוד והעם אשר-אתו אתיקולם ויבכו עד
 ה אשר איך-בהם כח לבבות: ושתי נשי-דוד נשבו אחינעם
 6 היורעלית ואביגיל אשת נבל הפרמלי: ותצר לדוד
 מאד כי-אמרו העם לסקלו כי-מרה נפש כל-העם איש
 על-בנו ועל-בנתיו ויתחנק דוד ביהמה אלהיו:
 7 ויאמר דוד אל-אכיש הכהן בן-אחימלך הגישה-נא
 8 לי האפוד ויגש אכיש את-האפוד אל-דוד: וישאל
 דוד ביהמה לאמר ארדה אחרי הנהו-הנה האשגנו
 9 ויאמר לו רדף ביהשג תשיג והצל תציל: וילך דוד
 הוא ושש-מאות איש אשר אתו ויבאו עד-נחל הבשור
 10 והתקרים עמרו: וירדף דוד הוא וארבע-מאות איש
 ויעמדו

ויעמדו מאתים איש אשר פגרו מעבר את-נחל הבשור:
 וימצאו איש-מצרי בשדה ויקחו אתו אל-דוד ויתנולו
 11 לחם ויאכל וישקחו מים: ויתנולו פלח דבלה ושני
 12 צמקים ויאכל ותשב רוחו אליו כי לא-אכל לחם ולא-
 13 שתה מים שלשה ימים ושלשה לילות: ויאמר
 לו דוד למי-אתה ואי מזה אתה ויאמר נער מצרי אנכי
 עבד לאיש עמלקי ויעזבני אדני כי הליתי היום שלשה:
 14 אנחנו פשטנו נגב הכרתי ועל-אשר ליהודה ועל-נגב
 15 בלבב ואת-צקלג שרפנו באש: ויאמר אליו דוד התורדני
 אל-הנהוד הזה ויאמר השבעה לי באלהים אסתמיתני
 16 ואסתסגלני ביד-אדני ואורדך אל-הנהוד הזה: וירדחו
 והנה נטשים על-פני כל-הארץ אכלים ושתים ותגנים
 ככל השלל הגדול אשר לקחו מארץ פלשתים ומארץ
 17 יהודה: ויבס דוד מהנשף ועד-הערב למחרתם ולא-
 נמלט מהם איש כי אסד-רבע מאות איש-נער אשר-
 18 רכבו עלי-הגמלים וינסו: ויצל דוד את כל-אשר לקחו
 19 עמלק ואת-שתי נשיו הציל דוד: ולא נעדר-להם מן
 הקטן ועד-הגדול ועד-בנים ובנות ומשלל ועד כל-אשר
 לקחו להם הכל השיב דוד: ויבא דוד את-כל-הצאן
 20 ותבקר נהגו לפני המקנה שהוא ויאמרו זה שלל דוד:
 21 ויבא דוד אל-מאתים האנשים אשר-פגרו מלכת אחרי
 דוד וישיבם בנחל הבשור ויצאו קראת דוד ולקראת
 העם אשר אתו ויגש דוד אתהו וישאל להם לשלום:
 22 ונען כל-איש רע ובליעל מהאנשים אשר-הלכו
 עם-דוד ויאמרו יען אשר לא-הלכנו עמי לא-נתן להם
 מהשלל אשר הצלנו כי אסד-איש את-אשתו ואת-בניו
 23 וינהגו וילכו: ויאמר דוד לא-תעשו בן אחי את אשר-

נתן

פלשתים לפשט את-החללים וימצאו את-שאול ואת-
 9 שלשת בניו נפלים בחד הנלבע: ויכרתו את-ראשו
 ויפשטו את-כליו וישלחו בארץ-פלשתים סביב לבשר
 בית עצביהם ואת-העם: וישמו את-כליו בית עשתרות
 ואת-גנותו תקעו בחומת בית שן: וישמעו אליו ישבי
 11 ויש גלעד את אשר-עשו פלשתים לשאול: ויקומו כל-
 12 איש חיל וילכו כל-הלילה ויקחו את-גנות שאול ואת
 גנות בניו מחומת בית שן ויבאו לבשה וישרפו אתם שם:
 ויקחו את-עצמותיהם ויקברו תחת-האשל בבבשה ויצמו
 13 שבעת ימים:

ש מ ו א ל ב

LIBER II. SAMUELIS.

CAPUT I. א

ויהי אחרי מות שאול ודוד שב מהכות את-העמלק א
 וישב דוד בצקלג ימים שנים: ויהי ביום השלישי
 2 והנה איש בא מן-המחנה מעם שאול ובגדיו קרעים
 ואדמה על-ראשו ויהי בבאו אל-דוד ויפל ארצה
 וישתחו: ויאמר לו דוד אי מה תבוא ויאמר אליו
 3 ממחנה ישראל נמלטתי: ויאמר אליו דוד מה-הנה
 הדבר הנדנא לי ויאמר אשר-נס העם מן-המלחמה
 ונסתרפה נפל מן-העם וימתו ונס שאול ויהונתן בנו
 4 מתו: ויאמר דוד אליהנער המגיד לו איך ידעת כן
 5 מת שאול ויהונתן בנו: ויאמר הנער המגיד לו נקרא
 6 נקדיתי

נתן יהוה לנו וישמר אתנו ויתן את-הגדוד הבא עלינו
 24 בידנו: ומי ישמע לכם לדבר הנה כי כחלק הווד
 במלחמה וכחלק הישב על-הפלים יחדו יחלקו:
 כה יהיו מהיום והוא ומעלה וישמה לחק ולמשפט לישראל
 26 עד היום הזה: ויבא דוד אל-צקלג וישלח מהשלל
 לוקני יהודה לרעהו לאמר הנה לכם ברכה משלל
 27 איבי יהוה: לאשר בבית-אל ולאשר ברמות-נגב ולאשר
 28 בותר: ולאשר בערער ולאשר בשפמות ולאשר
 29 באשתמע: ולאשר ברכל ולאשר בערי הירחמאל
 ל ולאשר בערי הקוני: ולאשר בחרמה ולאשר בכור
 31 עשן ולאשר בעתד: ולאשר בחברון ולכל-המקומות
 אשר-התהלך-שם דוד הוא ואנשיו:

לא CAP. XXXI.

לא

א ופלשתים נלחמים בישראל וינסו אנשי ישראל מפני
 2 פלשתים ויפלו חללים בחד הנלבע: וידבקו פלשתים
 את-שאול ואת-בניו ויכו פלשתים את-יהונתן ואת-אבניה
 3 ואת-מלכישוע בני שאול: ותכבד המלחמה אל-שאול
 וימצאו המורים אנשים בקשת ויחל מאד מהמורים:
 4 ויאמר שאול לנשא כליו שלח-חרבך ודקרני בה כן
 ויבאו הערלים האלה ודקרני והתעללו-כי ולא אבה
 נשא כליו כי ירא מאד ויקח שאול את-החרב ויפל
 5 עליה: וירא נשאו לו בידמת שאול ויפל גם-הוא על-
 6 חרבו וימת עמו: וימת שאול ושלשת בניו ונשא כליו
 7 גם כל-אנשיו ביום ההוא יחדו: ויראו אנשי-ישראל
 אשר-בעבר העמק ואשר בעבר הירדן בינסו אנשי
 8 ישראל וכימתו שאול ובניו ויעזבו את-הערים וינסו
 ויבאו פלשתים וישבו בהן: ויהי ממחרת ויבאו
 פלשתים

נקריתני בחר הגלבע והנה שאול נשען על־חניתו והנה
 7 הרקב ובעלי הפרשים הרביקהו: ויפן אחריו ויראני
 8 ויקרא אלי ואמר הנני: ויאמר לי מִי־אתה ויאמר אליו
 9 עמלקי אנכי: ויאמר אלי עֲמֹנָא עלי ומתתני כי אחוני
 י השבן כִּי־לְעֹד נפשי כי: ואעמד עליו ואמתתהו
 כי ידעתי כי לא יהיה אחרי נפלו ואפח הנור אשר על־
 ראשו ואצעדה אשר על־זרעו ואביאם אל־אדני הנה:
 11 ויחזק דוד בכנָדו ויקרעם וגם פליהאנשים אשר אתו:
 12 ויספדו ויכפו ויצמו ער־הערב על־שאול ועל־יהונתן בנו
 ועל־עם יהוה ועל־בית ישראל כי נפלו בחרב:
 13 ויאמר דוד אלה־נער המניד לו אי מזה אתה ויאמר בך
 14 איש גר עמלקי אנכי: ויאמר אליו דוד איך לא יראת
 15 לשלח ידך לשחת את־משיח יהוה: ויקרא דוד לאחד
 16 מהנערים ויאמר נש פנע־בו ויבהו וימת: ויאמר אליו
 דוד דמיך על־ראשך כי פִּיך ענה בך לאמר אנכי מתתי
 17 את־משיח יהוה: ויקנן דוד את־הקנה הזאת על־
 18 שאול ועל־יהונתן בנו: ויאמר ללמד בני־יהודה קשת
 19 הנה כתובה על־ספר הישר: הצבי ישראל על־במותיך
 כ חלל איך נפלו גבורים: אלה־תגידו בנת אלה־תבשרו
 בחוצת אשקלון פדתשמחנה בנות פלשתים פדתעלונה
 21 בנות הערלים: הרי בגלבע אל־טל ואל־מטר עליכם
 ושדי תרומת כי שני נגעל מגן גבורים מגן שאול בל
 22 משיח בשמן: מדם לים מחלב גבורים קשת יהונתן
 23 לא נשוג אחר ותרכ שאול לא תשוב ריקם: שאול
 ויהונתן הנא־הבים והנעימם בחייהם ובמותם לא נפרדו
 24 מנשקרים קלו מאריות גברו: בנות ישראל אל־שאול
 בכינה המלפשכם שני עס־עדנים המעלה עדי וְהָב על
 לבושכן

v. 8 ואמר ק' v. 10 פתחה ibid. טן בחזק v. 11 בכנודו ק' v. 16 יחזק

לבושכן: איך נפלו גבורים בתוך המלחמה יהונתן על־
 כה במותיך חלל: צר־לי עליך אחי יהונתן נעמת לי מאד
 26 נפלא־תה אהבתך לי מאהבת נשים: איך נפלו גבורים
 27 ויאברו כלי מלחמה:

ב CAP. II.

ויהי אחר־כן וישאל דוד ביהוה | לאמר האעלה באחת *
 ערי יהודה ויאמר יהוה אליו עלה ויאמר דוד אנה אעלה
 ויאמר חברונה: ויעל שם דוד וגם שתי נשיו אחונעם
 2 הזרעלית ואביגיל אשת נבל הפרמלי: ואנשיו אשר
 3 עמו העלה דוד איש וביתו וישבו בערי חברון: ויבאו
 4 אנשי יהודה וימשחוי־שם את־דוד למלך על־בית יהודה
 ויגדו לדוד לאמר אנשי יביש גלעד אשר קברו את־
 שאול: וישלח דוד מלאכים אל־אנשי יביש גלעד
 5 ויאמר אליהם ברכים אתם ליהוה אשר עשיתם החסד
 הנה עס־אדניכם עס־שאול ותקברו אתו: ועתה יעשי
 6 יהוה עמכם חסד ואמת וגם אנכי אעשה אתכם הטובה
 הזאת אשר עשיתם הדבר הזה: ועתה ותחנקנה ידיכם
 7 והיו לבני־חיל בִּי־מת אדניכם שאול וגם אתי משחוי
 8 בית־יהודה למלך עליהם: ואבנך בְּדִנֵר שר־צבא
 אשר לשאול לקח את־איש־בשת בן־שאול ויעברהו
 9 מחנים: וימלכהו אל־הגלעד ואל־האשורי ואל־הזרעאל
 ועל־אפרים ועל־בנימין ועל־ישראל בלה: בך
 10 ארבעים שנה איש־בשת בן־שאול במלכו על־ישראל
 11 ושנים שנים מלך אך בית יהודה היו אחרי דוד: ויהי
 מספר הימים אשר היה דוד מלך בחברון על־בית
 12 יהודה שבע שנים וששה חדשים: ויצא אבנך
 בְּדִנֵר ועברו איש־בשת בן־שאול ממחנים גבעונה:

ויאב

v. 26. דא בפתח

13 ויואב בן צרויה ועבדי דוד יצאו ויפגשו על ברכת
 גבעון ויחדו וישבו אלה על הברכה מזה ואלה על-
 14 הברכה מזה: ויאמר אבנר אל-יואב יקומו נא הנערים
 15 וישחקו לפנינו ויאמר יואב יקמו: ויקמו ויעברו
 במספר שנים עשר לבנימן ולאיש-בשת בן-שאול
 16 ושנים עשר מעבדי דוד: ויחזקו איש בראש רעהו
 ותרפו בצד רעהו ויפלו ויחדו ויקרא למקום ההוא
 17 חלקת הצרים אשר בגבעון: ויהי המלחמה קשה עד
 מאד ביום ההוא וינגף אבנר ואנשי ישראל לפני עבדי
 18 דוד: ויהיו שם שלשה בני צרויה יואב ואבישי ועשהאל
 19 ועשהאל קל ברנליו פאחד הצבים אשר בשדה: וירדף
 עשהאל אחרי אבנר ולא-נטה ללכת על-הימין ועל-
 כ השמאל מאחרי אבנר: ויפן אבנר אחריו ויאמר האתה
 21 זה עשהאל ויאמר אנכי: ויאמר לו אבנר נטה לך
 על-ימיןך או על-שמאלך ואחז לך אחד מהנערים וקח
 22 לך את-חלצתי ולא-אבה עשהאל לסור מאחרי: ויסף
 עוד אבנר לאמר אל-עשהאל סור לך מאחרי למד
 23 אכפה ארצה ואיך אשא פני אל-יואב אחי: וימאן
 לסור ויפדו אבנר באחרי החנית אל-החמש ותצא
 החנית מאחריו ויפל-שם וימת תחתו ויהי כל-הבא אל
 24 המקום אשר-לפל שם עשהאל וימת ויעמדו: וירדפו
 יואב ואבישי אחרי אבנר והשמש באה והמה בא
 עד-גבעת אמה אש על-פני-ניח דוד מדבר גבעון:
 כה ויתקבצו בני-בנימן אחרי אבנר ויהיו לאגדה אחת
 26 ויעמדו על-ראש גבעה אחת: ויקרא אבנר אל-יואב
 ויאמר הלנצח תאכל חרב הלוא ידעתה כיד-מרה
 תהיה באחרונה ועד-מתי לא-תאמר לעם לשוב מאחרי
 אחיהם

v. 23. חזרו ק

אחיהם: ויאמר יואב חי האלהים כי לולא דברת כי
 27 או מהבקר נעלה העם איש מאחרי אחיו: ויתקע יואב
 בשופר ויעמדו כל-העם ולא-ירדפו עוד אחרי ישראל
 29 ולא-יספו עוד להלחם: ואבנר ואנשיו הלכו בערבה
 כל הלילה ההוא ויעברו את-הירדן וילכו כל-הבתרון
 ויבאו מחנים: ויואב שב מאחרי אבנר ויקפץ את-ל
 כל-העם ויפקדו מעבדי דוד תשעה-עשר איש ועשהאל:
 ועבדי דוד הפו מבנימן ובאנשי אבנר שלש-מאות וששים
 31 איש מתו: וישאו את-עשהאל ויקברוהו בקבר אביו
 32 אשר בית לחם וילכו כל-הלילה יואב ואנשיו ויאר
 להם בחרון:

CAP. III. ג

ג
 ויהי המלחמה ארפה בין בית שאול ובין בית דוד
 וידד הלך וחזק ובית שאול הלכים ודלים: וילדו
 לדוד בנים בחרון ויהי בכורו אמנון לאחינעם הזרעאליה:
 ומשגדו כל-אב לאביגל אשת נבל הפרמלי והשלשי
 3 אבשלום בן-מעכה בת-תלמי מלך גשור: והרביעי
 4 אדניה בן-חגית והחמישי שפטיה בן-אביטל: והששי
 ה וירשם לעגלה אשת דוד אלה ילדו לדוד בחרון:
 ויהי בהיות המלחמה בין בית שאול ובין בית דוד
 6 ואבנר היה מתחזק בבית שאול: ולשאול פלגש ושמה
 7 רעפה בת-איה ויאמר אל-אבנו מדוע באתה אל-
 פלגש אבי: ויחר לאבנר מא-על-דברי איש-בשת
 ויאמר הראש כלב אנכי אשר ליהודה היום אעשה-ד
 חסד עם-בית שאול אביך אל-אחיו ואל-מרעהו ולא
 9 המציתך ביד דוד ותפקד עלי עון האשה היום: כה
 עשה אלהים לאבנר וכה יסוף לו כי כאשר נשבע

יהוה

v. 27. פתח באתח v. 2. וילדו ק v. 3. לאביטל ק v. 8. מלעיל

י יהוה לדוד בירגן אעשהלו: להעביר הממלכה מבית
שאול ולהקים אתכסא דוד על-ישראל ועל-יהודה
11 מן ועד-באר שבע: ולא-יכל עוד להשיב את-אבנר
12 דבר מיראתו אתו: וישלח אבנר מלאכים אל-
דוד תחתו לאמר למי-ארץ לאמר ברתה בריתך אתי
13 והנה ידי עמך להסב אליך את-כל-ישראל: ויאמר טוב
אני אברת אתך ברית אך דבר אחד אנכי שאל מאתך
לאמר לא-תראה את-פני כי אם-ילפני הביאה את מיכל
14 בת-שאול בבואך לראות את-פני: וישלח דוד
מלאכים אל-אישה-בשת בן-שאול לאמר תנה את-אשתו
את-מיכל אשר ארשתי לי במאה ערלות פלשתים:
15 וישלח איש בשת ויסקה מעם איש מעם פלטיאל בן
16 לוי: וילך אמה אישה הלך ובכה את-רבה עד-בהרים
17 ויאמר אליו אבנר לך טוב וישב: ודבר-אבנר
היה עם-דוד ויאמר לאמר נסתמול גם-שלשם היותם
18 מבקשים את-דוד למלך עליכם: ועתה עשו כי יהוה
אמר אל-דוד לאמר בך ודוד עבדי הושיע את-עמי
19 ישראל מיד פלשתים ומיד כל-איביהם: וידבר גם
אבנר באזני בנימין וילך גם-אבנר לדבר באזני דוד
בחדרון את כל-אשר-טוב בעיני ישראל ובעיני כל-
20 בית בנימן: ויבא אבנר אל-דוד חדרון ואתו עשרים
אנשים ויעש דוד סעודת וילאנשים אשר-אתו משתחו:
21 ויאמר אבנר אל-דוד אקומה ואלכה ואקבצה אלי
אדני המלך את-כל-ישראל ויכרתו אתך ברית ומלכת
בכל אשר-תאוו נפשך וישלח דוד את-אבנר וילך
22 בשלום: והנה עבדי דוד ויואב בא מהנהוד ושלל רב
עמם הביאו ואבנר איננו עם-דוד בחדרון כי שלחו
וילך

v. 12. תחתיו קרי v. 15. ליש קרי

וילך בשלום: ויואב וכל-הצבא אשר-אתו באו ויגדו
23 ליואב לאמר בא-אבנר בדרך אל-המלך וישלחו וילך
בשלום: ויבא יואב אל-המלך ויאמר מה עשית הנה
24 בא אבנר אליך למה-זה שלחתו וילך הלך: ידעת את-כה
אבנר בדרך כי לפתתך בא ולדעת את-מוצאך ואת-
25 מוצאך ולדעת את כל-אשר אתה עשה: ויצא יואב
מעם דוד וישלח מלאכים אחרי אבנר וישבו אתו מבור
26 הסרה ודוד לא ידע: וישב אבנר חדרון ויטהו ויואב
אל-תוד השער לדבר אתו בשלי ויבחו שם החמש וימת
27 בדם עשהאל אחיו: וישמע דוד מאחרי כן ויאמר נלך
אנכי וממלכתו מעם יהוה עד-עולם מדמי אבנר בדרך:
28 וחרו על-ראש יואב ואל כל-בית אביו ואל-יברת
מבית יואב זב ומצרע ומחזיק בפלך ונפל בחרב וחסר-
29 לחם: ויואב ואבשי אחיו חרגו לאבנר על אשר המית ל
את-עשהאל אחיהם בנגעון במלחמה: ויאמר דוד
30 אל-יואב ואל-כל-העם אשר-אתו קרעו בגדיכם וחרגו
שקים וספרו לפני אבנר ותמלך דוד הלך אחרי המטה:
31 ויקברו את-אבנר בחדרון וישא המלך את-יקולו ויבך
32 אל-קבר אבנר ויבכו כל-העם: ויקנן המלך אל-
33 אבנר ויאמר הכמות נבל ימות אבנר: יך לא-אסרות
ותלך לא-לנחשתים הנשו בנפול לפני בני-עולה נפלת
34 ויספו כל-העם לבכות עליו: ויב כל-העם להברות לה
את-דוד לחם בעוד היום וישבע יואב לאמר כה יעשה
35 לי אלהים וכה יסוף כי אם-ילפני בוא-השמש אטעם
לחם או כל-מאומה: וכל-העם הכירו וייטב בעיניהם
36 ככל אשר עשה המלך בעיני כל-העם טוב: וידעו
37 כל-העם וכל-ישראל כיום ההוא כי לא היתה מהמלך
להמית

v. 25. מובאך קרי v. 34. חסר v. 34. ibid. קמץ בויק

38 לְהַמִּית אֶת־אֲבִנֵי בְּדָנָה: וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל־
 עֲבָדָיו הֲלֹא תִדְעוּ כִּי־שָׂר וְגִדּוֹל נָפַל הַיּוֹם הַזֶּה
 39 בְּיִשְׂרָאֵל: וְאֲנֹכִי הַיּוֹם הַזֶּה וּמִשׁוֹחַ מֶלֶךְ וְהָאֲנָשִׁים
 הָאֵלֶּה בְּנֵי צְרוּיָה קָשִׁים מִמֶּנִּי יִשְׁלַם יְהוָה לַעֲשׂוֹה
 הַרְעָה כְּרַעְתִּי:

ד CAP. IV.

א וַיִּשְׁמַע בְּדָשָׂאֵל כִּי מֵת אֲבִנֵי בַּחְבְּרוֹן וַיִּרְפוּ יָדָיו וְכָל־
 2 יִשְׂרָאֵל נִבְהָלוּ: וּשְׁנֵי אֲנָשִׁים שָׂרֵי־הַדָּוָד הָיוּ בְּדָשָׂאֵל
 שֵׁם הָאֶחָד בַּעֲנָה וְשֵׁם הַשֵּׁנִי רֶכֶב בֶּנִי רַמְזֵן הַבְּאֵרְתִּי
 3 מִבְּנֵי בְנֵי־מֶן כִּי גַם־בְּאֵרוֹת תִּחְשַׁב עַל־בְּנֵי־מֶן: וַיִּבְרָחוּ
 הַבְּאֵרְתִּים וַתִּזְמַח וַיהוֹשֻׁעַ גָּרִים עַד הַיּוֹם הַזֶּה:
 4 וְלִיהוֹנָתָן בְּדָשָׂאֵל בֶּן נָכָה רַגְלִים בְּדָחַמַשׁ שָׁנִים הָיָה
 בְּכֹא שָׁמַעַת שָׂאֵל וַיהוֹנָתָן מִזֶּרְעֹאֵל וַתִּשְׂאֲהוּ אִמְנָתוֹ
 וַתָּמֹס וַיְהִי בַּחֲפֹזָה לָנוֹס וַיִּפֹּל וַיִּפְסַח וּשְׁמוֹ מִפִּיבִשֶׁת:
 ה וַיִּלְכּוּ בְּגִירֵי־רַמְזֵן הַבְּאֵרְתִּי רֶכֶב וּבַעֲנָה וַיָּבֹאוּ בַּחֹם הַיּוֹם
 אֶל־בֵּית אִישׁ בִּשֶׁת וְהוּא שָׁכַב אֶת מִשְׁכַּב הַצְּהָרִים:
 6 וְהָיָה כֹּאֵו עַד־תֵּדָף הַבֵּית לְקַחֵי חַפְזִים וַיָּבֹאוּ אֶל־הַחֲמֵשׁ
 7 וְרֶכֶב וּבַעֲנָה אָחָיו נִמְלָטוּ: וַיָּבֹאוּ הַבֵּית וְהוּא־שָׁכַב עַל־
 מִשְׁתּוֹ בַּחֲדָר מִשְׁכְּבוֹ וַיִּכְהוּ וַיִּמָּתְהוּ וַיָּסְרוּ אֶת־רֹאשׁוֹ
 8 וַיִּקְחוּ אֶת־רֹאשׁוֹ וַיִּלְכּוּ דֶרֶךְ הָעֲרֵבָה כָּל־הַלַּיְלָה: וַיָּבֹאוּ
 אֶת־רֹאשׁ אִישׁ־בִּשֶׁת אֶל־דָּוִד הַחֲבָרוֹן וַיֹּאמְרוּ אֶל־הַמֶּלֶךְ
 הִנֵּה־רֹאשׁ אִישׁ־בִּשֶׁת בְּדָשָׂאֵל אִיבֹד אֲשֶׁר בִּקַּשׁ אֶת־
 נַפְשׁוֹ וַיִּתֵּן יְהוָה לָאוֹר הַמֶּלֶךְ נְקָמוֹת הַיּוֹם הַזֶּה מִשְׂאֵל
 9 וּמוֹרְעוֹ: וַיַּעַן דָּוִד אֶת־רֶכֶב וְאֶת־בַּעֲנָה אָחָיו בְּנֵי רַמְזֵן
 הַבְּאֵרְתִּי וַיֹּאמֶר לָהֶם חַי־יְהוָה אֲשֶׁר־פָּדָה אֶת־נַפְשִׁי מִכָּל־
 י צָרָה: כִּי הִמְנִיד לִי לֵאמֹר הִנֵּה־מֵת שָׂאֵל וְהוּא־הָיָה
 כַּמְבֹשָׁר בְּעֵינָיו וְאֶחָזָה כּוֹ וְאֶהְרַגְהוּ בְּצַקְלָג אֲשֶׁר לְתַתִּי
 11 לֹו בְּשָׂרָה: אֵף כִּי־אֲנָשִׁים רָשָׁעִים הָרַגְנוּ אֶת־אִישׁ־צִדִּיק
 כְּבִיתוֹ

כְּבִיתוֹ עַל־מִשְׁכְּבוֹ וְעַתָּה הֲלֹא אֲבַקֵּשׁ אֶת־דָּמוֹ מִיְדָיְכֶם
 וּבְעֵרְתִי אֶתְכֶם מִן־הָאָרֶץ: וַיֹּצִי דָוִד אֶת־הַנְּעָרִים וַיְהַרְגֵם
 12 וַיַּקְצֵצוּ אֶת־יְדֵיהֶם וְאֶת־רַגְלֵיהֶם וַיִּתְּלוּ עַל־הַכְּרֵכֶה
 בַּחְבְּרוֹן וְאֵת רֹאשׁ אִישׁ־בִּשֶׁת לָקְחוּ וַיִּקְבְּרוּ בַּקְּבֹר־
 אֲבִנֵי בַּחְבְּרוֹן:

ה CAP. V.

א וַיָּבֹאוּ כָּל־שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל אֶל־דָּוִד הַחֲבָרוֹנָה וַיֹּאמְרוּ לֵאמֹר
 2 הֲנֵנוּ עֲצָמָה וּבִשְׂרָף אֲנַחְנוּ: גַּם־אֲתָמוּל גַּם־שְׁלֹשִׁים
 בְּהוֹת שָׂאֵל מֶלֶךְ עָלֵינוּ אַתָּה הָיִיתָ: מוֹצִיא וְהַמְכִּי
 אֶת־יִשְׂרָאֵל * וַיֹּאמֶר יְהוָה לְדָוִד אַתָּה תִרְעָה
 אֶת־עַמּוֹ אֶת־יִשְׂרָאֵל וְאַתָּה תִּהְיֶה לְנֵיד עַל־יִשְׂרָאֵל:
 3 וַיָּבֹאוּ כָּל־זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל־הַמֶּלֶךְ הַחֲבָרוֹנָה וַיִּבְרַת לָהֶם
 הַמֶּלֶךְ דָּוִד בְּרִית בַּחְבְּרוֹן לִפְנֵי יְהוָה וַיִּמְשְׁחוּ אֶת־דָּוִד
 4 לְמֶלֶךְ עַל־יִשְׂרָאֵל: בְּדָשָׁלְשִׁים שָׁנָה דָּוִד בְּמַלְכוֹ
 אַרְבָּעִים שָׁנָה מֶלֶךְ: בַּחְבְּרוֹן מֶלֶךְ עַל־יְהוּדָה שְׁבַע שָׁנִים
 5 וְשֵׁשׁ חֳדָשִׁים וּבִירוּשָׁלַם מֶלֶךְ שְׁלֹשִׁים וּשְׁלֹשׁ שָׁנָה עַל־
 6 כָּל־יִשְׂרָאֵל וַיְהוּדָה: וַיִּלְךְ הַמֶּלֶךְ וְאֲנָשָׁיו יְרוּשָׁלַם אֶל־
 הַיְבֵסִי וַיֹּשֶׁב הָאָרֶץ וַיֹּאמֶר לְדָוִד לֵאמֹר לֹא־תָבֹא הַיּוֹם
 7 כִּי אִסְדָּה־סִירְךָ הַעֲוָרִים וְהַפְּסָחִים לֵאמֹר לֹא־יָבֹא דָוִד
 הַיּוֹם: וַיִּלְכֹּד דָּוִד אֶת מַצֵּבַת צִיּוֹן הִיא עִיר דָּוִד: וַיֹּאמֶר
 8 דָּוִד בְּיָוֶם הַהוּא כָּל־מִבְּנֵי יְבוּסִי וַיִּנְעַץ בַּצְּנוּר וְאֶת־
 הַפְּסָחִים וְאֶת־הַעֲוָרִים שָׁנְאוּ נַפְשׁוֹ דָּוִד עַל־בֶּן יֹאמְרוּ
 9 עַד וַפְּסַח לֹא יָבֹא אֶל־הַבֵּית: וַיִּשָּׁב דָּוִד בְּמַצֵּבָה
 וַיִּקְרָאֶלֶּה עִיר דָּוִד וַיִּבֶן דָּוִד כָּן מִן־הַמְּלֹאָ וּבְיַתְהָ:
 וַיִּלְךְ דָּוִד הַלְּזֹד וְגִדּוֹל וַיְהִי אֵלָיו צַבָאוֹת עִמּוֹ:
 11 וַיִּשְׁלַח חִירָם מֶלֶךְ־צֹר מִלְּאֲכִים אֶל־דָּוִד וַעֲצֵי אֲרָזִים
 12 וְחֲרָשֵׁי עֵץ וְחֲרָשֵׁי אֲבָן קִיר וַיְבַנְיָבֵית לְדָוִד: וַיַּדַּע דָּוִד

ד v. 12. קמץ בויק. ה v. 2. הויח המוציא קי. ibid. והמביא קי
 ibid. ססקא באמצע ססוק. v. 8. שטאי קי

כִּי־הִכְנִי יְהוָה לְמֶלֶךְ עַל־יִשְׂרָאֵל וְכִי נָשָׂא מִמְּלַכְתּוֹ
 חַיָּהּ עִמּוֹ יִשְׂרָאֵל: וַיִּקַּח דָּוִד עוֹד פְּלִשְׁתִּים
 ב שִׁים מִירוּשָׁלַם אַחֲרָי בְּאוֹ מַחְבְּרוֹן וַיַּגְדִּי עוֹד לְדָוִד
 חָדָשׁ וּבָנוֹת: וְאֵלֶּה שְׁמוֹת הַיְלָדִים לוֹ בִירוּשָׁלַם שְׁמוֹעַ
 יִשׁוּבָב וְנָתָן וְשִׁלְמֹה: וַיִּבְחַר וְאֵלִישׁוּעַ וְנָפֹג וְיַפְיֵעַ:
 י וְאֵלִישְׁמַעַ וְאֵלִידָע וְאֵלִיפְלֵט: וַיִּשְׁמְעוּ פְּלִשְׁתִּים
 יא כִּי־מָשְׁחוּ אֶת־דָּוִד לְמֶלֶךְ עַל־יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲלוּ כָל־פְּלִשְׁתִּים
 לב לְבַקֵּשׁ אֶת־דָּוִד וַיִּשְׁמַע דָּוִד וַיָּרֶד אֶל־הַמְצֻדָה: וּפְלִשְׁתִּים
 לד בָּאוּ וַיִּנְטְשׁוּ בַעַמְק רְפָאִים: וַיִּשְׁאַל דָּוִד בַּיהוָה לֵאמֹר
 לה הֲאֵעֲלֶה אֶל־פְּלִשְׁתִּים הַתַּתָּנִם בְּיָדִי וַיֹּאמֶר
 לו יְהוָה אֶל־דָּוִד עֲלֶה כִּי־נָתַן אֲתָן אֶת־הַפְּלִשְׁתִּים בְּיָדֶךָ:
 לז וַיָּבֹא דָוִד בְּבַעַל־פְּרָצִים וַיָּבֶם שָׁם דָּוִד וַיֹּאמֶר פָּרֹץ
 לח יְהוָה אֶת־אַיְכִי לִפְנֵי בְּפָרֹץ מַיִם עַל־יָדַי כִּי־רָא שְׁסִי־מַקּוֹם
 לט הַהוּא בַעַל פְּרָצִים: וַיַּעֲזוּבוּ־שָׁם אֶת־עַצְמוֹתֵיהֶם וַיִּשְׁאֵם
 לו דָּוִד וְאֲנָשָׁיו: וַיִּסַּפוּ עוֹד פְּלִשְׁתִּים לְעֵלּוֹת וַיִּנְטְשׁוּ
 לז בַּעַמְק רְפָאִים: וַיִּשְׁאַל דָּוִד בַּיהוָה וַיֹּאמֶר לֹא תַעֲלֶה
 לח הַסָּב אֶל־אַחֲרֵיהֶם וּבֹאֵת לָהֶם מִמּוֹל בְּכַאִים: וַיְהִי
 לט כִּשְׁמֹעַךְ אֶת־קוֹל צַעֲדָה בְּרֹאשֵׁי הַבְּכָאִים אֹן תַּחֲרֹץ כִּי
 לו אֹן יֵצֵא יְהוָה לִפְנֵיךְ לַחֲבוֹת בְּמַחֲנֶה פְּלִשְׁתִּים: וַיַּעַשׂ
 לו דָּוִד כִּן כַּאֲשֶׁר צִוָּהוּ יְהוָה וַיַּךְ אֶת־פְּלִשְׁתִּים מִגִּבְעַ עַד
 לו בְּאֵן גֹּזֵר:

CAP. VI.

א וַיִּסַּף עוֹד דָּוִד אֶת־יְבָחֹר בְּיִשְׂרָאֵל שְׁלֹשִׁים אֲלֹתָי
 ב וַיָּקָם וַיַּגְדֵּךְ דָּוִד וְכִמְהָעָם אֲשֶׁר אֲתוֹ מִבַּעֲלֵי יְהוּדָה
 ג לְהַעֲלֹת מִשָּׁם אֶת אַרְוֹן הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר־נִקְרָא שָׁם שֵׁם
 ד יְהוָה צְבָאוֹת יוֹשֵׁב הַכְּרִבִים עֲלוֹי: וַיִּרְפְּבוּ אֶת־אַרְוֹן
 הָאֱלֹהִים אֶל־עֲגֻלָּה חֲדָשָׁה וַיִּשְׂאֶהוּ מִבַּיִת אֲבִינָדָב אֲשֶׁר
 ה בִּנְבֻכַדְנֶצַּר

הו. v. 19. ססקא באמצע פסקו. v. 24. כשמועך קרי. v. 1. הו. הפטרה שמועי

בִּנְבֻכַדְנֶצַּר וַעֲזָא וְאַחֲזִי וְאַחֲזִי בְנֵי אֲבִינָדָב נְהִנִים אֶת־הָעֲגֻלָּה
 א חֲדָשָׁה: וַיִּשְׂאֶהוּ מִבַּיִת אֲבִינָדָב אֲשֶׁר בִּנְבֻכַדְנֶצַּר עִם
 ב הָאֱלֹהִים וְאַחֲזִי הִלְךָ לִפְנֵי הָאֲרוֹן: וַדָּוִד וְכָל־בְּנֵי
 ג יִשְׂרָאֵל מִשְׁחָקִים לִפְנֵי יְהוָה כָּכֵל עֲצֵי בְרוֹשִׁים וּבְכֹנֵן
 ד וּבְנָבָלִים וּבְתַפִּים וּבְמַנְעֻנְעִים וּבְצִלְצִלִים: וַיָּבֹאוּ עַד
 ה גִּזְרֵן נָכוֹן וַיִּשְׁלַח עֲזָא אֶל־אַרְוֹן הָאֱלֹהִים וַיֹּאחֲזֵהוּ כִּי
 ו שְׁמֵי הַבְּקָר: וַיַּחֲרַף־הוּא יְהוָה בְּעֲזָה וַיִּכְהוּ שֵׁם הָאֱלֹהִים
 ז עַל־הַשָּׁל וַיָּמַת שָׁם עִם אַרְוֹן הָאֱלֹהִים: וַיָּחַר לְדָוִד עַל
 ח אֲשֶׁר פָּרֹץ יְהוָה פָּרֹץ בְּעֲזָה וַיִּקְרָא לַמָּקוֹם הַהוּא פָּרֹץ
 ט עֲזָה עַד הַיּוֹם הַהוּא: וַיֵּרָא דָוִד אֶת־יְהוָה בַּיּוֹם הַהוּא
 י וַיֹּאמֶר אֵיךְ יָבֹא אֵלַי אַרְוֹן יְהוָה: וְלֹא־אָבִיב דָּוִד לְחַסְרוֹ
 יא אֲלֹי אֶת־אַרְוֹן יְהוָה עַל־עֵיר דָּוִד וַיִּמְהוּ דָּוִד בַּיִת עֲבָד
 יב אָדָם הַגִּתִּי: וַיֵּשֶׁב אַרְוֹן יְהוָה בַּיִת עֲבָד אָדָם הַגִּתִּי
 יג שְׁלֹשָׁה חֲדָשִׁים וַיִּבְרַךְ יְהוָה אֶת־עֲבָד אָדָם וְאֶת־כָּל־
 יד בַּיִת: וַיָּגִד לְמֶלֶךְ דָּוִד לֵאמֹר בֵּרַךְ יְהוָה אֶת־בַּיִת עֲבָד
 טו אָדָם וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר־לוֹ בַּעֲבוּר אַרְוֹן הָאֱלֹהִים וַיַּלְךְ דָּוִד
 טז וַיַּעַל אֶת־אַרְוֹן הָאֱלֹהִים מִבַּיִת עֲבָד אָדָם עֵיר דָּוִד
 יז בְּשִׁמְחָה: וַיְהִי כִּי צִעְדוּ נְשֵׂאֵי אַרְוֹן־יְהוָה שֵׁשֶׁה צַעֲדִים
 יח וַיִּזְכַּח שׁוֹר וּמְרִיא: וַדָּוִד מִכְּרַבֵּר בְּכַלְעֵזוֹ לִפְנֵי יְהוָה
 יט וַדָּוִד חָגַר אֶפֶוד כָּד: וַדָּוִד וְכָל־בַּיִת יִשְׂרָאֵל מַעֲלִים
 כ אֶת־אַרְוֹן יְהוָה בַּתְּרוּעָה וּבְקוֹל שׁוֹפָר: וַיְהִי אַרְוֹן יְהוָה
 כא בָּא עֵיר דָּוִד וּמִיכָל בַּת־שָׁאוּל וְשִׁקְפָה וְכָעַד חֲחֻלוֹן
 כב וַתֵּרָא אֶת־הַמֶּלֶךְ דָּוִד מִפְּנֵי וּמִפְּנֵי לִפְנֵי יְהוָה וַתִּבּוֹ
 כג לָ בִלְבָבָהּ: וַיָּבֹאוּ אֶת־אַרְוֹן יְהוָה וַיַּעֲזוּ אֶתוֹ בְּמַקְוָמוֹ
 כד בַּתָּוֶךְ הָאֵהֶל אֲשֶׁר נִמְהָלוֹ דָּוִד וַיַּעַל דָּוִד עֵלּוֹת לִפְנֵי
 כה יְהוָה וּשְׁלָמִים: וַיִּכַּל דָּוִד מְהֵעֲלֹת הָעוֹלָה וְהַשְּׁלָמִים
 כו וַיִּבְרַךְ אֶת־הָעָם בְּשֵׁם יְהוָה צְבָאוֹת: וַיַּחֲלַק לְכָל־הָעָם
 כז לְכָל

v. 7. פתח באחז

מפניך ועשיתי לך שם גדול בשם הגדלים אשר בארץ:
 ושמתי מקום לעמי לישראל ונמצתיו ושכן תחתי ולא
 ירנן עוד ולא יסיפו בני-עולה לענותו כאשר בראשונה:
 ולמך-היום אשר צייתי שפטים על-עמי ישראל והניחתי 11
 לך מקל-איבך והגיד לך יהוה פי-בית יעשה-לך יהוה:
 כי וימלאו ימך ושכבת את-אבתך ותקימתי את-זרעך 12
 אחרך אשר יצא ממערה ותכינתי את-ממלכתו: הוא 13
 ובנה-בית לשמי וכננתי את-כסא ממלכתו עד-עולם:
 אני אהיה-לו לאב והוא יהיה-לי לבן אשר בנה-עונו 14
 והבחתו בשבט אנשים ובננעי בני אדם: ותסדי לא- 15
 יסור ממנו כאשר הסרתי מעם שאול אשר הסירתי
 מלפניך: ונאמן ביתך וממלכתך עד-עולם לפניך בסוף 16
 יוה נבון עד-עולם: ככל הדברים האלה וכלל החזון 17
 יהוה בן דבר נתן אל-דוד: ויבא המלך דוד וישב 18
 לפני יהוה ויאמר מי אנכי אדני יהוה ומי ביתי כי הבאתני
 עד-הלם: ותקמן עוד זאת בעיניך אדני יהוה ותדבר 19
 גם אל-בית-עבדך למרחוק וזאת תורת האדם אדני
 יהוה: ובה-יוסף דוד עוד לדבר אליך ואתה ידעת כ 20
 את-עבדך אדני יהוה: בעבור דברך וכלבך עשית 21
 את כל-הגדולה הזאת להודיע את-עבדך: על-כן גדלת 22
 יהוה אלהים פי-אין כמוך ואין אלהים וילתך ככל
 אשר-שמענו באזנינו: ומי כעמך ישראל גוי אחד 23
 בארץ אשר הלכו-אלהים לפדונו לעם ולשום לו
 שם ולעשות להם הגדולה ונראו אל-ארצך מפני עמך
 אשר פדית לך ממצרים גוים ואלהיו: ותכונן לך את- 24
 עמך ישראל לך לעם עד-עולם ואתה יהוה הנית להם
 לאלהים: ועשה יהוה אלהים הדבר אשר דברת על- כה

יבדך

לכל-המזון ישראל למאיש ועד-אשה לאיש חלת לח- 1
 אחת ואשפר אחד ואשישה אחת וילך בלהעם איש 2
 לביתו: וישב דוד לבקר את-ביתו * ותצא 3
 מיכל בת-שואל לקראת דוד ותאמר מה-נכבד היום 4
 מלך ישראל אשר נגלה היום לעיני אמהות עבדיו 5
 כהגלות נגלות אחד הרקים: ויאמר דוד אל-מיכל לפני 21
 יהוה אשר בחר-בי מאבד ומפל-ביתו לצות אתי נגוד 2
 על-עם יהוה על-ישראל ושחקתי לפני יהוה: וניקלתי 22
 עוד מואת והייתי שפל בעיני ועסדה-אמהות אשר אמרת 23
 עמם אבבדה: ולמיכל בת-שואל לא-היה לה ילד עד
 יום מותה:

CAP. VII. 1

1 ויהי כ-ישב המלך בביתו ויהוה הניח-לו מסביב מקל 1
 אביו: ויאמר המלך אל-נתן הנביא ראה נא ויבנו 2
 יושב בבית ארזים וארון האלהים ישב בתוך הורגו: 3
 ויאמר נתן אל-המלך כל אשר בלבבך לך עשה כי 4
 יהוה עמך: ויהי בלילה ההוא * ויהי דבר 5
 ה יהוה אל-נתן לאמר: לך ואמרת אל-עבדי אל-דוד 6
 כה אמר יהוה האתה תבנה-לי בית לשבתי: כי לא 7
 ישבתי בבית למים העלתי את-בני ישראל ממצרים 8
 ועד היום הנה ואהיה מתהלך באהל ובמשכן: ככל 9
 אשר-התהלכתי בכי בני ישראל הדבר דברתי את-אחד
 שבמי ישראל אשר ייתי לרעות את-עמי את-ישראל
 לאמר למה לא-בנית-לי בית ארזים: ועשה כה-תאמר
 לעבדי לדוד כה אמר יהוה צבאות אני לקחתך מק 1
 הנה מאחר הצאן להנות נגיד על-עמי על-ישראל: 2
 ואהיה עמך ככל אשר הלכת ואבדתה את-פל-איבך 3

מפניך

עבדך ועל-ביתו הקם עד-עולם ועשה כאשר דברתי
 26 ויגדל שמך עד-עולם לאמר יהוה צבאות אלהים על-
 27 ישראל ובית עבדך דוד יהיה נכון לפניך: כִּי-אתה יהוה
 צבאות אלהי ישראל גליתך את-דאן עבדך לאמר בית
 אבנתיך על-פני מצא עבדך את-לבו להתפלל אליך את
 28 התפלה הזאת: ועתה אדני יהוה אתה-הוא האלהים
 ודברך יהי אמת ותדבר אל-עבדך את-הטובה הזאת
 29 ועתה הואל וברך את-בית עבדך לתנות לעולם לפניך כי
 אתה אדני יהוה דברתי ומברכתך יברך בית-עבדך לעולם

CAP. VIII. ח

ח ויהי אחרי-כן ויך דוד את-פלשתים ויבניעם ויבן דוד
 2 את-מתן האמה מיד פלשתים: ויך את-מואב וימדדם
 בחבל השקב אותם ארצה וימדד שני-חבלים לחמית
 ומלא החבל לחתיות ויהי מואב לדוד לעבדים נשא
 3 מנחה: ויך דוד את-הנדעור בדרחב מלך צובה בלכת
 4 להשיב ידו בנהר: וילכד דוד ממנו אלף ושבע
 מאות פרשים ועשרים אלף איש רגלי ויעקר דוד את
 ה בל-הרכב ויותר ממנו מאה רכב: ותבא ארם דמשק
 לעזר להנדעור מלך צובה ויך דוד בארם עשרים
 6 ושנים אלף איש: וישם דוד נציבים בארם דמשק ותח
 ארם לדוד לעבדים נושאי מנחה וישע יהוה את-דוד
 7 בכל אשר הלך: ויך דוד את שלטי הנהב אשר היו
 8 אל עבדי הנדעור ויבאם ירושלם: ומבטח ומברת
 ערי הנדעור לקח מלך דוד נחשת הרבה מאד:
 9 וישמע תעי מלך חמת כי הכה דוד את כל-חיל הנדעור
 י וישלח תעי את-יורם-בנו אל-המלך דוד לשאל-
 לשלום ולברכו על אשר נלחם בהנדעור ויבאו כי

איש

איש מלחמות תעי הנה הנדעור ובידו היו כלי-כסף וכלי-
 11 זהב וכלי נחשת: גם-אתם הקדיש המלך דוד ליהוה עם-
 הכסף והזהב אשר הקדיש מכל-הגוים אשר כבש:
 12 מארם וממואב ומבני עמון ומפלשתים ומצמלק ומשלל
 13 הנדעור בדרחב מלך צובה: ויעש דוד שם בשבתי
 14 מכתותו את-ארם בני-אמלח שמונה עשר אלף: וישם
 בארם נציבים בכל-ארם שם נציבים ויהי כל-ארם
 עבדים לדוד וישע יהוה את-דוד בכל אשר הלך: וימלך
 15 דוד על-כל-ישראל ויהי דוד עשה משפט וצדקה לכל
 עמו: ויואב בדרעויה על-הצבא ויהושפט בן-אחיהוד
 16 מזכיר: וצדוק בן-אחיהוב ואחיהמלך בן-אביתר כהנים
 17 ושרת סופר: ובניהו בן-נתניהו והכרתי והפלתו ובני
 18 דוד כהנים היו:

CAP. IX. ט

ט ויאמר דוד הכי יש-עוד אשר נותר לבית שאול ואעשה
 2 עמו חסד בעבור יהונתן: ולבית שאול עבד ושמו
 ציבא ויקרא-לו אל-דוד ויאמר המלך אליו האתה
 3 ציבא ויאמר עבדך: ויאמר המלך האפס עוד איש
 לבית שאול ואעשה עמו חסד אלהים ויאמר ציבא
 4 אל-המלך עוד בן ליהונתן נבה רגלים: ויאמר-לו המלך
 איפה הוא ויאמר ציבא אל-המלך הנה-הוא בית מכיר
 בן-עמיאל בלו דבר: וישלח המלך דוד ויקחהו מבית ה
 6 מכיר בן-עמיאל בלו דבר: ויבא פיכשת בן-יהונתן
 בן-שאול אל-דוד ויפל על-פניו וישתחו ויאמר דוד
 7 מפיכשת ויאמר הנה עבדך: ויאמר לו דוד אל-תיבא
 כי עשה אעשה עמך חסד בעבור יהונתן אביך והשיבתי
 לך את-כל-שדה שאול אביך ואתה תאכל לחם על-
 8 שלחני תמיד: וישתחו ויאמר מה עבדך כי פנית אל-

9 הכלב המת אשר כמוני: ויקרא המלך אל-ציבא נער
 שאיל ויאמר אליו כל אשר היה לשאול ולכל-ביתו נתתו
 לך-אדניך: ועבדת לו את-הארמה אתה ובניך ועבדך
 והבאת והיה לך-אדניך לחם ואכלו ומפיבשת בך
 אדניך יאכל תמיד לחם על-שלחני ולציבא המשה עשר
 11 בנים ועשרים עבדים: ויאמר ציבא אל-המלך ככל אשר
 יצוה אדני המלך את-עבדו בן יעשה עבדך ומפיבשת
 12 אכל על-שלחני באחד מבני המלך: ולמפיבשת בן-קטן
 ושמו מיכא וכל מושב בית-ציבא עבדים למפיבשת:
 13 ומפיבשת ישב בירושלם כי על-שלחן המלך תמיד הוא
 אכל והוא פסח שתי רגליו:

CAP. X.

א ויהי אחרי-כן וימת מלך בני עמון ומלך חנון בני
 2 תחתיו: ויאמר דוד אעשה-חסד עם-חננו בן-דנהש
 כאשר עשה אביו עמדי חסד וישלח דוד לנחמו בן
 3 עבדיו אל-אביו ויבאו עבדי דוד ארץ בני עמון: ויאמר
 שרי בני-עמון אל-חננו אדניהם המכבד דוד את-אביו
 בעיניך כירשלה לך מנחמים הלוא בעבור חקר ארץ
 העיר ולרגלה ולהפכה שלח דוד את-עבדיו אליו
 4 ויפח חנון את-עבדי דוד ויגלה את-חצי וקנם ויכרו
 ה את-מדוניהם בחצי יד-שותותיהם וישלחם: ויגרו לדוד
 וישלח לקראתם בני עמון האנשים וכלמים מאד ויאמר
 6 המלך שבו בירה ויצמח וקנכם ושבתם: וירא
 בני עמון כי נבאשוי-לדוד וישלחו בני-עמון וישכרו
 את-ארם בית-רחוב ואת-ארם צובא עשרים אלף רגל
 ואת-מלך מעכה אלף איש ואיש טוב שנים-עשר אלף
 7 איש: וישמע דוד וישלח את-יואב ואת כל-הצבא
 הנבחרים

ט. 12. v. דב בצור י. 8. v. יא הרצף

הנבחרים: ויצאו בני עמון ויערכו מלחמה פתח השער
 8 וארם צובא ורחוב ואיש-טוב ומעכה לבדם בשדה:
 9 וירא יואב כירחיתה אליו פני המלחמה מפנים ומאחור
 ויבחר מפל בחורי ישראל ויערף לקראת ארם: ואת
 יתר העם נתן ביד אבשי אחיו ויערף לקראת בני עמון:
 11 ויאמר אסדתחוק ארם מפני והיתה לי לישועה ואם-
 12 בני עמון יחוקו ממך והלכתי להושיע לך: חוק ונתחונק
 בעד עמנו ובעד ערי אלהינו ויהיה יעשה הטוב בעיניו:
 13 ויש יואב והעם אשר עמו למלחמה בארם וינסו
 14 מפניו: ובני עמון ראו כירנס ארם וינסו מפני אבישי
 ויבאו העיר וישב יואב מעל בני עמון ויבא ירושלים:
 16 וירא ארם כי נגף לפני ישראל ויאספו יחד: וישלח

17 חדרעור ויצא את-ארם אשר מעבר הנדר ויבאו
 שר-צבא הדרעור לפניהם: ויגד לדוד
 18 וירא ארם לקראת דוד וילחמו עמו: וינס ארם
 מפני ישראל ויהרג דוד מארם שבע מאות רכב וארבעים
 אלף פרשים ואת שובך שר-צבאו הבה וימת שם:
 19 ויראו כל-המלכים עבדי הדרעור כי נגפו לפני ישראל
 וישלמו את-ישראל ויעבדום ויראו ארם להושיע עוד
 את-בני עמון:

CAP. XI. יא

א ויהי לתשובת השנה לעת צאת המלאכים וישלח
 דוד את-יואב ואת-עבדיו עמו ויאמר כל-ישראל וישחתו
 את-בני עמון ויערו על-רכה ודוד יושב בירושלם:
 2 ויעת הערב ויקם דוד מעל משכבו ויתהלך על-
 בית-המלך וירא אשה רחצת מעל הגג והאשה מוכת

מראה

י. 9. v. יא ק. 17. v. יח א. יא. 1. v. יח א.

3 מראה מאד: וישלח דוד וידרש לאשה ויאמר הלוא
 4 זאת בת-שבע בת-אליעם אשת אוריה החתי: וישלח
 דוד מלאכים ויפקח ותבוא אליו וישכב עמה והיא
 ה מתקדשת משמאחה ותשב אל-ביתה: ותהר האשה
 6 ותשלח ותגד לדוד ותאמר הרה אנכי: וישלח דוד אל-
 יואב שלח אלי את-אוריה החתי וישלח יואב את-אוריה
 7 אל-דוד: ויבא אוריה אליו וישאל דוד לשלום יואב
 8 ולשלום העם ולשלום המלחמה: ויאמר דוד לאוריה
 רד לביתה ורחץ בגילד ויצא אוריה מבית המלך ותצא
 9 אחריו משאת המלך: וישכב אוריה פתח בית המלך
 י את כל-עבדי אדניו ולא ירד אל-ביתו: ויגדו לדוד
 לאמר לא-ירד אוריה אל-ביתו ויאמר דוד אל-אוריה
 11 הלוא מדרךך אתה בא מדוע לא-ירדת אל-ביתך: ויאמר
 אוריה אל-דוד הארון וישראל ויהודה ישכים בספות
 ואדני יואב ועבדי אדני על-פני השדה חלים ואני אבא
 אל-ביתי לאכל ולשתות ולשכב עם-אשתי הנה ות
 12 נפשך אם-אעשה את-הדבר הזה: ויאמר דוד אל-
 אוריה שב בזה גסדיים ומחר אשלחך וישב אוריה
 13 בירושלם ביום ההוא וממחרת: ויקרא-לו דוד ויאב
 לפניו וישת וישכרו ויצא בערב לשכב במשכבו עם
 14 עבדי אדניו ואל-ביתו לא-ירד: ויהי בפקר ויכתב דוד ספר
 15 אל-יואב וישלח בו-אוריה: ויכתב בספר לאמר הנה
 את-אוריה אל-מול המלחמה החזקה ושבתם מאת-
 16 ונכה ומת: והיו בשלח יואב אל-העיר ויתן את-אוריה
 17 אל-המקום אשר נדע פי אנשי-חיל שם: ויצאו אנשי
 העיר וילחמו את-יואב ויפל מן-העם מעבדי דוד וימו
 18 גם אוריה החתי: וישלח יואב ויגד לדוד את כל-דבר
 המלחמה

19 המלחמה: ויצו את-המלאך לאמר ככלותך את כל-
 דברי המלחמה לדבר אל-המלך: והיה אם-תעלה
 חמת המלך ואמר לך מדוע נגשתם אל-העיר להלחם
 21 הלוא ידעתם את אשר-ירו מעל החומה: מידכה את-
 אבימלך בן-ירבשת הלוא אשה השליכה עליו פלח
 רכב מעל החומה וימת בתבץ למה נגשתם אל-החומה
 22 ואמרת גם עבדך אוריה החתי מת: ויגד המלאך ויבא
 23 ויגד לדוד את כל-אשר שלחו יואב: ויאמר המלאך אל-
 דוד כיתגברו עלינו האנשים ויצאו אלינו השדה ונהר
 עליהם עד-פתח השער: ויראו המוראים אל-עבדיך
 24 מעל החומה וימותו מעבדי המלך וגם עבדך אוריה
 החתי מת: ויאמר דוד אל-המלאך כהתאמר אל-יואב
 25 אל-יבצע בעיניך את-הדבר הזה פריכה וכוה תאכל
 החרב החזק מלחמתך אל-העיר והרסה וחזקה:
 26 ותשמע אשת אוריה כירמת אוריה אשה ותספד על-
 27 בעלה: ויעבר האכל וישלח דוד ויאספה אל-ביתו
 ותהילו לאשה ותלד לו בן וירע הדבר אשר-עשה דוד
 בעיני יהוה:

יב CAP. XII.

יב וישלח יהוה את-נתן אל-דוד ויבא אליו ויאמר לו שני
 2 עשר אנשים היו בעיר אחת אחד עשיר ואחד ראש לעשיר
 3 ואלו שני אנשים היו ילידי אשה אחת: ויהי
 4 בבשה אחת קמנה אשר קנה ויניח ותגדל עמו ועם-
 5 ונכה ומת: והיו בשלח יואב אל-העיר ויתן את-אוריה
 6 אל-המקום אשר נדע פי אנשי-חיל שם: ויצאו אנשי
 7 העיר וילחמו את-יואב ויפל מן-העם מעבדי דוד וימו
 8 גם אוריה החתי: וישלח יואב ויגד לדוד את כל-דבר
 המלחמה

באיש

באיש מאד ויאמר אל־נתן חֲיִי־הוֹדָהּ כִּי בְדַמֹּת הָאִישׁ
 6 הַעֲשֵׂה זֹאת: וְאֶת־הַבִּקְשָׁה וְשָׁלֵם אַרְבַּע־עֶשְׂרֵים עֶקֶב אֲשֶׁר
 7 עָשָׂה אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה וְעַל אֲשֶׁר לֹא־חָמַל: וַיֹּאמֶר
 נָתָן אֶל־דָּוִד אַתָּה הָאִישׁ כַּהֲאָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
 אֲנֹכִי מִשְׁחַתְּיָךְ לְמֶלֶךְ עַל־יִשְׂרָאֵל וְאֲנֹכִי הַצֹּלְתָּךְ מִיַּד
 8 שָׂאוּל: וְאַתְּנָה לָךְ אֶת־בֵּית אֲדֹנֶיךָ וְאֶת־נְשֵׁי אֲדֹנֶיךָ בְּחִינְיָךְ
 וְאַתְּנָה לָךְ אֶת־בֵּית יִשְׂרָאֵל וְיְהוּדָה וְאֶם־מַעֲט וְאֶסְפָּדָה
 9 לָךְ בְּהֵמָה וּבְהֵנָה: מִדּוֹעַ בְּנֵית | אֶת־דָּבָר יְהוָה לַעֲשׂוֹת
 הַרְעֵ בְעֵינַי אֶת אֹרֶיךָ חַחְתִּי הַכִּית בְּחָרֵב וְאֶת־אִשְׁתּוֹ
 י לְקַחְתָּ לָךְ לְאִשָּׁה וְאִתּוֹ הַרְגֵת בְּחָרֵב בְּנֵי עַמּוּן: וְעַתָּה
 לֹא־תִסּוּר חָרֵב מִבֵּיתְךָ עַד־עוֹלָם עֶקֶב כִּי בֹזַתְנִי וְתִסָּקַח
 11 אֶת־אִשְׁתִּי אֹרֶיךָ חַחְתִּי לְהַזְנוֹת לָךְ לְאִשָּׁה: כֹּה |
 אָמַר יְהוָה הִנְנִי מְקִים עֲלֶיךָ רָעָה מִבֵּיתְךָ וְלִקְחַתִּי אֶת־
 נְשִׁיךָ לְעֵינֶיךָ וְנָתַתִּי לַרְעִיף וְשָׁכַב עִם־נְשִׁיךָ לְעֵינֶי
 12 הַשָּׁמַשׁ הַזֹּאת: כִּי אַתָּה עָשִׂיתָ בְּסַתֵּר וְאֲנִי אַעֲשֶׂה אֶת־
 13 הַדָּבָר הַזֶּה נֶגֶד כָּל־יִשְׂרָאֵל וְנֶגֶד הַשָּׁמַשׁ: וַיֹּאמֶר
 דָּוִד אֶל־נָתָן חַטָּאתִי לַיהוָה * וַיֹּאמֶר נָתָן אֶל־
 14 דָּוִד גַּם־יְהוָה הַעֲבִיר חַטָּאתְךָ לֹא תָמוּת: אָפֶס כִּי־נֶאֱמַר
 נֹאצָּת אֶת־אִיבֵי יְהוָה בְּדָבָר הַזֶּה גַּם הֵבֵן הַיְלֹוד לָךְ
 15 מוֹת יָמוּת: וַיִּלֶּךְ נָתָן אֶל־בֵּיתוֹ וַיִּגַּף יְהוָה אֶת־הַיְלֹוד
 16 אֲשֶׁר יָלְדָה אִשְׁת־אוֹתוֹיָהּ לְדָוִד וַיֹּאנֶשׁ: וַיִּבְקֶשׁ דָּוִד אֶת־
 הָאֱלֹהִים בְּעַד הַנֶּשֶׁךְ וַיִּצַּם דָּוִד צוּם וַיָּבֹא וְלָן וְשָׁכַב
 17 אַרְצָה: וַיִּקְמוּ וְקָנְיָו עָלָיו לְהַקְיָמוֹ מִן־הָאָרֶץ וְלֹא
 18 אָבָה וְלֹא־כָרַח אַתֶּם לָחֶם: וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיָּמָת
 הַיְלֹוד וַיֵּרָא עֲבָדֵי דָוִד לְהַגִּיד־לוֹ | כִּי־מָת הַיְלֹוד כִּי
 אָמְרוּ הִנֵּה בְהוֹיֹת הַיְלֹוד חַי דְּבַרְנוּ אֵלָיו וְלֹא־שָׁמַע
 19 בְּקוֹלֵנוּ וְאִיךָ נֹאמַר אֵלָיו מָת הַיְלֹוד וְעָשָׂה רָעָה: וַיֵּרָא
 דָּוִד

v. 8. קמץ בויק v. 9. בעיני ק v. 13. ססקא באמצע פסוק v. 15. הוה בסתח

דָּוִד כִּי עֲבָדָיו מֵתְלַחֲשִׁים וַיִּבֶן דָּוִד כִּי־מָת הַיְלֹוד וַיֹּאמֶר
 דָּוִד אֶל־עֲבָדָיו הֲמָת הַיְלֹוד וַיֹּאמְרוּ מָת: וַיִּקַּם דָּוִד =
 מִהָאָרֶץ וַיִּרְחַץ וַיִּסַּךְ וַיַּחֲלֵף שִׁמְלֹתָיו וַיָּבֹא בֵּית־יְהוָה
 וַיִּשְׁתַּחֲוֶה וַיָּבֹא אֶל־בֵּיתוֹ וַיִּשְׁאֵל וַיִּשְׁימוּ לוֹ לֶחֶם וַיֹּאכְלֵהוּ:
 21 וַיֹּאמְרוּ עֲבָדָיו אֵלָיו מַה הַדָּבָר הַזֶּה אֲשֶׁר עָשִׂיתָה
 בְּעֵבֹר הַיְלֹוד חַי צָמְתָה וְתִבְכֶּה וּכְאֲשֶׁר מָת הַיְלֹוד קָמָתָה
 22 וְתֹאכַל לֶחֶם: וַיֹּאמֶר בְּעוֹד הַיְלֹוד חַי צָמְתִי וְאֹכְלָה
 23 כִּי אָמַרְתִּי מִי יוֹדֵעַ יְחַנְנִי וְיְהוָה וְחַי הַיְלֹוד: וְעַתָּה | מָת
 לְמָה זֶה אֲנִי צֹם הָאוֹכֵל לְהַשִּׁיבּוֹ עוֹד אֲנִי הַלֵּךְ אֵלָיו
 24 וְהוּא לֹא־שׁוֹב אֵלָי: וַיִּנְחַם דָּוִד אֶת בַּת־שֶׁבַע אִשְׁתּוֹ
 וַיָּבֹא אֵלֶיהָ וַיִּשְׁכַּב עִמָּה וַתֵּלֶד בֶּן וַיִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ
 25 שְׁלֹמֹה וַיְהוָה אֲהַבּוּ: וַיִּשְׁלַח בִּיד נָתָן הַנְּבִיא וַיִּקְרָא כֹה
 26 אֶת־שְׁמוֹ יְדִידָה בְּעֵבֹר יְהוָה: וַיִּלְחֶם וַיָּאֵב בְּרַבַּת
 27 בְּנֵי עַמּוּן וַיִּלְכַּד אֶת־עִיר הַמְּלוּכָה: וַיִּשְׁלַח וַיָּאֵב
 מַלְאָכִים אֶל־דָּוִד וַיֹּאמֶר גַּלְתַּמְתִּי בְרַבָּה גַּם־לְכַדְתִּי
 28 אֶת־עִיר הַמַּיִם: וְעַתָּה אֶסַּף אֶת־יִתְרֵי הָעָם וְחַנְנֵה עַל־
 הָעִיר וְלִכְבְּדָהּ כִּי־אֶלְכַּד אֲנִי אֶת־הָעִיר וְנִקְרָא שְׁמוֹ עֲלֶיהָ:
 29 וַיֹּאסֶף דָּוִד אֶת־כָּל־הָעָם וַיִּלְכַּד רַבְּתָהּ וַיִּלְחֶם כֹּה וַיִּלְכַּדְהָ:
 וַיִּקַּח אֶת־עֲטֹרַת מַלְכָּם מֵעַל רֹאשׁוֹ וּמִשְׁקָלָהּ כִּפְרֹל
 30 זָהָב וְזָבֵן וַיִּקְרָח וְתָהִי עַל־רֹאשׁ דָּוִד וְשִׁלַּל הָעִיר הוֹצִיא
 31 חֲרָבָה מְאֹד: וְאֶת־הָעָם אֲשֶׁר־כָּדָה הוֹצִיא וַיִּשֶׁם בְּמַגֵּרָה
 וּבְחַרְצֵי הַבְּרָזִל וּבְמַגְוֹרַת הַבְּרָזִל וַעֲבִיר אוֹתָם בַּמַּלְכָּן
 וְכֵן יַעֲשֶׂה לְכָל עָרֵי בְנֵי־עַמּוּן וְשָׁכַב דָּוִד וְכָל־הָעָם
 וְדוֹשְׁלוֹם:

יג CAP. XIII.

וַיְהִי אַחֲרֵי־כֵן וְלֹא־בָשְׁלוּם בְּן־דָּוִד אַחֲוֹת יָפָה וְשָׁמָה א
 תָּמַר וַיֵּאֱהָבָהּ אִמְנוֹן בְּן־דָּוִד: וַיִּצַּר לְאִמְנוֹן לְהַתְחַלְלוֹת 2
 בַּעֲבוּר

י"ב v. 20. שמלתיו קי v. 22. וחנני קי v. 24. וחזקא קי v. 31. כמלך קי

הזאת מאחרת אשר עשית עמי לשלחני ולא אבה
 לשמע לה: ויקרא את-נערו משרתו ויאמר שלחנינא
 את-זאת מעלי החוצה ונעל הדלת אחריה: ועליה
 כתנת פסים כי כן תלבשן בנות-המלך: הכתולת
 מעילים ויצא אותה משרתו החוץ ונעל הדלת אחריה:
 ותקח תמר אפר על-ראשה וכתנת הפסים אשר עליה
 קרעה ותשם ידה על-ראשה ותלך הלך וועקרה:
 ויאמר אליה אבשלום אחיה האמנון אחיך הנה עמך כ
 ועתה אחותי החרישי אחיך הוא אל-תשיתי את-לבך
 לדבר הנה ותשב תמר ושממה בית אבשלום אחיה:
 ותמלך דוד שמע את כל-הדברים האלה ויחר לו מאד:
 ולא-דבר אבשלום עם-אמנון למרע ועד-טוב כי-שנא
 אבשלום את-אמנון על-דבר אשר ענה את תמר אחתו:
 ויהי לשנתיים ימים ויהיו גזזים לאבשלום בבצל
 הצור אשר עם-אפרים ויקרא אבשלום לכל-בני המלך:
 ויבא אבשלום אל-המלך ויאמר הנה-נא גזזים לעבדך
 ילד-נא המלך ועבדיו עם-עבדך: ויאמר המלך אל-
 אבשלום אל-בני אל-נא גלך בלנו ולא נכבד עליך
 ויפרצו ולא-אבה ללכת ויברכהו: ויאמר אבשלום
 ולא ילד-נא אתנו אמנון אחי ויאמר לו המלך למה
 ילך עמך: ויפרצו אבשלום וישלח אתו את-אמנון
 ואת כל-בני המלך: ויצו אבשלום את-נערו לאמר
 ראי-נא כטוב לב-אמנון ביני ואי-תני אליכם הכו את-
 אמנון והמתם אתו אל-תירא הלא פי אנכי צייתי
 אתכם חזקו ויהיו לבני-חיל: ויעשו נערי אבשלום
 לאמנון כאשר ענה אבשלום ויקמו כל-בני המלך
 וידבכו איש על-פרדו ויגסו: ויהי המה בדרך והשמעה
 נאה אל-דוד לאמר הבה אבשלום את-כל-בני המלך
 ולא

בצבור תמר אחתו כי בתולה היא ויפלא בעיני אמנון
 לעשות לה מאומה: ולאמנון רע ושמז וינדב בדשמעה
 אחי דוד ויונדב איש חכם מאד: ויאמר לו מדוע אתה
 ככה הל בדת-המלך בבקר בבקר הלא תגיד לי ויאמר
 ה לו אמנון את-תמר אחות אבשלום אחי אני אהב: ויאמר
 לו יהונדב שכב על-משכבך והתחל ויבא אביך לראותך
 ואמרת אליו תבא נא תמר אחותי ותברני לחם ועשתה
 לעיני את-הבריה למען אשר אראה ואכלתי מידה:
 וישכב אמנון ויתחל ויבא המלך לראותו ויאמר אמנון
 אל-המלך תבוא-נא תמר אחותי ותלבב לעיני שתי
 לבבות ואברה מידה: וישלח דוד אל-תמר הביתה
 לאמר לבי נא בית אמנון אחיך ועשיו-לו הבריה: ותלך
 תמר בית אמנון אחיה והוא שכב ותקח את-הבצק
 ותלוש ותלבב לעיניו ותבשל את-הלבבות: ותקח את-
 המשרת ותצק לפניו וימאן לאכול ויאמר אמנון הוציאו
 כל-איש מעלי ויצאו כל-איש מעליו: ויאמר אמנון
 אל-תמר הביאי הבריה החדר ואברה מידך ותקח
 תמר את-הלבבות אשר עשתה ותבא לאמנון אחיה
 החדרה: ותגש אליו לאכל ויחנק-בה ויאמר לה בואי
 שכבי עמי אחותי: ותאמר לו אל-אחי אל-תענני כי
 לא-יעשה בן בישראל אל-תעשה את-הנבלה הזאת:
 ואני אנה אוליך אתך ואתה תהיה כאתר הנבלים
 בישראל ועתה דברי אל-המלך כי לא ימנעני ממך:
 ולא אבה לשמע בקולה ויחנק ממנה ויענה וישכב
 אתה: וישנאה אמנון שנאה גדולה מאד כי גדולה
 השנאה אשר שנאה מאהבה אשר אהבה ויאמר-לה
 אמנון קומי לכי: ותאמר לו אל-אודת הרעה הגדולה
 הזאת

31 וְלֹא־נֹתֵר מֵהֶם אֶחָד׃ וַיִּקָּם הַמֶּלֶךְ וַיִּקְרַע אֶת־בְּגָדָיו
 32 וַיִּשְׁכַּב אֶרְצָה וּכְלֵעַבְדָּיו נֹעָבִים קָרְעוּ בְּגָדֵיהֶם׃ וַיַּעַן
 וַיִּנְקֹב׃ בְּדֹשְׁמֵעָה אַחִידוּד וַיֹּאמֶר אֶל־יְאֹמֵר אֲדֹנָי אֶת
 כָּל־הַנְּעָרִים בְּנֵי־הַמֶּלֶךְ הַמֵּיתוּ כִּי־אֲמַנּוּן לְבָדוּ מֵת כִּי
 עַל־פִּי אֲבִשְׁלוֹם הַיְתָה שִׁימָה מִיּוֹם עָנְתוּ אֶת־תַּמָּר אַחֲתוֹ׃
 33 וְעַתָּה אֶל־יִשָּׁם אֲדֹנָי הַמֶּלֶךְ אֶל־לְבָבוֹ דְּבַר לֵאמֹר כָּל־
 34 בְּנֵי הַמֶּלֶךְ מֵתוּ כִּי־אִם אֲמַנּוּן לְבָדוּ מֵת׃ וַיִּבְרַח אֲבִשְׁלוֹם
 וַיֵּשֶׂא הַנְּעַר הַצֶּפֶה אֶת־עֵינָיו וַיֵּרָא וְהִנֵּה עֹסֵדֵב הַלְּכִיָּם
 לֵה מִדְּרֹךְ אַחֲרָיו מֵצַד הַהָר׃ וַיֹּאמֶר וַיִּנְדֹּב אֶל־הַמֶּלֶךְ הִנֵּה
 36 בְּנֵי־הַמֶּלֶךְ בָּאוּ בְּדַבַּר עֲבָדָה בֶּן־הַיָּהוּ׃ וַיְהִי וַכְּלַתּוּ
 לְדַבַּר וְהִנֵּה בְּנֵי־הַמֶּלֶךְ בָּאוּ וַיֵּשְׂאוּ קוֹלָם וַיִּבְכּוּ וַגַּם־
 37 הַמֶּלֶךְ וּכְלֵעַבְדָּיו בָּכוּ כִּכִּי גָדוֹל מָאֵד׃ וְאֲבִשְׁלוֹם בָּרַח
 וַיֵּלֶךְ אֶל־תַּלְמִי בְּדַעֲמִיחֹר מֶלֶךְ נָשׂוּר וַיִּתְאַבֵּל עַל־בְּנֵי
 38 כָּל־הַיָּמִים׃ וְאֲבִשְׁלוֹם בָּרַח וַיֵּלֶךְ נָשׂוּר וַיְהִי־שָׁם שְׁלֹשׁ
 39 שָׁנִים׃ וַתִּבֵּל דָּוִד הַמֶּלֶךְ לָצֵאת אֶל־אֲבִשְׁלוֹם כִּי־נָתַם
 עַל־אֲמַנּוּן כִּי־מֵת׃

י"ד CAP. XIV.

י"ד

2 א וַיַּדַּע יוֹאָב בֶּן־צֵרוּחַ כִּי־לֵב הַמֶּלֶךְ עַל־אֲבִשְׁלוֹם׃ וַיִּשְׁלַח
 יוֹאָב תְּקוּעָה וַיִּקַּח מִשָּׁם אִשָּׁה חַכְמָה וַיֹּאמֶר אֲלֵיהָ
 הַתְּאֵבֵל־נָא וּלְבַשִּׁינָא בְּגָדֵי־אֵבֶל וְאֶל־תְּסוּכִי שָׁמֶן וְהָיִית
 3 כְּאִשָּׁה זֶה יָמִים רַבִּים מִתְּאֵבֵלַת עַל־מֵת׃ וּבָאת אֶל־
 הַמֶּלֶךְ וְדַבַּרְתְּ אֵלָיו כִּי־כֵן הָיָה וַיִּשָּׂם יוֹאָב אֶת־יְדֵי־כַרְמִים
 4 בְּפִיהָ׃ וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה וַתִּקְעִית אֶל־הַמֶּלֶךְ וַתִּפֹּל עַל־
 אֶפְסֵה אֶרְצָה וַתִּשְׁתַּחוּ וַיֹּאמֶר הוֹשַׁעַה הַמֶּלֶךְ׃
 ה וַיֹּאמֶר־לָהּ הַמֶּלֶךְ מַה־לָּךְ וַתֹּאמֶר אֲבָל אִשָּׁה־אֶלְמָנָה אֲנִי
 6 וַיָּמָת אִישִׁי׃ וְלִשְׁפָחֶתְךָ שְׁנַי בָּנִים וַיִּנְצְוּ שְׁנֵיהֶם בַּשָּׂדֶה
 וְאֵין מִצִּיל בְּיֵהֶם וַיָּבֹו הָאֶחָד אֶת־הָאֶחָד וַיָּמָת אֹתוֹ׃
 וְהִנֵּה

י"ג. v. 32. שוכה קרי v. 33. למרחאי על
 ibid. כדכ ולא ק. v. 34. עינו ק. v. 37. עמידו ק.

7 וְהִנֵּה קָמָה כָּל־הַמְּשַׁפְּחָה עַל־שְׁפָחֶתְךָ וַיֹּאמְרוּ תִּנֵּי
 אֶת־מִכָּה אַחֲוִי וְנִמְתְּהוּ בְּנַפְשׁ אַחֲוִי אֲשֶׁר הָרַג וְנִשְׁמִידָה
 גַּם אֶת־הַיּוֹרֵשׁ וּכְבוֹ אֶת־נַחֲלָתִי אֲשֶׁר נִשְׁאַרָה לְכַלְתִּי
 שְׁוִם־לְאִישִׁי שֵׁם וּשְׂאֵרִית עַל־פְּנֵי הָאָדָמָה׃ וַיֹּאמֶר
 8 הַמֶּלֶךְ אֶל־הָאִשָּׁה לְכִי לְבֵיתְךָ וְאֲנִי אֶצַּיֶה עִלְיָךְ׃ וַתֹּאמֶר
 9 הָאִשָּׁה הַתְּקוּעִית אֶל־הַמֶּלֶךְ עָלַי אֲדֹנָי הַמֶּלֶךְ הַעֲנֵן וְעַל־
 בֵּית אָבִי וְהַמֶּלֶךְ וּכְסָאוֹ נִקִּי׃ וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ
 10 הַמְדַבֵּר אֵלָיְךָ וְהִבֵּאתָ אֵלָי וְלֹא־יִסָּף עוֹד לָנֶעַת כָּךְ׃
 11 וַתֹּאמֶר יוֹכָד־נָא הַמֶּלֶךְ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מִהֲרַבִּית גֹּאֵל
 הָדָם לְשַׁחַת וְלֹא יִשְׁמִדוּ אֶת־בְּנֵי וַיֹּאמֶר חִי־יְהוָה אִם־
 12 יִפֹּל מִשְׁעַרְתִּי בְּנֹךְ אֶרְצָה׃ וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה תְּדַבֵּר־נָא
 13 שְׁפָחֶתְךָ אֶל־אֲדֹנָי הַמֶּלֶךְ דְּבַר וַיֹּאמֶר דְּבָרִי׃ וַתֹּאמֶר
 הָאִשָּׁה וְלָמָּה חִשְׁבָתָה כִּנְאֹת עַל־עַם אֱלֹהִים וּמִדְּבַר
 הַמֶּלֶךְ הַדְּבַר הַזֶּה כִּאֲשֶׁם לְכַלְתִּי הוֹשִׁיב הַמֶּלֶךְ אֶת־נַדְחוֹ׃
 14 כִּי־מֵת נָמוֹת וּכְמִים הַנְּעָרִים אֶרְצָה אֲשֶׁר לֹא יֵאָסְפוּ
 וְלֹא־יִשָּׂא אֱלֹהִים נַפְשׁ וְחִשָּׁב מִחֲשָׁבוֹת לְכַלְתִּי יְדָח
 מִמֶּנִּי נָדָח׃ וְעַתָּה אֲשֶׁר־כָּאֲתִי לְדַבַּר אֶל־הַמֶּלֶךְ אֲדֹנָי
 אֶת־הַדְּבַר הַזֶּה כִּי יֵרָאֵי הָעַם וַתֹּאמֶר שְׁפָחֶתְךָ אֶדְבַּרְהָ
 16 נָא אֶל־הַמֶּלֶךְ אוֹלִי יַעֲשֶׂה הַמֶּלֶךְ אֶת־דְּבַר אָמְתוֹ׃ כִּי
 יִשְׁמַע הַמֶּלֶךְ לְהַצִּיל אֶת־אָמְתוֹ מִכַּף הָאִישׁ לְהַשְׁמִיד
 אֹתִי וְאֶת־בְּנֵי יְחָד מִנַּחֲלַת אֱלֹהִים׃ וַתֹּאמֶר שְׁפָחֶתְךָ
 17 וְהִנֵּה־נָא דְבַר־אֲדֹנָי הַמֶּלֶךְ לְמַנְחָה כִּי כַּמְלָאךָ הָאֱלֹהִים
 בֶּן־אֲדֹנָי הַמֶּלֶךְ לְשִׁמְעַל הַטּוֹב עַי וְהִנֵּה אֱלֹהֶיךָ יְהִי
 עִמָּךְ׃ וַיַּעַן הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר אֶל־הָאִשָּׁה אֶל־נָא
 18 תְּכַחֲדִי מִמֶּנִּי דְבַר אֲשֶׁר אָנֹכִי שָׂאֵל אֹתְךָ וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה
 19 וְדַבֵּר־נָא אֲדֹנָי הַמֶּלֶךְ׃ וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ הִנֵּה יוֹאָב אֹתְךָ
 כְּכַל־זֹאת וַתַּעַן הָאִשָּׁה וַתֹּאמֶר הִי נִפְשָׁךְ אֲדֹנָי הַמֶּלֶךְ
 אִם־

v. 7. קמץ בויק. ibid. שם קרי v. 11. מורבת ק

אם-איש | להמין ולהשמול מפל אשר-דבר אדני המלך
 ב-עבדך יואב הוא צנני והוא שם בפני שפחתך את
 כ-כל-הדברים האלה: לבעבור סבב את-פני הדבר אשר
 עבדך יואב את-הדבר הזה ואדני חכם כהקמת מלאך
 21 האלהים לדעת את-פל-אשר בארץ: ויאמר
 המלך אל-יואב הנה-נא עשיתי את-הדבר הזה וקח
 22 השב את-הנער את-אבשלום: ויפל יואב אל-פניו ארצה
 וישתחו ויברך את-המלך ויאמר יואב היום ידע עבדך
 ב-מציאתי חן בעיניך אדני המלך אשר-עשה המלך
 23 את-דבר עבדך: ויקם יואב וילך וישורה ויבא את-
 24 אבשלום וירושלם: ויאמר המלך יסב אל-ביתו
 ופני לא יראה ויסב אבשלום אל-ביתו ופני המלך לא
 כה-ראה: וכאבשלום לא-היה איש-יפה בכל-ישראל
 להלל מאד מכה רגלו ועד קדקדו לא-היה בו מום:
 26 ובגלחו את-ראשו והיה מקץ ימים | לימים אשר יגלח
 ב-י-כבד עליו ויגלחו ושקל את-שער ראשו מאתים
 27 שקלים באבן המלך: ויולדו לאבשלום שלושה בנים
 ובת אחת ושמה תמר היא היתה אשה יפת-מראה:
 28 וישב אבשלום בירושלם שנתים ימים ופני
 29 המלך לא-ראה: וישלח אבשלום אל-יואב לשלח אתו
 אל-המלך ולא אבה לבוא אליו וישלח עוד שנית וקח
 ל-אבה לבוא: ויאמר אל-עבדיו ראו חללת יואב את-
 ידי ולד-שם שערים | והוציתיה באש ויצתו עבדו
 31 אבשלום את-החלקה-אש: ויקם יואב ויבא
 אל-אבשלום הביתה ויאמר אליו למה הציתו עבדך
 32 את-החלקה אשר-לי באש: ויאמר אבשלום אל-יואב
 הנה שלחתי אליך | לאמר בא הנה ואשלחה אתך אל-
 המלך

המלך לאמר למה באתי מנשור טוב לי עד אני-שם
 ועתה אראה פני המלך ואם-יש-בי עון והמתני: ויבא
 33 יואב אל-המלך ויגד-לו ויקרא אל-אבשלום ויבא אל-
 המלך וישתחו לו על-אפיו ארצה לפני המלך וישק
 המלך לאבשלום:

טו CAP. XV.

טו

ויהי מאחרי כן ויעש לו אבשלום מרכבה וסוסים *
 ונחמשים איש רצים לפניו: והשבים אבשלום ועמד
 2 על-יד דרך השער ויהי כל-האיש אשר-יהיה-לו ריב
 לבוא אל-המלך למשפט ויקרא אבשלום אליו ויאמר
 אי-מוה עיר אתה ויאמר מאחד שבטי-ישראל עבדך:
 3 ויאמר אליו אבשלום ראה דברך טובים ונכחים ושמע
 4 אדלך מאת המלך: ויאמר אבשלום מי-ישמני שפט
 בארץ ועלי יבוא כל-איש אשר-יהיה-לו ריב ומשפט
 והצדקתי: והיה בקרב-איש להשתחות לו ושלח את-
 ה-ידו והחזיק לו ויגשק לו: ויעש אבשלום כדבר הזה
 6 לכל-ישראל אשר-יבאו למשפט אל-המלך ויגנב
 אבשלום את-לב אנשי ישראל: ויהי מקץ ארבעים
 7 שנה ויאמר אבשלום אל-המלך אלכה נא ואשלם את-
 8 ידרי אשר-נדרתי ליהוה בחברון: כי-נדר נדר עבדך
 בשבתי בגשור בארם לאמר אנכי-ישיב ישבני והורה
 9 ירושלם ועבדתי את-יהוה: ויאמר לו המלך לך בשלום
 10 ויקם וילך חברונה: ויש אבשלום מרגלים
 11 בכל-שבטי ישראל לאמר כן יעבד את-יקול השפך
 ויאמרתם מלך אבשלום בחברון: ואת-אבשלום הקלנו
 מאתים איש מירושלם קראים והלכנים לתמם ולא ידעו
 12 פלד-בר: וישלח אבשלום את-אחיתפל הגילני ויעץ

דוד

דוד מעירו מגלה בזבח את הזבחים ויהי הקשר אמין
 והלם הולך ורב את אבשלום: ויבא המגיד אל-דוד
 13 לאמר הנה לב-איש ישראל אחרי אבשלום: ויאמר דוד
 14 לכל-עבדיו אשר-אתו בירושלם קומו ונברחה כי לא-
 תהיה לנו פליטה מפני אבשלם מהרו ללכת פרומה
 והשגנו והדיח עלינו את-הרעה והבה העיר לפי-
 טו חרב: ויאמרו עבדי-המלך אל-המלך ככל אשר-יבחר
 16 אדני המלך הנה עבדך: ויצא המלך וכל-ביתו ברגליו
 ויעזב המלך את עשר נשים פלגשים לשמר הבית:
 17 ויצא המלך וכל-העם ברגליו ויעמדו בית המדבק:
 18 וכל-עבדיו עברים על-ידו וכל-הפרתי וכל-הפלתי וכל-
 הגתים שש-מאות איש אשר-באו ברגלו מנת עברים
 19 על-פני המלך: ויאמר המלך אל-אתי הגתה למה חלך
 נס-אתה אתני שוב ושב עם-המלך פרינכרי אתה וגם
 כ גלה אתה למקומך: תמול בואך והיום אנועך עמנו
 ללכת ואני הולך על אשר-אני הולך שוב והשב את-
 21 אחיך עמך חסד ואמת: ויען אתי את-המלך ויאמר
 חיהוזה וחי אדני המלך כי אם במקום אשר יהודו
 שם אדני המלך אסלמות אסלחיים כיי-שם יהודה
 22 עבדך: ויאמר דוד אל-אתי לך ועבר ויעבר אתי הגתה
 23 וכל-אנשיו וכל-הפוף אשר אתו: וכל-הארץ בוכים קול
 גדול וכל-העם עברו והמלך עבר בנחל קדרון וכל-
 24 העם עברים על-פניו את-המדבר: והנה נס-צדוק
 וכל-הלויים אתו נשא את-ארון ברית האלהים ויעקו
 את-ארון האלהים ויעל אביתר עדתם כל-העם לעבוד
 כה מן-העיר: ויאמר המלך לצדוק השב את-ארון
 האלהים העיר אס-אמצא הן בעיני יהוה והשבני
 והראני

v. 14. קמץ ביק v. 20. אנוך קי v. 21. כחוב ולא ק

והראני אתו ואת-נהו: ואם פה יאמר לא הפצתי בך
 26 הנני יעשה-לי כאשר טוב בעיניו: ויאמר המלך
 27 אל-צדוק הכהן הרואה אתה שבה העיר בשלום
 ואחימעז בנך ויהונתן בן-אביתר שני בניכם אתכם:
 28 ואני אנכי מתמהמה בעברות המדבר עדיבוא דבר
 29 מעמכם להגיד לי: וישב צדוק ואביתר את-ארון
 האלהים ירושלם וישבו שם: ודוד עלה במעלה היותים ל
 עלה ובוכה וראש לו חפוי והוא הלך יחף וכל-העם
 אשר-אתו חפו איש ראשו ועלו עלה ובכה: ודוד הגיד
 31 לאמר אחיתפל בפקשרים עם-אבשלום ויאמר דוד סבל-
 32 נא את-עצת אחיתפל יהוה: ויהי דוד בא עדי-הראש
 אשר-ישתחה שם לאלהים והנה לקראתו הושי
 33 הארצי קרוע פתתו ואדמה על-ראשו: ויאמר לו דוד
 34 אם עברת אתי והיית עלי למשא: ואם-העיר תשוב
 ואמרת לאבשלום עבדך אני המלך אהיה עבד אביך
 ואני מאז ועתה ואני עבדך והפרתה לי את עצת
 אחיתפל: והלוא עמך שם צדוק ואביתר הכהנים לה
 והוה כל-הדבר אשר תשמע מבית המלך תגיד לצדוק
 ולאביתר הכהנים: הנה-שם עמם שני בניהם אחימעז
 36 לצדוק ויהונתן לאביתר ושלחתם בידם אלי כל-דבר
 אשר תשמעו: ויבא חושי רעה דוד העיר ואבשלום
 37 יבוא ירושלם:

טו

טו XVI. p.

ודוד עבר מעט מהראש והגתה יבא נער מפיבשת *
 לקראתו וצמד חמרים חבשים ועליהם מאתים לחם
 ומאה צמוקים ומאה קיץ ונבל יין: ויאמר המלך אל-
 2 עבא מה-אלה לך ויאמר ציבא החמורים לבית-המלך
 לרכב

v. 28. בערות קי v. 33. כצל

לרפב ולהלחם ותקנין לאכול הנערים ותנין לשמות
 3 הנעף במדבר: ויאמר המלך ואיה בן-אדניך ויאמר
 ציבא אל-המלך הנה יושב בירושלם כי אמר היום
 4 ישיבו לי בית ישראל את ממלכות אבי: ויאמר המלך
 לצבא הנה לך כל אשר למפיבשת ויאמר ציבא
 ה השתחיתני אמצאתן בעיניך אדני המלך: וביא המלך
 דרך ערב-בחרים והנה משם איש יוצא ממשפחת בית
 6 שאול ושמו שמעי בן-גרא יצא יצוא ומקלל: ויסקל
 באבנים את-דוד ואת-כל-עבדי המלך דוד וכל-העם
 7 וכל-הגברים מימינו ומשמאלו: וכה-אמר שמעי בקללו
 8 יצא יצא איש הדמים ואיש הבליעל: השיב עליו יהוה
 כל דמי בית-שאול אשר מלכת תחתו ויתן יהוה את-
 המלוכה ביד אבשלום בנך והקד ברעתך כי איש דמים
 9 אתה: ויאמר אבישי בן-צרויה אל-המלך למה יקלל
 הכלב המת הנה את-אדני המלך אעברה-נא ואסירה
 1 אתראשו: ויאמר המלך מה-לך ולכם בני צרויה כי
 יקלל וכי יהוה אמר לו קלל את-דוד ומי יאמר מדוע
 11 עשיתו כן: ויאמר דוד אל-אבישי ואל-כל-עבדיו הנה
 בני אשר-יצא ממעי מבקש את-נפשי ואף ברעתה בך
 12 הימיני הנחו לו ויקלל ב-אמר לו יהוה: אולי יראה
 יהוה בעיני והשיב יהוה לי טובה תחת קללתו היום
 13 הנה: וילך דוד ואנשיו בדרך ושמע
 הלך בצלע החר קולו הלך ויקלל ויסקל באבנים
 14 לעמתו ועפר בעפר: וביא המלך וכל-העם
 טז אשר-אתו עיפים ונפש שם: ואבשלום וכל-העם איש
 16 ישראל באו ירושלם ואחיתפל אתו: והיו כאשר-בא
 חושי הארבי רעה דוד אל-אבשלום ויאמר חושי אל-
 אבשלום

v. 2. והלחם ק. v. 8. תחתו ק. v. 10. כה ק. v. 11. וי. v. 12. בעיני ק. v. 13. וססקא באמצע ססק

אבשלום יחי המלך יחי המלך: ויאמר אבשלום אל-
 17 חושי זה חסדך את-רעה למה לא-הלכת את-רעה:
 18 ויאמר חושי אל-אבשלום לא כי אשר בחר יהוה והעם
 19 הנה וכל-איש ישראל לא אחוה ואתו אשב: והשנית
 למי אני אעבד הלא לפני בני כאשר עבדת לפני אביך
 בן אחוה לפניך: ויאמר אבשלום אל-אחיתפל הבו כ
 לכם עצה מה-נעשה: ויאמר אחיתפל אל-אבשלום בא
 21 אל-פלגשי אביך אשר הניח לשמור הבית ושמע כל-
 ישראל כי-נבאשת את-אביך ותקו ידי כל-אשר אתך:
 22 וישו לאבשלום האהל על-הנגב וביא אבשלום אל-פלגשי
 23 אביו לעיני כל-ישראל: ונצת אחיתפל אשר עין בימים
 ההם כאשר ישאל: בדבר האלהים בן כל-נצת
 אחיתפל גם-לדוד גם-לאבשלום:

CAP. XVII. יז

וַיֹּאמֶר אַחִיתֶּפֶל אֶל-אַבְשָׁלוֹם אֲבַחְרָה-נָא שְׁנַיִם-עָשָׂר
 אֶלֶף אִישׁ וְאֶקְוֶמָה וְאֶרְדָּפָה אַחֲרֵי-דָוִד הַלֵּילָה: וְאָבֹא
 2 עִלָּיו וְהוֹא יַגַּע וְרַפָּה יָדָיו וְהַחֲרַדְתִּי אֹתוֹ וְגַם כָּל-
 3 הָעָם אֲשֶׁר-אִתּוֹ וְהַבֵּיתִי אֶת-הַמֶּלֶךְ לְבָדוֹ: וְאֲשִׁיבָה כָּל-
 הָעָם אֵלָיִךְ כְּשׁוֹב הַכֹּל הָאִישׁ אֲשֶׁר-אִתָּה מִבְּקֵשׁ כָּל-
 4 הָעָם יְהִי שָׁלוֹם: וַיִּישֶׁר הַדָּבָר בְּעֵינֵי אַבְשָׁלוֹם וּבְעֵינֵי
 5 כָּל-זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל: וַיֹּאמֶר אַבְשָׁלוֹם קְרָא נָא גַם ה
 6 לְחוּשֵׁי הָאָרֶבִי וְנִשְׁמָעָה מִהֲבִפִּי סִדְּהוּא: וַיָּבֹא חוּשִׁי
 אֶל-אַבְשָׁלוֹם וַיֹּאמֶר אַבְשָׁלוֹם אֵלָּה לֵאמֹר כְּדָבָר הַזֶּה
 דָּבַר אַחִיתֶּפֶל הִנְעִשָׂה אֶת-דָּוִד אִם-אֵין אַתָּה דָּבַר:
 7 וַיֹּאמֶר חוּשִׁי אֶל-אַבְשָׁלוֹם לֹא-טוֹבָה הַנְּעִיָה אֲשֶׁר-
 8 יַעַן אַחִיתֶּפֶל בַּפֶּעַם הַזֹּאת: וַיֹּאמֶר חוּשִׁי אַתָּה יָדַעְתָּ
 אֶת-אֲבִיךָ וְאֶת-אֲנָשָׁיו כִּי גִבּוֹרִים הָמָּה וּמְרִי נֶפֶשׁ הָמָּה

כדוב

בְּרוּב שְׂבוּל בַּשָּׂדֶה וְאַבְיָד אִישׁ מִלְחָמָה וְלֹא יָלוּן אֶת־
 9 הָעַם׃ הִנֵּה עֵתָה הוֹאֵינְהָבָא בְּאֶחָת הַפְּתָחִים אִי בְּאֶחָד
 הַמְּקוֹמֹת וְהָיָה בְּנִפְל בָּהֶם בְּתַחֲלָה וְשָׁמַע הַשָּׁמַע וְאָמַר
 י הָיְתָה מִגִּפְהָ בָּעַם אֲשֶׁר אַחֲרָי אַבְשָׁלֹם׃ וְהוּא נִסְדָּר
 חֵיל אֲשֶׁר לָבּוּ בְּלֵב הָאֲרִיָּה הַמָּס יָמָס בְּיַדָּע בְּלִי
 11 יִשְׂרָאֵל בְּיַגְבוֹר אַבְיָד וּבְגִיחֵיִל אֲשֶׁר אִתּוֹ׃ כִּי יַעֲצֵתוּ
 הָאֶסְפִּי יֶאֱסֹף עֲלֵיךָ כָּל־יִשְׂרָאֵל מִזֶּן וְעַד־בָּאֵר שְׁבַע
 12 בַּחֹל אֲשֶׁר־עַל־הַיָּם לָרֶב וּפְנֵיךָ הַלְּכִים בְּקֶרֶב׃ וּבָאֵנוּ
 אֵלָיו בְּאֶחָת הַמְּקוֹמֹת אֲשֶׁר נִמְצָא שָׁם וְנַחֲנוּ עָלָיו בְּאֲשֶׁר
 יַפֵּל הַפֶּל עַל־הָאֲדָמָה וְלֹא־נֹתֵר בּוֹ וּבְכָל־הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר־
 13 אִתּוֹ גַּם־אֶחָד׃ וְאִם־אֲלֵעִיר יֶאֱסֹף וְהִשְׂיֵאוּ כָּל־יִשְׂרָאֵל
 אֲלֵי־הָעִיר הַהִוא תְּבָלִים וְסַתְּבֵנוּ אִתּוֹ עַד־תִּנְחַל עַד אֲשֶׁר־
 14 לֹא־נִמְצָא שָׁם גַּם־צָרוּר׃ וַיֹּאמֶר אַבְשָׁלוֹם וְכָל־אִישׁ
 יִשְׂרָאֵל מִזִּבְחָה עֲצַת חוּשֵׁי הָאָרֶץ מֵעֲצַת אַחִיתֶּפֶל
 וַיְהִיָּה צִוְּהָ לְהַפִּיר אֶת־עֲצַת אַחִיתֶּפֶל הַשּׁוֹכֵנָה לְבַעֲבוֹה
 15 הָבִיֹא יְהוָה אֶל־אַבְשָׁלוֹם אֶת־הַרְרָעָה׃ וַיֹּאמֶר חוּשֵׁי
 אֶל־צָרוּק וְאֶל־אַבְיָדֵתֵר הַכְּהֵנִים כְּנָאת וְכֹזֵאת יַעַן אַחִיתֶּפֶל
 אֶת־אַבְשָׁלוֹם וְאֵת וְקִנֵּי יִשְׂרָאֵל וְכֹזֵאת וְכֹזֵאת יַעֲצֵתִי אֲנִי
 16 וְעֵתָה שְׁלַחְוּ מִהֲרָה וְהִגִּידוּ לְדָוִד לֵאמֹר אֶל־תִּלָּן הַלְּיָלִיל
 בְּעֶרְבוֹת הַמַּדְבָּר וְגַם עָבוֹר תַּעֲבוֹר בְּן יִבְלַע לְמַלְךָ
 17 וְלְכָל־הָעַם אֲשֶׁר אִתּוֹ׃ וַיְהוֹנָתָן וְאַחִימֵלֶךְ עַמְדִים בְּעֵדֵי
 רֹגֶל וְהִלְכָה הַשָּׁפוֹר וְהַנְּעִדָה לָהֶם וְהֵם יָלְכוּ וְהַנְּעִדָה
 18 לְמַלְךָ דָּוִד כִּי לֹא יָלוּ לְהַרְאוֹת לְבֹאֵ הָעִירָה׃ וַיֵּרָא
 אֹתָם נֹעַר וַיַּגִּד לְאַבְיָדִים וַיִּלְכוּ שְׁנֵיהֶם מִהֲרָה וַיָּבֹאוּ
 אֶל־בֵּית־אִישׁ בְּכַתְּרִים וְלוֹ בָּאֵר בַּחֲצָרוֹ וַיִּרְדּוּ שָׁם׃
 19 וַתִּקַּח הָאִשָּׁה וַתַּפְרֹשׂ אֶת־הַמָּסָךְ עַל־פְּנֵי הַבָּאֵר וַתִּשְׁמַט
 כ עָלָיו הַרְפּוֹת וְלֹא נִוָּדַע דְּבָר׃ וַיָּבֹאוּ עִבְדוֹ אַבְשָׁלוֹם אֶל־
 הָאִשָּׁה

v. 12. באחד ק. ibid. מלעיל v. 14. ססקא באמצע פסק. ibid. י"א על

הָאִשָּׁה הַבַּיִתָּה וַיֹּאמְרוּ אִיָּה אַחִימֵלֶךְ וַיְהוֹנָתָן וַתֹּאמֶר
 לָהֶם הָאִשָּׁה עִבְרוּ מִיְכַל הַמָּיִם וַיִּבְקְשׂוּ וְלֹא מָצְאוּ וַיָּשׁוּבוּ
 יוֹשָׁלִים׃ וַיְהִי וְאַחֲרָי לְכַתֵּם וַיַּעֲלוּ מִהַבָּאֵר וַיִּלְכוּ
 21 וַיָּבֹאוּ לְמַלְךָ דָּוִד וַיֹּאמְרוּ אֶל־דָּוִד קוּמוּ וְעִבְרוּ מִהֲרָה
 אֶת־הַמָּיִם כִּי־כָבְדָה יַעַן עָלֵיכֶם אַחִיתֶּפֶל׃ וַיָּקָם דָּוִד
 22 וְכָל־הָעַם אֲשֶׁר אִתּוֹ וַיַּעֲבְרוּ אֶת־הַנְּעִדָה עַד־אֹר הַבְּקָר
 עַד־אֶחָד לֹא נִעְדָּר אֲשֶׁר לֹא־עָבַר אֶת־הַנְּעִדָה׃ וְאַחִיתֶּפֶל
 23 רָאָה כִּי לֹא־נִעֲשְׂתָה עֲצָתוֹ וַיַּחֲבֹשׂ אֶת־הַחֲמוֹר וַיָּקָם וַיֵּלֶךְ
 אֶל־בֵּיתוֹ אֶל־עִירוֹ וַיַּצֵּן אֶל־בֵּיתוֹ וַיַּחֲנֹק וַיָּמָת וַיִּקְבֹּר בְּקֶבֶר
 24 אָבִיו׃ וְדָוִד בָּא מִחֲנַיִמָה וְאַבְשָׁלוֹם עָבַר אֶת־יַם
 הַיַּרְדֵּן הוּא וְכָל־אִישׁ יִשְׂרָאֵל עִמּוֹ׃ וְאַת־עַמְשָׂא שָׁם כִּי
 אַבְשָׁלוֹם תַּחַת וַיָּאָב עַל־הַצָּבָא וְעַמְשָׂא בְּדָאִשׁ וְשָׁמוּ
 יִתְרָא הַיִּשְׂרָאֵלִי אֲשֶׁר־בָּא אֶל־אַבְיָד לְבַת־נַחֲשׁ אַחֹת
 26 צָרוּרָה אִם יֹאָב׃ וַיָּבֹן יִשְׂרָאֵל וְאַבְשָׁלוֹם אֶרֶץ הַגִּלְעָד׃
 27 וַיְהִי כִּבְוֹא דָוִד מִחֲנַיִמָה וּשְׁבִי בְּדַחֲשׁ מִרְבַּת
 בְּנֵי־עַמּוֹן וּמְכִיר בְּנֵי־עַמּוּיָאֵל מִלֵּא דְבָר וּבְרוּלֵי הַגִּלְעָדִי
 28 מִדְּגָלִים׃ מִשֶּׁבֶב וְסַפּוֹת וְכָלֵי יוֹצֵר וְחַטְּיִם וּשְׁעָרִים וְקִמַּח
 וְקָלִי וְפֹל וְעַדְשִׁים וְקָלִי׃ וַדְּבֹשׁ וְחִמָּאָה וְצֹאן וּשְׁפּוֹת
 29 בְּקָר הַגִּישׁוּ לְדָוִד וְלָעַם אֲשֶׁר־אִתּוֹ לֵאכּוֹל כִּי אָמְרוּ הָעַם
 רָעַב וְעִוָּר וְצָמָא בַּמַּדְבָּר׃

יח CAP. XVIII.

וַיִּפְקַד דָּוִד אֶת־הָעַם אֲשֶׁר אִתּוֹ וַיִּיָּי עֲלֵיהֶם שְׁרֵי אֶלְפִים *
 2 וְשְׁרֵי מֵאוֹת׃ וַיִּשְׁלַח דָּוִד אֶת־הַשְּׁלֹשִׁית בְּיַד־יֹאָב
 וְהַשְּׁלֹשִׁית בְּיַד אַבְיָד בְּנֵי־יֹאָב וְהַשְּׁלֹשִׁית
 בְּיַד אֶתִי הַגִּתִּי * וַיֹּאמֶר הַמַּלְךְ אֶל־הָעַם יֵצֵא
 3 אֲצֵא גַם־אֲנִי עִמָּכֶם׃ וַיֹּאמֶר הָעַם לֹא תֵצֵא כִּי אִם־נָוִם
 נָוִם לֹא־יִשְׁיִמוּ אֵלָינוּ לֵב וְאִם־יָמָתוּ חָצִינוּ לֹא־יִשְׁיִמוּ
 אֵלָינוּ

34*

v. 20, 22. י. קמץ ב"ק יח v. 2. ססקא באמצע פסק

אלינו לב כירעתה כמנו עשרה אלפים ועתה טוב כי
 4 תהיה לנו מעיר לעזר: ויאמר אליהם המלך אשר
 יטב בעיניכם אעשה ויעמד המלך אליהם השער וכל
 ה העם יצאו למאות ולאלפים: ויצו המלך את יואב
 ואת אבישי ואת אתי לאמר לאטלי לנער לאבשלום
 וכל העם שמעו בצות המלך את כל השרים על דבר
 6 אבשלום: ויצא העם השדה לקראת ישראל ותח
 7 המלחמה בנער אפרים: ויגפו שם עם ישראל לפני
 עבדני דוד ותהי שם המנופה גדולה ביום ההוא עשרים
 8 אלף: ותהי שם המלחמה נפצות על פני כל הארץ
 וירב הנער לאכל בעם מאשר אכלה החרב ביום ההוא:
 9 ויקרא אבשלום לפני עבדני דוד ואבשלום רכב על
 הפרד ויבא הפרד תחת שוכב האלה הגדולה ויחוק
 ראשו באלה ויתן בין השמים ובין הארץ והפרד אשר
 10 סתתו עבר: ורא איש אחר ויגד ליואב ויאמר הנה
 11 ראיתי את אבשלום תלוי באלה: ויאמר יואב לאיש
 המגיד לו והנה ראית ומדוע לא הפיתו שם ארצה
 12 ועלי לתת לה עשרה כסף וחנקה אחת: ויאמר האיש
 אל יואב ולא אנכי שקל על פני אלף כסף לא אשלה
 ידי אל בן המלך כי באוננו צנה המלך אתך ואני
 אבישי ואת אתי לאמר שמרמתי בנער באבשלום:
 13 ארעשיתי בנפשו ויגד וכל דבר לא יפחד מן המלך
 14 ואתה תתיצב מנגד: אמר יואב לאבן אחילה לפניך
 ויקח שלשה שבטים בכפו ויתקעם בלב אבשלום
 15 עידנו וי בלב האלה: ויסבו עשרה נערים ושא
 16 כל יואב ויכו את אבשלום וימתו: ויתקע יואב בשפר
 וישב העם מדרך אחרי ישראל כירחשד יואב את העם:
 ויקחו

v. 8. לעור קי v. 8. נפוצה קי v. 10. וולו קי v. 18. כנשש קי

ויקחו את אבשלום וישלכו אתו בנער אל הפחת
 17 הגדול ויצבו עליו גל אבנים גדול מאד וכל ישראל נסו
 18 איש לאחלו: ואבשלום לקח ויצבילו בחזו את מצבת
 אשר בעמק המלך כי אמר אידלי בן בעבור הנכיר
 שמי ויקרא למצבת על שמו ויקרא לה יד אבשלום
 עד היום הזה: ואחימעץ בן דודוק אמר ארוצה
 19 וא אבשורה את המלך כירשפטו יהיה מיד איבוי:
 ויאמרי לו יואב לא איש בשדה אתה היום הנה ובשורת
 20 ביום אחר והיום הנה לא תבשר כי על בן המלך
 21 מת: ויאמר יואב לפושי לה הנה למלך אשר
 22 ראיתה וישתחו כושי ליואב וירץ: ויסף עוד אחימעץ
 בן דודוק ויאמר אל יואב והיו מה ארצה נא גם אני
 אתני הפושי ויאמר יואב למה זה אתה רץ בני ולכה
 23 אידבשורה מצאת: ויהי מה ארוץ ויאמר לו רוצ וירץ
 24 אחימעץ בן דודוק הכפר ויעבר את הפושי: ודוד יושב
 בן שני השערים וילך הצפה אל יג השער אל החומה
 וישא את ידיו וירא והנה איש רץ לבדו: ויקרא
 25 הצפה ויגד למלך ויאמר המלך אם לבדו בשורה בפני
 26 וילך הלוך וקרב: וירא הצפה איש אחר רץ ויקרא
 הצפה אל השער ויאמר הנה איש רץ לבדו ויאמר
 27 המלך בסנה מבשר: ויאמר הצפה אני ראה את
 מרצת הראשון במרצת אחימעץ ויצדוק ויאמר המלך
 28 איש טוב זה ואל בשורה טובה: ויקרא אחימעץ
 ויאמר אל המלך שלום וישתחו למלך לאפיו ארצה
 ויאמר ברוך יהוה אלהיך אשר סגר את האנשים אשר
 29 ושא את ידך באדני המלך: ויאמר המלך
 שלום לנער לאבשלום ויאמר אחימעץ ראיתי החמון

הגדול

v. 17. לאדלו קי v. 18. בחיו קי v. 20. כן קי ולא כתיב

הַגָּדוֹל לְשַׁלַּח אֶת־עַבְדְּךָ יוֹאֵב וְאֶת־עַבְדְּךָ וְלֹא
 ל יִדְעֵתִי מָה׃ וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ כִּי הִתְנַצַּב כֹּה וַיִּסַּב וַיַּעֲמֵה׃
 31 וְהָיָה הַכּוֹשֵׁי בָּא וַיֹּאמֶר הַכּוֹשֵׁי וַתְּבַשֵּׁר אֲדֹנָי הַמֶּלֶךְ
 כִּי־שָׁפֵטָה יְהוָה הַיּוֹם מִיַּד כָּל־הַקָּמִים עֲלֶיךָ׃
 32 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל־הַכּוֹשֵׁי הַשְּׁלוֹם לְנַעַר לְאַבְשָׁלוֹם וַיֹּאמֶר
 הַכּוֹשֵׁי יְהוֹי כִנְעַר אִיבֵי אֲדֹנָי הַמֶּלֶךְ וְכֹל אֲשֶׁר־קָמָו
 עֲלֶיךָ לְרַעָה׃

יט CAP. XIX.

יט

א וַיִּרְגַּע הַמֶּלֶךְ וַיַּעַל עַל־עֲלִית הַשָּׁעַר וַיִּבְדַּךְ וְכֹה אָמַר
 בְּלִבְתּוֹ בְּנֵי אַבְשָׁלוֹם בְּנֵי בְנֵי אַבְשָׁלוֹם מִדֹּתָן מוֹתֵי אֲנִי
 2 תַחֲתֶיךָ אַבְשָׁלוֹם בְּנֵי בְנֵי׃ וַיִּגַּד לְיוֹאֵב הִנֵּה הַמֶּלֶךְ בִּכְתֹּ
 3 וַיַּתְּאֵבֵל עַל־אַבְשָׁלוֹם׃ וַתְּהִי הַתְּשׁוּעָה בַיּוֹם הַהוּא לְאַבְל
 לְכָל־הָעָם כִּי־שָׁמַע הָעָם בַּיּוֹם הַהוּא לֵאמֹר נַעֲצַב הַמֶּלֶךְ
 4 עַל־בְּנָו׃ וַיִּתְנַגַּב הָעָם בַּיּוֹם הַהוּא לְכוּא הָעִיר כִּי־אֲשֶׁר
 ה וַיִּתְנַגַּב הָעָם הַנִּבְלָמִים בְּנוֹסֵם בַּמְּלָחָמָה׃ וַתִּמְלֹךְ לְאֵט
 אֶת־פָּנָיו וַיִּזְעַק הַמֶּלֶךְ קוֹל גָּדוֹל בְּנֵי אַבְשָׁלוֹם אַבְשָׁלוֹם
 6 בְּנֵי בְנֵי׃ וַיָּבֹא אֶל־הַמֶּלֶךְ הַבַּיִת וַיֹּאמֶר הַבִּשְׁת
 הַיּוֹם אֶת־פָּנָי כָּל־עַבְדֶּיךָ הַמְּמַלְטִים אֶת־נַפְשִׁי הַיּוֹם
 וְאֵת נַפְשׁ בְּנִיךָ וּבְנֵיךָ וְנַפְשׁ נְשִׁיךָ וְנַפְשׁ כָּל־נְשִׁיךָ׃
 7 לְאַהֲבָה אֶת־שִׁנְאֶיךָ וּלְשִׂנְאֵי אֶת־אֹהֲבֶיךָ כִּי הִנֵּדַת הַיּוֹם
 כִּי אֵין לְךָ שָׂרִים וְעַבְדִּים כִּי יִדְעֵתִי הַיּוֹם כִּי לֹא
 אַבְשָׁלוֹם הוּא וְכֹלֵנוּ הַיּוֹם מֵתִים כִּי־אֵין יִשְׂרָאֵל בְּעֵינֶיךָ׃
 8 וְעַתָּה קוֹם צֵא וּדְבַר לִלְבַב עַבְדְּךָ כִּי בֵיתָה נִשְׁבַּעְתָּ
 כִּי־אֵינֶךָ יוֹצֵא אֶסְדִּילִיךָ אִישׁ אֶתְךָ הַלַּיְלָה וְרַעָה לְךָ זֹאת
 מִכָּל־הָרַעָה אֲשֶׁר־בָּאָה עֲלֶיךָ מִנְעָרֶיךָ עַד־עַתָּה׃
 9 וַיָּקָם הַמֶּלֶךְ וַיָּשָׁב בַּשָּׁעַר וּלְכָל־הָעָם הִגִּידוּ לֵאמֹר הִנֵּה
 הַמֶּלֶךְ יוֹשֵׁב בַּשָּׁעַר וַיָּבֹא כָל־הָעָם לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ וַיִּשְׂרָאֵל
 נִם

נִם אִישׁ לְאַהֲלוֹ׃ וַיְהִי כָל־הָעָם גָּדוֹן בְּכָל־שִׁבְטֵי
 יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר הַמֶּלֶךְ הַצִּילָנוּ מִכַּף אִיבָנוּ וְהוּא מִלְטָנוּ
 מִכַּף פְּלִשְׁתִּים וְעַתָּה בָּרַח מִדָּהָרָץ מֵעַל אַבְשָׁלוֹם׃
 וַאֲבָשָׁלוֹם אֲשֶׁר מָשַׁחְנוּ עָלֵינוּ מֵת בַּמְּלָחָמָה וְעַתָּה לָמָּה
 11 אַתֶּם מַחְרְשִׁים לְהָשִׁיב אֶת־הַמֶּלֶךְ׃ וְהַמֶּלֶךְ דָּוִד
 12 שָׁלַח אֶל־צִדּוֹק וְאֶל־אַבְיָתָר הַכֹּהֲנִים לֵאמֹר דַּבְּרוּ אֶל־
 וְקַנְי וַיהוָה לֵאמֹר לָמָּה תִּהְיוּ אַחֲרָנִים לְהָשִׁיב אֶת־
 הַמֶּלֶךְ אֶל־בֵּיתוֹ וּדְבַר כָּל־יִשְׂרָאֵל בָּא אֶל־הַמֶּלֶךְ אֶל־
 13 בֵּיתוֹ׃ אַחֵי אַתֶּם עֲצַמִּי וּבָשָׂרִי אַתֶּם וְלָמָּה תִּהְיוּ אַחֲרָנִים
 14 לְהָשִׁיב אֶת־הַמֶּלֶךְ׃ וְלַעֲמִשָּׂא תִּמְרוּ הַלֹּא עֲצַמִּי וּבָשָׂרִי
 אַתָּה כֹּה יַעֲשֶׂה־לִּי אֱלֹהִים וְכֹה יוֹסִיף אֶסְדִּילֵךְ שׁוֹר־צֶבֶא
 תִּהְיֶה לִפְנֵי כָל־הַנְּקִימִים תַּחַת יוֹאֵב׃ וַיֵּט אֶת־לִבְכּ כָּל־
 15 אִישׁ־יְהוּדָה כִּי־אִישׁ אֶחָד וַיִּשְׁלְחוּ אֶל־הַמֶּלֶךְ שׁוֹב אֶתָּה
 וְכָל־עַבְדְּךָ׃ וַיָּשָׁב הַמֶּלֶךְ וַיָּבֹא עַד־חֵרְתָן וַיְהוּדָה בָּא
 16 הַגִּלְגָּלָה לְלָכֶת לִקְרֹאת הַמֶּלֶךְ לְהַעֲבִיר אֶת־הַמֶּלֶךְ
 אֶת־חֵרְתָן׃ וַיִּמְחַר שָׁמַעִי בְּדִגְרָא בְּדִחְמוֹנֵי אֲשֶׁר
 17 מִבְּחוּרִים וַיִּרַד עִם־אִישׁ יְהוּדָה לִקְרֹאת הַמֶּלֶךְ דָּוִד׃
 וְאַלְף אִישׁ עִמּוֹ מִבְּנֵימִן וְצִיבָא נַעַר בֵּית שְׂאוּל וַחֲמִשַּׁת
 18 עֲשָׂר בָּנָיו וְעֲשָׂרִים עַבְדָּיו אִתּוֹ וְצִלְחוֹ חֵרְתָן לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ׃
 19 וַעֲבָרָה הָעֵבֶרָה לְעִבּוֹר אֶת־בֵּית הַמֶּלֶךְ וּלְעֲשׂוֹת הַטּוֹב
 בְּעֵינָיו וְשָׁמַעִי בְּדִגְרָא נָפַל לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ בַּעֲבָרוֹ בִּירְדֵן׃
 וַיֹּאמֶר אֶל־הַמֶּלֶךְ אֶל־יְחִישְׁבִּילִי דַּבְּרוּ עִוֵן וְאַל־תִּזְכֹּר כ
 20 אֵת אֲשֶׁר הִצַּנְתָּ עַבְדְּךָ בַּיּוֹם אֲשֶׁר יָצָא אֲדֹנָי־הַמֶּלֶךְ
 מִדֹּשְׁלָם לָשׁוּם הַמֶּלֶךְ אֶל־לְבָבִי כִּי יָדַע עַבְדְּךָ כִּי
 21 אֲנִי חַטָּאתִי וְהִנֵּה־בָאתִי הַיּוֹם וַיֵּאשׁוּן לְכָל־בֵּית יוֹסֵף
 22 לְדַבֵּר לִקְרֹאת אֲדֹנָי הַמֶּלֶךְ׃ וַיַּעַן אַבִּישַׁי בְּדִצְרוּיָהוּ
 וַיֹּאמֶר הַתַּחַת זֹאת לֹא יוֹמַת שָׁמַעִי כִּי קָלַל אֶת־מִשְׁחֵי
 יְהוָה

23 יהודה: וַיֹּאמֶר דָּוִד מֵהַלְלֵי וְלָכֶם בְּנֵי צְרוּיָה בִּיתְחֻוּיָהוּ
 הַיּוֹם לְשִׁמּוֹן הַיּוֹם יוֹמֵת אִישׁ בְּיִשְׂרָאֵל כִּי הֲלוֹא יָדַעְתִּי
 24 כִּי הַיּוֹם אֲנִי־מֶלֶךְ עַל־יִשְׂרָאֵל: וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל־שִׁמְעִי
 כֹּה לֹא תָמוּת וַיִּשְׁבַּע לוֹ הַמֶּלֶךְ: וּמִכַּבֶּשֶׁת בְּיָשׂוּאֵל
 יָבֵד לִקְרֹאת הַמֶּלֶךְ וְלֹא־עָשָׂה רִגְלוֹ וְלֹא־עָשָׂה שְׂפָמוֹ
 וְאֶת־בְּגָדָיו לֹא כָפַס לַמָּוֶת הַיּוֹם לִבַּת הַמֶּלֶךְ עַד־הַיּוֹם
 26 אֲשֶׁר־בָּא בְּשָׁלוֹם: וַיְהִי כִּי־בָא יְרוּשָׁלַם לִקְרֹאת הַמֶּלֶךְ
 27 וַיֹּאמֶר לוֹ הַמֶּלֶךְ לָמָּה לֹא־הִלַכְתָּ עִמִּי מִכִּיבִשֶׁת: וַיֹּאמֶר
 אֲדֹנָי הַמֶּלֶךְ עַבְדִּי רַמְנִי כִּי־אָמַר עַבְדְּךָ אֲחִיבִשְׂהִיל
 הַחֲמוֹר וְאֶרְכַּב עָלָיָה וְאֶלֶךְ אֶת־הַמֶּלֶךְ כִּי פֶסַח עַבְדְּךָ
 28 וַיִּרְגַל בְּעַבְדְּךָ אֶל־אֲדֹנָי הַמֶּלֶךְ וְאֲדֹנָי הַמֶּלֶךְ כִּמְלֶאכֶת
 29 הָאֱלֹהִים וַעֲשֵׂה הַטּוֹב בְּעֵינֶיךָ: כִּי לֹא הָיָה כִּלְבִּית
 אָבִי כִּי אִם־אֲנִשְׁי־מוֹת לֹאֲדֹנָי הַמֶּלֶךְ וְתָשֶׁת אֶת־עַבְדְּךָ
 בְּאֹכְלֵי שְׁלֶחֶנְךָ וּמַה־יִּשְׁלִי עוֹד צְדָקָה וְלוֹעֵק עוֹד אֲדֹנָי
 ל הַמֶּלֶךְ: וַיֹּאמֶר לוֹ הַמֶּלֶךְ לָמָּה תִּדְבָר עוֹד דְּבַרְךָ
 31 אֲמַרְתִּי אַתָּה וְצִיָּבָא תִּחְלַקְנָו אֶת־הַשָּׂדֶה: וַיֹּאמֶר מִכִּיבִשֶׁת
 אֶל־הַמֶּלֶךְ גַּם אֶת־הַכֶּל יִקַּח אַחֲרָי אֲשֶׁר־בָּא אֲדֹנָי הַמֶּלֶךְ
 32 בְּשָׁלוֹם אֶל־בֵּיתוֹ: וּבְרוּלֵי הַגִּלְעָדִי יָבֵד מִרְגְּלֵים
 33 וַיַּעֲבֹר אֶת־הַמֶּלֶךְ הַנִּרְחָן לְשִׁלְחוֹ אֶת־בִּנְיָרְחָן: וּבְרוּלֵי גִן
 מֵאֵד בְּדֹשְׁמָנִים שָׁנָה וְהוּא־כִּלְכֵּל אֶת־הַמֶּלֶךְ בְּשִׁיבֹת
 34 בְּמַחְנֵים כִּי אִישׁ־נְהוּל הוּא מֵאֵד: וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל־
 בְּרוּלֵי אַתָּה עֹבֵר אֵלַי וּכְלִפְלִתִי אַתָּה עֲמֹדִי בִירוּשָׁלַם
 לֹה וַיֹּאמֶר בְּרוּלֵי אֶל־הַמֶּלֶךְ כַּמָּה יָמֵי שָׁנָי חַיִּי כִּי־אֶעֱלֶה
 36 אֶת־הַמֶּלֶךְ יְרוּשָׁלַם: וְדֹשְׁמָנִים שָׁנָה אֲנֹכִי הַיּוֹם הַזֶּה
 בְּיָד־טוֹב לָדַע אִם־יִטְעַם עַבְדְּךָ אֶת־אֲשֶׁר אֲכַל וְאֶת־אֲשֶׁר
 אֲשַׁתָּה אִם־אֲשַׁמַּע עוֹד בְּקוֹל שָׂרִים וְשָׂרוֹת וְלָמָּה יִהְיֶה
 37 עַבְדְּךָ עוֹד לְמִשְׂאֵ אֶל־אֲדֹנָי הַמֶּלֶךְ: כַּמַּעַט יַעֲבֹר עַבְדְּךָ
 אֶת

אֶת־בִּנְיָרְחָן אֶת־הַמֶּלֶךְ וְלָמָּה יִגְמֹלְנִי הַמֶּלֶךְ הַגְּמוּלָה
 הַזֹּאת: יִשְׁבַּיֵא עַבְדְּךָ וְאִמָּת בְּעֵרֵי עִם קָבַר אָבִי וְאִמִּי
 38 וְהִנֵּה עַבְדְּךָ כַּמָּהֻם יַעֲבֹר עִם־אֲדֹנָי הַמֶּלֶךְ וַעֲשֵׂה־לוֹ
 אֵת אֲשֶׁר־טוֹב בְּעֵינֶיךָ: וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֵתִי יַעֲבֹר כַּמָּהֻם
 39 וְאֲנִי אַעֲשֵׂה־לוֹ אֶת־הַטּוֹב בְּעֵינֶיךָ וְכֹל אֲשֶׁר־תִּבְחַר עָלַי
 אַעֲשֵׂה־לְךָ: וַיַּעֲבֹר כָּל־הָעָם אֶת־בִּנְיָרְחָן וְהַמֶּלֶךְ עֹבֵר וַיִּשְׁק
 מ הַמֶּלֶךְ לְבְרוּלֵי וַיִּבְרַכְהוּ וַיָּשָׁב לְמַקְמוֹ: וַיַּעֲבֹר הַמֶּלֶךְ
 41 הַגִּלְגָּלָה וּכְמִתָּן עֹבֵר עִמּוֹ וְכֹל־עַם יְהוּדָה וַיַּעֲבִירוּ אֶת־
 הַמֶּלֶךְ וְגַם חֲצִי עִם יִשְׂרָאֵל: וְהִנֵּה כָּל־אִישׁ יִשְׂרָאֵל
 42 בָּאִים אֶל־הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמְרוּ אֶל־הַמֶּלֶךְ מִדּוּעַ נִגְבְּוֶךָ אֲחֵינוּ
 אִישׁ וְהוּדָה וַיַּעֲבֵרוּ אֶת־הַמֶּלֶךְ וְאֶת־בֵּיתוֹ אֶת־בִּנְיָרְחָן
 וְכֹל־אֲנָשֵׁי דָוִד עִמּוֹ: וַיַּעַן כָּל־אִישׁ יְהוּדָה עַל־אִישׁ
 43 יִשְׂרָאֵל כִּי־קָרַב הַמֶּלֶךְ אֵלָי וְלָמָּה זֶה חָרָה לָךְ עַל־
 חֲדָר חֹה הָאֹכֹל אֲכַלְנוּ מִדֶּם־הַמֶּלֶךְ אִם־נִשְׂאֵת נִשְׂאֵ לָנוּ:
 וַיַּעַן אִישׁ־יִשְׂרָאֵל אֶת־אִישׁ יְהוּדָה וַיֹּאמֶר עֲשֵׂה־
 44 יְדוּת לִי כַּמֶּלֶךְ וְגַם־בְּדוֹד אֲנִי מִמָּה וּמִדּוּעַ הִקְלַתְנִי וְלֹא־
 יָדָה דְבָרִי רֵאשׁוֹן לִי לְהִשָּׁיב אֶת־מַלְכִּי וַיִּקַּשׁ דְּבַר־אִישׁ
 יְהוּדָה מִדְּבַר אִישׁ יִשְׂרָאֵל:

CAP. XX. כ

וְשֵׁם נִקְרָא אִישׁ בְּלִיעֵל וְשִׁמּוֹ שֶׁבַע בְּדַבְּרֵי אִישׁ יְמִינִי *
 וַיִּתְקַע בְּשׁוֹפָר וַיֹּאמֶר אִין־לָנוּ חֵלֶת בְּדוֹד וְלֹא נִחְלָדֵד
 לָנוּ בְּבָרְיֵי אִישׁ לְאֹהֲלֵי יִשְׂרָאֵל עַל כָּל־אִישׁ יִשְׂרָאֵל
 2 מֵאֲחֵרֵי דָוִד אַחֲרָי שֶׁבַע בְּדַבְּרֵי וְאִישׁ יְהוּדָה דְּבַקּוֹ
 בְּמַלְכָם מִדִּבְרֵי וְעַד־יְרוּשָׁלַם וַיָּבֹא דָוִד אֶל־בֵּיתוֹ *
 3 וְיְרוּשָׁלַם וַיִּקַּח הַמֶּלֶךְ אֵת עֲשָׂר־נָשִׁים פְּלִגְשִׁים אֲשֶׁר
 הָיָה לְשֹׁמֵר הַבַּיִת וַיִּתְּנֵם בֵּית־מִשְׁמֶרֶת וַיְכַלְכְּלֵם
 וְאֵלֵיהֶם לֹא־בָא וְתַהֲוִינָה צָרְרוֹת עַד־יוֹם מִתָּן אֶלְמָנוּת

4 חיות: ויאמר המלך אל עמשא הנזקל את-איש
 ה יהודה שלשת ימים ואתה פה עמד: וילך עמשא
 6 להזעיק את-יהודה ויחר מן-המועד אשר יעד: ויאמר
 דוד אל-אבישי עתה ירע לנו שבע בן-בכרי מדאבשלום
 אתה קח את-עבדי אדניך ורחף אחריו פן-מצא לו
 7 ערים בצורות והציל עיננו: ויצאו אחריו אנשי יואב
 והפרתי והפלתי וכל-הגברים ויצאו מירושלם לרחף
 8 אחריו שבע בן-בכרי: הם עסד-האבן הגדולה אשר
 בנבעזן ועמשא בא לפניהם ויואב חנור מידו לבשו
 ועלו חנור חרב מצמדת על-מתניו בתערה והוא יצא
 9 ותפל: ויאמר יואב בוקן עמשא הנשקלו: ועמשא לא-נשמר
 בתרב אשר ביד-יואב ונכהו ביה אל-החמש וישפך
 מעיו ארצה ולא-שנה לו ימית ויואב ואבישי אהו
 11 רדף אחריו שבע בן-בכרי: ואיש עמד עליו מנערי יואב
 ויאמר מי אשר הפץ ביואב ומי אשר לדוד אחרי יואב:
 12 ועמשא מתגלל בדם בתוך המסלה וירא האיש ביה
 עמד כל-העם ויסב את-עמשא מן-המסלה השדה וישלך
 13 עליו בנד פאשר ראה פל-הבא עליו ועמד: פאשר
 הנה מן-המסלה עבר כל-איש אחרי יואב לרחף
 14 אחרי שבע בן-בכרי ויעבר בכל-שבטי ישראל אכלה
 ובית מעכה וכל-ירי ויקלדו ויבאו את-אחריו:
 15 ויבאו ויצרו עליו בילה בית המעכה וישפכו סללה
 אל-העיר ותעמד באל וכל-העם אשר את-יואב
 16 משחיתם להפיל החומה: ותקרא אשה חכמה מן
 העיר שמעו שמעו אמרו-נא אל-יואב קרב עדה-נה
 17 ואדרבה אליך: ויקרב אליה ותאמר האשה האתה
 יואב

v. 5. ויחר קרי v. 8. ועלו קרי v. 9. חסר א v. 14. ויקולו קרי

וואב ויאמר אני ותאמר לו שמע דברי אמתך ויאמר
 18 שמע אנכי: ותאמר לאמר דבר ידברו בקראשנה לאמר
 19 שאול ישאלו באבל וכן התמו: אנכי שלמי אמוני
 ישראל אתה מבקש להמית עיר ואם בישראל למד-
 20 תבלע נחלת יהודה: ויען יואב ויאמר חלילה חלילה
 21 לי אם-אבלע ואם-אשחית: לא-כן הדבר כי איש מחר
 אפרים שבע בן-בכרי שמו נשא ידו במלך בדוד חנור
 אתו לבדו ואלכה מעל העיר ותאמר האשה אל-יואב
 22 הנה ראשו משלך אלך בעד החומה: ותבוא האשה
 אל-כל-העם בחכמתה ויכרתו את-ראש שבע בן-בכרי
 וישלכו אל-יואב ויתקע בשפר ויפצו מעל-העיר איש
 23 לאחליו ויואב שב ירושלם אל-המלך: ויואב אל-
 כל-הצבא ישראל ובניה בן-יהוידע על-הכרן ועל-
 24 הפלתי: ואדרם על-המס ויהושפט בן-אחילוד המזכיר:
 25 ושני ספר וצדוק ואביתר כהנים: וגם עירא הנארי הנה
 26 כהן לדוד:

כא CAP. XXI.

כא

ויהי רעב בימי דוד שלש שנים שנה אחרי שנה ויבקש *
 דוד את-פני יהוה ויאמר יהוה אל-שאול
 2 ואל-בית הדמים על אשר-המית את-הגבענים: ויקרא
 המלך לגבענים ויאמר אליהם והגבענים לא מפני ישראל
 המה כי אם-מיתר האמרי ובני ראל נשבעו להם
 ויבקש שאול להפחם בקנאתו בני-ישראל ויהודה:
 3 ויאמר דוד אל-הגבענים מה אעשה לכם ובמה אכפר
 4 ויכרו את-נחלת יהוה: ויאמרו לו הגבענים אן-לי
 כסף וזהב עם-שאול ועסד-ביתו ואין לנו איש להמית
 5 בישראל ויאמר מה-אתם אמרים אעשה לכם: ויאמרו ה

אל-

v. 23. ויכרו קרי v. 24. פחח בארזח v. 25. ושוא קרי
 כיא I. פסקא באמצע פסק v. 4. לנו קרי

אלהמלך האיש אשר כלנו ואשר דמהלנו נשמדנו
 6 מהתיצב בכלגבל ישראל: ונתדלנו שבעה אנשים
 מבניו והוקענום ליהודה בנבעת שאול בחור יהודה
 * 7 ויאמר המלך אני אתן: ויחמל המלך עלמפיבשת
 בדיהונתן בודשאול עלשבעת יהודה אשר בינתם בין
 8 דוד ובין יהונתן בודשאול: ויקח המלך אתשני בני
 רצפה בתאיה אשר ילדה לשאול אתארמני וארני
 מפבשת ואתחמשת בני מיכל בתשאול אשר ילדה
 9 לעדריאל בדיברולי המחלתי: ויתנם ביד הגבעונים
 ויקעם בהר לפני יהודה ויפלו שבעתים יחד והם המתו
 י בימי קציר בראשנים ותחלת קציר שערים: ותפנה
 רצפה בתאיה אתהשק ותמהו לה אלהצור מתחלת
 קציר עד נתדמים עליהם מזהשמים ולאנתנה עוף
 השמים לנוח עליהם יומם ואתחתת השדה לילדה:
 11 ויגד לדוד את אשרעשתה רצפה בתאיה
 12 פלגש שאול: וילך דוד ויקח אתעצמות שאול ואת
 עצמות יהונתן בני מאת בעלי יביש גלעד אשר נגבו
 אתם מרחב ביתשן אשר תלום שם הפלשתים ביום
 13 הכות פלשתים אתשאול בגלבע: ויעל משם את
 עצמות שאול ואתעצמות יהונתן בני ויאספו אתעצמות
 14 המוקעים: ויקברו אתעצמותשאול ויהונתן בני בארץ
 בנימן בצלע בקב קיש אביו ויעשו כל אשרצו
 15 המלך ויעתר אלתו לארץ אחרירבן: ותהיעוד
 מלחמה לפלשתים אגישראל וירד דוד ועבדיו עמו
 16 וילחמו אתפלשתים ויעף דוד: וישבו בנב אשר
 בילתי הרפה ומשקל קינו שלש מאות משקל נחשה
 והוא

v. 6. ויתן קרי. ibid. פסקא באמצע פסוק. v. 9. ויתן n. ibid. והמת קרי
 ibid. בתולת קרי. v. 12. תלאום קרי. ibid. שמה פלשתים קי. v. 16. וישני ק

והוא חנור חדשה ויאמר להקות אתדוד: ויעוררלו
 אבישי בדיצרויה ויך אתהפלשתים וימתו או נשבעו
 אנשידוד לו לאמר לאתצא עוד אתנו למלחמה ולא
 18 תכבה אתנר ישראל: ויהי אחרירבן ותהיעוד
 המלחמה בנב עםפלשתים או הפה סככי החשתי את
 19 סף אשר בילדי הרפה: ותהיעוד המלחמה
 בנב עםפלשתים ויך אלחנן בדיצרוי ארנים בית הלחמי
 את גלית הגתי ועץ חניתו כמנור ארנים: ותהי כ
 עוד מלחמה בנת ויהי איש מדין ואצבעת ידיו ואצבעות
 21 רגליו שש ושש עשרים וארבע מספר וגםהוא ילך
 להרפה: ויחרף אתישראל ויכחו יהונתן בודשמעי אחי
 22 דוד: אתארבעת אלה ילדו להרפה בנת ויפלו ביד
 דוד וביד עבדיו:

כב CAP. XXII.

כב

וידבר דוד ליהודה אתדברי השירה הזאת ביום הציל *
 יהודה אתו מכה כלאיביו ומכה שאול:
 ויאמר יהודה סלעי ומצדתי ומפלטיילי: אלהי
 2 צורי אחסהבן מנני וקרן ישעי משנבי
 ומנוסי משעי מהמם תשעני: מהלל
 4 אקרא יהודה ומאיבי אושע: כי אפפני משבריי
 5 מות נחלי בליעל יבערוני: חבלי
 6 שאול סבני קדמני מקשי
 7 מות: בצרלי אקרא יהודה ואל
 8 אלהי אקרא וישמע מהיכלו
 9 קולי וישועתי באוניו: ויתגעש
 ותרעש הארץ ויתגעשו ביררה לו: עלה
 עשן

v. 19. ו ר ועירא. v. 20. מדן קרי. v. 21. שמעא קרי
 v. 1. הפטרת דאויט ויום ד של פסח. v. 8. ויתגעש קרי

עָשָׂן בְּאֵפוֹ וְאֵשׁ מִפִּי
 י תֹאכַל גְּחָלִים בְּעֵרוֹ מִמֶּנּוּ:
 שָׁמַיִם וַיִּרְדּוּ רִגְלָיו:
 11 וַיִּרְכַּב עַל־כְּרוֹב וַיַּעַף וַיִּרְא
 12 עַל־פְּנֵי־רוּחַ: וַיֵּשֶׁת חֶשֶׁךְ סָבִיב־תָּו
 13 סָבּוֹת חֲשֵׁר־תַּמִּים עָבִי שְׁחָקִים: מִנְּגַה
 14 נִגְדוּ בְּעֵרוֹ גַּח־לִי־אֵשׁ: יָרַעַם מִדְּשָׁמַיִם
 15 יְהוָה וְעֲלִיזוֹן יָתֵן קוֹלוֹ: וַיִּשְׁלַח
 16 חֲצִיִּים וַיַּפִּיצֵם בְּרַק וַיְהַמֵּם: וַיִּרְאוּ אֶפְקֵי
 17 וְסִיחֵי מַסְדּוֹת תִּבְלֵן יְהוָה מִנְּשֹׁמֶת רוּחַ אָפוֹ:
 18 יִקְחֵנִי מֵאֵיבֵי עֵז יִמְשְׁנֵי מַמִּים רַבִּים:
 19 מִמֶּנּוּ: מִשְׁנֵאֵי כִּי אֲמַצּוּ וַיִּחַן
 כ יְהוָה מִשְׁעַן לִי: וַיִּקְדַּמְנִי בַיּוֹם אִידִי
 21 אֶתִּי יַחֲלֹצֵנִי כִּי־תִפְּצֵן כִּי:
 יְהוָה בְּצַדִּיקְתִּי כִּבְרַת יְדֵי יוֹשֵׁב
 22 לִי: כִּי שָׁמַרְתִּי דְרָכֵי יְהוָה וְלֹא
 23 רָשַׁעְתִּי מֵאֱלֹהֵי: כִּי כָל־מִשְׁפָּטֵי
 24 לְגַנְדִּי וְחִקְתִּיו לֹא־אֶסּוּר מִמֶּנּוּ: וְאֵהְיֶה
 כה תַּמִּים לוֹ וְאֵשְׁתַּמְרָה מֵעוֹנֵי: וַיֵּשֶׁב יְהוָה לִי
 26 בְּצַדִּיקְתִּי כִּבְרִי לְגַנֵּד עֵינָיו: עֵסֶד
 27 חֶסֶד תִּתְחַסֵּד עִסֵּד נִבְרַר תִּתְבָּר וְעֵסֶד
 28 עָקַשׁ תִּתְפַּל: וְאֵת־עַם עֵנִי
 29 תוֹשִׁיעַ וַעֲיִנְךָ עַל־רַמִּים תִּשְׁפִּיל: כִּי
 נִדְהָה נִדְהָה וַיִּתֵּן

v. 15. וידם קרי v. 23. משפטיו קרי

חֲשָׁבִי: כִּי בָּהֶם אֲרוּץ גְּדוּד
 אֲדַלְגֵּ־שׁוּר: הָאֵל תָּמִים
 31 וַיִּרְכַּב וְאָמְרַת יְהוָה צְרוּפָה מִנֵּן
 32 הוּא לְכָל הַחַסִּים בּוֹ: כִּי מִי־אֵל מִבְּלַעֲדֵי
 33 יְהוָה וּמִי צוּר מִבְּלַעֲדֵי אֱלֹהֵינוּ: הָאֵל
 34 מַעֲזֵי חַיִל וַיִּרְכַּב: מִשְׁנֵה רִגְלָיו כְּאֵילוֹת
 35 בְּמַתִּי וַעֲמִידֵנִי: מִלְמַד יְדֵי לַה
 36 לְמַלְחָמָה וַנְּחַת קִשְׁת־נְחוּשָׁה וְרַעֲתִי: וַתִּתְדֹךְ
 37 לִי מִנֵּן יִשְׁעֶךָ וַעֲנֹתֶךָ תִּרְפְּנֵי: תִּרְחִיב צַעֲדֵי
 38 תַחְתָּנִי וְלֹא מַעֲדוֹ קָרַסְלִי: אֲרֻדְפָה
 39 אֵיבֵי וְאֲשַׁמְרֵם בְּלַתֶּם: וְאֶכְלֵם וְאֲמַחֲצֵם וְלֹא יִקּוּמוּן
 40 וַיִּפְּלוּ: וַתִּזְרְנֵי חַיִל מ
 41 לְמַלְחָמָה תִּכְרִיעַ קָמִי תַחְתָּנִי: וְאֵיבֵי
 42 תַתָּה לִי עֲרַף מִשְׁנֵאֵי וְאֶצְמִיתֶם: יִשְׁעוּ וְאֵין
 43 מִשִּׁיעַ אֱלֹהֵי־הוָה וְלֹא עֲנָם: וְאֲשַׁחֲקֵם
 44 כַּעֲפַר־אָרֶץ אֲרַקְעֵם: וְתִפְלֹטֵנִי מֵרִיבֵי עַמִּי
 45 לְרֹאשׁ גּוֹיִם תִּשְׁמְרֵנִי עִם לֹא־יִדְעֵתִי
 46 יַעֲבֹדֵנִי: בְּנֵי נֹכֵר יִתְכַחֲשׁוּ־לִי לְשִׁמוֹעַ מַה
 47 אֲנִי יִשְׁמְעוּ לִי: עֵנִי נֹכֵר יִפְּלוּ וַיַּחֲגְרוּ
 48 מִמִּסְגְּרוֹתֶם: חִי־יְהוָה וְסִי צוּרֵי וַיִּרְם
 49 אֱלֹהֵי צוּר יִשְׁעֵי: הָאֵל הַנֶּתֵן נִקְמַת
 50 לִי וּמְרִיד עַמִּים תַּחְתָּנִי: וּמִוֹצִיאֵי
 51 מֵאֵיבֵי וּמִקְמוֹ תִרְוַחֲמוּנִי מֵאִישׁ חֲמָסִים
 תַּצִּילֵנִי: עַל־כֵּן אֲדַבֵּר יְהוָה בְּגוֹיִם וְלִשְׁמֵךָ אֹמַר: מִגְּדִיל
 יִשׁוּעוֹת

v. 33. דרכי קרי v. 34. רגלי קרי v. 40. חסר א v. 51. מגדול קרי

16 מבאר בית לחם אשר בשער: ויבקעו שלשת הגברים
 במחנה פלשתים וישאבו מים מבאר בית לחם אשר
 בשער וישאו ויבאו אל דוד ולא אבה לשתותם ויפך
 אתם ליהודה: ויאמר הלילה לי יהוה מעשתי זאת
 17 הם האנשים ההלכים בנפשתם ולא אבה לשתותם
 אלה עשו שלשת הגברים: ואבישי אחי ויאב
 18 בן צרויה הוא ראש השלשי והוא עורר את חניתי
 על שלש מאות חלל ולושם בשלשה: מדהשלשה
 19 הכי נכבד ויהי להם לשר ועדהשלשה לאבא:
 ובניהו בן יהוידע בן אשתי רב פעלים כ
 מקבצאל הוא הבה את שני אראל מאב והוא ירד
 21 והבה את האריה בתוך הפאר ביום השלג: והוא
 הבה את איש מצרי אשר מראה ובן המצרי חנית
 וירד אליו בשבט ויגול את החנית מיד המצרי ויהרגו
 22 בחניתו: אלה עשה בניהו בן יהוידע ולושם בשלשה
 23 הגברים: מדהשלשים נכבד ואלהשלשה לאבא
 24 וישמרו דוד אל משמעתו: עשהאל אחי ויאב
 25 בשלשים אלחנן בן דודו בית לחם: שמה כה
 26 החרדי אליקא החרדי: חלץ הפלטי עירא
 27 בדעקש התקעי: אביעזר הענתתי מבני החשתי:
 28 צלמון האחחי מהרי הנטפתי:
 29 חלב בן
 30 בענה הנטפתי אתי בן דריבי מגבי בני בנימן:
 31 בניהו פרעתי הדי מנחלי געש: אביעזר לבון
 32 הערבותי עומות הברחמי: אליחבא השעלבני
 33 בני ישן יהונתן: שמה החרדי אחיאם בן שרר
 34 האררי: אליפלט בן אחסבי בן המעכתי אליעם

כ

v. 15. מכו קי v. 16. מכו קי v. 18. השלשה קי v. 20. חיל קי
 ibid. דאוי קי ibid. רבו קי v. 21. אש קי

ועשהחסד
 לשועות מלכו
 למשיחו
 לדוד ולרעו
 עד עולם:

כג CAP. XXIII.

א ואלה דברי דוד האחרנים נאם דוד בן ישי ונאם הנבד
 2 הקם על משיח אלהי ועקב ונעים ומרות ישראל: רוח
 3 יהוה דבר בי ומלתו על לשוני: אמר אלהי ישראל
 לי דבר צור ישראל מושל באדם צדיק מושל יראת
 4 אלהים: וכאור בקר ירחשמש בקר לא עבות מננה
 5 ממטר דשא מארץ: כילאבן ביתי עסאל פי ברות
 עולם שם לי ערוכה בכל ושמרה כירכלישעי וכל
 6 חפץ כילא יצמיח: ובלעל פקוץ מנד בלהם כילא
 7 ביד יקחו: ואיש יגע בהם ימלא ברזל ועץ חנית
 8 ובאש שרוף ישרפו בשבת: אלה שמות הגברים
 אשר לדוד ישב בשבת תחבמני ראש השלשי הוא
 עדינו העצנו על שמנה מאות חלל בפעם אחד:
 9 ואחרו אלעזר בן דודי בן אחתי בשלשה גברים עם
 דוד בחרפם בפלשתים נאספושם למלחמה ויעלו
 י איש ישראל: הוא קם נד בפלשתים עד כיריגעה יח
 ותדבק ידו אליהחרב ויעש יהוה תשועה גדולה ביום
 11 ההוא והעם ישבו אחריו אך לפשט: ואחרו
 שמה בן אנא הרה ונאספו פלשתים לחיה ותהי שם
 חלקת השדה מלא עדשים והעם נס מפני פלשתים:
 12 ויתצב בתוך החל ויצילה נד את פלשתים ויעש
 13 יהוה תשועה גדולה: וירדו שלשים מהשלשים ראש
 ויבאו אל קציר אל דוד אל מערת עדלם וחית פלשתים
 14 חנה בעמק רפאים: ודוד אז במצודה ומצב פלשתים
 15 אז בית לחם: ויתאזה דוד ויאמר מי ישקני מים

מבאר

v. 1. קמץ בוק v. 8. העצני קי ibid. אחו קי v. 9. ואחרו קי
 ibid. דודו קי ibid. הגבורים קי v. 11. ואחרו קי v. 13. שלשה קי

לה בן-אחיתפל הגלני: הצרו הפרמלי פצרי הארבי:
 36 ונאל בן-נתן מצבה בני הנדי: צלק העמוני
 37 נחרי הבארתי נשאי כלי יואב בן-צרויה: עירא
 38 היתרי גרב היתרי: אוריה החתי כל שלשים
 39 ושבעה:

כד CAP. XXIV.

1 א ויסף אפיהוה לחרות בישראל ויסת את-דוד בנים
 2 לאמר לך מנה את-ישראל ואת-יהודה: ויאמר המלך
 אל-יואב ושר-החיל אשר-אתו שוטנא בכל-שבט
 ישראל מדין ועד-באר שבע ופקדו את-העם וידעתי
 3 את מספר העם: ויאמר יואב אל-המלך ויוסף יהוה
 אלהיך אלה-העם בהם ובהם מאה פעמים ועיני אדני
 המלך ראות ואדני המלך למה חפץ בדבר הזה:
 4 ויחוק דבר-המלך אל-יואב ועל שרי החיל ויצא יואב
 ושרי החיל לפני המלך לפקד את-העם את-ישראל:
 ה ויעברו את-הנהר ויחנו בערוער ומין העיר אשר
 6 בתוך-הנהל הגד ואל-יעור: ויבאו הגלעדה ואל-ארץ
 7 תחתים חדשי ויבאו דנה יען וסביב אל-צידון: ויבאו
 מבצר-צר וכל-שרי החני והכנעני ויצאו אל-נגב יהודה
 8 באר שבע: וישטו בכל-הארץ ויבאו מקצה תשעה
 9 חדשים ועשרים יום ירושלים: ויתן יואב את-מספר
 מפקד-העם אל-המלך ונתתי ישראל שמנה מאות אלף
 איש-חיל שלף ה' ואיש יהודה המשמאות אלף
 10 איש: ונדד לבדוד אלו אחרי-כן ספר את-העם
 ויאמר דוד אל-יהוה חטאתי מאד אשר עשיתי ועמד
 11 יהוה העברנא את-עני עבדך כי נסבלתי מאד: ויגב
 דוד בפקר * ודבר-יהוה הוה אל-נד הנביא
 חוה

כג v. 35. הצוי קי v. 37. יחור v. 10. v. 11. כ"ד v. 10. v. 11. ספא באמצע ספס

12 חוה דוד לאמר: הלוך ודברת אל-דוד בה אמר יהוה
 שלש אנכי נוטל עליך בחר-לך אחת-מהם ואעשה-לך:
 13 ויבא-נד אל-דוד ויגדלו ויאמר לו התבוא לך שבע-
 שנים ורעב בארץ ואם-שלשה חדשים נסך לפני-
 צריך ותוא רדף ואם-היות שלשת ימים דבר בארץ
 14 עתה דע וראה מה-אשיב שליחי דבר: ויאמר
 דוד אל-נד צרלי מאד נפלה-נא ביד-יהוה פירבים
 15 רחמי וכיך אדם אל-אפלה: ויתן יהוה דבר בישראל
 מהפקר ועד-עת מועד וימת מן-העם מדין ועד-באר
 16 שבע שבעים אלף איש: וישלח ידו המלך וירושלם
 לשחתה וינחם יהוה אל-הרעה ויאמר למלך המשחית
 בעם רב עתה תרף ידך ומלך יהוה הוה עס-נדן
 17 הארונה הובסי: ויאמר דוד אל-יהוה בראתו ו
 את-המלך המכה בעם ויאמר הנה אנכי חטאתי
 ואנכי העויתי ואלה הצאן מה עשו תהי נא ידך בי
 18 ובבית אבי: ויבא-נד אל-דוד ביום ההוא ויאמר
 19 לו עלה הקם ליהוה מזבח בגרן ארניה הובסי: ויעל
 דוד בדבר-נד כאשר צוה יהוה: וישקף ארונה
 20 וירא את-המלך ואת-עבדיו עברים עליו ויצא ארונה
 21 וישתחו למלך אפיו ארצה: ויאמר ארונה מדוע
 בא אדני-המלך אל-עבדו ויאמר דוד לקנות מעמך
 22 את-הגרן לבנות מזבח ליהוה יצור המנפה מעל
 העם: ויאמר ארונה אל-דוד ויעל אדני המלך
 23 הפוב בעיני ראה הפקר לעלוי והמרנים וכלי הפקר
 לעצים: הפל נתן ארונה המלך למלך * ויאמר
 24 ארונה אל-המלך יהוה אלהיך ירצה: ויאמר המלך
 אל-ארונה לא פירקנו אקנה מאותך במחיר ולא אעלה
 ליהוה

v. 14. רחמי ק v. 16. הארונה ק v. 18. ארונה ק v. 22. בעיני ק v. 23. ספא באמצע ספס

ליהודה אלהי עלות הנם ויזון דוד אתהגרון ואתהבקר
כה בבסוף שקלים חמשים: ויבן שם דוד מזבח ליהודה
ויעל עלות ושלמים ויעתר יהודה לארץ ותעצר המנפה
מצל ישראל:

ח ז ק

סכום הפסוקים של ספר שמואל אלה וחמש מאות וששה. וסימנו
אשרו חמוץ: וסדריו ל"ד. וסימנו פותח את ירך: וחציו ולאשה
עגל מרבק:

מ ל כ י ם א

LIBER I. REGUM.

CAPUT I. א

והמלך דוד וזמן בא בימים ויכפרו בפגרים ולא יחס לו: א
ויאמרו לו עבדיו ויבקשו לאדני המלך נערה בתולה 2
ועמדה לפני המלך ותהיילו סכנת ושכבה בחיקך וחס
לאדני המלך: ויבקשו נערה יפה בכל גבול ישראל 3
וימצאו את-אבישג השונמית ויבאו אתה למלך: והנערה 4
יפה ערמאד ותהי למלך סכנת ותשרתהו והמלך לא
ידעה: ואדניה ברחנית מתנשא לאמר אני אמלך ויעש 5
לו רכב ופרשים וחמשים איש רצים לפניו: ולא-עצבו 6
אביו מימיו לאמר מדוע בכה עשית ונסתהא טובת-אל
מאד ואתו ילדה אחרי אבשלום: ויהיו דבריו עם יואב 7
בדצרויה ועם אביתר הכהן ויעזרו אחרי אדניה: וצדוק 8
הכהן ובניהו בדיהודע ונתן הנביא ושמעיה ורעי והגבורים
אשר לדוד לא היו עם-אדניהו: ויזבח אדניהו צאן ובקר 9
ומליא עם אבן הזחלת אשר-אצל עין רגל ויקרא את-
כל-אחיו בני המלך ולכל-אנשי ויהי עבדי המלך:
ואת-נתן הנביא ובניהו ואת-הגסם ואת-שלמה אחיו 10
לא קרא: ויאמר נתן אל-בת-לבע אם-שלמה לאמר 11
הלא שמעת בני מלך אדניהו ברחנית ואדנינו דוד לא
דע: ועתה לכו איצמד נא עצה ומלטי את-נפשך ואת- 12
נפש בנד שלמה: לכו ובאו אל-המלך דוד ואמרת אליו 13

הלא

מכל-צרה: כי כאשר נשבעתי לך ביהוה אלהי ישראל ל
 לאמר כי-שלמה בנך ימלך אחרי והוא ישב על-כסאי
 תחתיו כי בן אעשה היום הזה: ותקד בת-שבע אפים
 31 ארץ ותשתחו למלך ותאמר יהי אדני המלך דוד לעלם:
 ויאמר המלך דוד קראו-לי לצדוק הכהן ולנתן
 הנביא ולבניהו בן-יהוידע ויבאו לפני המלך: ויאמר
 32 המלך להם קחו עמכם את-עבדי אדניכם והרפכתם
 את-שלמה בני על-הפרדה אשר-לי והורדתם אתו אל-
 33 גחון: ומשח אתו שם צדוק הכהן ונתן הנביא למלך
 על-ישראל ותקעתם בשופר ואמרתם יהי המלך שלמה:
 ועליתם אחריו ובא וישב על-כסאי והוא ימלך תחתיו לה
 34 ואתו צייתו להנחות נגיד על-ישראל ועל-יהודה: ויען
 35 בניהו בן-יהוידע את-המלך ויאמר אמן בן יאמר יהוה
 36 אלהי אדני המלך: כאשר הנה יהוה עם-אדני המלך
 בן יהוה עם-שלמה ויגדל את-כסאו מפסא אדני המלך
 37 דוד: ויגד צדוק הכהן ונתן הנביא ובניהו בן-יהוידע
 38 ותפרתי ותפלתי וירפבו את-שלמה על-פרדת המלך
 39 דוד וילכו אתו על-גחון: וישח צדוק הכהן את-רגל
 השמן מן-האהל וימשח את-שלמה ויתקעו בשופר
 40 ויאמרו כל-העם יהי המלך שלמה: ויעלו כל-העם מ
 41 אחריו והעם מחללים בחללים וישמחים שמחה גדולה
 42 ותבקע הארץ בקולם: וישמע דניהו וכל-הקראים
 אשר אתו והם פלו לאכל וישאו את-קול השופר
 43 ויאמר מדוע קול-הקריה הזמה עוננו מדבר והנה יונתן
 44 בן-אביתר הכהן בא ויאמר אדניהו פא כי איש חיל
 אתה וטוב תבשר: ויען יונתן ויאמר לאדניהו אכל
 45 אדנינו המלך-דוד המלך את-שלמו: וישלח אתו
 המלך

הלא-אתה אדני המלך נשבעת לאמתך לאמר כי-שלמה
 בנך ימלך אחרי והוא ישב על-כסאי ומדוע מלך
 14 אדניהו: הנה עורך מדברת שם עם-המלך ואני אבוא
 15 אחריו ומלאתי את-דבריו: ותבא בת-שבע אל-המלך
 החדרה והמלך זקן מאד ואבישג השונמית משרת את-
 16 המלך: ותקד בת-שבע ותשתחו למלך ויאמר המלך
 17 מה-לך: ותאמר לו אדני אתה נשבעת ביהוה אלהיך
 לאמתך כי-שלמה בנך ימלך אחרי והוא ישב על-כסאי:
 18 ועתה הנה אדניה מלך ועתה אדני המלך לא ידעת:
 19 ויזבח שור ומריא-זבאן לרב ויקרא לכל-בני המלך
 ולאביתר הכהן וליאב שר הצבא ולשלמה עבדך לא
 כ קרא: ואתה אדני המלך עיני כל-ישראל עליך להנח
 21 להם מי ישב על-כסא אדני-המלך אחריו: והנה
 כשכב אדני-המלך עם-אבתיו והייתי אני ובני שלמה
 22 חטאים: והנה עונך מדברת עם-המלך ונתן הנביא
 23 בא: ויעידו למלך לאמר הנה נתן הנביא ויבא לפני
 24 המלך וישתחו למלך על-אפיו ארצה: ויאמר נתן
 אדני המלך אתה אמרת אדניהו ימלך אחרי והוא
 כה ישב על-כסאי: כי יגד היום ויזבח שור ומריא-זבאן
 לרב ויקרא לכל-בני המלך ולשרי הצבא ולאביתר
 הכהן והנעם אכלים ושתים לפניו ויאמרו יהי המלך
 26 אדניהו: ולי אגיד דוד ולצדק הכהן ולבניהו בן-
 27 יהוידע ולשלמה עבדך לא קרא: אם מאת אדני המלך
 נהנה הדבר הזה ולא יודעת את-עבדיך מי ישב על-
 28 כסא אדני-המלך אחריו: ויען המלך דוד ויאמר קראו
 לי לבת-שבע ותבא לפני המלך ותעמד לפני המלך:
 29 וישבע המלך ויאמר חיה-יהוה אשר-פרדה את-נפשי
 מכל-

הַמֶּלֶךְ אֶת־צִדּוֹק הַכֹּהֵן וְאֶת־נִתָּן הַנָּבִיא וּבְנֵיהֶוּ בְּדֹ
 יְהוֹיָדָע וְהַכֹּהֵן וְהַפְּלִיגִי וַיִּרְכְּבוּ אֹתוֹ עַל פָּרֹדֶת הַמֶּלֶךְ׃
 מה וַיִּמְשְׁתוּ אֹתוֹ צִדּוֹק הַכֹּהֵן וְנִתָּן הַנָּבִיא לְמֶלֶךְ בְּנַחֲוֹן
 וַיַּעֲלוּ מִשָּׁם שְׂמֹחִים וְתָהִם הַקָּרְיָה הוּא הַקּוֹל אֲשֶׁר
 שָׁמַעְתֶּם׃ וְגַם יָשָׁב שְׁלֹמֹה עַל כִּסֵּא הַמְּלוּכָה׃ וְגַם־בָּאִו
 עֲבָדֵי הַמֶּלֶךְ לְבָרֵךְ אֶת־אֲדֹנָיו הַמֶּלֶךְ דָּוִד לֵאמֹר יִיטֹב
 אֱלֹהֵיךָ אֶת־שֵׁם שְׁלֹמֹה מִשְׁמֶךָ וַיִּגְדַּל אֶת־כִּסֵּאוֹ מִכִּסְּאֶךָ
 וַיִּשְׁתַּחֲוֶה הַמֶּלֶךְ עַל־הַמִּשְׁכָּב׃ וְגַם־כִּבְּדָה אִמֶּר הַמֶּלֶךְ בְּרוּךְ
 יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר נָתַן הַיּוֹם יָשֵׁב עַל־כִּסְּאִי וַעֲנֵי
 רָאוּת׃ וַיַּחֲדֹדוּ וַיִּקְמוּ כָּל־הַקָּרְאִים אֲשֶׁר לֹאֲדָנִיְהוּ וַיִּלְכְּוּ
 אִישׁ לְדַרְכּוֹ׃ וְאֲדֹנָיו יָרָא מִפְּנֵי שְׁלֹמֹה וַיִּקָּם וַיִּלְךְ וַיַּחֲזֹק
 בְּקַרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ׃ וַיִּגְדַּר לְשְׁלֹמֹה לֵאמֹר הִנֵּה אֲדֹנָיו יָרָא
 אֶת־הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה וְהִנֵּה אֲחֹז בְּקַרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ לֵאמֹר
 יִשְׁבַע־לִי כִּי־וּם הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה אִם־יָמִית אֶת־עַבְדֶּךָ בַּחֲרֹב׃
 וַיֹּאמֶר שְׁלֹמֹה אִם יִהְיֶה לְבֹדְחִי לֹא־יִפֹּל מִשַּׁעֲרֹתָי אֲרֻצָּה
 וְאִם־רָעָה תִּמְצָאֵבוּ וּמַת׃ וַיִּשְׁלַח הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה וַיִּרְדְּדוּ
 מֵעַל הַמִּזְבֵּחַ וַיָּבֵא וַיִּשְׁתַּחֲוֶה לְמֶלֶךְ שְׁלֹמֹה וַיֹּאמְרוּ־לוֹ
 שְׁלֹמֹה לָךְ לְבֵיתֶךָ׃

ב CAP. II.

א וַיִּקְרְבוּ וַיִּמְדֹּדוּ לְמוֹת וַיִּצְוּ אֶת־שְׁלֹמֹה בְּנוֹ לֵאמֹר׃
 2 אֲנִי הִלְךְ בְּדַרְךְ כָּל־הָאָרֶץ וְהִזְקַתְּ וְהִיִּית לְאִישׁ׃ וְשִׁמְרַתְּ
 3 אֶת־מִשְׁמַרְתִּי וַיְהִי אֶתְּךָ לְלִבְתִּי בְּדַרְכּוֹ לְשֹׁמֵר חֻקְתּוֹ
 מִצֻּוֹתָיו וּמִשְׁפָּטָיו וַעֲוִיֹתָיו בְּכַתּוּב בְּתוֹרַת מֹשֶׁה לְמַעַן
 תִּשְׁפִּיל אֶת כָּל־אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה וְאֶת כָּל־אֲשֶׁר תִּפְגַּע שָׁם׃
 4 לְמַעַן יִקָּם יְהוָה אֶת־דְּבָרוֹ אֲשֶׁר דִּבֶּר עָלַי לֵאמֹר אִם־
 יִשְׁמְרוּ בְנֵיךָ אֶת־דִּרְכֶּךָ לְלִבְתִּי לְפָנַי בְּאֵמֶת בְּכָל־לִבְבָם
 וּבְכָל־נַפְשָׁם לֵאמֹר לֹא־יִכְרַת לָךְ אִישׁ מֵעַל כִּסֵּא יִשְׂרָאֵל׃
 וְגַם

וְגַם אֶתְּךָ יָדַעְתָּ אֵת אֲשֶׁר־עָשָׂה לִי יוֹאָב בְּוִצְרוּיָה אֲשֶׁר הִ
 עָשָׂה לְשִׁגְרֵי־שָׂרֵי צְבָאוֹת יִשְׂרָאֵל לְאֲבִנָּר בְּדִנְר וְלַעֲמִשָּׂא
 בְּדִיֹתָר וְנִהְרָגִים וַיִּשֶׁם דָּמִי־מִלְחָמָה בְּשָׁלֵם וַיִּתֵּן דָּמִי
 מִלְחָמָה בַּחֲגֹרְתוֹ אֲשֶׁר בְּמַתְנָיו וּבְנַעֲלוֹ אֲשֶׁר בְּרַגְלָיו׃
 6 וַעֲשִׂיתָ בְּחִכְמָתְךָ וְלֹא־תוֹרַד שִׁיבְתוֹ בְּשָׁלֵם שְׂאֵל׃
 7 וְלִבְנֵי בְרוּךְ הַגִּלְעָדִי תַעֲשֶׂה־חֶסֶד וְהוּוּ בְּאֶכְלֵי שְׁלַחְנֶךָ
 8 כִּי־כֵן קָרְבוּ אֵלַי בְּבִרְחֵי מִפְּנֵי אֲבִשְׁלוּם אַחִיךָ׃ וְהִנֵּה הִ
 עֲמָדָה שָׁמַעִי בְּוִגְרָא בְּוִגְרָא בְּוִגְרָא מִכַּחֲרֵים וְהוּא קָלְלֵנִי
 קָלְלָה נִמְרָצָת בְּיוֹם לִבְתִּי מִחַגִּים וְהוּא־יִבְרַד לְקַרְאֹתִי
 תִּירָדִן וְאִשְׁבַּע לוֹ בִּיהוָה לֵאמֹר אִם־אֶמְיָתְךָ בַּחֲרֹב׃
 9 וְעַתָּה אֲלִי־תִנְקְדוּ כִּי אִישׁ חָכֵם אֶתְּךָ וַיִּדַּעְתָּ אֵת אֲשֶׁר
 תַּעֲשֶׂה־לוֹ וְהוֹרַדְתָּ אֶת־שִׁיבְתוֹ בְּדָם שְׂאוּל׃ וַיִּשְׁכַּב דָּוִד
 עַם־אֲבֹתָיו וַיִּקְבַּר בְּעִיר דָּוִד׃ וְהַיָּמִים אֲשֶׁר מֶלֶךְ דָּוִד
 עַל־יִשְׂרָאֵל אַרְבָּעִים שָׁנָה בַּחֲבֵרוֹן מֶלֶךְ שֶׁבַע שָׁנִים
 וּבִירוּשָׁלַם מֶלֶךְ שְׁלֹשִׁים וְשָׁלֹשׁ שָׁנִים׃ וְשְׁלֹמֹה יָשָׁב
 עַל־כִּסֵּא דָוִד אָבִיו וְתִכֵּן מַלְכּוֹ מֵאָדָּם׃ וַיָּבֵא
 אֲדֹנָיו בְּוִחֲזִית אֶל־בֶּת־שֶׁבַע אִם־שְׁלֹמֹה וְתֹאמֶר
 הַשָּׁלוֹם בְּאָדָּ וַיֹּאמֶר שָׁלוֹם׃ וַיֹּאמֶר דָּבָר לִי אֱלֹהִי וְתֹאמֶר
 דָּבָר׃ וַיֹּאמֶר אֵת יָדַעְתָּ כִּי־לִי הוּיָה הַמְּלוּכָה וְעָלִי
 שָׁמוּ כָּל־יִשְׂרָאֵל פְּנֵיהֶם לְמֶלֶךְ וְתִסַּב הַמְּלוּכָה וְתִתִּי
 לְאָחִי כִּי מִיהוָה הוּיָה לוֹ׃ וְעַתָּה שְׂאֵלָה אַחַת אֲנִכִּי
 שְׂאֵל מֵאֲתָךְ אֶל־תִּשְׁבֵּנִי אֶת־פְּנֵי וְתִיר אֱלֹהֵי דָבָר׃ וַיֹּאמֶר
 אִמְרֵי־נָא לְשְׁלֹמֹה הַמֶּלֶךְ כִּי לֹא־יָשִׁיב אֶת־פְּנֵיךָ וְיִתְדַלִּי
 אֶת־אֲבִישָׁן הַשּׁוֹנֵמִית לְאִשָּׁה׃ וְתֹאמֶר בֶּת־שֶׁבַע טוֹב
 אֲנִכִּי אֲדַבֵּר עִלְיָךְ אֶל־הַמֶּלֶךְ׃ וְתִבָּא בֶת־שֶׁבַע אֶל־הַמֶּלֶךְ
 שְׁלֹמֹה לְדַבְרֵ־לוֹ עַל־אֲדֹנָיו וַיִּקָּם הַמֶּלֶךְ לְקַרְאֹתָהּ
 וַיִּשְׁתַּחֲוֶה לָּהּ וַיִּשָּׁב עַל־כִּסְּאוֹ וַיִּשֶׁם כִּסֵּא לְאֵם הַמֶּלֶךְ
 וְתִשָּׁב

כ ותשב לימינו: ותאמר שאלה אחת קמנה אנכי שאלת
מאתך אליהשב אתפני ויאמר לה המלך שאלתי אמי
21 כי לא אשוב אתפניך: ותאמר ותן אתאבישג השנמית
22 לאדניו אחיך לאשה: ויען המלך שלמה ויאמר לאמו
ולמה את שאלת אתאבישג השנמית לאדניו ושאלתי
לו אתהמלוכה כי הוא אחי הגדול ממני ולו ולאביתר
23 הכהן וליואב בןנרניה: וישבע המלך שלמה
ביהוה לאמר כה יעשהלי אלהים וכה יסוף כי
24 בנפשו דבר אדניו אתהדבר הזה: ועתה חיייהוה
אשר הכיני וישיבני עלכסא דוד אבי ואשר עשיתי
כה לי בית כאשר דבר כי היום ימת אדניו: וישלח
המלך שלמה בן בניהו בןיהוידע ויפגעבו וימת:
26 ולאביתר הכהן אמר המלך ענתת לך עלשדך
כי איש מות אתה וביום הזה לא אמיתך כיינשאת
אתארון אדני יהוה לפני דוד אבי וכי התענית בכל
27 אשרהתענה אבי: ויגרש שלמה אתאביתר מהגור
כהן ליהוה למלא אתדבר יהוה אשר דבר עלבית
28 עלי בשלה: והשמעה באה עדיואב כי יואב
נטה אחרי אדניה ואחרי אבשלום לא נטה ויגם יואב
29 אלאהל יהוה ויחוק בקרנות המזבח: ויעד למלך
שלמה כי גם יואב אלאהל יהוה והנה אצל המזבח
וישלח שלמה אתפני בןיהוידע לאמר לך פגעבו:
ל ויבא בניהו אלאהל יהוה ויאמר אליו כהאמר המלך
לא כייפדואמות וישב בניהו אתהמלך
31 דבר לאמר כהדבר יואב וכה ענני: ויאמר לו המלך
עשה כאשר דבר ופגעבו וקברתו והסרתו דמי הנם
32 אשר שפך יואב מעלי ומעל בית אבי: והשיב יהוה

את

אתדמו עלראשו אשר פגע בשניאנשים צדקים
וטבים ממני ויהרגם בחרב ואבי דוד לא ידע את
אבנר בןנר שרצבא ישראל ואתעמשא בןיתר שר
צבא יהודה: ושבו דמוסם בראש יואב ובראש זרעו
33 לעלם ולדוד ולזרעו ולביתו ולכסאו יהיה שלום עד
עולם מעם יהוה: ויעל בניהו בןיהוידע ויפגעבו
34 וימתו ויקבר בביתו במדבר: ויתן המלך אתבניהו לה
בןיהוידע תחתיו עליצבא ואתצדוק הכהן נתן המלך
תחת אביתר: וישלח המלך ויקרא לשמעו ויאמר
36 לו בניהלך בית בירושלם וישבת שם ולא תצא משם
אנה ואנה: והנה ביוט צאתך ועברת אתנחל קדרון
37 ידע תדע כימות תמות דמה יהיה בראשה: ויאמר
38 שמעי למלך טוב הדבר כאשר דבר אדני המלך בן
יעשה עבדך וישב שמעי בירושלם ימים רבים:
39 ויהי מקץ שלש שנים ויברחו שניעבדים לשמעו אל
אכיש בןמצבא מלך גת ויגידו לשמעו לאמר הנה
עבדך בנת: ויקם שמעי ויחבש אתחמרו וילך גת
מ אלאכיש לבקש אתעבדיו וילך שמעי ויבא את
עבדיו מנת: ויעד לשלמה כיהלך שמעי מירושלם
41 גת וישב: וישלח המלך ויקרא לשמעו ויאמר אליו הלא
42 השבעתך ביהוה ואעד בך לאמת ביום צאתך והלכת
אנה ואנה ידע תדע כימות תמות הנה ותאמר אלי טוב
43 הדבר שמעתי: ומדוע לא שמתי את שבעת יהוה ואת
44 המצוה אשרצויתי עליך: ויאמר המלך אלשמעי אתה
ידעת את פלחרעה אשר ידע לבבך אשר עשית לדוד
אבי והשיב יהוה אתדעתך בראשה: והמלך שלמה
מה ברוך וכסא דוד יהיה נכון לפני יהוה עדעולם: ויעז
46 המלך

המלך את-בניהו בן-יהוידע ויצא ויפגע-בו וימת והממלכה נבונה ביד שלמה:

CAP. III. ג

ג ויתחתן שלמה את-פרעה מלך מצרים ויפנה את-פרת-
 פרעה ויביאה אל-עיר דוד עלתו לבנות את-ביתו
 2 ואת-בית יהוה ואת-חומת ירושלם סביב: רק העם
 מזבחים בבמות כי לא-נבנה בית לשם יהוה עד הימים
 3 ההם: ויאהב שלמה את-יהוה ללכת בחקות דוד
 4 אביו רק בבמות הוא מזבח ומקטיר: וילך המלך
 גבענה לזבח שם כיהיא הבמה הגדולה אלה עלות
 ה יעלה שלמה על המזבח ההוא: כגבעון נראה יהוה
 אל-שלמה בחלום הלילה ויאמר אלהים שאל מה
 6 אתך לך: ויאמר שלמה אתה עשית עמך עבדך דוד אבי
 חסד גדול כאשר הלך לפניך באמת ובצדקה ובישרת
 לבב עמך ותשמר-לו את-החסד הגדול הזה ותתדלו
 7 בן ישב עלי-כסאו פנים הנה: ועתה יהוה אלהי אתה
 המלכת את-עבדך תחת דוד אבי ואנכי נער קטן לא
 8 אדע צאת וקא: ועבדך בתוך עמך אשר בחרת עמ
 9 רב אשר לא-ימנה ולא יספר מרב: ונתת לעבדך לב
 שמע לשפט את-עמך להבין בין-טוב לרע כי מי יוכל
 י לשפט את-עמך הכמר הנה: וייטב הדבר בעיני אדני
 11 כי שאל שלמה את-דבר הנה: ויאמר אלהים אליו
 וען אשר שאלת את-בר הנה ולא-שאלת לך ימים
 רבים ולא-שאלת לך עשר ולא שאלת נפש אבך
 12 ושאלת לך הבין לשמע משפט: הנה עשיתו כדברך
 הנה ונתתי לך לב חכם ונבון אשר כמוך לא-היה
 13 לפניך ואחרך לא-יקום כמוך: וגם אשר לא-שאלת

נתתי

נתתי לך נס-עשר נס-כבוד אשר לא-היה כמוך איש
 14 במלכים בל-ימיה: ואם תלך בדרךי לשמר חקי ומצותי
 כאשר הלך דניד אבך והארכתי את-ימיה: ויפן
 15 שלמה והנה חלום ויבוא ירושלם ויעמד לפני ארון
 ברית-אדני ועל עלות ויעש שלמים ויעש משחה לכל-
 16 עבדיו: אז תבאנה שתים נשים ונות אל-המלך
 17 ותעמדנה לפניו: ותאמר האשה האחת בני אדני אני
 18 והאשה הזאת ישבת בבית אחר ואלד עמה בבית: והי
 ביום השלישי ללדתי ותלד נס-האשה הזאת ואנחנו יחדיו
 19 אדור אתנו בבית וזלתי שתים אנחנו בבית: וימת כך
 האשה הזאת לילה אשר שכבה עליו: ותקם בתוך כ
 הלילה ותקח את-בני מאצלי ואמתך ישנה ותשכיבהו
 21 כחוקה ואת-בנה המת השכיבה בחיקי: ואקם בבקר
 לחניק את-בני והנהמת ואת-בונן אליו בבקר והנה
 22 לא-היה בני אשר ילדתי: ותאמר האשה האחרת
 לא כי בני החי ובגד המת וזאת אמרת לא כי בגד המת
 23 ובני החי ותדברנה לפני המלך: ויאמר המלך זאת
 אמרת והי-בני החי ובגד המת וזאת אמרת לא כי בגד
 24 המת ובני החי: ויאמר המלך קחילי חרב ויביאי חרב
 לפני המלך: ויאמר המלך גורו את-הילד החי לשניים כה
 26 ותנו את-החצי לאחת ואת-החצי לאחת: ותאמר האשה
 אשר-בנה החי אל-המלך כיר-מרו רחמייה על-בנה
 ותאמר בני אדני תגדלה את-ילד החי והמת אל-
 27 תמיתו וזאת אמרת נסילי נסילך לא יהיה גורו: ויען
 המלך ויאמר תגדלה את-הילד החי והמת לא תמיתו
 28 הוא אמו: וישמעו כל-ישראל את-המשפט אשר שפט
 המלך

CAP. V. ה

ה ושלמה הנה מושל בכל-הממלכות מן-הנהר ארץ *
 בלשתיים ועד גבול מצרים מגשים מנחה ועבדים את-
 2 שלמה בל-ימי חייו: ויהי לחם-שלמה ליום אחד
 3 שלשים כר סלת וששים כר קמח: עשרה בקר בראים
 ועשרים בקר רעי ומאה צאן לבד מאיל ועבד ויחמור
 4 וברברים אבוסים: ביהוא הנה | בכל-עבר הנהר
 מתפסח ועד-עזה בכל-מלכי עבר הנהר ושלום הנה
 5 לו מכל-עבריו מסביב: וישב יהודה וישראל לבטח ה
 איש תחת גפנו ותחת תאנתו מן ועד-באר שבע כל
 6 ימי שלמה: ויהי לשלמה ארבעים אלף ארנות
 7 סוסים למרכבו ושנים-עשר אלף פרשים: וכלכלו
 8 הנאצים האלה את-המלך שלמה ואת כל-הקרב אל-
 שלתן המלך-שלמה איש חדשו לא יעדרו דבר:
 9 והשערים והתבן לסוסים ולרכש יבאו אל-המקום
 אשר יהודשם איש כמשפטו: ויתן אלהים חכמה
 10 לשלמה ותבונה הרבה מאד ורחב לב כחול אשר על-
 שפת הים: ותרב חכמת שלמה מחכמת כל-בני-קדם
 11 ומכל חכמת מצרים: ויחכם מכל-האדם מאיתן האזרחי
 והימן וכלכל ודרדע בני מחול ויהי-שמו בכל-הגוים
 12 סביב: וידבר שלשת אלפים משל ויהי שירו חמשה
 13 ואלף: וידבר על-העצים מן-ז אשר בלבנון ועד
 האזוב אשר יצא בקור וידבר על-הבהמה ועל-העוף
 14 ועל-הרמש ועל-הדגים: ויבאו מכל-העמים לשמע את
 חכמת שלמה מאת כל-מלכי הארץ אשר שמעו את-
 15 חכמתו: וישלח חירם מלך-צור את-עבדיו אל-
 שלמה בני שמע בני אתו משחו למלך תחת אביהו בני
 16 אהב הנה חירם לדוד כל-הימים: וישלח שלמה

אל-

CAP. IV. ד

המלך ויראו מפני המלך כי ראו כי-חכמת אלהים
 בקרבן לעשות משפט:

2 ויהי המלך שלמה מלך על-כל-ישראל: ואלה
 3 השרים אשר-לו עזרהו בדצדוק הפהן: אליהרף
 ואהיה בני שישא ספרים יהושפט בן-אחילוד המזכיר:
 4 ובניהו בן-יהודע על-הצבא וצדוק ואביתר כהנים:
 5 ועזריהו בן-נתן על-הנאצים וכוור בן-נתן כהן רעה
 6 המלך: ואחישר על-הבית ואדנירם בן-עבדא על-המס:
 7 ולשלמה שנים-עשר נאצים על-כל-ישראל וכלכלו
 את-המלך ואת-ביתו חדש בשנה יהיה על-אחד לכלכלו:
 8 ואלה שמותם בן-חור בן-אפרים: בן-דקר בן-מן
 9 ובשעלבים ובית שמש ואילון בית-חנן: בן-חסד בן-ארבות
 10 לו שכה וכל-ארץ חפר: בן-אבינדב בן-נפת דאר טפת
 11 בתי-שלמה היתה לו לאשה: בענא בן-אחילוד
 12 תענך ומגדו וכל-בית שאן אשר אצל צרתנה מתחת
 13 לזרעאל מבית שאן עד אבל מחולה עד מעבר ליקמעם:
 בן-גבר ברמת גלעד לו חות ואיר בן-מנשה אשר
 14 בגלעד לו חבל ארנב אשר בבשן ששים ערים גדלות
 15 חומה ובריה נחשת: אחינדב בן-עדיא מחנימה:
 16 אחימעץ בנפתלי נס-הוא לקח את-בשמת בתי
 17 שלמה לאשה: בענא בן-חוישי באשר ובצלורת:
 18 יהושפט בן-ח בן-יששכר: שמעי בן
 19 אלא בבנימן: ובר בן-ארי בארץ גלעד ארץ
 סחון | מלך האמרי וענ מלך הבשן ונציב אחד אשר
 20 בארץ: יהודה וישראל רבים כחול אשר-עליהם לגרב
 אכלים ושתיים ושמהים:

ושלמה

17 אלהיכם לאמר: אתה ידעת את-דוד אבי כי לא יכול לבנות בית לשם יהוה אלהיו מפני המלחמה אשר סבבהו ערפת יהוה אתם תחת כפות רגליו: ועתה הניח יהוה אלהי לי מסביב אין ששן ואין פגע רע: ויהני אמר לבנות בית לשם יהוה אלהי כאשר דבר יהוה אל-דוד אבי לאמר בנה אשר אתן תחתיד על-כ בסוף הוא-יבנה הבית לשמי: ועתה צוה ויכרתו-לי ארזים מן-הלבנון ועבדי יהיו עם-עבדך ושכר עבדך אתן לך בכל אשר תאמר כי אתה ידעת כי אין בנו איש ידע לכת-עצים כצדקים: ויהי כשמע חירם את-דברי שלמה וישמח מאד ויאמר ברוך יהוה היום אשר נתן לדוד בן חכם על-העם הרב הזה: וישלח חירם אל-שלמה לאמר שמעתי את אשר-שלחת אלי אני אעשה את-כל-הפצף בעצי ארזים ובעצי ברושים: עבדי ירדו מן-הלבנון ימה ואני אשימם דברות בים ער-המקום אשר-תשלח אלי ונפצתיים שם ואתה תשא ואתה תעשה את-הפצף לתת לחם ביתי: ויהי חירום כה נתן לשלמה עצי ארזים ועצי ברושים כל-הפצף: ושלמה נתן לחירם עשרים אלף פר חטים מכלת לביתו ועשרים פר שמן כותית כהיתן שלמה לחירם שנה בשנה: ויהוה נתן חכמה לשלמה כאשר דבר לו ויהי שלם בין חירם ובין שלמה ויכרתו ברית שניהם: ויעל המלך שלמה מס מכל-ישראל ויהי חם שלשים אלף איש וישלחם לבנונה עשרת אלפים בחדש חליפות חדש יהיו בלבנון שנים חדשים בביתו ואדנירם על-המס: ויהי לשלמה שבעים אלף נשא ל סבל ושמונים אלף חצב כהר: לבר משורי הנצבים לשלמה

v. 17 ו תגל קרי v. 20. דמי בצור v. 26. הוסרת תרומה

לשלמה אשר על-המלאכה שלשת אלפים ושש מאות חרדים בעם העושים במלאכה: ויצו המלך ויסעו אבנים גדלות אבנים יקרות ליסד הבית אבני נזית: ויפסלו בני שלמה ובני חירום והגבלים ויבניו העצים והאבנים לבנות הבית:

CAP. VI. 1

1 ויהי בשמונים שנה וארבע מאות שנה לצאת בני-ישראל מארץ-מצרים בשנה הרביעית בחדש זו החדש השני למלך שלמה על-ישראל ויבן הבית ליהוה: והבית אשר בנה המלך שלמה ליהוה ששים-אמה ארכו ועשרים רחבו ושלשים אמה קומתו: והאולם על-פני הויכל הבית עשרים אמה ארכו על-פני רחב הבית עשר באמה רחבו על-פני הבית: ויעש לפתח חלוני שקפים אטמים: ויבן על-קיר הבית יצווע סביב את קירות הבית סביב להויכל ולדביר ויעש אלעות סביב: ויצווע התחתנה חמש באמה רחבה והתיכנה שש באמה רחבה והשלישית שבע באמה רחבה פי מגרעות נתן לפתח סביב הוצה לבלתי אחז בקירות הבית: והבית בהבנתו אבן שלמה מסע נבנה ומקבות והנרון כל-כלי ברזל לא-נשמע בבית בהבנתו: פתח הצלע התיכנה אל-פתח הבית הימנית ובלולים יעלו על-התיכנה ומן-התיכנה אל-השמים: ויבן את-דבית ויכלהו ויספן את-הבית גבים וסדרת בארזים: ויבן את-היצווע על-כל-הבית חמש אמות קומתו ויאהז את-הבית בעצי ארזים: ויהי דבר-יהוה אל-שלמה לאמר: הבית הזה אשר-אתה בנה אסיתלך בכותלי ואת-משפטי תעשה ושמרת את-כל-מצותי ללכת בדם והקמתי

דו v. 31. קמץ בטרחה v. 4. קמץ בויק v. 5. וציע ק v. 6. וציע קרי v. 8. דגש אחר שורק v. 10. וציע קרי

והקמתי את־דברי אתָךְ אשר דִּבַּרְתִּי אֶל־דָּוִד אָבִיךָ;
 13 וְשִׁכַנְתִּי בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְלֹא אֶעֱזֹב אֶת־עַמִּי יִשְׂרָאֵל;
 14 וַיְבִן שְׁלֹמֹה אֶת־הַבַּיִת וַיְבַלְהוּ: וַיְבִן אֶת־
 15 קִיּוֹת הַבַּיִת מִבֵּיתוֹ בַּצִּלְעוֹת אַרְזִים מִקִּרְקַע הַבַּיִת עַד־
 קִיּוֹת הַסָּפֵן צִפָּה עֵץ מִבַּיִת וַיֵּצֵף אֶת־קִרְקַע הַבַּיִת
 16 בַּצִּלְעוֹת בְּרוּשִׁים: וַיְבִן אֶת־עֲשָׂרִים אַמָּה מִזְרְפוֹתֵי הַבַּיִת
 בַּצִּלְעוֹת אַרְזִים מִזְרְפוֹתֵי עַד־הַקִּיּוֹת וַיְבִן לוֹ מִבַּיִת
 17 לְדַבֵּר לְקֹדֶשׁ הַקִּדְשִׁים: וְאַרְבָּעִים בָּאֵמָה הָיָה הַבַּיִת
 18 הוּא הַהִיכָל לִפְנֵי: וְאָרוֹ אֶל־הַבַּיִת פְּנִימָה מִקְלַעַת
 19 פְּקָעִים וּפְטוּרֵי צִצִּים הַכֹּל אָרוֹ אֵין אָבֵן נֹרָאָה: וְדַבֵּר
 בְּתוֹךְ־הַבַּיִת מִפְּנִימָה הַכִּיָּן לְתֵתָן שֵׁם אֶת־אֲרוֹן בְּרִית
 כ הָיָה: וּלְפָנָי הַדַּבֵּר עֲשָׂרִים אַמָּה אָרְךָ וְעֲשָׂרִים אַמָּה
 רָחֵב וְעֲשָׂרִים אַמָּה קוֹמָתוֹ וַיִּצְפְּהוּ זָהָב סָגוּר וַיֵּצֵף מִזָּבַח
 21 אָרוֹ: וַיֵּצֵף שְׁלֹמֹה אֶת־הַבַּיִת מִפְּנִימָה זָהָב סָגוּר וַיַּעֲבֹר
 22 בְּרִיתִיקוֹת זָהָב לְפָנָי הַדַּבֵּר וַיִּצְפְּהוּ זָהָב: וְאֶת־כָּל־
 הַבַּיִת צִפָּה זָהָב עַד־תָּם כָּל־הַבַּיִת וְכָל־הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר־
 23 לְדַבֵּר צִפָּה זָהָב: וַיַּעַשׂ בַּדַּבֵּר שְׁנֵי כְרוּבִים עֲצֵי־שֵׁמֶן
 24 עֵשׂוֹר אַמּוֹת קוֹמָתוֹ: וְחָמֵשׁ אַמּוֹת כַּנֹּף הַכְּרוּב הָאֶחָד
 כה וְחָמֵשׁ אַמּוֹת כַּנֹּף הַכְּרוּב הַשֵּׁנִית עֵשׂוֹר אַמּוֹת מִקְצוֹת
 26 כַּנֹּפָיו וְעַד־קְצוֹת כַּנֹּפָיו: וְעֵשׂוֹר בָּאֵמָה הַכְּרוּב הַשֵּׁנִי
 27 מִדָּה אֶחָד וְקָצֵב אֶחָד לְשְׁנֵי הַכְּרוּבִים: קוֹמַת הַכְּרוּב
 הָאֶחָד עֵשׂוֹר בָּאֵמָה וְהַכְּרוּב הַשֵּׁנִי: וַיִּתֵּן אֶת־הַכְּרוּבִים
 בְּתוֹךְ הַבַּיִת הַפְּנִימִי פָּרְשׁוּ אֶת־כַּנְפֵי הַכְּרוּבִים וַתִּגַּע
 כה כַּנֹּף הָאֶחָד בְּקִיּוֹר וּכַנֹּף הַכְּרוּב הַשֵּׁנִי נֹגַעַת בְּקִיּוֹר הַשֵּׁנִי
 28 וּכְנִפֵיהֶם אֶל־תוֹךְ הַבַּיִת נֹגַעַת כַּנֹּף אֶל־כַּנֹּף: וַיֵּצֵף אֶת־
 29 הַכְּרוּבִים זָהָב: וְאֵת כָּל־קִיּוֹת הַבַּיִת מִסָּב וְקָלַע פִּתְחוֹ
 מִקְלַעוֹת כְּרוּבִים וְתַמְרוֹת וּפְטוּרֵי צִצִּים מִלְּפָנִים וְלַחֲצוֹן:

ואת־

וְאֶת־קִרְקַע הַבַּיִת צִפָּה זָהָב לְפְנִימָה וְלַחֲצוֹן: וְאֵת פֶּתַח
 31 הַדַּבֵּר עָשָׂה דְלָתוֹת עֲצֵי־שֵׁמֶן הָאֵיל מְזוּזוֹת חֲמִשִּׁית:
 וְשֵׁתֵי דְלָתוֹת עֲצֵי־שֵׁמֶן וְקָלַע עֲלֵיהֶם מִקְלַעוֹת כְּרוּבִים
 32 וְתַמְרוֹת וּפְטוּרֵי צִצִּים וַצִּפָּה זָהָב וַיִּרְדּוּ עַל־הַכְּרוּבִים וְעַל־
 הַתַּמְרוֹת אֶת־הַזָּהָב: וְכֵן עָשָׂה לְפֶתַח הַהִיכָל מְזוּזוֹת
 33 עֲצֵי־שֵׁמֶן מֵאֵת רַבְעִית: וְשֵׁתֵי דְלָתוֹת עֲצֵי כְרוּשִׁים שְׁנֵי
 צִלְעִים הַדְּלָת הָאֶחָת גְּלִילִים וְשְׁנֵי קָלְעִים הַדְּלָת הַשֵּׁנִית
 גְּלִילִים: וְקָלַע כְּרוּבִים וְתַמְרוֹת וּפְטוּרֵי צִצִּים וַצִּפָּה זָהָב
 לה מִיֵּשֶׁר עַל־הַמְּחִיקָה: וַיְבִן אֶת־הַחֲצַר הַפְּנִימִית שְׁלֹשָׁה
 36 טוּרֵי גֹזֵת וְטוּר בְּרִית אַרְזִים: בְּשֵׁנֵה הַרְבַּעִית יִסֹּד בֵּית
 37 יְהוָה בְּנִרְחָו: וּבְשֵׁנֵה הָאֶחָת עֲשָׂרָה בְּנִרְחָו בֵּיל הוּא
 38 הַחֲדָשׁ הַשְּׁמִינִי כָּל־הַבַּיִת לְכָל־דַּבְּרָיו וְלְכָל־מִשְׁפָּטוֹ
 וַיִּבְנֶהוּ שְׁבַע שָׁנִים:

CAP. VII. 1

וְאֶת־בֵּיתוֹ בָּנָה שְׁלֹמֹה שְׁלֹשׁ עֲשָׂרָה שָׁנָה וַיְכַל אֶת־כָּל־
 א בֵּיתוֹ: וַיְבִן אֶת־בַּיִת יַעַר הַלְּבָנוֹן מֵאָה אַמָּה אָרְכּוֹ
 2 וְחֲמִשִּׁים אַמָּה רָחֵבוֹ וּשְׁלֹשִׁים אַמָּה קוֹמָתוֹ עַל אַרְבָּעַה
 3 טוּרֵי עַמּוּדֵי אַרְזִים וּכְרִתוֹת אַרְזִים עַל־הָעַמּוּדִים: וְסָפֵן
 4 בָּאָרוֹ מִמַּעַל עַל־הַצִּלְעוֹת אֲשֶׁר עַל־הָעַמּוּדִים אַרְבָּעִים
 וְחֲמִשָּׁה חֲמִשָּׁה עֵשׂוֹר הַטוּר: וּשְׁקָפִים שְׁלֹשָׁה טוּרִים
 5 וּמְחוּהָ אֶל־מְחוּהָ שְׁלֹשׁ פַּעֲמִים: וְכָל־הַפְּתָחוֹם וְהַמְּזוּזוֹת
 6 רַבְעִים שְׁקָף וּמוֹל מְחוּהָ אֶל־מְחוּהָ שְׁלֹשׁ פַּעֲמִים: וְאֵת
 אֹלָם הָעַמּוּדִים עָשָׂה חֲמִשִּׁים אַמָּה אָרְכּוֹ וּשְׁלֹשִׁים אַמָּה
 7 רָחֵבוֹ וְאוּלָם עַל־פְּנֵיהֶם וְעַמּוּדִים וְעַב עַל־פְּנֵיהֶם: וְאוּלָם
 הַכֶּסֶף אֲשֶׁר יִשְׁפֹט־שָׁם אֵלָם הַמִּשְׁפָּט עָשָׂה וְסָפֵן בָּאָרוֹ
 8 מִהַקִּרְקַע עַד־הַקִּרְקַע: וּבֵיתוֹ אֲשֶׁר־יָשָׁב שָׁם הָצַר
 הָאֶחָרֵת מִבַּיִת לְאוּלָם כַּמַּעֲשֵׂה הַזֶּה וְהָיָה וּבַיִת יַעֲשֵׂה
 לְבַת־

9 לכת-פרעה אשר לקח שלמה באולם הנה: כל-אלה
 אבנים יקרת במדות גזית מגררות במגרה מבית ומחוץ
 וממסד עד-המפחות ומחוץ עד-החצר הגדולה:
 10 ומיסד אבנים יקרות אבנים גדלות אבני עשר אמות
 11 ואבני שמנה אמות: ומלמעלה אבנים יקרות במדות
 12 גזית וארו: וחצר הגדולה סביב שלשה טורים גזית
 וטור כרתות ארום ולחצר בית-יהוה הפנימית ולאולם
 13 הבית: וישלח המלך שלמה ויקח את-חיהם
 14 מצר: כן-אשה אלמנה הוא ממטה נפתלי ואביו איש-
 צדי חרש נחשת וימלא את-החכמה ואת-התבונה
 ואת-הדעת לעשות כל-מלאכה בנחשת ויבוא אל-
 15 המלך שלמה ויעש את-כל-מלאכתו: ויצר את-שני
 העמודים נחשת שמנה עשרה אמה קומת העמוד
 האחד וחוט שתיים-עשרה אמה יסב את-העמוד השני:
 16 ושתי כתרת עשה לתת על-ראשי העמודים מצק
 נחשת חמש אמות קומת הכתרת האחת וחמש אמות
 17 קומת הכתרת השנית: שבבים מעשה שבכה גדלים
 מעשה שרשרות לכתרת אשר על-ראש העמודים שבעה
 18 לכתרת האחת ושבעה לכתרת השנית: ויעש את-
 העמודים ושני טורים סביב על-השבכה האחת לכסות
 את-הכתרת אשר על-ראש הרמנים ובן עשה לכתרת
 19 השנית: וכתרת אשר על-ראש העמודים מעשה שושן
 כ באולם ארבע אמות: וכתרת על-שני העמודים גם-
 ממעל מלעמת הפטן אשר לעבר שבכה והרמונים
 20 מאתים טורים סביב על הכתרת השנית: ויקם את-
 העמודים לאולם ההיכל ויקם את-העמוד הימני ויקרא
 את-שמו יכין ויקם את-העמוד השמאלי ויקרא את-
 שמו

v. 18. הפטות ויקאל כמנד ספרדים v. 18. קמץ ברביע v. 20. השככה ק

שמו בעז: ועל ראש העמודים מעשה שושן ותתם
 22 מלאכת העמודים: ויעש את-הים מצק עשר
 23 באמה משפתו עד-שפתו עגל סביב וחמש באמה
 קומתו וקוה שלשים באמה יסב אתו סביב: ופקעים
 24 מתחת לשפתו סביב סבבים אתו עשר באמה מקפים
 את-הים סביב שני טורים הפקעים יצקום ביצקתו:
 עמד על-שני עשר בקר שלשה פנים אפונה ושלשה כה
 פנים ימה ושלשה פנים נגבה ושלשה פנים מזרחה
 26 והים עליהם מלמעלה וכל-אחריהם ביתה: ועביו טפה
 ושפתו כמעשה שפת-כוס פרח שושן אלפים בת ויכל:
 27 ויעש את-המכנות עשר נחשת ארבע באמה
 ארך המכונה האחת וארבע באמה רחבה ושלש באמה
 קומתה: וזה מעשה המכונה מסגרת להם ומסגרת
 28 בין השלבים: ועל-המסגרות אשר בין השלבים אריות
 בקר וברובים ועל-השלבים פן ממעל ומתחת לאריות
 ולבקר לזית מעשה מוהד: וארבעה אופני נחשת ל
 למכונה האחת וסרני נחשת וארבעה פעמתיו כתפת
 להם מתחת לביר הכתפות יצקות מעבר איש לזית:
 29 ופיהו מבית לכתרת ומעלה באמה ופיה עגל מעשה
 31 בן אמה וחצי האמה וגם-על-פיה מקלעות ומסגרותיהם
 מרבעות לא-ענקלות: וארבעה האופנים למתחת
 למסגרות וידות האופנים במקום וקומת האופן האחד
 32 אמה וחצי האמה: ומעשה האופנים כמעשה אופן
 המרבעה ידותם ונגביהם והשקיהם והשריהם הכל מצק:
 33 וארבע כתפות אל ארבע פנות המכנה האחת מן
 המכנה כתפיה: ובראש המכונה חצי האמה קומה לה
 עגל סביב ועל ראש המכנה ידיתה ומסגרתיה ממנה:
 ויפתח

v. 23. וק קרי v. 26. כציל ibid. ע"כ

סגור והפתות לדלתות הבית הפנימי לקדש הקדשי
 לדלתי הבית לחיכל זהב: * ותשלם כל-המלאכה
 אשר עשה המלך שלמה בית יהוה ויבא שלמה את-
 קדשי ודנד אביו אתהכסף ואת-הזהב ואת-הכלים נתן
 באצרות בית יהוה:

אל CAP. VIII. ח

או יקהל שלמה את-זקני ישראל ואת-כל-ראשי המשות *
 נשיאי האבות לבני ישראל אל-המלך שלמה ירושלם
 להעלות את-ארון ברית-יהוה מעיר דוד היא ציון:
 ויבגלו אל-המלך שלמה כל-איש ישראל בירח
 האתנים בחג הוא החדש השביעי: ויבאו כל זקני
 ישראל וישאו הכהנים את-הארון: ויעלו את-ארון יהוה
 ואת-אהל מועד ואת-כל-כלי הקדש אשר באהל ויעלו
 אתם הכהנים והלוים: והמלך שלמה וכל-עדת ישראל ה
 הנועדים עליו אתו לפני הארון מופחים צאן ובקר
 אשר לא-יספרו ולא ימנו מרב: ויבאו הכהנים את-
 ארון ברית-יהוה אל-מקומו אל-דביר הבית אל-קדש
 הקדשים אל-פתחת פני הפרוכים: פי הפרוכים פרשים
 פנפים אל-מקום הארון ויספו הפרכים על-הארון ועל-
 בדיו מלמעלה: ויארכו הבדים ויראו ראשי הבדים
 מזהב-קדש על-פני הדביר ולא יראו החוצה ויהיו שם
 עד היום הזה: אין בארון רק עש לוחות האבנים אשר
 הניח שם משה בחרב אשר פרנו יהוה עם-בני ישראל
 בצאתם מארץ מצרים: ויהי בצאת הכהנים מזהב-קדש
 והעני מלא את-בית יהוה: ולא-יבגלו הכהנים לעמד
 לשרת מפני העני כהמלא כבוד-יהוה את-בית יהוה:
 או אמר שלמה יהוה אמר לשכן בערפל: בנה
 12
 13

בניתי

v. 50. ז ע"כ v. 51. הפטרת פקודי כמנדג אשכנזים
 ז. 1. v. 1. כי ארז v. 2. הפטרת יום שני של סוכות

36 ויפתח על-הלהל ידתי ועל זמסנרתיה פרוכים
 37 אריות ותמרת כמעראיש וליות סביב: כזאת עשה
 את עשר המכנות מוצק אחד מדה אחת קצב אחד
 38 לבלהנה: ויעש עשרה כירות נחשת ארבעים
 בת יביל הפיור האחד ארבע באמה הפיור האחד
 39 פיור אחד על-המכונה האחת לעשר המכנות: נתן
 את-המכנות חמש על-פתח הבית מימין וחמש על-
 פתח הבית משמאלו ואת-הים נתן מפתח הבית הימנית
 מ קדמה ממזל נגב: ויעש חירום את-הכירות
 ואת-הנעים ואת-המזרקות ויכל חירם לעשות את-כל
 41 המלאכה אשר עשה למלך שלמה בית יהוה: עמדים
 שנים ונגלת הכתרת אשר-על-ראש העמודים שתים
 והשכבות שתים לכפות את-שתי גלות הכתרת אשר
 42 על-ראש העמודים: ואת-הרמנים ארבע מאות לשתי
 השכבות שני-טורים רמנים לשכבה האחת לכפות את-
 43 שתי גלות הכתרת אשר על-פני העמודים: ואת-המכנות
 44 עשר ואת-הכירת עשרה על-המכנות: ואת-הים האחד
 מה ואת-הבקר שנים-עשר תחת הים: ואת-הפירות ואת-
 הנעים ואת-המזרקות ואת כל-הכלים האהל אשר עשה
 46 חירם למלך שלמה בית יהוה נחשת ממרט: בכפר
 הירדן יצקם המלך במעבה האדמה בין סבות ובין
 47 צרתן: וינח שלמה כל-הכלים מרב מאד מאד לא
 48 נחקר משקל הנחשת ויעש שלמה את כל-הכלים
 אשר בית יהוה את מופח הזהב ואת-השלחן אשר עליו
 49 לחם הפנים וזהב: ואת-המנרות חמש מימין וחמש משמאל
 לפני הדביר וזהב סגור והפרח והנרת והמלקחים וזהב:
 נ והספות והמזמרות והמזרקות והכפות והמחיתות וזהב

סגור

v. 36. מסנרתיה קרי v. 40. הפטרת וקדל כמנדג אשכנזים ודוא
 הפטרת פקודי כפי הספרים v. 45. ואלה קרי

14 בית וכל לך מכון לשבתך עולמים: ויסב המלך
 את־פניו ויברך את כל־קתל ישראל וכל־קתל ישראל
 : ויאמר ברוך יהוה אלהי ישראל אשר דבר בפיו
 דוד אבי ובידו מלא לאמר: מן־היום אשר הוצאתי
 עמי ישראל ממצרים לא־בחרתי בעיר מבבל שבתי
 ישראל לבנות בית להיות שמי שם ואבחר ברוד להיות
 17 עמי ישראל: ויהי עס־לכב דוד אבי לבנות בית
 18 לשם יהוה אלהי ישראל: ויאמר יהוה אל־דוד אבי יצן
 אשר היה עס־לכבך לבנות בית לשמי הטיבת פי הוה
 19 עס־לכבך: רק אתה לא תבנה הבית כי אס־בנה היא
 כ מחלציק הוא־יבנה הבית לשמי: ויגם יהוה את־דברו
 אשר דבר ואקם תחת דוד אבי ואשב על־כפא ישראל
 כאשר דבר יהוה ואבנה הבית לשם יהוה אלהי ישראל:
 21 ואשם שם מקום לארון אשר־שם ברית יהוה אשר
 ברת עס־אבותינו בהוציא אתם מארץ מצרים:
 22 ויעמד שלמה לפני מופח יהוה נגד כל־קתל ישראל
 23 ויפרש בפיו השמים: ויאמר יהוה אלהי ישראל איד
 מוה אלהים בשמים מפעל ועל־הארץ מתחת שמי
 הברית והחסד לעבדיך החלכים לפניך בכל־לכבם:
 24 אשר שמרת לעבדך דוד אבי את אשר־דברת לו
 כה ותדבר בפיה ובידך מלאת פיום הוה: ועתה יהוה
 אלהי ישראל שמי ויברך דוד אבי את אשר דברת
 לו לאמר לא־יפרת איש מלפני ישב על־כפא
 ישראל רק אס־ישמרו בנה את־דרךכם ללכת לפני
 26 כאשר הלכת לפני: ועתה אלהי ישראל יאמן נא
 27 דברך אשר דברת לעבדך דוד אבי: כי האמנם ישב
 אלהים על־הארץ הנה השמים ושמי השמים לא יכלפלוך

1 אה ביהבית הוה אשר בנית: ופנית אל־התפלה עבו
 ואל־תחנתו יהוה אלהי לשמע אל־הרנה ואל־התפלה
 9 אשר עבדך מתפלל לפניך היום: להיות עינך פתוח
 אל־הבית הוה לילה ויום אל־המקום אשר אמרת יהוה
 שמי שם לשמע אל־התפלה אשר יתפלל עבדך:
 5 המקום הוה: ושמעת אל־תחנת עבדך ועמך ישר
 אשר יתפללו אל־המקום הוה ואתה תשמע אל־מקור
 שבתך אל־השמים ושמעת וסלחת: את אשר יחטא
 31 איש לרעהו ונשא־כו אלה להאלתו ובא אלה לפני
 מנבחה בבית הוה: ואתה תשמע השמים ועשית
 32 ושפטת את־עבדך להרשיע רשע לתת דרכו בראשו
 ולהצדיק צדיק לתת לו בצדקתו: בהננה עמך
 33 ישראל לפני אויב אשר יחטא־לך ושבו אליך והודו
 את־שמיך והתפללו והתחננו אליך בבית הוה: ואתה
 34 תשמע השמים וסלחת לחטאת עמך ישראל והשבתם
 אל־האדמה אשר נתת לאבותם: בהעצי שמים לו
 ולא־יהנה מטר פי יחטא־לך והתפללו אל־המקום הוה
 והודו את־שמיך ומחטאתם ישוּבוּ כי תענם: ואתה
 36 תשמע השמים וסלחת לחטאת עבדך ועמך ישראל
 כי תורם את־הדרך הטובה אשר ילכו־בה ונתתה מטר
 על־ארצה אשר־נתתה לעמך לנדלה: רעב כי
 37 יהוה בארץ דבר ביהוה שדפו יקון ארבה חסיל כי
 יהוה פי יצרו־לו איבו בארץ שער וכל־נגע כל־מחלה:
 38 כל־תפלה כל־תחנה אשר תהיה לכל־האדם לכל עמך
 ישראל אשר ידעון איש נגע לבבו ופרש בפיו אל־
 39 הבית הוה: ואתה תשמע השמים מכון שבתך וסלחת
 ועשית ונתת לאיש בכל־דרכיו אשר תדע את־לבבו
 כי־אתה ידעת לבדך את־לכב כל־בני האדם: למען מ

54 את־אבותינו ממצרים אדני יהוה: ויהי | ככלות
 שלמה להתפלל אל־יהוה את כל־התפלה והתחנה
 הזאת לם מלפני מזבח יהוה מברע על־ברכיו וכפיו
 פְּרָשׁוֹת הַשָּׁמַיִם: וַיַּעֲמֵד וַיְבָרֵךְ אֶת כָּל־קֵהַל יִשְׂרָאֵל 54
 קול גדול לאמר: בָּרוּךְ יְהוָה אֲשֶׁר נָתַן מְנוּחָה לְעַמּוֹ 56
 יִשְׂרָאֵל כָּכֵל אֲשֶׁר דָּבַר לֹא־נִפְּל דְבַר אֶחָד מִכָּל דְּבָרֵי
 הַטּוֹב אֲשֶׁר דָּבַר בְּיַד מֹשֶׁה עַבְדּוֹ: יְהוֹי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ 57
 עִמָּנוּ כַּאֲשֶׁר הָיָה עִם־אֲבוֹתֵינוּ אֲל־עֲזָבוּנוּ וְאֲל־יָשָׁנוּ:
 לַחַטּוֹת לִבְבָנוּ אֱלֹוֹי לְלַבֵּת כָּכֵל־דָּרְכָיו וְלִשְׁמֹר מִצְוֹתָיו 58
 וְחֻקָּיו וּמִשְׁפָּטָיו אֲשֶׁר צִוָּה אֶת־אֲבוֹתֵינוּ: וַיהוֹי דְּבָרֵי 59
 אֱלֹהֵי אֲשֶׁר הִתְחַנַּנְתִּי לִפְנֵי יְהוָה קְרִבִים אֲל־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
 יוֹמָם וְלַיְלָה לַעֲשׂוֹת | מִשְׁפָּט עֲבָדָיו וּמִשְׁפָּט עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל
 דְּבָר־יוֹם בְּיוֹמוֹ: לְמַעַן דַּעַת כָּל־עַמּוֹ הָאָרֶץ כִּי יְהוָה הוּא 60
 הָאֱלֹהִים אֵין עוֹד: וְהָיָה לִבְבָכֶם שָׁלֵם עִם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ 61
 לְלַבֵּת בְּחֻקָּיו וּלְשְׁמֹר מִצְוֹתָיו בְּיוֹם הַזֶּה: וְהַמֶּלֶךְ וְכָל־ 62
 יִשְׂרָאֵל עִמּוֹ וּבְחִים וְבַח לִפְנֵי יְהוָה: וַיִּזְבַּח שְׁלֹמֹה אֶת־ 63
 זֶבַח הַשְּׁלָמִים אֲשֶׁר זָבַח לַיהוָה בְּקָר עֲשָׂרִים וּשְׁנַיִם אֵלֶף
 וְצֹאן מֵאָה וְעֶשְׂרִים אֵלֶף וַיַּחֲנוּ אֶת־בֵּית יְהוָה הַמֶּלֶךְ 64
 וְכָל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: בְּיוֹם הַהוּא קָדַשׁ הַמֶּלֶךְ אֶת־תֹּדֶן 64
 הַחֹצֵר אֲשֶׁר לִפְנֵי בֵּית־יְהוָה כִּי־עָשָׂה שֵׁם אֶת־הַעֲלֵה וְאֶת־
 הַמְנַחֵה וְאֶת חֲלָבֵי הַשְּׁלָמִים כִּי־מִזְבַּח הַמְנַחֵשׁת אֲשֶׁר
 לִפְנֵי יְהוָה קָטַן מִדְּכִיל אֶת־הַעֲלֵה וְאֶת־הַמְנַחֵה וְאֶת חֲלָבֵי
 הַשְּׁלָמִים: וַיַּעַשׂ שְׁלֹמֹה בַּעַת־הַהוּא | אֶת־הַחֹג וְכָל־ 65
 יִשְׂרָאֵל עִמּוֹ קָהַל גְּדוֹל מִלְּבוֹא חֲמַת | עַד־נַחַל מִצְרַיִם 65
 לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ שִׁבְעַת יָמִים וּשְׁבַעַת יָמִים אַרְבַּעַה
 עָשָׂר יוֹם: בְּיוֹם הַשְּׁמִינִי שָׁלַח אֶת־הָעָם וַיְבָרְכוּ אֶת־ 66
 הַמֶּלֶךְ

וַיִּרְאוּ כָּל־הַיָּמִים אֲשֶׁר־הֵם חַיִּים עַל־פְּנֵי הָאָדָמָה אֲשֶׁר
 41 נָתַתָּה לְאֲבוֹתֵינוּ: וְגַם אֶל־הַנְּכָרֵי אֲשֶׁר לֹא־מַעֲמֵד יִשְׂרָאֵל
 42 הוּא וְכֹא מֵאֶרֶץ רְחוֹקָה לְמַעַן שְׁמֹךְ: כִּי יִשְׁמְעוּ אֶת־
 שְׁמֹךְ הַגְּדוֹל וְאֶת־יְדֹךְ הַחֹזֵק וְזַרְעֵךְ הַנְּטוּיָה וְכֹא
 43 וְהַתְּפִלָּה אֶל־הַבַּיִת הַזֶּה: אַתָּה תִּשְׁמַע הַשָּׁמַיִם מִכּוֹן
 שְׁבִתֶּךָ וְעֲשִׂיתָ כָּכֵל אֲשֶׁר־יִקְרָא אֵלֶיךָ הַנְּכָרֵי לְמַעַן
 יִדְעוּ כָּל־עַמּוֹ הָאָרֶץ אֶת־שְׁמֹךְ לִירְאָה אֶתְךָ כַּעֲמֹךְ
 יִשְׂרָאֵל וְלָדַעַת כִּי־שְׁמֹךְ נִקְרָא עַל־הַבַּיִת הַזֶּה אֲשֶׁר
 44 בְּנִיתִי: כִּי־יֵצֵא עַמְּךָ לְמַלְחָמָה עַל־אֵיבֹו בְּיַדְךָ
 אֲשֶׁר תִּשְׁלַחֵם וְהַתְּפִלָּה אֲל־יְהוָה בְּרַךְ הַעִיר אֲשֶׁר
 45 בְּחַרְתָּ כִּהֵּה וְהַבַּיִת אֲשֶׁר־בְּנִיתִי לְשְׁמֹךְ: וְשִׁמְעַת הַשָּׁמַיִם
 46 אֶת־תְּפִלָּתָם וְאֶת־תְּחִנָּתָם וְעֲשִׂיתָ מִשְׁפָּטָם: כִּי יִחַטְּאוּ
 לָךְ כִּי אֵין אָדָם אֲשֶׁר לֹא־יִחַטְּא וְאִנְכֶפֶת כֶּם וְנִתַּתֶּם לִפְנֵי
 47 אוֹיְבֵי וְשָׁבוּם שְׁבוּהֶם אֶל־אָרֶץ הָאוֹיֵב רְחוֹקָה אִזְ קְרוֹבָהּ
 וְהַשִּׁיבוּ אֶל־לִבְכֶם בְּאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּרְשָׁם וְשָׁבוּ | וְהִתְחַנַּנּוּ
 48 אֵלֶיךָ בְּאָרֶץ שְׁבוּהֶם לֵאמֹר חַטָּאנוּ וְהַעֲוִינוּ רַשְׁעָנוּ:
 וְשָׁבוּ אֵלֶיךָ בְּכָל־לִבְכֶם וּבְכָל־נַפְשָׁם בְּאָרֶץ אֹיְבֵיהֶם
 אֲשֶׁר־שָׁבוּ אַתֶּם וְהַתְּפִלָּה אֵלֶיךָ בְּרַךְ אֶרֶץ אֲשֶׁר
 49 נָתַתָּה לְאֲבוֹתֶם הַעִיר אֲשֶׁר בְּחַרְתָּ וְהַבַּיִת אֲשֶׁר־בְּנִיתִי
 לְשְׁמֹךְ: וְשִׁמְעַת הַשָּׁמַיִם מִכּוֹן שְׁבִתֶּךָ אֶת־תְּפִלָּתָם
 50 וְאֶת־תְּחִנָּתָם וְעֲשִׂיתָ מִשְׁפָּטָם: וְסִלַּחְתָּ לְעַמְּךָ אֲשֶׁר
 חַטְּאוּ־לָךְ וְלִכָּל־פֶּשַׁע־ם אֲשֶׁר פָּשְׁעוּ־בְךָ וְנִתַּתֶּם לְרַחֲמִים
 51 לִפְנֵי שְׁבוּהֶם וְרַחֲמִים: כִּי־עַמְּךָ וְנַחֲלַתְךָ הֵם אֲשֶׁר הוֹצֵאתָ
 52 מִמִּצְרַיִם מִתּוֹךְ פּוֹר הַבְּרֹזֶל: לַהֲוֹת עֵינֶיךָ פֶּתַחַת אֶל־
 תְּחִנַּת עַבְדְּךָ וְאֶל־תְּחִנַּת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל לְשִׁמְעַ אֲלֵיהֶם
 53 כָּכֵל קְרָאֵם אֵלֶיךָ: כִּי־אַתָּה הַבְּדַלְתָּם לָךְ לְנַחֲלָה מִכָּל
 עַמּוֹ הָאָרֶץ כַּאֲשֶׁר דְּבַרְתָּ בְּיַד מֹשֶׁה עַבְדְּךָ בְּהוֹצֵאתָ
 אֶת־

המלך וילכו לאהליהם שמחים וטובי לב על כל-הטובה אשר עשה יהוה לדוד עבדו ולישראל עמו:

CAP. IX. ט

א ויהי כבילות שלמה לבנות את-בית יהוה ואת-בית המלך
 2 ואת כל-חשק שלמה אשר חפץ לעשות: וירא
 יהוה אל-שלמה שנית כאשר נראה אליו בנבטון:
 3 ויאמר יהוה אליו שמעתי את-תפלתך ואת-תחנונתך
 אשר-התחננתה לפני הקדשתי את-הבית הזה אשר
 בנתה לשום שמי-שם עד-עולם והיו עיני ולבי שם כל-
 4 הימים: ואתה אסיתלך לפני כאשר הלך דוד אביך
 בתם-לבב וכישר לעשות ככל אשר צויתך חקי ומשפט
 ה תשמר: והקמתי את-כסא ממלכתך על-ישראל לעלם
 כאשר דברתי על-דוד אביך לאמר לא-יכרת לך איש
 6 מעל כסא ישראל: אם-שוב תשבון אתם ובניכם מאחרי
 ולא תשמרו מצותי חקתי אשר נתתי לפניכם והלכתם
 7 ועבדתם אלהים אחרים והשתחוויתם להם: והכרתי
 את-ישראל מעל פני האדמה אשר נתתי להם וארתי
 הבית אשר הקדשתי לשמי אשלה מעל פני והיה
 8 ישראל למשל ולשנינה בכל-העמים: והבית הזה יהיה
 עליון כל-עבר עליו ישם ושרק ואמרו על-מה עשה
 9 יהוה ככה לארץ הזאת ולבית הזה: ואמרו על אשר
 עובו את-יהוה אלהיהם אשר הוציא את-אבתם מארץ
 מצרים ויחזקו באלהים אחרים וישתחוו להם ויעבדום
 על-כן הביא יהוה עליהם את כל-הרעה הזאת:
 י ויהי מקצה עשרים שנה אשר-בנה שלמה את-שני
 11 הבתים את-בית יהוה ואת-בית המלך: חורם מלך-צור
 נשא את-שלמה בעצי ארזים ובעצי ברושים ובקוב
 לכל

ד. 66. v. ע"כ ט. 9. v. השתחווי קי

לכל-חפצו או יתן המלך שלמה לחורם עשרים עור
 12 בארץ הגליל: ויצא חורם מצור לראות את-הערים
 13 אשר נתן-לו שלמה ולא ישרו בעיניו: ויאמר מה
 הערים האלה אשר-נתתה לי אחי ויקרא להם ארץ
 14 כבול עד היום הזה: וישלח חורם למלך מאה
 15 ועשרים כפר זהב: וזה דבר-המס אשר-העלה המלך
 שלמה לבנות את-בית יהוה ואת-ביתו ואת-המזבח ואת
 16 חומת ירושלים ואת-הצר ואת-מנדו ואת-גור: פרעה
 מלך-מצרים עלה וילכד את-גור וישרפה באש ואת-
 הכנעני הישב בעיר הרג ויתנהו שלחים לבתו אשת
 17 שלמה: ויבן שלמה את-גור ואת-בית חרן תחתון: ואת-
 18 בעלת ואת-תמר במדבר בארץ: ואת כל-ערי המסכנות
 19 אשר היו לשלמה ואת ערי הרכב ואת ערי הפרשים
 ואת חשק שלמה אשר חשק לבנות בירושלם וכל-בנון
 ובכל ארץ ממשתלו: כל-העם הנותר מן-האמרי החתי כ
 הפרזי החני והיבוסי אשר לא-מבני ישראל המה:
 21 בניהם אשר נותרו אחריהם בארץ אשר לא-יבלו בני
 ישראל להחריםם ויעלם שלמה למס-עבד עד היום
 22 הזה: ומבני ישראל לא-נתן שלמה עבד כיהם אנשי
 המלחמה ועבדיו ושריו ושלשיו ושרי רכבו ופרשיו:
 23 אלה שרי הנצבים אשר על-המלאכה לשלמה
 חמשים וחמש מאות הרדים ביום העשים במלאכה:
 24 אך בת-פרעה עלתה מעיר דוד אל-ביתה אשר בנה
 לה או בנה את-המזבח: והעלה שלמה שלש פעמים כה
 בשנה עלות ושלמים על-המזבח אשר בנה ליהוה
 ותקטיר אתו אשר לפני יהוה ושלם את-הבית: ואני
 26 עשה המלך שלמה בעציון-גבר אשר את-אלות על-

שפת

ט. 17. v. קמץ בויק י. 18. v. תדמר ק

ונבלים לשירים לא-בא בן עצי אלמנים ולא נראה עד
 13 היום הזה: והמלך שלמה נתן למלכת-שבא את-כל-
 חפצה אשר שאלה מלבד אשר נתת-לה ביד המלך
 שלמה ותפן ותלך לארצה היא ועבדיה: ויהי
 14 משקל הזהב אשר-בא לשלמה בשנה אחת שש מאות
 ששים ושש כפר זהב: לבד מאנשי התרים ומסחר
 15 הרבלים וכל-מלכי הערב ופחות הארץ: ועש המלך
 שלמה מאתים צנה זהב שחוט שש-מאות זהב יעלה
 16 על-הצנה האחת: ושלש-מאות מננים זהב שחוט
 שלשת מנים זהב יעלה על-המנן האחת ויתנם המלך
 17 בית יצר הלבנון: ועש המלך כסא-שן גדול ויצפחו
 18 זהב מופז: שש מעלות לכסא וראש עגול לכסא
 19 מאחריו וינת מזה ומזה אל-מקום השבת ושנים אריות
 עמדים אצל החדות: ושנים עשר אריות עמדים שם
 על-שש המעלות מזה ומזה לא-נעשה בן לכל-ממלכות:
 20 וכל בלי משקה המלך שלמה זהב וכל בלי בית-יצר
 21 הלבנון זהב סגור אין כסף לא נחשב בימי שלמה
 22 למאומה: כי אני תרשיש למלך ביום עם אני חירם
 אחת לשלש שנים תבוא אני תרשיש נשאת זהב וכסף
 23 שנהבים וכפים ותפנים: ויגדל המלך שלמה מכל
 24 מלכי הארץ לעשר ולהכמה: וכל-הארץ מבקשים את-
 פני שלמה לשמע את-הדבמתו אשר-נתן אלהים בלבו:
 25 ונתה מביאים איש-מנתתו כלי-כסף וכלי זהב ושלמות
 ונשק ובשמים סוסים ופרדים דבר-שנה בשנה:
 26 ונאסף שלמה רכב ופרשים ויהיו-לו אלה וארבע-מאות
 רכב ושנים-עשר אלה פרשים וינחם בערי הרכב ועם
 27 המלך בירושלם: ויתן המלך את-הכסף בירושלם

כאכנים

27 שפת ים-סוף בארץ אדום: וישלח חירם באני את-עבדיו
 28 אנשי אניות ידעי הים עם עבדי שלמה: ויבאו אופירה
 ויקחו משם זהב ארבע-מאות ועשרים כפר ויבאו אל-
 המלך שלמה:

CAP. X.

א ומלכת-שבא שמעת את-שמע שלמה לשם יהוה ותבא
 2 לנסתו בחידות: ותבא ירושלמה בחיל כבוד מאד ומלים
 נשאים בשמים וזהב רב-מאד ואבן יקרה ותבא אל-
 3 שלמה ותדבר אליו את כל-אשר היה עסל-בכה: ויגד
 לה שלמה את-כל-דבריה לא-היה דבר נעלם מן-המלך
 4 אשר לא הגיד לה: ותרא מלכת-שבא את כל-הכמת
 ה שלמה והבית אשר בנה: ומאכל שלחנו ומושב עבדיו
 ומעמד משרתו ומלבשיהם ומשקיו ועלתו אשר יעלה
 6 בית יהוה ולא-היה בה עוד רוח: ותאמר אלה-המלך
 אמת היה הדבר אשר שמעתי בארצי על-דברך ועל-
 7 הכמתך: ולא-האמנתי לדברים עד אשר-באתי ותראינה
 עיני והנה לא-הגדלי תחצי הוספת הכמה וטוב אל-
 8 השמועה אשר שמעתי: אשרי אנשך אשרי עבדך
 9 אלה העמדים לפניך תמיד השמעים את-הכמתך: יהו
 יהוה אלהיך ברוך אשר חפץ בך לתתך על-כסא ישראל
 באהבת יהוה את-ישראל לעלם וישמך למלך לעשות
 10 משפט וצדקה: ותהי למלך מאה ועשרים כפר זהב
 ובשמים הרבה מאד ואבן יקרה לא בא כבשם הווא
 11 עוד לרב אשר-נתנה מלכת-שבא למלך שלמה: ונח
 אני חירם אשר-נשא זהב מאופיר הביא מאפיר עצי
 12 אלמנים הרבה מאד ואבן יקרה: ועש המלך את-עצי
 האלמנים מסעד לבית-יהוה ולבית המלך ובנרות
 ונבלים

באבנים ואת הארזים נתן בשקמים אשר בשפלה לרב;
 28 ומוצא הסוסים אשר לשלמה ממצרים ומקנה סחרי
 29 המלך יקחו מקנה במחיר: ותעלה ותצא מרפבה
 ממצרים בשש מאות פסד וסוס בחמשים ומאה וכן
 לכל מלכי החתים ולמלכי ארם בידם יצאו:

י"א CAP. XI.

א והמלך שלמה אהב נשים נכריות רבות ואת בת פרעה
 2 מואביות עמנויות אנמית צדנית חתית: מדהגוים אשר
 אמר יהוה אל בני ישראל לא תבאו בהם והם לא
 יבאו בכם אכן יטו את לבבכם אחרי אלהיהם בהם
 3 דבק שלמה לאהבה: ויהיו לו נשים שרות שבע מאות
 4 ופילגשים שלש מאות ויטו נשיו את לבו: ויהי לעת
 זקנת שלמה נשיו הטו את לבבו אחרי אלהים אחרים
 ולא היה לבבו שלם עס יהוה אלהיו כלבב דניד אביו:
 ה וילך שלמה אחרי עשתרת אלהי צדנים ואחרי מלכם
 6 שקז עמנים: ויעש שלמה הרע בעיני יהוה ולא מלא
 7 אחרי יהוה בדוד אביו: או יבנה שלמה במזב
 לכמוש שקז מואב בהר אשר על פני ירושלים ולמלך
 8 שקז בני עמון: וכן עשה לכל נשיו הנכריות מקטירות
 9 ומנבחות לאלהיהן: ויתאנה יהוה בשלמה כיינטה
 לבבו מעם יהוה אלהי ישראל הנראה אליו פעמים:
 י וצנה אליו על הדבקה הזו לבלתי לכת אחרי אלהים
 11 אחרים ולא שמר את אשר צנה יהוה: ויאמר יהוה
 לשלמה יען אשר היתה זאת עמך ולא שמרת בריתי
 וחקתי אשר צויתי עלך קרע אקרע את הממלכה מעליך
 12 ונתתיה לעבדך: אך בימך לא אעשנה למען דוד
 13 אביך מיד בנה אקרענה: רק את כל הממלכה לא אקרע

שכט

שכט אחד אתן לבנה למען דוד עבדי ולמען ירושלים
 אשר בחרתי: ויקם יהוה ושמן לשלמה את הדוד
 14 האדמי מזרע המלך הוא באדום: ויהי כהיות דוד
 15 את האדום בעלות יואב שר הצבא לקבר את החללים
 16 נדך כל זכר באדום: כייששת חדשים ישב שם יואב
 17 וכל ישראל עדה כרית כל זכר באדום: ויבכה אדד
 הוא ואנשים אדמיים מעבדי אביו אתו לבוא מצרים
 18 והדוד נער קטן: ויקמו ממדון ויבאו פארן ויקחו אנשים
 עמם מפארן ויבאו מצרים אל פרעה מלך מצרים ויתך
 לו בית ולחם אמר לו וארץ נתן לו: וימצא הדוד חן בעיני
 19 פרעה מאד ויתך לו אשה את צחות אשתו אחות
 תחפנים הנבירה: ותלך לו אחות תחפנים את ננבת
 כ בנו ותגמלהו תחפנים בתוך בית פרעה ויהי ננבת בית
 פרעה בתוך בני פרעה: והדוד שמע במצרים כיישכב
 21 דוד עם אבתיו וכימת יואב שר הצבא ויאמר הדוד
 אל פרעה שלחני ואלך אל ארצי: ויאמר לו פרעה
 22 כי מה אתה חסר עמי והנה מבקש ללכת אל ארצך
 ויאמר לו לא כי שלח תשלחני: ויקם אלהים לו שמן
 23 את רחוק בדאלידע אשר ברח מאת הדוד עור מלך
 צובה אדניו: ויקבץ עליו אנשים ויהי שר גדוד כהרנ
 24 דוד אתם וילכו דמשק וישבו בה וימלכו בדמשק:
 25 ויהי שמן לישראל כלימי שלמה ואת הרעה אשר
 26 הדוד ויקן בישראל וימלך על ארם: וירבעם בן
 נבט אפרתי מדהצודה ושם אמו צרועה אשה אלמנה
 27 עבד לשלמה וירם יד במלך: וזה הדבר אשר ירחים
 יד במלך שלמה בנה את המלוא סנר את פרץ עיר
 28 דוד אביו: והאיש ירבעם נבדור חיל נרא שלמה את

הנער

הנער כִּי-עָשָׂה מְלָאכָה הוּא וַיִּפְקֶךָ אֹתוֹ לְכָל-סָבֵל
 29 בֵּית יוֹסֵף: וַיְהִי בַעַת הַהוּא וַיִּרְבְּעִם יָצָא מִירוּשָׁלַם
 וַיִּמְצָא אֹתוֹ אַחִיָּה הַשִּׁילֹנִי הַנָּבִיא בַדְרֹךְ וְהוּא מִתְכַּסֵּה
 ל בְּשִׁלְמָה חֲדָשָׁה וּשְׁנֵיהֶם לְבָדָם בַּשָּׂדֶה: וַיִּתְפַּשׂ אַחִיָּה
 בְּשִׁלְמָה הַחֲדָשָׁה אֲשֶׁר עָלָיו וַיִּקְרָעָהּ שְׁנַיִם עָשָׂר קָרְעִים:
 31 וַיֹּאמֶר לִירְבֵּעָם קַח-לָךְ עֲשָׂרָה קָרְעִים כִּי כֹה אָמַר יְהוָה
 אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הִנְנִי קָרַע אֶת-הַמַּמְלָכָה מִיַּד שְׁלֹמֹה וְנָתַתִּי
 32 לָךְ אֶת עֲשָׂרָה הַשְּׂבָטִים: וְהַשְּׂבֵט הָאֶחָד יִהְיֶה-לְךָ לְמַעַן
 עֲבָדֶיךָ דָּוִד וּלְמַעַן יְרוּשָׁלַם הָעִיר אֲשֶׁר בְּחַרְתִּי כֹה מִכָּל
 33 שְׂבָטֵי יִשְׂרָאֵל: יַעַן אֲשֶׁר עֲזָבוּנִי וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ לַעֲשֻׁתֵּי-רַת
 אֱלֹהֵי צִדְוֹן לְכַמּוֹשׁ אֱלֹהֵי מוֹאָב וּלְמַלְכָם אֱלֹהֵי בְנֵי
 עַמּוֹן וְלֹא-הִלְכּוּ בְּדַרְכֵי הַיֵּשֶׁר בְּעֵינֵי וְחַקְתִּי
 34 וּמִשְׁפָּטֵי בְּדוֹד אָבִיו: וְלֹא-אָקַח אֶת-כָּל-הַמַּמְלָכָה
 מִיָּדוֹ כִּי נָשִׂיא אֲשֶׁר־נָתַן בְּלִי יָמִי חָזִיו לְמַעַן דָּוִד עַבְדִּי אֲשֶׁר
 לֹה בְּחַרְתִּי אֹתוֹ אֲשֶׁר שָׁמַר מִצְוֹתַי וְחַקְתִּי: וְלִקְחַתִּי הַמְּלוּכָה
 36 מִיַּד בְּנֵו וְנָתַתִּיהָ לָךְ אֶת עֲשֶׂרֶת הַשְּׂבָטִים: וְלָבְנֵו אֶתֵּן
 שְׂבֵט-אֶחָד לְמַעַן הִיוּתִינִיר לְדוֹד-עַבְדִּי כְּלִי-יָמִים |
 לְפָנַי בִּירוּשָׁלַם הָעִיר אֲשֶׁר בְּחַרְתִּי לִי לְשׁוּם שָׁמַי שָׁם:
 37 וְאַתָּה אָקַח וּמְלַכְתָּ בְּכָל אֲשֶׁר-תֵּאֵנָה נִפְשָׁה וְהָיִיתָ מֶלֶךְ
 38 עַל-יִשְׂרָאֵל: וְהָיָה אִסֵּחַ-שִׁמְעֹן אֶת-כָּל-אֲשֶׁר אֲצֻדָּה
 וְהִלַכְתָּ בְּדַרְכֵי וְעָשִׂיתָ הַיֵּשֶׁר בְּעֵינֵי לְשִׁמּוֹר חֻקֹתַי וּמִצְוֹתַי
 כַּאֲשֶׁר עָשָׂה דָּוִד עַבְדִּי וְהָיִיתִי עִמָּךְ וּבְנִיתִי לָךְ בֵּית-
 39 נֶאֱמָן כַּאֲשֶׁר בְּנִיתִי לְדָוִד וְנָתַתִּי לָךְ אֶת-יִשְׂרָאֵל: וְאַעֲנֶה
 מ אֶת-זָרַע דָּוִד לְמַעַן זֹאת אֲךְ לֹא כְּלִי-יָמִים: וַיִּבְקַשׁ
 שְׁלֹמֹה לְהַמִּית אֶת-יִרְבֵּעָם וַיִּקַּם יִרְבֵּעָם וַיִּבְרַח מִצָּרִים
 אֶל-שִׁישַׁק מֶלֶךְ-מִצְרַיִם וַיְהִי בְּמִצְרַיִם עַד-מֹות שְׁלֹמֹה:
 41 וְיֹתֵר דְּבַרֵי שְׁלֹמֹה וְכָל-אֲשֶׁר עָשָׂה וְחֻקְמֹתָו הִלּוּ-וְ

הם

v. 37. קמץ כו"ק v. 39. ו' ה' נחה

42 הם כְּתוּבִים עַל-סֵפֶר דְּבַרֵי שְׁלֹמֹה: וְהַיָּמִים אֲשֶׁר מֶלֶךְ
 43 שְׁלֹמֹה בִירוּשָׁלַם עַל-כָּל-יִשְׂרָאֵל אַרְבָּעִים שָׁנָה: וַיִּשְׁכַּב
 שְׁלֹמֹה עִם-אֲבֹתָיו וַיִּקְבֹּר בְּעִיר דָּוִד אָבִיו וַיִּמְלֹךְ רְחַבְעָם
 בְּנֵו תַחְתָּיו:

יב CAP. XII.

וַיִּלְךְ רְחַבְעָם שָׂכָם כִּי שָׂכָם בָּא כָּל-יִשְׂרָאֵל לְהַמְלִיךְ *
 אֹתוֹ: וַיְהִי כַשְׁמַע וַיִּרְבְּעָם בְּדָבָר וְהוּא עוֹדֵנוּ בְּמִצְרַיִם
 אֲשֶׁר בָּרַח מִפְּנֵי שְׁלֹמֹה הַמֶּלֶךְ וַיָּשָׁב יִרְבֵּעָם בְּמִצְרַיִם:
 2 וַיִּשְׁלַחוּ וַיִּקְרְאוּ-לוֹ וַיָּבֹאוּ יִרְבֵּעָם וְכָל-קְהַל יִשְׂרָאֵל וַיִּדְבְּרוּ
 3 אֶל-רְחַבְעָם לֵאמֹר: אֲבִיךָ הִקְשָׁה אֶת-עַלְנוּ וְאַתָּה עָתָה
 4 הִקַּל מִעֲבַדְתָּ אֲבִיךָ הִקְשָׁה וּמַעַלְנוּ הַכְּבֹד אֲשֶׁר-נָתַן
 עָלֵינוּ וְנַעֲבֹדְךָ: וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם לְכוּ-עַד שְׁלֹשָׁה יָמִים ה
 וְשׁוּבוּ אֵלַי וַיִּלְכוּ הָעָם: וַיַּעֲזֵן הַמֶּלֶךְ רְחַבְעָם אֶת-
 6 הַזִּקְנִים אֲשֶׁר-הָיוּ עִמָּדִים אֶת-פְּנֵי שְׁלֹמֹה אָבִיו כְּהִיְתוּ
 חֵי לֵאמֹר אִיךְ אַתֶּם נוֹעֲצִים לְהוֹשִׁיב אֶת-הָעַם-הַזֶּה דָּבָר:
 7 וַיִּדְבֹּר אֵלָיו לֵאמֹר אִם-חַיִּים תְּהִיֶה-עָבֹד לְעַם הַזֶּה
 וְעַבַדְתֶּם וְעָנִיתֶם וּדְבַרְתֶּם אֲלֵיהֶם דְּבָרִים טוֹבִים וְהָיוּ לָךְ
 עֲבָדִים כְּלִי-יָמִים: וַיַּעֲזֹב אֶת-עֲצַת הַזִּקְנִים אֲשֶׁר יַעֲזָהוּ
 8 וַיַּעֲזֵן אֶת-חֵילָדִים אֲשֶׁר גָּדְלוּ אֹתוֹ אֲשֶׁר הָעַמָּדִים לְפָנָיו:
 9 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם מַה אַתֶּם נוֹעֲצִים וְנָשִׁיב דָּבָר אֶת-הָעָם
 הַזֶּה אֲשֶׁר דְּבָרוּ אֵלַי לֵאמֹר הִקַּל מִדְּהַעֵל אֲשֶׁר-נָתַן
 אֲבִיךָ עָלֵינוּ: וַיִּדְבְּרוּ אֵלָיו הַיְלָדִים אֲשֶׁר גָּדְלוּ אֹתוֹ
 לֵאמֹר כִּהְיִיתָ אִמֶּר לְעַם הַזֶּה אֲשֶׁר דְּבָרוּ אֵלֶיךָ לֵאמֹר
 אֲבִיךָ הַכְּבֹד אֶת-עַלְנוּ וְאַתָּה הִקַּל מִעָלֵינוּ כֹה תִדְבֹּר
 אֲלֵיהֶם קָטְנֵי עֲבָה מִמֶּתְנֵי אָבִיו: וְעָתָה אָבִי הָעַמָּדִים 11
 עָלֵיכֶם עַל כְּבֹד וְאַנִּי אִסְרָה עַל-עַלְכֶם אָבִי יִסֵּר אֶתְכֶם
 בְּשׁוֹטִים וְאַנִּי אִיִּסֵּר אֶתְכֶם בְּעַקְרָבִים: וַיָּבוּ יִרְבֵּעָם 12
 וְכָל-

37*

יב v. 3. ויבא קרי v. 7. וידברו קרי v. 12. ויבא ק

13 וכל העם אל-רחבעם ביום השלישי כאשר דבר המלך
 לאמר שובו אלי ביום השלישי: ויען המלך את-העם
 14 קשה ויעזב את-עצת הזקנים אשר יעצוהו: וידבר
 אליהם בעצת הילדים לאמר אבי הכבד את-עלכם
 ואני אסוף על-עלכם אבי יסר אתכם בשוטים ואני
 15 אסור אתכם בעקרבים: ולא-שמע המלך אל-העם כי
 היתה סבה מעם יהוה למען הקים את-דברו אשר דבר
 16 יהוה ביד אחיה השילני אל-רחבעם כד-נבט: וירא
 כל-ישראל כי לא-שמע המלך אלהם וישבו העם את
 המלך דבר: לאמר מה-לנו חלק בדוד ולא-נחלה בכד
 ישי לאהליך ישראל עתה ראה ביתך דוד יילך ישראל
 17 לאהלו: ובני ישראל הישבים בערי יהודה וימלך
 18 עליהם רחבעם: וישלח המלך רחבעם את-אדרם
 אשר על-המים וירגמו כל-ישראל בו אבן וימת והמלך
 19 רחבעם התאמץ לעלות במרפבה לנום ירושלים: ויפגעו
 כ ישראל בבית דוד עד היום הזה: ויהי כששמע כל-
 ישראל כי-שב רחבעם וישלחו ויקראו אתו אל-העדה
 וימליכו אתו על-כל-ישראל לא הנה אחרי בית-דוד
 21 וזלתי שבט-יהודה לבדו: ויבאו רחבעם ירושלים
 ויקהל את-כל-בית יהודה ואת-שבט בנימן מאה
 ושמנים אלה בחור עשה מלחמה להלחם עם-בית
 ישראל להשיב את-המלוכה לרחבעם כד-שלמה:
 22 ויהי דבר האלהים אל-שמעיה איש-האלהים לאמר:
 23 אמר אל-רחבעם כד-שלמה מלך יהודה ואל-כל-בית
 24 יהודה ובנימן ונתר העם לאמר: כה אמר יהוה לא
 תעלו ולא-תלחמון עם-אחיכם בני-ישראל שובו איש
 לביתו כי מאתי נהיה הדבר הזה וישמעו את-דבר
 יהוה

יהוה וישבו ללכת כדבר יהוה: ויבן רחבעם את-כה
 שכם כהר אפרים וישב בה ויצא משם ויבן את-פנואל:
 יאמר רחבעם בלבו עתה תשוב הממלכה לבית-דוד:
 26 אם-יעלה והעם הזה לעשות זבחים בבית-יהוה בירושלים
 ושב לב העם הזה אל-אדניוהם אל-רחבעם מלך יהודה
 27 ותרנני ושבו אל-רחבעם מלך-יהודה: ויעז המלך
 ויעש שני עגלי זהב ויאמר אלהם רבי-לכם מעלות
 ירושלים הנה אלהיך ישראל אשר העלוד מארץ מצרים:
 28 וישם את-האחד בבית-אל ואת-האחד נתן בדן: ויהי
 29 הדבר הזה לתפאת וילכו העם לפני האחד ערדן: ויעש
 31 את-בית במות ויעש פהגים מקצות העם אשר לא-היו
 מבני לוי: ויעש רחבעם חג בחדש השמיני בחמשוד
 32 עשר יום: לחדש פחג אשר ביהודה ויעל על-המזבח
 בן עשה בבית-אל לזבח לעגלים אשר-עשה והעמיד
 33 בבית אל את-פהגי הבמות אשר עשה: ויעל על-המזבח
 אשר-עשה בבית-אל בחמשה עשר יום בחדש השמיני
 בחדש אשר-בדא מלבד ויעש חג לבני ישראל ויעל
 על-המזבח להקטיר:

יג CAP. XIII.

והנה איש אלהים בא מיהודה כדבר יהוה אל-בית אל
 * וירבעם עמד על-המזבח להקטיר: ויקרא על-המזבח
 כדבר יהוה ויאמר מזבח מזבח כה אמר יהוה הנה-בן
 נולד לבית-דוד ואשיהו שמו וזבח עליך את-פהגי
 הבמות המקטירים עליך ועצמות אדם ישרפו עליך:
 3 ונתן ביום ההוא מופת לאמר זה המופת אשר דבר
 יהוה הנה המזבח נקרע ונשפך הדשן אשר-עליו:
 4 ויהי כשמע המלך את-דבר איש-האלהים אשר קרא
 על-

על-המזבח בבית-אל וישלח ירבעם את-ידו מעל
 המזבח לאמר תפשוהו ותובשו ידו אשר-שלח עליו
 ה ולא יכל להשיבה אליו: והמזבח נקרע וישפך הדשן
 מן-המזבח כמזפת אשר נתן איש האלהים בדבר יהוה:
 6 ויען המלך ויאמר אל-איש האלהים חל-נא את-פני
 יהוה אלהיך והתפלל בעדי ותשב ידו אלי ויחל איש
 האלהים את-פני יהוה ותשב יד-המלך אליו ותהי
 7 כבראשנה: וידבר המלך אל-איש האלהים באה-אתי
 8 הביתה וסעדה ואתנה לך מתת: ויאמר איש-האלהים
 אל-המלך אם-תתן-לי את-חצי ביתך לא אבא עמך ולא
 9 אכל לחם ולא אשתד-מים במקום הזה: כירכו צנה
 אתי בדבר יהוה לאמר לא-תאכל לחם ולא תשתה
 'מים ולא תשוב בדרך אשר הלכת: וילך בדרך אתר
 11 ולא-שב בדרך אשר בא בה אל-בית-אל: ונביא
 אחד וקן ישב בבית-אל ויבוא בנו ויספר-לו את-כל
 המעשה אשר-עשה איש-האלהים היום בבית-אל את-
 הדברים אשר דבר אל-המלך ויספרים לאביהם:
 12 וידבר אלהם אביהם אינה הדרך הלקך ויראו בנו
 את-הדרך אשר הלך איש האלהים אשר-בא מיהודה:
 13 ויאמר אל-בניו חבשו-לי החמור ויחבשו-לו החמור
 14 וירכב עליו: וילך אחרי איש האלהים וימצאו ישב
 תחת האלה ויאמר אליו האתה איש-האלהים אשר-
 15 באת מיהודה ויאמר אני: ויאמר אליו לך אתי הביתה
 16 ואכל לחם: ויאמר לא אוכל לשוב אתך ולבוא אתך
 ולא-אכל לחם ולא-אשתה אתך מים במקום הזה:
 17 כידבר אלי בדבר יהוה לא-תאכל לחם ולא-תשתה
 18 שם מים לא-תשוב ללכת בדרך אשר-הלכת בה: ויאמר

לו

לו נס-אני נביא כמוך ומלאך דבר אלי בדבר יהוה
 לאמר השבחו אתך אל-ביתך ויאכל לחם וישת מים
 בחש לו: וישב אתו ויאכל לחם בביתו וישת מים: 19
 ויהי הם יושבים אל-השלחן ויהי דבר יהוה כ
 אל-הנביא אשר השיבו: ויקרא אל-איש האלהים אשר-
 21 בא מיהודה לאמר פה אמר יהוה יען כי מרית פי
 יהוה ולא שמרת את-המצוה אשר צוה יהוה אלהיך:
 22 ותשב ותאכל לחם ותשת מים במקום אשר דבר אלקך
 אל-תאכל לחם ולא-תשת מים לא-תבוא נבלתך אל-
 23 קבר אבתך: ויהי אחרי אכלו לחם ואחרי שתותו
 24 ויחבשו-לו החמור לנביא אשר השיבו: וילך וימצאו
 ארנה בדרך וימיתו-ותחי נבלתו משלכת בדרך והחמור
 עמד אצלה והארנה עמד אצל הנבלה: והנה אנשים כה
 עברים ויראו את-הנבלה משלכת בדרך ואת-הארנה
 עמד אצל הנבלה ויבאו וידברו בעיר אשר הנביא
 26 הוקן ישב בה: וישמע הנביא אשר השיבו מן-הדרך
 ויאמר איש האלהים הוא אשר מרה את-פי יהוה
 ויתגהו יהוה לארנה וישברוהו וימתו בדבר יהוה
 אשר דבר-לו: וידבר אל-בניו לאמר חבשו-לי את-
 27 החמור ויחבשו: וילך וימצא את-נבלתו משלכת בדרך
 28 וחמור והארנה עמדים אצל הנבלה לא-אכל הארנה
 את-הנבלה ולא שבר את-החמור: וישא הנביא את-
 29 נבלת איש-האלהים וינחחו אל-החמור וישיבוהו ויבא
 אל-עיר הנביא הוקן לספר ולקברו: וינח את-נבלתו ל
 בקברו ויספרו עליו חוי אחי: ויהי אחרי קברו אתו 31
 ויאמר אל-בניו לאמר במותי וקברתם אתי כקבר אשר
 איש האלהים קבור בו אצל עצמותיו הניחו את-עצמותי:

כי

32 כִּי הָיָה יְהוָה הַדֹּבֵר אֲשֶׁר קָרָא בְּדַבַּר יְהוָה עַל־הַמִּזְבֵּחַ
 אֲשֶׁר בְּבֵית־אֵל וְעַל כָּל־בָּתֵי הַבָּמֹת אֲשֶׁר בְּעָרֵי שְׂמֹרֹן
 33 אַחַר הַדֹּבֵר הַזֶּה לֹא־שָׁב יִרְבֵּעַם מִדַּרְכֵי הַרְעָה וַיָּשָׁב
 וַיַּעַשׂ מַקְצֹת הָעַם כַּהֲנֵי בָמֹת הַחֲפָלִין וַיִּמְלֵא אֶת־יְדוֹ
 34 כַּהֲנֵי בָמֹת: וַיְהִי בְּדַבַּר הַזֶּה לַחֲטָאת בַּיִת יִרְבֵּעַם
 וּלְהַכְחִיד וּלְהַשְׁמִיד מֵעַל פְּנֵי הָאָדָמָה:

י ד CAP. XIV.

2 א בָּעֵת הַהִיא חָלָה אֲבִיהַ בְּדִירְבֵּעַם: וַיֹּאמֶר יִרְבֵּעַם
 לְאִשְׁתּוֹ קוּמִי נָא וְהִשְׁתַּנִּיתִי וְלֹא יִדְעוּ בִּי־אִתִּי אִשְׁתִּי
 יִרְבֵּעַם וְהִלְכַתְּ שָׁלֵחַ הַנְּהַשִּׁים אֲחֵיהָ הַנִּבְיָא הוּא־דְבַר
 3 עָלַי לְמַלְךְ עַל־הָעָם הַזֶּה: וְלִקְחַתְּ בְּיָדְךָ עֲשֻׂרֵה לֶחֶם
 וְנִקְרִים וּבִקְבֹקֵךְ דָּבֶשׁ וּבָאת אֵלָיו הוּא יַעֲרִיד לְךָ מִדֵּי־יְהוָה
 4 לְנַעַר: וַתַּעַשׂ כֵּן אִשְׁתִּי יִרְבֵּעַם וַתִּקֶּם וַתִּלְךְ שָׁלֵחַ וַתִּבְאֵ
 בֵּית אֲחֵיהָ וְאֶחָיו־וּלְאִיכָל לְרֹאֲתָ כִּי קָמוּ עֵינָיו מִשִּׁיבוֹ:
 ה וַיְהִי אָמַר אֶל־אֶחָיו הִנֵּה אִשְׁתִּי יִרְבֵּעַם בָּאָה
 לְדַרְשׁ דְּבַר מַעֲמֹד אֶל־בְּנֵיהָ בִּיחֻלְהָ הוּא בָּנָה וּבָנָה
 6 תִּדְבַר אֵלֶיהָ וַיְהִי כַּבֹּאָה וְהוּא מִתְנַבְּרָה: וַיְהִי כִשְׂמֹעַ
 אֶחָיו־וְאֶת־קוֹל רִגְלֶיהָ בָּאָה בִּפְתַח וַיֹּאמֶר בָּאִי אִשְׁתִּי
 יִרְבֵּעַם לָמָּה זֶה אַתְּ מִתְנַבְּרָה וְאַנְכִי שְׁלוּחַ אֵלֶיךָ קִשְׁיָה:
 7 לְכִי אֲמַרְי לְיִרְבֵּעַם כֹּה־אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל יַעַן
 אֲשֶׁר הִרְמַתִּיךָ מִתּוֹךְ הָעָם וְאַתְּנִיךָ נָגִיד עַל עַמִּי יִשְׂרָאֵל:
 8 וְאַקְרַב אֶת־הַמַּמְלָכָה מִבֵּית דָּוִד וְאַתְּנֶנָּה לְךָ וְלֹא הָיִיתִי
 כְּעַבְדֵי דָוִד אֲשֶׁר שָׁמַר מִצְוֹתַי וְאֲשֶׁר הִלְךְ אַחֲרַי בְּכָל־
 9 לְבָבוֹ לַעֲשׂוֹת רַק הַיִּשָּׁר בְּעֵינָי: וַתִּרַע לַעֲשׂוֹת מִכָּל־
 אֲשֶׁר־הָיוּ לִפְנֵיךָ וַתִּלְךְ וַתַּעֲשֶׂה־לְךָ אֱלֹהִים אַחֲרָיִם
 וּמִסְכּוֹת לְהַכְעִימֵנִי וְאִתִּי הִשְׁלַכְתְּ אַחֲרַי נֹגֵד: לָכֵן הִנְנִי
 מֵבִיא רָעָה אֶל־בֵּית יִרְבֵּעַם וְהִכְרַתִּי לְיִרְבֵּעַם מִשְׁתֵּינִי
 בְּקִיר

בְּקִיר עֲצוּר וְעֹזֹב בְּיִשְׂרָאֵל וּבְעַרְתִּי אַחֲרַי בֵּית־יִרְבֵּעַם
 כַּאֲשֶׁר יִבְעַר הַגִּלְגָּל עַד־תָּמוּ: הַמֹּת לְיִרְבֵּעַם בְּעִיר וְאֶכְלוּ
 11 הַכְּלָבִים וְהַמֹּת בַּשָּׂדֶה יֶאֱכְלוּ עוֹף הַשָּׁמַיִם כִּי יְהוָה
 דִּבֶּר: וְאִתְּ קוּמִי לְכִי לְבֵיתְךָ כַּבֹּאָה רִגְלֶיךָ הַעֲרִידָה וּמַת
 12 הַיָּלֶד: וּסְפֹדוּ־לוֹ כָּל־יִשְׂרָאֵל וּקְבְּרוּ אֹתוֹ בִּיהוָה לְבָבוֹ
 13 יָבֹא לְיִרְבֵּעַם אֶל־קִבְרֵי יַעַן נִמְצְאוּ־כֹו דְבַר טוֹב אֶל־יְהוָה
 14 אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל בְּבֵית יִרְבֵּעַם: וְהַקִּים יְהוָה לוֹ מַלְךְ עַל־
 יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יִכְרִית אֶת־בֵּית יִרְבֵּעַם זֶה הַיּוֹם וְיָמָה נִס־
 15 עָתָה: וְהָכֵה יְהוָה אֶת־יִשְׂרָאֵל כַּאֲשֶׁר יַעֲרִיד הַקְּנֵה בַמַּיִם
 וַנִּתַּשׂ אֶת־יִשְׂרָאֵל מֵעַל הָאָדָמָה הַטּוֹבָה הַזֹּאת אֲשֶׁר
 נָתַן לְאֲבוֹתֵיהֶם וְהָרַם מֵעַבְרֵי לְנַחַר יַעַן אֲשֶׁר עָשׂוּ אֶת־
 16 אֲשֵׁרֵיהֶם מִכְּעִיסִים אֶת־יְהוָה: וַיָּתֵן אֶת־יִשְׂרָאֵל בְּגִלְגָּל
 חֲטָאֹת יִרְבֵּעַם אֲשֶׁר חָטָא וְאֲשֶׁר חֲטָא אֶת־יִשְׂרָאֵל:
 17 וַתִּקֶּם אִשְׁתִּי יִרְבֵּעַם וַתִּלְךְ וַתִּבְאֵ תִרְצַחְתָּהּ הִיא בָּאָה בַסֶּף־
 18 הַבַּיִת וְהַנַּעַר מֵת: וַיִּקְבְּרוּ אֹתוֹ וַיִּסְפְּדוּ־לוֹ כָּל־יִשְׂרָאֵל
 19 כַּדֹּבֵר יְהוָה אֲשֶׁר דִּבֶּר בְּיַד־עַבְדּוֹ אֶחָיו הַנִּבְיָא: וַיִּתֵּר
 דְּבַר יִרְבֵּעַם אֲשֶׁר גָּלַח וְאֲשֶׁר מָלַךְ הַנֶּגַם כְּתוּבִים עַל־
 20 סֵפֶר דְּבַר־יְהוָה לְמַלְכֵי יִשְׂרָאֵל: וְהַיָּמִים אֲשֶׁר־מָלַךְ
 יִרְבֵּעַם עֶשְׂרִים וּשְׁתַּיִם שָׁנָה וַיִּשְׁכַּב עִם־אִבְתָּיו וַיִּמְלֹךְ
 21 נָדָב בְּנוֹ תַחְתָּיו: וַרְחֲבֵעַם בְּדִשְׁלָמָה מַלְךְ בִּיהוּדָה
 כְּדֹאֲרַבְעִים וְאַחַת שָׁנָה רְחֲבֵעַם בְּמָלְכוֹ וּשְׁבַע עֲשָׂרָה
 שָׁנָה מָלַךְ בִּירוּשָׁלַם הָעִיר אֲשֶׁר־בָּחַר יְהוָה לְשׁוּם
 אֶת־שְׁמוֹ שֵׁם מִכָּל שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל וְשֵׁם אִמּוֹ נַעֲמָה
 22 הַעַמְנֹתִית: וַיַּעַשׂ יְהוּדָה הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה וַיִּקְנָאוּ אֹתוֹ
 23 מִכָּל אֲשֶׁר עָשׂוּ אֲבֹתָם בַּחֲטָאתָם אֲשֶׁר חָטָאוּ: וַיָּבִנוּ נִס־
 חָמָה לָהֶם בָּמֹת וּמִצְבוֹת וְאֲשֵׁרִים עַל כָּל־גְּבוּעָה גְבוּחָה
 24 וַתַּחַת כָּל־עֵץ רַעֲנָן: וְגַם־קָרַשׁ הָיָה בְּאֶרֶץ עֲשׂוֹ כָּכָל
 הַתּוֹעֵבֹת

מלך ישראל מלך אסא על־יהודה: וארבעים ואחת
שנה מלך בירושלם ושם אמו מעכה בת־אבישלום:
ויעש אסא הישר בעיני יהוה כדוד אביו: ויעבר¹¹
הקדשים מדהארץ ויסר את־כל־הגללים אשר עשו¹²
אבתיו: וגם את־מעכה אמו ויסרה מנבירה אשר־¹³
עשתה מפלצת לאשרה ויכרת אסא את־מפלצתה
וישרף בגחל קדרון: והבמות לא־סרו רק לבב־אסא¹⁴
היה שלם עם־יהוה כל־ימיו: ויבא את־קדשי אביו וקדשו¹⁵
בית יהוה כסף וזהב וכלים: ומלחמה היתה בין אסא¹⁶
ובין בעשא מלך־ישראל כל־ימיהם: ויעל בעשא מלך־¹⁷
ישראל על־יהודה ויבן את־הרמה לבלתי תת יצא ויבא
לאסא מלך יהודה: ויקח אסא את־כל־הכסף והזהב¹⁸
הנותרים באוצרות בית־יהוה ואת־אוצרות בית מלך
ויתנם ביד עבדיו וישלחם המלך אסא אל־בדחנוד בן
טברמן בדחוויון מלך ארם הישב בדמשק לאמר:
ברית ביני ובינך בין אבי ובין אביך הנה שלחתי לך¹⁹
שחר כסף וזהב לך הפרה את־בריתך את־בעשא מלך־
ישראל ויעלה מעלי: וישמע בדחנוד אל־המלך אסא
וישלח את־שרי התולים אשר־לו על־ערי ישראל ויך
את־עיון ואת־דן ואת אכל בית־מעכה ואת כל־בנות
על כל־ארץ נפתלי: והיו בשמע בעשא ויחדל מבנות²¹
את־הרמה וישב בתרצה: והמלך אסא השמיע את־²²
כל־יהודה אין נקו וישאו את־אבני הרמה ואת־עציה
אשר בנה בעשא ויבן בס המלך אסא את־גבע בנימן
ואת־המצפה: ויתר כל־דברי אסא וכל־נבחרתו וכל־²³
אשר עשה והערים אשר בנה הלא־תמה כתובים על־
ספר דברי הימים למלכי יהודה רק לעת זקנתו חלה
את־

התועבת הגוים אשר הוריש יהוה מפני בני ישראל:
כה יהיו בשנה החמישית למלך רחבעם עלה שושק מלך־
מצרים על־ירושלם: ויקח את־אצרות בית־יהוה ואת־²⁶
אוצרות בית־המלך ואת־הכל לקח ויקח את־כל־מנני
הזהב אשר עשה שלמה: ויעש המלך רחבעם פחתם²⁷
מנני נחשת והפקיד עליה שרי הרצים השמרים פתח
בית המלך: והיו מדייכא המלך בית יהוה ישאום²⁸
הרצים והשיבום אל־תא הרצים: ויתר דברי רחבעם²⁹
וכל־אשר עשה הלא־תמה כתובים על־ספר דברי הימים
למלכי יהודה: ומלחמה היתה בין־רחבעם ובין ירבעם
כל־הימים: וישפכ רחבעם עם־אבתיו ויקבר עם־אבתיו³¹
בעיר דוד ושם אמו נעמה העמנית ומלך אבים
בנו תחתיו:

CAP. XV. טו

טו

א ובשנת שמנה עשרה למלך ירבעם בדינגט מלך אבים
על־יהודה: שלש שנים מלך בירושלם ושם אמו מעכה
בת־אבישלום: וילך בכל־חפזות אביו אשר־עשה
לפניו ולא־יהיה לבבו שלם עם־יהוה אלהיו כל־כב דוד
אביו: כי למען דוד נתן יהוה אלהיו לו ניר בירושלם
להקים את־בנו אחריו ולהעמיד את־ירושלם: אשר
עשה דוד את־הישר בעיני יהוה ולא־סר מכל אשר
צוהו כל ימי חייו רק בדבר אוריה החתי: ומלחמה⁶
היתה בין־רחבעם ובין ירבעם כל־ימי חייו: ויתר דברי
אבים וכל־אשר עשה הלא־תמה כתובים על־ספר דברי
הימים למלכי יהודה ומלחמה היתה בין אבים ובין
ירבעם: וישפכ אבים עם־אבתיו ויקברו אתו בעיר דוד
ומלך אסא בנו תחתיו: ובשנת עשרים לירבעם⁹

מלך

24 את־רנגליו: וישכב אסא עם־אבתיו ויקבר עם־אבתיו
 25 בעיר דוד אביו וימלך יהושפט בנו תחתיו: ונדב
 בדירבעם מלך על־ישראל בשנת שתים לאסא מלך
 26 יהודה וימלך על־ישראל שנתים: ויעש הרע בעיני יהוה
 וילך בדרך אביו ובהטאתו אשר החטיא את־ישראל:
 27 ויקשר עליו בעשא בן־אחיה לבית יששכר ויכהו בעשא
 בנפתון אשר לפלשתים ונדב וכל־ישראל צרים על־
 28 נפתון: וימתהו בעשא בשנת שלש לאסא מלך יהודה
 29 וימלך תחתיו: ויהי כמלכו הבה את־כל־בית ירבעם לא־
 השאיר כל־נשמה לירבעם עד־השמדו בדבר יהוה אשר
 ל דבר בן־דעבדו אחיה השילני: על־הטאות ירבעם אשר
 חטא ואשר החטיא את־ישראל בכעסו אשר הכעיס את־
 31 יהוה אלהי ישראל: וותר דברי נדב וכל־אשר עשה
 הלא־הם כתובים על־ספר דברי הימים למלכי ישראל:
 32 ומלחמה היתה בין אסא ובין בעשא מלך־ישראל כל־
 33 ימיהם: בשנת שלש לאסא מלך יהודה מלך בעשא
 בן־אחיה על־כל־ישראל בתרצה עשרים וארבע שנה:
 34 ויעש הרע בעיני יהוה וילך בדרך ירבעם ובהטאתו אשר
 החטיא את־ישראל:

טז CAP. XVI.

טז

א ויהי דבר־יהוה אליהוא בן־חנני על־בעשא לאמר:
 2 יען אשר הרימתך מן־העפר ואתנך נגיד על עמי
 ישראל ותלך בדרך ירבעם ותחטיא את־עמי ישראל
 3 להכעיסני בחטאתם: הנני מבטל אחרי בעשא ואחרי
 4 ביתו ונתתי את־ביתך בבית ירבעם בן־נבט: המה
 לבעשא בעיר ואכלו הכלבים והמת לו בשדה ואכלו
 ה עוף השמים: וותר דברי בעשא ואשר עשה ונבורתו
 הלא־

הלא־הם כתובים על־ספר דברי הימים למלכי ישראל:
 6 וישכב בעשא עם־אבתיו ויקבר בתרצה וימלך אלה
 7 בנו תחתיו: וגם בן־יהוא בן־חנני הנביא דבר־יהוה
 7 יהוה אל־בעשא ואל־ביתו ועל כל־הרעה אשר־עשה
 בעיני יהוה להכעיסו במעשה ידיו להיות בבית ירבעם
 8 ועל אשר־הכה אתו: בשנת עשרים ושש שנה
 לאסא מלך יהודה מלך אלה בן־בעשא על־ישראל
 9 בתרצה שנתים: ויקשר עליו עבדו ומרי שר מחצית
 הרקב והוא בתרצה שתה שפור בית ארצא אשר על־
 10 הבית בתרצה: ויבא ומרי ויכהו וימתהו בשנת עשרים
 11 ושבע לאסא מלך יהודה וימלך תחתיו: ויהי כמלכו
 כשבתו על־בסאו הבה את־כל־בית בעשא לא־השאיר
 12 לו משתין בקור וגאליו ורעהו: וישמד ומרי את כל־
 בית בעשא כדבר יהוה אשר דבר אל־בעשא ביד
 13 יהוא הנביא: אל כל־הטאות בעשא והטאות אלה בנו
 אשר חטאו ואשר החטיאו את־ישראל להכעיס את־
 14 יהוה אלהי ישראל בהבליהם: וותר דברי אלה וכל־
 אשר עשה הלא־הם כתובים על־ספר דברי הימים
 15 למלכי ישראל: בשנת עשרים ושבע שנה לאסא
 מלך יהודה מלך ומרי שבעת ימים בתרצה והעם
 16 חנים על־נפתון אשר לפלשתים: וישמע העם החנים
 לאמר קשר ומרי וגם הבה את־המלך וימלכו כל־ישראל
 את־עמרי שר־צבא על־ישראל ביום ההוא במחנה:
 17 ויעלה עמרי וכל־ישראל עמו מנפתון ויצרו על־תרצה:
 18 ויהי כראות ומרי כִּי־נלכדה העיר ויבא אל־ארמון
 בית־המלך וישרף עליו את־בית־מלך באש וימת: על־
 19 חטאתיו אשר חטא לעשות הרע בעיני יהוה ללכת
 בדרך

בְּדַרְדָּרַי וּרְבָעִים וּבַחֲטָאתוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה לַחֲטִיָּא אֶת־
 כ יִשְׂרָאֵל׃ וַיֹּתֵר דְּבָרֵי וּמְרִי וּקְשָׁרוֹ אֲשֶׁר קָשָׁר הֲלֹאֲתָם
 כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר דְּבָרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי יִשְׂרָאֵל׃
 21 אִזְּוֹ וְחָלַק הָעַם יִשְׂרָאֵל לַחֲצֵי חֲצֵי הָעַם הָיָה אַחֲרֵי תִבְנֵי
 22 בְּדִנְיַת לַחֲמִלְכּוֹ וְחֲצֵי אַחֲרֵי עֲמָרִי׃ וַיַּחֲזֹק הָעַם אֲשֶׁר
 אַחֲרֵי עֲמָרִי אֶת־הָעַם אֲשֶׁר אַחֲרֵי תִבְנֵי בְּדִנְיַת וַיִּמָּת
 23 תִּבְנֵי וַיִּמְלֹךְ עֲמָרִי׃ בַּשָּׁנָה שְׁלֹשִׁים וְאַחַת שָׁנָה לְאַסָּא
 מֶלֶךְ וַהֲוֹדָה מֶלֶךְ עֲמָרִי עַל־יִשְׂרָאֵל שֶׁתִּים עֲשָׂה שָׁנָה
 24 בְּתַרְצָה מֶלֶךְ שְׁש־שָׁנִים׃ וַיִּקַּן אֶת־הַהֵר שְׁמֶרֶז מֵאֵת
 שְׁמֶר בְּכַכְרִים בְּסֵף וַיִּבֶן אֶת־הַהֵר וַיִּקְרָא אֶת־שֵׁם הָעִיר
 כה אֲשֶׁר בָּנָה עַל שֵׁם־שְׁמֶר אֲדָנִי הַהֵר שְׁמֶרֶז׃ וַיַּעֲשֶׂה
 26 עֲמָרִי הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה וַיִּרַע מִכָּל אֲשֶׁר לִפְנָיו׃ וַיִּלְךְ
 בְּכָל־דְּרָדָרַי וּרְבָעִים בְּדִנְבָט וּבַחֲטָאתוֹ אֲשֶׁר חֲטָא אֶת־
 יִשְׂרָאֵל לַחֲבָעִים אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל בַּהֲבִלְיָהֶם׃
 27 וַיֹּתֵר דְּבָרֵי עֲמָרִי אֲשֶׁר עָשָׂה וּנְבוּרָתוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה הֲלֹא־
 הֵם כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר דְּבָרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי יִשְׂרָאֵל׃
 28 וַיִּשְׁכַּב עֲמָרִי עִם־אֲבֹתָיו וַיִּקְבֵר בְּשְׁמֶרֶז וַיִּמְלֹךְ אַחָאב
 29 בְּנֵו תַחְתָּיו׃ וְאַחָאב בְּדַעְמָרִי מֶלֶךְ עַל־יִשְׂרָאֵל
 בַּשָּׁנָה שְׁלֹשִׁים וּשְׁמֹנֶה שָׁנָה לְאַסָּא מֶלֶךְ וַהֲוֹדָה וַיִּמְלֹךְ
 אַחָאב בְּדַעְמָרִי עַל־יִשְׂרָאֵל בְּשְׁמֶרֶז עֲשָׂרִים וּשְׁתַּיִם
 ל שָׁנָה׃ וַיַּעַשׂ אַחָאב בְּדַעְמָרִי הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה מִכָּל אֲשֶׁר
 31 לִפְנָיו׃ וַהֲוִי הַנִּקְל לְכַתּוֹ בַּחֲטָאוֹת יְרָבָעִים בְּדִנְבָט וַיִּקַּח
 אִשָּׁה אֶת־אִיזָבֵל בַּת־אֶתְבַּעַל מֶלֶךְ צִידֹנִים וַיִּלְךְ וַיַּעֲבֹד
 32 אֶת־הַבַּעַל וַיִּשְׁתַּחֲוֶה לוֹ׃ וַיִּקַּם מִזְבֵּחַ לַבַּעַל בֵּית הַבַּעַל
 33 אֲשֶׁר בָּנָה בְּשְׁמֶרֶז׃ וַיַּעַשׂ אַחָאב אֶת־הָאֲשֵׁרָה וַיִּוֹסֶף
 אַחָאב לַעֲשׂוֹת לַחֲבָעִים אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִכָּל־
 34 מַלְכֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הָיוּ לִפְנָיו׃ בְּיָמָיו בָּנָה חִוָּאֵל בֵּית
 הָאֱלֹהִי

v. 24. דא' בסגול v. 26. ובחטאתו קרי v. 31. מלא ואז

הָאֱלֹהִי אֶת־יְרִיחָהּ כַּאֲבִירִים כְּבָרוּ יִסְדָּהּ וּבְשָׁנֶיב צַעֲרוֹ
 הַצִּיב דְּלִתֶיהָ כְּדָבָר וַהֲוִה אֲשֶׁר דִּבֶּר בְּיַד יְהוֹשֻׁעַ בְּדִנְיוֹ׃

CAP. XVII. יז

יז וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵינוּ הַתְּשִׁבֵי מִתְּשִׁבֵי נִלְעָד אֶל־אַחָאב חִי־
 א וַהֲוִה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר־עֲמַדְתִּי לִפְנָיו אִם־יְהִי־הָ
 2 הַשָּׁנִים הָאֵלֶּה טַל וּמִטָּר כִּי אִם־לִפְנֵי דְבָרֵי׃ וַהֲוִי
 3 דְּבַר־יְהוָה אֵלָיו לֵאמֹר׃ לֵךְ מִזֶּה וּפְגַעֵת לֵךְ בְּדָמָה
 4 וּנְסַתְרַת בְּנַחַל כְּרִית אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי הַנָּדָב׃ וַהֲוִה
 5 מִהַנְּחַל תִּשְׁתַּה וְאֶת־הָעֲרָבִים צִוִּיתִי לְכַלְכֵּלְךָ שָׁם׃ וַיִּלְךְ
 6 וַיַּעַשׂ כְּדָבָר יְהוָה וַיִּלְךְ וַיִּשָּׁב בְּנַחַל כְּרִית אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי
 7 הַנָּדָב׃ וְהָעֲרָבִים מִבְּיָאִים לוֹ לֶחֶם וּבָשָׂר בַּפֶּקֶד וּלְחֶם
 8 וּבָשָׂר בַּעֲרָב וּמִדֶּה־נַחַל יִשְׁתַּה׃ וַהֲוִי מִקֵּץ יָמִים וַיִּיבֹשׂ
 9 הַנַּחַל כִּי לֹא־הָיָה גֶשֶׁם בְּאַרְצָ׃ וַהֲוִי דְּבַר־יְהוָה
 10 אֵלָיו לֵאמֹר׃ קוּם לֵךְ צִרְפָּתָה אֲשֶׁר לְצִידוֹן וַיִּשְׁבַּת שָׁם
 11 הַנָּה צִוִּיתִי שָׁם אִשָּׁה אֶלְמֵנָה לְכַלְכֵּלְךָ׃ וַיִּקַּם וַיִּלְךְ
 12 צִרְפָּתָה וַיָּבֵא אֶל־פֶּתַח הָעִיר וַהֲוִה־שָׁם אִשָּׁה אֶלְמֵנָה
 13 מְקַשְׁשֶׁת עֲצִים וַיִּקְרָא אֵלֶיהָ וַיֹּאמֶר קַח־יָנָא לִי מֵעֵט
 14 מִיּוֹם בַּכֹּלִי וְאַשְׁתַּה׃ וַתִּלְךְ לְקַחַת וַיִּקְרָא אֵלֶיהָ וַיֹּאמֶר
 15 לְקַח־יָנָא לִי פֶתֶלְחָם בְּיָדְךָ׃ וַתֹּאמֶר חַי־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
 16 אִם־יִשְׁלִי מֵעוֹג כִּי אִם־מֵלֹא כִּי־קָמַח בְּכַד וּמֵעֵט־שֶׁמֶן
 17 בַּצִּפְחַת וְהִנֵּנִי מְקַשְׁשֶׁת שָׁנִים עֲצִים וּבָאתִי וַעֲשִׂיתִיהוּ
 18 לִי וּלְבָנֵי וְאֶבְלָגְהוּ וּמִתְנִי׃ וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ אֱלֹהֵינוּ אֶל־
 19 תִּירָאִי כִּי עָשִׂי כְּדְבַרְךָ אֵךְ עֲשִׂי־לִי מִשֵּׁם עֵנָה קִטְנָה
 20 בְּרֵאשֶׁנָּה וְהוֹצֵאת לִי וְלֵךְ וּלְבָנֶיךָ תַּעֲשִׂי בְּאַחֲרֵנָה׃ כִּי
 21 כֹּה אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל כִּד הַקָּמַח לֹא תִכְלָה
 22 וּצִפְחַת הַשֶּׁמֶן לֹא תִחַסֵר עַד יוֹם תִּתְדַוְּיֶהוּ גֶשֶׁם עַל־
 23 פְּנֵי הָאָדָמָה׃ וַתִּלְךְ וַתַּעֲשֶׂה כְּדָבָר אֱלֹהֵינוּ וַתֹּאכַל הוּא־
 וַהֲוִה

v. 34. ובשנב קרי יז v. 14. חת קרי v. 15. וזיא ק

16 והיא וביתה ימים: כד הקמה לא כלתה וצפחת
 השמן לא חסר בדבר והנה אשר דבר ביד אליהו:
 17 ויהי אחר הדברים האלה הלה ברהאשה בעלת
 הבית ויהי חליו חזק מאד עד אשר לא-נותרהבו
 18 נשמה: ותאמר אל-אליהו מה-לך וילך איש האלהים
 19 באת אלי להזכיר את-עוני ולקמית את-בני: ויאמר
 אליה תני-לי את-בגדך ויקחהו מחיקה ויעלחו אל-
 כ העליה אשר-הוא ישב שם וישכבהו על-מפתו: ויקרא
 אל-יהוה ויאמר יהוה אלי הנם על-האלמנה אשר-
 21 אני מתגורר עמה הרעות לקמית את-בנה: ויתמכר
 על-הילד שלש פעמים ויקרא אל-יהוה ויאמר יהוה
 22 אלי תשב-נא נפש-הילד הנה על-קרבו: וישמע יהוה
 23 בקול אליהו ותשב נפש-הילד על-קרבו ויח: ויקח
 אליהו את-הילד ויחבהו מן-העליה הביתה ויתגרו
 24 לאמו ויאמר אליהו ראי תי בגדך: ותאמר האשה אל-
 אליהו עתה זה ידעתי כי איש אלהים אתה ודבר-יהוה
 בפיה אמת:

יח CAP. XVIII.

א ויהי ימים רבים ודבר יהוה הנה אל-אליהו בשנה
 השלישית לאמר לך הראה אל-אחאב ואתנה מטר
 2 על-פני האדמה: וילך אליהו להראות אל-אחאב
 3 והרעב חזק בשמרון: ויקרא אחאב אל-עבדיו אשר
 4 על-הבית ועבדיו הנה ירא את-יהוה מאד: ויהי
 בהכרית איזבל את נביאי יהוה ויקח עבדיו מאה
 נביאים ויחביאם חמשים איש במערה וכלכלם לחם
 ה ומים: ויאמר אחאב אל-עבדיו לך בארץ אל-פל-
 מעיני המים ואל פל-הנחלים אולי ונמצא חציר ונחיה

סוים

ח v. 15. ודא ק v. 16. 20. 21. קמץ בויק יח v. 1. הפטרת כי תשא כמנהג האשכנזים

סוים ופרד וילוא נכרית מהבהמה: ויחלקו להם את-
 הארץ לעבר-בה אחאב הילך בדרך אחד לבדו ועבדיו
 7 הילך בדרך-אחר לבדו: ויהי עבדיו בדרך והנה
 אליהו לקראתו ויפרהו ויפל על-פניו ויאמר האתה זה
 8 אדני אליהו: ויאמר לו אני לך אמר לאדניך הנה אליהו:
 ויאמר מה חטאתי כראתה נתן את-עבדך ביד אחאב
 לקמיתני: תי יהוה אלהיך אס-יש-ני וממלכה אשר
 לא-שלח אדני שם לבקשך ואמרו אין והשפיע את-
 11 הממלכה ואת-הנני כי לא נמצאכה: ועתה אתה אמר
 לך אמר לאדניך הנה אליהו: והנה אני אילך מאתך
 12 ורוח יהוה וישאף על-אשר לא-אתע ובאתי להניד לאחאב
 13 ולא נמצאך וחרגני ועבדך ירא את-יהוה מנערי: הלא
 חנך לאדני את אשר-עשיתי בחרג איזבל את נביאי
 יהוה ואחבא מנביאי יהוה מאה איש חמשים חמשים
 14 איש במערה ואכלכלם לחם ומים: ועתה אתה אמר
 לך אמר לאדניך הנה אליהו וחרגני: ויאמר אליהו
 15 תי יהוה צבאות אשר עמדת לפניו כי היום אראה
 16 אלי: וילך עבדיו לקראת אחאב ויגדלו וילך אחאב
 17 לקראת אליהו: ויהי בראות אחאב את-אליהו ויאמר
 18 אחאב אליה האתה זה עבר ישראל: ויאמר לא עבדתי
 את-ישראל כי אס-אתה ובית אביך בעובבם את-מזנת
 19 יהוה ותלך אחרי הפעלים: ועתה שלח קבץ אלי את
 פל-ישראל אחרת הפרמל ואת-נביאי הפעל ארבע
 מאות וחמשים ונביאי האשרה ארבע מאות אכלי שלחן
 איזבל: וישלח אחאב בכל-בני ישראל ויקבץ את-
 21 הנביאים אחרת הפרמל: ויגש אליהו אל-פל-העם
 ויאמר עד-מתו אתם פסחים על-שתי הפעלים אס-יהוה

האלהים

6 v. כציל כחוב וקרי י. 12. קמץ בויק v. 20. הפטרת כי תשא כמנהג הספרדים v. 21. דפי דנושה

האלהים לכו אחריו ואסרהבעל לכו אחריו ולאענו
 22 העם אתו דבר: ויאמר אליהו אלהעם אני נותרתי
 נביא ליהוה לבדי ונביאי הפעל ארבעמאות וחמשים
 23 איש: ויתגורלנו שנים פלים ויבחרו להם הפך האחד
 וינתחחו וישימו עלהעצים ואש לא ישימו ואני אעשה
 אתהפך האחד ונתתי עלהעצים ואש לא אשים:
 24 וקראתם בשם אלהיכם ואני אקרא בשםיהוה ויהוה
 האלהים אשריענה באש הוא האלהים ויען בלהעם
 כה ויאמרו טוב הדבר: ויאמר אליהו לנביאי הפעל בחרו
 לכם הפך האחד ועשו ראשנה כי אתם הרבים וקראו
 בשם אלהיכם ואש לא תשימו: ויקחו אתהפך אשר
 26 נתן להם ויעשו ויקראו בשםהבעל מהבקר ועד
 הצהרים לאמר הבעל עננו ואין קול ואין ענה ויפסחו
 27 עלהמוזבח אשר עשה: ויהו בצהרים ויהתל בהם
 אליהו ויאמר קראו בקול גדול כיהוה הוא בישית
 28 וכישני לו וכיברך לו אולי ישן הוא ויקץ: ויקראו
 בקול גדול ויתגדרו כמשפטם בתרבות וברמחים עד
 29 שפחדם עליהם: ויהי כעבר הצהרים ויתנבאו עד
 ל לעלות המנחה ואידקול ואידענה ואין קשב: ויאמר
 אליהו לכלהעם גשו אלי ויגשו כלהעם אליו וירפא
 31 אתמוזבח יהוה ההרוס: ויקח אליהו שתים עשרה
 אבנים כמספר שבטי בנייעקב אשר היה דברייהוה
 32 אליו לאמר ישראל יהוה שמך: ויבנה אתהאבנים
 מוזבח בשם יהוה ויעש העלה כבית סאתים ורע סביב
 33 למוזבח: ויערך אתהעצים ונתח אתהפך וישם על
 34 העצים: ויאמר מלאו ארבעה כדים מים ויצקו על
 העלה ועלהעצים ויאמר שנו וישנו ויאמר שלשו
 וישלשו

וישלשו: וילכו המים סביב למוזבח וגם אתהתעלה לה
 מלאמים: ויהי בעלות המנחה ויגש אליהו הנביא
 36 ויאמר יהוה אלהי אברהם יצחק וישראל היום יודע כי
 אתה אלהים בישראל ואני עבדך וכדברך עשיתי את
 כלהדברים האלה: ענני יהוה ענני וידעו העם הוה
 37 כיהוה יהוה האלהים ואתה הסבת אתלכם אחרנית:
 ותפל אשייהוה ותאכל אתהעלה ואתהעצים ואו
 38 האבנים ואתהעפר ואתהמים אשרבתעלה לחכה:
 ורא כלהעם ויפלו עלפניהם ויאמרו יהוה הוה
 39 האלהים יהוה הוא האלהים: ויאמר אליהו להם
 תפשו: ואתנביאי הפעל איש אלמלט מהם ויתפשו
 ויורדם אליהו אלנחל קישון וישחטם שם: ויאמר
 41 אליהו לאחאב עלה אכל ושתה ביקול המזון הנשם:
 ויעלה אחאב לאכל ולשתות ואלהו עלה אלראש
 42 הפרמל ויגתר ארצה נשם פניו בין ברבוי: ויאמר אל
 43 נערו עלהדנא הבט הרדום ועל נבט ויאמר אין
 מאומה ויאמר שב שבע פעמים: ויהי בשבעות ויאמר
 44 הנהעב קטנה ככהאיש עלה מים ויאמר עלה אמר
 אלאחאב אסר ורד ולא יעצרה הנשם: ויהי עד מה
 45 כה ועדכה ותשמם התקדרו עבים ורוח יהוה נשם
 גדול וירפב אחאב נלך ורעאלה: ויגד יהוה היתה
 46 אלאליהו וישנס מתניו וירץ לפני אחאב עדבאבה
 ורעאלה:

יט CAP. XIX.

ויגד אחאב לאיזבל את כל אשר עשה אליהו ואת כל
 אשר הרג אתכל הנביאים בחרב: ותשלח איזבל
 מלאך אלאליהו לאמר כהיעשו אלהים וכה יוספון
 כי

3 כִּירְכַעַת מִחַר אֲשִׁים אֶת־נַפְשִׁי כַּנֶּפֶשׁ אֶחָד מֵהֶם: וַיֵּרָא
 וַיִּקָּם וַיֵּלֶךְ אֶל־נַפְשׁוֹ וַיָּבֵא בָּאֵר שֶׁבַע אֲשֵׁר לַיהוָה וַיִּנַּח
 4 אֶת־נַעֲרֵוֹ שָׁם: וְהוּא־הִלְךְ בַּמִּדְבָּר בְּרֶדֶף יוֹם וַיָּבֵא וַיֵּשֶׁב
 תַּחַת רְתֵם אֶחָת וַיִּשְׁאַל אֶת־נַפְשׁוֹ לָמוּת וַיֹּאמֶר רַב
 5 עֲשֵׂה יְהוָה קַח נַפְשִׁי כִּי לֹא־טוֹב אֲנִי מֵאֲבֹתַי: וַיִּשְׁכַּב
 אֵלָיון תַּחַת רְתֵם אֶחָד וְהַגְדִּיחַ מִלֵּאֲדָן נִנְעַ כִּי וַיֹּאמֶר לוֹ
 6 יְקֹם אֲבֹל: וַיִּפֹּט וְהִנֵּה מְרַאשֵׁתָיו עֲנַת רַצְפִּים וַעֲפַחַת
 7 מוֹם וַיֹּאכַל וַיִּשְׁתַּי וַיֵּשֶׁב וַיִּשְׁכַּב: וַיֵּשֶׁב מִלֵּאֲדָן יְהוָה
 שְׁנֵית וַיִּנְעֲפוּ וַיֹּאמֶר קוֹם אֲכַל כִּי רַב מִמֶּךָ הַדָּרָךְ:
 8 וַיִּקָּם וַיֹּאכַל וַיִּשְׁתֶּה וַיֵּלֶךְ בְּכַח הָאֲכִילָה הַהִוא אַרְבַּע־עֶשֶׂר
 9 יוֹם וְאַרְבַּע־עֶשֶׂר לַיְלָה עַד הַר הָאֱלֹהִים חֲרֹב: וַיִּבְא־שָׁם
 אֶל־הַמַּעְרָה וַיֵּלֶן שָׁם וְהִנֵּה דְבַר־יְהוָה אֵלָיו וַיֹּאמֶר לוֹ
 י מַה־לְּךָ פֶּה אֵלֶיךָ: וַיֹּאמֶר קָנָא קָנָאתִי לַיהוָה אֱלֹהֵי
 עֲבֹאֹת כִּי־עָזַבּוּ בְּרִיתְךָ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־מִזְבְּחֹתֶיךָ הָרְסוּ
 וְאֶת־זִבְיֹאֲדָךְ חָרְטוּ בַחֲרֹב וְאֹתָר אֲנִי לְבָדִי וַיִּבְקֹשׁוּ אֶת־
 11 נַפְשִׁי לְקַחְתָּהּ: וַיֹּאמֶר זֵא וַעֲמַדְתָּ בְּהָר לִפְנֵי יְהוָה
 וְהִנֵּה יְהוָה עֹבֵר וְרוּחַ גְּדוּלָה וְחֹזֶק מִפָּרֶק הָרִים וּמִשֹּׁפָר
 סֻלְעִים לִפְנֵי יְהוָה לֹא בְרוּחַ יְהוָה וְאֶחָד הָרוּחַ נָעַשׂ לֹא
 12 בְרֵעַשׂ יְהוָה: וְאֶחָד הָרֵעַשׂ אֵשׁ לֹא בָאֵשׁ יְהוָה וְאֶחָד
 13 הָאֵשׁ קוּל דְּמָמָה בָּקָח: וַיְהִי בִשְׁמַע אֵלֶיךָ וַיִּלֹּט פָּנָיו
 בְּאֶדְרֵתוֹ וַיֵּצֵא וַיַּעֲמֵד פַּתַּח הַמַּעְרָה וְהִנֵּה אֵלָיו קוּל וַיֹּאמֶר
 14 מַה־לְּךָ פֶּה אֵלֶיךָ: וַיֹּאמֶר קָנָא קָנָאתִי לַיהוָה אֱלֹהֵי
 עֲבֹאֹת כִּי־עָזַבּוּ בְּרִיתְךָ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־מִזְבְּחֹתֶיךָ
 הָרְסוּ וְאֶת־זִבְיֹאֲדָךְ חָרְטוּ בַחֲרֹב וְאֹתָר אֲנִי לְבָדִי וַיִּבְקֹשׁוּ
 15 אֶת־נַפְשִׁי לְקַחְתָּהּ: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלָיו לֵךְ שׁוּב
 לְדָרְכְךָ מִדְּבַרְךָ דַּמְשֶׁק וּבֹאֵת וּמִשַׁחֵת אֶת־הַזֹּאֵל לְמַלְךְ
 16 עַל־אֲרָם: וְאֵת יְהוּא בֶן־נִמְשִׁי תִמְשַׁח לְמַלְךְ עַל־יִשְׂרָאֵל

וְאֵת

v. 3. למנוחא על v. 4. אחד קרי v. 10. 14. קמץ בויק v. 15. רב בפחח

וְאֶת־אֱלִישֶׁע בֶּן־שַׁפְטַי מֵאֲבֵל מְחוּלָה תִמְשַׁח לְנָבִיא
 תַּחֲתֶיךָ: וְהִנֵּה הַנְּמַלֵּט מִחֲרֹב הַזֹּאֵל יָמִית יְהוּא וְהַנְּמַלֵּט
 17 מִחֲרֹב יְהוּא יָמִית אֱלִישֶׁע: וְהַשְׂאֵרֵתִי בְיִשְׂרָאֵל שִׁבְעַת
 18 אֲלָפִים כָּל־הַבְּרָכִים אֲשֶׁר לֹא־כָרְעוּ לַפֶּעַל וְכָל־הַפֶּה
 19 אֲשֶׁר לֹא־נִשְׁקָ לֹו: וַיֵּלֶךְ מִשָּׁם וַיִּמְצֵא אֶת־אֱלִישֶׁע בֶּן־
 שַׁפְטַי וְהוּא חָרַשׁ שְׁנַיִם־עֶשֶׂר צַמְדִים לִפְנָיו וְהוּא בִשְׂמֵי
 הַעֲשׂוֹי וַיַּעֲבֵר אֵלָיו אֵלָיו וַיִּשְׁלַךְ אֶדְרֵתוֹ אֵלָיו: וַיִּנְגַח
 20 אֶת־הַבֶּקֶר וַיִּרְץ אַחֲרָיו אֵלָיו וַיֹּאמֶר אֲשַׁקְהֶנָּא לְאָבִי
 וְלֵאמִי וְאֵלֶכָה אַחֲרֶיךָ וַיֹּאמֶר לוֹ לֵךְ שׁוּב כִּי מִה עֲשִׂיתִי
 21 לְךָ: וַיֵּשֶׁב מֵאַחֲרָיו וַיִּקַּח אֶת־צֶמֶד הַבֶּקֶר וַיִּבְרַחְהוּ וּבְכָל־י
 הַבֶּקֶר בְּשֶׁלֶם הַבָּשָׂר וַיִּתֵּן לָעָם וַיֹּאכְלוּ וַיִּקָּם וַיֵּלֶךְ אַחֲרָיו
 אֵלָיו וַיִּשְׂרַתְהוּ:

כ CAP. XX.

וּבְיַחֲדָה מִלְךְ־אֲרָם קָבַץ אֶת־כָּל־חֵילוֹ וּשְׁלֹשִׁים וּשְׁנַיִם א
 מִלְךְ אֵתוֹ וְסוּס וְרֶכֶב וַיַּעַל וַיַּצֵּר עַל־שִׁמְרוֹן וַיִּלָּחֶם בָּהּ:
 2 וַיִּשְׁלַח מַלְאָכִים אֶל־אֲחָאָב מִלְךְ־יִשְׂרָאֵל הַעֲיִרָה: וַיֹּאמֶר
 3 לוֹ בַּה אָמַר בְּיַחֲדָה בַּסֶּפֶד וְהַהֲבֵה לִי־הוּא וְנִשְׂיָךְ וּבְנֵיךָ
 הַטּוֹבִים לִי־הֶם: וַיַּעַן מִלְךְ־יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר כַּדְּבַרְךָ אֲדֹנָי
 4 הַמֶּלֶךְ לֵךְ אֲנִי וְכָל־אֲשֶׁר־לִי: וַיֵּשְׁבוּ הַמַּלְאָכִים וַיֹּאמְרוּ
 5 כַּה־אָמַר בְּיַחֲדָה לֵאמֹר כִּי־שַׁלַּחְתִּי אֵלֶיךָ לֵאמֹר בַּסֶּפֶד
 6 וְהַהֲבֵה וְנִשְׂיָךְ וּבְנֵיךָ לִי תִתֵּן: כִּי אִם־כַּעֲשֵׂת מִחַר אֲשַׁלַּח
 7 אֶת־עַבְדִּי אֵלֶיךָ וְחַפְשׁוּ אֶת־בֵּיתְךָ וְאֵת בְּתִי עֲבַדְךָ וְהִנֵּה
 8 כָּל־מַחְמֵד עֵינֶיךָ יִשְׁמֹו בְיָדָם וְלִקְחוּ: וַיִּקְרָא מִלְךְ־
 יִשְׂרָאֵל לְכָל־זִקְנֵי הָאָרֶץ וַיֹּאמֶר דַּעֲוִנָא וְדָאוּ כִּי רָעָה
 9 זֶה מִבְּקֹשׁ כִּי־שַׁלַּח אֵלַי לְנִשְׂי וּלְבָנַי וּלְכַסְפִּי וְלִזְחָבִי
 10 וְלֹא מִנְעַתִי מִמֶּנּוּ: וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו כָּל־הַזִּקְנִים וְכָל־הָעָם
 11 אֶל־תִּשְׁמַע וְלֹא תֵאבְהָ: וַיֹּאמֶר לְמַלְאָכָיו בְּיַחֲדָה אֲמָרוּ
 12 לֵאדְנִי

v. 18. מלע v. 20. דשי בחיק v. 21. עיכ

לאדני המלך כל אשר שלחת אל עבדך בראשנה
 אעשה והדבר הזה לא אוכל לעשות וילכו המלאכים
 וישבו דבר: וישלח אליו בן-החד ויאמר בה-יעשון
 לי אלהים וכה יוספו אמישפך עפר שמרון לשעלים
 11 לכל-העם אשר ברנלי: ויען מלך-ישראל ויאמר דברו
 אליהתהלל חגך במפתח: ויהי כשמע את-הדבר הזה
 והוא שתה הוא והמלכים בספות ויאמר אל-עבדיו
 13 שימו וישימו על-העיר: והנה ונביא אחד נגש אל-
 אחאב מלך-ישראל ויאמר בה אמר יהוה הראית את
 כל-ההמון הגדול הזה הנני נתנו בידך היום וידעת כי
 14 אני יהוה: ויאמר אחאב במי ויאמר בה-אמר יהוה
 בנערי שרי המדינות ויאמר מי-יאסר המלחמה ויאמר
 15 אתה: ויפקד את-נערי שרי המדינות ויהיו מאתים
 שנים ושלושים ואחריהם פקד את-כל-העם כל-בני
 16 ישראל שבעת אלפים: ויצאו בצהרים ובן-החד שתה
 שכור בספות הוא והמלכים שלשים ושנים מלך עזר
 17 אתו: ויצאו נערי שרי המדינות בראשנה וישלח בן
 18 החד ויגידו לו לאמר אנשים יצאו משמרון: ויאמר
 אמ-לשלום יצאו תפשוים חיים ואם למלחמה יצאו
 19 חיים תפשוים: ואלה יצאו מן-העיר נערי שרי המדינות
 כ והחיל אשר אחריהם: ויכו איש אישו וינסו ארם וירדפם
 ישראל וימלט בן-החד מלך ארם על-סוס ופרשים:
 21 ויצא מלך ישראל ויך את-הסוס ואת-הרכב והכה בארם
 22 מכה גדולה: ויגש הנביא אל-מלך ישראל ויאמר לו
 לך התחזק ודע וראה את אשר-תעשה כי לתשובת
 23 השנה מלך ארם עלה עליך: ועבדי מלך-ארם
 אמרו אליו אלהי דרים אלהיהם עליכן חזקו ממנו
 ואולם

ואולם נלחם אתם במישור אס-לא נחזק מהם: ואת
 הדבר הזה עשה הסר המלכים איש ממקומו ושום פחות
 תחתיהם: ואתה תמנה-לך חיל כחיל הנפל מאתך כה
 וסוס-פסוס ורכב כרכב ונלחמה אותם במישור אס-
 לא נחזק מהם וישמע לקלם ויעש כן: ויהי לתשובת
 26 השנה ויפקד בן-החד את-ארם ויעל אפקה למלחמה
 ע-ישראל: ובני ישראל התפקדו וכלכלו ויגשו
 לקראתם ויחנו בני-ישראל נגדם כשני חשפי עזים וארם
 28 מלאו את-הארץ: ויגש איש האלהים ויאמר אל-מלך
 ישראל ויאמר בה-אמר יהוה יען אשר אמרו ארם אלהי
 דרים יהוה ולא-אלהי עמקום הוא ונתתי את-כל-ההמון
 29 הגדול הזה בידך וידעתם כי-אני יהוה: ויחנו אלה נכח
 אלה שבעת ימים ויהי ביום השביעי ותקרב המלחמה
 ויכו בני-ישראל את-ארם מאה-אלף רגלי ביום אחד:
 30 וינסו הנותרים ו אפקה אל-העיר ותפל החומה על-
 עשרים ושבעה אלף איש הנותרים ובן-החד נס ויבא
 אל-העיר חדר בחדר: ויאמרו אליו עבדיו הנה-נא
 31 שמענו כי-מלכי בית ישראל כירמלכי חסד הם נשימה
 נא שקום במתנינו ונחבלים בראשנו ונצא אל-מלך
 ישראל אולי יחיה את-נפשך: ויחגרו שקים במתניהם
 32 ונחבלים בראשיהם ויבאו אל-מלך ישראל ויאמרו
 עבדך בן-החד אמר תחירנא נפשי ויאמר העודנו חי
 את הוא: והאנשים ינחשו וימחרו ויחלטו הממנו ויאמרו
 33 אתך בן-החד ויאמר באו קחהו ויצא אליו בן-החד
 ויעלהו על-המרקבה: ויאמר אליו הערים אשר-לקח
 34 אבי מאת אביך אשיב וחסות תשים לך בדמשק
 כאשר-שם אבי בשמרון ואני בפברית אשר-לקח ויכרת-
 לו ברית וישלחהו: ואיש אחד מבני הנביאים לה
 אמר

אמר אל-רעהו בדבר יהוה הכיני נא וימאן האיש
 להפתו: ויאמר לו יען אשר לא-שמעת בקול יהוה
 הנך הולך מאתי והנך הארצה וילך מאצלו וימצאו
 הארצה ויבדו: וימצא איש אחר ויאמר הכיני נא ויבדו
 האיש הכה ויפצע: וילך הנביא ויעמד למלך אל-הנהר
 בן-חפשי באפר על-עיניו: והי המלך עבר והוא צעק
 אל-המלך ויאמר עבדך יצא בקרב-המלחמה והנה
 איש סר ויבא אלי איש ויאמר שמר את-האיש הזה
 אסד-הפקד יפקד והיתה נפשך תחת נפשו או כבר
 מ כסף תשקול: והי עבדך עשה הנה והנה והוא איננו
 ויאמר אליו מלך-ישראל בן משפטך אתה הרצת:
 וימהר ויסר את-האפר מעל עיניו ויבר אתו מלך ישראל
 כי מהנביאים הוא: ויאמר אליו כה אמר יהוה יען
 שלחת את-איש-חרמי מיד והיתה נפשך תחת נפשו
 ועמד תחת עמו: וילך מלך-ישראל על-ביתו סר ונעף
 ויבא שמרונה:

כא CAP. XXI.

א ויהי אחר הדברים האלה פרס הנה לנבות הזורעאלי
 2 אשר בזורעאל אצל הובל אחאב מלך שמרון: וידבר
 אחאב אל-נבות. לאמר. תנה לי את-פרמך והי לי לנגד
 ידך כי הוא קרוב אצל ביתי ואתנה לך תחתיו פרס טוב
 3 ממנו אם טוב בעיניך אתנה לך כסף מחיר זה: ויאמר
 נבות אל-אחאב חלילה לי מיהוה מתתי את-נחלת
 4 אבתי לך: ויבא אחאב אל-ביתו סר ונעף על-הדבר
 אשר-דבר אליו נבות הזורעאלי ויאמר לא-אתן לך את-
 נחלת אבותי וישכב על-משתו ויפס את-פניו ולא-אכל
 ה לחם: ותבא אליו איובל אשתו ותדבר אליו מה-הוה

רוחך

רוחך סרה ואינך אכל לחם: וידבר אליה כר-אדבר
 אל-נבות הזורעאלי ויאמר לו תנה לי את-פרמך בכסף
 או אס-חפץ אתה אתנה לך כרם תחתיו ויאמר לא
 אתן לך את-פרמי: ותאמר אליו איובל אשתו אתה עתה
 תעשה מלוכה על-ישראל קום אכל-לחם ויטב לך אני
 אתן לך את-פרס נבות הזורעאלי: ותכתב ספרים בל
 אחאב ותחתם בחתמו ותשלח הספרים אל-הקניז
 ואל-החרים אשר בעירו הישבים את-נבות: ותכתב
 בספרים לאמר קרא-צום והשיבו את-נבות בראש העם:
 והושיבו שנים אנשים בני-בליעל נגדו ויעדהו לאמר
 ברכת אלהים ומלך והוציאוהו וסקלוהו וימת: ויעשו
 11 אנשי עירו הזקנים והחרים אשר הישבים בעירו כאשר
 שלחה אליהם איובל כאשר כתוב בספרים אשר
 שלחה אליהם: קראו צום והשיבו את-נבות בראש
 12 העם: ויבאו שני האנשים בני-בליעל וישבו נגדו ויעדהו
 13 אנשי בליעל את-נבות נגד העם לאמר בך נבות
 אלהים ומלך ויציאוהו מחוץ לעיר ויסקלוהו באבנים וימת:
 14 וישלחו אל-איובל לאמר סקל נבות וימת: והי בשמע
 15 איובל כר-סקל נבות וימת ותאמר איובל אל-אחאב
 קום רש את-פרס. נבות הזורעאלי אשר מאן לתרני
 לך בכסף כי אין נבות חי כרמת: והי בשמע אחאב
 16 כרמת נבות ויקם אחאב לרדת אל-פרס נבות הזורעאלי
 לרשתו: והי דבר-יהוה אל-אליהו התשבי לאמר:
 17 קום רד לקראת אחאב מלך-ישראל אשר בשמרון
 18 הנה בכרם נבות אשר-יכר שם לרשתו: ודברת אליו
 לאמר כה אמר יהוה הרצחת ונס-ירשת ודברת אליו
 לאמר כה אמר יהוה במקום אשר לקחו הפלבים את-

דם

36 דם נבות ילקו הכלבים את־דמך נס־אתה: ויאמר
 אחאב אל־אלהו המצאתני אויבי ויאמר מצאתני עין
 הַמְּכַרְךָ לַעֲשׂוֹת הַרַע בְּעֵינֵי יְהוָה: הֲנִי מִבִּי אֵלֶיךָ
 רָעָה וּבְעַרְתִּי אַחֲרֶיךָ וְהִכְרַתִּי לְאַחֲאָב מִשְׁתִּין בְּקֹר
 22 וְעִצּוֹר וְעִזּוֹב בְּיִשְׂרָאֵל: וְנָתַתִּי אֶת־בֵּיתְךָ כְּבֵית יִרְבֵּעַם
 כְּיִרְבֵּעַט וּכְבֵית בַּעֲשָׂא בְּדֹאֲתָהּ אֶל־הַפַּעַם אֲשֶׁר הִכְעַסְתָּ
 23 וְתַחֲמִטִּי אֶת־יִשְׂרָאֵל: וְנִסְלֵאִיכָל דְבַר יְהוָה לֵאמֹר
 24 הַכְּלָבִים יֹאכְלוּ אֶת־אִיזָבֵל בְּחַל יִזְרְעֵאל: הִמַּת לְאַחֲאָב
 בְּעִיר יֹאכְלוּ הַכְּלָבִים וְהִמַּת בְּשׂוּדָה יֹאכְלוּ עוֹף הַשָּׁמַיִם:
 כה רַק לֹא־תִהְיֶה כְּאַחֲאָב אֲשֶׁר הִתְמַכֵּר לַעֲשׂוֹת הַרַע בְּעֵינֵי
 26 יְהוָה אֲשֶׁר־הִסְתָּה אֹתוֹ אִיזָבֵל אִשְׁתּוֹ: וַיִּתְּעַב מְאֹד
 לְלֶבֶת אַחֲרֵי הַגְּלוּלִים כֹּכַל אֲשֶׁר עָשׂוּ הָאֹמְרֵי אֲשֶׁר
 27 הוֹרִישׁ יְהוָה מִפְּנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל: וַיְהִי כַשְׂמֵעַ אַחֲאָב אֶת־
 31 הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיִּקְרַע בְּגָדָיו וַיִּשְׁמֶשֶׁק עַל־בְּשָׂרוֹ וַיֵּצֵאם
 28 מִלְּבָב בִּשְׂקֵי וַיַּחֲלֵךְ אֵט: וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֶל־
 29 הַיְהוָה וַיִּתְּנֵהוּ מִפְּנֵי לֹא־אָבִי הַרְעָה בְּיָמָיו בְּיָמֵי בְנוֹ אָבִיא
 30 עַל־בֵּיתוֹ:

כב CAP. XXII.

א וַיִּשְׁבוּ שְׁלֹשׁ שָׁנִים אֵין מַלְחָמָה בֵּין אָרָם וּבֵין יִשְׂרָאֵל:
 2 וַיְהִי בַשָּׁנָה הַשְּׁלֹשִׁית וַיָּרֶד יְהוֹשָׁפָט מֶלֶךְ־יְהוּדָה
 3 אֶל־מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל: וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל אֶל־עַבְדָּיו
 הַיְדַעְתֶּם בִּי־לֵנו רָמַת גִּלְעָד וַאֲנַחְנוּ מִחֲשִׁים מִקָּחַת אֹתָהּ
 4 מִיַּד מֶלֶךְ אָרָם: וַיֹּאמֶר אֶל־יְהוֹשָׁפָט הַתִּלְךָ אֹתִי
 לְמַלְחָמָה רָמַת גִּלְעָד וַיֹּאמֶר יְהוֹשָׁפָט אֶל־מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל
 ה כִּמוֹנִי כִּמֹּד בַּעֲמִי בַעֲמָךְ כְּסוּסֵי כְּסוּסֶיךָ: וַיֹּאמֶר יְהוֹשָׁפָט
 6 אֶל־מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל דְּרִשְׁנָא כִּי־אֵם אֶת־דְּבַר יְהוָה: * וַיִּקְבַּץ
 מֶלֶךְ־

כ"א v. 21. כ"ב v. 27. קמץ ב"ק. ibid. פתח בס"ס. כ"ב v. 6. חצי הספר בפסוקים. כ"ב v. 29. א"בא ק"י.

מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל אֶת־הַנְּבִיאִים כְּאַרְבַּע מֵאוֹת אִישׁ וַיֹּאמֶר
 אֵלֵהֶם הַאֲלֹךְ עַל־רַמַּת גִּלְעָד לְמַלְחָמָה אִם־אֶחְדָּל וַיֹּאמְרוּ
 7 עֲלֵה וְנִתֵּן אֲדֹנָי בְּיַד הַמֶּלֶךְ: וַיֹּאמֶר יְהוֹשָׁפָט הֲאֵין פֶּה
 8 נָבִיא לַיהוָה עוֹד וְנִדְרָשָׁה מֵאֹתוֹ: וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל
 אֶל־יְהוֹשָׁפָט עוֹד אִישׁ־אֶחָד לְדְרוֹשׁ אֶת־יְהוָה מֵאֹתוֹ וְאֲנִי
 שְׂנֵאתִיו כִּי לֹא־יִתְּנָא עָלַי טוֹב כִּי אִסְרָע מִיְכִיָּהוּ בְּךָ
 9 וּמִלָּה וַיֹּאמֶר יְהוֹשָׁפָט אֶל־יֹאמֵר הַמֶּלֶךְ בֶּן: וַיִּקְרָא מֶלֶךְ
 יִשְׂרָאֵל אֶל־סָרִיס אֶחָד וַיֹּאמֶר מִהֲרָה מִיְכִיָּהוּ בְּךָ־מִלָּה:
 וּמֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וַיְהוֹשָׁפָט מֶלֶךְ־יְהוּדָה יֹשְׁבִים אִישׁ עַל־
 כְּסֵאוֹ מִלְּבָשִׁים בְּגָדִים בְּגֹרֶן פֶּתַח שַׁעַר שְׁמֶרֶן וְכָל־
 11 הַנְּבִיאִים מִתְּנַבְּאִים לַפְּנִיָּהֶם: וַיַּעַשׂ לוֹ צַדִּיקָה בְּךָ־בְּנֵי־עַנְיָה
 קָרְנִי בְרָזָל וַיֹּאמֶר כֹּה־אָמַר יְהוָה בְּאֵלֶּה תִּנְגַח אֶת־אָרָם
 12 עַד־כְּלוֹתָם: וְכָל־הַנְּבִיאִים נִבְּאִים בֶּן לֵאמֹר עֲלֵה רָמַת
 גִּלְעָד וְהִצַּלְח וְנִתֵּן יְהוָה בְּיַד הַמֶּלֶךְ: וְהַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר־
 הִלְךָ לְקִרְא מִיְכִיָּהוּ דְבַר אֱלֹוֹ לֵאמֹר הַגִּידֵנָא
 הַנְּבִיאִים כֹּה אֶחָד טוֹב אֶל־הַמֶּלֶךְ יְהִינָא דְבַרְךָ
 אֶחָד מֵהֶם וְדַבַּרְתָּ טוֹב: וַיֹּאמֶר מִיְכִיָּהוּ סִי־יְהוָה הִנֵּה
 1 אֲשֶׁר יֹאמֶר יְהוָה אֵלַי אֹתוֹ אֲדַבֵּר: וַיָּבֹא אֶל־יְהוֹשָׁפָט
 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֵלַיו מִיְכִיָּהוּ הַגִּלְךָ אֶל־רַמַּת
 לְמַלְחָמָה אִם־יִחְדָּל וַיֹּאמֶר אֵלַיו עֲלֵה וְהִצַּלְח וְנִתֵּן יְהוָה
 16 בְּיַד הַמֶּלֶךְ: וַיֹּאמֶר אֵלַיו הַמֶּלֶךְ עַד־כַּמָּה פַּעַמִּים אֲנִי
 מִשְׁבִּיעְךָ אֲשֶׁר לֹא־תִדְבַר אֵלַי וְקִיאַמַת בְּשֵׁם יְהוָה:
 17 וַיֹּאמֶר רֵאִיתִי אֶת־כָּל־יִשְׂרָאֵל נִפְצָיִם אֶל־הַרִים כְּצֵאֵן
 אֲשֶׁר אֵין־לָהֶם רֵעָה וַיֹּאמֶר יְהוָה לֹא־אֲדַנִּים לְאֵלֶּה יִשׁוּבוּ
 אִישׁ־לְבֵיתוֹ בְּשָׁלוֹם: וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל אֶל־יְהוֹשָׁפָט
 18 הֲלוֹא אָמַרְתִּי אֵלֶיךָ לֹא־יִתְּנָא עָלַי טוֹב כִּי אִסְרָע:
 19 וַיֹּאמֶר לְכֵן שָׁמַע דְּבַר־יְהוָה רֵאִיתִי אֶת־יְהוָה יֹשֵׁב עַל־

כסאו

v. 18. ד"ך ק"י

בסאו וכל צבא השמים עמד עליו מימינו ומשמאלו:
 כ ויאמר יהוה מי יפתח את דאחאב ויעל ויפל ברמת גלעד
 21 ויאמר זה בכה וזה אמר בכה: ויצא הרוח ויעמד לפני
 22 יהוה ויאמר אני אפתנו ויאמר יהוה אליו במה: ויאמר
 אצא והייתי רוח שקר בפני כל נביאי ויאמר תפתח
 23 וגם תוכל צא ועשה כן: ועפה הנה נתן יהוה רוח שקר
 24 בפני כל נביאי אלה ויהוה דבר על לב רעה: ויש
 צדקוהו כדפנענה ויכה את מיכוהו על הלחי ויאמר
 כה איה עבר רוח יהוה מאתי לדבר אותך: ויאמר
 מיכוהו הנה ראה ביום ההוא אשר תבא חדר בחדר
 26 להקבה: ויאמר מלך ישראל קח את מיכוהו והשיבהו
 27 אל אמן שרה עיר ואל יואש בן המלך: ואמרה כה
 אמר המלך שימו את זה בית הכלא והאכלו לחם
 28 לחץ ומים לחץ עד באי בשלום: ויאמר מיכוהו אם
 שוב תשוב בשלום לא דבר יהוה בי ויאמר שמעו
 29 עמי כלם: ויעל מלך ישראל ויהושפט מלך
 ל יהודה רמת גלעד: ויאמר מלך ישראל אל יהושפט
 ה פש וכו במלחמה ואתה לבש בגדיך ויתחפש
 31 מ ישראל ויבוא במלחמה: ומלך ארם צנה את
 שרי הרקב אשר לו שלשים ושנים לאמר לא תלחמו
 את קטן ואת גדול כי אם את מלך ישראל לבדו:
 32 והיו בראות שרי הרקב את יהושפט והמה אמרו אך
 מלך ישראל הוא ויסרו עליו להקדם ויעק יהושפט:
 33 והיו בראות שרי הרקב כי לא מלך ישראל הוא וישבו
 34 מאחוריו: ואיש משך בקשת לתמו ויכה את מלך
 ישראל בין הדבקים ובין השרין ויאמר לרכבו הפך
 לה ידך והוציאני מן המחנה כי החליתי: ותעלה המלחמה
 ביום

v. 22. קמץ בויק v. 34. יחור ה

ביום ההוא והמלך היה מעמד במרפבה נכח ארם
 וימת בערב ויצק דם המכה אל חיק הרקב: ויעבר
 36 הרנה במחנה כבא השמש לאמר איש אל עירו ואיש
 אל ארצו: וימת המלך ויבוא שמרון ויקברו את המלך
 37 בשמרון: וישטף את הרקב על ברכת שמרון וילקו
 38 הכלבים את דמו והזנות רחצו כדבר יהוה אשר דבר:
 ויתר דברי אחאב וכל אשר עשה ובית השן אשר בנה
 39 וכל הערים אשר בנה הלא הם פתובים על ספר
 דברי הימים למלכי ישראל: וישקב אחאב עם אבתו מ
 וימלך אחזיהו בנו תחתיו: ויהושפט בן אבא מלך
 41 על יהודה בשנת ארבע לאחאב מלך ישראל: ויהושפט
 42 בך שלשים וחמש שנה במלכו ועשרים וחמש שנה
 מלך בירושלם ושם אמו עזובה בת שלחי: וילך בכל
 43 דרך אסא אביו לא יסר ממנו לעשות הישר בעיני יהוה:
 אך הבמות לא יסרו עוד העם מזבחים ומקטרים בבמות:
 44 וישלם יהושפט עם מלך ישראל: ויתר דברי יהושפט
 46 ונבחרתו אשר עשה ואשר נלחם הלא הם פתובים על
 ספר דברי הימים למלכי יהודה: ויתר הקדש אשר
 47 נשאר בימי אסא אביו בער מן הארץ: ומלך אין
 48 בארם נצב מלך: ויהושפט עשר אניות תרשים ללכת
 אופירה לזהב ולא הלך כי נשברה אניות בעציון גבר:
 אז אמר אחזיהו בן דאחאב אל יהושפט ילכו עבדי עם
 עבדיך באניות ולא אכה יהושפט: וישקב יהושפט
 51 עם אבתו ויקבר עם אבתו בעיר דוד אביו וימלך
 יהורם בנו תחתיו: אחזיהו בן דאחאב מלך על
 52 ישראל בשמרון בשנת שבע עשרה ליהושפט מלך
 יהודה וימלך על ישראל שנתים: ויעש הרע בעיני
 53 יהוה

v. 49. עשה קי ibid. נטרו קי

שַׁעַר וְאֲזוּר עוֹר אֲזוּר כַּמְתַּנֵּן וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵי הַתְּשֻׁבִי הוּא׃
 9 וַיִּשְׁלַח אֵלָיו שֵׁר חַמְשִׁים וַחֲמִשִּׁין וַיַּעַל אֵלָיו וְהָיָה יוֹשֵׁב
 עַל־רֹאשׁ הַהָר וַיְדַבֵּר אֵלָיו אִישׁ הָאֱלֹהִים הַמֶּלֶךְ דָּבָר
 קָדָה׃ וַיַּעַן אֵלָיו וַיְדַבֵּר אֶל־שֵׁר הַחַמְשִׁים וְאָמַר
 אִישׁ אֱלֹהִים אֲנִי תָרַד אֵשׁ מִן־הַשָּׁמַיִם וְתֹאכַל אֶתְךָ וְאֶת־
 חַמְשֵׁיךָ וְתָרַד אֵשׁ מִן־הַשָּׁמַיִם וְתֹאכַל אֶתְּךָ וְאֶת־חַמְשֵׁיךָ׃
 11 וַיֹּשֶׁב וַיִּשְׁלַח אֵלָיו שֵׁר־חַמְשִׁים אַחֵר וַחֲמִשִּׁין וַיַּעַן
 וַיְדַבֵּר אֵלָיו אִישׁ הָאֱלֹהִים כֹּה־אָמַר הַמֶּלֶךְ מִהֲרָה
 קָדָה׃ וַיַּעַן אֵלָיו וַיְדַבֵּר אֵלֵיהֶם אִם־אִישׁ הָאֱלֹהִים אֲנִי
 תָרַד אֵשׁ מִן־הַשָּׁמַיִם וְתֹאכַל אֶתְךָ וְאֶת־חַמְשֵׁיךָ וְתָרַד
 אֵשׁ־אֱלֹהִים מִן־הַשָּׁמַיִם וְתֹאכַל אֶתְּךָ וְאֶת־חַמְשֵׁיךָ׃
 13 וַיֹּשֶׁב וַיִּשְׁלַח שֵׁר־חַמְשִׁים שְׁלֹשִׁים וַחֲמִשִּׁין וַיַּעַל וַיִּבֹא
 שֵׁר־הַחַמְשִׁים הַשְּׁלִישִׁי וַיִּכְרַע עַל־כַּרְפֵּיו לִנְגַד
 אֵלָיו וַיִּתְחַנֵּן אֵלָיו וַיְדַבֵּר אֵלָיו אִישׁ הָאֱלֹהִים תִּיקַר־
 נָא נַפְשִׁי וְנַפְשׁ עַבְדְּךָ אֵלֶּה חַמְשִׁים בְּעֵינֶיךָ׃ הִנֵּה
 14 בָרָדָה אֵשׁ מִן־הַשָּׁמַיִם וְתֹאכַל אֶת־שְׁנֵי שָׂרֵי הַחַמְשִׁים
 הַרְאשִׁנִּים וְאֶת־חַמְשֵׁיהֶם וְעַתָּה תִּיקַר נַפְשִׁי בְּעֵינֶיךָ׃
 15 וַיְדַבֵּר מֶלֶךְ יְהוָה אֶל־אֱלֹהָיו רַד אֹתוֹ אֶל־תִּירָא
 מִפְּנֵי וַיִּקַּם וַיִּרַד אֹתוֹ אֶל־הַמֶּלֶךְ׃ וַיְדַבֵּר אֵלָיו כֹּה
 16 אָמַר יְהוָה יַעַן אֲשֶׁר־שָׁלַחְתָּ מַלְאָכִים לְדַרוֹשׁ בְּבַעַל זְבוּב
 אֶלְהֵי עַקְרוֹן הַמִּבְלִי אֶיךָ־אֱלֹהִים בְּיִשְׂרָאֵל לְדַרוֹשׁ בְּדַבְּרוֹ
 לָבֵן הַמַּטֶּה אֲשֶׁר־עָלִיתָ שָׁם לֹא־תָרַד מִמֶּנָּה בְּיַמּוֹת
 תְּמוֹת׃ וַיָּמַת כְּדַבַּר־יְהוָה אֲשֶׁר־דִּבֶּר אֵלָיו וַיִּמְלֹךְ
 17 יְהוֹרָם תַּחְתָּיו בְּשֵׁנַת שָׁתַיִם לַיהוֹרָם כְּדִיהוֹשָׁפָט מֶלֶךְ
 יְהוּדָה כִּי לֹא־הָיָה לוֹ בֵּן׃ וַיִּתֵּר דִּבְרֵי אַחֲזַיְהוּ אֲשֶׁר
 18 עָשָׂה הַלְוִיָּאֵתָמָה כְּתוֹכִים עַל־סֵפֶר דִּבְרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי
 יִשְׂרָאֵל׃

יְהוָה וַיִּלְךְ בְּדָרֶךְ אָבִיו וּבְדָרֶךְ אָמִי וּבְדָרֶךְ יַרְבְּעָם כִּד
 54 נִכְט אֲשֶׁר חֲטִיֵּא אֶת־יִשְׂרָאֵל׃ וַיַּעַבְדוּ אֶת־הַבַּעַל
 וַיִּשְׁתַּחֲוֶה לוֹ וַיִּכְעַס אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל בְּכָל אֲשֶׁר־
 עָשָׂה אָבִיו׃

מ ל כ י ם ב
 LIBER II. REGUM.

CAPUT I. א

2 א וַיִּפְשַׁע מַזְאֵב בְּיִשְׂרָאֵל אַחֲרֵי מוֹת אַחָאב׃ וַיִּפֹּל אַחֲזַיְהוּ
 בְּעַד הַשִּׁבְכָה בְּעֵלְיָתוֹ אֲשֶׁר בְּשִׁמְרוֹן וַיַּחַל וַיִּשְׁלַח
 מַלְאָכִים וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם לְכוּ דַרוֹשׁ בְּבַעַל זְבוּב אֶלְהֵי
 3 עַקְרוֹן אִם־אֵתְנָה מִחֲלֵי וְהִ׃ וּמֶלֶךְ יְהוָה דָּבָר אֶל־
 אֱלֹהֵי הַתְּשֻׁבִי קוּם עֲלֶה לְקַרְאֵת מַלְאָכֵי מֶלֶךְ־שִׁמְרוֹן
 וְדַבֵּר אֲלֵיהֶם הַמִּבְלִי אֶיךָ־אֱלֹהִים בְּיִשְׂרָאֵל אַתֶּם הַלֹּכִים
 4 לְדַרוֹשׁ בְּבַעַל זְבוּב אֶלְהֵי עַקְרוֹן׃ וְלָבֵן כֹּה־אָמַר יְהוָה
 הַמַּטֶּה אֲשֶׁר־עָלִיתָ שָׁם לֹא־תָרַד מִמֶּנָּה כִּי מוֹת תְּמוֹת
 5 וַיִּלְךְ אֵלָיו׃ וַיָּשׁוּבוּ מִמַּלְאָכִים אֵלָיו וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם מַה־
 6 זֶה שִׁבְתֶּם׃ וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו אִישׁ ׀ עֲלֶה לְקַרְאֵתְנוּ וַיֹּאמֶר
 אֵלֵינוּ לְכוּ שׁוּבוּ אֶל־הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר־שָׁלַח אֶתְכֶם וְדַבַּרְתֶּם
 אֵלָיו כֹּה אָמַר יְהוָה הַמִּבְלִי אֶיךָ־אֱלֹהִים בְּיִשְׂרָאֵל אַתָּה
 שָׁלַח לְדַרוֹשׁ בְּבַעַל זְבוּב אֶלְהֵי עַקְרוֹן לָבֵן הַמַּטֶּה
 7 אֲשֶׁר־עָלִיתָ שָׁם לֹא־תָרַד מִמֶּנָּה בְּיַמּוֹת תְּמוֹת׃ וַיְדַבֵּר
 אֲלֵיהֶם מַה מִּשְׁפַּט הָאִישׁ אֲשֶׁר עָלֶה לְקַרְאֵתְכֶם וַיְדַבֵּר
 8 אֲלֵיהֶם אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה׃ וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו אִישׁ בְּעַל־

ב CAP. II.

ויהי בהעלות יהוה את אליהו בסערה השמים וילך
 2 אליהו ואלישע מן הגלגל: ויאמר אליהו אל אלישע
 שבינא פה כי יהוה שלחני עד בית אל ויאמר אלישע
 3 חריהוה וחרינפשך אם אעובד וירדו בית אל: ויצאו
 בני הנביאים אשר בית אל אל אלישע ויאמרו אליו
 4 הודעת כי היום יהוה לקח את אדניך מעל ראשך
 ויאמר גם אני ידעתי החשו: ויאמר לו אליהו אלישע
 שבינא פה כי יהוה שלחני יריחו ויאמר חריהנה
 5 וחרינפשך אם אעובד ויבאו יריחו: וישלו בני הנביאים
 אשר ביריחו אל אלישע ויאמרו אליו הודעת כי היום
 יהוה לקח את אדניך מעל ראשך ויאמר גם אני ידעתי
 6 החשו: ויאמר לו אליהו שבינא פה כי יהוה שלחני
 הנהנה ויאמר חריהנה וחרינפשך אם אעובד וילכו
 7 שניהם: וחמשים איש מבני הנביאים הלכו ויעמדו
 8 מנגד מרחוק ושניהם עמדו על הנהר: ויקח אליהו
 את אדירתו ויגלם ויכה את המים ויחצו הנה ונהר
 9 ויעברו שניהם בהרבה: ויהי כעברם ואליהו אמר
 אל אלישע שאל מה אעשה לך בטרם אלקח מעמך
 ויאמר אלישע ויהינא פיי שנים ברוחך אלי: ויאמר
 11 הקשית לשאול אם תראה אתי לקח מאתך הירלך כן
 ואם אין לא יהוה: ויהי המה הלכים הלוך ודבר
 והנה רכב אש וסוסי אש ויפרדו בין שניהם ויעל
 12 אליהו בסערה השמים: ואלישע ראה והוא מצעק
 אבי אבי רכב ישראל ופרשיו ולא ראה עוד ויחוק
 13 בכנריו ויקרעם לשנים קרעים: וירם את אדירתו
 14 אשר נפלה מעליו וישב ויעמד על שפת הנהר: ויקח
 את-

v. 1. חס' בחטף קמץ v. 3. סבירן בבית v. 11. חס' בחטף

את אדירתו אליהו אשר נפלה מעליו ויכה את המים
 ויאמר איה יהוה אליהו אלהיך ויכה את המים
 ויחצו הנה ונהר ויעברו אלישע: ויראהו בני הנביאים
 15 אשר ביריחו מנגד ויאמרו נחה רוח אליהו על אלישע
 ויבאו לקראתו וישתחוו לו ארצה: ויאמרו אליו הנה
 16 נא ישאת עבדיך חמשים אנשים בני חיל ילכו נא
 ויבקשו את אדניך פן נשא רוח יהוה וישלכוהו באחד
 17 ההרים או באחת הנהרות ויאמר לא תשלחו: ויפצרו
 בו עד בוש ויאמר שלחו וישלחו חמשים איש ויבקשו
 18 שלשה ימים ולא מצאוהו: וישבו אליו והוא ישב ביריחו
 ויאמר אלכם הלא אמרתי אליכם אל תלכו:
 ויאמרו אנשי העיר אל אלישע הנהנא מושב העיר טוב
 19 כאשר אדני ראה והמים רעים והארץ משקלת: ויאמר כ
 קחיו לי צלחית חדשה ושימו שם מלח ויקחו אליו: ויצא
 21 אל מוצא המים וישלך שם מלח ויאמר כה אמר יהוה
 רפאתי למים האלה לא יהנה משם עוד מות ומשקלת:
 וירפו המים עד היום הנה כדבר אלישע אשר דבר:
 22 ויעל משם בית אל והוא עלה בדרך ונערים
 23 קטנים יצאו מן העיר ויתקלסו בו ויאמרו לו עלה
 24 קרב עלה קרב: ויפן אחריו ויראם ויקללם בשם
 יהוה ותצאנה שתיים דבים מן העיר ותבקענה מהם
 ארבעים ושני ילדים: וילך משם אל הנהר הפרמל ומשם כה
 שב שמרון:

ג CAP. III.

והורם בן אחאב מלך על ישראל בשמרון בשנת
 שמנה עשרה ליהושפט מלך יהודה וימלך שתיים
 עשרה שנה: ויעשה הרע בעיני יהוה רק לא כאביו
 2 וכאמו

v. 16. ה. הגאות קרי v. 22. חס' א

18 ושתיתם אתם ומקניכם ובהמתכם: ונקל זאת בעיני
 19 יהוה ונתן את-מוצב בידכם: והפיתם כל-עיר מבצר
 וכל-עיר מבחור וכל-עץ טוב תפילו וכל-מענינים-מים
 תסתמו וכל החלקה הטובה תכאבו באבנים: והי כ
 בפקר בעלות המנחה והנהמים באים מדרך אדום
 ותמלא הארץ את-המים: וכל-מוצב שמעו כי-עלו 21
 המלכים להלחם בם ויצעקו מכל חגר חגרה ומעלה
 ויעמדו על-הגבול: וישכימו בפקר והשמש ורחה על- 22
 המים ויראו מוצב מנגד את המים אדמים כדם: ויאמרו 23
 דם זה החרב נהרבו המלכים ויכו איש את-רעהו ועתה
 לשלל מוצב: ויבאו אל-מחנה ישראל ויקמו ישראל 24
 ויכו את-מוצב וינסו מפניהם ויבוי-בה והקות את-מוצב:
 והערים יחרסו וכל-חלקה טובה ישליכו איש-אבנו כה
 ומלאוה וכל-מענינים יסתמו וכל-עץ-טוב יפילו עד-
 השאר אבניה בנקר חרשת ויטבפו הקלעים ויבורה:
 ורא מלך מוצב כי-תנוק ממנו המלחמה ויקח אותו 26
 שבע-מאות איש שלף חרב להבקיע אל-מלך אדום
 ולא יכלו: ויקח את-בנו הבכור אשר-ימלך תחתיו 27
 ויעלהו עלה על-תחמה ויהי-קצף גדול על-ישראל ויסעו
 מעליו וישבו לארץ:

CAP. IV. ד

וַאֲשֶׁה אַחַת מִנְּשֵׁי בְנֵי־הַנְּבִיאִים צִעְקָה אֶל־אֱלִישֶׁע א
 לאמר עבדך אישי מת ואתה ידעת כי עבדך היה ירא
 את-יהוה והנשׁה בא לקחת את-שני ילדי לו לעבדים:
 ויאמר אליה אֱלִישֶׁע מַה אַעֲשֶׂה־לְךָ הַיְדִידִי לִי מִדֵּי־יָשׁ 2
 לְכִי בְּבֵית וְהֵאמֵר אֵין לְשִׁפְחָתְךָ כֹּל בְּבֵית כִּי אִם־אֶסְוֶךָ
 שָׁמֹן: וַיֹּאמֶר לְכִי שְׂאֵלֶיךָ כָּלִים מִן־הַחוּץ מֵאֵת כָּל־ 3
 שְׂכֵנֵיכִי

3 וּכְאִמּוֹ וַיִּסֹר אֶת־מַצֶּבֶת הַבַּעַל אֲשֶׁר עָשָׂה אָבִיו: רַק
 בַּחֲטָאוֹת יַרְבְּעִם בְּיָדֶיךָ אֲשֶׁר־הֶחֱטִיא אֶת־יִשְׂרָאֵל דְּבַק
 4 לְאֶסֶר מִמֶּנּוּ: וּמִישַׁע מֶלֶךְ־מוֹאָב הָיָה נֶקֶד
 וְהָשִׁיב לְמֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל מֵאֶה־אֵלָף כָּרִים וּמֵאֶה אֵלָף
 ה אֵילִים צֹמֵר: וַיְהִי כַּמּוֹת אֶהָאָב וַיִּפְשַׁע מֶלֶךְ־מוֹאָב בְּמֶלֶךְ
 6 יִשְׂרָאֵל: וַיָּבֵא הַמֶּלֶךְ יְהוֹרָם בְּיָוֵם הַהוּא מִשְׁמֶרֶן וַיִּפְקֹד
 7 אֶת־כָּל־יִשְׂרָאֵל: וַיֵּלֶךְ וַיִּשְׁלַח אֶל־יְהוֹשָׁפָט מֶלֶךְ־יְהוּדָה
 לאמר מֶלֶךְ מוֹאָב פָּשַׁע בִּי הִתְלַךְ אֵתִי אֶל־מוֹאָב
 לְמַלְחָמָה וַיֹּאמֶר אֶעֱלֶה כְּמֹנִי כְּמֹנֶךָ כַּעֲמִי כַּעֲמֶךָ כְּסוּסִי
 8 כְּסוּסֶיךָ: וַיֹּאמֶר אֵינֶנּוּ הַדָּרָךְ נַעֲלָה וַיֹּאמֶר הָרַךְ מִדְּכַר
 9 אָדוּם: וַיֵּלֶךְ מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וּמֶלֶךְ יְהוּדָה וּמֶלֶךְ אָדוּם
 וַיָּסֹבּוּ דָרָךְ שְׁבַע־יָמִים וּלְא־הָיָה מִים לְמַחְנֶה וּלְבַהֲמָה
 י אֲשֶׁר בְּרִגְלֵיהֶם: וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֵדָה כִּי־קָרָא
 יְהוָה לְשַׁלְשֵׁת הַמְּלָכִים הָאֵלֶּה לְתֵת אוֹתָם בְּיַד־מוֹאָב:
 11 וַיֹּאמֶר יְהוֹשָׁפָט הַאֵין פֶּה נָבִיא לַיהוָה וְנִרְרָשָׁה אֶת־יְהוָה
 מֵאוֹתוֹ וַיַּעַן אֶחָד מֵעַבְדֵי מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר פֶּה אֲלִישֶׁע
 12 בֶּן־שָׁפְט אֲשֶׁר־יֵצֵק מִים עַל־יְדֵי אֱלֹהָיו: וַיֹּאמֶר יְהוֹשָׁפָט
 יֵשׁ אוֹתוֹ דְּבַר־יְהוָה וַיִּרְדּוּ אֵלָיו מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וַיְהוֹשָׁפָט
 13 וּמֶלֶךְ אָדוּם: וַיֹּאמֶר אֲלִישֶׁע אֶל־מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל מַה־לִּי
 וְלָךְ לָךְ אֶל־נְבִיאֵי אֲבִיךָ וְאֶל־נְבִיאֵי אִמֶּךָ וַיֹּאמֶר לוֹ מֶלֶךְ
 יִשְׂרָאֵל אַל כִּי־קָרָא יְהוָה לְשַׁלְשֵׁת הַמְּלָכִים הָאֵלֶּה לְתֵת
 14 אוֹתָם בְּיַד מוֹאָב: וַיֹּאמֶר אֲלִישֶׁע חִי־יְהוָה צָבָאוֹת אֲשֶׁר
 עִמָּדָתִי לִפְנֵי כִי לֹאִי פְנִי־יְהוֹשָׁפָט מֶלֶךְ־יְהוּדָה אֲנִי נֹשֵׂא
 15 אִם־אֶבִּיט אֶלְכֶם וְאִם־אֶרְאֶךָ: וְעַתָּה קְחוּ־לִי מַנְּגֹן וְהַגֵּדָה
 16 בְּנִגַן מַנְּגֵן וְתִהְיֶה עֲלֵיו יַד יְהוָה: וַיֹּאמֶר פֶּה אָמַר יְהוָה
 17 עָשָׂה הַנְּחַל הַזֶּה גְּבוּס גְּבוּס: כִּי־כֹה אָמַר יְהוָה לֹא־
 תֵּרְאוּ רוּחַ וְלֹא־תֵרְאוּ גֶשֶׁם וְהַנְּחַל הַהוּא יִמְלֵא מִים
 ושתיתם

4 שכניכי כלים רקום אל-תמעיטי: ובאת וסגרת הדלת
בעתך ובעד-בניך ויצקת על כל-הכלים האלה ותמלא
ה תפסיעי: ותלך מאתו ותסגר הדלת בעדה ובעד בניה
6 הם מנישים אליה והיא מיצקת: ויהי במלאת הכלים
ותאמר אל-בנה הנשיה אלי עוד כלי ויאמר אליה אין
7 עוד כלי ויעמד השמן: ותבא ותגד לאיש האלהים
ויאמר לכי מכרי את-השמן ושלמי את-נשיכי ואת
8 בניכי תחני בנותר: ויהי היום ויעבר אלישע
אל-שונם ושם אשה גדולה ותחוק-בו לאכל-לחם ויהי
9 מתי עברו יסר שמה לאכל-לחם: ותאמר אל-אשה
הנה-נא ידעתי כי איש אלהים קדוש הוא עבר עלינו
10 תמיד: נעשה-נא עלית-קיר קטנה ונשים לו שם מסה
ושלחן וכסא ומנורה והיה בבא אלנו יסור שמה:
11 ויהי היום ויבא שמה יסר אל-העליה וישכב-שמה:
12 ויאמר אל-גיחוני נערו קרא לשונמית הזאת ויקרא-
13 לה ותעמד לפניו: ויאמר לו אמר-נא אליה הנה
הרדת ואלנו את-בל-ההרבה הזאת מה לעשות לך
הנש לדבר-לך אל-המלך או אל-שר הצבא ותאמר
14 בתוך עמי אנכי יסבת: ויאמר ומה לעשות לה ויאמר
15 גיחוני אבל בן אידלה ואישה וקו: ויאמר קרא-לה
16 ויקרא-לה ותעמד בפתח: ויאמר למועד הנה בעת
היה אתי חבכת בן ותאמר אל-אדני איש האלהים
17 אל-תכוב בשפת-הד: ותהר האשה ותלך בן למועד
18 הנה בעת הנה אשר-דבר אליה אלישע: ויגדל הילד
19 ויהי היום ויצא אל-אביו אל-הקצרים: ויאמר אל-אביו
כ ראשי ראשי ויאמר אל-הנער שאהו אל-אמו: וישארו
ויביארו אל-אמו וישב על-ברביה עדי-הצחרים וימת:
ותעל

v. 3. שכניך ק v. 5. מצקת קי v. 7. נשיך ק ibid. ובניך ק v. 16. את ק

ותעל ותשכבהו על-מטת איש האלהים ותסגר בערו
21 ותצא: ותקרא אל-אשה ותאמר שלחה נא לי אחד
מדהנערים ואחת האתנות וארוצה עד-איש האלהים
22 ואשובה: ויאמר מדוע אתי הלכתי אליו היום לא-
23 חדש ולא שבת ותאמר שלום: ותחבש האתון ותאמר
24 אל-נערה נתנו וקח אל-תעצור-לי לרפב כי אם-אמרתי
לך: ותלך ותבא אל-איש האלהים אל-הר הכרמל
25 ויהי כראות איש-האלהים אותה מנגד ויאמר אל-גיחוני
נערו הנה השונמית הלו: עתה רויץ-נא לקראתה ויאמר
26 לה השלום לך השלום לאישך השלום לילד ותאמר
שלום: ותבא אל-איש האלהים אל-ההר ותחוק פרנליו
27 וינש גיחוני להרפה ויאמר איש האלהים הרפה-לה
כי-נפשעה מדהלה ויהיה העלים ממני ולא הגיד לי:
28 ותאמר השאלתי בן מאת אדני הלא אמרתי לא תשלה
אתי: ויאמר לגיחוני הנה מתנדף וקח משענתי בידך
29 וקח כי תמצא-איש לא תברכנו וכי-ברכך איש לא-
תעננו ושמת משענתי על-פני הנער: ותאמר אם הנער ל
30 חי-יהנה וחי-נפשך אם-אעובך ויקם וילך אחריה: וגיחוני
עבר לפניהם וישם את-המשענת על-פני הנער ואין
קול ואין קשב וישב לקראתו ויגדלו לאמר לא הקיץ
31 הנער: ויבא אלישע הביתה והנה הנער מת משכב
32 על-מטתו: ויבא יסגר הדלת בעד שניהם ויתפלל
33 אל-יהוה: ויעל וישכב על-הילד וישם פיו על-פיו
34 ועיניו על-עיניו וכפיו על-כפיו ויגהר עליו ויחם בשר
הילד: וישב וילך בפית אחת הנה ואחת הנה ויעל לה
ויגהר עליו ויזוהר הנער עד-שבע פעמים ויפקח הנער
את-עיניו: ויקרא אל-גיחוני ויאמר קרא אל-השונמית
36

הזאת

v. 28. את קי ibid. דולכת ק ibid. עד כאן v. 34. כסו קי

37 הִזְאֵת וַיִּקְרָאָהּ וַתָּבֵא אֵלָיו וַיֹּאמֶר שְׂאֵי בְנֵיךָ וַתָּבֵא
וַתִּפֹּל עַל-רַגְלָיו וַתִּשְׁתַּחוּ אֶרְצָה וַתִּשָּׂא אֶת-בִּגְדֶיהָ וַתֵּצֵא׃
38 וְאֵלִישָׁע שָׁב הַגְּלִגְלָה וַהֲרַעֵב בְּאֶרֶץ וּבְנֵי הַנְּבִיאִים
יֹשְׁבִים לִפְנָיו וַיֹּאמֶר לְנַעֲרֹ שִׁפְתֵי הַסִּידֵר הַגְּדוּלָה וּבִשְׂרָל
39 נִיחַד לְבַנְי הַנְּבִיאִים׃ וַיֵּצֵא אֶחָד אֶל־הַשָּׂדֶה לְלַקֵּט אֲרֵת
וַיִּמְצֵא גִפְן שָׂדֶה וַיִּלְקֹט מִמֶּנּוּ פַקֵּעַת שָׂדֶה מְלֵא בְגָדוֹ
ז וַיָּבֵא וַיִּפְלַח אֶל־סִידֵר הַנִּיחַד כִּי־לֹא יָדָע׃ וַיִּצְקוּ לְאֲנָשִׁים
לְאֹכֹל וַיְהִי בְּאֹכְלָם מִהַנִּיחַד וַהֲמָה צִעְקוּ וַיֹּאמְרוּ מוֹת
41 בְּסִידֵר אִישׁ הָאֱלֹהִים וְלֹא יָבִילוּ לְאֹכֹל׃ וַיֹּאמֶר וַקְּחִי
לְמָחָ וַיִּשְׁלַךְ אֶל־הַסִּידֵר וַיֹּאמֶר צֵק לָעֵם וַיֹּאכְלוּ וְלֹא
42 הָיָה דְבַר רָע בְּסִידֵר׃ וְאִישׁ בָּא מִבְּעַל שְׂלֹשָׁה
וַיָּבֵא לְאִישׁ הָאֱלֹהִים לֶחֶם כַּפּוּרִים עֲשָׂרִים־לֶחֶם שְׁעָרִים
43 וְכַרְמֵל בְּצִקְלָנוּ וַיֹּאמֶר תֵּן לָעֵם וַיֹּאכְלוּ׃ וַיֹּאמֶר מִשְׁרָתוֹ
מָה אַתָּן זֶה לִפְנֵי מַאֲהָ אִישׁ וַיֹּאמֶר תֵּן לָעֵם וַיֹּאכְלוּ כִּי
44 כֹה אָמַר יְהוָה אֹכֹל וְהוֹתֵר׃ וַיִּתֵּן לַפְּנִיתָם וַיֹּאכְלוּ וַיּוֹתֵרוּ
בְּדַבַּר יְהוָה׃

ה CAP. V.

ה
א וַנְּעַמָּן שֶׁר־צָבָא מֶלֶךְ־אַרְם הָיָה אִישׁ גְּדוֹל לִפְנֵי אֲדֹנָיו
וַנִּשָּׂא פָנָיִם כִּי־כֹו גַת־יְהוָה תִּשׁוּעָה לְאַרְם וְהָאִישׁ הָיָה
2 גְּבוּר חֵיל מְצַרַע׃ וְאַרְם יֵצֵאוּ גְדוּדִים וַיִּשְׁבּוּ מֵאֶרֶץ
3 יִשְׂרָאֵל נַעֲרָה קַטְנָה וַיְהִי לִפְנֵי אִשְׁתֵּי נְעַמָּן׃ וַתֹּאמֶר
אֶל־נְבִירָתָהּ אַחְלֵי אֲדֹנִי לִפְנֵי הַנְּבִיאִ אֲשֶׁר בְּשֹׁמְרוֹן אֵן
4 יֹאסֶף אֶתוֹ מִצַּרְעָתוֹ׃ וַיָּבֵא וַיַּגִּיד לְאֲדֹנָיו לֵאמֹר כִּזְאֵת
ה וְכִזְאֵת דְּבַרָה הַנַּעֲרָה אֲשֶׁר מֵאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל׃ וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ־
אַרְם לָךְ בֹּא וְאִשְׁלַחְהָ סֹפֵר אֶל־מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וַיִּלְךָ וַיִּקַּח
בְּיָדוֹ עֶשֶׂר כַּפְרֵי־כֶסֶף וְשֵׁשֶׁת אֲלָפִים זָהָב וְעֶשֶׂר חֲלִיפוֹת
6 בְּגָדִים׃ וַיָּבֵא הַסֹּפֵר אֶל־מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר וַעֲתָה כִּבּוֹא

הספר

הספר הוֹחַ אֵלָיִךְ הִנֵּה שְׁלַחְתִּי אֵלָיִךְ אֶת־נְעַמָּן עִבְדִּי
וְאִסְפֶּתוּ מִצַּרְעָתוֹ׃ וַיְהִי כִּקְרָא מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל אֶת־הַסֹּפֵר
7 וַיִּקְרַע בְּגָדָיו וַיֹּאמֶר הָאֱלֹהִים אֵלַי לְהַמִּית וּלְהַחְיוֹת
כִּי־זֶה שְׁלַח אֵלַי לְאִסְפֵּף אִישׁ מִצַּרְעָתוֹ כִּי אֲדִידִשְׁנֵנִי
8 וְדָאוּ כִּי־מִתְאַנָּה הוּא לִי׃ וַיְהִי בְשִׁמְעוֹ אֵלִישָׁע אִישׁ־
הָאֱלֹהִים כִּי־קָרַע מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל אֶת־בְּגָדָיו וַיִּשְׁלַח אֶל־
הַמֶּלֶךְ לֵאמֹר לְמָחָ קַרְעֵת בְּגָדֶיךָ יְבֹאֲנָא אֵלַי וַיָּדַע כִּי
9 יֵשׁ נְבִיא בְּיִשְׂרָאֵל׃ וַיָּבֵא נְעַמָּן בְּסוּסָו וּבְרִכְבּוֹ וַיַּעֲמֵד
פְּתַח־הַבַּיִת לְאֵלִישָׁע׃ וַיִּשְׁלַח אֵלָיו אֵלִישָׁע מֶלֶךְ־לֵאמֹר
הַלֹּךְ וַרְחֲצֵת שְׁבַע פְּעָמִים בְּיַרְדֵּן וַיֵּשֶׁב בְּשַׂרְךָ לֶךְ וַיִּטְהַר׃
11 וַיִּקְרַע נְעַמָּן וַיִּלְךָ וַיֹּאמֶר הִנֵּה אִמְרָתִי אֵלַי וַיֵּצֵא וַיֵּצֵא
וַעֲמַד וַקְּרָא בְּשֵׁם־יְהוָה אֱלֹהָיו וַהֲנִיף יָדָו אֶל־הַמַּקּוּיִם
12 וְאִסְפֵּף הַמִּצַּרְעִי׃ הֲלֹא טוֹב אֲבָנָה וּפְרַפְרֵי גְדֵרוֹת דְּמִשְׁק
מִכָּל מִיַּמי יִשְׂרָאֵל הֲלֹא־אַרְחֵץ בָּהֶם וַיִּטְהַרְתִּי וַיִּפֹּן
13 וַיִּלְךָ בַּחֲמָה׃ וַיִּנְשֹׂו עִבְדָּיו וַיִּדְבְּרוּ אֵלָיו וַיֹּאמְרוּ אֲבִי
דְבַר גְּדוֹל הַנְּבִיא דְבַר אֵלָיִךְ הֲלֹא תַעֲשֶׂה וְאַף כִּי־אָמַר
14 אֵלָיִךְ רַחֵם וַיִּטְהַר׃ וַיַּרְדּוּ וַיִּטְבַּל בְּיַרְדֵּן שְׁבַע פְּעָמִים׃
כַּדְבַּר אִישׁ הָאֱלֹהִים וַיֵּשֶׁב בְּשָׂדֵי כַּבְשֵׂר גַּעַר קָמֵן וַיִּטְהַר׃
15 וַיֵּשֶׁב אֶל־אִישׁ הָאֱלֹהִים הוּא וְכָל־מַחְנֵהוּ וַיָּבֵא וַיַּעֲמֵד
לִפְנֵי וַיֹּאמֶר הַגְּדִינָא יְדַעְתִּי כִּי אֵין אֱלֹהִים בְּכָל־הָאֶרֶץ
16 כִּי אֲדִי־בְיִשְׂרָאֵל וַעֲתָה קִדְנָא בְּהִבָּה מֵאֵת עִבְדֶּיךָ׃ וַיֹּאמֶר
חִי־יְהוָה אֲשֶׁר־עֲמַדְתִּי לִפְנָיו אִם־אֶקַּח וַיִּפְצַרְכּוּ לְקַחַת
וַיִּמָּא׃ וַיֹּאמֶר נְעַמָּן וְלֹא יִתְּנֵנָא לְעִבְדֶּיךָ מִשָּׂא אָמַר
17 פְּרָדִים אֲדָמָה כִּי לֹא־תַעֲשֶׂה עוֹד עִבְדֶּיךָ עֲלֵה וְנִבְחַ
לְאֱלֹהִים אֲחֵרִים כִּי אִם־לִיהוָה׃ לְדַבַּר הַזֶּה יִסְלַח
18 וְהוֹן לְעִבְדֶּיךָ בְּבֹא אֲדֹנִי בֵית־רִמְזֵן לְהַשְׁתַּחֲוֹת לְשִׁמָּה
וְהוּא וְנִשְׁעָן עַל־יָדָיו וְהַשְׁתַּחֲוִיתִי בֵית רִמְזֵן כִּהַשְׁתַּחֲוִיתִי
בֵית

19 בית רמון יסלחנא יהנה לעבדך בדבר הזה: ויאמר
 כ לו לך לשלום וילך מאתו כבדת ארץ: ויאמר גחזי
 נער אלישע איש-האלהים הנה חשך אדני את נעמן
 הארמי הנה מקחת מידו את אשר-הביא חייהוה כד
 21 אסרצתי אחריו ולקחתי מאתו מאימה: וירדה גחזי
 אחרי נעמן ויראה נעמן רץ אחריו ויפל מעל המרכבה
 22 לקראתו ויאמר השלום: ויאמר ושלום אדני שלחני
 לאמר הנה עתה זה באו אלי שנינערים מחר אפרים
 מבני הנביאים תגהנא להם כפרפסך ושתי חלפות
 23 בגדים: ויאמר נעמן הואל קח כפרים ויפרץבו ויצר
 כפרים כסף בשני חרטים ושתי חלפות בגדים ויתן אל-
 24 שני נעריו וישאו לפניו: ויבא אלדעפל ויקח מידם
 כה ויפקד בבית וישלח אתהאנשים וילכו: והואבא ויעמד
 אל-אדניו ויאמר אליו אלישע מאן גחזי ויאמר לא-הלך
 26 עבדך אנה ואנה: ויאמר אליו לא-לפי הלך כאשר
 הפך-איש מעל מרכבתו לקראתך העת לקחת את-
 הכסף ולקחת בגדים וזיתים וכרמים וצאן ובקר ועבדים
 27 ושפחות: וצרעת נעמן תדפק-בך ובורעך לעולם ויצא
 מלפניו מצרע בשלג:

CAP. VI. 1

1 ויאמרו בגיהנביאים אל-אלישע הנהנא המקום אשר
 2 אנתנו ישיבים שם לפניך צר ממנו: גלכהנא עד-הנחל
 ונקחה משם איש קורה אחת ונעשהלנו שם מקום
 3 לשבת שם ויאמר לבו: ויאמר האחד הואל נא וילך
 4 את-עבדך ויאמר אני אלך: וילך אתם ויבאו תרדנה
 ה ויגורו העצים: ויהי האחד מפיל הקורה ואת-הברזל
 נפל אליהמים ויצעק ויאמר אהה אדני והוא שאול:
 ויאמר

ד. 18. v. כזב ולא ק. 19. v. עד כאן. 20. v. כ"א ממה. 25. v. מאן ק.

6 ויאמר איש-האלהים אנה נפל ויראהו את-המקום
 7 ויקצב-עין וישלך שמה ויצף הברזל: ויאמר הרם לך
 8 וישלח ידו ויקחהו: ומלך ארם הנה נלחם בישראל
 ויועץ אל-עבדיו לאמר אל-מקום פלני אלמני תחנתי:
 9 וישלח איש האלהים אל-מלך ישראל לאמר השמר
 מעבר המקום הזה פירשם ארם נחתים: וישלח מלך
 ישראל אל-המקום אשר אמר-לו איש-האלהים והזהרה
 ונשמרשם לא-אחת ולא שתיים: ויסער לב מלך-ארם
 על-הדבר הזה ויקרא אל-עבדיו ויאמר אליהם הלוא
 12 תגידו לי מי משלנו אל-מלך ישראל: ויאמר אחד
 מעבדיו לוא אדני המלך פיר-אלישע הנביא אשר
 בישראל גיד למלך ישראל אתהדברים אשר תדבר
 13 בחדר משכבך: ויאמר לבו וראו איכה הוא ואשלח
 ואקחהו ויגדלו לאמר הנה בדתן: וישלח שמה סוסים
 14 ורכב ותיל כבד ויבאו לילה ונקפו על-העיר: וישכם
 15 משרת איש האלהים לקום ויצא והנהתיל סובב את-
 העיר וסוס ורכב ויאמר נערו אליו אהה אדני איכה
 16 נעשה: ויאמר אל-תירא פי רבים אשר אתנו מאשר
 אותם: ויתפלל אלישע ויאמר יהוה פקחנא את-עיניו
 17 ויראה ויקח יהוה את-עיני הנער וירא והנה החר מלא
 18 סוסים ורכב אש סביבת אלישע: וירדו אליו ויתפלל
 אלישע אל-יהוה ויאמר הדינא את-הגוי-הזה בסנורים
 19 ויכם בסנורים בדבר אלישע: ויאמר אליהם אלישע
 לאינה הדרך ולאינה העיר לבו אחרי ואוליכה אתכם
 אל-האיש אשר תבקשו וילך אותם שמרונה: ויהי כ
 כבאם שמרון ויאמר אלישע יהוה פקח את-עיני-אלה
 ויראו ויפקח יהוה את-עיניהם ויראו והנה בתוך שמרון:
 ויאמר

10. v. הודו קי.

21 וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל אֶל־אֵלִישָׁע כִּרְאֹתָיו אוֹתָם הֵאֱבִיחָה
 22 אִתָּה אָבִי: וַיֹּאמֶר לֹא תִכֶּה הָאִשׁר שְׂבִית בְּחֶרֶבְךָ
 וּבְקִשְׁתְּךָ אֶתָּה מִכָּה שִׁים לָחֶם וּמִים לַפְּנִיָּהֶם וַיֹּאכְלוּ
 23 וַיֵּשְׁתּוּ וַיִּלְכּוּ אֶל־אֲדֹנֵיהֶם: וַיִּכְרֶה לָחֶם כִּרְהַלֵּה
 וַיֹּאכְלוּ וַיֵּשְׁתּוּ וַיִּשְׁלַחֵם וַיִּלְכּוּ אֶל־אֲדֹנֵיהֶם וְלֹא־יָסְפוּ עוֹד
 24 גְּדוּרֵי אָרֶם לָבוֹא בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל: וַיְהִי אַחֲרֵי־כֵן
 כה וַיִּקְבֹּץ בְּדִרְבַּד מֶלֶךְ־אָרֶם אֶת־כָּל־מַחְנֵהוּ וַיַּעַל וַיַּעַר עַל־
 הַיַּד רֵעֵב גָּדוֹל בְּשִׁמְרוֹן וַהֲנִיחָה צָרִים עֲלֶיהָ עַד
 הַיּוֹת רֹאש־חֲמוֹר בְּשִׁמְנַיִם כֶּסֶף וְרִבְעֵי הַקֶּבֶץ הַרְבִּיּוֹנִים
 26 בַּחֲמִשָּׁה כֶּסֶף: וַיְהִי מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל עֹבֵר עַל־הַחֲמָה וְאִשָּׁה
 27 צִעֲקָה אֵלָיו לֵאמֹר הוֹשִׁיעָה אֲדֹנָי הַמֶּלֶךְ: וַיֹּאמֶר אֶל־
 28 וַיִּשְׁעָךְ יְהוָה מֵאֵין אוֹשִׁיעֶךָ הַמִּן־הַגִּזְרִן אוֹ מִן־הַיָּקֹב: וַיֹּאמֶר
 לָהּ הַמֶּלֶךְ מִהֲלֹךְ וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה הִנֵּאת אִמְרָה אֵלַי תֵּנִי
 29 אֶת־בְּנִי וְנֹאכְלֵנוּ הַיּוֹם וְאֶת־בְּנִי נֹאכַל מָחָר: וַנִּבְשַׁל
 אֶת־בְּנִי וְנֹאכְלָהוּ וַאֲמַר אֵלֶיהָ בַּיּוֹם הַאֲחֵר תֵּנִי אֶת־בְּנִי
 ל וְנֹאכְלֵנוּ וַתַּחֲבֹא אֶת־בְּנָהּ: וַיְהִי כִשְׁמֹעַ הַמֶּלֶךְ אֶת־דִּבְרֵי
 הָאִשָּׁה וַיִּקְרַע אֶת־בְּגָדָיו וְהוּא עֹבֵר עַל־הַחֲמָה וַיִּרְאֵה
 31 הַיָּם וַהֲנִיחָה הַשֶּׁקַּע עַל־בִּשְׁרוֹ מִבַּיִת: וַיֹּאמֶר כַּה־עָשָׂה
 לִי אֱלֹהִים וְכַה יוֹסֵף אִם־יַעֲמֹד רֹאשׁ אֵלִישָׁע בְּדֹשָׁפֶט
 32 עֲלָיו הַיּוֹם: וְאֵלִישָׁע יָשָׁב בְּבֵיתוֹ וַחֲזֻקִים יֹשְׁבִים אֵתוֹ
 וַיִּשְׁלַח אִישׁ מִלְּפָנָיו בְּטָרֶם יָבֹא הַמֶּלֶךְ אֵלָיו וְהוּא
 אָמַר אֶל־חֲזֻקִים הִרְאִיתֶם כִּי־שָׁלַח בְּרַחֲמֵי הַיָּהוָה
 לְהַסִּיר אֶת־רֹאשֵׁי רָאִי וּכְבֹּא הַמֶּלֶךְ סָבְרוּ הַדְּלִילֹת
 33 וּלְחַצְתֶּם אֹתוֹ בַּדְּלִילֹת הַלּוֹא קוֹל רִגְלֵי אֲדֹנָיו אַחֲרָיו: עוֹדֵנו
 מְדַבֵּר עִמָּם וַהֲנִיחָה הַמֶּלֶךְ יָדָּהּ אֵלָיו וַיֹּאמֶר הִנֵּה־זֹאת
 הִרְעָה מֵאֵת יְהוָה מִה־אוֹתִיל לִיהוָה עוֹד:

ויאמר

v. 25. דבונים ק v. 32. הר דנושה

CAP. VII. 1

1 וַיֹּאמֶר אֵלִישָׁע שְׁמִעוּ דְבַר־יְהוָה כֹּה וַאֲמַר יְהוָה כַּעֲתָא
 א מְחַר סֵאֲהֻסְלֹת בְּשִׁקְל וְסֵאֲתִים שְׁעָרִים בְּשִׁקְל בְּשַׁעַר
 שְׁמֵרוֹן: וַיַּעַן הַשְּׁלִישׁ אֲשֶׁר לַמֶּלֶךְ נִשְׁעַן עַל־יָדָיו אֶת־אִישׁ
 2 הָאֱלֹהִים וַיֹּאמֶר הִנֵּה יְהוָה עֹשֶׂה אֲרָבוֹת בַּשָּׁמַיִם
 הַיְהוָה הַדֹּבֵר הַזֶּה וַיֹּאמֶר הַנִּבְיָה רָאָה בְּעֵינַי וּמִשָּׁם
 לֹא תֹאכַל: וְאֲרַבְּעָה אַנְשִׁים הָיוּ מִצְרָעִים פָּתַח
 3 הַשַּׁעַר וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ מַה אֲנַחְנוּ יֹשְׁבִים כֹּה
 עַד־מָתָנוּ: אִם־אֲמַרְנוּ נָבוֹא הָעִיר וְהִרְעַב בְּעִיר וּמָתָנוּ
 4 שָׁם וְאִם־יִשְׁכְּנוּ כֹּה וּמָתָנוּ וְעַתָּה לָבוֹ וּנְפָלָה אֶל־מַחְנֵה
 אָרֶם אִם־יִחַיְנוּ נַחִיָּה וְאִם־יָמִיתֵנוּ וּמָתָנוּ: וַיִּקְמוּ בַּנִּשְׁפָּה ה
 לָבוֹא אֶל־מַחְנֵה אָרֶם וַיָּבֹאוּ עַד־קִצְהַ מַחְנֵה אָרֶם וַהֲנִיחָה
 6 אִין־שָׁם אִישׁ: וְאֲדֹנָי הַשְּׁמִיעַ אֶת־מַחְנֵה אָרֶם קוֹל
 רִכְבּ וְקוֹל סוּס קוֹל חֵיל גָּדוֹל וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל־אֲחָיו
 הִנֵּה שָׁכַר־עַלֵּינוּ מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֶת־מַלְכֵי הַחֲתִים וְאֲרֵי־
 7 מַלְכֵי מִצְרַיִם לָבוֹא עֲלֵינוּ: וַיִּקְוּמוּ וַיָּנוּסוּ בַּנִּשְׁפָּה וַיַּעֲזְבוּ
 אֶת־אֱהֲלֵיהֶם וְאֶת־סוּסֵיהֶם וְאֶת־חֲמֹרֵיהֶם הַמַּחְנֵה כַּאֲשֶׁר
 8 הָיָה וַיָּנוּסוּ אֶל־נַפְשָׁם: וַיָּבֹאוּ הַמִּצְרָעִים הָאֵלֶּה עַד־
 קִצְהַ הַמַּחְנֵה וַיָּבֹאוּ אֶל־אֶהֱל אַחַד וַיֹּאכְלוּ וַיֵּשְׁתּוּ וַיִּשְׂאוּ
 מִשָּׁם כֶּסֶף וְזָהָב וּבָגָדִים וַיִּלְכּוּ וַיִּטְמְנוּ וַיָּשָׁבוּ וַיָּבֹאוּ
 9 אֶל־אֶהֱל אַחַר וַיִּשְׂאוּ מִשָּׁם וַיִּלְכּוּ וַיִּטְמְנוּ: וַיֹּאמְרוּ אִישׁ
 אֶל־רֵעֵהוּ לֹא־כֵן אֲנַחְנוּ עֹשִׂים הַיּוֹם הַזֶּה יוֹם־בְּשִׁרְרָה
 הוּא וְאֲנַחְנוּ מְחֹשִׁים וְחַבְּנֵנוּ עַד־אֹזֵר הַבְּקָר וּמִצְעָנוּ
 עוֹזֵן וְעַתָּה לָבוֹ וְנִבְאָה וְנִגְיָדָה בַּיַּת הַמֶּלֶךְ: וַיָּבֹאוּ
 וַיִּקְרְאוּ אֶל־שַׁעַר הָעִיר וַיַּגִּידוּ לָהֶם לֵאמֹר בָּאנוּ אֶל־
 מַחְנֵה אָרֶם וַהֲנִיחָה אִין־שָׁם אִישׁ וְקוֹל אָדָם כִּי אִם־
 הַפּוֹם אָסוּר וְהַחֲמוֹר אָסוּר וְאֱהֲלִים כַּאֲשֶׁר הִמְרוּ:

ויקרא

v. 2. כל המלך v. 8. הסמרת מצרע

11 ויקרא השערים ויגידו בית המלך פנימה: ויקם המלך
 12 לילה ויאמר אל-עבדיו אנדהנא לכם את אשר-עשו
 לנו ארם ידעו פי-רעבים אנחנו ונצאו מן-המחנה
 להחכה בהשדה לאמר פי-נצאו מן-העיר ונתפשם
 13 חיים ואל-העיר נבא: ונען אחד מעבדיו ויאמר ויקחיר
 נא המשה מן-הסוסים הנשארים אשר נשארו-בה
 הנם ככל-המזון ושראל אשר נשארו-בה הנם ככל-
 14 המזון ושראל אשר-תמו ונשלחה ונראה: ויקחו שני
 רכב סוסים וישלח המלך אחרי מתנה-ארם לאמר
 15 לכו וראו: ויילכו אחריהם עד-הנרדן והנה כל-הנרדן
 מלאה בנדים וכלים אשר-השליכו ארם בהחפזים וישבו
 16 המלאכים ויגדו למלך: ונצא העם ויבאו את מתנה
 ארם ויהי סאה-סלת בשקל וסאתים שערים בשקל
 17 בדבר יהוה: והמלך הפקיד את-השליש אשר נשען
 על-ידו על-השער וירמסו העם בשער וימת באשר
 18 דבר איש האלהים אשר דבר ברדת המלך אליו: ויהי
 בדבר איש האלהים אל-המלך לאמר סאתים שערים
 בשקל וסאה-סלת בשקל יהיה בעת מחר בשער
 19 שמרון: ונען השליש את-איש האלהים ויאמר והנה
 יהיה עשה ארבות בשמים היתה כדבר הוה ויאמר
 כ הנה ראה בעיניך ומשם לא תאכל: ויהיו בן וירמסו
 אתו העם בשער וימת: *

CAP. VIII. ח

ח א ואלישע דבר אל-האשה אשר-החיה את-בנה לאמר
 קומי ולכי אתי וביתך וגורי באשר תגורי פי-קרא יהוה
 2 לרעב ונס-בא אל-הארץ שבע שנים: ותקם האשה
 ותעש כדבר איש האלהים ותלך היא וביתה ותגר
 בארץ

1. יי. חא ויקרא v. 12. בשדה ק. 13. דכנן ק. 15. בחפזם ק. 20. עד כאן. ח' 1. א' ח' ק

בארץ-פלשתים שבע שנים: ויהי מקצה שבע שנים
 3 ותשב האשה מארץ פלשתים ותצא לצעק אל-המלך
 אל-ביתה ואל-שדה: והמלך מדבר אל-גחזי
 4 נער איש-האלהים לאמר ספרהנא לי את כל-הגדלות
 אשר-עשה אלישע: ויהי הוא-מספר למלך את אשר-
 5 החיה את-המת והנה האשה אשר-החיה את-בנה
 צעקת אל-המלך על-ביתה ועל-שדה ויאמר גחזי אדני
 6 המלך זאת האשה וזה-בנה אשר-החיה אלישע: וישאל
 המלך לאשה ותספר-לו ויתן-לה המלך סרים אחד
 לאמר השיב את-כל-אשר-לה ואת כל-תבואת השדה
 7 מיום עזבה את-הארץ ועד-עתה: ויבא אלישע
 דמשק ובן-הנרד מלך-ארם חלה ויגדלו לאמר בא איש
 8 האלהים עד-הנה: ויאמר המלך אל-חנהאל קח בן-ך
 מנחה וילך לקראת איש האלהים ודרשת את-יהוה
 9 מאותו לאמר האתה מחלי זה: וילך חנאל לקראתו
 ויקח מנחה בידו וכל-טוב דמשק משא ארבעים גמל
 ויבא ויעמד לפניו ויאמר בנך בן-הנרד מלך-ארם
 10 שלחני אליך לאמר האתה מחלי זה: ויאמר אליו
 אלישע לך אמר-לא תהי תחנה וחראני יהוה פי-מות
 11 ומות: ויעמד את-פניו וישם עד-בש ויבך איש האלהים:
 12 ויאמר חנאל מדוע אדני ככה ויאמר פי ידעתי את
 אשר-תעשה לבני ישראל רעה מבצריהם תשלח
 13 באש ובחריהם בחרב תחרג ועלליהם תרפוש והרתיהם
 תבקע: ויאמר חנהאל פי מה עבדך הפלב פי יעשה
 14 הדבר הנחול הוה ויאמר אלישע הראני יהוה אתך
 מלך על-ארם: וילך מאת אלישע ויבא אל-אדניו
 ויאמר לו מה-אמר לך אלישע ויאמר אמר לי תהי

תחיה

6. v. לא מסיק ה' 10. v. ט' קי

טו תחיה: ויהי ממחרת ויבא המכפר וישלל במים
 ויפרש על-פניו וימת וימלך חזקאל תחתיו:
 16 ובשנת חמש לזרם בן-אחאב מלך ישראל ויהושפט
 17 מלך יהודה מלך יהורם בן-יהושפט מלך יהודה: בן
 שלשים ושתים שנה היה במלכו ושמונה שנה מלך
 18 בירושלם: וילך בדרך מלכי ישראל כאשר עשו בית
 אחאב כי בת-אחאב היתה-לו לאשה ויעש הרע בעיני
 19 יהוה: ולא-אבה יהוה להשתות את-יהודה למען דוד
 עבדו כאשר אמר-לו לתת לו ניר ולבניו כל-הימים:
 כ בניו פשע אדום מתחת יד-יהודה וימלכו עליהם
 21 מלך: ויעבר יורם צעירה וכל-הרכב עמו ויהי-הוא
 קם לילה ויכה את-אדום הפכוים אליו ואת שרי הרכב
 22 וינס העם לאהליו: ויפשע אדום מתחת יד-יהודה עד
 23 היום הזה אז תפשע לבנה בעת ההיא: ונתר דברי
 יורם וכל-אשר עשה הלאהם כתובים על-ספר דברי
 24 הימים למלכי יהודה: וישקב יורם עם-אבתיו ויקבר
 עם-אבתיו בעיר דוד וימלך אחזיהו בנו תחתיו:
 כה בשנת שתים-עשרה שנה לזרם בן-אחאב מלך ישראל
 26 מלך אחזיהו בן-יהורם מלך יהודה: בן-עשרים ושתים
 שנה אחזיהו במלכו ושנה אחת מלך בירושלם ושם
 27 אמו עתליהו בת-עמרי-מלך ישראל: וילך בדרך בית
 אחאב ויעש הרע בעיני יהוה בבית אחאב כי חתן
 28 בית-אחאב הוא: וילך את-יורם בן-אחאב למלחמה
 עם-חזקאל מלך-ארם ברמת גלעד ויכו ארמים את-יורם:
 2 וישב יורם המלך להתרפא בירזעאל מן-המכים אשר
 יכוו ארמים ברמה בהלחמו את-חזקאל מלך ארם
 ואחזיהו

v. 17. שנים קי v. 21. דוד ה

ואחזיהו בן-יהורם מלך יהודה ירד לראות את-יורם
 בן-אחאב בירזעאל כידולה הוא:

CAP. IX. ט

ט ואלישע הנביא קרא לאחד מבני הנביאים ויאמר לו *
 חנר מתנדף וקח פך השמן הזה בנדף וקח רמת גלעד:
 2 ובאת-שמה וראה-שם יהוא בן-יהושפט בן-נמשי
 ובאת והקמתו מתוך אחיו והביאת אתו חדר בחדר:
 3 ולקחת פך-השמן ויצקת על-ראשו ואמרת כה-אמר
 יהוה משחתיו למלך אל-ישראל ופתחת הדלת ונסתה
 4 ולא תחכה: וילך הנער הנער הנביא רמת גלעד: ויבא
 והנה שרי החיל ישבים ויאמר דבר לי אלקי השיר ויאמר
 6 הוא אל-מי מבקלנו ויאמר אלקי השיר: וינקם ויבא
 הכיתה ויצק השמן על-ראשו ויאמר לו כה-אמר יהוה
 אלהי ישראל משחתיו למלך אל-עם יהוה אל-ישראל:
 7 והכיתה את-בית אחאב אדניו ונקמתי דמי עבדי
 8 הנביאים ודמי כל-עבדי יהוה מיד איזבל: ואכר כל
 בית אחאב והכרתי לאחאב משפין בקור ועצור ועוב
 9 בישראל: ונתתי את-בית אחאב כבית ירבעם בן-נבט
 10 וכבית בעשא בן-אחיה: ואת-איזבל יאכלו הפלבים
 11 בחלק ירזעאל ואין קבר ויפתח הדלת וינס: ויהוא
 יצא אל-עבדי אדניו ויאמר לו השלום מדוע פגד
 המשנע הזה אליך ויאמר אליהם אתם ידעתם את-
 12 האיש ואת-שיו: ויאמרו שקר הנדנא לנו ויאמר
 כזאת וכזאת אמר אלי לאמר כה אמר יהוה משחתיו
 13 למלך אל-ישראל: וימחו ויקחו איש בנדו וישמו
 תחתיו אל-גדם המעלות ויתקעו בשופר ויאמרו מלך
 14 יהוא: ויתקשר יהוא בן-יהושפט בן-נמשי אל-יורם
 ויורם

v. 2. כצל ibid. מלא ר v. 3. כי על

ויוֹרֵם הָיָה שֹׁמֵר בְּרֵמַת גִּלְעָד הוּא וּבְלִי-יִשְׂרָאֵל מִפְּנֵי
 15 חֲזָאֵל מֶלֶךְ אַרְם: וַיֵּשֶׁב יְהוֹרֵם הַמֶּלֶךְ לְהִתְרַפֵּא בְּיֹרְעָאֵל
 מִן-הַמַּכִּים אֲשֶׁר יָכְהוּ אַרְמִים בְּהִלָּחֲמוֹ אֶת-חֲזָאֵל מֶלֶךְ
 אַרְם וַיֹּאמֶר יְהוּא אִסִּי-יֵשׁ נַפְשְׁכֶם אֶל-יֵצֵא פְּלִיט מִן-
 16 הָעִיר לְלָכֶת לַגִּיד בְּיֹרְעָאֵל: וַיִּרְפַּב הוּא וַיִּלְךְ יֹרְעָאֵל
 כִּי יוֹרֵם שָׁכַב שָׁמָּה וְאַחֲזִיָּה מֶלֶךְ יְהוּדָה יָרַד לְרֵאוֹת
 17 אֶת-יוֹרֵם: וְהִצְפֶּה עֹמֵד עַל-הַמַּנְדִּיל בְּיֹרְעָאֵל וַיֵּרָא אֶת-
 שַׁפְעַת יְהוּא בְּבֹאוֹ וַיֹּאמֶר שַׁפְעַת אֲנִי רָאָה וַיֹּאמֶר
 18 יְהוֹרֵם קַח רֶכֶב וּשְׁלַח לְקַרְאֲתָם וַיֹּאמֶר הַשְּׁלוֹם: וַיִּלְךְ
 רֶכֶב הַסּוּם לְקַרְאֲתוֹ וַיֹּאמֶר כֹּה-אָמַר הַמֶּלֶךְ הַשְּׁלוֹם
 וַיֹּאמֶר יְהוּא מִהֲלִלְךָ וּלְשָׁלוֹם סָב אֶל-אֲחֵרֵי וַיַּגִּד הַצִּפְּהָ
 19 לְאָמַר כֹּה-אֵתְּמַלְאֵךְ עַד-הֵם וְלֹא-שָׁב: וַיִּשְׁלַח רֶכֶב סוּם
 שְׁנֵי וַיָּבֵא אֲלֵהֶם וַיֹּאמֶר כֹּה-אָמַר הַמֶּלֶךְ שְׁלוֹם וַיֹּאמֶר
 כ יְהוּא מִהֲלִלְךָ וּלְשָׁלוֹם סָב אֶל-אֲחֵרֵי: וַיַּגִּד הַצִּפְּהָ לְאָמַר
 כֹּא עַד-אֲלֵיהֶם וְלֹא-שָׁב וְהַמְּנַהֵג כַּמְּנַהֵג יְהוּא בְּדִנְמִשֵׁי
 21 כִּי בִשְׁנַעְזוֹן יִנְהַג: וַיֹּאמֶר יְהוֹרֵם אֲסֹר וַיֹּאסֵר רֶכְבוֹ
 וַיֵּצֵא יְהוֹרֵם מֶלֶךְ-יִשְׂרָאֵל וְאַחֲזִיָּה מֶלֶךְ-יְהוּדָה אִישׁ
 בְּרֶכְבוֹ וַיֵּצְאוּ לְקַרְאֵת יְהוּא וַיִּמְצְאוּהוּ בְּחִלְקַת נְבוֹת
 22 הַיֹּרְעָאֵלִי: וַיְהִי בְּרֵאוֹת יְהוֹרֵם אֶת-יְהוּא וַיֹּאמֶר הַשְּׁלוֹם
 יְהוּא וַיֹּאמֶר מַה הַשְּׁלוֹם עַד-זִנְוִנִי אִזְבֵּל אִמְךָ וּכְשַׁפְיָה
 23 הַרְבִּים: וַיַּחֲפֹךְ יְהוֹרֵם יָדָיו וַיָּגֵם וַיֹּאמֶר אֶל-אֲחֲזִיָּהוּ
 24 מִרְמָה אֲחֲזִיָּה: וַיְהוּא מִלֵּא יָדוֹ בַּקֶּשֶׁת וַיַּךְ אֶת-יְהוֹרֵם
 כֹּה בֵּין זְרָעוֹ וַיֵּצֵא חֲצִי מִלְּבוֹ וַיִּכְרַע בְּרֶכְבוֹ: וַיֹּאמֶר
 אֶל-בְּדַקֵּל שְׁלִשָּׁה שָׂא הַשְּׁלֹכְהוּ בְּחִלְקַת שָׂדֶה נְבוֹת
 הַיֹּרְעָאֵלִי כִּי זָכַר אֲנִי וְאַתָּה אֵת רֶכְבִּים צְמִדִים אֲחֵרֵי
 26 אַחֲאָב אֲבִיו וַיְהוּה נִשְׂא עָלָיו אֶת-הַמָּשָׂא הַזֶּה: אִסִּי
 לֹא אֶתְּדַמֶּי נְבוֹת וְאֶתְּדַמֶּי בָנָיו רָאִיתִי אִמֵּשׁ נְאֻם-יְהוָה
 וּשְׁלַמְתִּי

וּשְׁלַמְתִּי לְךָ בְּחִלְקָה הַזֹּאת נְאֻם-יְהוָה וְעַתָּה שָׂא הַשְּׁלֹכְהוּ
 27 בְּחִלְקָה כְּדָבַר יְהוָה: וְאַחֲזִיָּה מֶלֶךְ-יְהוּדָה רָאָה וַיָּגֵם
 דָּרָךְ בֵּית תַּגִּן וַיִּרְדֵף אַחֲרָיו יְהוּא וַיֹּאמֶר גַּם-אֲתָנוּ הִכְהוּ
 אֶל-הַמְּרַכְבָּה בְּמַעְלֵה-גֹּוֹר אֲשֶׁר אֶת-יִבְלָעִם וַיָּגֵם מִגְדוֹ
 28 וַיִּמַּת שָׁם: וַיִּרְכְּבוּ אֹתוֹ עֲבָדָיו יְרוּשָׁלַיִם וַיִּקְבְּרוּ אֹתוֹ
 29 בְּקִבְרֹתָיו עַם-אֲבֹתָיו בְּעִיר דָּוִד: וּבַשָּׁנָה אַחַת-עֶשְׂרֵה
 שָׁנָה לְיוֹרֵם כֹּה-אֲחָאָב מֶלֶךְ אֲחֲזִיָּה עַל-יְהוּדָה: וַיָּבֹאוּ ל
 יְהוּא יֹרְעָאֵל וְאִזְבֵּל שְׁמֵעָה וְתַשֵּׁם בַּפִּי עֵינָיָה וַתֵּיטֵב
 31 אֶת-רֵאשִׁיהָ וַתִּשְׁקָף בְּעַד הַחַלְזוֹן: וַיְהוּא כֹּא בַשַּׁעַר
 32 וַתֹּאמֶר הַשְּׁלוֹם וּמְרִי הֲרַג אֲדָנָיו: וַיֵּשֶׂא פָּנָיו אֶל-הַחַלְזוֹן
 וַיֹּאמֶר מִי אֲתִי מִי וַיִּשְׁקִיפוּ אֵלָיו שְׁנַיִם שְׁלִשָּׁה סְרִיסִים:
 33 וַיֹּאמֶר שְׁמַטוּהוּ וַיִּשְׁמַטוּהוּ וַיּוֹ מִדְּמָה אֶל-הַקֶּנֶר וְאֶל-
 34 הַסּוּסִים וַיִּרְמְסוּהוּ: וַיָּבֵא וַיֹּאכַל וַיִּשֶׁת וַיֹּאמֶר פִּקְדוֹנָא
 אֶת-דְּאִוְיָה הַזֹּאת וַקְבֹּרוּהָ כִּי בַת-מֶלֶךְ הִיא: וַיִּלְכוּ ל
 לְקַבְּרָהּ וְלֹא-מִצְאוּ כֹה כִּי אִסְהַלְלָלֶת וְהַרְגִּילִים וּכְפֹת
 36 הַיָּדָיִם: וַיֵּשְׁבוּ וַיַּגִּדוּ לוֹ וַיֹּאמֶר דְּבַר-יְהוָה הוּא אֲשֶׁר
 דִּבֶּר בְּיַד-עֲבָדָיו אֲלֵיהֶוּ הַתְּשִׁבִי לְאָמַר בְּחִלְקַת יֹרְעָאֵל
 37 יֹאכְלוּ הַכְּלָבִים אֶת-בֶּשֶׂר אִזְבֵּל: וְהָיְתָ נְבִלַת אִזְבֵּל
 כְּדָמָן עַל-פְּנֵי הַשָּׂדֶה בְּחִלְקַת יֹרְעָאֵל אֲשֶׁר לֹא-יֹאמְרוּ
 זֹאת אִזְבֵּל:

CAP. X.

וְלֹא-אֲחָאָב שְׁבָעִים בָּנִים בְּשִׁמְרוֹן וַיִּכְתַּב יְהוּא סְפָרִים *
 וַיִּשְׁלַח שְׁמֹרֹן אֶל-שָׂרֵי יֹרְעָאֵל הַזְּקֵנִים וְאֶל-הָאֲמָנִים
 אַחֲאָב לְאָמַר: וְעַתָּה כֹּכֵא הַסֵּפֶר הַזֶּה אֲלֵיכֶם וְאַתְּכֶם *
 בְּנֵי אֲדֹנֵיכֶם וְאַתְּכֶם הֲרַכְּב וְהַסּוּסִים וְעִיר מִכְּצַר וְהַנֶּשֶׁק:
 וּרְאִיתֶם הַסּוּב וְהַיֹּשֵׁר מִבְּנֵי אֲדֹנֵיכֶם וּשְׁמַתֶּם עַל-בֶּסֶף *
 אֲבִיו וְהִלָּחֲמוּ עַל-בֵּית אֲדֹנֵיכֶם: וַיֵּרְאוּ מֵאֵד מֵאֵד וַיֹּאמְרוּ *
 הִנֵּה

הנה שני המלכים לא עמדו לפני ואיך נעמד אנחנו:
 ה וישלח אשר על הבית ואשר על העיר והקנים והאמנים
 אל יהוא | לאמר עבדך אנחנו וכל אשר תאמר אלינו
 6 נעשה לא נמלך איש הטוב בעיניך עשה: וכתב אליהם
 ספר | שנית לאמר אם-לי אתם ולקלי | אתם שמעים
 קחו את ראשי אנשי בני-אדניכם ובאו אלי פשת מחר
 יורעאלה ובני המלך שבעים איש את-גדלי העיר
 7 מגדלים אותם: ויהי כבא הספר אליהם ויקחו את-בני
 המלך וישחטו שבעים איש וישמו את-ראשיהם בחדלים
 8 וישלחו אליו יורעאלה: ויבא המלך ויגדלו לאמר
 הביאו ראשי בני-המלך ויאמר שימו אתם שני עברים
 9 פתח השער ער-הבקר: ויהי בבקר ויצא ונעמד ויאמר
 אל-כל-העם עדים אתם הנה אני קשרתי על-אדני
 י ואחרתו ומי הבה את-כל-אלה: דעו אפוא כי לא יפל
 מדבר יהוה ארצה אשר-דבר יהוה על-בית אחאב
 11 ויהוה עשה את אשר דבר ביד עבדו אליהו: ויך יהוא
 את כל-הנשארים לבית-אחאב ביורעאל וכל-גדלו
 12 ומידעיו וכתבנו ער-בלתי השאירלו שריר: ויכם ויבא
 13 ויגלד שמרון הוא בית-עקד הרעים בדרך: ויהוא מצא
 את אחי אחזיהו מלך-יהודה ויאמר מי אתם ויאמרו
 אחי אחזיהו אנחנו ונרה לשלום בני-המלך ובני הנבירה:
 14 ויאמר תפשו חיים ותפשו חיים וישחטום אל-פור
 בית-עקד ארבעים ושנים איש ולא-השאיר איש מהם:
 15 ויגלד משם וימצא את-יהונדב בן-רכב לקראתו
 ויברכהו ויאמר אליו הוש את-לבבך ישר כאשר רבתי
 עם-לבבך ויאמר יהונדב יש ויש תנה את-ידך ויתן
 16 ידו ויעלהו אליו אלה-מרקבה: ויאמר לכה אתי וראה
 17 בקנאתי ליהוה וירכבו אתו ברכבו: ויבא שמרון ויך
 את-

את-כל-הנשארים לאחאב בשמרון ער-השמדו בדבר
 יהוה אשר דבר אל-אליהו: ויקבץ יהוא את-כל-
 18 העם ויאמר אלהם אחאב עבד את-הבעל מעט יהוא
 ועבדנו הרבה: ועתה כל-יביאי הבעל כל-עבדיו וכל-
 19 כהניו קראו אלי איש אל-יפקד פי ובה גדול לי לבעל
 כל אשר-יפקד לא יהיה ויהוא עשה בעקבה למען
 האביד את-עבדי הבעל: ויאמר יהוא קדשו עזרה כ
 לבעל ויקראו: וישלח יהוא בן-ישואל ויבאו כל-
 21 עבדי הבעל ולא-נשאיר איש אשר לא-בא ויבאו בית
 הבעל וימלא בית-הבעל פה לפה: ויאמר לאשר על-
 22 המלתחה הוצא לבוש לכל עבדי הבעל ויצא להם
 המלבוש: ויבא יהוא ויהונדב בן-רכב בית הבעל
 23 ויאמר לעבדי הבעל חפשו וראו פני-ישיפה עמכם מעבדי
 יהוה כי אם-עבדי הבעל לכהם: ויבאו לעשות זבתים
 ועלות ויהוא שסלו בחוץ שמנים איש ויאמר האיש
 אשר-ימלט מן-האנשים אשר אני מביא עלי-ידיכם נפשו
 תחת נפשו: ויהי כבלתו | לעשות העלה ויאמר יהוא כ
 לרצים ולשלישים באו הפום איש אל-יצא ויפום לפי-
 חרב וישלכו הרצים והשלישים וילכו ער-עיר ביר-
 26 הבעל: ויצאו את-מצבות בית-הבעל וישרפוה: ויתצו
 27 את מצבת הבעל ויתצו את-בית-הבעל וישמהו
 למחראות ערה-הים: וישמד יהוא את-הבעל מישראל:
 28 רק חטאי ירבעם בן-נבט אשר החטיא את-ישראל לא-
 29 סר יהוא מאחריהם עולי החרב אשר בית-אל ואשר
 בן-
 ויאמר יהוה אל-יהוא ען אשר-הטיבת ל
 לעשות הישר בעיני ככל אשר בלכתי עשית לבית
 אחאב בני רבעים ישבו לך על-פסא ישראל: ויהוא
 31 לא

40*

v. 19. ב דגושה v. 27. למצואח קי v. 29. סביון בבית

לא שמר ללכת בתורת יהוה אלהי ישראל בכל-
 לבבו לא סר מעל חטאות ורבעם אשר החטיא את-
 32 ישראל: בימים ההם החל יהוה לקצות בישראל נבס
 33 חזאל בכל-גבול ישראל: מן-הנרדן מזבח השמש את
 כל-ארץ הגלעד הגדי והראובני והמנשי מערער אשר
 34 על-נחל ארנון והגלעד והבשן: ויתר דברי יהוה וכל-
 אשר עשה וכל-גבורתו הלוואתם כתובים על-ספר
 לה דברי הימים למלכי ישראל: וישכב הוא עם-אבתיו
 36 ויקברו אתו בשמרון וימלך יהואחז בנו תחתיו: והימים
 אשר מלך יהוה על-ישראל עשרים וששנה שנה בשמרון:

יא CAP. XI.

א ועתלה אם אחוהו וראתה בירמת בנה ותקם ותאבד
 2 את כל-זרע הממלכה: ותקח והושבע בת-המלך-זורם
 אחות אחוהו אתיואש בן-אחיה ותגנב אתו מתוך
 בגדי-המלך הממותים אתו ואת-מנקתו בחדר המטות
 3 ויסתרו אתו מפני עתליו ולא הומת: ויהי אתה בית
 יהוה מתחבא שש שנים ועתלה מלכת על-הארץ:
 4 ובשנה השביעית שלח יהוידע ויקח את-שרי
 המאיות לכרי ולרצים ויבא אתם אליו בית יהוה ויכרת
 להם ברית וישבע אתם בבית יהוה וירא אתם את-בן
 ה המלך: ויצום לאמר יה הדבר אשר תעשו השלשית
 6 מכם באי השבת ושמרי משמרת בית המלך: והשלשית
 בשער סור והשלשית בשער אתר הרצים ושמרתם
 7 את-משמרת הבית מסח: ושתי הנודות ככם כל יציא
 השבת ושמרו את-משמרת בית-יהוה אל-המלך:
 8 והקפתם על-המלך סביב איש וכליו בידו ותבא אל-
 9 השדרות וימת והיו את-המלך בצאתו ובבאו: ויעשו

י 31. v. למדינאוי חסר יא 1. v. ואתה קי 2. v. המצחם קי 4. v. המאות קי

שרי המאיות ככל אשר-צוה יהוידע הכהן ויקחו איש
 את-אנשיו באי השבת עם יציא השבת ויבאו אל-יהוידע
 הכהן: ויתן הכהן לשרי המאיות את-החנית ואת-
 11 השלטים אשר למלך דוד אשר בבית יהוה: ויעמדו
 הרצים איש וכליו בידו מפתח הבית הימנית עד-פתח
 12 הבית השמאלית למזבח ולבית על-המלך סביב: ויצא
 את-בן-המלך ויתן עליו את-הגזר ואת-העדות וימלכו
 אותו וימשחו ויכריסו ויאמרו יחי המלך:
 ותשמע עתלה את-קול הרצין העם ותבא אל-העם בית
 13 יהוה: ותרא והנה המלך עמד על-העמוד כמשפט
 14 והשרים והחצצרות אל-המלך וכל-עם הארץ שמח
 ותקע בחצצרות ותקרע עתלה את-בגדיה ותקרא קשר
 קשר: ויצו יהוידע הכהן את-שרי המאיות ופקדי החיל
 15 ויאמר אליהם הציאו אתה אל-מבית לשדרת ותבא
 אחריה המת בחרב כי אמר הכהן אל-תומת בית יהוה:
 16 וישמו לה ידים ותבוא הרד-מבוא הפוסים בית המלך
 ותומת שם: ויכרת יהוידע את-הברית בין יהוה
 17 ובין המלך ובין העם להנות לעם ליהוה ובין המלך ובין
 העם: ויבאו כל-עם הארץ בית-הבעל ויתצוהו את-
 18 מזבחתו ואת-צלמיו שברו היטב ואת מתן פתן הבעל
 הרגו לפני המזבחות וישם הכהן מקדת על-בית יהוה:
 19 ויקח את-שרי המאות ואת-הכרי ואת-הרצים ואת-כל-
 עם הארץ וירידו את-המלך מבית יהוה ויבואו הרד-
 שער הרצים בית המלך וישב על-כפא המלכים: וישמח כ
 כל-עם-הארץ והעיר שקטה ואת-עתליו המיתו בחרב
 בית המלך:

בד

10. v. המאות קי 9. v. קמץ בויק 12. v. המאות קי 15. v. המאות קי
 17. v. הדפרת פי שקלים 18. v. מנודחו קי 20. v. המלך קי

יב CAP. XII.

יב

2 א בן־שבע שנים יהואש במלכו: בשנת־שבע ליהוא מלך יהואש וארבעים שנה מלך בירושלם ושם אמו צביה 3 מבאר שבע: ויעש יהואש הישר בעיני יהוה כל־ימיו 4 אשר הורהו יהוידע הכהן: רק הכמות לא־סרו עוד ה העם מזבחים ומקטרים בכמות: ויאמר יהואש אל־הכהנים כל כסף הפקדשים אשר יובא בית־יהוה כסף עובר איש כסף נפשות ערבו כל־כסף אשר יעלה על 6 לב־איש להביא בית יהוה: וקחו להם הכהנים איש מאת מקרו והם יחזקו את־בדק הבית לכל אשר־ימצא 7 שם בדק: ויהי בשנת עשרים ושלש שנה למלך יהואש לא־יחזקו הכהנים את־בדק הבית: ויקרא המלך 8 יהואש ליהוידע הכהן ולכהנים ויאמר אליהם מדוע אינכם מחזקים את־בדק הבית ועתה אלת־תקחו־כסף 9 מאת מקריכם כִּי־לבדק הבית תתנחוו: ויאתו הכהנים לבלתי קחת־כסף מאת העם ולבלתי חזק את־בדק 10 הבית: ויקח יהוידע הכהן ארון אחד ויקב חר בדלתו ויתן אתו אצל המזבח בימין בבוא־איש בית יהוה ונתנו־שמה הכהנים שמרי הכסף את־כסף המובא 11 בית־יהוה: ויהי בראותם כִּי־רב הכסף בארון ויעל ספר המלך והכהן הגדול ויצרו וימנו את־הכסף הנמצא 12 בית־יהוה: ונתנו את־הכסף המתכן על־יד עשי המלאכה ה פקדים בית יהוה ויצאוהו לחרשי העץ ולבנים 13 העשים בית יהוה: ולגדרים ולחצבי האבן ולקנות עצים ואבני מחצב לחזק את־בדק בית־יהוה ולכל 14 אשר־יצא על־הבית לחזקה: אך לא יעשה בית יהוה ספות כסף מזמרות מורקות הצצרות כל־בלי זהב וכל־

כסף

10. v. מימן קרי 12. v. ידי קרי ibid. המסקים קרי

כסף מזהב־כסף המובא בית־יהוה: כִּי־לעשי המלאכה 15 ותנחו ויחזקו־בו את־בית יהוה: ולא יחשבו את־האנשים אשר נתנו את־הכסף על־ידם לתת לעשי 17 המלאכה כי באמנה הם עשים: כסף אשם וכסף חטאות לא יובא בית יהוה לכהנים יהוי: או יעלה חנאל 18 מלך ארם וילחם על־נת וילבדה וישם חנאל פניו לעלות על־ירושלם: ויקח יהואש מלך־יהודה את כל־הפקדשים 19 אשר־הקדישו יהושפט ויהורם ואחזיהו אבתיו מלכי יהודה ואת־קדשיו ואת כל־הזהב הנמצא באצרות בית־יהוה ובית המלך וישלח לחנאל מלך ארם ויעל מעל 20 ירושלם: ויתר דברי יואש וכל־אשר עשה הלוא־הם כ כתובים על־ספר דברי הימים למלכי יהודה: ויקמו 21 עבדיו ויקשרו־קשר ויפו את־יהואש בית מלא הירד סלא: ויוזבר בן־שמעון ויהוואבד בן־שמר ו עבדיו הכהן 22 נימת ויקברו אתו עם־אבתיו בעיר דוד וימלך אמציה בנו תחתיו:

יג CAP. XIII.

יג

בשנת עשרים ושלש שנה ליהואש בן־אחזיהו מלך יהודה 4 מלך יהואחז בן־יהוא על־ישראל בשמרון שבע עשרה שנה: ויעש הרע בעיני יהוה וילך אחר חטאת ירבעם 2 בן־נבט אשר־החטיא את־ישראל לא־סר ממנה: ויחר 3 אף יהוה בישראל ויתנם ביד חנאל מלך־ארם וביד בן־הבד בן־חנאל כל־הימים: ויתל יהואחז את־פני יהוה 4 וישמע אליו יהוה כי ראה את־לחץ ישראל כִּי־לתק אתם מלך ארם: ויתן יהוה לישראל מושיע ויצאו 5 מתחת יד־ארם וישבו בני־ישראל באהליהם בתמל שלשום: אך לא־סרו מהטאת בית־ירבעם אשר־החטי 6

את־

י"ב 17. v. ע"כ י"ג 6. v. החטיא קרי

7 את־ישראל בַּה הַלֵּךְ וְגַם הָאֲשֵׁרָה עִמָּדָה בְּשֹׁמְרוֹן: כִּי
 לֹא הִשְׁאִיר לַיהוָה אִחָיו עִם כִּי אִסְחָמְשִׁים פְּרָשִׁים וְעִשְׂרָה
 רֶכֶב וְעִשְׂרֵת אֲלָפִים רֹגְלֵי כִי אֲבָדָם מֶלֶךְ אֲרָם וַיִּשְׁמַם
 8 בְּעֶפְר לְדָשׁ: וַיִּתֵּר דִּבְרֵי יְהוָה וְכֹל־אֲשֶׁר עָשָׂה וּגְבוּרָתוֹ
 הַלּוֹא־הֵם כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר דִּבְרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי יִשְׂרָאֵל:
 9 וַיִּשְׁכַּב יְהוָה אִחָיו עִם־אֲבֹתָיו וַיִּקְבְּרוּהוּ בְּשֹׁמְרוֹן וַיִּמְלֹךְ יוֹאֲשׁ
 י בְּנֵו תַחְתָּיו: בְּשַׁנַּת שְׁלֹשִׁים וְשֶׁבַע שָׁנָה לְיוֹאֲשׁ מֶלֶךְ
 יְהוּדָה מֶלֶךְ יְהוֹאֲשׁ בְּדִיהוֹאֲחָו עַל־יִשְׂרָאֵל בְּשֹׁמְרוֹן שֵׁשׁ
 11 עֶשְׂרֵה שָׁנָה: וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה לֹא סָר מִכְּלֵל־
 חַטָּאוֹת יָרֵבֻעַם בְּדִנְבָט אֲשֶׁר־הִחֲטִיא אֶת־יִשְׂרָאֵל בַּה
 12 הַלֵּךְ: וַיִּתֵּר דִּבְרֵי יוֹאֲשׁ וְכֹל־אֲשֶׁר עָשָׂה וּגְבוּרָתוֹ אֲשֶׁר
 נָלַחַם עִם־אֲמֹצִיָּה מֶלֶךְ יְהוּדָה הַלּוֹא־הֵם כְּתוּבִים עַל־
 13 סֵפֶר דִּבְרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי יִשְׂרָאֵל: וַיִּשְׁכַּב יוֹאֲשׁ עִם־
 אֲבֹתָיו וַיָּרֵבֻעַם יָשָׁב עַל־בְּסֹא וַיִּקְבֵּר יוֹאֲשׁ בְּשֹׁמְרוֹן עִם
 14 מַלְכֵי יִשְׂרָאֵל: וְאֵלִישָׁע חָלָה אֶת־חַלְוֵי אֲשֶׁר יָמֹת
 כֹּו נִרְדַּ אֵלָיו יוֹאֲשׁ מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל וַיִּבֶךְ עַל־פָּנָיו וַיֹּאמֶר
 15 אָבִי אָבִי רֶכֶב יִשְׂרָאֵל וּפְרָשָׁיו: וַיֹּאמֶר לוֹ אֵלִישָׁע קַח
 16 קֶשֶׁת וְחֲצִים וַיִּקַּח אֵלָיו קֶשֶׁת וְחֲצִים: וַיֹּאמֶר לְמֶלֶךְ
 יִשְׂרָאֵל הֲרַכֵּב יָדְךָ עַל־הַקֶּשֶׁת וַיִּרְכַּב יָדוֹ וַיִּשֶׂם אֵלִישָׁע
 17 יָדָיו עַל־יָדֵי הַמֶּלֶךְ: וַיֹּאמֶר פְּתַח הַחַלּוֹן קְדָמָה וַיִּפְתַּח
 וַיֹּאמֶר אֵלִישָׁע יְרֵה וְעוֹר וַיֹּאמֶר חִקֵּית־שׁוּעָה לַיהוָה וְחִקֵּי
 18 תִּשׁוּעָה בְּאָרֶם וְהִבִּית אֶת־אֲרָם בְּאֶפֶק עַד־בִּלְהָ: וַיֹּאמֶר
 קַח הַחֲצִים וַיִּקַּח וַיֹּאמֶר לְמֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל הֵךְ אֶרֶצָה וַיֵּךְ
 19 שְׁלֹשׁ־פַּעְמַיִם וַיַּעֲמֵד: וַיִּקְצַף עָלָיו אִישׁ הָאֱלֹהִים וַיֹּאמֶר
 לַחֲבוֹת חֲמֵשׁ אֹרֶשֶׁשׁ פַּעְמַיִם אִזּו הִבִּית אֶת־אֲרָם עַד־
 בִּלְהָ וְעַתָּה שְׁלֹשׁ פַּעְמַיִם תִּכֶּה אֶת־אֲרָם:

כ וַיָּמָת אֵלִישָׁע וַיִּקְבְּרוּהוּ וַיְדַוְדֵי מוֹאָב יָבֹאוּ בָאָרֶץ בַּיּוֹם
 שְׁנָה

שָׁנָה: וַיְהִי הֵם | קִבְּרִים אִישׁ וְהֵנָּה רָאוּ אֶת־הַגְּדוּד
 21 וַיִּשְׁלִיכוּ אֶת־הָאִישׁ בְּקִבְרֵי אֵלִישָׁע וַיִּלְךְ וַיָּנַע הָאִישׁ
 22 בְּעַצְמוֹת אֵלִישָׁע וַיְחִי וַיָּקָם עַל־רַגְלָיו: וַחֲזָאֵל מֶלֶךְ
 23 אֲרָם לָחֹץ אֶת־יִשְׂרָאֵל כֹּל יָמֵי יְהוָה: וַיַּחֵן יְהוָה אֶתֶם
 וַיִּרְחַמֵם וַיַּפֵּן אֲלֵיהֶם לְמַעַן כְּרִיתוּ אֶת־אֲבֹתָהֶם יִצְחָק
 וַיַּעֲקֹב וְלֹא אָבָה הַשְׁחִיתֵם וְלֹא־הִשְׁלִיכֶם מֵעַל־פָּנָיו עַד־
 24 עַתָּה: וַיָּמָת חֲזָאֵל מֶלֶךְ־אֲרָם וַיִּמְלֹךְ בְּדִהַדְרָד בְּנֵו תַחְתָּיו:
 וַיָּשָׁב יְהוֹאֲשׁ בְּדִיהוֹאֲחָו וַיִּקַּח אֶת־הַעֲרִים מִיַּד בְּדִהַדְרָד כֹּה
 בְּדִחֲזָאֵל אֲשֶׁר לָקַח מִיַּד יְהוָה אָבִיו בְּמַלְחָמָה שְׁלֹשׁ
 פַּעְמַיִם הִבְהוּ יוֹאֲשׁ וַיָּשָׁב אֶת־עָרֵי יִשְׂרָאֵל:

CAP. XIV. יד

בְּשַׁנַּת שְׁתַּיִם לְיוֹאֲשׁ בְּדִיהוֹאֲחָו מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל מֶלֶךְ אֲמֹצִיָּהוּ א
 2 בְּדִיהוֹאֲשׁ מֶלֶךְ יְהוּדָה: בְּדַעֲשָׁרִים וְחֲמֵשׁ שָׁנָה הָיָה
 בְּמַלְכוֹ וְעִשְׂרִים וְתֵשַׁע שָׁנָה מֶלֶךְ בִּירוּשָׁלַם וְשֵׁם אִמּוֹ
 3 יְהוֹעֲזָבַן מִבִּירוּשָׁלַם: וַיַּעַשׂ הַיָּשָׁר בְּעֵינֵי יְהוָה רַק לֹא
 4 כְּדוֹד אָבִיו כְּכֹל אֲשֶׁר־עָשָׂה יוֹאֲשׁ אָבִיו עָשָׂה: רַק הַבְּמֹת
 5 לֹא־סָרוּ עוֹד הָעַם מִזִּבְחֹתָם וּמִקִּבְרֵיהֶם בְּבְמֹת: וַיְהִי ה
 כְּאֲשֶׁר חִזְקָה הַמַּמְלָכָה בְּיָדוֹ וַיִּךְ אֶת־עֲבָדָיו הַמְּפִיִם אֶת־
 6 הַמֶּלֶךְ אָבִיו: וְאֶת־בְּנֵי הַמְּפִיִם לֹא הִמִּית כְּכַתוּב בְּסֵפֶר
 הַתּוֹרַת־מֹשֶׁה אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה לֵאמֹר לֹא־יִמָּוְתוּ אָבוֹת עַל־
 בָּנִים וּבָנִים לֹא־יִמָּוְתוּ עַל־אָבוֹת כִּי אִם־אִישׁ בְּחַטָּאוֹ
 7 יָמוּת: הוֹאִידְבָּה אֶת־אָדָם בְּגִידֵה־מֶלֶךְ עִשְׂרֵת אֲלָפִים
 וְחִפְשׁ אֶת־הַסֶּלַע בְּמַלְחָמָה וַיִּקְרָא אֶת־שְׁמֹה יִקְתָּאֵל עַד
 8 הַיּוֹם הַזֶּה: אִזּו שְׁלַח אֲמֹצִיָּה מַלְאָכִים אֶל־יְהוֹאֲשׁ
 בְּדִיהוֹאֲחָו בְּדִיהוֹאֲ מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר לָכֵה נִתְרָאָה
 9 פְּנִים: וַיִּשְׁלַח יְהוֹאֲשׁ מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל אֶל־אֲמֹצִיָּהוּ מֶלֶךְ־
 יְהוּדָה לֵאמֹר הַחֹחַ אֲשֶׁר בְּלִבְנֹן שְׁלַח אֶל־הָאָדָם אֲשֶׁר
 בְּלִבְנוֹן

בלבנון לאמר תנה את־בתך לבני לאשה ותעבר חית
 השדה אשר בלבנון ותרמם את־החום: הנה הפית
 את־אדום ונשאך לבד הקבר ושב בביתך ולמה תתננה
 ברעה ונפלתה אתה ויהודה עמו: ולא־שמע אמציהו
 ויעל יהואש מלך־ישראל ויתראו פנים הוא ואמציהו
 מלך־יהודה בבית שמש אשר ליהודה: וינגף יהודה
 לפני ישראל ויגסו איש לאהלו: ואת אמציהו מלך־
 יהודה בן־יהואש בן־חזקיהו תפש יהואש מלך־ישראל
 בבית שמש ויבאו ירושלים ויפרץ בחומת ירושלים
 בשער אפרים עד־שער הפנה ארבע מאות אמה:
 ולקח את־כל־הזקב והכסף ואת כל־הפלים הנמצאים
 בית־יהודה ובאוצרות בית המלך ואת בני התערבות
 וישב שמרונה: ויתר דברי יהואש אשר עשה וגבורתו
 ואשר נלחם עם אמציהו מלך־יהודה הלא־תתם כתובים
 על־ספר דברי הימים למלכי ישראל: וישב יהואש
 עם־אבתיו ויקבר בשמרון עם מלכי ישראל וימלך
 ירבעם בנו תחתיו: וחי אמציהו בן־יהואש מלך־
 יהודה אחר מות יהואש בן־יהואש מלך־ישראל חמש
 עשרה שנה: ויתר דברי אמציהו הלא־תתם כתובים
 על־ספר דברי הימים למלכי יהודה: ויקשרו עליו
 קשר בירושלים ויגסו לבישה וישלחו אחריו לבישה
 כ וימתו שם: וישאו אתו על־הסוסים ויקבר בירושלים
 עם־אבתיו בעיר דוד: ויקחו כל־עם יהודה את־עזריה
 והוא בן־שש עשרה שנה וימלכו אתו תחת אביו
 אמציהו: הוא בנה את־אילת וישבה ליהודה אחר
 שכבד־המלך עם־אבתיו: בשנת חמש־עשרה שנה
 לאמציהו בן־יהואש מלך יהודה מלך ירבעם בן־יהואש
 מלך

מלך־ישראל בשמרון ארבעים ואחת שנה: ויעש הרע
 בעיני יהוה לא סר מכל־חטאות ירבעם בן־נבט אשר
 החטיא את־ישראל: הוא השיב את־נבול ישראל כה
 מלכווא חמת עדים הערבה בדבר יהוה אלהי ישראל
 אשר דבר ביד עבדו יונה בן־אמתי הנביא אשר מנת
 החפר: כיראה יהוה את־עני ישראל מרה מאד ואפס
 עצור ואפס עזוב ואין עור לישראל: ולא־דבר יהוה
 למחות את־שם ישראל מתחת השמים ויושיעם ביד
 ירבעם בן־יהואש: ויתר דברי ירבעם וכל־אשר עשה
 וגבורתו אשר־נלחם ואשר השיב את־דמשק ואת־חמת
 ליהודה בישראל הלא־תתם כתובים על־ספר דברי הימים
 למלכי ישראל: וישב ירבעם עם־אבתיו עם מלכי
 ישראל וימלך ובריה בנו תחתיו:

טו CAP. XV.

בשנת עשרים ושבע שנה לירבעם מלך ישראל מלך א
 עזריה בן־אמציה מלך יהודה: בן־שש עשרה שנה
 הנה במלכו וחמשים ושתים שנה מלך בירושלים ושם
 אמו וכלהו מירושלים: ויעש הישר בעיני יהוה בכל
 אשר־עשה אמציהו אביו: רק הפמות לא־סרו עוד
 העם בבתים ומקטרים בפמות: ויננע יהוה את־המלך ה
 וחי מצרע עד־יום מתו וישב בבית החפשית ויותם
 בן־המלך על־הבית שפט את־עם הארץ: ויתר דברי
 עזריה וכל־אשר עשה הלא־תתם כתובים על־ספר דברי
 הימים למלכי יהודה: וישב עזריה עם־אבתיו ויקברו
 אתו עם־אבתיו בעיר דוד וימלך יותם בנו תחתיו:
 בשנת שלשים ושמנה שנה לעזריהו מלך יהודה מלך
 ובריהו בן־ירבעם על־ישראל בשמרון ששה חדשים:
 ויעש

9 ויעש הרע בעיני יהוה כאשר עשו אבותיו לא סר
מחטאות ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל:
י ויקשר עליו שלם בן יבש ויבהו קבל עם ומיתתו וימלך:
11 תחתיו: ויתר דברי זכריה הנם פתובים על ספר דברי
12 הנמים למלכי ישראל: הוא דבר יהוה אשר דבר אל-
יהוא לאמר בני רביעים ישבו לך על כסא ישראל
13 ויהי-כן: שלום בן יבש מלך בשנת שלשים
ותשע שנה לעזריה מלך יהודה וימלך ירדמים בשמרון:
14 ויעל מנחם בן גדי מתרצה ויבא שמרון ויגד את שלום
15 בן יבש בשמרון ומיתתו וימלך תחתיו: ויתר דברי
שלום וקשרו אשר קשר הנם פתובים על ספר דברי
16 הנמים למלכי ישראל: אז יבה מנחם את תפסח
ואת כל אשר-בה ואת נבוליה מתרצה כי לא פתח
17 ויגד את כל ההרותיה בקע: בשנת שלשים ותשע
שנה לעזריה מלך יהודה מלך מנחם בן גדי על ישראל
18 עשר שנים בשמרון: ויעש הרע בעיני יהוה לא סר
מעל חטאות ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל
19 בל-ימיו: בא פול מלך אשור על דארץ ויתן מנחם
לפול אלף כפר כסף להיות ידיו אתו להחניק הממלכה
כ בודו: ויצא מנחם את הכסף על ישראל על כל גבורי
החיל לתת למלך אשור חמשים שקלים כסף לאיש
21 אחד וישב מלך אשור ולא עמד שם בארץ: ויתר
דברי מנחם וכל אשר עשה הלואיהם פתובים על-
22 ספר דברי הנמים למלכי ישראל: וישכב מנחם עם
23 אבותיו וימלך פקחיה בנו תחתיו: בשנת חמשים
שנה לעזריה מלך יהודה מלך פקחיה בן מנחם על-
24 ישראל בשמרון שנתים: ויעש הרע בעיני יהוה לא

סר

סר מחטאות ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל:
ויקשר עליו פקח בן רמליהו שליטו ויבהו בשמרון כה
בארמון בית מלך את ארנב ואת הארנה ועמו חמשים
איש מבני גלעדים ומתתו וימלך תחתיו: ויתר דברי
26 פקחיה וכל אשר עשה הנם פתובים על ספר דברי
הנמים למלכי ישראל: בשנת חמשים ושתים
27 שנה לעזריה מלך יהודה מלך פקח בן רמליהו על-
ישראל בשמרון עשרים שנה: ויעש הרע בעיני יהוה
לא סר מן חטאות ירבעם בן נבט אשר החטיא את-
ישראל: בימי פקח מלך ישראל בא תגלת פלאסר
29 מלך אשור ויקח את עיון ואת אבבל בית מעכה ואת-
ינוח ואת קדש ואת חצור ואת הגלעד ואת הגלילה כל
ארץ נפתלי ויגלם אשורה: ויקשר קשר הושע בן אלה ל
על פקח בן רמליהו ויבהו ומיתתו וימלך תחתיו
31 בשנת עשרים ליותם בן עזריה: ויתר דברי פקח וכל-
אשר עשה הנם פתובים על ספר דברי הנמים למלכי
ישראל: בשנת שתים לפקח בן רמליהו מלך
32 ישראל מלך יותם בן עזריה מלך יהודה: בן עשרים
והמש שנה הנה במלכו ושש עשרה שנה מלך בירושלם
ושם אמו ירושא בת צדוק: ויעש הישר בעיני יהוה
34 בכל אשר עשה עזריה אביו עשה: רק הבמות לא סרו לה
עוד העם מופתים ומקטרים בבמות הוא בנה את-
שער בית יהודה העליון: ויתר דברי יותם וכל אשר
36 עשה הלאיהם פתובים על ספר דברי הנמים למלכי
יהודה: בימים ההם החל יהוה להשליח ביהודה
37 רצין מלך ארם ואת פקח בן רמליהו: וישכב יותם
38 עם

עם-אבתיו ויקבר עם-אבתיו בעיר דוד אביו וימלך אחז
בנו תחתיו:

טז CAP. XVI.

טז

בשנת שבע-עשרה שנה לפקח בדרמליהו מלך אחז
בדיוותם מלך יהודה: בן-עשרים שנה אחז במלכו
ושש-עשרה שנה מלך בירושלם ולא-עשה הישר
בעיני יהוה אלהיו כדוד אביו: וילך בדרך מלכי
ישראל וגם את-בנו העביר באש כתעבות הגוים אשר
הוריש יהוה אתם מפני בני ישראל: וינבח ויקטר
בבמות ועל-הגבעות ותחת כל-עץ רענן: אז יעלה רצין
מלך-ארם ופקח בדרמליהו מלך-ישראל וירושלם
למלחמה ויצרו על-אחז ולא יכלו להלחם:

בעת ההוא השיב רצין מלך-ארם את-אילת לארם
וינשל את-היהודים מאילות וארזים באו אילת וישבו
שם עד היום הנה: וישלח אחז מלאכים אל-תגלת
פלסר מלך-אשור לאמר עבדך ובנה אני עלה והושעני
מבפ מלך-ארם ומבפ מלך ישראל הקומים עלי: ויקח
אחז את-הכסף ואת-הזהב הנמצא בית יהוה ובאצרות

בית המלך וישלח למלך אשור שחר: וישמע אליו
מלך אשור ויעל מלך אשור אל-דמשק ויתפשטה ויגלה
קורה ואת-רצין המיה ויגלה המלך אחז לקראת תגלת
פלסר מלך-אשור דמשק וירא את-המונבם אשר
בדמשק וישלח המלך אחז אל-אוריה הכהן את-דמות
המונבם ואת-תבניתו לכל-מעשהו: וכן אוריה הכהן
את-המונבם ככל אשר-שלח המלך אחז מדמשק בן
עשה אוריה הכהן עד-בוא המלך-אחז מדמשק: ויבא
המלך מדמשק וירא המלך את-המונבם ויקרב המלך
על

v. 6. ואדומים קרי v. 10. בשוק ודגש אחוז

על-המונבם ויעל עליו: ויקטר את-עלתו ואת-מנחתו
ויסד את-נספיו ויזרק את-דם-השלמים אשר-לו על-
המונבם: ואת המונבם הנחשת אשר לפני יהוה ויקרב
מאת פני הבית מבין המונבם ומבין בית יהוה ויתן אתו
על-יד המונבם צפונה: ויצוהו המלך אחז את-אוריה
הכהן לאמר על-המונבם הגדול הקטר את-עלת-הבקר
ואת-מנחת הערב ואת-עלת המלך ואת-מנחתו ואת
עלת כל-עם הארץ ומנחתם ונספיהם וכל-דם עלה
וכל-דם נבח עליו תזרק ומונבם הנחשת יהיה לי לבקר:
ויעש אוריה הכהן ככל אשר-צוה המלך אחז: ויקצין
המלך אחז את-המסגרות המכונות ויסר מעליהם ואת-
הכיר ואת-הים הורד מעל הבקר הנחשת אשר תחתיה
ויתן אתו על מרצפת אבנים: ואת-מיסד השבת אשר
בני בבית ואת-מבוא המלך החיצונה הסב בית יהוה
מפני מלך אשור: ויתר דברי אחז אשר עשה הלא-
הם כתובים על-ספר דברי הימים למלכי יהודה: וישכב
אחז עם-אבתיו ויקבר עם-אבתיו בעיר דוד וימלך
חזקיהו בנו תחתיו:

יז CAP. XVII.

יז

בשנת שתים עשרה לאחז מלך יהודה מלך הושע
בדאלה בשמרון על-ישראל תשע שנים: ויעש הרע
בעיני יהוה רק לא במלכי ישראל אשר היו לפניו:
עליו עלה שלמנאסר מלך אשור ויהי-לו הושע עבד
וישב לו מנחה: וימצא מלך-אשור בהושע קשר אשר
שלח מלאכים אל-סוא מלך מצרים ולא-העלה מנחה
למלך אשור בשנה בשנה ויעצרוהו מלך אשור ויאסרוהו
בית פלא: ויעל מלך-אשור בכל-הארץ ויעל שמרון ה

ויצר

ט"ז v. 15. ויצוה קרי v. 17. את קרי v. 18. מסך קרי v. 18. ibid. מעל

6 ויצר עליה שלש שנים: בשנת התשיעית לחושע לכד
מלך-אשור את-שמרון ויגל את-ישראל אשורה וישב
אותם בחלה ובחבור גר גזן וערי מדי:
7 ויהי כִּי-הטאו בני-ישראל ליהוה אלהיהם המעלה
אתם מארץ מצרים מתחת יד פרעה מלך-מצרים
8 וייראו אלהים אחרים: וילכו בחקות הגוים אשר
חוריש יהוה מפני בני ישראל ומלכי ישראל אשר עשו:
9 ויחפאו בני-ישראל דברים אשר לא-כן על-יהוה
אלהיהם ויבנו להם במות בכל-עריהם ממגדל נוצרים
י עד-עיר מבצר: ויצבו להם מצבות ואשרים על כל-
11 גבעה גבהה ותחת כל-עץ רענן: ויקטרו-שם בכל-במות
בגוים אשר-הגלה יהוה מפניהם ויעשו דברים רעים
12 להכעיס את-יהוה: ויעבדו הגללים אשר אמר יהוה
13 להם לא תעשו את-הדבר הזה: ועד יהוה בישראל
וביהודה ביד כל-נביאו כל-הזה לאמר שבו מדרכיכם
הרעים ושמרו מצותי חקותי בכל-התורה אשר צוית
את-אבותיכם ואשר שלחתי אליכם ביד עבדי הנביאים:
14 ולא שמעו ויקשו את-ערפם בערף אבותם אשר לא
15 האמינו ביהוה אלהיהם: וימאסו את-חוקיו ואת-בריתו
אשר-כרת את-אבותם ואת עדותיו אשר העיד בם
וילכו אחרי ההבל ויהבלו ואחרי הגוים אשר סביבתם
16 אשר צנה יהוה אתם לבלתי עשות בהם: ויעזבו
את-כל-מצות יהוה אלהיהם ויעשו להם מסכה שנים
עגלים ויעשו אשורה וישתחוו לכל-צבא השמים
17 ויעבדו את-הבעל: ויעבירו את-בניהם ואת-בנותיהם
באש ויקסמו קסמים וינחשו ויתמכרו לעשות הרע
18 בעיני יהוה להכעיסו: ויתאנת יהוה מאד בישראל
ויסרם

v. 18. כביא קי. ibid. ב טעמים במלה א. v. 15. קמץ בויק. v. 16. שט קי.

ויסרם מעל פניו לא נשאר רק שבט יהודה לבדו:
19 נס-יהודה לא שמר את-מצות יהוה אלהיהם וילכו
בחקות ישראל אשר עשו: וימאס יהוה בכל-זרע ישראל כ
ויענם ויתנם ביד שסים עד אשר השליכם מפניו: כִּי-
21 קרע ישראל מעל בית דוד ומליכו את-ירבעם בן
נבט וידא ירבעם את-ישראל מאחרי יהוה והחטיאם
22 חטאה גדולה: וילכו בני ישראל בכל-חטאות ירבעם
אשר עשה לא-סרו ממנה: עד אשר-הסיר יהוה את-
23 ישראל מעל פניו כאשר דבר ביד כל-עבדיו הנביאים
ויגל ישראל מעל אדמתו אשורה עד היום הזה:
24 ויבא מלך-אשור מבבל ומכותה ומעוא ומחמת וספרונים
וישב בערי שמרון תחת בני ישראל וירשו את-שמרון
וישבו בעריה: ויהי בתחלת שבתם שם לא יראו את-
25 יהוה וישלח יהוה בהם את-האריות ויהיו הרגים
בהם: ויאמרו למלך אשור לאמר הגוים אשר הגלית
26 ותושב בערי שמרון לא ידעו את-משפט אלהי הארץ
וישלח-בם את-האריות והגם ממותים אותם כאשר
27 אינם ידעים את-משפט אלהי הארץ: ויצו מלך-אשור
לאמר הליכו שמה אחד מהבנים אשר הגליתם משם
28 וילכו וישבו שם וירם את-משפט אלהי הארץ: ויבא
אחד מהבנים אשר הגלו משמרון וישב בבית-אל
29 ויהי מורה אתם איך ייראו את-יהוה: ויהיו עשים גוי
גוי אלהיו ויניחו בבית הבמות אשר עשו השמרנים
גוי גוי בעריהם אשר הם ישבים שם: ואנשי ככל
עשו את-סבות בנות ואנשי-כות עשו את-נרגל ואנשי
31 חמת עשו את-אשימא: והענים עשו נבחן וארי
מרתק והספרונים שרפים את-בניהם באש לארץ-מלך
וענמלך

v. 21. וידח ק. v. 22. מלא ו. v. 24. ומספרים ק. v. 31. וין וסמא.

32 וַעֲמַלְךָ אֱלֹהֵי סַפְרָיִם: וַיְהִי וַיִּרְאוּ אֶת־יְהוָה וַיַּעֲשׂוּ
 לָהֶם מִקְצוֹתָם כַּהֲנֵי כַמּוֹת וַיְהִי עֲשִׂים לָהֶם כַּבַּיִת
 33 הַבַּמּוֹת: אֶת־יְהוָה הָיוּ יֹרְאִים וְאֶת־אֱלֹהֵיהֶם הָיוּ עֹבְדִים
 34 כַּמִּשְׁפָּט הַגּוֹיִם אֲשֶׁר־הִגְלוּ אֹתָם מִשָּׁם: עַד הַיּוֹם הַזֶּה
 הֵם עֹשִׂים כַּמִּשְׁפָּטִים הַרְאִשִׁיִּים אֵינֶם יֹרְאִים אֶת־יְהוָה
 וְאֵינֶם עֹשִׂים כַּחֲקֹתָם וְכַמִּשְׁפָּטִים וְכַתּוּרָה וְכַמִּצְוָה אֲשֶׁר
 35 צִוָּה יְהוָה אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: וַיִּכְרַת
 יְהוָה אֹתָם בְּרִית וַיְצַוֵּם לֵאמֹר לֹא תִירְאוּ אֱלֹהִים אֲחֵרִים
 וְלֹא־תִשְׁתַּחֲוּוּ לָהֶם וְלֹא תַעֲבֹדוּם וְלֹא תִזְבְּחוּ לָהֶם:
 36 כִּי אִם־אֶת־יְהוָה אֲשֶׁר הֵעֵלָה אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
 בְּכַח גְּדוֹל וּבְזִרְעַ נְטוּיָה אֹתוֹ תִירְאוּ וְלוֹ תִשְׁתַּחֲוּוּ וְלוֹ
 37 תִזְבְּחוּ: וְאֶת־הַחֲקִים וְאֶת־הַמִּשְׁפָּטִים וְהַתּוֹרָה וְהַמִּצְוָה
 אֲשֶׁר כָּתַב לָכֶם תִּשְׁמְרוּן לַעֲשׂוֹת כְּלַדְהִימִים וְלֹא תִירְאוּ
 38 אֱלֹהִים אֲחֵרִים: וְהַבְּרִית אֲשֶׁר־כָּרַתִּי אִתְּכֶם לֹא תִשְׁכַּחוּ
 39 וְלֹא תִירְאוּ אֱלֹהִים אֲחֵרִים: כִּי אִם־אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
 מ תִירְאוּ וְהוּא יִצִּיל אֶתְכֶם מִיַּד כָּל־אֹיְבֵיכֶם: וְלֹא שָׁמְעוּ
 41 כִּי אִם־כַּמִּשְׁפָּטִים הַרְאִשׁוֹן הֵם עֹשִׂים: וַיְהִי וְהַגּוֹיִם
 הָאֵלֶּה יֹרְאִים אֶת־יְהוָה וְאֶת־פְּסִילֵיהֶם הָיוּ עֹבְדִים נֹסִי
 בְּנֵיהֶם וּבְנֵי בְנֵיהֶם כַּאֲשֶׁר עָשׂוּ אֲבֹתָם הֵם עֹשִׂים עַד
 הַיּוֹם הַזֶּה:

יח CAP. XVIII.

א וַיְהִי בַשָּׁנָה שְׁלֹשׁ לַחֹשֶׁעַ כַּדְאֵלָה מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל מֶלֶךְ
 2 חֻזַּקְיָה בֶן־אֶחָיו מֶלֶךְ יְהוּדָה: כַּדְעֲשָׂרִים וְחֲמֵשׁ שָׁנָה
 הָיָה בְּמַלְכוּוֹ וַעֲשָׂרִים וְתֵשַׁע שָׁנָה מֶלֶךְ בִּירוּשָׁלַם וְשֵׁם
 3 אָמֹ אָבִי בַת־זִכְרְיָה: וַיַּעַשׂ הַיָּשָׁר בְּעֵינֵי יְהוָה כְּכֹל
 4 אֲשֶׁר־עָשָׂה דָוִד אָבִיו: הוּא הִסִּיר אֶת־הַבַּמּוֹת וְשִׁבַּר
 אֶת־הַמִּצְבֹּת וְכָרַת אֶת־הָאֲשֵׁרָה וְכָתַת נַחֲשׁ הַנִּחְשָׁת
 אֲשֶׁר־

יח v. 31. אלו ק. ibid. סמוי ק

אֲשֶׁר־עָשָׂה מֹשֶׁה כִּי עֲדַדְהִימִים הִמָּה הָיוּ כְּנִי־יִשְׂרָאֵל
 מִקְטָרִים לוֹ וַיִּקְרְאוּלוֹ נַחֲשָׁתָן: בִּיהוָה אֱלֹהֵי־יִשְׂרָאֵל ה
 בָּטַח וְאַחֲרָיו לֹא־הָיָה כְּמֹהוּ כְּכֹל מַלְכֵי יְהוּדָה וְאֲשֶׁר
 6 הָיוּ לִפְנָיו: וַיִּדְבֹּק בִּיהוָה לֹא־סָר מֵאַחֲרָיו וַיִּשְׁמַל
 7 מִצּוֹתָיו אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה: וְהָיָה יְהוָה עִמּוֹ
 כְּכֹל אֲשֶׁר־צִוָּה יִשְׂרָאֵל וַיִּמְרֹד בְּמַלְךְ־אֲשׁוּר וְלֹא עָבְדוּ:
 8 הוּא הִבִּיחַ אֶת־פְּלִשְׁתִּים עַד־עֵזָה וְאֶת־נְבוּלַיָּה מִמְּגִדֹל
 9 נִצְרָתִים עַד־עִיר מִבְּצָר: וַיְהִי בַשָּׁנָה הַרְבִּיעִית
 לַמֶּלֶךְ חֻזַּקְיָהוּ הוּא הִשְׁנָה הַשְּׁבִיעִית לַחֹשֶׁעַ כַּדְאֵלָה
 מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל עָלָה שְׁלֹמֹנָאֶסֶר מֶלֶךְ־אֲשׁוּר עַל־שִׁמְרוֹן
 וַיִּצַר עֲלֵיהֶם: וַיִּלְכְּדֵהּ מִקְצֵה שְׁלֹשׁ שָׁנִים בַּשָּׁנָה־שְׁשִׁי
 לַחֻזַּקְיָה הִיא שְׁנַת־תֵּשַׁע לַחֹשֶׁעַ מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל נִלְכְּדָה
 שִׁמְרוֹן: וַיִּגַּל מֶלֶךְ־אֲשׁוּר אֶת־יִשְׂרָאֵל אֲשׁוּדָה וַיִּנְחָם
 11 בַחֲלָה וּבַחֲבוֹר נִתַר גִּזּוֹן וְעָרֵי מְדִי: עַל אֲשֶׁר לֹא־
 12 שָׁמְעוּ בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם וַיַּעֲבְרוּ אֶת־כְּבוֹדוֹ אֶת־כָּל־
 אֲשֶׁר צִוָּה מֹשֶׁה עַבְדֵי יְהוָה וְלֹא שָׁמְעוּ וְלֹא עָשׂוּ:
 13 וּבְאַרְבַּע עֶשְׂרֵה שָׁנָה לַמֶּלֶךְ חֻזַּקְיָהוּ עָלָה סַנְחֶרִיב
 מֶלֶךְ־אֲשׁוּר עַל כָּל־עָרֵי יְהוּדָה הַבְּצֻרוֹת וַיִּתְּפֹשֶׂם:
 14 וַיִּשְׁלַח חֻזַּקְיָה מֶלֶךְ־יְהוּדָה אֶל־מֶלֶךְ־אֲשׁוּר וַלְכִישָׁה
 לֵאמֹר הִטָּאתִי שׁוֹב מֵעָלַי אֵת אֲשֶׁר־תָּתַן עָלַי אֲשֵׁי
 נִשָּׁם מֶלֶךְ־אֲשׁוּר עַל־חֻזַּקְיָה מֶלֶךְ־יְהוּדָה שְׁלֹשׁ מֵאוֹת
 15 כֶּבֶד־כֶּסֶף וּשְׁלֹשִׁים כֶּבֶד זָהָב: וַיִּתֵּן חֻזַּקְיָה אֶת־כֶּבֶד־
 16 הַכֶּסֶף הַנִּמְצָא בֵּית־יְהוָה וּבְאִצְרוֹת בֵּית הַמֶּלֶךְ: בָּעֵת
 הַהִיא קָצַץ חֻזַּקְיָה אֶת־דִּלְתוֹת הַיָּבֵל יְהוָה וְאֶת־
 הָאֲמֹנוֹת אֲשֶׁר צִפָּה חֻזַּקְיָה מֶלֶךְ יְהוּדָה וַיִּתְּנֶם לַמֶּלֶךְ
 אֲשׁוּר: וַיִּשְׁלַח מֶלֶךְ־אֲשׁוּר אֶת־תַּרְפָּן וְאֶת־רַב־
 17 סָרִיסִים וְאֶת־רַב־שָׂקָה מִדְּלִבְיֵשׁ אֶל־הַמֶּלֶךְ חֻזַּקְיָהוּ בְּחִיל
 כְּבֹד יְרוּשָׁלַם וַיַּעֲלוּ וַיָּבֹאוּ יְרוּשָׁלַם וַיַּעֲלוּ וַיָּבֹאוּ וַיַּעֲמְדוּ
 בַתְּעֵלָה

בתעלת הברכה העליונה אשר במסלת שדה כובס:
 18 ויקראו אל המלך ויצא אליהם אלוקים ברחלקיהו
 אשר על הבית ושכנה הספר ויואח בן אסף המזכיר:
 19 ויאמר אליהם רבשקה אמרו נא אל חזקיהו בן-אמר
 המלך הגדול מלך אשור מה הבטחון הזה אשר
 כ בטחתי: אמרת אד-דבר שפתים עצה ונבוכדזה למלחמה
 21 עתה על-מי בטחת כי מרדת בני עתה הנה בטחת
 לך על-משענת הקנה הרצוץ הזה על-מצרים אשר
 יסמך איש עליו ובא בכפו ונקבה בן פרעה מלך-
 22 מצרים לכל-הבטחים עליו: וכרת-אמרון אלי אל-יהוה
 אלהינו בטחנו הלוא-הוא אשר הסיר חזקיהו את-
 כמתיו ואת-מזבחתי ויאמר ליהודה ולירושלם לפני
 23 המזבח הזה תשתחוו בירושלם: ועתה התערב נא
 את-אדני את-מלך אשור ואתנה לך אלפים סוסים אם-
 24 תוכל לתת לך רכבים עליהם: ואך תשוב את פני
 פחת אחד עבדי אדני הקטנים ותבטח לך על-מצרים
 כה לרכב ולפרשים: עתה המבלעתי יהוה עליתי על-
 המקום הזה להשחתו יהוה אמר אלי עלה על-הארץ
 26 הזאת והשחיתה: ויאמר אליהם ברחלקיהו ושכנה
 ויואח אל-רבשקה דבר-נא אל-עבדיך ארמית כי
 שמעים אנחנו ואל-אד-דבר עמנו יהודית באוני העם
 27 אשר על-החמה: ויאמר אליהם רבשקה העל אדניך
 ואליך שלחני אדני לדבר את-הדברים האלה הלא
 על-האנשים הישבים על-החמה לאכל את-חזיהם
 28 ולשתות את-שיניהם עמכם: ויעמד רבשקה ויקרא
 בקול-גדול יהודית וידבר ויאמר שמעו דבר-המלך
 29 הגדול מלך אשור: כה אמר המלך אלי-ישא לכם

v. 27. וצואם קי. ibid. מימי תלדים קי.

חזקיהו

חזקיהו בירלא וכל להציל אתכם מידו: ואל-יבטח ל
 אתכם חזקיהו אל-יהוה לאמר הצל יצילנו יהוה ולי
 תנתן את-הדעיר הזאת ביד מלך אשור: אל-תשמעו אל-
 31 חזקיהו כי כה אמר מלך אשור עשו אתי ברכה וצאו
 אלי ואכלו איש-גפנו ואיש תאגלתו ושתי איש מ-ברו:
 32 עד-באי ולקחתי אתכם אל-ארץ פארצכם ארץ דגן
 ותירוש ארץ לחם וכרמים ארץ זית יצהר ודבש וחזו
 ולא תמתו ואל-תשמעו אל-חזקיהו פייסות אתכם
 33 לאמר יהוה יצילנו: ההצל הצילו אלהי הגוים איש
 34 את-ארצו מיד מלך אשור: איה אלהי חמט וארפד
 איה אלהי ספרנים הנע וענה פיר-הצילו את-שמרון
 35 מידו: מי בכל-אלהי הארצות אשר-הצילו את-ארצם לה
 36 מידו פיר-יציל יהוה את-ירושלם מידו: והחרישו העם
 ולא-ענו אתו דבר פיר-מצות המלך היא לאמר לי
 תענהו: ויבא אליהם ברחלקיה אשר-על-הבית ושכנה
 37 הספר ויואח בן-אסף המזכיר אל-חזקיהו קרויע בגדים
 ויגדו לו את דברי רבשקה:

יט CAP. XIX.

יט

ויהו כשמע המלך חזקיהו ויקרע את-בגדיו ויתכס *
 2 בשק ויבא בית יהוה: וישלח את-אלוקים אשר-על-
 הבית ושכנה הספר ואת וקניו הקהנים מתפסים
 3 בשקים אל-ישעיהו הנביא בן-אמוץ: ויאמרו אליו
 כה אמר חזקיהו יום-צרה ותוכחה ונאצה היום הזה
 4 כירבאו בנים עד-משפר וכח אין ללכה: אולי ישמע
 יהוה אלהיך את כל-דברי רבשקה אשר שלחו מלך-
 אשור ודניו לחרף אלהים חיו והוכיח בדברים אשר
 שמע יהוה אלהיך ונשאת תפלה בעד השארות

הנמצאה

v. 37. למערכאי בלא מלה את

ה הנמצאה: ויבאו עבדי המלך חזקיהו אל-ישעיהו:
 6 ויאמר להם ישעיהו כה תאמרון אל-אדניכם כה אמר
 יהוה אלהיך אשר שמעתי אשר נדפו
 7 נערי מלך-אשור אתי: הנני נתן בו רוח ושמע שמועה
 8 ושב לארצו והפלתיו בחרב בארצו: וישב רבשקה
 9 ומצא את-מלך אשור נלחם על-לבנה כי שמע כי נסע
 מלכיש: וישמע אל-תרהקה מלך-בוש לאמר הנה יצא
 להלחם אתך וישב וישלח מלאכים אל-חזקיהו לאמר:
 כה תאמרון אל-חזקיהו מלך-יהודה לאמר אל-ישאך
 אלהיך אשר אתה בטח בו לאמר לא תנתן ירושלים
 11 ביד מלך אשור: הנה אתה שמעת את אשר עשו מלכי
 12 אשור לכל-הארצות להחרים ואתה תנצל: ההצילו
 אתם אלהי הגוים אשר שחתו אבותי את-גוונן וארתי
 13 חרן ורצף ובני-צדן אשר בתלאשור: איז מלך-חמת
 14 ומלך ארפד ומלך לעיר ספרונים הנע וענה: ויפתח
 חזקיהו את-הספרים מיד המלאכים ויקראם ויעל בית
 15 יהוה ויפרשהו חזקיהו לפני יהוה: ויתפלל
 חזקיהו לפני יהוה ויאמר יהוה אלהי ישראל ישב
 הכרבים אתה-הוא האלהים לבדך לכל ממלכות הארץ
 16 אתה עשית את-השמים ואת-הארץ: הטה יהוה ואתך
 ושמע פקח עינך וראה ושמע את דברי סנחריב
 17 אשר שלחו לחרף אלקים חי: אמנם יהוה החריבו
 18 מלכי אשור את-הגוים ואת-ארצם: ונתנו את-אלהיהם
 באש כי לא אלהים הם כי אס-מעשה ידי-אדם עץ
 19 ואבן ויאבדום: ועתה יהוה אלהינו הושיענו נא מידו
 וידעו כל-ממלכות הארץ כי אתה יהוה אלקים לבדך:
 כ וישלח ישעיהו בן-אמוץ אל-חזקיהו לאמר כה

אמר

אמר יהוה אלהי ישראל אשר התפללת אלי אל-
 סנחריב מלך-אשור שמעתי: זה הדבר אשר-דבר יהוה
 21 עליו בנה לך לענה לך בתולת בתי-ציון אחרוך ראש
 הניעה בת ירושלים: את-מי חרפת ונדפת ועל-מי
 22 הרימות קול ותשא מרום עינך על-קדוש ישראל: ביד
 מלאכך חרפת אדני ותאמר ברכב רכבי אני עליתי
 מרום הרים ורפתי לבגון ואברת קומת ארצו מבחור
 ברשיו ואבואה מלון קצה יצר פרמלו: אני קרתי
 24 ושתיתי מים זרים ואחרב בכף פעמי כל יאורי מצור:
 הלא-שמעת למרחוק אתה עשיתי למימי קדם ויצרתיה כה
 עתה הביאתיה ותחי להשות גלים נצים ערים נצרו
 26 וישביהן קצרי-יד חתו ויבשו היו עשב שדה וירק דשא
 הציר גנות ושרפה לפני קמה: ושבתך וצאתך ובאך
 27 ידעתי ואת התרנוך אלי: יען התרנוך אלי ושאנך
 עלה באוני ושמתי חחי באפך ומתני בשפתך והשיבתך
 28 בדרך אשר-באת בה: ונהלך האות אכול השנה
 29 ספיח ובשנה השנית סחיש ובשנה השלישית ורעו
 וקצרו ונטעו כרמים ואכלו פרים: ונספה פליטת בית ל
 יהודה הנשארה שרש למטה ועשה פרי למעלה: כי
 31 מירושלים תצא שארית ופליטה מהר ציון קנאת יהוה
 תעשה-זאת: לכן כה-אמר יהוה אל-מלך
 32 אשור לא יבוא אל-העיר הזאת ולא-יורה שם חץ ולא-
 יקדמנה מגן ולא-ישפך עליה סללה: בדרך אשר
 33 יבא בה ישוב ואל-העיר הזאת לא יבא נאם-יהוה:
 וננותי אל-העיר הזאת להושיעה למעני ולמען דוד
 34 עבדי: ויהי ככלילה ההוא ויצא מלאך יהוה לה
 ביד במחנה אשור מאה שמונים וחמשה אלף וישבימו

בבקר

36 בבקר והנה כלם פגרים מתים: ויפע וילך וישב
37 סנהריב מלך-אשור וישב בנינוה: ויהי הוא משפתח-
בית | נסרף אלהיו ואדרמלך ושראצר הכהו
בחרב והמה נמלטו ארץ אררט וימלך אסר-חדן
בנו פחתי:

כ CAP. XX.

א בימים ההם חלה חזקיהו למות ויבא אליו ישעיהו
בדאמוץ הנביא ויאמר אליו כה-אמר יהוה צו לביתך
2 כי מת אתה ולא תחיה: ויפב את-פניו א והקיר ויתפלל
3 אל-יהוה לאמר: אנה יהוה זכר-נא את-שך התהלכתי
והפך באמת ובלבב שלם והטוב בעיניך עשיתי ויבך
4 חזקיהו בכי גדול: ויהי ישעיהו לא יצא העיר
ה התיכנה ודבר יהוה הנה אליו לאמר: שוב ואמרת אל-
חזקיהו | נניד עמי כה-אמר יהוה אלהי דוד אביך
שמעתי את-תפלתך ראיתי את-דמעתך הנני רפא לך
6 ביום השלישי תעלה בית יהוה: והספתי על-ימיך
חמש עשרה שנה ומכף מלך-אשור אצילך ואת העיר
הזאת וגנותי על-העיר הזאת למעני ולמען דוד עבדי:
7 ויאמר ישעיהו קחו דבילת תאנים ויקחו וישומו על-
8 השחן ויחיו: ויאמר חזקיהו אל-ישעיהו מה אות כי-
9 ירפא יהוה לי ועליתי ביום השלישי בית יהוה: ויאמר
ישעיהו והדילך האות מאת יהוה כי יעשה יהוה את-
הדבר אשר דבר הקד הצל עשר מעלות אס-ישוב
י עשר מעלות: ויאמר חזקיהו נקל לצל לנסות עשר
11 מעלות לא כי ישוב הצל אחרנית עשר מעלות: ויקרא
ישעיהו הנביא אל-יהוה וישב את-הצל במעלות אשר
12 ירדה במעלות אהו אחרנית עשר מעלות: בעת
היא

יש v. 37. כ ואל סחב כ v. 4. חצו קי

היא שלח בראנד בלארן בבלאון מלך-בבל ספרים
ומנחה אל-חזקיהו כי שמע כי חלה חזקיהו: וישמע
13 עליהם חזקיהו ויראם את-כל-בית נכתה את-הפסח
ואת-הזרב ואת-הבשמים ואת | שמן הטוב ואת ברת
כליו ואת כל-אשר נמצא באוצרותיו לא-היה דבר
אשר לא-הראם חזקיהו בביתו ובכל-ממשלתו: ויבא
14 ישעיהו הנביא אל-המלך חזקיהו ויאמר אליו מה-אמרין
האנשים האלה ומאין יבאו אליך ויאמר חזקיהו מארץ
רחוקה באו יל: ויאמר מה ראו בביתך ויאמר
15 חזקיהו את כל-אשר בביתי ראו לא-היה דבר אשר
לא-הראיתם באוצרותי: ויאמר ישעיהו אל-חזקיהו
16 שמע דברי-יהוה: הנה ימים באים ונשא | כל-אשר
בביתך ואשר אצרו אבתך עד-דיומם הנה בבילה לא-
17 יותר דבר אמר יהוה: ומבניך אשר יצאו ממך אשר
18 תוליד יקה ודויו סריסים כהיכל מלך כבל: ויאמר
חזקיהו אל-ישעיהו טוב דברי-יהוה אשר דברת ויאמר
19 הלא אס-שלום ואמת יהיה בימי: ויתר דברי חזקיהו כ
וכל-גבורתו ואשר עשה את-הפרכה ואת-התעלה ויבא
את-המים העירה הלא-אתם פתובים על-ספר דברי
20 הימים למלכי יהודה: וישכב חזקיהו עם-אבתיו וימלך
21 מנשה בנו פחתי:

כא CAP. XXI.

בד-שתיים עשרה שנה מנשה במלכו וחמשים וחמש
שנה מלך בירושלם ושם אמו הפצירבה: ויעש הרע
2 בעיני יהוה כתועבת הגוים אשר הוריש יהוה מפני
בני ישראל: וישב ויבן את-הבמות אשר אבד חזקיהו
3 אביו ויקם מזבחת לפעל ויעש אשרה כאשר עשה

אהאב

כ v. 18. ככות ק. ibid. כ'א כ'ר'ח v. 18. ויקחו ק. v. 14. פתח באתח

אחאב מלך ישראל וישתחו לכל צבא השמים ויעבד
 4 אתם: ובנה מזבחת בבית יהוה אשר אמר יהוה
 ה בירושלם אשים את-שמי: ויבן מזבחות לכל צבא
 6 השמים בשתי הצרות בית-יהוה: והעביר את-בנו
 באש ועוגן ונחש ועשה אוב וידענים הרבה לעשות
 7 הרע בעיני יהוה להכעיס: וישם את-פסל האשרה
 אשר עשה בבית אשר אמר יהוה אל-דוד ואל-שלמה
 בנו בבית הזה ובירושלם אשר בחרתי מכל שבטי
 8 ישראל אשים את-שמי לעולם: ולא יאמר להגיד רגל
 ישראל מן האדמה אשר נתתי לאבותי. וקאס-ישמרו
 לעשות ככל אשר צויתים ולכל-התורה אשר-צוה אתם
 9 עבדי משה: ולא שמעו ויתעם מנשה לעשות את-ה' ע
 מן-הגוים אשר השמיד יהוה מפני בני ישראל:

11 וידבר יהוה ביד-עבדיו הנביאים לאמר: יען אשר
 עשה מנשה מלך-יהודה התעבות האלה הרע מכל
 אשר-עשו האמרי אשר לפניו ויחטא נס-את-יהודה
 12 בגלוליו: לכן כה אמר יהוה אלהי ישראל הנני
 מביא רעה עלי-ירושלם ויהודה אשר פל-שמעיו תצלנה
 13 שתי אנניו: ונטיתי עלי-ירושלם את קן שמרון וארתי
 משקלת בית אחאב ומחותי את-ירושלם כאשר-ומחה
 14 את-הצלחת מוחה והקני על-פניה: ונמשתי את שארית
 נחלתי ונתתים ביד איביהם והיו לבן ולמשפה לכל-
 15 איביהם: יען אשר עשו את-הרע בעיני ויהיו מכעיסים
 אתי מן-היום אשר יצאו אבתם ממצרים ועד היום הזה:
 16 וגם דם נקי שפך מנשה הרבה מאד עד אשר-מלא
 את-ירושלם פה לפה לבד מחטאתו אשר החטיא את
 17 יהודה לעשות הרע בעיני יהוה: ויתר דברי מנשה
 וכל

v. 9 קמץ בויק v. 12 שמעה קרי

וכל אשר עשה וחטאתו אשר חטא הלא-הם כתובים
 על-ספר דברי הימים למלכי יהודה: וישכב מנשה עם
 18 אבתיו ויקבר בנך-ביתו בנך-צוא וימלך אמון בנו תחתיו:
 19 בן-עשרים ושתים שנה אמון במלכו ושתים
 שנים מלך בירושלם וישם אמון משלמת בת-חרוז מן
 יטבה: ויעש הרע בעיני יהוה כאשר עשה מנשה אביו: כ
 וילך בכל-הדרך אשר-הלך אביו ויעבד את-הגלולים
 21 אשר-עבד אביו וישתחו להם: ויעזב את-יהוה אלהי
 22 אבתיו ולא-הלך בדרך יהוה: ויקשרו עבדי-אמון עליו
 23 וימיתו את-המלך בביתו: ויד עס-הארץ את כל-הקשרים
 24 עליו ילך אמון ומלכיו עס-הארץ את-יאשיהו בנו
 מן-תיו: ויתר דברי אמון אשר עשה הלא-הם כתובים כה
 על-ספר דברי הימים למלכי יהודה: ויקבר אתו בקברתו
 26 בנך-צוא וימלך יאשיהו בנו תחתיו:

כב CAP. XXII.

כב

בן-שמנה שנה יאשיהו במלכו ושלשים ואחת שנה א
 מלך בירושלם וישם אמון וידיה בת-עדה מבצקת:
 ויעש הישר בעיני יהוה וילך בכל-דרך דוד אביו ולא-
 2 סר ימין ושמאול: ויהי בשמנה עשרה שנה
 3 למלך יאשיהו שלח המלך את-שפן בן-אצליו בן
 משלם הספר בית יהוה לאמור: עלה אל-חלקיהו
 4 הכהן הגדול ונתם את-הכסף המובא בית יהוה אשר
 אספו שמרי הסף מאת העם: ויתנה על-יד עשי
 5 המלאכה המפקדים בבית יהוה ויתנו אתו לעשי
 6 המלאכה אשר בבית יהוה לחזק בידך הבית: לתרשים
 ולבנים ולגדרים ולקנות עצים ואבני מחצב לחזק את-
 7 הבית: אך לא-יחשב אתם הכסף הנתן עלי-דם פי

באמונה

v. 2 מלא ה v. 5 ויתגרו קי ibid. חז ק

8 באמונה הם עשים: ויאמר חלקיהו הכהן הגדול
 על־שפן הספר ספר התורה מצאתי בבית יהוה ויתן
 9 חלקיהו את־הספר אל־שפן ויקראהו: ויבא שפן הספר
 אל־המלך וישב את־המלך דבר ויאמר התיבו עבדיך
 את־הכסף הנמצא בבית ויתנהו עליך עשי המלאכה
 10 המפקדים בית יהוה: ויגד שפן הספר למלך לאמר
 ספר נתן לי חלקיהו הכהן ויקראהו שפן לפני המלך:
 11 ויהי כשמע המלך את־דברי ספר התורה ויקרע את־
 12 בגדיו: ויצו המלך את־חלקיהו הכהן ואת אחיקם בן־
 שפן ואת־עכבור בן־מיקה ואת שפן הספר ואת
 13 עשיה עבד־המלך לאמר: לכו דרשו את־יהוה בעדני
 ובעד־העם ובעד כלי־יהוה על־דברי הספר הנמצא
 הנה כי־גדולה חמת יהוה אשר־היא נצתה בנו על
 אשר לא־שמעו אבותינו על־דברי הספר הנה לעשות
 14 בכל־הכתוב עלינו: וילך חלקיהו הכהן ואחיקם
 ועכבור ושפן ועשיה אל־חלדה הנביאה אשת שלם
 בן־תקנה בן־חרחם שמר הנגדים והיא ישבת בירושלב
 15 במשנה וידברו אליה: ותאמר אליהם כה־אמר יהוה
 16 אלהי ישראל אמרו לאיש אשר־שלה אתכם אלי: כה
 אמר יהוה הנני מביא רעה אל־המקום הנה ועל־
 ושביו את כלי־דברי הספר אשר קרא מלך יהודה:
 17 תחת אשר עזבוני ויקשרו לאלהים אחרים למען
 הכעסני בכל מעשה ידיהם ונצתה חמתי במקום הנה
 18 ולא תכבה: ואל־מלך יהודה השלח אתכם לדרש את־
 יהוה כה תאמרו אליו כה־אמר יהוה אלהי ישראל
 19 הדברים אשר שמעת: וכן רד־לבבך ותבגע מפני יהוה
 בשמצד אשר דברתי על־המקום הנה ועל־ישביו להיות
 לשמה

לשמה ולקללה ותקרע את־בגדיך ותכבה לפני וגם
 אנכי שמעתי נא־יהוה: לכן הנני אספך על־אבתיך כ
 ונאספת אל־קברתיך בשלום ולא־תראנה עיניך בכל
 הרעה אשר־אני מביא על־המקום הנה וישבו את־
 המלך דבר:

כג CAP. XXIII.

כג וישלח המלך ויאספו אליו כל־זקני יהודה וירושלם: א
 ויעל המלך בית־יהוה וכל־איש יהודה וכל־ישבי ב
 ירושלם אתו והכהנים והנביאים וכל־העם למקמן ועד
 גדול ויקרא באזניהם את־כל־דברי ספר הברית הנמצא
 בבית יהוה: ויעמוד המלך על־העמוד ויברת את־הברית ו
 3 לפני יהוה ללכת אחר יהוה ולשמר מצותיו ואת־
 עדותיו ואת־חקתיו בכל־לב ובכל־נפש להקים את־
 דברי הברית הזאת הכתבים על־הספר הנה ויעמוד
 4 כל־העם בברית: ויצו המלך את־חלקיהו הכהן הגדול
 ואת־כהני המשנה ואת־שמרי הסף להוציא מהיכל
 יהוה את כל־הכלים העשויים לבעל ולאשרה ולכל
 צבא השמים וישרפם מחוץ לירושלם בשדמות קדרון
 ונשא את עפרם בית־אל: והשבית את־הכמרים אשר ה
 נתנו מלכי יהודה ויקשר בכמות בערי יהודה ומסבי
 ירושלם ואת־המקשרים לבעל לשמש ולירח ולמולות
 ולכל צבא השמים: ויצא את־האשרה מבית יהוה ה
 מחוץ לירושלם אל־נחל קדרון וישרף אתה בנחל
 קדרון ויבדק לעפר וישלך את־עפרה על־קבר בני העם:
 7 ויתן את־בתי הקדשים אשר בבית יהוה אשר הנשים
 ארנות שם בתים לאשרה: ויבא את־כל־הכהנים מערי
 8 יהודה ויטמא את־הכמות אשר קשרו־שמה הכהנים

מנבע עד-באר שבע ונתן את-במות השערים אשר-פתח
שער יהושע שר-העיר אשר-על-שמאול איש בשער
9 העיר: אך לא יעלו כהני הבמות אל-מזבח יהוה בירושלם
1 כי אסראכלו מצות בתוך אחיהם: וטמא את-התפת
אשר בני בני-הגם לבלתי להעביר איש את-בנו ואת-
11 בתו באש למלך: וישבת את-הפוסים אשר נתנו מלכי
יהודה לשמש מבא בית-יהוה אל-לשפת נתן-מלך
הפרים אשר בפרורים ואת-מרבבות השמש שרף באש:
12 ואת-המזבחות אשר עליהגג עלית אחו אשר-עשו מלכי
יהודה ואת-המזבחות אשר עשה מנשה בשתי הצרות
בית-יהוה נתן המלך גרן משם והשליך את-עפרם
13 אל-גחל קדרון: ואת-הבמות אשר על-פני ירושלם
אשר מימין להר-המשחית אשר בנה שלמה מלך-
ישראל לעשתרת ו שקן צידנים ולכמוש שקן מזאב
14 ולמלכם תועבת בני-עמון טמא המלך: ושבר את-
המצבות ויכרת את-האשרים וימלא את-מקומם עצמות
15 אדם: וגם את-המזבח אשר בבית-אל הבמה אשר עשה
ירבעם בן-נבט אשר החמא את-ישראל גם את-המזבח
ההוא ואת-הבמה נתן וישרף את-הבמה הנק לעפר
16 ושרף אשרה: ויפן יאשיהו וירא את-הקברים אשר-שם
בקר וישלח ויקח איש ועצמות מן-הקברים וישרף על-
המזבח ויטמאם בדבר יהוה אשר קרא איש האלהים
17 אשר קרא את-הקברים האלה: ויאמר מה הענין הלז
אשר אני ראה ויאמרו אליו אנשי העיר הקבר איש
האלהים אשר-בא מיהודה ויקרא את-הקברים האלה
18 אשר עשית על המזבח בית-אל: ויאמר הניחו לו איש
אל-יגע עצמתו וימלטו עצמתו את עצמות הנביא אשר-

בא

בא משמרון: וגם את-כל-בתי הבמות אשר בערי
19 שמרון אשר עשו מלכי ישראל להכעיס הסור יאשיהו
ויעש להם ככל-המעשים אשר עשה בבית-אל: ויזבח כ
את-כל-כהני הבמות אשר-שם על-המזבחות וישרף
את-עצמות אדם עליהם וישב ירושלם: ויצו המלך את-
21 כל-העם לאמר עשו פסח ליהוה אלהיכם ככתוב על
ספר הברית הזה: כי לא נעשה בפסח הזה מימי
22 השופטים אשר שפטו את-ישראל וכל ימי מלכי ישראל
ומלכי יהודה: כי אס-בשמנה עשרה שנה למלך יאשיהו
23 נעשה הפסח הזה ליהוה בירושלם: וגם את-האבות ואת-
24 הודענים ואת-התרפים ואת-הגללים ואת כל-השקצים
אשר נראו בארץ יהודה ובירושלם בער יאשיהו למען
הקים את-דברי התורה הכתבים על-הספר אשר מצא
הלקוהו הכהן בית יהוה: וכמהו לאידוה לפניו מלך כה
אשר-שב אל-יהוה בכל-לבו ובכל-נפשו ובכל-מאדו
26 בכל תורת משה ואחריו לאיקם כמהו: אך לא-שב
יהוה מחרון אפו הגדול אשר-הרה אפו ביהודה על כל-
הכעסים אשר הכעיסו מנשה: ויאמר יהוה גם את-יהודה
27 אסיר מעל פני כאשר הסירתי את-ישראל ומאסתי את-
העיר הזאת אשר-בחרתי את-ירושלם ואת-הבית אשר
28 אמרתי יהוה שמי שם: ויתר דבסי יאשיהו וכל-אשר
עשה הלא-הם כתובים על-ספר דברי הימים למלכי
יהודה: בנמיו עלה פרעה נכה מלך-מצרים על-מלך
29 אשור על-נתן ברך וילך המלך יאשיהו לקראתו וימיתו
במגדו בראתו אתו: וירפכו עבדיו מת ממגדו ויבאהו
ירושלם ויקברו בקברתו ויקח עסד-ארץ את-יהואחז
בן-יאשיהו וימשחו אתו וימליכו אתו תחת אביו:

בדעשו שלש שנה יהואחז במלכו ושלשה חדשים 31

מלך

מלך בירושלם ושם אמו חמוטל בתירמיהו מלכנה:
 32 ויעש הרע בעיני יהוה ככל אשר עשו אבתיו: ויאסרהו
 33 פרעה נכה ברבלה בארץ חמת במלך בירושלם ויתך
 34 ענש עלהארץ מאה כפרכסף וכפר זהב: ומלך
 פרעה נכה אתאלקנים בדיאשדיו תחת ואשיהו אביו
 ויסב אתשמו יהויקים ואתיהואתו לקח ויבא מצרים
 לה וימת שם: והכסף והזהב נתן יהויקים לפרעה אף
 הערף אתהארץ לתת אתהכסף עלפי פרעה איש
 כערפו נגש אתהכסף ואתהזהב אתיעם הארץ לתת
 לפרעה נכה: כדעשרים והמש שנה יהויקים
 במלכו ואחת עשרה שנה מלך בירושלם ושם אמו
 37 ובידה בתפדה מירומה: ויעש הרע בעיני יהוה ככל
 אשר עשו אבתיו:

CAP. XXIV. כד

כד
 א בימיו עלה נבכדנאצר מלך בבל ויהוילו יהויקים עבד
 2 שלש שנים וישב ומרדבו: וישלח יהוה ובו אתיהודוי
 כשדים ואתיהודוי ארם ואת יהודוי מואב ואת יהודוי
 בניעמון וישלחם ביהודה להאבדו כדבר יהוה אשר
 3 דבר ביד עבדיו הנביאים: אף עלפי יהוה היתה
 ביהודה להסיר מעל פניו בחטאת מנשה ככל אשר
 4 עשה: וגם דסיהנק אשר שפך וימלא אתירושלם דם
 ה נקו ולא אבה יהוה לסלח: ויתר דברי יהויקים וכל
 אשר עשה הלאהם כתובים עלספר דברי הימים
 6 למלכי יהודה: וישב יהויקים עםאבתיו ומלך יהויכין
 7 בנו תחתיו: ולא הסוף עוד מלך מצרים לצאת מארצו
 כילקח מלך בבל מנחל מצרים עדנתר פרת כל אשר
 8 היתה למלך מצרים: כדשמנה עשרה שנה
 יהויכין

כג v. 33. מלך קרי v. 36. ובודה קרי הדי בדנש כד v. 4. קמאנדיק

יהויכין במלכו ושלשה חדשים מלך בירושלם ושם
 אמו נחשפא בתאלנתן מירושלם: ויעש הרע בעיני
 9 יהוה ככל אשר עשה אביו: בעת ההיא עלה עבדיו
 10 נבכדנאצר מלך בבל וירושלם ותבא העיר במצור: ויבא
 11 נבכדנאצר מלך בבל עלהעיר ועבדיו צרים עליה:
 12 ויצא יהויכין מלך יהודה עלמלך בבל הוא ואמו ועבדיו
 ושריו וסריסיו ויקח אתו מלך בבל בשנת שמנה למלכו:
 ויצא משם אתכלאוצרות בית יהוה ואוצרות בית
 13 המלך ויקצץ אתכלכלי הזהב אשר עשה שלמה מלך
 ישראל בזהב יהוה כאשר דבר יהוה: והגלה את
 14 כלירושלם ואתכלהשרים ואת כלגבורי החיל
 עשרה אלפים וזלה וכלההרש והמסגר לא נשאר
 וזלת דלת עסיהארץ: ויגל אתיהויכין בבלה ואתאם
 15 המלך ואתנשי המלך ואתסריסיו ואת אולי הארץ
 חילך וזלה מירושלם בבלה: ואת כלאנשי החיל
 16 שבעת אלפים וההרש והמסגר אלה הכל גבורים עשי
 מלחמה ויביאם מלך בבל וזלה בבלה: ומלך מלך
 17 בבל אתמתניה דדו תחתיו ויסב אתשמו צדקיהו:
 כדעשרים ואחת שנה צדקיהו במלכו ואחת עשרה
 18 עינה מלך בירושלם ושם אמו חמוטל בתירמיהו מלכנה:
 ויעש הרע בעיני יהוה ככל אשר עשה יהויקים: כי
 19 עלאף יהוה היתה בירושלם וביהודה עד השלכו אתם
 מעל פניו ומרד צדקיהו במלך בבל:

CAP. XXV. כה

כה

ויהי בשנת התשיעית למלכו בחדש העשירי בעשור א
 לחדש בא נבכדנאצר מלך בבל הוא וכלחילו על
 ירושלם ויחן עליה ויבנו עליה דיק סביב: ותבא העיר
 2 במצור

כד v. 10. עלו קרי v. 15. אילי קרי v. 18. חמוטל קרי 42

3 במצור עד עשתי עשרה שנה למלך צדקיהו: בתשעה
 לחדש ויחנק הרעב בעיר ולא היה לחם לעם הארץ:
 4 ותבקע העיר וכל אנשי המלחמה הלילה דרך שער
 בין החמטים אשר עלין המלך ובשרים על העיר
 ה סביב וילך דרך הערבה: וירדפו חילי בשרים את
 המלך וישגו אתו בערבות ירחו וכל חילו נפצו מעליו:
 6 ויתפשו את המלך ויעלו אתו אל מלך בבל רבלתה
 7 וידברו אתו משפט: ואת בני צדקיהו שחטו לעיני
 ואת יעיני צדקיהו עור ויאסרוהו בנחשתים ויביאוהו בבל:
 8 ובחדש החמישי בשבעה י' ידש הוא שנת תשע
 עשרה שנה למלך נבוכדנאצר מלך בבל בא נבוכדנאצר
 9 רבי טבחים עבד מלך בבל ירושלם: וישרף את בית
 יהוה ואת בית המלך ואת כל בית ירושלם ואת כל
 10 בית גדול שרף באש: ואת חומת ירושלם סביב נתצו
 11 כל חיל בשרים אשר רבי טבחים: ואת יתר העם
 הנשארים בעיר ואת הנפלים אשר נפלו על המלך
 12 בבל ואת יתר ההמון הגלה נבוכדנאצר רבי טבחים:
 ומדלת הארץ השאר רבי טבחים לחרמים ולגבים:
 13 ואת עמודי הנחשת אשר בית יהוה ואת המכנות ואת
 ים הנחשת אשר בבית יהוה שברי בשרים וישאו את
 14 נחשתם בבלה: ואת הסירות ואת המזמרות
 ואת ההפפות ואת כל כלי הנחשת אשר ישרתו כם
 15 לקחו: ואת המחתות ואת המזרקות אשר זהב זהב
 16 ואשר כסף כסף לקח רבי טבחים: העמודים ו שני
 הים האחד והמכנות אשר עשה שלמה לבית יהוה
 17 לא היה משקל לנחשת כליה: האלה: שמנה עשרה
 אמה קומתו העמוד האחד וכ' קדש: נחשת וקומת
 הכתרת

הכתרת שלש אמה ושכבה ורמנים על הכתרת סביב
 הכל נחשת וכאלה לעמוד השני על השכבה: ויקח
 18 רבי טבחים את שררה כהן הראש ואת צפניהו כהן
 משנה ואת שלשת שמרי הסף: ומן העיר לקח סלים
 19 אחד אשר הוא פקוד על אנשי המלחמה ותמשה אנשים
 מראי פני המלך אשר נמצאו בעיר ואת הספר שר
 הצבא המצבא את עם הארץ וששים איש מעם הארץ
 הנמצאים בעיר: ויקח אתם נבוכדנאצר רבי טבחים וילך
 אתם על מלך בבל רבלתה: ויד אתם מלך בבל
 וימתם ברבלה בארץ חמת ויגל יהודה מעל אדמתו:
 והעם הנשאר בארץ יהודה אשר השאר נבוכדנאצר
 22 מלך בבל ופקוד צדקיהו את גדליהו בראי חקם בודשפן:
 וישמעו כל שרי החילים המה והאנשים כי
 23 הפקוד מלך בבל את גדליהו ויבאו אל גדליהו המצבא
 וישמעאל בדינתניה ווחי בן קרח ושריה בדינתחמת
 הנטפתי ויאנניהו בדינתמכתי המה ואנשיהם: וישבע
 24 להם גדליהו ולאנשיהם ויאמר להם אל תיראו מעבדי
 הכשרים שבו בארץ ועבדו את מלך בבל ויטב לכם:
 ויהי בחדש השבעי בא ושמעאל בדינתניהו כה
 בראי שמע מורע המלוכה עשרה אנשים אתו ויבאו את
 גדליהו וימת ואת בשרים אשר יהו אתו
 במצפה: ויקמו כל העם מקטן ועד גדול ושרי החילים
 26 ויבאו מצרים כי יתאו מפני בשרים: ויהי בשלשים
 27 ושבע שנה לגלות יהויכין מלך יהודה בשנים עשר חדש
 בעשרים ושבעה לחדש נשא אויל מרדך מלך בבל
 בשנת מלכו אתדא: ויהויכין מלך יהודה מבית כלא:
 וידבר אתו ויבן אתדבסאו מעל כפא המלכים
 28 אשר

29 אשר אתו בכבל: ושלא את בני בלוא ואכל לחם
ל תמיד לפני פלגים חיו: וארחתו ארחת תמיד נתנה
לו מאת המלך דבריום ביום כל ימי חי

חזק ונתחזק

כיום פסקו דספר מלכים אלה חמש מאות ושלושים וארבעה.
וסימנו אשרי הגוי אשר ה' אלהיו. וסדריו חמשה וששים.
זמנו ואני אהיה לה נאם ה' חומת אשרי. ול' גוד אהיה בתוכה
וחציו ויקבץ מלך ישר
נבואים:
עלת
ברוך הנותן ליעקב כח ולי
צמח ירבה:

מל
ל

מל
ל

זכרון
חומת

